

D2.2 Curriculum for Capacity Building Activities

Project Number: 101100732

Co-funded by
the European Union

cesie

centro penic

RESCUE

kmop

KOPŽI

AIDROM
ASOCIATIA ECUMENICA A
BISERICILOR DIN ROMANIA

animus
association
foundation

Co-funded by

Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union. Neither the European Union nor the granting authority can be held responsible for them.

Table of Content

- [English](#) [p.3](#)
- [Italian](#) [p.176](#)
- [Greek](#) [p.354](#)
- [Bulgarian](#) [p.527](#)
- [Lithuanian](#) [p.700](#)
- [Romanian](#) [p.873](#)
- [German](#) [p.1046](#)

A stylized illustration on the left side of the slide shows a woman with dark hair, wearing a purple dress, walking away from the viewer on a wide, winding red path. The path leads towards a white house with a chimney and a four-paned window, which is set against a large red semi-circle representing a sun or moon. The background is a light grey gradient.

Curriculum for capacity building activities

Anti-trafficking, Gender and Protection in the context of Safe Spaces for Women and Girls

Project Number: 101100732

Index

1. Safe Hut project **5**
2. Safe Spaces for Women and Girls (WGSS): objectives and guiding principles for a model of empowerment **8**
3. Introduction to Anti-Trafficking Guiding principles **45**
4. Gender-based violence: introduction to theory and core concepts **84**
5. Cultural Mediation Methodology **112**
6. Diversity management in multicultural contexts **117**
7. Child Protection & Childcare in Women and Girls' Safe Spaces (WGSS) **127**
8. Introduction to Gender Identities and LGBTQI+ inclusion **165**
9. Bibliography **172**
10. Additional Resources **174**

Safe Hut project

[Safe Hut](#) is a EU-funded project which aims to support social and labour integration of migrant women and girls (potential victims/survivors of trafficking and other forms of violence) by establishing Women and Girls Safe Spaces (WGSS), spaces where women and girls feel physically and emotionally safe and are supported through processes of empowerment. The Safe Hut project directly involves 7 experienced partners from 6 EU countries: [CESIE](#) and [Centro Penc](#) from Italy, [International Rescue Committee](#) from Germany, [KMOP](#) from Greece, [KOPZI](#) from Lithuania, [AIDROM](#) from Romania and [ANIMUS](#) from Bulgaria. Building on the [WGSS Toolkit](#) developed by International Rescue Committee and based on practical experience of Centro PENC regarding the establishment of WGSS in Palermo, the project will establish and pilot 4 new WGSSs in Greece, Lithuania, Romania and Bulgaria, and will include an additional child care service in WGSS in Palermo.

Curriculum for capacity building activities

Under the guidance of IRC, **each WGSS launching partner selected and recruited the staff for running the WGSS:** one WGSS coordinator, one psychologist, two cultural mediators, one educator for child-care space. Capacity building activities have been implemented for the identified staff of WGSS to equip them with the expertise to efficiently run the newly-launched WGSS. **IRC, Centro PENC and CESIE implemented seven online capacity building activities,** also accessible to other professionals working in the field of protection and support to women and girls VoTs, **with the main goal of providing information on the most important concepts to be explored when launching a WGSS.** The following themes have been addressed:

- Information on Gender Based Violence and Mental Health and Psychosocial Support (MHPSS) when working with victims of violence, survivors or presumed victims of trafficking.
- Intercultural Competence and Diversity Management for cultural mediators when working with women and girls' victim violence, survivors or presumed victims of trafficking; .Cultural mediation techniques.
- Information on childcare services, child-friendly spaces, child protection.

Curriculum for capacity building activities

This document, presenting information covered during the online capacity building activities, is aimed at all professionals working in the field of migration within reception centers, associations, community centers etc. interested in building their capacity on the proposed topics. The content of the Curriculum is organized in the following 7 modules:

- Safe Spaces for Women and Girls (WGSS): objectives and guiding principles for a model of empowerment;
- Introduction to Anti-Trafficking Guiding principles;
- Gender-based violence: Introduction to theory and core concepts;
- Cultural Mediation Methodology;
- Diversity management in cross-cultural settings;
- Child Protection & Childcare in Women and Girls' Safe Spaces (WGSS);
- Gender Identities and LGBTQI+ Inclusion

Safe Spaces for Women and Girls (WGSS): objectives and guiding principles for a model of empowerment

Curated by the IRC

What is a Women and Girls Safe Space (WGSS)?

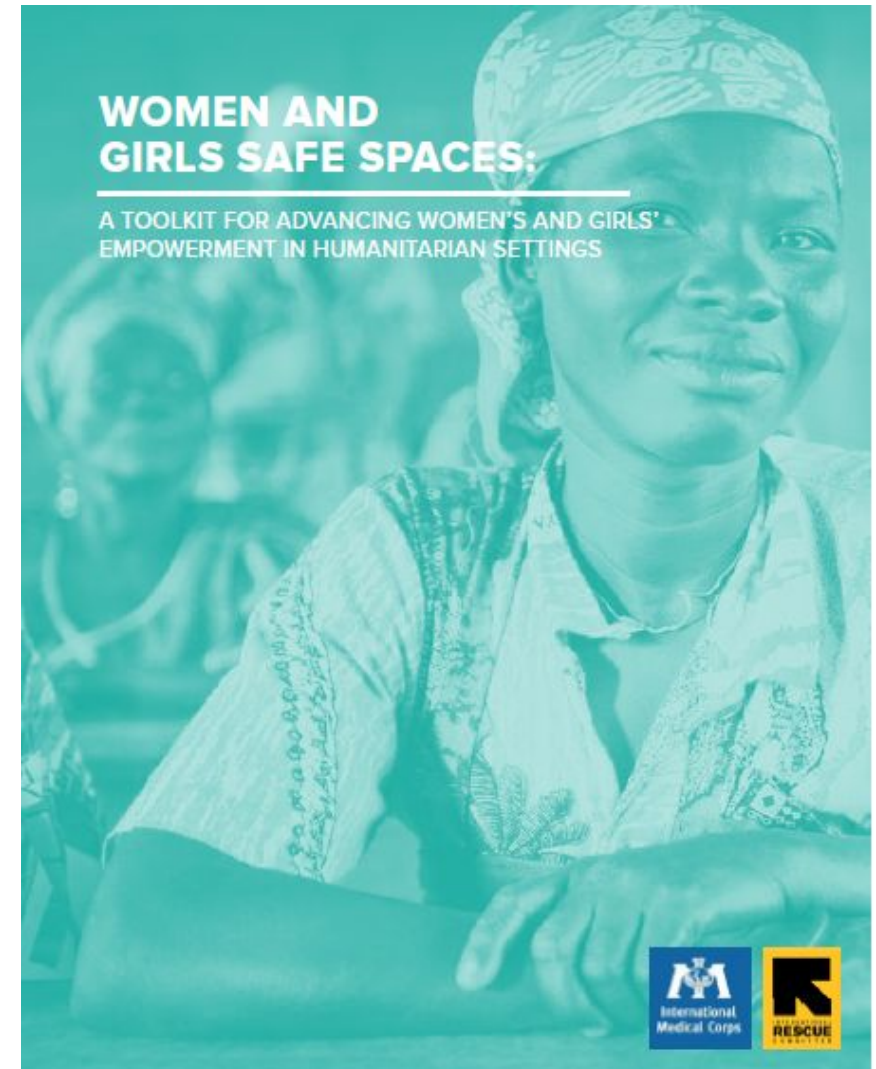
- It is a *female-only* space.
- It is a place where women can feel physically and emotionally *safe*.
- It is a place where women and girls are supported through the process of *empowerment*.

Definition from the Toolkit:

WGSS is “a structured place where women’s and girls’ physical and emotional safety is respected and where women and girls are supported through processes of empowerment.”

WGSS Toolkit

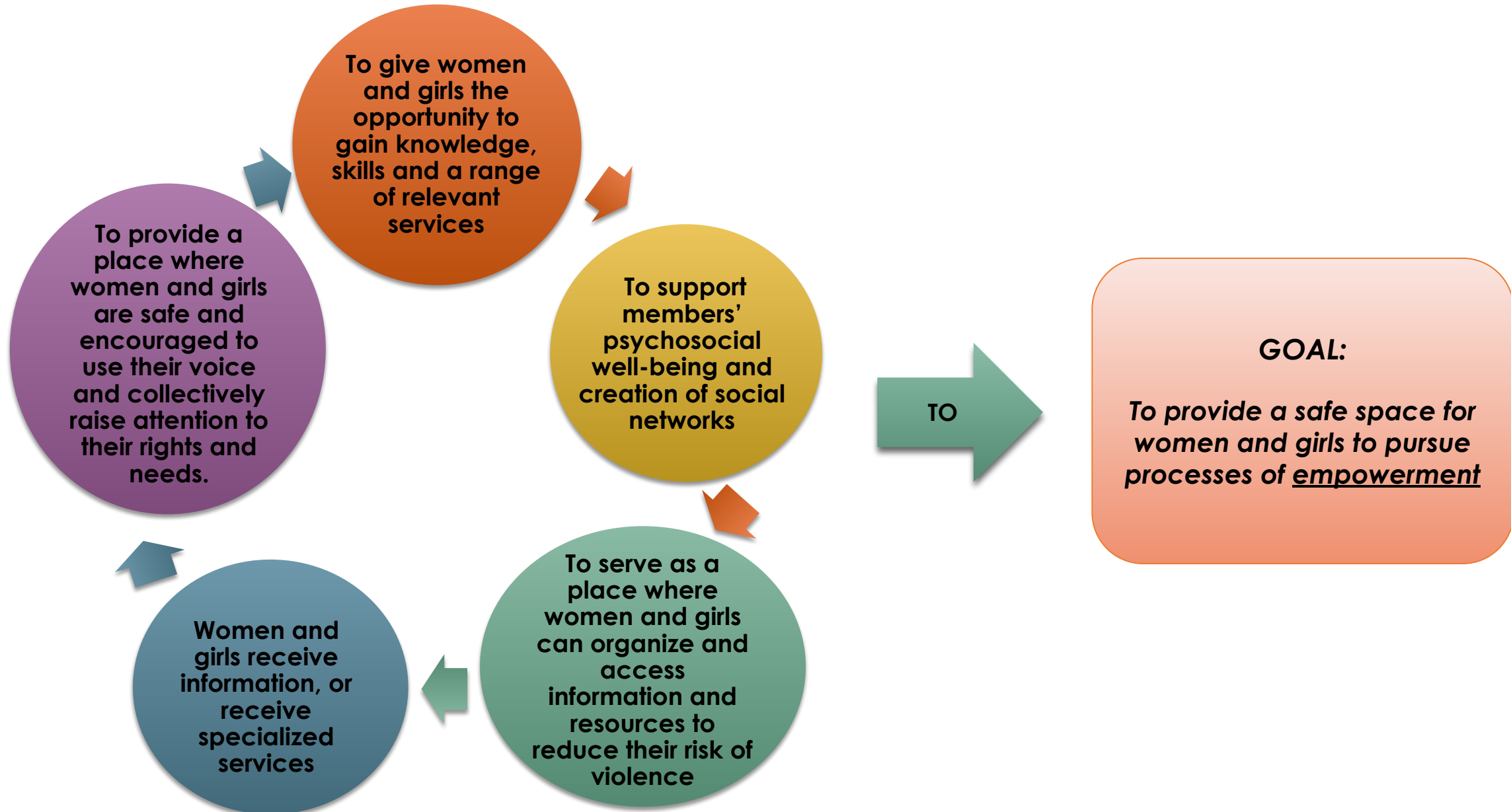
- It was co-created by the International Rescue Committee (IRC) and International Medical Corps (IMC).
- It was co-produced and piloted in different countries of Africa, Asia, Latin America, Europe, Middle East.
- It was adapted to the contexts of implementation.
- Step-by-step instructions and guidance.
- Tips and tools to insure adaptation to the context.

The WGSS model as a protection intervention

The WGSS model is linked to Gender-Based Violence (GBV) intervention. In this context the concept of **empowerment** is at the core as a process to eliminate the power imbalance between women and men. Indeed, Women and Girls Safe Spaces have been used for decades by GBV actors in humanitarian programming as **an entry point for women and adolescent girls** to report protection concerns and voice their needs also gaining knowledge to access to adequate services available at local level.

What are the WGSS objectives?

WGSS Guiding Principles

- **EMPOWERMENT:** Empowering environments that promote a sense of ownership and belonging, transforming Women and Girls (W&G) from beneficiaries into active agents of change, including them in the WGSS planning and implementation. This process fosters the ability of individuals and communities to take control of their own lives and environment, eliminate the power imbalance of oppressive systems (specifically patriarchy) and to identify and address unequal power relations.
- **SOLIDARITY:** Supportive relationships foster trust and positive coping mechanisms, while also strengthening social assets that are central to the healing of survivors, and to the emotional safety. This follows the feminist approach that combine **power to encourage sharing, mentoring and cooperation.**

WGSS Guiding Principles

- **ACCOUNTABILITY:** WGSS are responsible at different level to guarantee safety and confidentiality for W&G, who should be able to openly share their experiences and concerns. They should also have the possibility to influence the WGSS program decision through their feedback.
- **INCLUSION:** WGSS are committed to celebrate diversity and to improve all W&G process of participation. Equally diverse WGSS staff and volunteers should demonstrate impartial and inclusive attitudes, beliefs and practices.
- **COLLABORATION:** To bring women and adolescent girls from the margins of humanitarian aid to the center of social support and integration, and of their communities, WGSS strategically foster and leverage relationships which expand women's and adolescent girls' ability to participate in, negotiate with, influence, control and hold accountable individuals and institutions that affect their lives.

Why only for women and girls?

- Female-only spaces ensure women's and girls' **physical and emotional safety**.
- Female-only spaces create the opportunity for women and girls to develop themselves while feeling safe and **unjudged by others**.
- Female-only spaces create conditions for women and girls to **support each other** and to create female-only social networks.

What is the role of men and adolescent boys?

- Engaging men and boys as key stakeholders through targeted WGSS outreach is crucial to get their **support** for the WGSS and to leverage their influence to secure and increase community buy-in for the WGSS.
- **Influence** other community members on WGSS initiatives.
- **Become allies** to prevent GBV in the community and promote a safe environment.
- Their role and involvement is leveraged through a do no harm and safety-centered approach, specifically with the basic assessment of the context. Women and girls must be consulted on the way to involve men and boys from their communities.

The Program Model

The launch of a WGSS includes a number of key steps designed to ensure their sustainability and effectiveness in the long term. The project cycle for the launch and functioning of a WGSS include the following phases:

- 1) The Assessment
- 2) The Start-Up
- 3) Staffing - The WGSS Staff recruitment and involvement
- 4) Capacity building – Trainings for the staff working in the WGSS
- 5) Implementation of the activities, including monitoring and evaluation
- 6) Empowering exit

First step: The Assessment Phase

Assessment activities need to be conducted prior to the establishment of the WGSS. In the assessment phase, it is important to:

- Consider women and girls as **decision-makers**. Diverse women and girls should be consulted.
- Establish **trust** in the community to optimize the assessment outcome.
- **Minimizing safety risks** for the interviewee.

1. The Assessment Phase

Assessment tools:

- Key Informant Interviews
- Focus Groups with women and girls
- Focus Group Discussion (FGD) with the communities
- Service mapping
- Stakeholder analysis
- Safety mapping
- Community mapping

All these tools to be used for the assessment are included in the WGSS Toolkit and can be adapted to the needs of the local context.

Second step: The Start Up Phase

The Start-Up Phase, in turn, is characterized by the identification of several necessary steps to be considered when launching a WGSS:

- Naming and Framing the WGSS
- Consideration on Inclusion and Diversity management within the WGSS
- Selection of the WGSS location
- Setting the Physical Structure of the WGSS
- Securing buy-in from the community

2. Start up Phase – Naming and framing the WGSS

Naming the WGSS gives an **identity** to the place and frame the intention behind the setting of the space.

WGSS is **NOT**:

- Safe house/shelter: the safe spaces are not meant to provide a place for immediate security, or a temporary refuge.
- Child-friendly space: they are established in response to children's immediate rights to protection, widely used in emergency situations.
- Helpdesk/community center: these services are public places where women and men can meet for social activities, promoting their social participation.
- One-stop center: these provides services for survivors of GBV, sometimes attached to hospitals or other larger service locations and provide a large range of services including health and legal services.

2. Start up Phase – Inclusion and Diversity

Women and girls **differ in various ways (e.g. in the cultural, social and economic aspects)** thus it is important to consider **a range of activities and approaches that make all the beneficiaries of the WGSS feel included and validated.** When setting a WGSS an **analysis of the types of barriers** that could prevent women and girls' participation to the WGSS should be undertaken.

Common barriers that prevent women and girls' participation to the WGSS are:

- **Attitudinal and social barriers** Patriarchal or sexist attitudes are one of the major barriers to full and equal participation of women and girls in humanitarian settings. This is exacerbated for diverse women and girls who also experience ageism, homophobia, transphobia, racism, and prejudice based on disability, class, etc. If WGSS staff do not make it clear that diverse women and girls are equally welcome in WGSS, then some women and girls may fear they will face the same harmful attitudes present in the wider community and not attend.

2. Start up Phase – Inclusion and Diversity

- **Informational barriers** - These occur when information is not made accessible to everyone. This type of barrier can be invisible, but it is no less present, and it excludes diverse women and girls, particularly those with visual or hearing disabilities.
- **Lack of confidentiality** - WGSS are recognized as important entry points for survivors to disclose their experiences of violence and seek support. While the women and girls-only space and the structure of the safe space provides a buffer of confidentiality for survivors from others knowing about their experiences, it is likely that some members and WGSS staff inside the WGSS are aware of a number of survivors' experiences. The WGSS therefore, must create an environment where both staff and members of the WGSS actively uphold the confidentiality of survivors.

2. Start up Phase – Inclusion and Diversity

- **Stigma and social isolation** - Diverse women and girls, already ostracized or neglected in their communities, may fear spending time in a WGSS will replicate the same dynamics as in the community. This applies particularly to women and girls who may be hidden or isolated by their families (based on age or disability), or who may hide their identities when their ethnicity, religion, sexual orientation or gender identity puts them at risk of discrimination and violence.

2. Start up Phase– Selection of the location criteria

To support decision-making with the selection of where the WGSS will be located it is important to consider relevant criteria. The following considerations illustrate the dynamic interplay of factors that should be discussed to inform the selection of the location:

- **Safe and meaningful access of the location and surrounding services** - Information from diverse women and girls as well as community members about specific locations in the community where the WGSS would be considered safe and accessible, under which conditions, and the barriers and enablers which might prevent specific groups of women and girls or all women and girls from accessing these locations.

2. Start up Phase– Selection of the location criteria

- **Proximity to or availability of other services** - Locating the WGSS in proximity to other service providers could support the opportunity to explore integrated implementation approaches and the delivery of frontline services in partnership with local community-based organizations.
- **Availability of land, infrastructure and regulations enforced by third parties** - The WGSS location could be influenced by practical or political issues thus it is important to involve key stakeholders during the location identification process collecting related information on administrative requirements, formal and customary regulations.

2. Start up Phase – Physical structure

The physical layout and design of the WGSS will vary from one to the other as structures should reflect culturally appropriate norms, and account for the differences related to available resources, programming environment and selected implementation approaches. Despite variances, **all WGSS should ensure accessibility to all women and girls** (including those with physical disabilities).

The following structural requirements represent standards that all WGSS globally should follow:

- **1 activity room.** The space cannot be considered a WGSS without at least one dedicated room for group activities.
- **1 private conversation room.** The space cannot be considered a WGSS without at least one room dedicated to private conversations.
- **1 additional activity room to ensure adolescent girl-only space within the WGSS.** Meeting this standard ensures equal but distinct space and programming for both adult women and adolescent girls.

2. Start up Phase – Physical structure

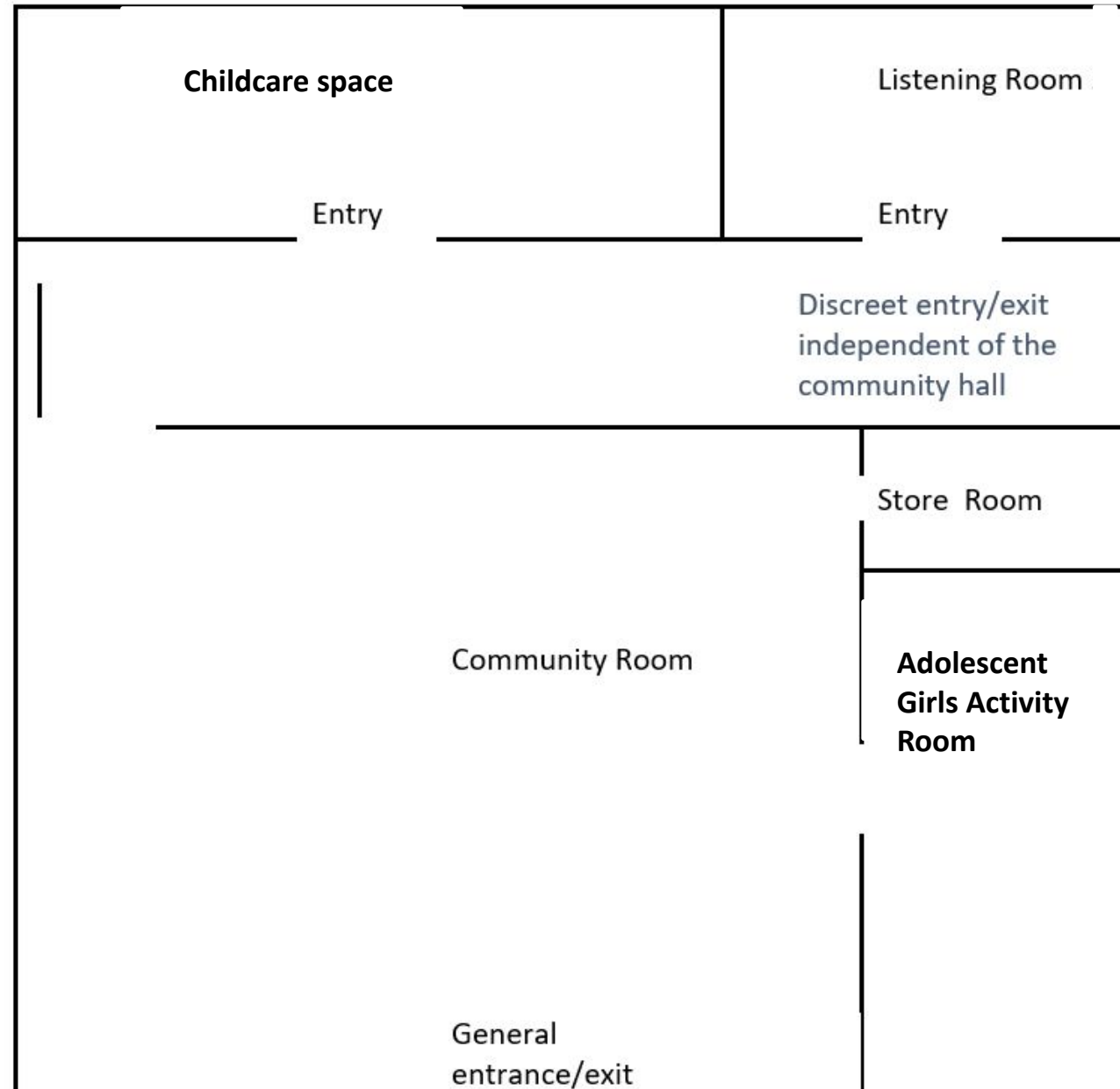
- **1 childcare space.** The most significant enabler to women and adolescent girls' access and participation in WGSS activities, particularly in locations where there are no alternative childcare options nor child protection services.
- **1 storage space for materials and assets.** Meeting this standard has been identified as necessary to ensure the safe management of program resources and assets within the WGSS.

While the requirements above outline the minimum requirements all WGSS should follow, there are additional structural components which would be considered ideal such as: office space for staff, a reception area to orient women and girls, a kitchen space, and an outdoor space for activities.

2. Start up Phase – Physical structure

Other essential spaces:

- Front desk / hall
- Kitchen
- Storage
- Toilets

2. Start-up Phase – Securing buy-in from the community

The engagement strategy is dependent on the community groups who have impact on the lives of Women and girls –(e.g. parents for the adolescent girls' participation). It needs to be considered in all the implementation phases.

- Identify the stakeholders: community leaders, religious leaders, caregivers and parents, men and adolescent boys;
- Involve them at various stages of the set up of WGSS;
- Organize specific activities/events during which they are involved;
- Use leaflet and other material to communicate about the WGSS.

2. Start-up Phase – Securing buy-in from the community

- Having big events like community gathering, international days, men activities would also allow stakeholders to be involved in the activity of the WGSS and see it as an important service/space for women and girls.
- Work at ensuring men do not perceive the space as “suspicious”. importance of understanding gender dynamics, but also group information sessions to explain what it is and what it is not and why it is important to have a women-only space in the community.
- Do not overemphasize the purpose of the WGSS as a key entry point for survivors of violence to access GBV response services. While it is crucial to be transparent, the purpose of the WGSS should be explained holistically rather than limiting focus to just GBV programming.

2. Start-up Phase– Consideration of feedbacks

It is important that women and adolescent girl attending the WGSS will be able to communicate their feedbacks on the services and activities implemented within the WGSS. The identification of feedback channels to share feelings and impressions should be determined through consultation with women and girls, and it is key for accountability and to let them be active beneficiaries. Indeed, selecting the most appropriate channel to communicate with a group ensure the collection of relevant data.

Examples:

- Boxes in the WGSS where W&G can insert messages remaining anonymous;
- Member surveys in the form of written questionnaires or individual interviews;
- Women's and girls' forum meetings or focus group discussions;
- Other types of tools to gather feedbacks.

2. Start-up Phase– Consideration of feedbacks

Women are not passive beneficiaries within the WGSS, but they contribute to the space life in different ways, so that they **receive** but also **offer** something.

Women RECEIVE	Women GIVE
Respect from staff and other members who welcome them as equals in the WGSS	Respect to the privacy of other women and girls
Knowledge about services available and information to support their safety	Space for diversity, and welcome and include every woman and girl
Access to a range of services that support their well-being and safety	Emotional support to other women through relationships and social networks they create
Emotional support from other women	Their experience, knowledge and skills to be shared with other women and girls
Skills-building and the opportunity to put this into practice	Contributions to the collective space by taking an active role
Power to choose, voice and influence the collective space	Constructive feedback to WGSS staff to ensure the relevance and quality of WGSS programming

3. Staffing - The WGSS Staff recruitment and involvement

When recruiting the staff of a WGSS it could be beneficial to **build an organigram identifying the WGSS Team Composition**. The right staffing structure for a WGSS depend on the services and activities provided in the Safe Space and must be tailored to reflect the specific needs, capacity and resources of the newly launched Safe Space. However, common position in a WGSS include:

- **WGSS coordinator** - One staff member carrying out overall supervision, and being responsible for ensuring the safety, coordination, accountability and relevance of the WGSS.
- **Activity facilitators** - Staff responsible for the activities taking place inside the WGSS.
- **Community outreach facilitator** - Outreach personnel is the staff dedicated to activities that increase safe access to WGSS programming. WGSS outreach activities vary according to needs and context, but they usually include information dissemination, awareness-raising activities and coordination with leaders and stakeholders.
- **Other relevant specialists** depending on the services provided and on the context are interpreters, reproductive health officer, legal assistance officer, GBV case worker, WGSS child caretaker, etc.

4. Capacity building for the Staff of the WGSS

One of the most crucial components of WGSS programming it's the capacity building for the WGSS staff, which requires capacity assessment, monitoring and planning as well as investment of time, human resources, commitment, production of tailored resources, and facilitation or mentoring skills

A good starting point could be to establish a **baseline of the capacities and skills for each staff**, to guarantee personalized support to individuals implementing the intervention and to identify the areas to be strengthen. It is important to constantly monitor the training needs and to deliver materials on the main contents of the capacity building to be reviewed any time the staff have doubts.

4. Capacity building for the Staff of the WGSS

Below the topics the staff should be familiar with, according to their role.

ALL STAFF (GBV responders, case workers, case managers, GBV prevention officers)	STAFF dedicated to programming and WGSS activities (coordinator, outreach officer, facilitators).	SUPERVISORS AND LINE MANAGERS	HOSTED SERVICES (legal, medical, psychological, livelihood)
Safeguarding/Protection for Sexual Exploitation and Abuse (PSEA)	Feminist approaches to WGSS	Staff care	Safeguarding/Protection for Sexual Exploitation and Abuse (PSEA)
GBV Core Concepts	Mobile service provision	Mentoring and supervision	GBV core concepts
WGSS Core Concepts	Working with adolescent girls		WGSS core concepts
How to handle disclosure/ GBV response	WGSS Toolkit Package - specific parts depending on WGSS role		How to handle disclosure/ GBV response
Diversity and Inclusion	Self-care		
Trafficking in Human Being	Trafficking in Human Being		
WGSS operation/ schedule/ procedure			

5. Implementation of the WGSS activities

The implementation of the activities in the WGSS should respect some important criteria to enable safe participation for all the beneficiaries. The approaches to be considered when implementing the activities are the following:

- **Context tailored.** To encourage and enable access, WGSS services and activities should reflect the range of needs, experiences, ages, and comfort levels of the women and girls accessing the safe space.
- **Women and girls – led.** To ensure the WGSS is consistently women and girls-led, the WGSS should create, during the implementation phase, opportunities for women and girls to gain skills and knowledge, and take on active roles in developing programs fostering empowering opportunities.
- **Community-informed.** To engage the wider community in order to cultivate acceptance of the WGSS, and secure women's and girls' access to and use of it. Outreach can take many forms including information sessions, door-to-door visits, and written communication materials.

5. Implementation of the activities

The main purpose of WGSS is **transformational change** through **empowerment**.

WGSS defines empowerment as a process whereby individuals and communities' ability to assume control over their lives and their environment is fostered. It goes further to identify the different types of empowerment to which WGSS activities contribute.

When setting up activities in the WGSS – the notion of empowerment is central – and it can be analyzed to through the level of change it is intended to undertake.

Unstructured and semi-structured Psychosocial Support (PSS) programming within GBV programs will work towards women's liberation through empowerment building activities. Therefore, it is important to identify which types of empowerment an activity to focus on. This will help to determine which level of change an activity is working at: intra-personal, interpersonal, or systemic.

5. Implementation of the activities

Intra-personal

Does the activity promote change within the women individually about what they believe about themselves?

Personal empowerment includes activities that develop women and girls' self-confidence, self-awareness, self-respect, ability to assert their rights and make choices. Personal empowerment can and will focus specifically on activities that strengthen women's self-confidence, self-worth, and other aspects of the "core."

Psychosocial empowerment activities and services which recognize and seek to build on women and girls' strengths, support their freedom of expression, enhance their ability to cope positively with stress and provide mutual support work at both the intra-personal and inter-personal levels of change.

Inter-personal

Does the activity promote change in how the women value others and see the world?

Cognitive empowerment often activities focuses on interpersonal development and changes.

Systemic

Does the activity promote change in structures, assumptions, philosophy, rules and/or roles?

Socio-civic empowerment, when encompassing activities and services to enhance women's participation in public life, as well as opportunities to mobilize and organize for social change work at the systemic level of change.

5. Implementation of the activities

The following list illustrates the link between the **WGSS objectives, core activities in which WGSS or community members participate, and the types of empowerment that these activities support.**

Objective 1: WGSS facilitate access for all women and girls to knowledge, skills and a range of relevant services.

Illustrative WGSS activities that support achievement of this objective include:

- Orientation for new members;
- Information dissemination on available services;
- Referrals to other services;
- Periodic service mapping;
- Hosted information sessions from other service providers (legal, nutrition or sexual reproductive health service providers)
- Life skills sessions for groups of adolescent girls;
- Skills-building groups or hosted skills training (vocational or livelihood service providers).

5. Implementation – Setting up activities

Objective 2: WGSS support women's and girls' psychosocial well-being and creation of social networks.

Illustrative WGSS activities that support achievement of this objective include:

- Arts-based activities (e.g. music, dancing, theatre, drawing)
- Exercise and sport (e.g. yoga, volleyball, football)
- Leisure and relaxation activities (tea ceremonies, meditation, storytelling, movies)
- Craft-making (e.g. soap making, tailoring, basket making)
- Community development initiatives (e.g. gardening, rehabilitation of community spaces)
- Positive support groups (young mother support groups, community development groups)
- Communal income-generating activities to support the WGSS

5. Implementation – Setting up activities

Objective 3: WGSS serve as a place where women and girls can organize and access information to reduce risk of violence.

Illustrative WGSS activities that support achievement of this objective include:

- Facilitated discussions to understand concerns and safety risks
- Awareness sessions on risks to GBV, including SEA, and available response services
- Information about trafficking in human being, how to self-identify and seek for help (including information on available services)
- Awareness sessions on feedback and reporting mechanisms
- Community mapping and safety planning exercises including safety audits
- Hosted information sessions from safety/security actors (peacekeepers, police, community watch groups)
- Direct or hosted distribution of dignity kits, cash, or voucher assistance

5. Implementation – Setting up activities

Objective 4: WGSS serve as a key entry point for specialized services for GBV / protection incidents survivors.

Illustrative WGSS activities that support achievement of this objective include:

- Information dissemination on available protection (including GBV and THB) response services
- Safe referral to protection response services or any other relevant service
- Basic response to survivors who report incidents of GBV and trafficking
- Provision of GBV case management services and individualized psychosocial support services for survivors of GBV
- Confidential integration of survivors into WGSS group activities

5. Implementation – Setting up activities

Objective 5: WGSS provide a place where women and girls are safe and encouraged to use their voice and collectively raise attention to their rights and needs.

Illustrative WGSS activities that support achievement of this objective include:

- Facilitated discussions (FGDs or meetings) to understand women's and girls' perspectives and needs
- Women's forum meetings and advocacy planning
- Mentorship, peer facilitation, and side-by-side support from active members
- Meetings of women and girl-led initiatives
- Leadership and advocacy training

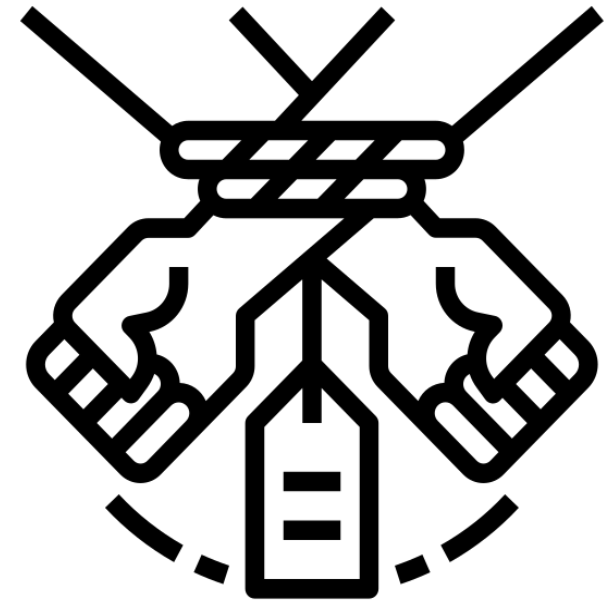

Introduction to Anti-Trafficking Guiding principles

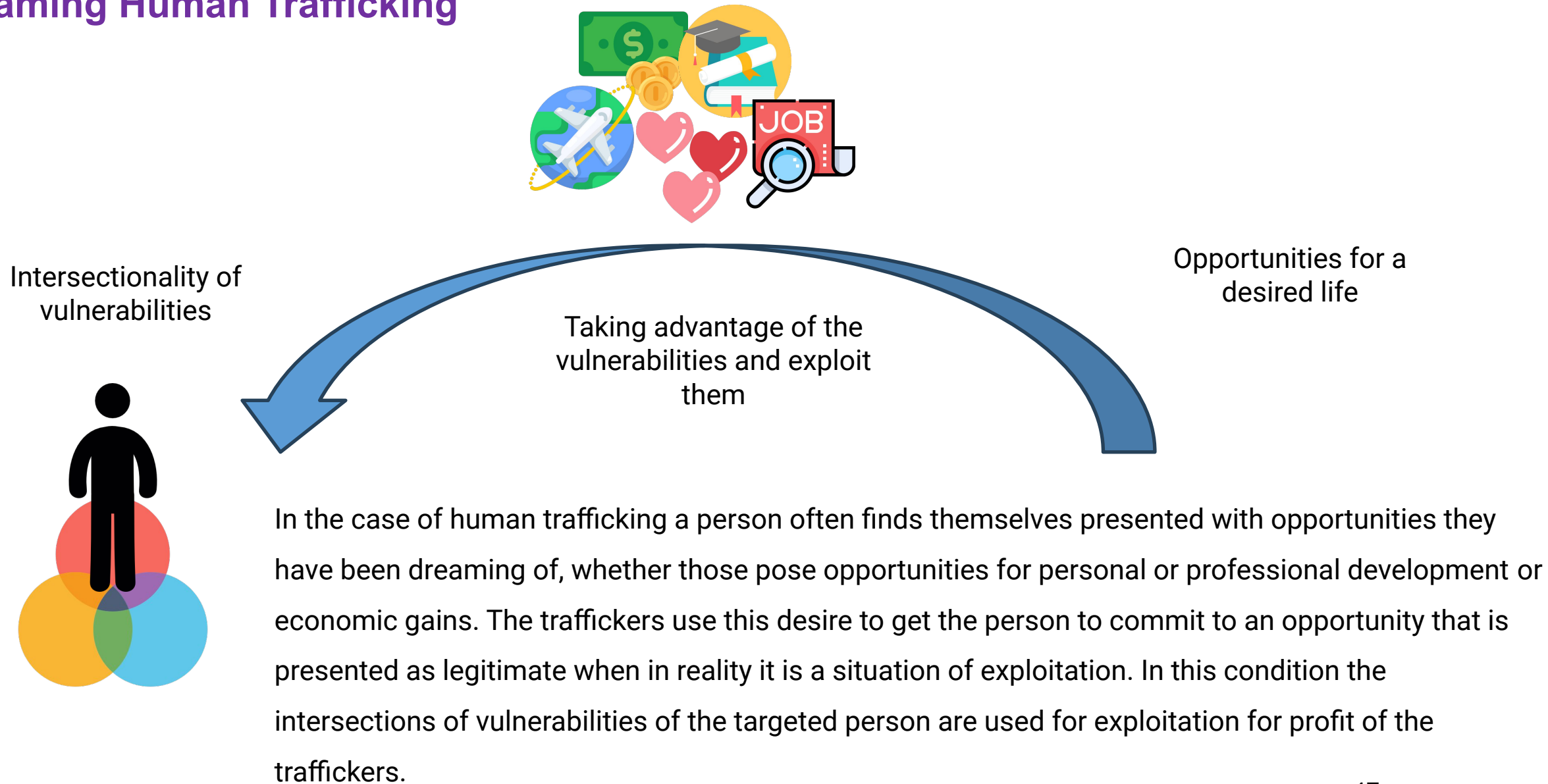
Curated by the IRC

Framing Human Trafficking

- Human Trafficking is about **exploitation for profit**.
- People of all genders, all ages and from all backgrounds can become victims of this crime, which occurs in every region of the world.
- The traffickers often use techniques to trick their victims.

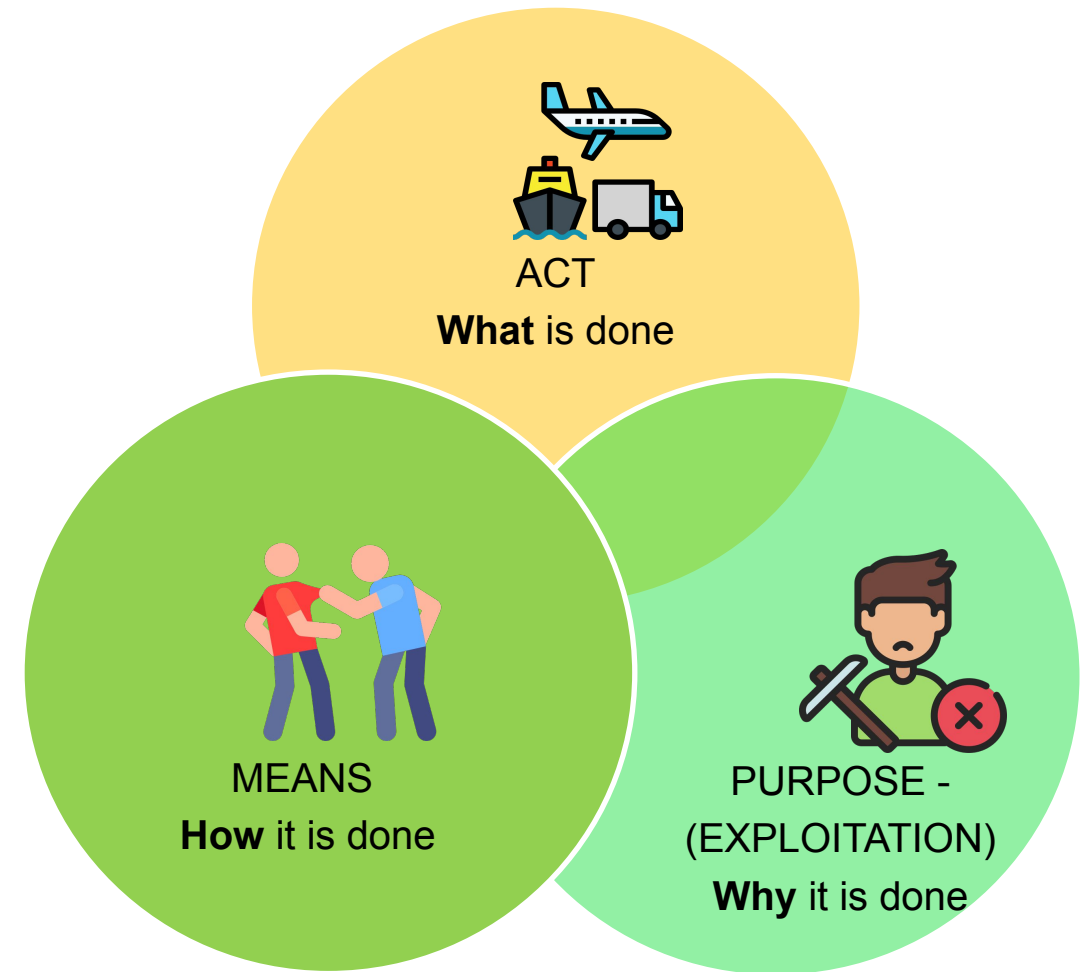

Framing Human Trafficking

We define Trafficking around 3 main components:

- **ACT** – the recruitment, transportation, transfer, harboring or receipt of persons
- **MEANS** – threat, use of force, coercion, abduction, fraud, deception, abuse of power
- **PURPOSE** – exploitation: it can be forced sex work, forced labor, slavery, servitude, or organ removal

Types of Human Trafficking

Sex Trafficking / sexual exploitation

Domestic servitude

Forced begging or forced criminal activities

Labour Trafficking / Forced labour

Illegal removal of organs

Global trends on Human Trafficking

Overall, it is estimated that only 1% of victims of trafficking are being identified. Nowadays, on a global level, the trends of the phenomenon of human trafficking is the following:

- Lower capacity at the institutional level to detect Human Trafficking.
- Fewer opportunities for traffickers to operate during the Covid pandemic.
- Trafficking forms have moved further to hidden and online places.
- Globally, 41% of victims of trafficking self-identify ([UNODC 2023](#)).
- Between 18% (UNODC) and 28% (UNICEF) victims of trafficking in the world are estimated to be children.
- In 2021, around 90,000 victims of trafficking were identified worldwide ([Stop the Traffick](#)).
- It is estimated that between 25 and 30 million people are being trafficked at any moment in time.

Dealing with Potential Victims of Trafficking in a WGSS

In a WGSS, there is no active identification of Victims of Trafficking (VoT).

The WGSS Staff can offer opportunities for survivors of trafficking to disclose their situation and seek help:

- Advertising ways to report the situation and ask for help, with posters, leaflets, etc.
- Organise group information sessions about human trafficking.
- Provide the opportunity to have one-one sessions after some activities if women and/or girls want to disclose a trafficking situation.

General indicators to detect a potential woman VoT in the WGSS

- Women who seem to have been deceived by false promises
- Inconsistencies in the description of the migratory journey
- Changes of the migration story, evasiveness, denial, minimizing the situation, telling exactly the same story as other migrants from the same area
- Women that seem to have significant debt to smugglers
- Lifestyle contrasting with their social situation
- Managing a large amount of money in cash
- Regular change in housing
- Signs that movements are being watched, constantly look at someone who seems to be watching them
- Addictions to various substances
- Negative feelings affecting her/his behavior (anxious, frightened, isolated, ashamed, hopeless, guilty) and reluctant to talk about it
- Signs of visible injuries (bruises, cuts, burns, specific tattoos, work related injuries etc.) without previous access to medical care to treat them, reluctant or unable to explain how they got hurt

General indicators to detect a potential woman VoT in the WGSS

- Always accompanied by a person or a group, reluctant to one-to-one interviews
- Signs of control by another person (limited freedom of movement, someone else possesses the person's personal documents or s/he has been given false documents)
- Incessant phone calls, owns multiple phones
- Cannot speak alone, always be accompanied by someone who speaks in their place
- Seems to be engaged in an unhealthy or abusive relationship with their partner

Indicators of sexual exploitation

What you can observe in the WGSS:

- Interest in themes around sexuality / contraception / abortion
- If you observe a group of women which seems to be under the control of another group or individual
- Does not want to stop sex work even if their health condition presents a risk (pregnant, illness)
- Uses a sexually-related vocabulary in the local language or in the language of the client group

Indicators of labour exploitation

What you can observe in the WGSS:

- No salary or a very limited one received for work
- Lives and sleeps in the workplace
- Working conditions (legal and economic) are well below the standards of the host country
- Work overtime in order to earn the legal minimum wage
- Living with a family which is not theirs (domestic servitude indicator)
- Has to take care of all domestic tasks in the house and/or to look after the children on a daily basis, is denied breaks and free time

Indicators of labour exploitation

- Identity documents or other valuable personal documents are kept by the employer or an intermediary
- Provides evidence of being unable to move or leave job
- Punishments at work with the use of violence
- Victims of insults, abuse, threats or the use of violence within the house

What you can observe in the WGSS

Indicators of child exploitation for women/girls under 18 attending the WGSS :

- Recurring reports on illegal activities
- Is engaged in work that is not appropriate for their age
- Is lying about their age
- Uses drugs and/or alcohol
- Comes to the center with an adult who wants to attend the activities / interviews
- Does not behave in a way typical of children of the same age (i.e. being abnormally intimidated or outgoing, sexually explicit behavior, etc.)
- Appears to be forming unhealthy relationship with adults
- Unusual behavior of the child towards the accompanying person (anxious, afraid)
- Unaccompanied and separated children are presented as siblings when they seem to have no resemblance, no emotional attachment
- Discloses having to ask their partner the permission to do things

How to engage with potential victims?

Dos

- Inform on support in situations of human trafficking through posters, leaflets
- Offer information sessions on human trafficking
- Offer opportunities for potential victims to share experience without pressure
- Have service mapping of specialised services available

Do not

- Do not engage in interviewing the potential VoT to follow-up, unless you provide specialised services
- Never force a person to share about their experience
- Do not take the VoT in your own home
- Do not escort the VoT back to their home or place of work to pick up belongings
- Do not assist the VoT to discuss with their employer, boyfriend, agent, co-worker
- Do not contact authorities without permission of the VoT

Guiding principles when dealing with a woman potential VoT

- Do No Harm
- Ensuring Do No Harm
- Ensuring Safety, Risk assessment
- Non-Discrimination
- Trauma-informed
- Survivor-centered approaches and empowerment
- Culturally and linguistically appropriate services
- Using interpreters
- Informed Consent
- Confidentiality
- Respect
- Guide for emergency intervention

Do No Harm

Despite well-intended actions designed to help or assist our clients, actions can cause (further) harm, especially when working with those who have experienced traumatic events, such as (potential) victims of trafficking. It is important to never take action that could worsen the situation of the victim or their family and If negative consequences cannot be avoided, we must do our best to minimize them.

Ensuring Safety

- Safety and security are important for staff and clients
- Concerns for safety should be addressed first, before other services are provided. Once a survivor is safe, they are better-positioned to utilize services
- If there is a risk that interviewing or interacting with a survivor will compromise their safety or mental health, we should not pressure the person at risk
- Developing a plan to prioritize and ensure physical safety of the victim, their family members, and emotional safety as well as risks/benefits of taking legal action, should be done in a collaborative manner
- Increased risk of ongoing or further violence that can lead to, in extreme cases, murder or suicide
- Assess safety risks and minimize the risks arising from isolation and discrimination
- When meeting the person for the first time, inform them about your organisation, available services and what you can offer
- Share information on the next steps, make sure you are clear and transparent in the communication

Ensuring Safety

- Remain calm, even if the person is extremely distressed
- Always be honest so a sense of trust can be built, which is needed for a successful recovery
- Evaluate immediate and long-term safety risks
- If you think that the potential victim of trafficking is accompanied by a perpetrator, you should try to separate the victim from the other person. If it's not possible, it's better not to go into conversation on their possible situation
- When meeting the person for the first time, inform them about your organisation, available services and what you can offer
- Share information on the next steps, make sure you are clear and transparent in the communication

What are the risks when talking to clients about potential experience of human trafficking?

- Risk of violence against the potential victim of trafficking by the trafficker and/or law enforcement
- Risk of violent repercussions against the family of the potential victim of trafficking
- Risk of shame, rejection or punishment by family members of community
- Risk of identification / deportation by authorities
- Risk of retaliation by home country authorities
- Loyalty to and dependence on the trafficker

Assessing the risks when talking to clients about potential experience of human trafficking? safe hut

- How approaching the potential victim of trafficking will be perceived by traffickers/ smugglers / other people / family / community, etc.)
- Does someone (seem to) object to the interaction?
- Would someone that objects the interaction hear about it?
- Does the victim feel obligated to engage in a conversation?
- Could the encounter cause violence, immigration problems, loss of wage, or any other trouble?
- Is the victim in an emotional state that allows a conversation?

Example of questions that may be asked to assess safety risks are:

- Do you have any concerns about carrying out this interview / having a discussion with me?
- Do you think that talking to me could cause any problem for you, your family, your friends or anyone else?
- Have you ever spoken with someone before about your experience/journey? How was this experience?
- Do you feel this is a good time and place to discuss your experience? If not, is there a better time and place?

Non-discrimination

Everybody has the right to receive the best possible assistance without discrimination on the basis of gender, age, ableism, race, language, religious or political beliefs, sexual orientation, status or class, etc.

Trauma informed – Avoiding re-traumatisation

- Intense physical and psychological reactions can occur when a survivor is reminded of past trauma.
- For many survivors it is stressful to speak about their experiences. Yet, it can also be therapeutic to discuss these issues and to be listened to.
- Survivors may be retraumatized when exposed to additional traumatic events or when painful memories trigger past traumatic events.
- Re-traumatization may also occur when survivors re-tell their stories. This may also have an impact long after an interview has ended.
- Many survivors feel ashamed of what they have done or what happened to them, this may also cause anxiety.
- Victim-centered and trauma-informed approaches are implemented in an attempt to avoid re-traumatizing victims while delivering services.

Trauma informed – When speaking to Survivors

- Ensuring the VoT is safe when doing an interview – the trafficker could be nearby.
- Ensuring the space for the conversation is a safe and a confidential space (see confidentiality section).
- Trafficking can cause a range of strong emotions and psychological reactions. Some persons will feel better and some will feel worse after sharing. Reassurance is important.
- Responses should be empathetic, non-judgmental, and supportive. But should also not fall into showing pity.

Survivor- centered and empowerment

Human trafficking usually takes away an individual's sense of control and choice; all interventions should be empowering and not replicate this control. Thus the WGSS staff and service providers should:

- Be aware of power dynamics and avoid the repeated patterns of control and coercion. Survivors are the expert in their lives and have abilities and strengths that can assist them in self-advocacy and in rebuilding their lives.
- Ensure that survivors are heard and can make choices about which decisions and resources will work for their life, recognizing that each individual is different.
- Equip with the tools, resources, and services that assist in decreasing dependence on providers to help them take back control of their life.

Survivor- centered and empowerment

- Focus on the strengths and interests of victims and survivors, and how to highlight those strengths and interests when developing projects plans and project goals
- Offer options and services that involve active decision making by clients
- Encourage survivors to re-claim their voice, promote self-sufficiency, and decrease dependence on service providers.

Survivor-centred and empowerment

- Emphasis on a survivor's self-determination and minimizing re-traumatization.
- Aims at helping the survivor gain a sense of empowerment while providing information to make informed decisions.
- Ensure that the individual is provided with information, offered with services adapted to their needs, and opportunities to seek justice in legal systems.
- Recognize the power and self-determination of clients rather than putting the provider in the role of “rescuer” who is making choices and decisions on behalf of the victim.
- Accompany a survivor in taking decision as they may feel overwhelmed.

Culturally and linguistically appropriate

Human trafficking is a crime that affects people from all backgrounds and cultures, who speak a variety of languages.

Then, it is important to offer services that are culturally and linguistically appropriate. The ability of an individual or organization to interact effectively with people of different cultures includes drawing on knowledge of culturally based values, traditions, customs, language, and behavior to plan, implement, and evaluate service activities.

Using interpreters

The mediation of interpreters and interviewers who speak the same language may make the survivor feel more at ease and help build trust, at the same time involving interpreters to assist staff or to process confidential information poses a risk if the selected interpreters are not screened carefully.

It should also be taken into consideration that survivors may not trust or may feel ashamed to speak in front of someone from their community or same cultural background. Furthermore, some people may feel embarrassed to talk about stigmatized subjects such sex work, sexual abuse, violence etc.

How to ensure the safe use of interpreters

- Ask the survivor privately if they have a trusted friend or colleague who they prefer to assist them. If that's the case, ensure the selected person understands the purpose of the interview and freely consents to assist.
- Do not accept unknown volunteer interpreters, as they may be involved in the trafficking situation, or may have something to gain by participating in the conversation.
- Involve cultural mediators as important facilitators for complex conversations
- Interpreters should be fully informed about the subject of trafficking and the range consequences that accompanied this phenomenon

Informed Consent

The fundamental right of every client is to be informed about upcoming and future actions and procedures before accepting or rejecting certain services.

The consent is given by a competent individual who has:

- 1) received and understood all the necessary information to make a choice;
- 2) considered the information;
- 3) arrived at a decision that is considered best for them at that moment without having been subjected to coercion, influence, inducement, or intimidation

Informed Consent

Any kind of actions may only be undertaken with the informed consent of the victim. Before requesting consent, it is necessary to provide all the necessary information and **explain in a comprehensive manner what actions and procedures will be taken**, so the client can take the decision they prefer. It is important to provide survivor with time to reflect, giving them opportunity to ask questions and the possibility to come back before they can make an informed choice. If a clients does not speak the local language it is suggested to involve an interpreter.

When it comes to minors, before taking any action it is necessary to contact a legal guardian who will represent the victim's rights and interests. Decisions should be made in cooperation with the child, and in their best interest.

Ensuring informed consent

After the survivor has been fully informed of what is expected from them, they have a right to take a decision and to consent or not to the procedures and provisions of assistance. In this process the WGSS staff or any service providers working in the safe space should:

- Clearly explain why he/she seeks their consent.
- Explain the subject that will be discussed if relevant.
- Keep a professional and neutral attitude, never pressure the victim and do not suggest what you think would be good to do.
- Accepted the client choice without prejudice (even if you disagree).
- Encourage the person to ask for explanation of details if these are not clear to them.
- Explain the potential risks and benefits in the discussion to be taken.
- Emphasize that the victim will make their own choices and that there are no consequences for refusing to consent.

Confidentiality

Confidentiality is the main pillar of the support provided to clients. It **means prohibiting the disclosure of victim information without the victim's consent** and requires service providers to share the limits of confidentiality to the information they might share with service providers (e.g. if an emergency happens certain data would need to be disclosed with third parties possibly). Service providers must make sure that the victim's personal information is carefully treated and not disclosed with other persons unless informed consent is given and that they are fully aware about the usage of the information.

The disclosure of personal information about the victim may negatively affect the relationship between the client and the service providers, resulting in a loss of trust that can also affects the organization represented by the service provider. It can lead to stigmatization, discrimination and exclusion from their family or community compromising the client's safety and could also put in danger the staff involved in the assistance programme.

Exceptions to maintaining confidentiality

- If a person has intention to hurt themselves
- If there is a risk that the victim intends to hurt others;
- When a child is in danger
- When the perpetrator is a humanitarian aid worker
- If national or international legal provisions require mandatory reporting. In this situation, make sure to inform the person on these provisions before they disclose, to give them an option on whether they wish to go further with sharing their story or not.

Ensuring confidentiality in practice

- Speak to survivor in a safe space, no one should be able to listen to the conversation and/or disturb by entering the room during the conversation.
- Information gathered is stored securely (e.g. files should be locked, digital documents secured with password, lockable office).
- File information should not be shown to others without explicit permission.
- If you need to share information with other agencies or services providers when referring the person, it is necessary to first obtain informed (preferably written) consent.
- If the survivor is a minor, make sure to consult their parents (unless the parent is believed to be the trafficker) or legal guardian.
- Do not pressure the person to give consent or do not decide on their behalf.
- Share only necessary and relevant information with others involved in providing assistance and support. The survivor should be aware of what information is shared and why.

- Do not collect identifiable information (name, address, etc) unless necessary.
- Do not record conversation on a recorder or on your phone.
- Do not discuss interview content in public, particularly when they can be overheard.
- Details about one client should never been discussed with another client in a way that would allow the person to be identified.

Respect

The principle of respect means **treating survivors with dignity, accepting them without judgement and respecting their wishes and rights**. Survivors are main actors in the situation, and their recovery process should lead to regaining control over their lives. Respecting survivors means encourage them in finding solutions to their problems by themselves in order to decrease dependence on the support services.

Survivors should have control over all forms of assistance and protection they are provided with and being respected for the choices they take for themselves

Understanding and concern and empathy are important but it is important to not show signs of pity or oversympathy for their condition.

How to ensure respect?

- Do not pressure the person to give you details of their exploitation experience if they are not ready.
- Do not question the story shared by survivors. If the story shared does not seem consistent, try to support through specific questions to make sure the survivors can disclose their story in details to the best possible extent and be patient. Trauma can cause memory loss or also a mixing up of the story shared.
- If you do not feel confident in working with the survivor because of your abilities to support them, do not hesitate to hand the case over. Be gentle and patient, do not blame or judge the person or the choices they made.
- Acknowledge their feelings. Survivors could think that their reactions are not appropriate. Explain that their reactions are normal regarding the experience they were exposed to.
- Respect the right to only participate in the conversation with persons of a preferred gender.
- Do not expose the victim to situations in which s/he should repeat the story if it is not necessary.

Guide for emergency intervention

- Request for help should be prioritised over any interview or activity.
- It is important to ask questions to understand what is perceived as dangers and options, and the hopes and expectations from the assistance.
- It is important to be realistic about the various options available and the risks and benefits of each.
- Making an emergency intervention is rarely a one-step process and usually requires a lot of follow-up.
- It is rare that a victim of trafficking asks support in planning an escape, but if an “escape” is being considered, all the risks, obstacles and the steps following the “escape” must be considered so the situation does not get worse or the survivor is forced to return to the trafficker.

Gender-based violence: Introduction to theory and core concepts

Curated by the IRC

Key words to understand Gender Based Violence

- ✓ **Sex**
- ✓ **Gender**
- ✓ **Power**
- ✓ **Status**

Difference between sex and gender

Sex

- Biological and physical characteristics of a man and a woman
- Sexual reproductive organs (female are internal and males external)

Gender

- Social differences between men and women that are learned (roles, responsibility, privileges, opportunities)
- Traditional and society's expectations

Status is the position we ascribed to people based on the value we attached to them because of their class, professional standing or gender.

How does Gender condition our lives?

Belonging to a gender determines:

- Rules of behavior, expectations, desires
- Power differences in our function (work, family relations, social relations etc.)
- Personal rights, access to services, opportunities
- Responsibilities, privileges, discrimination

Gender differences change over **time** (historical periods) and **space** (geographical location).

Power and Abuse of power

Power means that you have the capacity, the ability and the freedom to influence or control decisions affecting your life.

Depending on how power is used, it can be either positive or negative.

POWER TO

- To do something, inner strength and courage

POWER WITH

- With someone, the ability to support and encourage others

POWER OVER

- Over someone, the ability to control or dominate others

POWER OVER/ABUSE OF POWER

- Over/abuse is the use of influence, access to resources, and decision-making in a way that makes someone else's life smaller, and does not pay attention to their needs, wishes or boundaries.

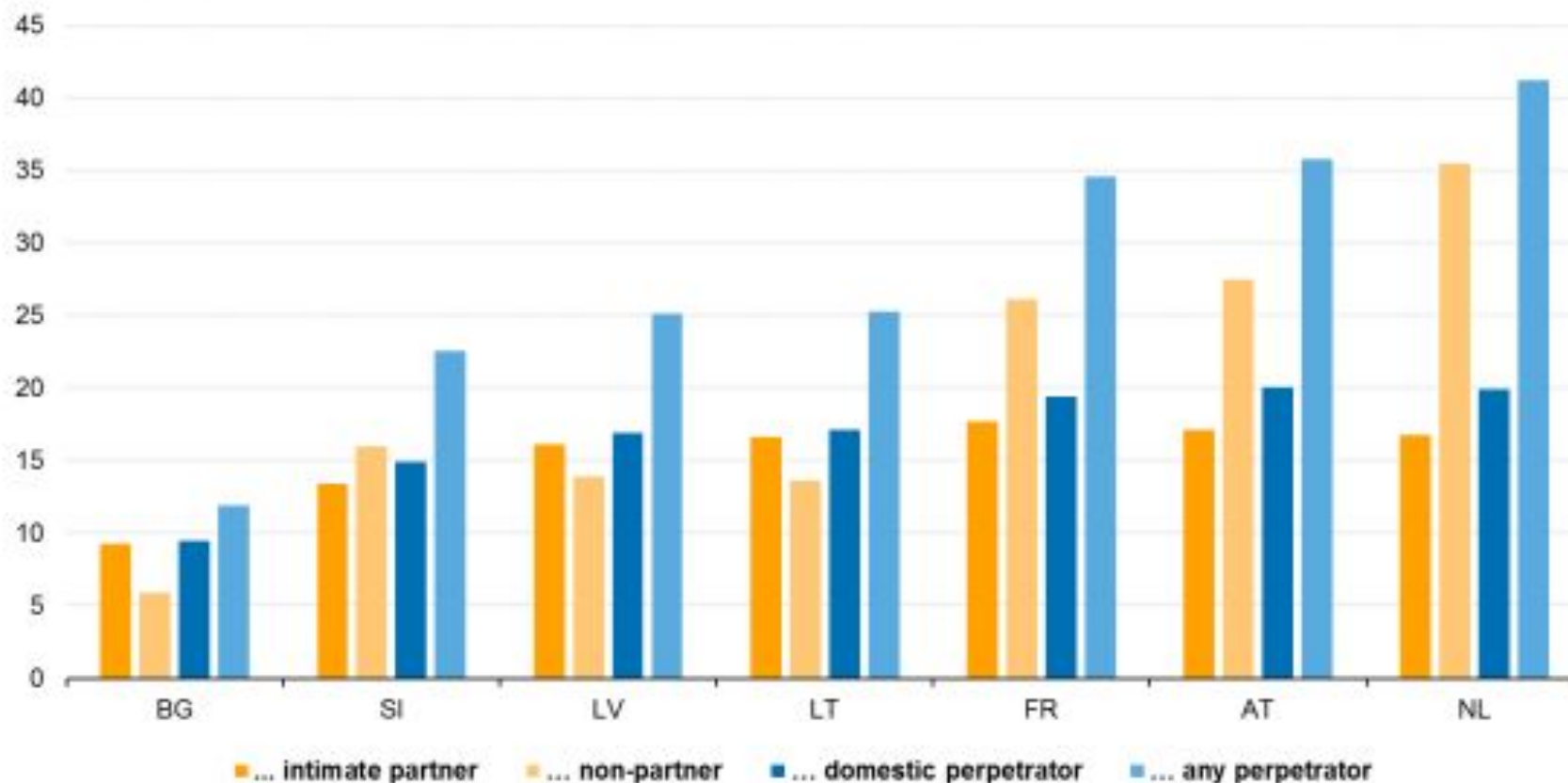
What is Gender-Based Violence?

Gender-Based Violence (GBV) is an umbrella term for **any harmful act** that is perpetrated against a person's will that results from **abuse of power**, and that is **based on socially ascribed gender differences** between males and females.

“Most cases of violence experienced are not reported to the police, therefore not officially recorded”

Eurostat – STATISTICAL REPORT

Figure 3. Proportion of women (18–74) who have experienced physical (including threats) or sexual violence during adulthood by type of perpetrator

Source: EU-GBV survey, wave 2021

Istanbul Convention

It is "the first legally binding international agreement to protect women against all forms of violence".

The Council of Europe Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence, also known as "the Istanbul Convention", affirms that violence against women is a form of gender-based violence that is committed against women because of their gender.

It has been signed by all EU Member States, but challenges related to its ratification persist in some countries.

The **Istanbul Convention** includes a new element, which is the recognition of **violence against women** as a form of human rights violation and discrimination.

The established offences are:

- psychological violence (art. 33)
- persecutory acts - stalking (Art. 34)
- physical violence (Art. 35)
- sexual violence, including rape (Art. 36)
- forced marriage (Art. 37)
- female genital mutilation (Art. 38)
- forced abortion and forced sterilization (Art. 39)
- sexual harassment (Art. 40)
- crimes committed in the name of so-called 'honour' (Art. 42)

GBV Causes and Contributing Factors

GBV IS CAUSED BY GENDER INEQUALITY AND THE ABUSE OF POWER. The majority of acts of GBV are perpetrated by men against women and girls. GBV is related to power and is directed against women and girls because they are female and have unequal power in relationships with men and low status in general in the world.

A **CONTRIBUTING FACTOR** is something that makes a problem worse. For GBV, many people confuse contributing factors with causes. There are many situations that make GBV worse, for example: alcohol abuse, poverty, lack of laws punishing perpetrators, etc., but none of these situations is a root or direct cause of GBV.

Types of GBV can be classified as:

Sexual
Violence

Physical
Violence

Emotional and
Psychological
Violence

Social or
Economic
Violence

Harmful
Traditional
Practices

Intimate
Partner
Violence

✓ **Physical violence includes:**

Beating, burning, peppering, slapping, biting, strangulation, grabbing, cutting, shooting, choking, shoving, throwing things, pulling hair, breaking things, damaging possessions, locking someone in a house, withholding medical care and attention from women and girls, etc.

✓ **Sexual violence includes:**

Sexual harassment, attempted rape, rape, gang rape, sexual exploitation, forced sodomy, forced prostitution, child sexual abuse, incest, making someone watch or act out pornography, forced nakedness, refusal to allow women to choose their own partners etc.

✓ Emotional violence includes:

Confinement, social isolation, neglect, abandonment, insults, degrading, demeaning, humiliating, intimidate, terrorize, manipulate threats, making her beg for essentials etc.

✓ Socio/ Economic violence includes:

Denial of opportunity for income generating, denial of property, discrimination, controlling, denial of resources, taking control of her money, not supporting her or her children, denial of inheritance,, excluding her from decisions about how to use resources, paying a woman less for similar work. etc.

✓ Harmful traditional practices includes:

Female genital cutting or mutilation, early and forced marriage, intimate partner violence, honor killing, male dominance and control etc.

What is Intimate Partner Violence (IPV)?

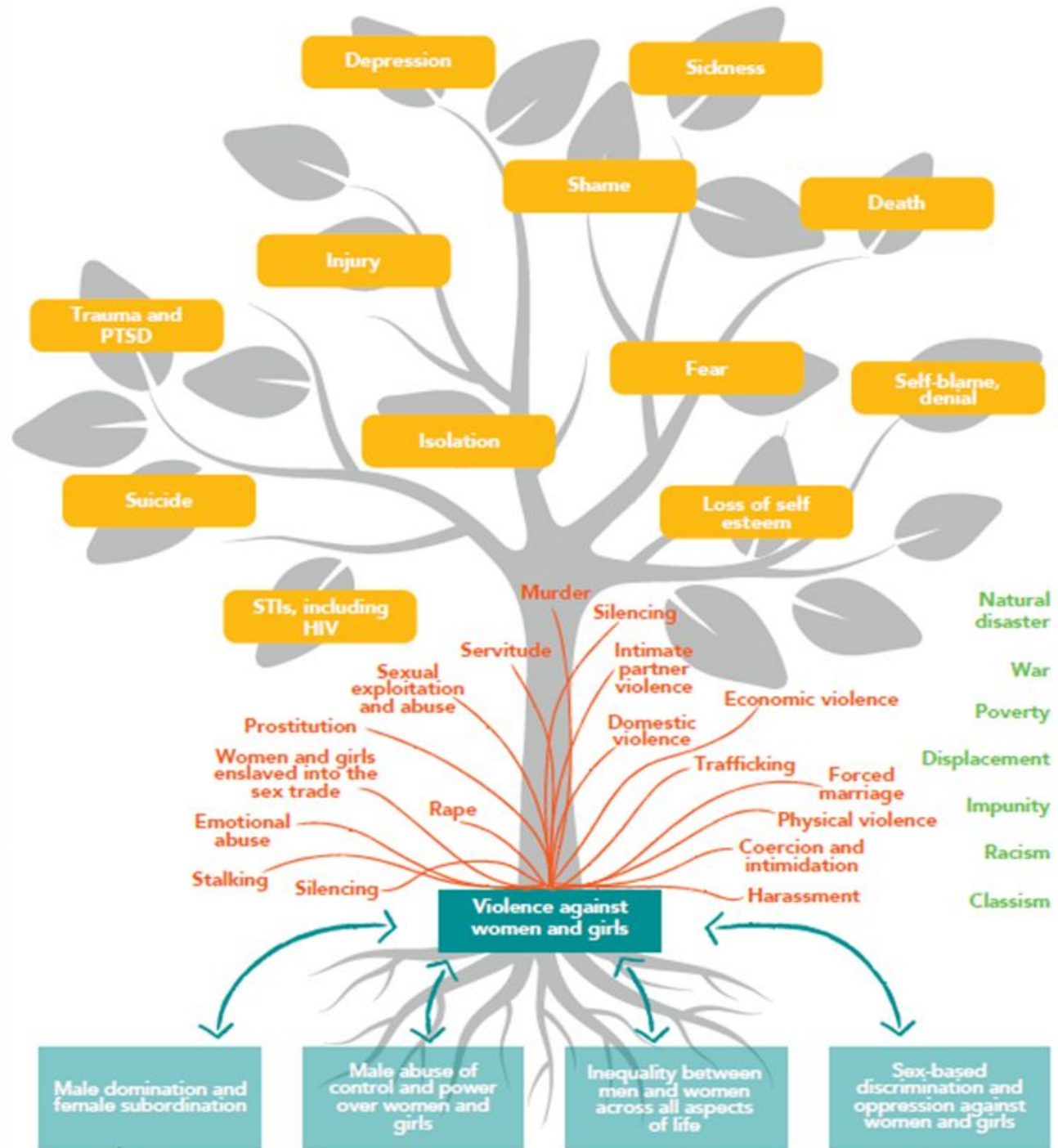
Intimate Partner Violence or Domestic Violence is defined as **a pattern of abusive behavior in an intimate or family relationship** that is used by one person to gain or maintain control over the other person.

The Gender-Based Violence Tree

EFFECTS/CONSEQUENCES

FORMS/TYPES

ROOT CAUSES

CONTRIBUTING FACTORS

What are the Common warning signs of GBV and IPV?

- Overly protective or controlling partner (i.e. no access to phone or economic dependence)
- Wearing heavy make-up or covering up with clothing
- Secrecy or discomfort discussing relationship/family dynamics
- Isolation from friends and family
- Frequent absences from services, work, or school
- Vague or chronic health symptoms/unexplained injuries
- Body language/nonverbal communication (anxious/quiet with partner)
- Receive unusually high number of calls/texts from partner

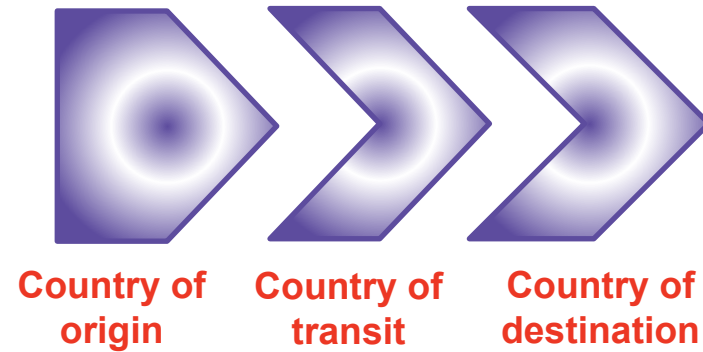
Important to note that warning signs are not disclosure of violence, and it is not the role of the WGSS to actively seek / screen to identify survivors of GBV.

Why is GBV often not adequately addressed?

- Conviction of not being able to escape for magical/religious reasons (common issue in trafficking experiences)
- Fear of **consequences** with regard to oneself/children/family, lack of **protection** for those who report
- Fear of stigma and social/family **judgement**
- **Impunity** of perpetrators
- **Sense of guilt** and belief of having provoked the violence or of being able to change the situation
- Lack of **awareness** about rights and duties
- **Economic dependence** on the perpetrator
- Lack of specialized services and trained staff on GBV

GBV in the context of crisis and migration

The triple-trauma paradigm

In emergency, crisis and forced migration situations, the risk of GBV is higher and thus the vulnerability of people increases.

The most frequent forms of violence are in crisis and migration context are human trafficking, and sexual violence.

Knowing the contextual factors related to this risk is crucial for prevention and early, informed intervention.

GBV in the context of crisis and migration: Risk Factors

- Break up or lack of social and family support networks.
- Separation of households, estrangement of children and women.
- Social fragmentation, absence of control and protection.
- Promiscuity, absence of 'boundaries' and lack of privacy.
- Poverty and poor economic resources.
- Absence or inadequacy of transportation.

Tasks and skills for WGSS workers

PREVENTION

EVALUATE THE RISK FACTORS FOR
WOMEN AND GIRLS

1. LOOK

EMERGING

MANTAIN HIGH LEVEL OF EMPHATY
COMMUNICATION

2. LISTEN

RESPONSE

MANAGE DISCLOSURE AND
NETWORKING WITH OTHER
STAKEHOLDERS

3. LINK

1. Prevention: Look

Capture risk signals

- Isolation/non participation
- Sadness/ sudden crying
- Irritability
- Lack of decision-making power
- Migration history

The risk of GBV increases when women or girls:

1. have survived or are fleeing a country at war, or if the country of origin is in a humanitarian crisis;
2. are in a situation of social isolation (separated from family and friends);
3. are in a situation of clash between values belonging to different cultures (for example girls born in the country of arrival coming from a very traditionalist family)

2. Emerging: Listen

What is disclosure?

Disclosure is the moment when the woman or girl suddenly reveals a relevant and painful private experience of suffering

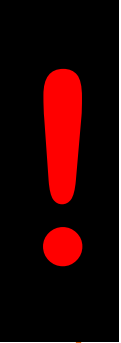
Managing Disclosure

The disclosure occurs at an unexpected moment. It is often accompanied by intense emotions also for those who listen to it.

Escalation may occur during disclosure

A situation in which a person's thoughts, feelings, and emotions overwhelm him or her and make it more difficult to listen or communicate effectively.

2 POSSIBLE WAYS

Crisis:

A state of intense difficulty that exceeds the ability to cope with the situation and which involves a certain risk to oneself or others; it can be associated with any area of life, including security, relationships, physical and mental health.

De-escalation

When a person moves from a state of elation to a more balanced state, where the ability to listen or act effectively returns.

De-escalation is sometimes referred to as "returning to calm."

The importance of communication skills

*Safe and healing communication
with survivors*

Be comforting and supportive

*You are very brave to talk
to me*

Believe and encourage the
survivor

*What happened
was not your fault*

Follow the survivor's lead

*You don't need to tell me
anything you don't want to
tell me*

Help the survivor feel safe

Pay attention to non-verbal
communication

*It's okay to feel
that way*

DO

Inform about possible solutions

Respect confidentiality

Evaluate physical risks

Support decisions

Help maintain calm and concentration

Ask for consent before sharing the situation with other workers/professionals

DO NOT

Ignore disclosure

Make choices for woman

Offer advice under any circumstance or attempt reconciliation

Insist on joint meeting with woman and her partner

Recommend couple counselling

Report violence on behalf of women

Ask for details

Push women to leave home or partner

Report acts or risks of violence without consent

3. Response: Link

IF THE SURVIVOR HAS GIVEN PERMISSION TO REFER: FOLLOW GUIDELINES FOR PRIORITISING CARE REFERRALS

Service mapping: It is important to already know the services to which you can refer a survivor. This step happens **PRIOR** to disclosure of violence and is part of the set up phase of the WGSS. It includes collecting information about available services, location, contact, focal points, eligibility criteria etc. The service mapping document must be a live document and be updated regularly by WGSS staff. The table below is an example.

Objectives:

- Better understand the population you serve
- Identify possible providers and programs
- Gather more information
- Create referral pathways

Priority Need	Who are the organization s working to meet this need?	What specifically are they doing (intervention, activities, services, etc.) and for what populations (eligibility)?	Where are the services located?	When are the service days and times?	Why is the organization doing this and does that mission align with our organization’s values?
Temporary shelter	ABC Agency	Shelter for survivors of DV and their children	Four locations at x, x, x, and x	10am to 6pm, seven days a week	Provide emergency accommodations options for women survivors of domestic violence who are in need of housing and further support. Strong safety and confidentiality approach. Aligned with our organization.

3. Response: Link

Refer cases when disclosure of violence

If your organization does not provide comprehensive case management, it is important to refer GBV survivors to specialized services:

- GBV Case management
- Health service
- Psychological and psychosocial support
- Shelter and emergency accommodation
- Legal support
- Protection services including the police

General principles must be respected:

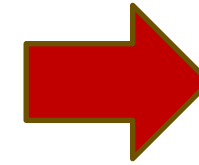
- Informed consent of the survivor at all time
- Warm and empathic referral (anticipating steps and processes)
- Confidentiality (including need-to-know basis, and information around mandatory reporting)
- Quality : Refer to services you have assessed or known the quality and survivor-centered approach of their services
- Accompaniment: When possible and with the survivors' consent accompany the survivors to those services, that will ensure smoother and warmer referrals

Response to women at risk of GBV

Psychosocial Support – programmes and activities include:

- Informing with focus group discussion: women and girls themselves are part of the design and selection of activities. It increases knowledge, develops a collective feeling, decreases the feeling of loneliness.
- Encouragement of inclusion through networking and connection among women.
- Provision of healthy activities (yoga session, mindfulness) to strengthen women and girls' wellbeing through grounding and coping strategies.
- Promote empowerment (increase self-esteem and feeling to be capable).
- Provide parental support: women attending the space are supported with their role as parents through support groups, peer-to-peer discussions. It helps them cope with specific emotions and avoid transmitting stress to their children when they feel overwhelmed.

WGSS

Cultural Mediation Methodology

Curated by Centro Penc

The role of the linguistic-cultural mediator is crucial in better understanding the meaning of symptoms and verbal and non-verbal language.

The mediator collaborates to give meaning to:

- words (verbal communication),
- body (non-verbal communication)

Connecting the meanings with the habits and values of a specific culture within a cultural framework.

In the context of trauma, the support of cultural mediators can help people talk about the experience of violence, without necessarily mentioning revictimization terms (e.g.violence,victims, abuse etc) but leaving people to choose the terms that can best describe their condition/suffering. it will be in the ability of the cultural mediator to intercept the meaning of the experience that the client wants to convey

The role of the Cultural Mediator within the WGSS

The Cultural Mediator is a facilitator of the bond of trust and the relationship between the client/beneficiarie and the professionals/service providers.

She/he is the access point to facilitate disclosure by vulnerable women, at risk of violence or survivors.

The Cultural Mediator like every worker at every level in the WGSS, **must follow the key principles of the Trauma Informed Approach.**

Cultural mediators should contribute to the creation of conditions of environmental and emotional safety:

- Strengthening resources and capabilities;
- Supporting and guiding to facilitate access to services;
- Helping the people to see the best of themselves to increase sense of being capable;
- Reducing the conditions that can reactivate traumatic memories (the so-called "triggers") by paying attention to attitudes, behaviors and language.

Re-traumatization

The work of cultural mediation can reduce risk of re-traumatization because he/she may know that some words or behaviour or gesture of the professionals could be a trigger-stimulus.

Trigger is a stimulus that prompts involuntary recall of a previous traumatic experience.

Diversity management in multicultural contexts

Curated by CESIE

Intercultural competences

In today's context, in which migratory flows have changed the face of societies and in which encounters with diversity are daily and constant, intercultural competences are no longer only for those who emigrate and find themselves in a position to deal with different ways of living and understanding the codes and characteristic of the country they arrive in, but concern all citizens.

Intercultural competences, nowadays, become a key skill, as people increasingly have to deal with different backgrounds and multiple identities in their personal and professional lives.

Definition of Intercultural competences

A combination of attitudes, knowledge and skills applied through actions that enable to:

- *Understand and respect people with different cultural affiliations*
- *Respond appropriately, effectively and respectfully when interacting and communicating with culturally diverse people*
- *Establish positive and constructive relationships*
- *Understand oneself and one's multiple cultural affiliations through encounters with different cultures*

Grids for decoding the different other

Intercultural research highlighted the existence of obstacles: filters and screens to understanding the other, despite the knowledge acquired about other cultures.

These obstacles are the source of misunderstandings and misinterpretations that very often lead to a one-dimensional, reductive and devaluing view of the other.

These filters can be classified into three categories that together constitute grids for decoding people coming from different cultures:

1. Stereotypes and prejudices
2. Ethnocentrisms
3. Professional models and techniques

Stereotypes and prejudices

Stereotypes are the beliefs we have about the characteristics of a group, while prejudices refer to the negative evaluation of the group.

The first are related to the cognitive part, the second to the emotional part.

Stereotypes derive from a general knowledge of the group, prejudices arise when we attribute these general characteristics to each member of the group, making inferences that facilitate acceptance or rejection. Stereotypes reduce our mental energy consumption, as they form groups and assign similar membership characteristics.

They save energy and, unlike prejudices, do not necessarily have to be negative, as long as they are understood as a general dimension referring to broader characteristics without ever representing a total or narrow reality.

Ethnocentrisms

Ethnocentrism on an etymological level means "*centered on one's own people*", thus it indicates the natural tendency to decode cultural diversity through one's own cultural models, norms and values.

Professional models and techniques

The third type of obstacle groups together our professional models and techniques learnt in the process of education, products of the knowledge and practices developed in the field of human and social sciences. This knowledge and practices have developed in western societies on a substratum of scientific knowledge but also on an individualist conception of the person: "a very important dimension of modernity" (Dumont 1978).

It is a representation of man that, by privileging the primacy of the subject over the social bond, values the detachment and differentiation of the person in relation to the collective, the family, the community.

It preaches the acquisition of autonomy and independence.

Can intercultural communication be taught?

Intercultural communication **cannot be taught for different reasons:**

Qualitative. It is a complex phenomenon (as complex and stratified are the cultures and people who process them) that cannot be fixed and 'regulated' in an exhaustive and definitive way; it is also a dynamic phenomenon, which evolves daily. For instance, the socio-cultural changes due to the great migratory flows are tangibly changing many cultural patterns.

Quantitative. It is impossible to identify cultural features in all intercultural encounters, not only between all cultures but also simply between major cultural areas.

Competence cannot be taught, but a model of intercultural communicative competence can be taught, so that each person builds his or her own intercultural communicative strategy.

In this way, professionals working with people from different cultural backgrounds and in multicultural environments can strengthen their **intercultural sensitivity**.

Can intercultural communication be taught?

The development of intercultural sensitivity necessarily passes by the following stages to be reached:

- To acquire a correct knowledge of the migration phenomenon, especially from the sociologic, anthropological and statical point of view
- To become aware of our own frames of reference, of the partiality of our own view of the otherness, experiencing the ability to decentralize
- To accept the complexity of intercultural relations, which by their nature are made up of conflictual situations, and misunderstandings (the so-called "**critical incidents**")

Cultural shock & critical Incident

- **Critical Incident:** situation in which there is a communicative misunderstanding resulting from the encounter of two different cultural systems. Situation of internal conflict (more or less explicit: negative emotions influencing behavior) leading to a distancing between people.
- **Cultural Shock:** reaction of disorientation and rejection (in a negative key) or of admiration and attraction (in a positive key) in interaction with a person or object from a different culture, occurring at a specific time and in a specific space.
- **Sensitive zones:** cultural domains that are particularly important in people's cultural frame of reference. Sensitive zones differ according to nationality, ethnicity, religion, age, professional culture, political culture, etc. They are 'guiding images', i.e. powerful representations, not always conscious but highly charged with affectivity, since they are rooted in the cultural foundations of the personality, in its unconscious dimensions such as parental and sexual identifications

The encounter with diversity sometimes causes unease, restlessness, a feeling of revolt that can, in some cases, produce stress and anxiety.

Cultural shock & critical Incident

Sensitive zones are a source of more or less violent cultural shock. Examples of sensitive zones are:

- Rules of social organization
- Corporeity
- Conceptions and use of space
- Conceptions and time management
- Living and working styles
- Thinking, learning styles, worldviews
- Codes and patterns of interaction
- Inter-group relations, different demographic and religious composition of societies
- Values, norms, traditions and their importance (e.g. rite of passage)

Child Protection & Childcare in Women and Girls' Safe Spaces (WGSS)

Curated by the IRC

Who is a child?

- According to the Convention on the Rights of the Child (UNICEF) a child is “every human being below the age of 18”
- Childhood is understood in different ways in different contexts
- Children around the world may have different responsibilities and be cared for differently.
- It is essential to understand our personal experiences and beliefs about childhood as these influence what we consider normal and desirable

What is Child Protection?

- Child Protection works to promote, protect and fulfill the rights of children to be safe and free from abuse, neglect, violence and exploitation, regardless of immigration status.
- Child Protection includes measures and structures to prevent and respond to abuse, neglect, exploitation and violence affecting children.

Legal Framework to consider when working with minors

- UN Convention on the Rights of the Child
- Charter of Fundamental Rights of the European Union (Art. 24)
- EU Strategy on the Rights of the Child (Thematic Area 3)
- National Legal Frameworks

Violence against children – definition

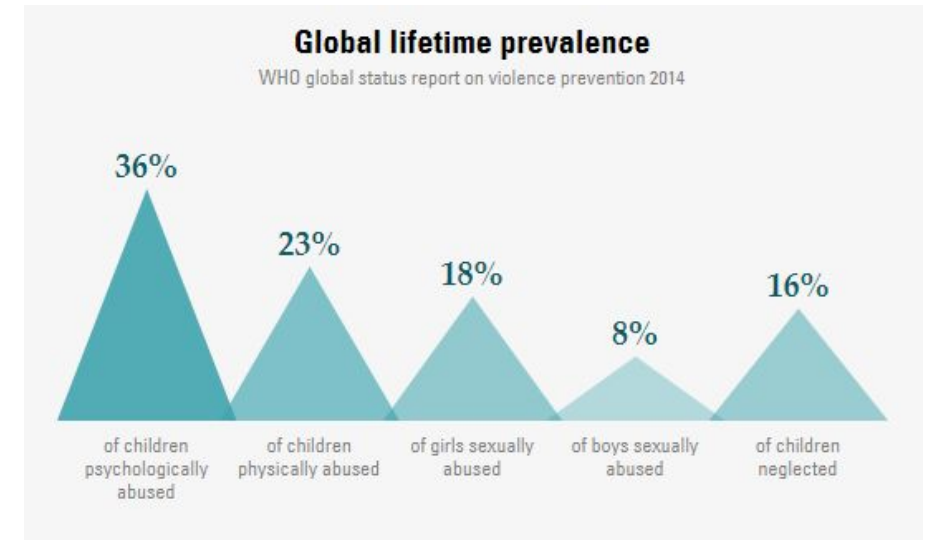
“Violence against children includes all forms of violence against people under 18 years old. For infants and younger children, violence mainly involves **child maltreatment** (i.e. physical, sexual and emotional abuse and neglect) at the hands of parents and other authority figures. Boys and girls are at equal risk of physical and emotional abuse and neglect, and girls are at greater risk of sexual abuse. As children reach adolescence, **peer violence and intimate partner violence, in addition to child maltreatment**, become highly prevalent.”

Source: World Health Organization

Child Maltreatment – definition (WHO)

“**Child maltreatment** is the abuse and neglect that occurs to children under 18 years of age. It includes all types of physical and/or emotional ill-treatment, sexual abuse, neglect, negligence and commercial or other exploitation, which results in actual or potential harm to the child’s health, survival, development or dignity in the context of a relationship of responsibility, trust or power. Exposure to intimate partner violence is also sometimes included as a form of child maltreatment.”

Source: [World Health Organization](#)

Child Maltreatment and violence against children – scope of the problem (WHO 2020)

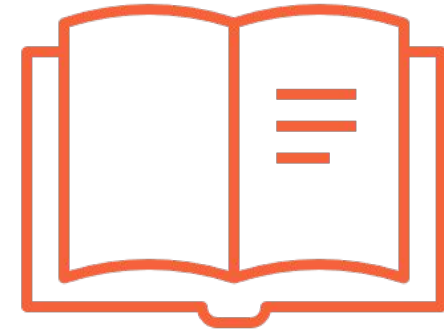
- Globally, it is estimated that up to **1 billion children aged 2–17 years**, have experienced physical, sexual, or emotional violence or neglect in the past year.
- **Nearly 3 in 4 children** - or 300 million children - aged 2–4 years **regularly suffer physical punishment and/or psychological violence at the hands of parents and caregivers.**
- 1 in 5 women and 1 in 13 men **report having been sexually abused** as a child aged 0-17 years.
- **120 million girls and young women** under 20 years of age have suffered some form of forced sexual contact.
- **Child maltreatment is often hidden.** Only a fraction of child victims of maltreatment ever gets support from health professionals.
- Child maltreatment has often severe **short- and long-term** physical, sexual and mental health **consequences.**

Source: [World Health Organization](#)

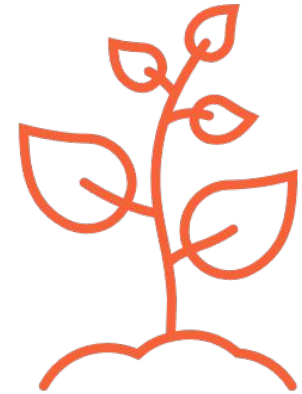
Definitions

- **Abuse:** an illegal, improper, or harmful practice or maltreatment
- **Child abuse:** a deliberate act with actual or potential negative effects on a child's safety, well-being, dignity, and development. This act is committed in the context of a relationship of responsibility, trust, or power.

Types of Child Abuse

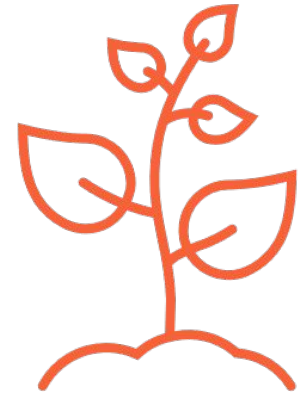
- Physical Abuse
- Emotional Abuse
- Sexual Abuse
- Exploitation
- Neglect

Physical Abuse

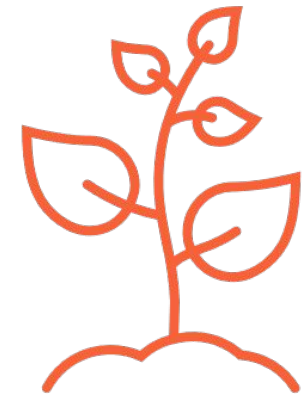
It involves the use of violent physical force so as to cause actual or likely physical injury or suffering

- Hitting
- Shaking
- Burning
- Torture
- Corporal punishment

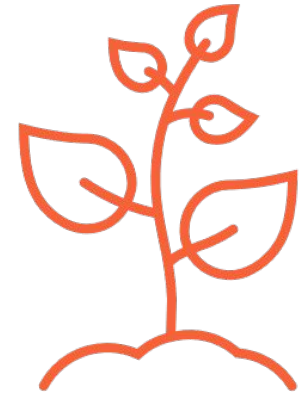
Physical Abuse - signs

- The most visible form of abuse: sometimes revealed when the explanation of an injury does not match with what is observed.
- Certain injuries should always lead to a suspicion and concern:
 - Bite marks
 - Cigarette burns
 - Evidence of old but untreated broken bones
 - Signs of severe, long-term bruising especially to face
 - Unexplained injuries (head injury can be identified through ear injury), burns, bruises, dislocations, injuries to the head

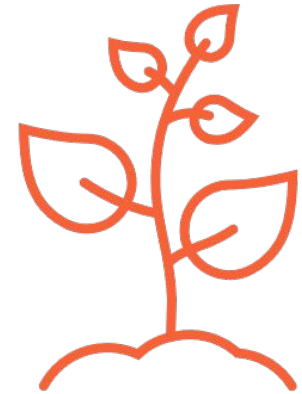
Emotional Abuse

- Includes humiliating and degrading treatment
 - Bad name calling
 - Constant criticism
 - Belittling
 - Persistent shaming
 - Solitary confinement
 - Isolation

Emotional Abuse - Signs

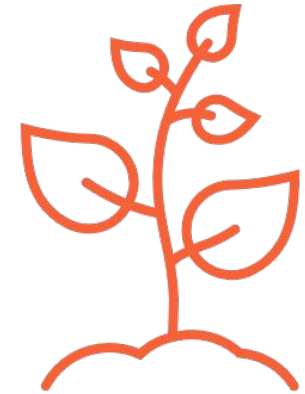
- Slow physical, intellectual or emotional development
- Learning problems or sudden speech disorders
- Difficulties in forming relationships, withdrawal
- Disruptive / attention-seeking behaviour
- Insecurity
- Poor self-esteem / fear of new situations

Sexual Abuse or Violence

Includes all forms of sexual violence such as:

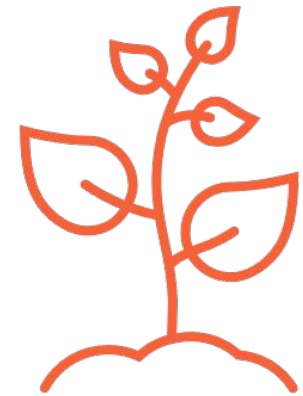
- Rape (by any perpetrator)
- Early and forced marriage
- Sexual exploitation
- Indecent touching and exposure
- Using sexually explicit language towards a child
- Showing children pornographic material.

Sexual Abuse - signs

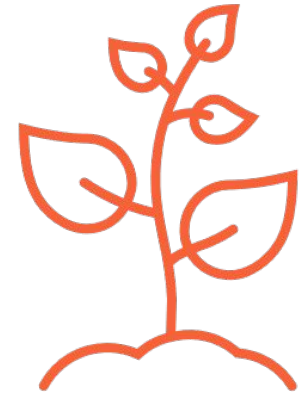
Some signs can include:

- Sudden / unexpected behavior change, isolation from friends
- Overly affectionate/knowledgeable in a sexual way
- Medical problems such as stomach pain when walking or sitting
- Chronic itching, pain, discharge, bleeding from the genitals
- Sexually transmitted diseases, pregnancy
- Lack of trust or fear of someone they know well

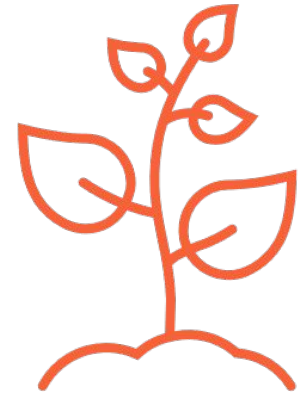
Neglect

- The intentional or unintentional failure to protect a child from actual or potential harm to their safety, well-being, dignity and development or failure to fulfil a child's rights, while having the clear responsibility for the well-being of the child and the capacity, ability and resources to do so.
- Sometimes called the '**passive**' form of abuse as it relates to the **failure** to carry out some key aspect of the care and protection.

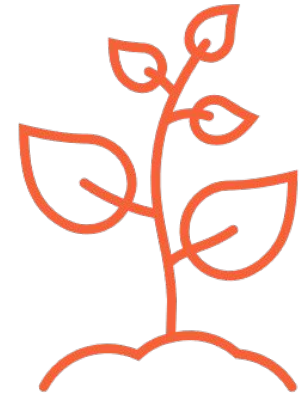
Neglect - signs

- Frequent hunger, stealing or hiding food, losing weight
- Poor personal hygiene
- Constant tiredness
- Behavioral difficulties
- Frequently missing school
- Poor clothing, or dressed inappropriately for age
- Untreated medical problems
- Few friends

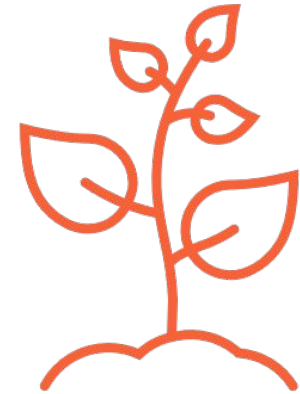
Exploitation

When an individual in a position of power and/or trust takes or attempts to take advantage of a child for their own personal benefit, advantage, gratification, or profit. This personal benefit may take different forms: physical, sexual, financial, material, social, military, or political.

Witnessing violence (indirect violence)

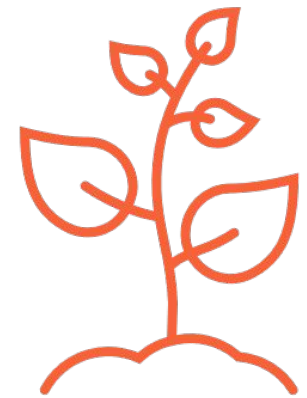
- Witnessed violence is a form of child abuse with detrimental effects on child wellbeing and development, whose recognition relies on the assessment of their mother exposure to intimate partner violence (IPV).
- Can be co-occurring with child maltreatment

Other signs of abuse

Other signs can include:

- Chronic running away, fears going home, reluctance to have parents contacted
- Aggression or being isolated or withdrawn
- Distrust of adults
- Fear of physical contact - flinching if touched
- Regressing to younger behavior or inability to concentrate
- Other extreme reactions e.g. depression, self-mutilation, suicide attempts
- Self-destructive tendencies

What to do if you have identified a child protection case?

DOs	DON'Ts
RECOGNIZE - Be aware and don't ignore it.	
RESPOND - Act safely: Make sure your actions do not put the child at further risk. Also act quickly if you are worried about a child's safety.	
RECORD - Make notes of what was said and/or what you saw, e.g., through a journal in which you record situations and behaviors regarding protection issues.	Attempt to investigate any allegation of abuse. Your role is to recognise signs of possible maltreatment and/or simply to receive a child's story.
REFER - In case of immediate danger, report to the Service Manager or the Child Protection Office if your Service Manager already activated does not act.	
REPORT - Through your Service Manager and the Child Protection Office - to the appropriate Institution for child protection within 24 hours or immediately in an emergency.	Overburden with questions. Keep questions to a minimum. Only ask as much as you need to identify that you have a concern and can pass on the details.

*The service manager is the responsible for referrals in the organization

Handling Disclosures

- Direct: Sometimes children will tell you directly that they have been abused or neglected. They may start with an example and see how you respond.
- Indirect: The child does not share the details of the abuse or you find out indirectly.
- Masked: Through hints and giving clues

What to do in case of disclosure?

DO	DO NOT
Listen to everything the child has to say	Ask leading questions, such as 'did your mum/dad do that to you?'
Reassure the child they have done the right thing in telling someone	Be judgmental or tell the child off ("Why didn't you tell me before?")
Stay calm	Panicking
Believe the child	Express disbelief or try to excuse what has happened
Use the child's language adapting to their sociocultural level, including with respect to the communication tools they can use	Make promises you cannot keep: For example, do not promise not to tell anyone else
Write down what the child has said, drawn or emerges directly or indirectly	Confront the perpetrator
Get support for the child and yourself	Do nothing and assume someone else will do something
Act quickly if you believe the child is at risk of harm	Touch the child without permission

Handling Disclosures – Guiding Principles

- **Do No Harm:** not doing intentionally or inadvertently harm to the child whilst referring the case
- **Best Interests of a child:** According to the CRC Art. 3 "In all actions concerning children, whether undertaken by public or private social welfare institutions, courts of law, administrative authorities or legislative bodies, the best interests of the child shall be a primary consideration."
- **Confidentiality:** Confidentiality refers to the right of a person to have any information about them treated with respect. It promotes safety, trust and empowerment.
- **Informed consent:** the voluntary agreement of an individual who has the legal capacity to give consent. To provide "informed consent" the individual must have the capacity and maturity to know about and understand the services being offered and be legally able to give their consent
- **Need-to-know basis:** The limiting of information shared that is considered sensitive, i.e. limiting the information shared to that without which person/service provider would be unable to do his/her job properly
- **Mandatory Reporting:** place individuals with particular roles and responsibilities – to be known as 'mandated reporters' – under a statutory duty to report certain types of violence and/or abuse.
- **Child-centered:** – Focusing on the specific needs and strengths of the child.

Impact of violence of children

Violence of children can:

- Lead to severe injuries (including death).
- Impair brain and nervous system development.
- Impact opportunities and future generations.
- Result in negative coping and health risk behaviors.
- Severe/continuous abuse can cause toxic stress.

Types of Stress as a consequence of a trauma

Positive stress response is a normal and essential part of healthy development. Positive stress includes brief increases in heart rate and mild elevations in hormone levels. Some situations that might trigger a positive stress response are taking an exam or receiving an injection.

Tolerable stress response activates the body's alert systems. It is caused by more severe, longer-lasting difficulties, such as the loss of a loved one, a natural disaster, or a frightening injury.

Toxic stress response can occur when an individual experiences strong, frequent, and/or prolonged adversity – such as physical or emotional abuse, exposure to violence, and/or the accumulated burdens of economic hardship.

Effects of Toxic Stress on Children

Toxic stress can impact a child's cognitive and social processes, impulse control and self-regulation

- **Short term impacts** include:
 - Decreased well-being and development
 - Decreased learning ability
- **Long term impacts** include:
 - Health problems
 - Mental health problems
 - Behavioural problems and learning delays

Normal Stress

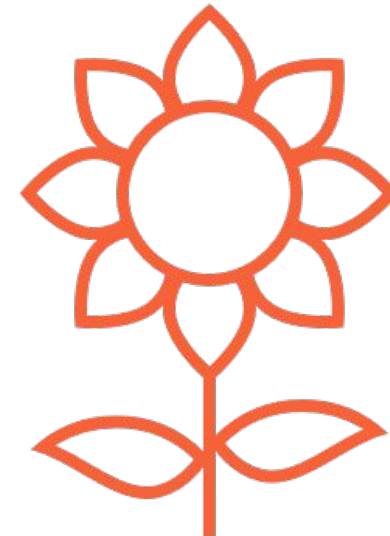
Toxic Stress

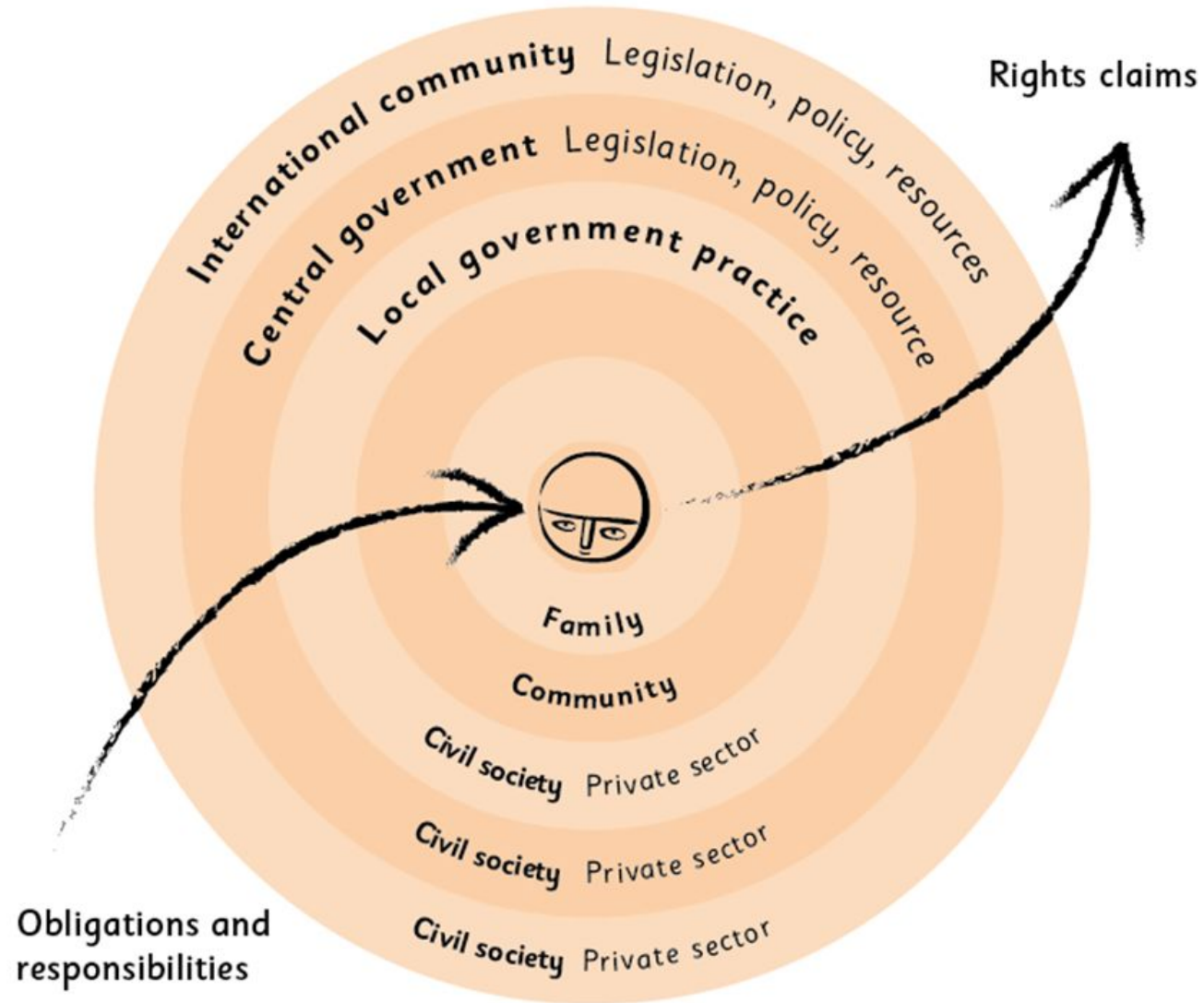
Recovering from toxic stress

Children can heal from the effects of toxic stress if they develop healthy relationships with caring, reliable, safe, compassionate adults who guide them through the healing process.

Adults can help children heal from their traumatic experiences by helping children build resilience and their ability to overcome adversity.

Creating a Protective Environment for Children

Key Messages

- Understanding child development and how to promote it is key to ensure appropriate activities and interventions for children.
- Educators and early childhood services can play a vital role in a child's development.
- Understanding the negative impact of stress, educators can work to create an environment that is safe, calm, supportive and has a consistent routine.

Child Safeguarding?

- In line with UNCRC Art. 3.3, Safeguarding children is crucial for organizations working for and with children. They should be guided by child protection policies and have reporting mechanisms in place.
- UNCRC Art. 3.3 “States Parties shall ensure that the institutions, services and facilities responsible for the care or protection of children shall conform with the standards established by competent authorities, particularly in the areas of safety, health, in the number and suitability of their staff, as well as competent supervision.”

What is a Child Safeguarding Policy?

Child Safeguarding Policy:

- Ensures that organizations' projects, workers, or others working with or on behalf of the organization do not harm children.
- Ensures that safety risks and cases of misconduct are identified, reported, and addressed in an appropriate and timely manner.

Child Protection and Child Safeguarding

Child Safeguarding

Ensures that children are kept safe from harm (intentional & unintentional) caused by those providing humanitarian aid, such as NGO staff, partners, and volunteers. Child Safeguarding policy and practice also covers:

Partners, NGO-funded teachers, doctors and other professionals, Individuals or groups who IRC has transferred power or legitimacy to, such as advisory boards, facilitators, community groups

This includes harm done by our media, comms, advocacy or campaigns work.

Referral processes
Reporting mechanisms

Child Protection

Prevention of and response to, abuse, neglect, exploitation, and violence perpetrated by those external to the organisation, for example population at large, family members including other children, police etc.

Child Protection and Child Safeguarding

Key principles to follow in all cases:

- ✓**Report:** Report all concerns, whether related to Child Protection or Child Safeguarding through the appropriate channels
- ✓**Do no harm:** All actions and interventions taken in response to reports of possible abuse must not expose the child to further harm
- ✓**Confidentiality:** All actions will adhere to strict confidentiality of information that is considered sensitive, sharing it only with those individuals for whom the information will enable further protection of the child.

How do we ensure safeguarding in the WGSS?

- Ensure a child protection policy is in place, understood and signed by all staff working within the WGSS (including third parties).
- Ensure clear reporting mechanisms are available within the WGSS.
- Ensure a clear code of conduct is available for staff working at the WGSS.
- Have rules about media and the use of images, videos and interviews.
- Conduct a risk assessment of your activities and strategies to mitigate identified risks for children.

Purpose of a Childcare Space in WGSS

- To address one of the most commonly-cited barriers (lack of childcare) that prevent women and girls from accessing WGSS or limiting their ability to fully engage and benefit in activities and services
- To provide a safe, engaging and stimulating environment for smaller children to play and learn and
- To provide a safe space for their parents/caregivers to engage activities without worrying of caregiving responsibilities.

Key Considerations

- Ensuring Co-creation of the space and activities with caregivers to ensure expectations are clear.
- Identify appropriate and safe space (whether it is separate or not from WGSS activities).
- Identify staff with experience working with children.
- Age of child participants.
- Conduct age and cultural appropriate activities that can stimulate child development.
- Have gender-neutral games and toys in the space.
- Obtain the consent of parents/caregivers for the children's participation.
- Have clear Code of Conduct, including PSEA and Child Safeguarding Policies and have all staff sign it.
- Have an updated service mapping available to make safe and confidential referrals.
- Mandatory reporting – understand mandatory reporting laws for staff.
- Staff care and supervision – ensure regularly meetings to promote staff care and have regular supervision meetings to address any challenges and make changes to the activities accordingly.

Child-Centered Attitudes

Safeguarding

Do No

Harm

Trauma

Informed

Participation

Respect

Responsive to

child's needs

Gender Identities and LGBTQI+ Inclusion

Curated by the IRC

LGBTQI+ Inclusion in WGSS

LGBTQI+ persons are often disproportionately affected by conflict-related sexual and gender-based violence as existing forms of discrimination are aggravated in crises, particularly in contexts where one or more conflict actors use the enforcement of traditional gender roles as a means of increasing their legitimacy in the eyes of the population. LGBTQI+ persons often cannot draw on traditional family and community networks to access assistance and are faced with a collapse of their usual coping mechanisms and support structures.

For these reasons it is important to consider the specific needs of potential LGBTQI+ clients when launching a WGSS, indeed focusing on cis-heterosexual women only means ignoring the reality that many LGBTQI+ people face in conflict settings.

Safer Spaces for LGBTQI+ Community: Useful Questions to reflect about when launching a WGSS

- Are the privacy and confidentiality of sexual and gender minority refugees strictly safeguarded? Are refugees assured of this?
- Are staff able to demonstrate comfort and compassion with sexual and gender minority refugees?
- Do staff have guidance and support in overcoming personal barriers to working with sexual and gender minorities?
- Are staff aware of the dominant role that non-verbal communication, including body language, facial expressions and tone of voice, plays in making refugees feel safe?
- Do staff have the tools to effectively and respectfully interview sexual and gender minority refugees?

How support specific protection needs ?

- Establishing specialised services for LGBTQI+ community with regard to accessing humanitarian aid and protection in their context.
- Granting access to local community centres and support groups.
- Local LGBTQI+ actors need to be consulted during all phases of programme planning and implementation to tailor responses.
- Fostering group trust and group norms to enable LGBTQI+ participants to voice their opinions in a way that centres their agency in a safer space with capacity building and awareness raising for non-LGBTQI+ clients
- Using Pronouns and the gender neutral title Mx.
- If possible to integrate it into your data collection methods (e.g. if you have take in forms for clients make sure to give inclusive options on gender and pronouns beyond the binary)

Safer Spaces for LGBTQI+ Community : Useful Questions to reflect about when launching a WGSS

- Does the Safe Space have standard operating procedures specific to cases involving sexual orientation, gender identity and gender expression?
- Does the Safe Space's code of conduct sensitively and clearly address issues of sexual orientation, gender identity and gender expression?
- Do staff have easy access to educational and informational materials regarding sexual orientation, gender identity and gender expression?
- Do "Vulnerabilities" and "Protection Concerns" listed on agency forms include sexual orientation, gender identity and gender expression?
- Do interviewing staff, including interpreters, have access to a guide to terminology regarding sexual orientation, gender identity and gender expression?

Safer Spaces for LGBTQI+ Community : Useful Questions to reflect about when launching a WGSS

- Does the Safe Space maintain and provide updated information about local organizations that assist sexual and gender minority refugees in the following areas?
 - Healthcare
 - Housing
 - Employment
 - Violence prevention and protection
 - Psychosocial and interpersonal support
- Does the Safe Space maintain active referral pathways to these organizations?
- Does the Safe Space have relationships with local sexual and gender minority groups and associations?

To Keep in mind at Implementation stage

- Partner with LGBTQI+ organizations and solidarity groups in your contexts and offer funding for their work supporting LGBTQI+ persons displaced from a conflict-affected area.
- LGBTQI+ organizations and activists often have access to valuable information and data on the lived experiences of queer people affected by structural drivers of conflicts and violence, which would fill in the data gap that is often the issue in M&E processes.
- When collaborating always ensure that their work and inputs are fairly compensated.
- Train Staff active in safe spaces on special protection needs.

Bibliography

Safe Spaces for Women and Girls (WGSS): objectives and guiding principles for a model of empowerment:

- Melanie Megevand (IRC) and Laura Marchesini (IMC), Women and Girls Safe Spaces: A Toolkit for Advancing Women's and Girls' Empowerment in Humanitarian Settings, February 2020.

Introduction to Anti-Trafficking Guiding principles

- Castellanos, M., (Bakhita Empowerment Initiative) Hunt, G., (Office of Victim Advocacy), Gilot, B., (Florida Department of Children and Families) Nace-DeGonda, A., (Bakhita Empowerment Initiative) and Wray, M., (MSW Student, Asbury University; Intern, Catholic Charities of Louisville). Guiding Principles For Agencies Serving Survivors of Human Trafficking. September 2018.
- World Health Organization, Zimmerman, C. and Watts, C. WHO ethical and safety recommendations for interviewing trafficked women. 2003.
- OHCHR, Recommended Principles and Guidelines on Human Rights and Human Trafficking: Commentary. 2010.
- UNODC, Global report on trafficking in persons: crises shift trafficking patterns and hinder victim identification, January 2023.

Diversity management in multicultural contexts

- Council of Europe, intercultural competences for technical and political positions in local governments.

Gender-based violence: introduction to theory and core concepts

- Inter-Agency Standing Committee 2015, Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Action: Reducing risk, promoting resilience and aiding recovery. August 2015.

Child Protection & Childcare in Women and Girls' Safe Spaces (WGSS)

- UN General Assembly, Convention on the Rights of the Child, United Nations, Treaty Series, vol.1577, November 1989.
- Office of the Special Representative of the Secretary-General for Children and Armed Conflict, The Six Grave Violations against children during armed conflict.
- Center on the Developing Child at Harvard University, 8 Things to Remember about Child Development, 2016.
- USAID, Global Protection Cluster, Child protection case management training manual for caseworkers, supervisors and managers, 2014.
- IRC, SHLS foundational training for managers to train SHLS staff to create a safe, caring and predictable environment, 2016.

Gender Identities and LGBTQI+ Inclusion

ILGA Europe, Annual review of the human rights situation of lesbian, gay, bisexual, trans and intersex people in Europe and central Asia, 2024.

- EUAA, Fact sheet LGBTIQ applicants in asylum systems, September 2023.
- Li, L., Bernarding, N., Seifert, C. and Austin, B., (CFFP and Berghof Foundation), Towards Meaningful Inclusion of LGBTQI+ Groups in the Women, Peace and Security Architecture - A Practical Guidebook. 2023.

Additional Resources

Child Protection & Childcare in Women and Girls' Safe Spaces (WGSS)

- WHO, Child Maltreatment and violence against children
- WHO, Global Status Report on violence against children, 2020.
- Save the Children, Keeping Children Safe: A Toolkit for Child Protection, 2011.
- Unicef, Learning through play manual, 2018.
- Unicef, Playbox (activity examples)
- Center on the Developing Child at Harvard University, What are ACE's?

Introduction to Anti-Trafficking Guiding principles

- Stop the Traffick, Annual impact Report, 2023.
- Framework tools to combat labor trafficking, E-learning

Gender Identities and LGBTQI+ Inclusion

- ORAM, Sexual & Gender Minority Refugees Safe Space Checklist, 2015.
- Oram, Sexual Orientation, Gender Identity and Gender Expression: Essential Terminology for the Humanitarian Sector, 2016.
- <https://www.queeringthemap.com/>
- Map of Criminalization Human Dignity Trust
- Migrants' Rights Network, The gender binary is white supremacy – migrantsrights.uk blogpost, July 2023.
- Welcomm Europe, Supporting integration of third country nationals through developing tools to build welcoming and inclusive communities.

This capacity building curriculum has been developed in the scope of the Safe Hut project by the IRC – International Rescue Committee in collaboration with Centro Penc and CESIE and it was presented during the online training sessions held between October and November 2023.

Project Number: 101100732

Programma per le attività di capacity building

Misure di contrasto alla tratta, genere e tutela nel contesto degli Women and Girls Safe Space (WGSS)

Indice

1. Il progetto Safe Hut **178**
2. Women and Girls Safe Space: obiettivi e principi guida di un modello volto a promuovere l'*empowerment* **181**
3. Introduzione ai principi volti al contrasto del fenomeno della tratta **218**
4. Violenza di genere: introduzione alla teoria e ai principi chiave **258**
5. Metodi della mediazione culturale **288**
6. Gestione della diversità in contesti multiculturali **293**
7. Tutela dell3 minori e servizi per l'infanzia negli spazi sicuri per donne e ragazze **303**
8. Introduzione al tema dell'identità di genere e dell'inclusione delle soggettività LGBTQI+ **343**
9. Bibliografia **350**
10. Risorse di approfondimento **352**

Il progetto Safe Hut

[Safe Hut](#) è un progetto finanziato dall'Unione europea che mira a favorire l'inserimento socio-lavorativo delle donne e delle ragazze migranti potenzialmente vittime/sopravvissute alla tratta o ad altre forme di violenza, istituendo degli spazi sicuri a loro riservati, dei luoghi in cui possano sentirsi emotivamente e fisicamente al sicuro e supportate mediante processi di empowerment. Il progetto Safe Hut coinvolge direttamente 7 organizzazioni partner provenienti da 6 Paesi europei: il [CESIE](#) e il [Centro Penc](#) (Italia), l'[International Rescue Committee](#) (Germania), [KMOP](#) (Grecia), [KOPZI](#) (Lituania), [AIDROM](#) (Romania) e [ANIMUS](#) (Bulgaria). Prendendo spunto dai principi del [modello di Women and Girls Safe Space](#) (WGSS, in italiano "spazi sicuri per donne e ragazze"), sviluppato dall'International Rescue Committee, e dalle pratiche adottate dal Centro PENC in merito all'istituzione di uno di questi spazi a Palermo, il progetto istituirà altri 4 spazi WGSS in Grecia, Lituania, Romania e Bulgaria, e contribuirà anche all'apertura di un centro per l'infanzia a Palermo.

Il programma delle attività di capacity building

Sulla base delle indicazioni contenute nella guida dell'IRC **ogni organizzazione partner selezionerà e assumerà il personale incaricato di gestire il WGSS**, in particolare: una persona che svolga una funzione di coordinamento, unə psicoterapeuta, due mediator3 culturali, unə educatorə. Le attività di capacity building sono rivolte al personale incaricato della gestione degli WGSS allo scopo di fornire a questi soggetti gli strumenti necessari per svolgere il loro lavoro. L'IRC, il Centro PENC e il CESIE **hanno portato avanti sette sessioni online dedicate al capacity building a cui possono accedere** anche persone che lavorano nell'ambito della tutela e del sostegno alle donne vittime di tratta **con l'obiettivo di fornire loro informazioni sugli aspetti di cui tenere conto ai fini della creazione di un WGSS**. Durante le sessioni sono stati affrontati i seguenti temi:

- violenza di genere, salute mentale e supporto psicosociale alle vittime di violenza e alle presunte vittime/sopravvissute alla tratta;
- competenza interculturale, tecniche di mediazione culturale e gestione della diversità rivolti all3 mediator3 culturali che lavorano con le vittime di violenza e le presunte vittime/sopravvissute alla tratta;
- informazioni su servizi di cura per l'infanzia, spazi a misura dell3 minori e protezione dell'infanzia.

Il programma delle attività di *capacity building*

Il presente documento raccoglie le informazioni presentate nel corso delle sessioni di capacity building ed è rivolto a tutti quei soggetti che si occupano di migrazioni e operano all'interno di centri di accoglienza, associazioni, centri di comunità, ecc. interessati a migliorare le proprie competenze sui temi affrontati. Il percorso è articolato in sette moduli:

- Women and Girls Safe Space: obiettivi e principi guida di un modello volto a promuovere l'*empowerment*;
- Introduzione ai principi volti al contrasto del fenomeno della tratta;
- Violenza di genere: introduzione alla teoria e ai principi chiave;
- Metodi della mediazione culturale;
- Gestione della diversità in contesti multiculturali;
- Tutela e servizi per l'infanzia negli SSDR
- Introduzione al tema delle identità di genere e all'inclusione delle soggettività LGBTQI+

Women and Girls Safe Space: obiettivi e principi guida di un modello volto a promuovere l'*empowerment*

A cura di IRC

Che cos'è un Women and Girls Safe Space (WGSS)?

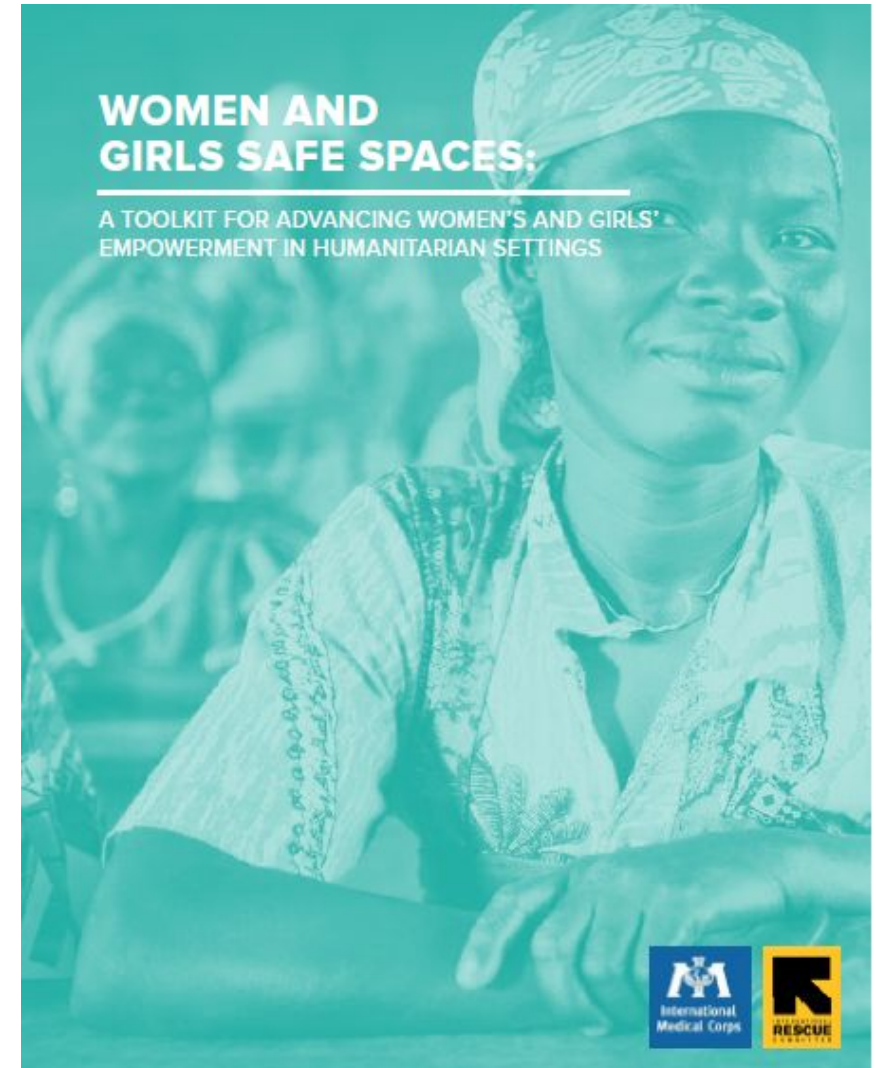
- È uno spazio *aperto solo alle donne*.
- È un luogo in cui le donne possono sentirsi emotivamente e fisicamente *al sicuro*.
- È uno spazio in cui donne e ragazze possono sentirsi supportate attraverso processi di *empowerment*.

Definizione tratta dal Toolkit:

Gli WGSS “sono degli spazi in cui viene garantita la sicurezza fisica ed emotiva delle donne e all’interno dei quali queste ultime ricevono il sostegno di cui hanno bisogno attraverso processi di empowerment.”

Il toolkit sugli WGSS

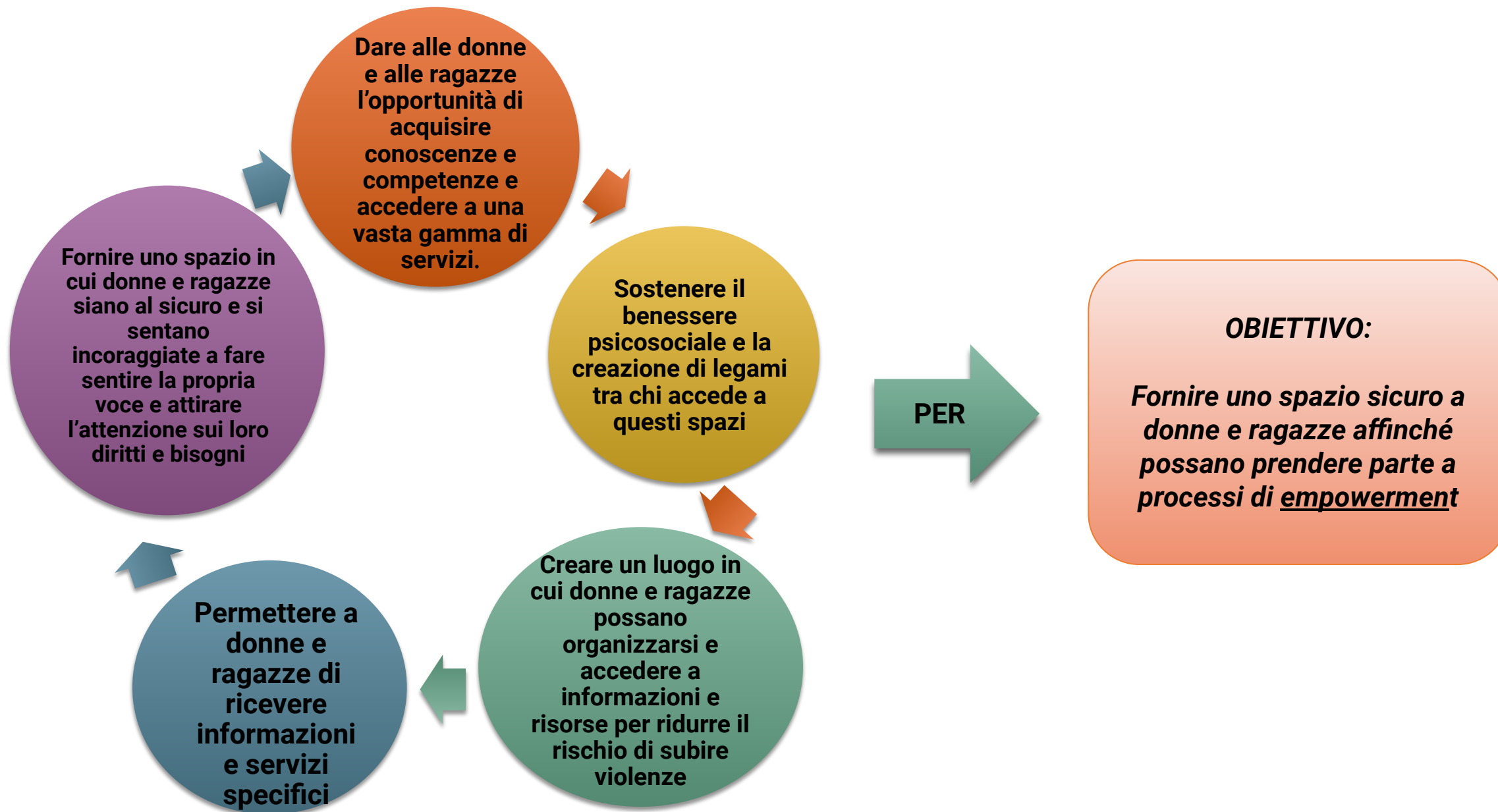
- È stato co-creato dall'International Rescue Committee (IRC) e dall'International Medical Corps (IMC).
- È stato co-redatto e testato in diversi Paesi dell'Africa, dell'America Latina, dell'Europa e del Medio Oriente.
- È stato adattato ai contesti in cui il modello è stato attuato.
- Contiene una guida e istruzioni dettagliate.
- Contiene degli strumenti e dei consigli volti a garantire un adeguato adattamento al contesto.

Il modello dello Women and Girls Safe Space come misura di intervento

Il modello dello Women and Girls Safe Space è collegato agli interventi sulla violenza di genere. Si fonda sul concetto di empowerment allo scopo di eliminare gli squilibri di potere tra uomini e donne. Gli Women and Girls Safe Space sono stati utilizzati per decenni da chi si occupa di violenza di genere in ambito umanitario allo scopo di fornire un di **punto di riferimento alle donne e alle ragazze** affinché potessero condividere le loro preoccupazioni e dare voce ai loro bisogni, nonché acquisire le conoscenze necessarie per accedere a opportuni servizi locali.

Quali sono gli obiettivi degli WGSS?

Principi guida degli WGSS

- **EMPOWERMENT:** Creare degli ambienti in grado di trasmettere un senso di appartenenza, per trasformare donne e ragazze da beneficiarie in agenti del cambiamento, facendole partecipare alla programmazione e alla realizzazione di attività all'interno degli WGSS. Questo processo migliora la capacità degli individui e della comunità di prendere il controllo delle loro vite e del contesto in cui vivono, in modo tale da eliminare gli squilibri di potere dei sistemi di oppressione (nello specifico quello patriarcale) individuandoli e contrastandoli.
- **SOLIDARIETÀ:** I rapporti rassicuranti influiscono positivamente sulla fiducia e sui meccanismi di coping, inoltre, rafforzano i legami sociali fondamentali ai fini del processo di guarigione e recupero delle sopravvissute, nonché della sicurezza emotiva. Tale modello ricalca l'approccio femminista che sfrutta la **forza per incoraggiare la condivisione, il mentoring e la cooperazione.**

Principi guida degli WGSS

- **AFFIDABILITÀ:** gli WGSS hanno il compito di tutelare la sicurezza delle donne e delle ragazze che condividono apertamente le loro esperienze e preoccupazioni. Hanno anche la possibilità di influenzare le decisioni prese al loro interno con le loro indicazioni.
- **INCLUSIONE:** gli WGSS si impegnano a celebrare la diversità e a migliorare tutti i processi di partecipazione delle donne e delle ragazze. Allo stesso tempo il personale e i volontari devono dimostrare la loro capacità di essere imparziali e inclusivi nei loro atteggiamenti, convinzioni e abitudini.
- **COLLABORAZIONE:** Spingendo le donne e le ragazze adolescenti da una posizione di marginalità al centro delle azioni di sostegno e inclusione sociale e delle loro comunità, gli WGSS promuovono e fanno leva su rapporti strategicamente in grado di potenziare la capacità delle donne di partecipare, negoziare, influire, controllare e attribuire responsabilità a individui e istituzioni che condizionano le loro vite.

Perché solo per donne e ragazze?

- Gli spazi sono riservati solo alle donne e alle ragazze per garantire loro una maggiore **sicurezza fisica ed emotiva**.
- Gli WGSS danno la possibilità a donne e ragazze di crescere **senza sentirsi giudicate dagli altri**.
- Gli WGSS permettono a donne e ragazze di **supportarsi a vicenda** e fare rete.

Qual è il ruolo degli uomini e dei ragazzi?

- Il coinvolgimento di uomini e ragazzi, in qualità stakeholder, attraverso interventi mirati promossi dagli WGSS è fondamentale per ottenere il loro **sostegno** e far leva sulla loro influenza allo scopo di aumentare il consenso della comunità verso queste strutture.
- **Influenzare** altri soggetti che fanno parte della comunità affinché sostengano le iniziative degli WGSS.
- Divenire degli **alleati** al fine di prevenire la violenza di genere e promuovere un ambiente sicuro.
- Il loro ruolo e il loro coinvolgimento vengono sfruttati attraverso un approccio “*do no harm*” e incentrato sulla sicurezza, in particolare attraverso una valutazione di base del contesto. Le donne e le ragazze devono essere consultate sul modo in cui coinvolgere gli uomini e i ragazzi delle loro comunità.

Il programma del modello

L'avvio di un WGSS comprende una serie di fasi chiave volte a garantirne la sostenibilità e l'efficacia a lungo termine. Il ciclo di realizzazione del progetto per il lancio e il funzionamento di un WGSS comprende le seguenti fasi:

- 1) Valutazione
- 2) Avviamento
- 3) Personale del WGSS – selezione e coinvolgimento
- 4) *Capacity building* – Formazione del personale del WGSS
- 5) Realizzazione delle attività, inclusi il monitoraggio e la valutazione
- 6) Empowerment

Fase 1: Valutazione

Prima di istituire un WGSS occorre effettuare una valutazione. In questa fase è importante:

- Riconoscere alle donne e alle ragazze il proprio ruolo decisionale e consultarne un vasto numero.
- Instaurare un legame basato sulla **fiducia** con la comunità per ottimizzare l'esito della valutazione.
- **Minimizzare i rischi per la sicurezza** dei soggetti intervistati.

1. Valutazione

Strumenti di valutazione:

- Interviste con soggetti chiave
- Gruppi di discussione con donne e ragazze
- Gruppi di discussione con i membri delle varie comunità
- Mappatura dei servizi
- Analisi degli stakeholder
- Mappatura dei sistemi di sicurezza
- Mappatura della comunità

Tutti questi strumenti da utilizzare ai fini della valutazione sono inclusi nel [Toolkit sugli WGSS](#) e possono essere adattati alle esigenze del contesto locale.

Fase 2: Avviamento

La fase di avviamento è a sua volta caratterizzata da alcuni passaggi che è necessario seguire per avviare un WGSS:

- Decidere un nome e inquadrare il WGSS
- Valutare l'inclusione e la gestione della diversità nel WGSS
- Stabilire la sede
- Definire la struttura del WGSS
- Ottenere il consenso da parte della comunità
- Riconoscere l'importanza del feedback fornito dalle beneficiarie del WGSS

2. Avviamento – Decidere un nome e inquadrare il WGSS

Dando un nome al WGSS si conferisce un'identità al luogo e si inquadra l'intenzione che sta alla base dell'allestimento dello spazio.

Gli WGSS **NON** sono:

- Rifugi: gli spazi sicuri non sono destinati a fornire un luogo di sicurezza immediata o un rifugio temporaneo.
- Spazi a misura di minore: si tratta di spazi istituiti in risposta al diritto immediato dell3 minori alla protezione, ampiamente utilizzati in situazioni di emergenza.
- Sportelli informativi: questi servizi sono degli spazi pubblici in cui donne e uomini possono incontrarsi per partecipare ad attività sociali, promuovendo la loro partecipazione alla vita sociale.
- Centri a bassa soglia: forniscono servizi per persone sopravvissute alla violenza di genere, a volte sono collegati a ospedali o ad altri centri di assistenza più grandi e offrono un'ampia gamma di servizi, tra cui servizi sanitari e legali.

2. Avviamento – Inclusione e diversità

Dal momento che esistono delle **differenze tra donne e ragazze** (ad es., di natura culturale, sociale ed economica), **occorre prevedere una vasta gamma di attività e approcci che permettano alle beneficiarie di questi spazi di sentirsi incluse e valorizzate**. Quando si stabilisce un WGSS, si dovrebbe intraprendere **un'analisi dei tipi di barriere** che potrebbero impedire la partecipazione di donne e ragazze al WGSS.

Ostacoli comuni che impediscono la partecipazione di donne e ragazze al WGS:

- **Barriere sociali e attitudinali:** Gli atteggiamenti patriarcali o sessisti sono una delle principali barriere alla piena ed equa partecipazione di donne e ragazze nei contesti umanitari. La situazione è ancora più grave per diverse donne e ragazze che subiscono anche l'ageismo, l'omofobia, la transfobia, il razzismo e i pregiudizi basati sulla disabilità, la classe, ecc. Se il personale del WGSS non fa in modo di far sentire tutte le donne e le ragazze ugualmente benvenute in questo spazio, alcune di loro potrebbero temere di dover affrontare gli stessi atteggiamenti offensivi riscontrati nella comunità in generale e scegliere di non frequentare questo spazio.

2. Avviamento – Inclusione e diversità

- **Ostacoli informative** - Si verificano quando le informazioni non sono rese accessibili a tutte le persone. Questo tipo di ostacoli può essere invisibile, ma non per questo meno presente, ed esclude diverse donne e ragazze, in particolare quelle con disabilità visive o uditive.
- **Mancanza di fiducia** - I WGSS sono riconosciuti come importanti spazi in cui le sopravvissute possono rivelare le loro esperienze di violenza e cercare sostegno. Sebbene lo spazio per sole donne e ragazze e la struttura dello spazio sicuro offrano una condizione di riservatezza alle sopravvissute per evitare che altri sappiano delle loro esperienze, è probabile che alcuni membri e il personale del WGSS siano a conoscenza delle esperienze di alcune sopravvissute. Il WGSS deve quindi creare un ambiente in cui sia il personale che i membri del WGSS rispettino attivamente la riservatezza delle loro esperienze.

2. Avviamento – Inclusione e diversità

- **Stigma e isolamento-** Donne e ragazze diverse, già escluse o trascurate dalle loro comunità, possono nutrire il timore che all'interno degli WGSS si possano riprodurre le stesse dinamiche riscontrate nella comunità. Questo vale in particolare per le donne e le ragazze che vengono nascoste o isolate dalle loro famiglie (a causa dell'età o della disabilità), o che possono nascondere la loro identità quando la loro etnia, religione, orientamento sessuale o identità di genere le mettono a rischio di discriminazione e violenza.

2. Avviamento – Criteri per la scelta della sede

Per decidere l'ubicazione più opportuna del WGSS, è importante considerare alcuni criteri rilevanti. Le seguenti considerazioni illustrano l'interazione dinamica dei fattori da discutere e su cui basare la scelta dell'ubicazione della sede:

- **Accesso sicuro e appropriato al luogo e ai servizi circostanti** - Informazioni fornite da donne e ragazze diverse e da membri della comunità su luoghi specifici in cui il WGSS sarebbe considerato sicuro e accessibile (e a quali condizioni) e sulle barriere e i fattori che potrebbero impedire alle donne e alle ragazze in generale o a specifici gruppi di accedere a questi luoghi.

2. Avviamento – Criteri per la scelta della sede

- **Vicinanza o disponibilità di altri servizi** - Collocare il WGSS in prossimità di altri fornitori di servizi potrebbe consentire l'esplorazione di approcci di attuazione integrati e la fornitura di servizi di prima linea in collaborazione con le organizzazioni locali.
- **Disponibilità di terreni, infrastrutture e norme** - L'ubicazione del WGSS potrebbe essere influenzata da questioni pratiche o politiche, per cui è importante coinvolgere i principali soggetti interessati durante il processo di individuazione dell'ubicazione, raccogliendo informazioni sui requisiti amministrativi e sulle norme formali e consuetudinarie.

2. Avviamento – Struttura dello spazio

La struttura fisica e il design dei WGSS varieranno da uno all'altro, in quanto le strutture dovrebbero riflettere norme culturalmente appropriate e tenere conto delle differenze legate alle risorse disponibili, all'ambiente di programmazione e agli approcci di attuazione selezionati. Nonostante le differenze, tutti i WGSS devono garantire l'accessibilità a tutte le donne e le ragazze (comprese quelle con disabilità fisiche).

I seguenti requisiti strutturali rappresentano gli standard che tutti i WGSS a livello globale dovrebbero seguire:

- **1 sala per le attività.** Lo spazio non può essere considerato un WGSS senza almeno una sala dedicata alle attività di gruppo.
- **1 sala per colloqui riservati.** Lo spazio non può essere considerato un WGSS senza almeno una sala dedicata alle conversazioni private.
- **1 sala aggiuntiva per le attività** per garantire uno spazio esclusivamente alle adolescenti all'interno del WGSS. Il rispetto di questo standard garantisce spazi e programmi uguali ma distinti sia per le donne adulte che per le ragazze adolescenti.

2. Avviamento – Struttura dello spazio

- **1 spazio riservato all3 minori.** Costituisce l'ostacolo più significativo all'accesso e alla partecipazione delle donne e delle ragazze adolescenti alle attività del WGSS, in particolare nei luoghi in cui non esistono opzioni alternative per l'assistenza e la protezione dell'infanzia.
- **1 luogo in cui riporre i materiali.** Il rispetto di questo standard è necessario per garantire la gestione sicura delle risorse e dei beni del programma all'interno del WGSS.

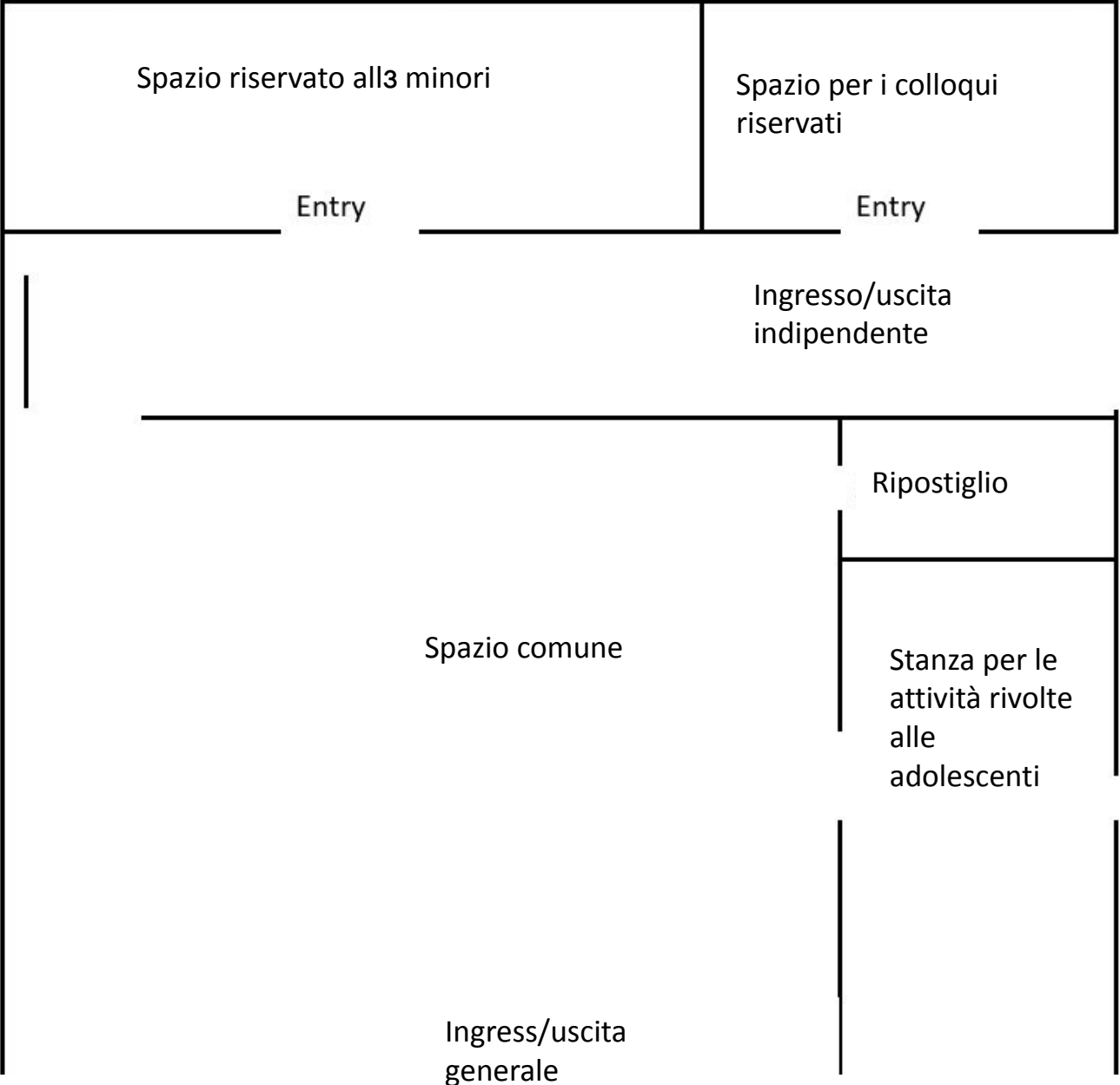
Sebbene i requisiti indicati sopra delineino i criteri minimi che tutti i WGSS dovrebbero rispettare, ci sono ulteriori componenti strutturali che sarebbero considerati ideali, come ad esempio: uffici per il personale, un'area di accoglienza per l'orientamento delle donne e delle ragazze, uno spazio per la cucina e uno spazio all'aperto per le attività.

2. Avviamento – Pianta della sede (esempio)

Altri spazi:

- Ingresso
- Cucina
- Ripostiglio
- Bagni

2. Avviamento – Assicurarsi il consenso da parte della comunità

La strategia di coinvolgimento dipende dai gruppi della comunità che hanno un impatto sulla vita delle donne e delle ragazze (ad esempio, i genitori per la partecipazione delle adolescenti). Deve essere presa in considerazione in tutte le fasi di attuazione.

- Individuare le parti interessate: leader della comunità, leader religiosi, assistenti e genitori, uomini e ragazzi adolescenti;
- Coinvolgerli nelle varie fasi della creazione del WGSS;
- Organizzare attività/eventi specifici durante i quali coinvolgerli;
- Utilizzare volantini e altro materiale di divulgazione per comunicare le attività del WGSS..

2. Avviamento – Assicurarsi il consenso da parte della comunità

- La realizzazione di grandi eventi come incontri comunitari, giornate internazionali, attività dedicate agli uomini, ecc., permetterebbe anche alle parti interessate di essere coinvolte nell'attività del WGSS e di vederlo come un servizio/spazio importante per le donne e le ragazze.
- Impegnarsi per garantire che gli uomini non percepiscano lo spazio come “sospetto”. È importante favorire la comprensione delle dinamiche di genere, così come organizzare sessioni informative di gruppo per spiegare cos'è e cosa non è un WGSS e perché è importante avere uno spazio per sole donne nella comunità.
- Non dare eccessiva enfasi allo scopo del WGSS come spazio fondamentale per le sopravvissute alla violenza per accedere ai servizi di assistenza. Sebbene sia fondamentale essere trasparenti, lo scopo del WGSS dovrebbe essere spiegato in modo olistico, piuttosto che limitare l'attenzione alla sola programmazione relativa alla violenza di genere.

2. Avviamento – Importanza del *feedback*

È importante che le donne e le adolescenti che frequentano il WGSS siano in grado di comunicare le proprie opinioni sui servizi e sulle attività realizzate nell'ambito del WGSS. La scelta dei canali di feedback per condividere sentimenti e impressioni dovrebbe essere determinata attraverso un processo di consultazione con le donne e le ragazze, fondamentale per rafforzare il loro senso di responsabilità e per permettere loro di essere beneficiarie attive. In effetti, la scelta del canale più appropriato per comunicare con un gruppo assicura la raccolta di dati rilevanti.

Esempi:

- Scatole in cui le donne e le ragazze possono inserire messaggi in forma anonima;
- Sondaggi tra i membri del WGSS sotto forma di questionari scritti o interviste individuali;
- Incontri tra donne e ragazze o gruppi di discussione;
- Altri tipi di strumenti per raccogliere feedback..

2. Avviamento – Importanza del *feedback*

Le donne non sono beneficiarie passive all'interno del WGSS, ma contribuiscono alla vita dello spazio in maniera diversa, in modo tale da **ricevere** ma anche **offrire** qualcosa.

Le donne RICEVONO:	Le donne DANNO:
rispetto da parte del personale e dagli altri soggetti che le accolgono come pari all'interno degli WGSS	la loro parola di rispettare la privacy delle altre donne e ragazze
informazioni in merito ai servizi a loro disposizione e a come migliorare la propria sicurezza	spazio alla diversità, accolgono e includono ogni donna e ragazza
accesso a una vasta gamma di servizi volti a garantire il loro benessere e la loro sicurezza	supporto emotivo alle altre donne mediante i rapporti e le reti che costruiscono tra loro
supporto emotivo da parte delle altre donne	la loro esperienza, le loro conoscenze e competenze per condividerle con altre donne e ragazze
la possibilità di migliorare le proprie competenze e metterle in pratica	il proprio contributo allo spazio collettivo svolgendo un ruolo attivo
il potere di decidere, dare voce e dare forma allo spazio comune	indicazioni costruttive al personale degli WGSS allo scopo di garantire la qualità e la rilevanza della programmazione

3. Personale del WGSS – selezione e coinvolgimento

Al momento di selezionare il personale di un WGSS, potrebbe essere utile **costruire un organigramma che definisca la composizione del team del WGSS**. La giusta struttura del personale per un WGSS dipende dai servizi e dalle attività fornite all'interno dello Spazio sicuro e deve essere adattata per riflettere le specifiche esigenze, capacità e risorse di questo spazio. In ogni caso, le posizioni più comuni in un WGSS comprendono:

- **Coordinatrice del WGSS** - Un membro del personale che svolge una supervisione generale ed è responsabile di garantire la sicurezza, il coordinamento, la professionalità e la pertinenza del WGSS.
- **Facilitatrici delle attività** - Personale responsabile delle attività che si svolgono all'interno del WGSS.
- **Personale incaricato delle attività volte a coinvolgere la comunità** - Personale dedicato alle attività che aumentano l'accesso sicuro alla programmazione del WGSS. Le attività di coinvolgimento del WGSS variano a seconda delle esigenze e del contesto, ma di solito includono la diffusione di informazioni, le attività di sensibilizzazione e il coordinamento con leader e parti interessate.
- **Personale specializzato** sulla base dei servizi offerti e del contesto – Si tratta di interpreti e professionisti in materia di salute riproduttiva, assistenza legale, casi di violenza di genere, assistenza all'infanzia, ecc.

4. Capacity building - Personale del WGSS

Una delle componenti più cruciali della programmazione del WGSS è lo sviluppo delle capacità del personale del WGSS, il che richiede la valutazione delle capacità, il monitoraggio e la pianificazione, nonché l'investimento di tempo, risorse umane, impegno, produzione di risorse su misura e capacità di facilitazione o tutoraggio.

Un buon punto di partenza potrebbe essere quello di **stabilire una linea di base delle capacità e delle competenze di ogni membro del personale**, per garantire un supporto personalizzato alle persone che attuano gli interventi e per individuare le aree da rafforzare. È importante monitorare costantemente i bisogni formativi e consegnare materiali sui contenuti principali delle attività di *capacity building*, da rivedere ogni volta che il personale ha dei dubbi.

4. Capacity building – Personale del WGSS

Segue una sintesi degli argomenti con cui il personale del WGSS deve avere familiarità in base al ruolo ricoperto.

TUTTO IL PERSONALE (personale addetto ai casi di violenza di genere, assistenti sociali, figure addette alla prevenzione della violenza di genere)	STAFF dedito alla programmazione e alle attività degli WGSS (coordinamento, attività sociali, facilitazione)	RESPONSABILI	SERVIZI (consulenze legali, mediche, psicologiche, sociali)
Procedure relative alla prevenzione degli abusi e della violenza sessuale	Approcci femministi negli WGSS	Gestione del personale	Procedure relative alla prevenzione degli abusi e della violenza sessuale
Informazioni essenziali sulla violenza di genere	Servizi delle unità mobili	<i>Mentoring</i> e supervisione	Informazioni essenziali sulla violenza di genere
Concetti fondamentali legati agli WGSS	Lavorare con le adolescenti		Concetti fondamentali legati agli WGSS
Come gestire eventuali rivelazioni / risposta ai casi di violenza di genere	Toolkit per gli WGSS - Aspetti specifici in base al ruolo svolto negli WGSS		Come gestire eventuali rivelazioni / risposta ai casi di violenza di genere
Diversità e inclusione	Cura di sé		
Tratta di esseri umani	Tratta degli esseri umani		
Attività/ programmi /procedure degli WGSS			

5. Realizzazione delle attività del WGSS

L'attuazione delle attività nel WGSS deve rispettare alcuni criteri importanti per consentire una partecipazione sicura a tutte le persone beneficiarie. Gli approcci da considerare sono i seguenti:

- **Adattamento al contesto.** Per incoraggiare e consentire l'accesso, le attività e i servizi del WGSS devono riflettere la varietà di bisogni, esperienze, età e livelli di benessere delle donne e delle ragazze che accedono allo spazio sicuro.
- **Focus su donne e ragazze.** Per garantire che il WGSS sia sempre diretto da donne e ragazze, il WGSS deve creare, durante la fase di attuazione, opportunità per le donne e le ragazze di acquisire competenze e conoscenze e di assumere ruoli attivi nello sviluppo di programmi che favoriscano le opportunità di *empowerment*.
- **Attenzione alle esigenze della comunità.** È necessario coinvolgere la comunità in generale per favorire l'accettazione del WGSS e garantire l'accesso e l'utilizzo del WGSS da parte di donne e ragazze. Le attività di sensibilizzazione possono assumere diverse forme, tra cui sessioni informative, visite porta a porta e materiali di comunicazione scritti.

5. Realizzazione delle attività del WGSS

Lo scopo principale del WGSS è quello di realizzare un **cambiamento trasformativo** attraverso l'**empowerment**.

Il WGSS definisce l'*empowerment* come un processo che favorisce la capacità degli individui e delle comunità di assumere il controllo sulla propria vita e sul proprio ambiente. Inoltre, definisce i diversi tipi di *empowerment* a cui le attività del WGSS contribuiscono.

Nella definizione delle attività del WGSS, la nozione di *empowerment* è centrale e può essere analizzata attraverso il livello di cambiamento che si intende intraprendere.

La programmazione del supporto psicosociale non strutturato e semi-strutturato all'interno dei programmi dedicati alla violenza di genere mira alla liberazione delle donne attraverso attività di *empowerment*. Pertanto, è importante determinare su quali tipi di *empowerment* concentrare l'attività. Questo aiuterà a stabilire a quale livello di cambiamento un'attività debba lavorare: intra-personale, interpersonale o sistemico.

5. Realizzazione delle attività del WGSS

Intrapersonale L'attività promuove un cambiamento interiore riguardo all'idea che le donne hanno di loro stesse?	Empowerment personale – riguarda le attività che sviluppino nelle donne e nelle ragazze l'autostima, la consapevolezza e il rispetto di sé, nonché la capacità di rivendicare i propri diritti e compiere delle scelte. L' <i>empowerment</i> personale può e deve concentrarsi su attività specifiche che rafforzano l'autostima e la considerazione che le donne hanno di sé.	Empowerment psicosociale – è collegato a attività che riconoscono e cercano di potenziare i punti di forza di donne e ragazze, sostenere la loro libertà di espressione, migliorare la loro capacità di gestire lo stress in maniera prospettiva e sostenersi a vicenda per crescere a livello sia intrapersonale che interpersonale.
Interpersonale L'attività promuove un cambiamento del modo in cui le donne vedono gli altri e il mondo?	Empowerment cognitivo - riguarda attività che sono incentrate sulla crescita e sui cambiamenti a livello interpersonale.	
sistemico L'attività promuove un cambiamento delle strutture sociali, delle presupposizioni, della visione del mondo, delle regole e/o dei ruoli?	Empowerment sociale - riguarda attività e servizi volti a favorire la partecipazione delle donne alla vita pubblica, nonché a fornire delle opportunità per mobilitarsi e innescare dei processi di cambiamento a livello sistemico.	

5. Realizzazione – Programmazione delle attività

Il seguente elenco illustra il nesso tra gli **obiettivi del WGSS**, le **attività principali a cui partecipano i membri del WGSS o della comunità e i tipi di empowerment che queste attività supportano**.

Obiettivo 1: I WGSS facilitano l'accesso delle donne e delle ragazze alla conoscenza a e una vasta gamma di servizi.

Le attività dei WGSS che possono supportare il raggiungimento di questo obiettivo sono le seguenti:

- Orientamento per le neo-arrivate
- Divulgazione di informazioni sui servizi a disposizione
- Segnalazione ad altri servizi
- Mappatura periodica dei servizi a disposizione
- Sessioni informative a cura di chi fornisce i servizi (consulenze legali, sulla nutrizione o la salute sessuale e riproduttiva)
- Sessioni inerenti alle competenze per la vita rivolte alle adolescenti
- Gruppi o attività formative a cura di istituti di formazione o centri di supporto

5. Realizzazione – Programmazione delle attività

Obiettivo 2: Gli WGSS favoriscono il benessere psicosociale delle donne e delle ragazze e le aiutano a creare delle reti di supporto.

Le attività dei WGSS che possono supportare il raggiungimento di questo obiettivo sono le seguenti:

- Attività artistiche (ad es., musica, danza, teatro, disegno)
- Esercizi e sport (ad es., yoga, pallavolo, calcio)
- Attività ricreative e rilassanti (cerimonia del tè, meditazione, storytelling, film)
- Attività artigianali (ad es., fabbricazione di saponi o cestini, sartoria)
- Iniziative per la comunità (ad es., giardinaggio e rigenerazione degli spazi urbani)
- Gruppi di supporto (per le giovani madri, o la comunità locale)
- Attività di autofinanziamento per sostenere i WGSS

5. Realizzazione – Programmazione delle attività

Obiettivo 3: Gli WGSS sono un luogo in cui donne e ragazze possono organizzarsi e accedere a informazioni per ridurre il rischio di violenze.

Le attività dei WGSS che possono supportare il raggiungimento di questo obiettivo sono le seguenti:

- Discussioni volte a comprendere preoccupazioni e rischi relativi alla sicurezza
- Sessioni volte a sensibilizzare sui rischi della violenza di genere e della violenza sessuale e i servizi da contattare
- Informazioni sulla tratta e su come chiedere aiuto (informazioni sui servizi a disposizione)
- Mappatura della comunità e esercizi relativi alla creazione di piani per la sicurezza
- Sessioni informative sulla sicurezza e sul personale incaricato di tutelarla (*peacekeeper*, forze dell'ordine, controllo di vicinato)
- Distribuzione diretta di kit igienici, denaro o buoni

5. Realizzazione – Programmazione delle attività

Obiettivo 4: Gli WGSS costituiscono un punto di accesso fondamentale a servizi specializzati nel campo della violenza di genere e volti a proteggere le sopravvissute.

Le attività dei WGSS che possono supportare il raggiungimento di questo obiettivo sono le seguenti:

- Divulgazione di informazioni sui servizi di tutela a disposizione
- Reindirizzamento sicuro a servizi di tutela per le vittime di violenza
- Misure di assistenza di base alle sopravvissute che denunciano casi di violenza di genere o tratta
- Fornitura di servizi di assistenza sociale e sostegno psicosociale per le persone sopravvissute a violenza di genere
- Inserimento delle sopravvissute nelle attività di gruppo promosse dagli WGSS

5. Realizzazione – Programmazione delle attività

Obiettivo 5: Gli WGSS costituiscono un luogo in cui donne e ragazze sono al sicuro e sono incoraggiate a dare voce e attirare l'attenzione sui loro diritti e bisogni.

Le attività dei WGSS che possono supportare il raggiungimento di questo obiettivo sono le seguenti:

- Incontri e dibattiti volti a comprendere le esigenze e i punti di vista di donne e ragazze
- Incontri tra donne e programmazione delle azioni di advocacy
- Attività di mentoring, facilitazione tra pari e sostegno tra i membri attivi
- Incontri di donne e iniziative promosse dalle ragazze
- Formazione sulle competenze di leadership e azioni di advocacy

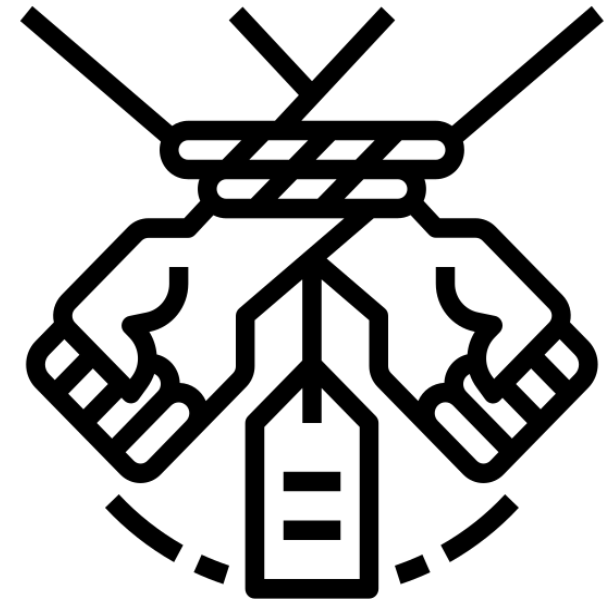

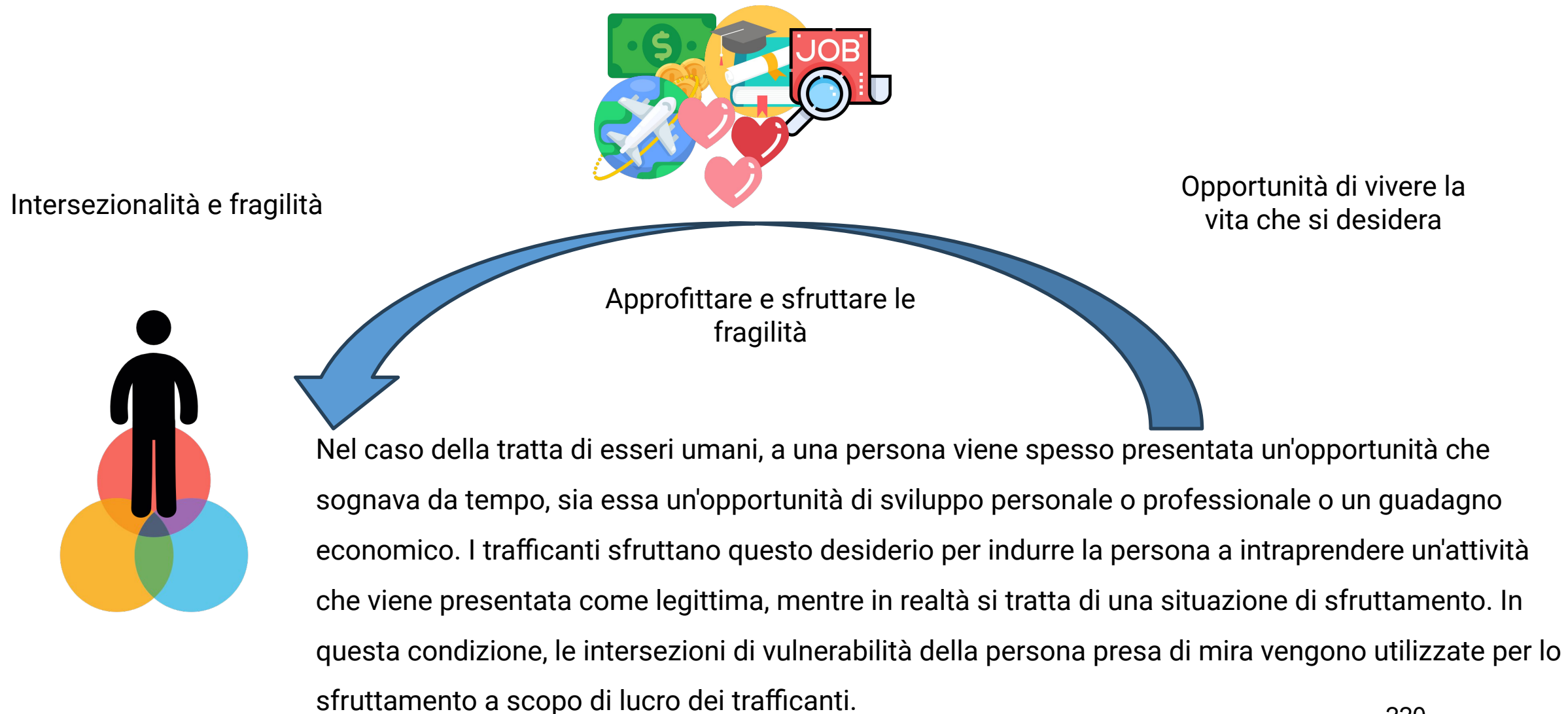
Introduzione ai principi volti al contrasto del fenomeno della tratta

A cura di IRC

Definire la tratta

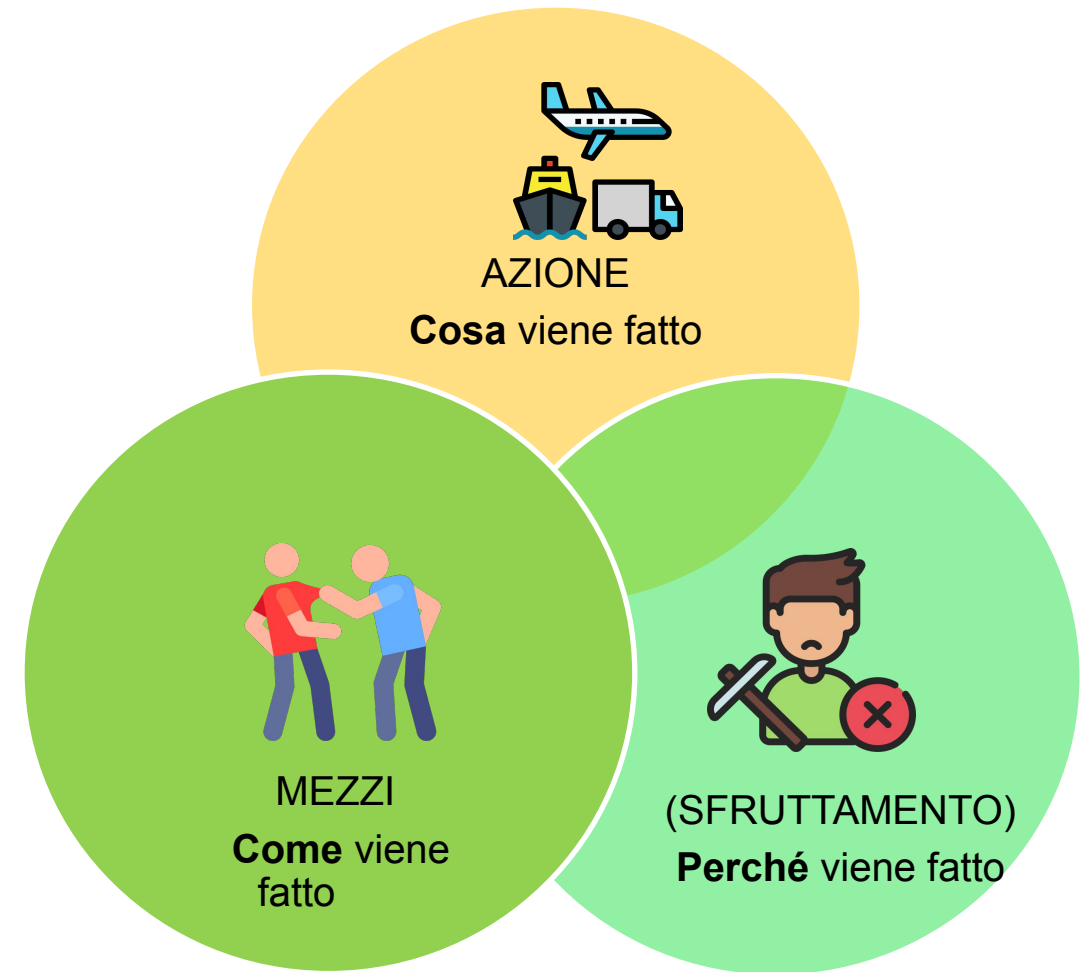
- La tratta consiste nello sfruttamento degli esseri umani per **trarne un profitto**.
- Persone di ogni genere, età e provenienza possono divenire vittime di questo crimine che avviene in ogni parte del mondo.
- Vengono spesso utilizzate delle tecniche per trarre in inganno le vittime.

È possibile definire la tratta sulla base di tre componenti:

- **AZIONI** – il reclutamento, il trasporto, il nascondimento o la ricezione di persone
- **MEZZI** – minacce, uso della forza, rapimento, truffa, tradimento, abuso di potere
- **SCOPO** – sfruttamento: sfruttamento sessuale, lavoro forzato, schiavitù o espianto illegale di organi

Tipi di tratta

Sfruttamento sessuale

A scopo di servitù domestica

Accattonaggio forzato o attività criminali

Lavori forzati

Espianto illegale di organi

Tendenze globali relative alla tratta

Si stima che solo l'1% delle vittime di tratta venga identificato. Oggi, a livello globale, le tendenze del fenomeno della tratta di esseri umani sono le seguenti:

- Scarsa capacità da parte delle istituzioni di individuare il fenomeno della tratta
- Scarse opportunità per i trafficanti di operare nel corso della pandemia.
- La tratta ha assunto forme sempre più invisibili e viene perpetrata online.
- Il 41% delle vittime della tratta si autodenuncia ([UNODC 2023](#)).
- Secondo alcune stime tra il 18% (UNODC) e il 28% (UNICEF) delle vittime di tratta è minorenni.
- Nel 2021 90.000 persone sono state riconosciute vittime di tratta a livello globale ([Stop the Traffick](#)).
- Si stima che tra i 25 e i 30 milioni di persone siano vittime di tratta.

Interagire con persone potenzialmente vittime di tratta

In un WGSS

In un WGSS non si può procedere al riconoscimento attivo delle vittime di tratta.

Il personale di un WGSS può dare alle sopravvissute la possibilità di parlare della loro condizione e cercare aiuto:

- pubblicizzando i modi per denunciare la loro condizione e chiedere aiuto (con poster, volantini, ecc.);
- organizzando delle sessioni informative riguardo alla tratta;
- fornendo l'opportunità di prendere parte a un consulto privato al termine di alcune attività nel caso in cui le donne o le ragazze vogliano parlare della tratta.

Indicatori generali per riconoscere una potenziale donna vittima di tratta nel WGSS

- Donne che sembrano essere state tradite con false promesse.
- Incongruenze nella descrizione del percorso migratorio
- Modifiche al racconto relativo alla loro esperienza migratoria, evasività, tendenza a minimizzare la situazione, racconto identico a quello di altre persone migranti
- Donne che sembrano avere un forte debito con i loro trafficanti
- Stile di vita che in contrasto con l'estrazione sociale
- Disponibilità di molto denaro contante
- Tendenza a trasferirsi regolarmente
- Segnali che indicano che i loro movimenti sono seguiti, guardare qualcuno che sembra tenerle d'occhio
- Dipendenza da diverse sostanze
- Sensazioni negative che incidono sul comportamento (ansia, paura, isolamento, vergogna, disperazione, senso di colpa) riluttanza a parlarne.
- Segni di lesioni visibili (ferite, tagli, bruciature, tatuaggi, infortuni legati al lavoro) che non sono state curate, riluttanza o difficoltà nello spiegare come si sono procurate quelle ferite

Indicatori generali per riconoscere una potenziale donna vittima di tratta nel WGSS

- le donne sono sempre accompagnate e si mostrano riluttanti nel prendere parte a colloqui individuali
- è possibile osservare dei comportamenti che indicano che sono controllate da un'altra persona (libertà di movimento limitata, non in possesso dei propri documenti/documenti falsi)
- telefonate incessanti, possiedono più cellulari
- le utenti non possono mai parlare per sé e sono sempre accompagnate da un'altra persona che parla per loro
- sembrano avere un relazione tossica o abusiva con il proprio partner

Indicatori relativi allo sfruttamento sessuale

Comportamenti che si possono osservare nel WGSS:

- interesse per i temi legati alla sessualità, alla contraccezione e all'aborto
- apparente controllo da parte di un individuo o di un gruppo
- riluttanza a interrompere il proprio lavoro di sex worker nonostante possa costituire un rischio per la salute (gravidanza, malattia)
- utilizzo di un lessico legato alla sfera sessuale nella lingua locale oppure in quella parlata dai clienti

Indicatori relativi allo sfruttamento lavorativo

Comportamenti che si possono osservare nel WGSS:

- scarsa o nessuna retribuzione per il lavoro svolto
- la persona vive e dorme dove lavora
- condizioni di lavoro (legali ed economiche) al di sotto degli standard del Paese ospitante
- necessità di dover fare gli straordinari per poter guadagnare un salario minimo
- la persona vive con una famiglia che non è la propria (servitù domestica)
- la persona vive deve farsi carico di tutti i lavori domestici della casa e/o deve prendersi cura dell3 minori ogni giorno, non può fare pause, né ha tempo libero

Indicatori relativi allo sfruttamento lavorativo

- documenti di identità o di altro tipo tenuti dall' datore di lavoro o dalla persona che fa da intermediario
- segnali che indicano che la persona non può trasferirsi né lasciare il lavoro
- la persona subisce delle punizioni corporali
- è soggetta a minacce, insulti abusi in casa

Comportamenti che si possono osservare nel WGSS

La minore:

- Spesso segnala delle attività illegali
- Svolge un lavoro non adatto alla sua età
- Mente sulla sua età
- Fa uso di alcol e/o droghe
- Frequenta il centro accompagnato da una persona adulta che vuole prendere parte alle attività e ai colloqui
- Non si comporta in un modo che sembra adatto alla sua età (eccessivamente timida o estroversa, comportamenti sessualmente espliciti, ecc.).
- Comportamento strano nei confronti della persona che l'accompagna (ansia, paura).
- I minori non accompagnati vengono presentati come fratelli e sorelle sebbene non ci sia alcuna somiglianza o legame affettivo tra loro.
- Dice di dover chiedere il permesso alla persona che l'accompagna prima di fare qualcosa

Come comportarsi con le potenziali vittime?

Cosa da fare

- Fornire informazioni sul tipo di supporto previsto per le vittime di tratta attraverso manifesti e volantini
- Dare informazioni sulla tratta
- Offrire alle vittime la possibilità di condividere le loro esperienze senza fare pressioni
- Avere una mappa dei servizi specializzati a disposizione

Cose da evitare

- Non prendere parte a possibili colloqui di *follow-up* con la potenziale vittima di tratta a meno che non si sia in grado di fornire un sostegno specializzato
- Non forzare mai la persona a condividere le proprie esperienze
- Non parlare della persona vittima di tratta a casa
- Non accompagnare la persona vittima di tratta a casa o al lavoro per andare a prendere i suoi effetti personali
- Non prendere parte alla discussione tra la persona vittima di tratta e il datore di lavoro, partner, agente, collega.
- Non contattare le forze dell'ordine senza avere il permesso della persona vittima di tratta

Principi guida da seguire quando si lavora con una donna potenzialmente vittima di tratta

- Non nuocere
- Garantire la sicurezza (effettuare la valutazione dei rischi)
- Non discriminazione
- Approccio attento alle conseguenze derivanti dalle esperienze traumatiche
- Approcci incentrati sulle sopravvissute e volti a contribuire al loro empowerment
- Servizi adeguati dal punto di vista culturale e linguistico
- Consenso informato
- Riservatezza
- Rispetto
- Supporto per gli interventi di emergenza
- Ricorso a interpreti

Non nuocere

Alcune azioni possono causare ulteriori danni sebbene siano portate avanti con le migliori intenzioni, soprattutto quando si lavora con persone vittime di eventi traumatici, quali le vittime di tratta. È importante non intraprendere mai azioni che possano peggiorare la situazione della vittima o della sua famiglia e se le conseguenze negative non possono essere evitate, bisogna fare del proprio meglio per ridurle al minimo.

Garantire la sicurezza

- La sicurezza è fondamentale sia per il personale sia per le utenti.
- I timori relativi alla sicurezza dovrebbero essere affrontati prima di attivare i servizi. Una volta al sicuro, la persona sopravvissuta sarà nella posizione migliore per usufruire di tali servizi.
- È importante non fare pressione sulla persona sopravvissuta a tratta qualora il colloquio o l'interazione costituisca un rischio per la sua sicurezza o per la sua salute mentale.
- Bisognerebbe sviluppare in maniera collaborativa un piano per dare la priorità all'incolumità e al benessere emotivo della vittima, dei membri della sua famiglia, nonché valutare i rischi/benefici dati dall'intraprendere un'azione.
- Rischio aumentato di subite ulteriori violenze che, in casi estremi, possono portare all'omicidio o al suicidio.
- Durante il primo incontro è fondamentale fornire alle utenti informazioni in merito ai servizi offerti.
- Occorre condividere informazioni sui passaggi successivi assicurandosi comunicare in maniera chiara.

Garantire la sicurezza

- Mantenere la calma anche quando la persona appare particolarmente angosciata.
- Essere onesti in modo da creare un senso di fiducia necessario per la completa ripresa.
- Valutare immediatamente i rischi per la sicurezza a breve e a lungo termine.
- Se si pensa che la potenziale vittima di tratta sia accompagnata dal trafficante, bisogna cercare di separarli.
- Durante il primo incontro è fondamentale fornire alle utenti informazioni in merito ai servizi offerti.
- Occorre condividere informazioni sui passaggi successivi assicurandosi comunicare in maniera chiara.

Quali sono i rischi quando si parla con le utenti potenziali vittime di tratta?

- Rischio di violenza contro la vittima da parte del trafficante oppure delle forze dell'ordine
- Rischio di violente ripercussioni contro la famiglia della potenziale vittima
- Rischio di essere rifiutata o punita da parte della famiglia o dei membri della comunità
- Rischio di essere identificata o rimpatriata dalle autorità
- Rischio di ritorsioni da parte delle autorità nel Paese di origine
- Lealtà e dipendenza dal trafficante

Valutare i rischi quando si parla con le utenti potenziali vittime di tratta

- In che modo potrebbe essere percepito il tentativo di avvicinare la potenziale vittima di tratta da parte di trafficanti/altre persone/membri della famiglia/della comunità?
- Vi sono delle persone che sembrano non essere d'accordo con questo rapporto?
- Qualcuno potrebbe avere da ridire su questo tipo di interazione se venisse a saperlo?
- La vittima si sente obbligata a parlare?
- L'incontro potrebbe portare a violenze, problemi nel percorso migratorio, perdita del lavoro, o altro?
- La vittima si trova in uno stato emotivo che le consente di parlare?

Valutare i rischi quando si parla con le utenti potenziali vittime di tratta

Esempi di domande da porre per valutare i rischi:

- Ti preoccupa dover fare questo colloquio/parlare con me?
- Pensi che parlare con me possa costituire un problema per te, la tua famiglia o altre persone?
- Hai mai parlato con qualcuno della tua esperienza/viaggio? Com'è stata questa esperienza?
- Pensi che sia un buon momento per parlare della tua esperienza? Se no, quando pensi che possa essere possibile?

Approccio non discriminatorio

Tutte le persone hanno il diritto di ricevere la migliore assistenza possibile senza essere discriminate sulla base del genere, dell'età, dell'etnia, della disabilità, della lingua, delle convinzioni politiche, del credo religioso, dell'orientamento sessuale, dell'estrazione sociale, ecc.

Approccio attento alle conseguenze derivanti dalle esperienze traumatiche - Evitare la ritraumatizzazione

- La persona sopravvissuta potrebbe avere delle forti reazioni fisiche o psicologiche nel ricordare i traumi passati.
- Per molte sopravvissute è stressante parlare delle proprie esperienze. Alle volte, invece, affrontare questi argomenti può avere un effetto terapeutico.
- È possibile innescare una ritraumatizzazione esponendo le persone sopravvissute ad altri eventi traumatici o facendo loro rivivere determinati momenti.
- È possibile innescare una ritraumatizzazione anche mediante il racconto della propria storia. Ciò potrebbe avere un impatto anche al termine del colloquio.
- Molte persone sopravvissute a tratta si vergognano di quello che hanno fatto o di quello che è successo loro. Tale sensazione potrebbe dare vita a stati di ansia.
- L'obiettivo degli approcci attenti alle conseguenze derivanti dalle esperienze traumatiche e incentrati sulla vittima è quello di evitare una ritraumatizzazione nell'erogazione dei servizi.

Approccio attento alle conseguenze derivanti dalle esperienze traumatiche – come comportarsi quando si parla con le sopravvissute

Assicurarsi che la vittima di tratta sia al sicuro nel corso del colloquio – il trafficante potrebbe trovarsi nelle vicinanze.

- Assicurarsi che il luogo in cui avviene il colloquio sia sicuro e appartato.
- La tratta può innescare delle emozioni e delle reazioni psicologiche forti. Alcune persone si sentono meglio dopo aver condiviso la loro storia, altre stanno peggio, è importante rassicurarle.
- È importante rispondere in maniera empatica, incoraggiante, non giudicante. Bisogna evitare, inoltre, di compatire la vittima

Approcci incentrati sulle sopravvissute e volti a contribuire al loro empowerment

La tratta di solito sottrae alle persone la libertà di scelta; tutti gli interventi, quindi, devono essere volti a dare potere alla vittima, non a replicare questo tipo di controllo. Pertanto, il personale del WGSS e gli enti che offrono servizi dovrebbero:

- essere consapevoli delle dinamiche di potere ed evitare i meccanismi di controllo e coercizione. Le persone sopravvissute a tratta conoscono le loro vite e hanno le capacità e la forza necessaria per autodeterminarsi e ricostruire il loro percorso.
- fare in modo che le vittime vengano ascoltate e possano compiere delle scelte riguardo alle risorse e ai percorsi più adatti a loro, consapevoli del fatto che ogni persona è diversa.
- fornire alle sopravvissute gli strumenti, le risorse e gli strumenti necessari per dipendere sempre meno dai servizi di assistenza allo scopo di restituire loro il controllo delle loro vite.

Approcci incentrati sulle sopravvissute e volti a contribuire al loro empowerment

- Concentrarsi sui punti di forza e gli interessi delle vittime e delle sopravvissute e trovare il modo di evidenziare tali punti di forza e interessi nello sviluppo dei piani dei progetti e nella definizione dei relativi obiettivi
- Offrire opzioni e servizi che prevedano un processo decisionale attivo da parte dei clienti
- Incoraggiare le sopravvissute a riappropriarsi della propria voce, promuovere l'autosufficienza e ridurre la dipendenza dai servizi di assistenza.

Approcci incentrati sulle sopravvissute e volti a contribuire al loro empowerment

- Porre l'accento sull'autodeterminazione e ridurre al minimo la possibilità di ritraumatizzazione.
- Aiutare la sopravvissuta ad acquisire il controllo della propria vita fornendole le informazioni necessarie per compiere delle scelte consapevoli.
- Assicurarsi di fornire a queste persone le informazioni necessarie e di offrire servizi adatti alle loro esigenze e la possibilità di ottenere giustizia.
- La possibilità di scelta, la sicurezza e il benessere delle sopravvissute hanno sempre la priorità.
- Riconoscere la capacità di autodeterminazione delle utenti impedendo, così, a chi eroga i servizi di assumere un ruolo salvifico e prendere decisioni al loro posto.
- Accompagnare le decisioni delle sopravvissute, tenendo conto dell'impatto che il trauma potrebbe avere avuto.

Servizi adeguati dal punto di vista culturale e linguistico

La tratta è un crimine che colpisce persone di ogni provenienza che parlano lingue differenti. È, quindi, importante fornire dei servizi adeguati dal punto di vista culturale e linguistico. Inoltre, è necessario essere in grado di interagire con persone di diverse culture prestando attenzione a valori, usi, costumi, lingua e comportamenti nel pianificare, attuare e valutare le attività proposte.

Ricorso a interpreti

La possibilità di avvalersi di interpreti o personale in grado di parlare la stessa lingua della persona sopravvissuta a tratta permette a quest'ultima di sentirsi più a suo agio e di creare un legame di fiducia, ma allo stesso tempo il coinvolgimento di interpreti con il compito di assistere il personale o elaborare informazioni riservate costituisce un rischio qualora queste figure non siano selezionate con attenzione.

Occorre anche prendere in considerazione il fatto che le persone sopravvissute a tratta potrebbero non fidarsi o provare imbarazzo nel parlare a una persona della loro stessa comunità o con il loro stesso background culturale, soprattutto riguardo a temi tabù (prostituzione, abusi sessuali, ecc.).

Garantire un ricorso sicuro ai servizi di interpretariato

- Bisogna chiedere alla persona sopravvissuta se ha una persona fidata da cui preferirebbe essere assistita. In tal caso è importante assicurarsi che questa persona abbia compreso lo scopo del colloquio e abbia acconsentito ad assistere.
- Non è possibile accettare persone sconosciute che dichiarano di voler fare da interpreti in quanto potrebbero essere affiliate ai trafficanti, oppure ottenere un vantaggio dalla loro partecipazione.
- Occorre coinvolgere mediator3 culturali che agiscano come importanti facilitator3 di conversazioni complesse.
- L3 interpreti devono essere pienamente informati sul tema della tratta e sulle conseguenze che accompagnano questo fenomeno.

Consenso informato

Ogni utente ha il diritto di essere informata in merito alle procedure e alle azioni che saranno intraprese in futuro prima di accettare o rifiutare determinati servizi.

Per dare il proprio consenso è necessario:

- 1) ricevere e comprendere tutte le informazioni necessarie per prendere una decisione;
- 2) riflettere su tali informazioni;
- 3) pervenire a una decisione senza aver subito pressioni o intimidazioni.

Consenso informato

È possibile intraprendere qualsiasi tipo di azione solo dopo aver ottenuto il consenso informato da parte della vittima. Prima di chiedere il consenso è necessario fornire tutte le informazioni necessarie e **spiegare in maniera esaustiva quali azioni e procedure saranno portate avanti, affinché l'utente possa prendere una decisione.** È importante dare alla sopravvissuta il tempo di riflettere e l'opportunità di fare delle domande e di tornare indietro prima di prendere una decisione. Se la cliente non parla la lingua locale si raccomanda di ricorrere a interpreti. Nel caso dell'3 minori, è necessario contattare la persona che detiene l'autorità genitoriale e rappresenta gli interessi e i diritti della persona minorenne. La decisione andrà presa di concerto con il minore nel suo migliore interesse.

Garantire il consenso informato

La persona sopravvissuta ha il diritto di prendere una decisione o dare il proprio consenso una volta ricevute tutte le informazioni necessarie. In questo processo, il personale del WGSS o qualsiasi altro ente fornitore di servizi che lavora nello spazio sicuro dovrebbe:

- Spiegare chiaramente il motivo per cui viene richiesto il consenso.
- Spiegare l'argomento che verrà discusso, se pertinente.
- Mantenere un atteggiamento professionale e neutrale, senza mai fare pressione sulla vittima e senza suggerire ciò che si pensa sarebbe bene fare.
- Accettare la scelta dell'utente senza pregiudizi (anche se non si è d'accordo). Incoraggiare la persona a chiedere spiegazioni sui dettagli se non le sono chiari.
- Spiegare i potenziali rischi e benefici dell'operazione.
- Sottolineare che la vittima farà le proprie scelte e che non ci sono conseguenze se rifiuta di dare il consenso.

La **riservatezza** è essenziale per fornire sostegno alle utenti. Consiste **nell'evitare di divulgare informazioni senza il consenso della vittima** e richiede che coloro che forniscono i servizi condividano i limiti imposti dalla riservatezza alle informazioni che potrebbero essere condivise con terzi (ad esempio, se si verifica un'emergenza, potrebbe essere necessario condividere alcuni dati). È importante che chi eroga il servizio si assicuri che i dati della vittima siano trattati in maniera opportuna e di ottenere il consenso informato riguardo al trattamento dei dati e delle informazioni.

La divulgazione di informazioni personali riguardanti la vittima potrebbe avere delle conseguenze negative sul rapporto instaurato con quest'ultima la quale potrebbe perdere fiducia nell'organizzazione che la sostiene. Inoltre, potrebbe comportare una stigmatizzazione, discriminazione ed esclusione da parte della famiglia o della comunità. Infine, tale eventualità può anche compromettere la sicurezza della persona e della famiglia e mettere in pericolo il personale coinvolto nel programma di assistenza.

Casi in cui il vincolo di riservatezza decade

- se una persona ha intenzione di nuocere a sé stessa;
- se c'è il rischio che la vittima faccia del male ad altre persone;
- quando un minore è in pericolo;
- quando chi commette violenza lavora nel settore umanitario;
- qualora una normativa vigente a livello nazionale o internazionale obblighi a denunciare l'accaduto – bisogna accertarsi di informare l'utente prima che riveli la sua condizione oppure darle la possibilità di scegliere se continuare o meno a raccontare la sua storia.

- Quando si parla con una persona sopravvissuta a tratta bisogna accertarsi di essere in un posto sicuro in cui nessuno possa ascoltare la conversazione e/o disturbare entrando nella stanza.
- Occorre archiviare in maniera sicura le informazioni raccolte (ad es., secretare i file, inserire una password per aprire i documenti, possibilità di chiudere a chiave l'ufficio).
- Non è possibile mostrare il fascicolo senza aver prima ricevuto l'autorizzazione da parte della persona sopravvissuta.
- Occorre ottenere il consenso informato (preferibilmente per iscritto) della vittima prima condividere le informazioni con altri enti o servizi che si occuperanno del caso.
- Se la persona sopravvissuta a tratta ha meno di 18 anni, occorre consultarsi con i genitori (a meno che non si sospetti che questi siano coinvolti nella tratta) o chi esercita la funzione genitoriale.
- Non si può spingere la persona a dare il proprio consenso, né scegliere al posto suo.
- Bisogna condividere con gli altri soggetti che contribuiscono a fornire sostegno solo le informazioni necessarie. È importante che la persona sopravvissuta a tratta sia consapevole di quali informazioni vengono condivise e perché.

Garantire la riservatezza

- Non raccogliere dati sensibili (nome, indirizzo) a meno che non sia necessario.
- Non registrare le conversazioni con un registratore o il cellulare.
- I contenuti del colloquio non possono essere discussi in pubblico, soprattutto se c'è il rischio che siano ascoltati.
- Non si può parlare del caso di una persona sopravvissuta a tratta con un individuo che è nella stessa condizione fornendo informazioni che potrebbero portare a identificarla.

Avere rispetto significa **trattare le persone sopravvissute a tratta con dignità, accettandole senza giudicarle e rispettando i loro diritti e i loro desideri**. Le persone sopravvissute a tratta sono le protagoniste della loro storia e il processo di recupero dovrebbe aiutarle a riprendere il controllo delle loro vite. Rispettare le persone sopravvissute a tratta implica incoraggiarle a trovare da sole delle soluzioni ai loro problemi in modo da dipendere sempre meno dai servizi di supporto.

Le sopravvissute dovrebbero avere il controllo su tutte le forme di assistenza e protezione che vengono loro fornite ed essere rispettate per le scelte che prendono per sé stesse.

La capacità di comprensione, la preoccupazione e l'empatia sono importanti, ma è importante non mostrare segni di pietà o di eccessiva compassione per la loro condizione.

Come mostrare rispetto verso le utenti?

- Non spingere la persona a fornire ulteriori dettagli sulla sua esperienza di sfruttamento se non è pronta.
- Non mettere in dubbio il suo racconto. Se non sembra coerente, bisogna cercare di fornire un supporto con domande specifiche per assicurarsi che la persona sopravvissuta sia in grado di rivelare la propria storia nei dettagli e di avere pazienza. Il trauma può causare una perdita di memoria o anche confusione nella narrazione della storia condivisa.
- Se non ci si sente a proprio agio nel lavorare con una persona vittima di tratta perché si crede di non avere le capacità necessarie, non bisogna esitare ad affidare il caso a un'altra persona. Bisogna essere gentili e pazienti e non giudicare la persona né le scelte che ha fatto.
- È fondamentale accogliere le loro emozioni. Le persone sopravvissute a tratta potrebbero pensare che le loro reazioni non sono appropriate. Bisogna, invece, spiegare loro che queste reazioni sono del tutto normali tenuto conto delle esperienze che hanno vissuto.
- Occorre rispettare il loro volere di entrare in contatto solo con persone di un determinato genere.
- Non si può esporre la vittima a situazioni nelle quali potrebbe essere costretta a ripetere la propria storia, se non è necessario.

Nel caso in cui sia necessario un intervento di emergenza

- La richiesta di aiuto deve avere la priorità.
- È importante porre domande per capire qual è il pericolo e qual è la risposta attesa.
- È importante avere un atteggiamento realistico in merito alle opzioni a disposizione, ai rischi e ai vantaggi.
-
- Di rado un intervento di emergenza prevede un solo passaggio, di solito richiede un lungo follow-up.
- È raro che la vittima di tratta chieda aiuto per scappare, ma qualora la fuga sia presa in considerazione occorre riflettere sui possibili rischi, sugli ostacoli e sulle possibili conseguenze per non peggiorare la situazione.

Violenza di genere: introduzione alla teoria e ai principi chiave

A cura di IRC

Parole chiave per comprendere la violenza di genere

- ✓ Sesso
- ✓ Genere
- ✓ Potere
- ✓ Status

Differenza tra sesso e genere

Sesso

- Caratteristiche fisiche e biologiche che distinguono gli uomini dalle donne
- Organi genitali (nelle donne sono interni, negli uomini esterni)

Genere

- Differenze sociali tra uomini e donne acquisite durante la crescita (ruoli, responsabilità, privilegi, opportunità)
- Aspettative della società

Status è la posizione che occupa una persona, assegnata sulla base del valore attribuito alla sua classe, alla sua professione o al suo genere.

In che modo il genere condiziona le nostre vite?

L'appartenenza a un genere determina:

- regole di comportamento, aspettative, desideri;
- differenze di potere relative alle proprie funzioni (lavoro, rapporti familiari, relazioni sociali, ecc.);
- diritti, accesso a servizi e opportunità;
- responsabilità; privilegi; discriminazioni.

Le differenze di genere variano nel **tempo** (periodi storici) e nello **spazio** (luogo).

Potere e abuso di potere

Il potere non è altro che la capacità e la libertà di influire o di avere il controllo sulle decisioni che riguardano la propria vita.

In base a come viene utilizzato il potere può avere una valenza positiva o negativa.

POTERE DI

- fare qualcosa, forza interiore, coraggio

POTERE PER

- Da condividere con qualcuno, la capacità di sostenere e incoraggiare le altre persone

POTERE SU

- Potere su qualcuno, la capacità di controllare e dominare le altre persone

ECCESSO o ABUSO DI POTERE

- L'eccesso o l'abuso di potere consiste nell'accedere a risorse e influire sui processi decisionali facendo sentire impotente l'altra persona e non prestando attenzione ai suoi bisogni, ai suoi desideri e ai suoi limiti

Che cos'è la violenza di genere?

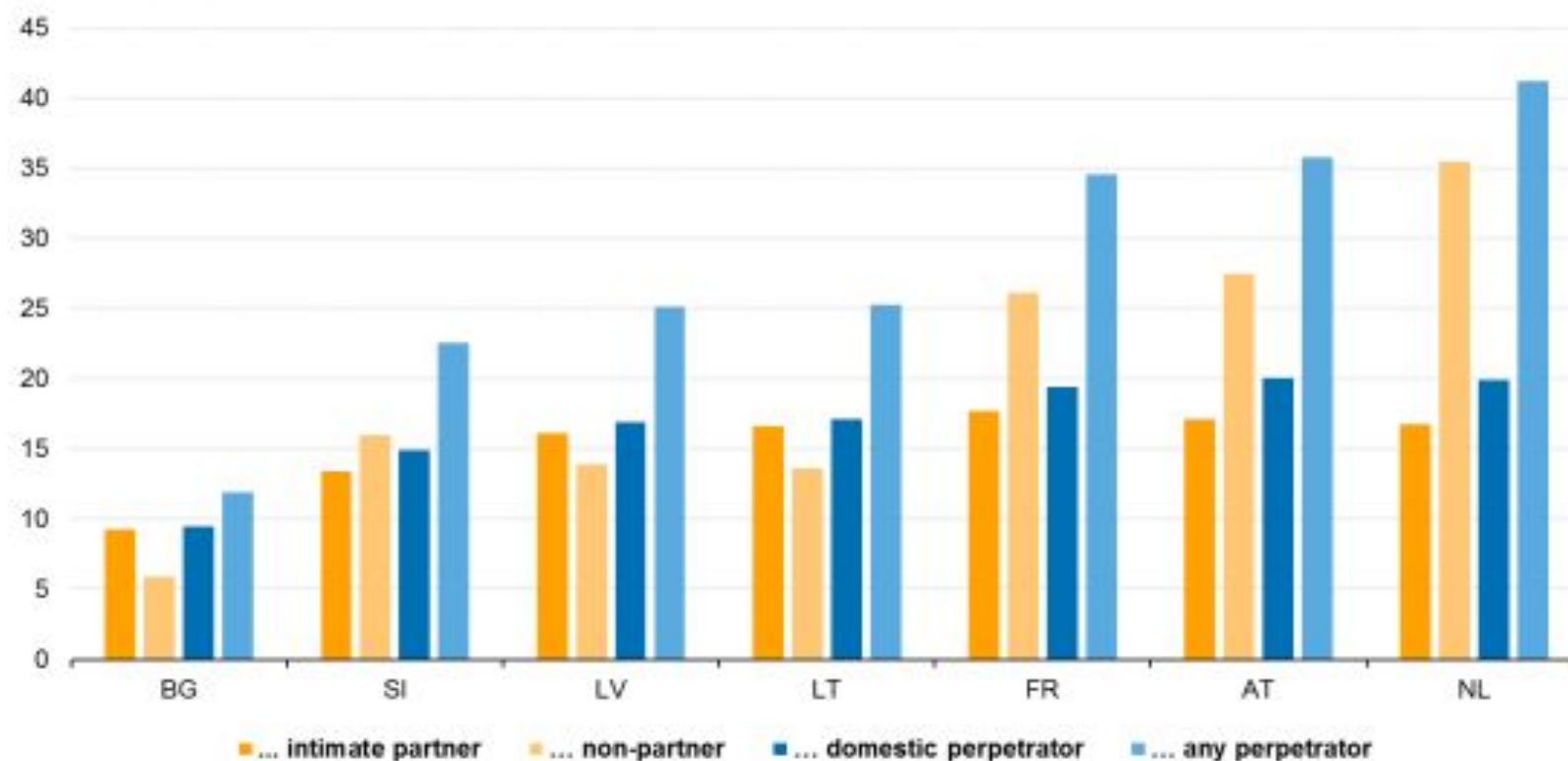

L'espressione violenza di genere è un termine ombrello utilizzato per descrivere ogni **atto violento** perpetrato contro una persona e che è il prodotto di un **abuso di potere fondato sulle differenze di genere presenti** tra uomini e donne all'interno della società

“La maggior parte dei casi di violenza non viene denunciata alla polizia, di conseguenza tali reati non compaiono nelle statistiche ufficiali”

Eurostat – Rapporto statistico

Figure 3. Proportion of women (18–74) who have experienced physical (including threats) or sexual violence during adulthood by type of perpetrator

Source: EU-GBV survey, wave 2021

La Convenzione di Istanbul

Si tratta del primo accordo vincolante a livello internazionale volto a proteggere le donne da ogni forma di violenza

La Convenzione del Consiglio d'Europa sulla prevenzione e la lotta alla violenza, nota anche come “Convenzione di Istanbul”, afferma che la violenza contro le donne è una forma di violenza di genere commessa contro le donne a causa del loro genere.

È stata firmata da 45 Stati membri, ma permangono dei problemi in merito alla sua ratifica.

La **Convenzione di Istanbul** contiene un elemento di novità in quanto riconosce nella **violenza contro le donne** una forma di discriminazione e di violazione dei diritti umani.

Tra gli abusi presentati nella convenzione ricordiamo:

- violenza psicologica (art. 33);
- atti persecutori e stalking (Art. 34);
- violenza fisica (Art. 35);
- violenza sessuale, stupro (Art. 36);
- matrimoni forzati (Art. 37);
- mutilazione genitale femminile (Art. 38);
- aborto o sterilizzazione forzata (Art. 39);
- molestie sessuali (Art. 40);
- delitti “d’onore” (Art. 42).

Le cause e i fattori che contribuiscono alla violenza di genere

LA VIOLENZA DI GENERE È CAUSATA DALLE DIFFERENZE DI GENERE E DALL'ABUSO DI POTERE. La maggior parte degli atti di violenza di genere è perpetrata dagli uomini ai danni di donne e ragazze. È legata al potere ed è rivolta contro donne e ragazze perché si trovano in una posizione di inferiorità nei rapporti con l'altro sesso e all'interno della società.

Sono numerosi i **fattori che CONTRIBUISCONO** a rendere ancora più grave il problema della violenza di genere. Ad esempio: l'abuso di alcol, la povertà, l'assenza di pene severe per chi commette questi reati, ecc. tuttavia, nessuna di queste condizioni può essere considerata una causa diretta della violenza di genere.

Forme di violenza di genere:

Violenza
sessuale

Violenza fisica

Violenza
emotiva e
psicologica

Violenza
sociale o
economica

Pratiche
tradizionali
dannose

Violenza
intima

✓ **Tra le forme di violenza fisica ricordiamo:**

tentativo o l'atto di picchiare, bruciare, schiaffeggiare, colpire, strangolare, ferire, sparare, lanciare oggetti, tirare i capelli, rompere oggetti, danneggiare gli effetti personali, lanciare a terra, colpire con un bastone, con una catena, con un manganello, richiudere in una casa, trascurare le figlie perché non ritenute degne di attenzioni, impedire di ricevere cure mediche e attenzioni a donne e ragazze.

✓ **Tra le forme di violenza sessuale ricordiamo:**

molestie sessuali, tentato stupro, stupro, stupro di gruppo, rapporti anali forzati, prostituzione forzata, abuso sessuale su minore, incesto, costringere una persona a guardare o produrre materiale pornografico, costringere una persona a spogliarsi, rifiuto di permettere alle donne di scegliere il proprio partner, ecc.

✓ **Tra le forme di violenza sociale ricordiamo:**

imprigionamento, isolamento sociale, abbandono, insulti, degradazione, umiliazione, intimidazione, minacce manipolatorie, costringere la donna a chiedere anche generi di prima necessità, ecc.

✓ **Tra le forme di violenza economica ricordiamo:**

negare la possibilità di lavorare, di avere delle proprietà, discriminazione, controllo, privazione di risorse, controllare le entrate della donna, non sostenere economicamente né lei né i figli, privazione dell'eredità, escluderla dalle decisioni inerenti il denaro, pagare meno una donna a parità di lavoro svolto, ecc.

✓ **Tra le pratiche tradizionali dannose ricordiamo:**

mutilazione genitale femminile, matrimoni forzati, violenza intima, delitti d'onore, controllo e dominio maschile, ecc.

Che cos'è la violenza intima?

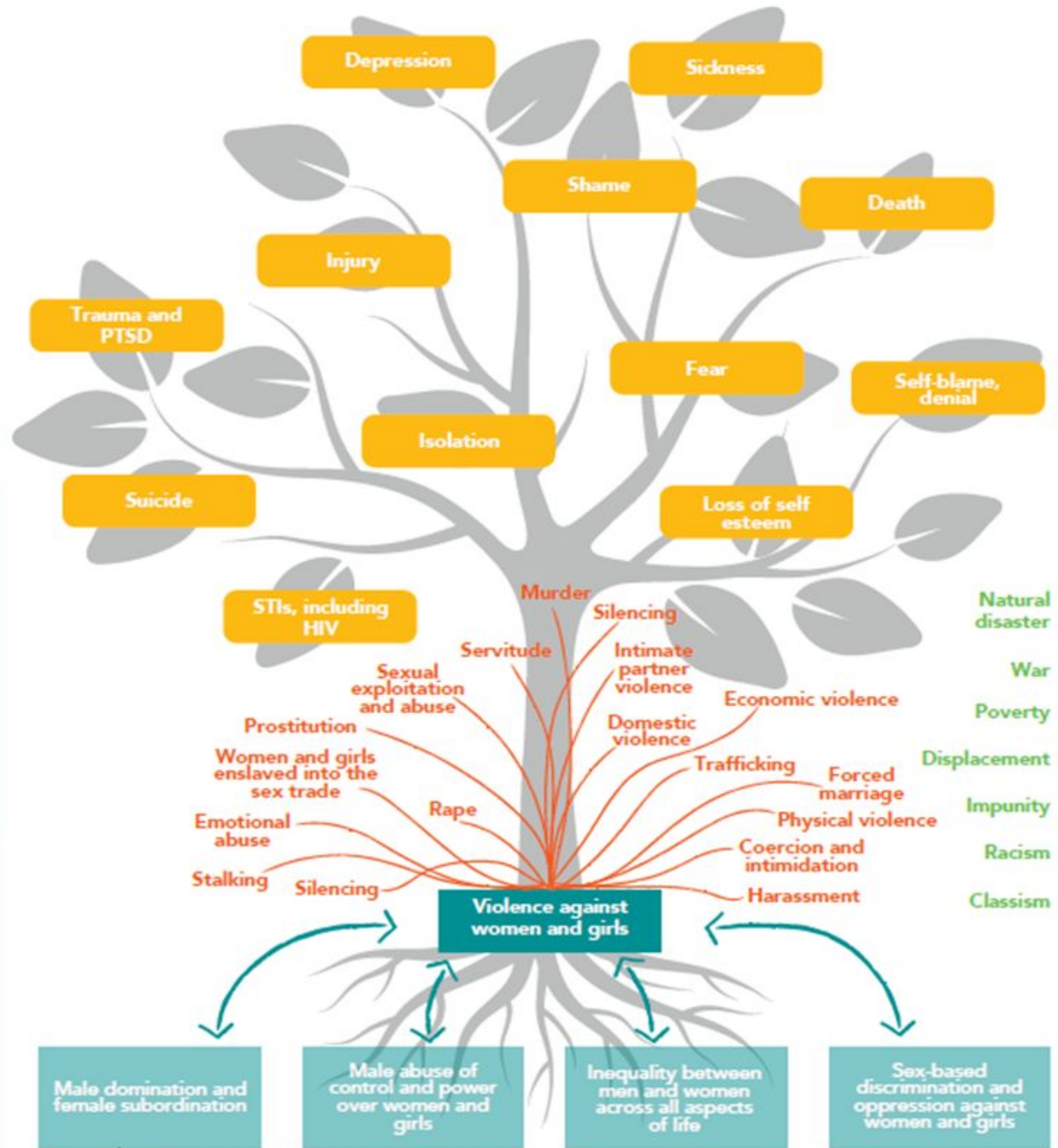
La violenza intima o domestica è un **insieme di comportamenti violenti in una relazione intima o familiare** utilizzati per ottenere o mantenere il controllo sulla vittima.

L'albero della violenza di genere

EFFECTS/CONSEQUENCES

FORMS/TYPES

ROOT CAUSES

Segnali d'allarme – Violenza di genere e violenza domestica

- Eccesso di protezione e controllo da parte del partner (impossibilità di accedere a un cellulare o a denaro)
- L'abitudine di truccarsi in maniera pesante o di coprirsi molto con i vestiti
- Disagio nel parlare delle dinamiche familiari e relazionali
- Lontananza dagli amici e dalla famiglia
- Assenze frequenti a scuola, a lavoro
- Malesseri vaghi o cronici/ ferite o lividi che non hanno una spiegazione
- Linguaggio del corpo (ansia/calma in presenza del partner)
- Tendenza a ricevere molte telefonate o messaggi da parte del partner

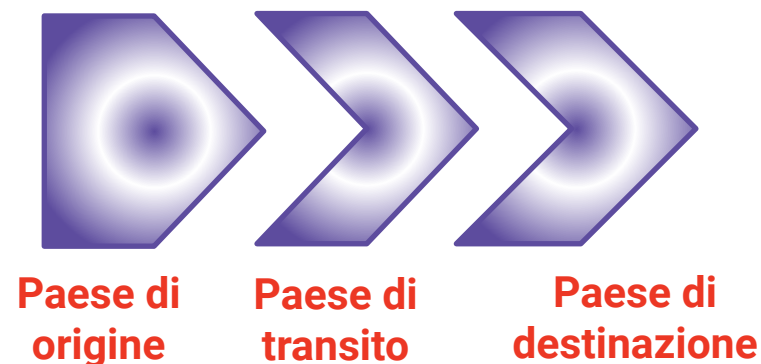
È importante notare che i segnali di allarme non costituiscono una rivelazione di violenza e non è compito del WGSS cercare attivamente o effettuare controlli per individuare le vittime di violenza di genere.

Perché la violenza di genere non viene adeguatamente affrontata?

- Convinzione di non poter fuggire per motivi magici/religiosi (tema comune nelle esperienze di tratta)
- Paura di subire **ripercussioni** su sé stesse/l3 figli3/ la famiglia, **mananza di protezione** per coloro che denunciano
- Paura dello stigma e del **giudizio** sociale/familiare
- **Impunità** dei responsabili
- **Senso di colpa** e convinzione di aver provocato la violenza o di poter cambiare la situazione
- **Mananza di consapevolezza** dei propri diritti e doveri
- **Dipendenza economica** dall'autore della violenza
- Mananza di servizi specializzati e di personale formato in materia di violenza di genere
- Mananza di conoscenza dei vantaggi dell'abbandono e di servizi specializzati

La violenza di genere nell'ambito delle migrazioni

Il paradigma del triplo trauma

In casi di emergenza, crisi ed emigrazione forzata il rischio di subire violenza di genere è più alto in quanto la vulnerabilità delle persone aumenta.

Le forme di violenza più comuni in questo contesto sono la tratta e la violenza sessuale.

Conoscere i fattori contestuali legati a questo rischio è essenziale allo scopo di prevenire e intervenire in maniera consapevole e tempestiva.

La violenza di genere nell'ambito delle migrazioni

Fattori di rischio

- Rottura o mancanza di reti di sostegno sociali e familiari
- Separazione dalla propria famiglia, allontanamento da donne e minori
- Frammentazione sociale, assenza di controllo e protezione
- Promiscuità, assenza di confini e mancanza di privacy
- Povertà e scarse risorse economiche
- Assenza o inadeguatezza dei mezzi di trasporto.

Mansioni e competenze per chi opera in un WGSS

PREVENZIONE

VALUTARE I FATTORI DI RISCHIO PER DONNE E RAGAZZE

1. OSSERVARE

EMERSIONE

LAVORARE SULLA COMUNICAZIONE E L'EMPATIA

2. ASCOLTARE

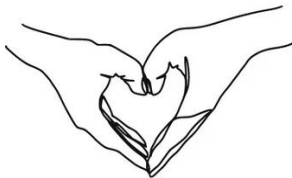

RISPOSTA

GESTIRE LE RIVELAZIONI E COLLABORARE CON ALTRI STAKEHOLDER

3. COLLEGARE

1. Prevenzione: osservare

Individuare i segnali di rischio

- Isolamento/scarsa partecipazione
- Tristezza/pianti improvvisi
- Irritabilità
- Mancanza di potere decisionale
- Storia di migrazione

Il rischio di violenza di genere aumenta tra donne e ragazze che:

1. sono sopravvissute a una guerra o sono fuggite da un Paese in conflitto, oppure se il loro Paese di origine sta attraversando una crisi umanitaria;
2. si trovano in una condizione di isolamento sociale (ad es., nei casi di ricongiungimento quando sono state separate dalla famiglia e dagli amici);
3. vivono un contrasto di valori (ad es., migranti di seconda generazione all'interno di una famiglia molto tradizionale)

2. Emersione: ascoltare

Cosa si intende per rivelazione?

Costituisce il momento in cui la donna o la ragazza rivela un'esperienza intima e dolorosa di sofferenza.

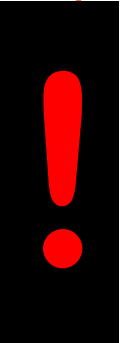
Gestire le rivelazioni

La violenza di genere può essere rivelata in momenti inaspettati. Di solito questi momenti sono caratterizzati da forti emozioni anche per chi presta ascolto.

Nel corso della rivelazione può verificarsi un crescendo emotivo

Una situazione nella quale una persona è sopraffatta da pensieri, sensazioni ed emozioni che le rendono difficile parlare e ascoltare.

2 situazioni possibili

Crisi:

Uno stato di forte difficoltà che supera la capacità di gestire la situazione e implica un certo rischio per sé e gli altri; può essere associate a diversi aspetti della vita: sicurezza, relazioni, salute fisica e mentale.

Ritorno alla calma

Quando la persona passa da uno stato di eccitazione a uno di equilibrio in cui è in grado di parlare e ascoltare normalmente.

L'importanza delle competenze comunicative

Safe and healing communication with survivors

Comunicare in maniera sicura e rassicurante con le sopravvissute

- Essere rassicuranti e disponibili (“Sei stata molto coraggiosa a parlare con me”)
- Credere e incoraggiare la sopravvissuta (“Quello che è successo non è colpa tua”)
- Seguire il percorso della sopravvissuta (“Non occorre che tu mi dica nulla che non vuoi”)
- Aiutare la sopravvissuta a sentirsi al sicuro
- Prestare attenzione alla comunicazione non verbale (“Non preoccuparti, è normale che tu provi queste emozioni”)

COSA FARE

Fornire informazioni riguardo alle possibili soluzioni

Rispettare il vincolo di riservatezza

Valutare i rischi per l'incolumità fisica

Sostenere la decisione della sopravvissuta

Aiutare a mantenere la calma e la concentrazione

Chiedere il consenso prima di condividere
informazioni sul caso con altre figure professionali

COSA EVITARE

Ignorare la rivelazione

Compiere delle scelte al posto della donna

Fornire dei consigli o proporre tentativi di riconciliazione

Insistere per organizzare un incontro tra la donna e il suo
partner

Consigliare la terapia di coppia

Chiedere alla sopravvissuta di scendere nel dettaglio

Spingere la donna a lasciare la sua casa o il partner

Denunciare la violenza senza il consenso della vittima

3. Contrasto: collegare

LA SOPRAVVISSUTA HA DATO IL PROPRIO CONSENSO SEGUIRE LE LINEE GUIDA RELATIVE ALLA PRESA IN CARICO

Mappatura dei servizi: È importante conoscere già i servizi a cui si può indirizzare una sopravvissuta. Questa fase avviene **PRIMA** della rivelazione della violenza e fa parte della fase di avviamento del WGSS. Comprende la raccolta di informazioni sui servizi disponibili, l'ubicazione, i contatti, i punti di riferimento, i criteri di idoneità, ecc. Il documento di mappatura dei servizi deve essere un documento dinamico e deve essere aggiornato regolarmente dal personale del WGSS. La tabella seguente riporta un esempio.

Obiettivi:

- Conoscere meglio il gruppo a cui ci si rivolge
- Individuare possibili fornitori e programmi
- Raccogliere maggiori informazioni
- Creare percorsi di segnalazione e presa in carico

3. Contrasto: collegare (esempio)

Bisogno	Quali sono le organizzazioni che lavorano per soddisfare questo bisogno?	Cosa fanno nello specifico (interventi, attività, servizi, ecc.) e per quali gruppi di persone (idoneità)?	Dove sono ubicati questi servizi?	Quali sono i giorni e gli orari del servizio?	Perché l'organizzazione svolge questo servizio e in che modo la sua missione è in linea con i valori della nostra organizzazione?
Rifugio temporaneo	Organizzazione XY	Rifugio per le sopravvissute alla violenza domestica e i loro figli	Quattro sedi presso x, x, x, e x	Dalle 10 alle 18, 7 giorni alla settimana	Offre una sistemazione di emergenza alle donne sopravvissute alla violenza domestica che hanno bisogno di un alloggio e di ulteriore supporto. Forte approccio alla sicurezza e alla riservatezza. In linea con la nostra organizzazione.

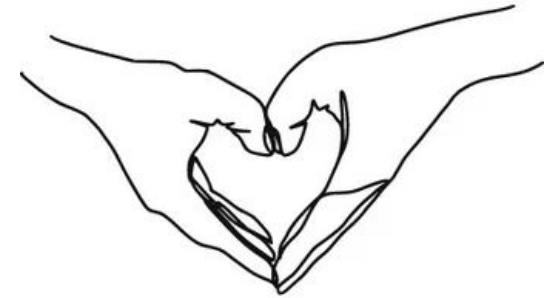
3. Contrasto: collegare

Favorire la presa in carico in caso di rivelazioni di violenza

Se la propria organizzazione non fornisce servizi per una gestione completa dei casi, è importante indirizzare le vittime di violenza di genere a servizi specializzati:

- Gestione dei casi di violenza di genere
- Servizi di assistenza sanitaria
- Supporto psicologico e psicosociale
- Rifugi e alloggi di emergenza
- Supporto legale
- Servizi di protezione, inclusa la polizia

3. Contrasto: collegare

Principi generali da rispettare:

- Chiedere il consenso informato della sopravvissuta
- Attuare procedure di presa in carico calorose ed empatiche (anticipando le fasi e i processi)
- Attenersi al vincolo di riservatezza (comprese le informazioni essenziali e quelle relative all'obbligo di denuncia alle autorità competenti).
- Concentrarsi su servizi di qualità: fare riferimento ai servizi la cui qualità è stata valutata o di cui si conosce l'approccio centrato sulla sopravvissuta.
- Prevedere l'accompagnamento: quando è possibile e con il consenso delle persone sopravvissute, assicurare l'accompagnamento a questi servizi, in modo da garantire una presa in carico più agevole e più rapida

Come aiutare le donne a rischio di violenza di genere

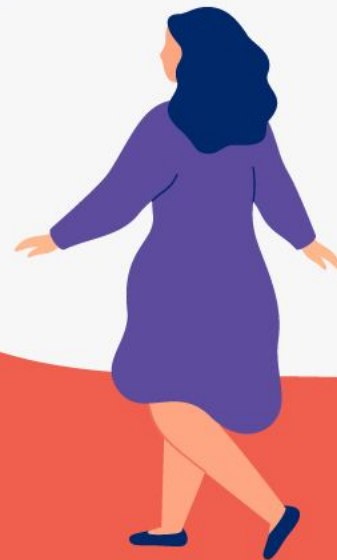
Supporto psicosociale: attività degli WGSS:

- Informare attraverso i gruppi di discussione: le donne e le ragazze sono coinvolte nella progettazione e selezione delle attività. In questo modo è possibile aumentare la loro conoscenza, sviluppare un senso di unione e attenuare il senso di isolamento.
- Incoraggiare l'inclusione attraverso il networking e i legami tra donne.
- Organizzare delle attività leggere che contribuiscono al benessere psicofisico delle donne e delle ragazze (sessioni di yoga e mindfulness) attraverso strategie di radicamento e di *coping*.
- Promuovere l'*empowerment* (migliorare l'autostima).
- Fornire sostegno ai genitori: le donne che frequentano lo spazio ricevono un sostegno per assolvere al loro ruolo di genitori attraverso gruppi di sostegno e discussioni tra pari. Ciò le aiuta a gestire emozioni specifiche e a evitare di trasmettere lo stress all3 loro figli3 quando si sentono sopraffatte

Metodi della mediazione culturale

A cura del Centro Penc

Il ruolo della mediazione culturale e linguistica ha assunto una grande importanza in quanto consente di comprendere meglio i sintomi e i vari elementi della comunicazione verbale e non verbale.

La figura dellə mediatorə è in grado di interpretare:

- parole (comunicazione verbale);
- gesti (comunicazione non verbale).

Collegare i significati con le abitudini e i valori di una specifica cultura all'interno di una cornice culturale.

In Nell'ambito del trattamento del trauma queste figure possono aiutare a parlare dell'esperienza di violenza senza necessariamente menzionare i termini "violenza" o "vittima", ma lasciando alle persone la possibilità di scegliere le parole con le quali descrivere la loro condizione. Sarà cura di queste figure intercettare il significato dell'esperienza che l'utente vuole trasmettere.

Il ruolo dell'ə mediator ə culturale nell'ambito del WGSS

La mediatorə culturale facilita la creazione di legami di fiducia tra beneficiarie e professionistə.

È il punto di accesso, più che un ponte, in grado di permettere alle donne che vivono una condizione di vulnerabilità, sono a rischio di subire violenza o sono sopravvissute a tali atti, di parlare.

Questa figura, così come tutti i soggetti che operano all'interno del WGSS, deve conoscere i principi chiave di un approccio attento alle conseguenze derivati dalla esperienze traumatiche.

Un approccio attento alle conseguenze derivanti dalle esperienze traumatiche

L3 mediator3 culturali devono contribuire a creare un contesto sicuro anche dal punto di vista emotivo:

- potenziare risorse e capacità;
- sostenere e facilitare l'accesso ai servizi;
- aiutare le persone a vedere ciò che di buono c'è in loro e aumentare l'autostima;
- lavorare sulle condizioni che potrebbero riattivare il trauma (i cosiddetti "*trigger*") prestando attenzione a comportamenti, atteggiamenti, parole.

Ritratmatizzazione

La mediazione culturale può ridurre il rischio di ritratmatizzazione in quanto chi opera in questo campo ha una maggiore consapevolezza delle parole o dei comportamenti che potrebbero innescare tale processo.

Il **trigger** è uno stimolo che richiama involontariamente una precedente esperienza traumatica.

Gestione della diversità in contesti multiculturali

A cura del CESIE

La competenza interculturale

Oggi in un mondo in cui i flussi migratori hanno cambiato il volto delle società e in cui i nostri incontri con la diversità sono quotidiani, le competenze culturali non solo più appannaggio di chi emigra e si trova nella posizione di dover avere a che fare con stili di vita differenti e di comprendere i codici e le caratteristiche del Paese in cui arriva, ma riguardano tutta la cittadinanza.

Oggi le competenze interculturali sono essenziali dal momento che le persone devono interagire sempre più con background e identità multiple nella loro vita personale e professionale.

Definizione di competenza interculturale

Una combinazione di atteggiamenti, conoscenze e competenze applicate mediante delle azioni che consentono di:

- *comprendere e rispettare persone appartenenti a diversi contesti culturali;*
- *rispondere in maniera appropriata, efficace e rispettosa quando si interagisce e comunica con persone culturalmente diverse;*
- *stabilire relazioni positive e costruttive*
- *comprendere se stessi e i propri legami culturali grazie all'incontro con culture differenti*

La griglia per decodificare ciò che è diverso da noi

La ricerca interculturale ha sottolineato la presenza di ostacoli: filtri e schermi che ci impediscono di comprendere l'Altro a dispetto delle conoscenze acquisite in merito alle altre culture.

Tali ostacoli sono una fonte di incomprensioni che spesso portano a una visione monodimensionale, riduttiva e svilente dell'Alterità.

Tali filtri possono essere suddivisi in tre diverse categorie, che insieme costituiscono una griglia attraverso la quale tentiamo di decodificare le persone appartenenti a culture diverse:

1. Stereotipi e pregiudizi
2. Etnocentrismo
3. Modelli e tecniche professionali

Gli stereotipi non sono altro che convinzioni in merito alle caratteristiche di un gruppo, mentre i pregiudizi sono collegati a una valutazione negativa.

I primi sono legati alla componente cognitiva, i secondi a quella emotiva.

Gli stereotipi sono il frutto di una conoscenza generica delle caratteristiche di un gruppo di persone, i pregiudizi emergono quando attribuiamo queste caratteristiche a ogni membro del gruppo, facendo delle generalizzazioni che ne facilitano l'accettazione o il rifiuto. Gli stereotipi ci permettono di risparmiare energie mentali, poiché ci aiutano a creare delle categorie e assegnare caratteristiche simili a chi ne fa parte.

Al contrario dei pregiudizi non hanno per forza una valenza negativa, soprattutto se tale generalizzazione non è tesa a fornire una rappresentazione fedele di una realtà o contesto.

Etnocentrismo

La parola etnocentrismo a livello etimologico significa "*essere incentrati sulla propria cultura*", quindi indica la tendenza naturale a decodificare la diversità culturale attraverso i propri modelli culturali, norme e valori.

Modelli e tecniche professionali

Il terzo tipo di ostacoli riunisce i modelli e le tecniche professionali acquisite durante il processo di formazione, prodotti della conoscenza e delle pratiche sviluppate nell'ambito degli studi sociali. Queste conoscenze e queste pratiche si sono formate nelle società occidentali su un substrato di conoscenze scientifiche, ma anche su una concezione individualistica della persona: "una dimensione molto importante della modernità" (Dumont 1978). Ci restituiscono l'immagine di un essere umano che, privilegiando il primato della soggettività sul legame sociale, attribuisce valore al distacco e alla capacità della persona di distinguersi e differenziarsi dalla propria famiglia e dalla collettività.

Questo modello ritiene prioritaria l'acquisizione di autonomia e indipendenza.

È possibile insegnare la comunicazione interculturale?

La comunicazione interculturale **non può essere insegnata per diverse ragioni:**

Ragioni qualitative: è un fenomeno complesso (complesso e stratificato tanto quanto le culture e, soprattutto, le persone che le rielaborano in maniera personale) che non può essere regolato in maniera univoca; la sua dinamicità, infatti, fa sì che le culture si evolvano di giorno in giorno. Ad esempio, i cambiamenti socioculturali dovuti ai grandi flussi migratori stanno modificando in modo tangibile molti modelli culturali.

Ragioni quantitative: è impossibile studiare ogni variabile degli incontri culturali, tenuto conto della varietà che esiste non solo tra le diverse culture, ma anche tra le diverse aree culturali.

Non è possibile, dunque, insegnare questa competenza. Ad ogni modo è possibile fornire un modello affinché ogni persona possa sviluppare la propria strategia di comunicazione interculturale.

Solo così gli individui che lavorano con persone di culture differenti e in ambienti multiculturali possono rafforzare la propria **competenza interculturale**.

È possibile insegnare la comunicazione interculturale?

Lo sviluppo della sensibilità culturale non può prescindere dai seguenti passaggi:

- Acquisire una profonda conoscenza del fenomeno migratorio, soprattutto dal punto di vista sociologico, antropologico e statistico
- Prendere coscienza dei propri schemi di riferimento, della parzialità del proprio sguardo sull'Alterità, sperimentando la capacità di decentrarsi
- Accettare la complessità dei rapporti tra culture, che per loro natura sono fatti di situazioni conflittuali, di malintesi (i cosiddetti "incidenti critici")

- **Incidenti critici:** situazioni in cui nell'incontro tra due diversi sistemi culturali insorge un malinteso. Presenza di un conflitto interno (più o meno esplicito: emozioni negative che influiscono su un comportamento) che portano le persone ad allontanarsi.
- **Shock culturale:** reazione di disorientamento e rifiuto (in chiave negativa) o di ammirazione e attrazione (in chiave positiva) legata a un'interazione con una persona o un oggetto di un'altra cultura, avvenuta in un momento e in un luogo specifico.
- **Zone sensibili:** ambiti culturali ritenuti particolarmente importanti nella cornice culturale di riferimento di una persona. Le zone sensibili variano a seconda della nazionalità, dell'etnia, della religione, dell'età, della cultura professionale, delle opinioni politiche, ecc. Si tratta di immagini-guida, ossia rappresentazioni potenti, di cui non sempre si è coscienti, ma ugualmente cariche di emotività dal momento che sono radicate nelle fondamenta culturali della personalità, nella loro dimensione inconscia

L'incontro con la diversità a volte causa disagio, inquietudine e un senso di ribellione che, in alcuni casi, può generare ansia e stress.

Shock culturali e incidenti critici

Dalle zone sensibili possono avere origine degli shock culturali e corrispondono a:

- norme relative all'organizzazione della società
- corporeità;
- concezione e utilizzo dello spazio;
- concezione e gestione del tempo;
- stili di vita e modi di lavorare;
- modi di pensare, apprendere, visioni del mondo;
- codici e modalità di interazione;
- rapporti tra i gruppi, fasce d'età e religioni presenti all'interno della società;
- valori, norme e tradizioni ritenute rilevanti (ad es., riti di passaggio).

Tutela dell 3 minori e servizi per l'infanzia negli Women and Girls Safe Space (WGSS)

A cura di IRC

Che cosa si intende per minore?

- Secondo la Convenzione sui diritti dell'infanzia e dell'adolescenza (UNICEF) sono minori “gli individui di età inferiore ai 18 anni”.
- La concezione dell'infanzia varia a seconda dei contesti.
- I minori possono avere responsabilità e sono curati in maniera differente a seconda del contesto in cui vivono.
- È essenziale conoscere appieno le nostre esperienze e le nostre concezioni riguardo all'infanzia dal momento che queste influiscono su ciò che consideriamo normale o desiderabile.

Che cosa si intende per tutela e protezione dell3 minori? 3

- Le azioni collegate alla protezione e alla tutela dell3 minori mirano a promuovere, difendere e permettere all3 minori di vivere al sicuro e liberi da abusi, violenze e sfruttamento a prescindere dal loro status migratorio.
- Consente di mettere in campo misure e strutture atte a prevenire e rispondere agli abusi, ai maltrattamenti, allo sfruttamento e alla violenza sui minori.

Il quadro normativo a cui fare riferimento quando si lavora con minori

- Convenzione delle Nazioni Unite sui diritti dell'infanzia e dell'adolescenza
- Carta dei diritti fondamentali dell'Unione europea (Art. 24)
- Strategia dell'UE sui diritti dell3 minori (Area tematica 3)
- Norme e leggi nazionali

Violenza contro i 3 minori – definizione (OMS)

“Per violenza contro i 3 minori si intendono tutte le forme di violenza contro individui di età inferiore ai 18 anni. Tra queste vi sono i **maltrattamento di minori** (abuso fisico, sessuali ed emotive e comportamenti negligenti) per mano dei genitori o di altre figure che detengono l'autorità. I 3 minori di ambo i sessi sono esposti allo stesso rischio di subire abusi fisici ed emotive, mentre le bambine e le ragazze sono esposte a un più alto rischio di subire violenze sessuali. Man mano che i 3 minori diventano adolescenti, **la violenza tra pari e la violenza intima divengono prevalenti.**”

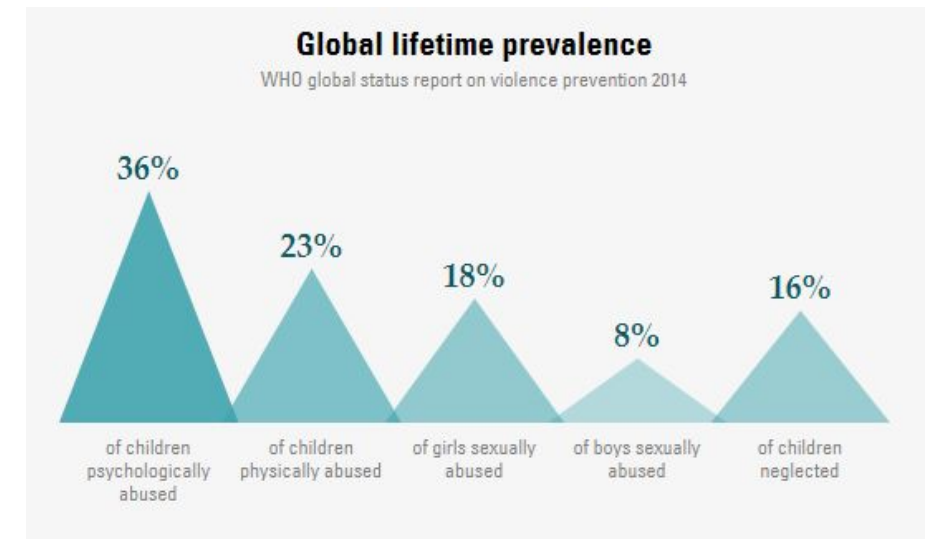
Fonte: Organizzazione Mondiale della Sanità

Maltrattamenti sui minori – definizione (OMS)

“L’abuso o il maltrattamento sull’infanzia è rappresentato da tutte le forme di cattivo trattamento fisico e/o affettivo, abuso sessuale, incuria o trattamento negligente nonché sfruttamento sessuale o di altro genere che provocano un danno reale o potenziale alla salute, alla sopravvivenza, allo sviluppo o alla dignità del bambino, nell’ambito di una relazione di responsabilità, fiducia o potere.”

”
.

Fonte: Organizzazione Mondiale della Sanità

Il maltrattamento e la violenza sui minori – portata del fenomeno (OMS 2020)

- A livello globale, si stima che circa **un miliardo di minori di età compresa tra i 2 e i 17 anni**, abbia subito una qualche forma di violenza fisica, sessuale o emotiva nel corso dell'ultimo anno.
- **Circa tre minori su quattro** - o 300 milioni di minori di età compresa tra i 2 e i 4 anni, **subiscono regolarmente delle punizioni fisiche o delle violenze psicologiche per mano dei loro genitori o di chi ne fa le veci.**
- Una donna su cinque e un uomo su 13 **dichiarano di aver subito degli abusi sessuali quando erano minorenne.**

Il maltrattamento e la violenza sui minori – portata del fenomeno (OMS 2020)

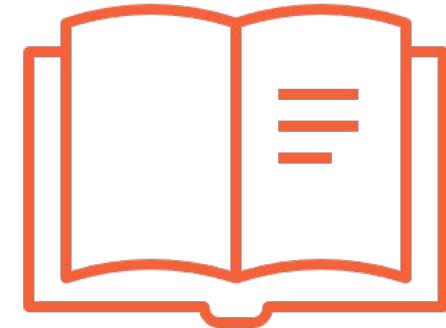
- **120 milioni di ragazze e giovani donne** di età inferiore ai 20 anni hanno subito una qualche forma di contatto sessuale forzato.
- **La violenza sui minori raramente riesce ad emergere.** Solo un numero molto ristretto di vittime riceve supporto da parte del personale medico.
- I maltrattamenti sui minori hanno spesso delle gravi **conseguenze a breve e a lungo termine** sulla salute fisica, sessuale e mentale dell3 minori.

Fonte: Organizzazione Mondiale della Sanità

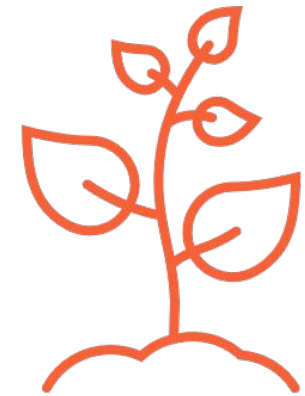
Definizioni

- **Abuso:** atto che faccia uso della forza fisica per recare danno ad altri; violenza:
- **Abuso sui minori:** un atto deliberato con conseguenze (potenzialmente) negative sulla sicurezza, il benessere, la dignità e lo sviluppo del minore. Questo atto è commesso all'interno di un rapporto di responsabilità, fiducia o potere.

Tipi di abuso sui minori

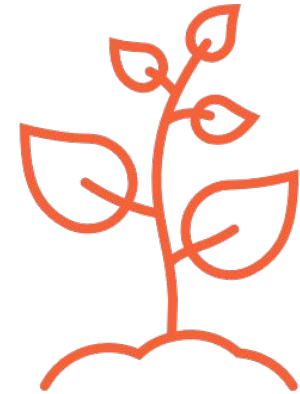
- Abuso fisico
- Abusi emotivi
- Abusi sessuali
- Sfruttamento
- Comportamenti negligenti
- Violenza indiretta

Abusi fisici

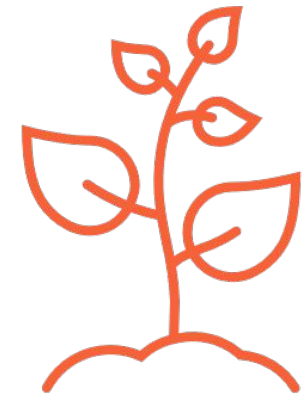
Implicano l'uso della forza fisica per causare un danno o sofferenze fisiche

- Botte
- Percosse
- Bruciatura
- Torture
- Punizioni corporali

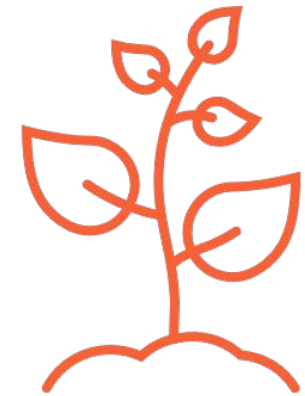
Abusi fisici - segnali

- La forma più visibile di abuso: spesso si nota quando la spiegazione data per giustificare una ferita non combacia con i segni visibili.
- Alcuni segni dovrebbero destare sospetti:
 - morsi;
 - bruciature di sigarette;
 - segni di fratture non curate in maniera appropriate;
 - segni di cicatrici soprattutto al volto;
 - ferite (alla testa), bruciature, slogature senza spiegazione

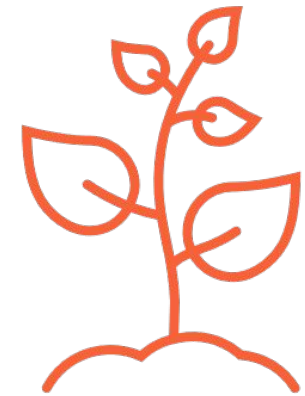
Abusi emotivi

- Umiliazioni e trattamenti degradanti
 - Insulti
 - Critiche costanti
 - Denigrazione
 - Rimproveri costanti
 - Reclusione
 - Isolamento

Abusi emotivi - segnali

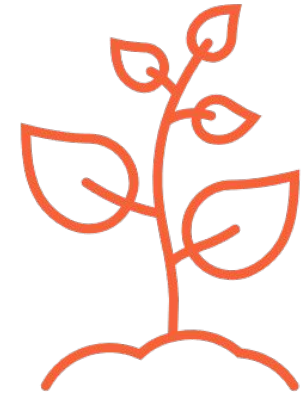
- sviluppo fisico, intellettuale o emotivo rallentato;
- problemi di apprendimento o disturbi del linguaggio improvvisi;
- difficoltà nel formare delle relazioni;
- comportamenti volti ad attirare l'attenzione;
- insicurezza;
- scarsa autostima, paura delle situazioni nuove

Abusi o violenze sessuali

Riguardano tutte le forme di violenza sessuale:

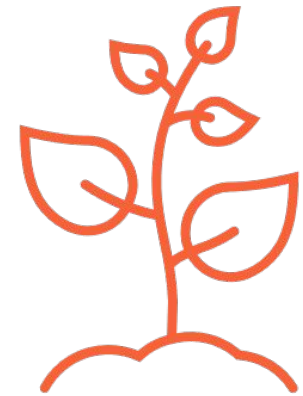
- Stupro
- Matrimoni forzati
- Sfruttamento sessuale
- Palpeggiamenti
- Utilizzo di linguaggio sessualmente esplicito nei confronti del minore
- Visione forzata di materiale pedopornografico

Abusi sessuali - segnali

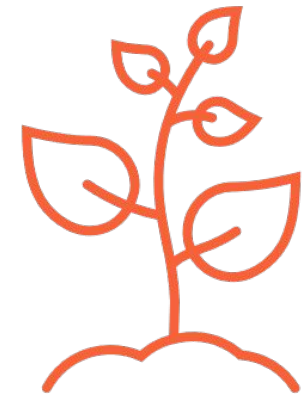
Possibili segnali:

- cambiamenti di comportamento improvvisi e inaspettati/isolamento;
- comportamenti eccessivamente affettuosi o sessualmente espliciti;
- problemi fisici quale mal di stomaco nel camminare o nello stare seduti;
- dolori cronici, aborto, sanguinamento dei genitali;
- malattie sessualmente trasmissibili, gravidanza;
- mancanza di fiducia o paura nei confronti di una persona che conoscono bene

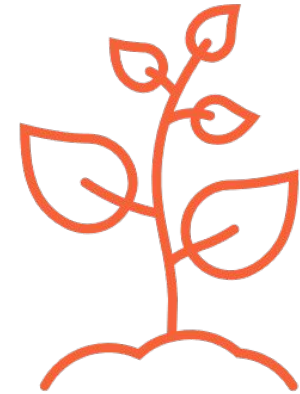
Comportamenti negligenti

- L'incapacità di proteggere il minore da possibili rischi per la sua sicurezza, il suo benessere, la sua dignità e la sua crescita o l'incapacità di rispettare i diritti del minore, pure avendo la responsabilità di garantire il suo benessere e le competenze e le risorse per farlo.
- Sono spesso considerati una forma **passiva** di abuso dal momento che sono legati all'**incapacità** di adempiere al dovere di cura e protezione.

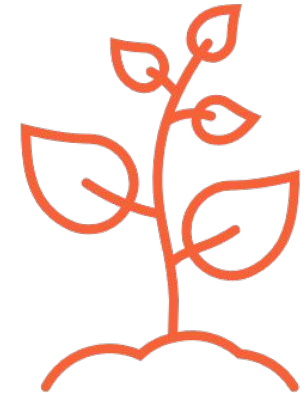
Comportamenti neglienti - segnali

- fame, tendenza a rubare o nascondere il cibo, perdita di peso;
- scarsa igiene personale;
- stanchezza cronica;
- difficoltà comportamentali;
- assenze a scuola;
- abbigliamento poco curato o inappropriato per l'età;
- malattie non curate;
- poche amicizie.

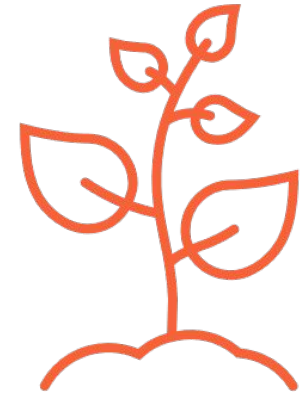
Sfruttamento

Si verifica quando un individuo in una posizione di potere o che ha instaurato col minore un rapporto di fiducia approfitta o tenta di approfittare del minore per ottenere un vantaggio, una gratificazione o un profitto. Tale ritorno personale può assumere diverse forme: fisico, sessuale economico, materiale, sociale, militare e politico.

Violenza indiretta

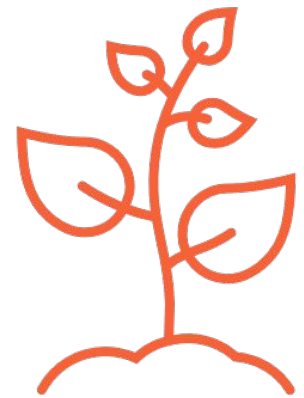
- Essere testimoni di violenza costituisce una forma di abuso sui minori con effetti negativi sul loro benessere e sulla loro crescita. Per individuare questa forma di abuso occorre valutare l'esposizione della madre alla violenza domestica.
- Può essere associato anche ai maltrattamenti sui minori.

Altri segni di abuso

Tra gli altri segni di abuso figurano:

- tendenza a fuggire, paura di tornare a casa, riluttanza a contattare i genitori;
- aggressività o isolamento;
- sfiducia nei confronti delle persone adulte;
- paura del contatto fisico;
- regressione o mancanza di concentrazione;
- altre reazioni estreme: depressione, autolesionismo, tentativi di suicidio;
- tendenze autodistruttive.

Che cosa fare nel caso in cui si noti un abuso su un minore

COSA FARE

RICONOSCERE – Essere consapevoli e non ignorare il problema

REAGIRE – Agire in sicurezza: assicurarsi che le proprie azioni non mettano a repentaglio la sicurezza del minore. Inoltre, bisogna agire velocemente se si è preoccupati per l'incolumità della vittima.

REGISTRARE – Prendere nota di cosa viene detto, ad es., su un diario in cui descrivere le situazioni e i comportamenti da adottare.

METTERSI IN CONTATTO – In caso di pericolo imminente occorre denunciare tutto al responsabile per la tutela dell3 minori se non ha ancora intrapreso delle misure

DENUNCIARE: Attraverso il responsabile per la tutela dell3 minori all'autorità competente entro 24 ore oppure immediatamente se si tratta di un'emergenza.

COSA NON FARE

Tentare di indagare sugli abusi. Il tuo ruolo è quello di individuare i segnali di un sospetto maltrattamento o di ascoltare la storia del minore.

Porre troppe domande. Limitarsi a porre poche domande volte solo a comprendere se i sospetti sono fondati ed evitare i dettagli.

*La persona che gestisce il servizio è il responsabile delle segnalazioni all'interno dell'organizzazione

Gestire le rivelazioni

- Dirette: A volte i minori rivelano chiaramente di aver subito abusi o maltrattamenti. Iniziano facendo un esempio per capire quale sarà la reazione della persona con cui parlano.
- Indirette: Il minore non condivide i dettagli dell'abuso oppure lo si scopre indirettamente.
- Mascherate: Attraverso delle allusioni

Gestire le rivelazioni – come comportarsi

COSA FARE

Ascoltare ciò che il minore ha da dire

Rassicurare il minore dicendo che ha fatto la cosa giusta

Mantenere la calma

Credere al minore

Utilizzare un linguaggio adeguato adattandosi al livello socioculturale del minore e rispettare gli strumenti di comunicazione che utilizza

Scrivere ciò che dice il minore, disegna o emerge direttamente o indirettamente dalle sue parole

Trovare un supporto per il minore e il personale

Agire rapidamente se il minore si trova in pericolo

COSA NON FARE

Porre domande del tipo: «È stata tua madre/tuo padre a farti questo?»

Adottare un atteggiamento giudicare e rimproverare il minore («Perché non me l'hai detto prima?»)

Lasciarsi prendere dal panico

Fare promesse che non si possono mantenere. Ad es., dire che rimarrà un segreto.

Affrontare il perpetratore

Non fare nulla e aspettare che sia un'altra persona ad agire.

Toccare il minore senza il suo permesso.

Gestire le rivelazioni – Principi guida

- **Non nuocere:** non arrecare intenzionalmente o inavvertitamente danni a un minore durante la segnalazione.
- **Agire nel migliore interesse del minore:** come indicato dall'art. 3 della Convenzione ONU sui Diritti dell'Infanzia e dell'Adolescenza "In tutte le azioni riguardanti minori, intraprese da istituzioni pubbliche o private di assistenza sociale, tribunali, autorità amministrative o organi legislativi, l'interesse migliore del minore deve essere considerato prioritario".
- **Attenersi al vincolo di riservatezza:** la riservatezza fa riferimento al diritto di una persona di veder trattate con rispetto tutte le informazioni che la riguardano. Promuove la sicurezza, la fiducia e la responsabilizzazione.
- **Chiedere il consenso informato:** l'accordo volontario di una persona che ha la capacità legale di dare il proprio consenso. Per fornire un "consenso informato", la persona deve avere la capacità e la maturità per conoscere e comprendere i servizi offerti ed essere legalmente in grado di dare il proprio consenso.
- **Non porre più domande del dovuto:** limitare le informazioni condivise considerate sensibili, ossia limitare le informazioni condivise a quelle senza le quali la persona/ l'ente erogatore del servizio non sarebbe in grado di svolgere adeguatamente il proprio lavoro.
- **Denunciare il fatto alle autorità competenti:** porre gli individui con particolari ruoli e responsabilità ("segnalatori obbligati") sotto l'obbligo di legge di segnalare determinati tipi di violenza e/o abuso.
- **Prestare attenzione alle esigenze del minore:** si concentra sui bisogni specifici e sui punti di forza del minore.

Impatto della violenza sui minori

La violenza sui minori può:

- portare a lesioni gravi (anche mortali);
- ostacolare lo sviluppo cerebrale e del sistema nervosa del minore;
- avere un impatto sulle opportunità e le future generazioni;
- dare vita a strategie di coping dannose e comportamenti a rischio;
- causare uno stress tossico.

Tipi di stress a seguito di un trauma

Lo stress positivo è una componente normale ed essenziale dello sviluppo. Comporta un aumento della frequenza cardiaca e dei livelli ormonali. Tra le situazioni che possono innescare uno stress positivo ricordiamo un esame o il dover fare un'iniezione.

Lo stress tollerabile attiva il sistema d'allarme del corpo. È causato da difficoltà più gravi e durature come la perdita di una persona cara, un disastro naturale o un infortunio grave.

Lo stress tossico si verifica nel momento in cui una persona vive delle forti difficoltà di frequente e/o per un periodo di tempo prolungato – quale un abuso fisico o emotivo, l'esposizione a violenza oppure le privazioni legate a problemi economici.

.

Effetti dello stress tossico sui minore

Lo stress tossico può avere delle conseguenze sui processi sociali e cognitivi dell3 minori, il controllo degli impulsi e la capacità di autoregolazione.

Conseguenze a breve termine:

- minore benessere e rallentamento dello sviluppo
- minore capacità di apprendimento

Conseguenze a lungo termine:

- problemi di salute
- problemi di salute mentale
- problemi comportamentali e ritardi nell'apprendimento

Normal Stress

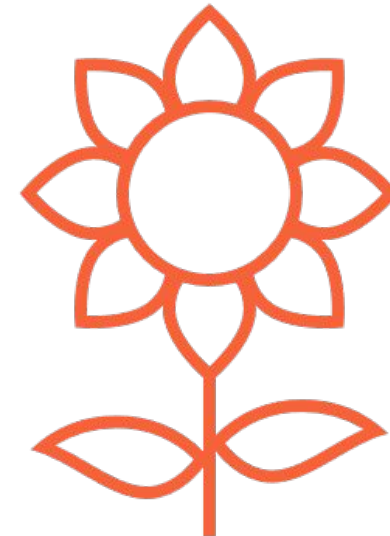
Toxic Stress

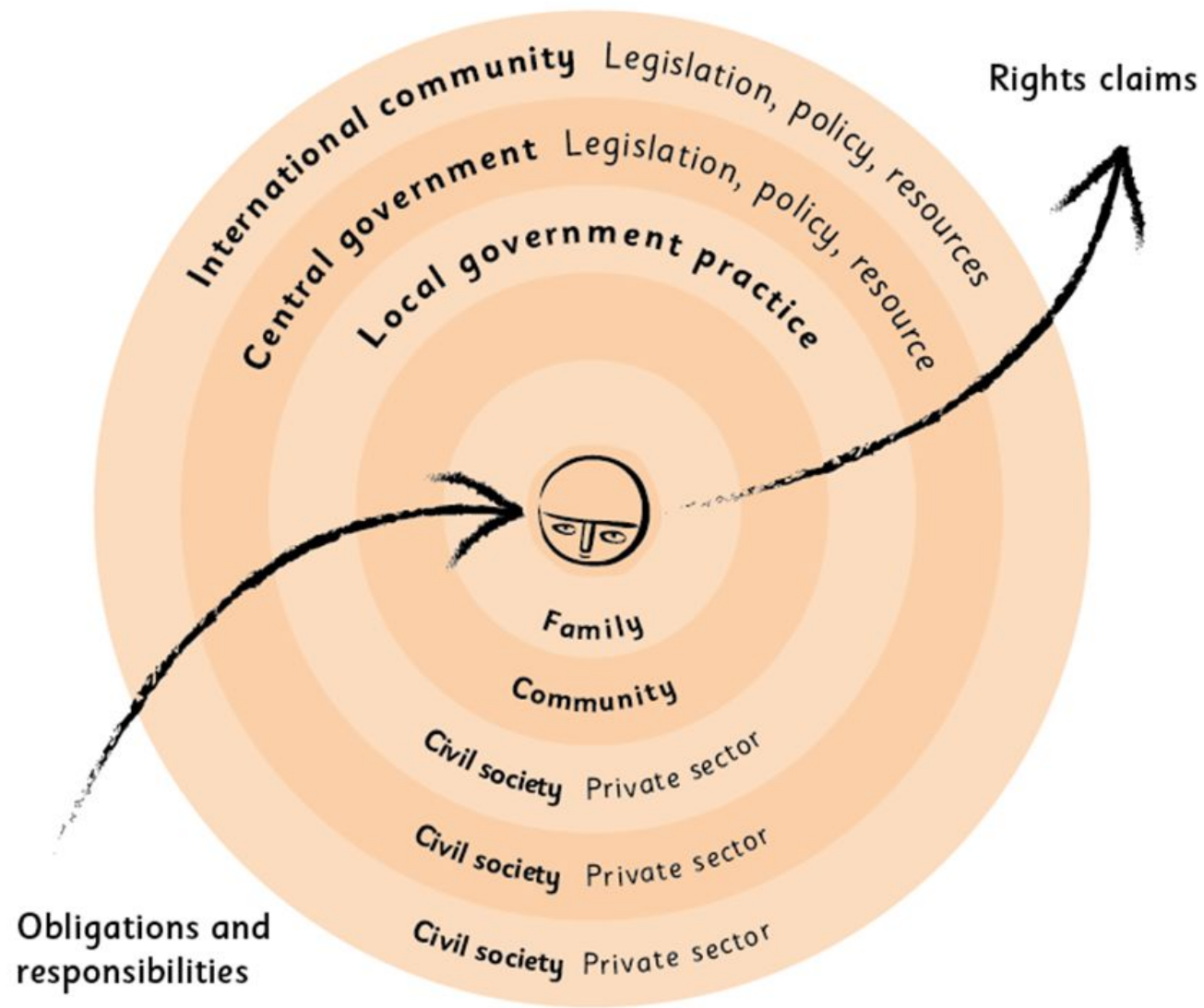
Recuperare a seguito di uno stress tossico

I minori possono riprendersi dagli effetti di uno stress tossico se sviluppano delle relazioni sane con delle persone adulte responsabili, affidabili, compassionevoli in grado di guidarli in questo percorso.

Le persone adulte possono aiutare i minori a guarire dalle loro esperienze traumatiche aiutandoli a lavorare sulla resilienza – ossia la capacità di superare le difficoltà.

Creare un ambiente in grado di proteggere il minore

Messaggi chiave

- Conoscere lo sviluppo dell3 minori e sapere come promuoverlo è fondamentale per garantire delle attività e degli interventi adeguati.
- Chi si occupa dell'educazione dell3 minori svolge un ruolo essenziale ai fini della loro crescita.
- Consapevoli dell'impatto che lo stress può avere sulla crescita, l3 educator3 dovrebbero lavorare per creare un ambiente sicuro, calmo, aperto e con una solida routine.

Che cosa si intende per protezione dell 3 minori?

- In linea con l'Articolo 3.3 della Convenzione delle Nazioni Unite sui diritti dell'infanzia e dell'adolescenza, la protezione dell3 minori è essenziale per le organizzazioni che lavorano con e per l3 minori. La loro azione, infatti, deve basarsi su politiche volte a tutelarne i diritti e attivare dei meccanismi di controllo adeguato.
- Art. 3.3 della Convenzione delle Nazioni Unite sui diritti dell'infanzia e dell'adolescenza "Gli Stati parti vigilano affinché il funzionamento delle istituzioni, servizi e istituti che hanno la responsabilità dei fanciulli e che provvedono alla loro protezione sia conforme alle norme stabilite dalle autorità competenti in particolare nell'ambito della sicurezza e della salute e per quanto riguarda il numero e la competenza del loro personale nonché l'esistenza di un adeguato controllo.

Che cos'è piano di tutela dell'infanzia?

Il piano di tutela dell'infanzia:

- garantisce che tutti i progetti di un'organizzazione, il personale e i soggetti che collaborano con l'associazione non arrechino danno all3 minori;
- garantisce che i rischi per la sicurezza e le negligenze siano individuati, denunciati e gestiti in maniera appropriata e tempestiva.

Tutela dell 3 minori vs. Protezione dell 3 minori

Protezione dell3 minori

Garantisce che l3 minori siano tenuti al sicuro da possibili pericoli (internazionali o no) causati dalle persone impegnati in azioni umanitarie,, quali personale delle ONG, partner e volontari3. Il piano di tutela dell'infanzia è rivolto a:

partner, insegnanti , personale medico e altre figure professionali finanziate da ONG.

Individui o gruppi a cui l'IRC ha delegato dei poteri, quali gruppi di consulenza, facilitator3 e gruppi di comunità. Si riferisce anche ai danni che potrebbero essere causati dal materiale divulgativo, pubblicitario e dalle campagne di sensibilizzazione

Meccanismi
di controllo
e denuncia

Tutela dell3 minori

Prevenzione di e misure contro abusi, comportamenti negligenti, sfruttamento e violenze perpetrate da soggetti esterni all'organizzazione, ad es.:

persone esterne;
familiari e altri minori;
forze dell'ordine, ecc.

Tutela e protezione dell 3 minori

Principi da seguire in tutti i casi:

- ✓ **Segnalare:** Segnalare tutte le preoccupazioni, siano esse relative alla protezione o alla tutela dell3 minori, attraverso i canali appropriati.
- ✓ **Non nuocere:** Tutte le azioni e gli interventi intrapresi in risposta a segnalazioni di possibili abusi non devono esporre lə minore a ulteriori danni.
- ✓ **Attenersi alla riservatezza:** Tutte le azioni si atterranno alla stretta riservatezza delle informazioni considerate sensibili, condividendole solo con quelle persone per le quali le informazioni consentiranno di proteggere ulteriormente lə minore.

Come garantire la protezione dell 3 minori nel WGSS?

- Assicurarsi di avere un piano di tutela l3 minori, sottoscritto da tutto il personale che opera all'interno del WGSS e dai soggetti che vi collaborano.
- Garantire la presenza di meccanismi di denuncia chiari all'interno del WGSS.
- Fare in modo che il personale abbia chiaro il codice di condotta adottato nel WGSS.
- Stabilire delle regole riguardo all'uso di materiale audiovisivo e delle interviste.
- Condurre un'analisi dei rischi delle attività e delle strategie volte a tutelare l3 minori.

Proporre l'istituzione di servizi di cura per l'infanzia all'interno del WGSS

- Affrontare uno dei problemi più comuni (la mancanza di servizi per l'infanzia) che impediscono alle donne e alle ragazze di accedere agli WGSS o limitano la loro capacità di impegnarsi appieno nelle attività offerte.
- Fornire un ambiente sicuro, coinvolgente e stimolante in cui i minori possano giocare e imparare.
- Creare uno spazio sicuro in cui i loro genitori possano svolgere delle attività senza preoccuparsi della loro incolumità.

Considerazioni chiave

- Garantire la co-creazione dello spazio e delle attività con chi si occupa di assistenza per assicurare che le aspettative siano chiare.
- Individuare uno spazio appropriato e sicuro (separato o meno dalle attività del WGSS).
- Selezionare personale con esperienza nel lavoro con minori.
- Tenere conto dell'età dell3 minori partecipanti.
- Condurre attività adatte all'età e alla cultura che possano stimolare lo sviluppo dell3 minori.
- Disporre di giochi e giocattoli neutri dal punto di vista del genere.
- Ottenere il consenso dei genitori/tutor3 per la partecipazione dell3 minori.
- Disporre di un chiaro codice di condotta, che includa le politiche di PSEA e di tutela dell3 minori, e farlo firmare a tutto il personale.

Considerazioni chiave

- Avere a disposizione una mappatura aggiornata dei servizi per effettuare segnalazioni sicure e confidenziali.
- Segnalazioni obbligatorie - comprendere le leggi sulle segnalazioni obbligatorie per il personale.
- Assistenza e supervisione al personale - garantire incontri regolari per promuovere l'assistenza al personale e avere incontri regolari di supervisione per affrontare eventuali problemi e apportare modifiche alle attività di conseguenza.

Approccio incentrato sulle esigenze dell 3 minori

Tutela dell3 minori

Non nuocere

**Attenzione per le
conseguenze derivanti
dalle esperienze
traumatiche**

Partecipazione

Rispetto

**Capacità di
rispondere
adeguatamente ai
bisogni dell3 minori**

Introduzione alle identità di genere e all'inclusione delle soggettività LGBTQI+

A cura di RC

Inclusione delle soggettività LGBTQI+ nei WGSS

Le persone LGBTQI+ sono spesso colpite in modo sproporzionato dalla violenza sessuale e di genere legata ai conflitti, poiché le forme di discriminazione esistenti si aggravano nelle crisi, in particolare nei contesti in cui uno o più soggetti coinvolti nel conflitto utilizzano l'applicazione dei ruoli tradizionali di genere come mezzo per aumentare la propria legittimità agli occhi della popolazione. Le persone LGBTQI+ spesso non possono attingere alle reti familiari e comunitarie tradizionali per accedere all'assistenza e si trovano di fronte al crollo dei meccanismi di coping e delle strutture di supporto abituali. Per questi motivi è importante considerare le esigenze specifiche di potenziali utenti LGBTQI+ quando si avvia un WGSS, perché concentrarsi solo sulle donne cis-eterosessuali significa ignorare la realtà che molte persone LGBTQI+ devono affrontare in contesti di conflitto.

Spazi più sicuri per la comunità LGBTQI+: Domande utili su cui riflettere quando si avvia un WGSS

- La privacy e la riservatezza delle persone rifugiate appartenenti a minoranze sessuali e di genere sono rigorosamente tutelate? Le persone rifugiate sono consapevoli di questo?
- Il personale è in grado di dimostrare fiducia e compassione nei confronti delle persone rifugiate appartenenti a minoranze sessuali e di genere?
- Il personale ha una guida e un supporto per superare le barriere personali nel lavoro con le minoranze sessuali e di genere?
- Il personale è consapevole del ruolo fondamentale che la comunicazione non verbale, incluso il linguaggio del corpo, le espressioni facciali e il tono della voce, gioca nel far sentire al sicuro le persone rifugiate?
- Il personale possiede gli strumenti necessari per condurre dei colloqui in maniera rispettosa ed efficace con le persone appartenenti a minoranze di genere o sessuali?

Come sostenere le specifiche esigenze di protezione

- Creando servizi specializzati per la comunità LGBTQI+ per quanto riguarda l'accesso agli aiuti umanitari e alle tutele nel contesto di riferimento.
- Garantendo l'accesso ai centri della comunità locale e ai gruppi di sostegno.
- Consultando le persone appartenenti alla comunità LGBTQI+ locale in tutte le fasi della pianificazione e dell'attuazione del programma per personalizzare i servizi offerti.
- Promuovendo la fiducia e il rispetto delle norme di gruppo, per consentire alle persone LGBTQI+ di esprimere le proprie opinioni in uno spazio più sicuro, rafforzando le capacità e sensibilizzando le utenti non LGBTQI+.
- Utilizzando i pronomi di elezione e il linguaggio ampio. Se possibile, integrarli nei metodi di raccolta dei dati (ad esempio, se avete dei moduli di registrazione per utenti, assicuratevi di fornire opzioni inclusive sul genere e sui pronomi oltre a quelli binari).

Spazi più sicuri per la comunità LGBTQI+: Domande utili su cui riflettere quando si avvia un WGSS

- Lo spazio sicuro ha stabilito una procedura standard per i casi legati all'orientamento sessuale, l'identità e l'espressione di genere?
- Lo spazio sicuro ha elaborato un codice di condotta attento e che affronta esplicitamente le questioni legate all'orientamento sessuale, l'identità e l'espressione di genere?
- Il personale può accedere facilmente a materiale informativo relativo all'orientamento sessuale, l'identità e l'espressione di genere?
- Tra le vulnerabilità prese in esame sui moduli dello spazio sicuro viene fatto riferimento all'orientamento sessuale, l'identità e l'espressione di genere?
- Il personale incaricato di condurre i colloqui (tra cui chi offre servizi di interpretariato) ha accesso alla una guida terminologica relativa all'orientamento sessuale, l'identità e l'espressione di genere?

Spazi più sicuri per la comunità LGBTQI+: Domande utili su cui riflettere quando si avvia un WGSS

- Lo spazio sicuro cura e fornisce informazioni aggiornate in merito a organizzazioni locali che possono fornire assistenza alle persone rifugiate appartenenti a minoranze di genere e sessuali nei seguenti ambiti?
 - cure sanitarie;
 - alloggi;
 - occupazione;
 - protezione e prevenzione della violenza;
 - sostegno sociale e interpersonale
- Lo spazio sicuro ha attivato dei percorsi per favorire la presa in carico di queste persone da parte dei servizi elencati?
- Lo spazio sicuro ha dei rapporti con le associazioni e i gruppi locali che si occupano di minoranze sessuali e di genere?

Aspetti di cui tenere conto nella fase di attuazione

- Creare delle collaborazioni con organizzazioni LGBTQI+ e gruppi di solidarietà nel contest in cui si opera e offrire dei finanziamenti per il loro lavoro volto a sostenere le persone LGBTQI+ rifugiate, provenienti da zone di conflitto.
- Le organizzazioni e i gruppo di attivisti LGBTQI+ spesso hanno accesso a informazioni e dati preziosi sulle esperienze delle persone queer che hanno subito violenze nel corso dei conflitti che potrebbero essere utili allo scopo di comprendere meglio la questione.
- Bisogna assicurarsi che il lavoro e gli spunti siano ricompensati in maniera equa.
- È importante formare il personale che opera all'interno degli spazi sicuri e si occupa di bisogni di protezione speciali.

Safe Spaces for Women and Girls (WGSS): obiettivi e principi guida per un modello volto a promuovere l'empowerment:

- Melanie Megevand (IRC) and Laura Marchesini (IMC), Women and Girls Safe Spaces: A Toolkit for Advancing Women's and Girls' Empowerment in Humanitarian Settings, February 2020.

Introduzione ai principi volti al contrasto del fenomeno della tratta

- Castellanos, M., (Bakhita Empowerment Initiative) Hunt, G., (Office of Victim Advocacy), Gilot, B., (Florida Department of Children and Families) Nace-DeGonda, A., (Bakhita Empowerment Initiative) and Wray, M., (MSW Student, Asbury University; Intern, Catholic Charities of Louisville). Guiding Principles For Agencies Serving Survivors of Human Trafficking. September 2018.
- World Health Organization, Zimmerman, C. and Watts, C. WHO ethical and safety recommendations for interviewing trafficked women. 2003.
- OHCHR, Recommended Principles and Guidelines on Human Rights and Human Trafficking: Commentary. 2010.
- UNODC, Global report on trafficking in persons: crises shift trafficking patterns and hinder victim identification, January 2023.

Gestione della diversità in contesti multiculturali

- Council of Europe, intercultural competences for technical and political positions in local governments.

Violenza di genere: introduzione alla teoria e ai principi chiave

- Inter-Agency Standing Committee 2015, Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Action: Reducing risk, promoting resilience and aiding recovery. August 2015.

Tutela dell3 minori e servizi per l'infanzia negli spazi sicuri per donne e ragazze (WGSS)

- UN General Assembly, Convention on the Rights of the Child, United Nations, Treaty Series, vol.1577, November 1989.
- Office of the Special Representative of the Secretary-General for Children and Armed Conflict, The Six Grave Violations against children during armed conflict.
- Center on the Developing Child at Harvard University, 8 Things to Remember about Child Development, 2016.
- USAID, Global Protection Cluster, Child protection case management training manual for caseworkers, supervisors and managers, 2014.
- IRC, SHLS foundational training for managers to train SHLS staff to create a safe, caring and predictable environment, 2016.

Introduzione al tema dell'identità di genere e dell'inclusione delle soggettività LGBTQI+

ILGA Europe, Annual review of the human rights situation of lesbian, gay, bisexual, trans and intersex people in Europe and central Asia, 2024.

- EUAA, Fact sheet LGBTIQ applicants in asylum systems, September 2023.
- Li, L., Bernarding, N., Seifert, C. and Austin, B., (CFFP and Berghof Foundation), Towards Meaningful Inclusion of LGBTQI+ Groups in the Women, Peace and Security Architecture - A Practical Guidebook. 2023.

Tutela dell'3 minori e servizi per l'infanzia negli spazi sicuri per donne e ragazze (WGSS)

- WHO, Child Maltreatment and violence against children
- WHO, Global Status Report on violence against children, 2020.
- Save the Children, Keeping Children Safe: A Toolkit for Child Protection, 2011.
- Unicef, Learning through play manual, 2018.
- Unicef, Playbox (activity examples)
- Center on the Developing Child at Harvard University, What are ACE's?

Introduzione ai principi volti al contrasto del fenomeno della tratta

- Stop the Traffick, Annual impact Report, 2023.
- Framework tools to combat labor trafficking, E-learning

Introduzione al tema dell'identità di genere e dell'inclusione delle soggettività LGBTQI+

- ORAM, Sexual & Gender Minority Refugees Safe Space Checklist, 2015.
- Oram, Sexual Orientation, Gender Identity and Gender Expression: Essential Terminology for the Humanitarian Sector, 2016.
- <https://www.queeringthemap.com/>
- Map of Criminalization Human Dignity Trust
- Migrants' Rights Network, The gender binary is white supremacy – migrantsrights.uk blogpost, July 2023.
- Welcomm Europe, Supporting integration of third country nationals through developing tools to build welcoming and inclusive communities.

Il presente programma per le attività di capacity building è stato sviluppato nell'ambito del progetto Safe Hut dall'IRC - International Rescue Committee in collaborazione con il Centro Penc e il CESIE ed è stato presentato durante le sessioni di formazione online tenutesi tra ottobre e novembre 2023.

Αναλυτικό πρόγραμμα για δραστηριότητες ανάπτυξης ικανοτήτων

Καταπολέμηση της Εμπορίας Ανθρώπων, Φύλο και Προστασία στο πλαίσιο των Ασφαλών Χώρων για Γυναίκες και Κορίτσια

Αριθμός Έργου: 101100732

Ωστόσο, οι απόψεις και οι γνώμες που διατυπώνονται εκφράζουν αποκλειστικά τις απόψεις του/των συντάκτη/-κτών και δεν αντιπροσωπεύουν κατ' ανάγκη τις απόψεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε η χορηγούσα αρχή μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνες για αυτές.

Περιεχόμενα

1. Το Έργο Safe Hut **356**
2. Ασφαλείς Χώροι για Γυναίκες και Κορίτσια (WGSS): στόχοι και κατευθυντήριες αρχές για ένα μοντέλο ενδυνάμωσης **359**
3. Εισαγωγή στις κατευθυντήριες αρχές για την καταπολέμηση της Εμπορίας Ανθρώπων **396**
4. Έμφυλη Βία: εισαγωγή στη θεωρία και τις βασικές έννοιες **435**
5. Μεθοδολογία Πολιτισμικής Διαμεσολάβησης **463**
6. Διαχείριση της ποικιλομορφίας σε πολυπολιτισμικά πλαίσια **468**
7. Προστασία και Φροντίδα Παιδιών σε Ασφαλείς Χώρους για Γυναίκες και Κορίτσια (WGSS) **478**
8. Εισαγωγή στις Ταυτότητες Φύλου και τη συμπερίληψη των ΛΟΑΤΚΙ+ **516**
9. Βιβλιογραφικές αναφορές **523**
10. Πρόσθετες πηγές **525**

Το έργο Safe Hut

Το [Safe Hut](#) είναι ένα έργο που χρηματοδοτείται από την ΕΕ και αποσκοπεί στην ενίσχυση της κοινωνικής και εργασιακής ένταξης των μεταναστριών, γυναικών και κοριτσιών, (δυνητικών) θυμάτων/επιζησασών της εμπορίας ανθρώπων (trafficking) και άλλων μορφών βίας. Αυτό θα επιτευχθεί με τη δημιουργία Ασφαλών Χώρων για Γυναίκες και Κορίτσια (WGSS), χώρων όπου οι γυναίκες και τα κορίτσια θα αισθάνονται σωματικά και συναισθηματικά ασφαλείς και θα υποστηρίζονται μέσω διαδικασιών ενδυνάμωσης. Στο έργο Safe Hut συμμετέχουν άμεσα 7 έμπειροι εταίροι από 6 χώρες της ΕΕ: [CESIE](#) και [Centro Penc](#) από την Ιταλία, [International Rescue Committee](#) από τη Γερμανία, [KMOP](#) από την Ελλάδα, [KOPZI](#) από τη Λιθουανία, [AIDROM](#) από τη Ρουμανία και [ANIMUS](#) από τη Βουλγαρία. Με βάση την [Εργαλειοθήκη WGSS](#) που αναπτύχθηκε από το IRC αλλά και την πρακτική πείρα του Centro PENC σχετικά με τη δημιουργία ενός χώρου για τις γυναίκες και τα κορίτσια στο Παλέρμο, το έργο θα δημιουργήσει και θα δοκιμάσει πιλοτικά 4 νέους χώρους σε Ελλάδα, Λιθουανία, Ρουμανία και Βουλγαρία και θα συμπεριλάβει μια πρόσθετη υπηρεσία παιδικής φροντίδας στον αντίστοιχο χώρο στο Παλέρμο.

Αναλυτικό πρόγραμμα για δραστηριότητες ανάπτυξης ικανοτήτων

Υπό την καθοδήγηση του IRC, **κάθε εταίρος που εγκαινίασε έναν Ασφαλή Χώρο για Γυναίκες και Κορίτσια επέλεξε και προσέλαβε προσωπικό για τη λειτουργία του:** έναν/μία συντονιστή/-στρια, έναν/μία ψυχολόγο, δύο πολιτισμικούς/-κές διαμεσολαβητές/-τριες, έναν/μία παιδαγωγό για τον χώρο φροντίδας των παιδιών. Υλοποιήθηκαν δραστηριότητες ανάπτυξης ικανοτήτων για το προσωπικό που επιλέχθηκε, ώστε να αποκτήσει την απαραίτητη εμπειρογνωσία για την αποτελεσματική διαχείριση των νεοσύστατων χώρων. Το **IRC**, το **Centro PENC** και το **CESIE υλοποίησαν επτά διαδικτυακές δραστηριότητες ανάπτυξης ικανοτήτων**, προσβάσιμες και σε άλλους/-λες επαγγελματίες που εργάζονται στον τομέα της προστασίας και της υποστήριξης των γυναικών και των κοριτσιών θυμάτων trafficking, με κύριο στόχο την παροχή πληροφοριών σχετικά με τις σημαντικότερες έννοιες που πρέπει να διερευνηθούν κατά τη σύσταση ενός τέτοιου χώρου. Εξετάστηκαν τα ακόλουθα θέματα:

- Πληροφορίες σχετικά με την Έμφυλη Βία και την Ψυχική Υγεία και Ψυχοκοινωνική Υποστήριξη κατά την εργασία με θύματα βίας, επιζήσαντα άτομα ή εικαζόμενα θύματα εμπορίας ανθρώπων.
- Διαπολιτισμική Ικανότητα και Διαχείριση της Ποικιλομορφίας για πολιτισμικούς/-κές διαμεσολαβητές/-τριες όταν εργάζονται με γυναίκες και κορίτσια θύματα βίας, επιζήσαντα άτομα ή πιθανά θύματα εμπορίας ανθρώπων· Τεχνικές πολιτισμικής διαμεσολάβησης.
- Ενημέρωση για υπηρεσίες παιδικής φροντίδας, χώρους φιλικούς προς τα παιδιά, προστασία των παιδιών.

Αναλυτικό πρόγραμμα για δραστηριότητες ανάπτυξης ικανοτήτων

Το παρόν έγγραφο, το οποίο παρουσιάζει πληροφορίες που εξετάστηκαν κατά τη διάρκεια των διαδικτυακών δραστηριοτήτων ανάπτυξης ικανοτήτων, απευθύνεται σε όλους/-λες τους/τις επαγγελματίες που εργάζονται στον τομέα της μετανάστευσης σε κέντρα υποδοχής, συλλόγους, κέντρα κοινοτήτων κ.λπ. και ενδιαφέρονται να αναπτύξουν τις ικανότητές τους στα προτεινόμενα θέματα. Το περιεχόμενο του προγράμματος μαθημάτων οργανώνεται στις ακόλουθες 7 ενότητες:

- Ασφαλείς Χώροι για Γυναίκες και Κορίτσια (WGSS): στόχοι και κατευθυντήριες αρχές για ένα μοντέλο ενδυνάμωσης·
- Εισαγωγή στις κατευθυντήριες αρχές για την καταπολέμηση της Εμπορίας Ανθρώπων·
- Έμφυλη Βία: εισαγωγή στη θεωρία και τις βασικές έννοιες·
- Μεθοδολογία Πολιτισμικής Διαμεσολάβησης·
- Διαχείριση της ποικιλομορφίας σε πολυπολιτισμικά πλαίσια·
- Προστασία και Φροντίδα Παιδιών σε Ασφαλείς Χώρους για Γυναίκες και Κορίτσια (WGSS)·
- Ταυτότητες Φύλου και Συμπερίληψη των ΛΟΑΤΚΙ+.

Ασφαλείς Χώροι για Γυναίκες και Κορίτσια (WGSS): στόχοι και κατευθυντήριες αρχές για ένα μοντέλο ενδυνάμωσης

Επιμέλεια: IRC

Τι είναι ένας Ασφαλής Χώρος για Γυναίκες και Κορίτσια (WGSS);

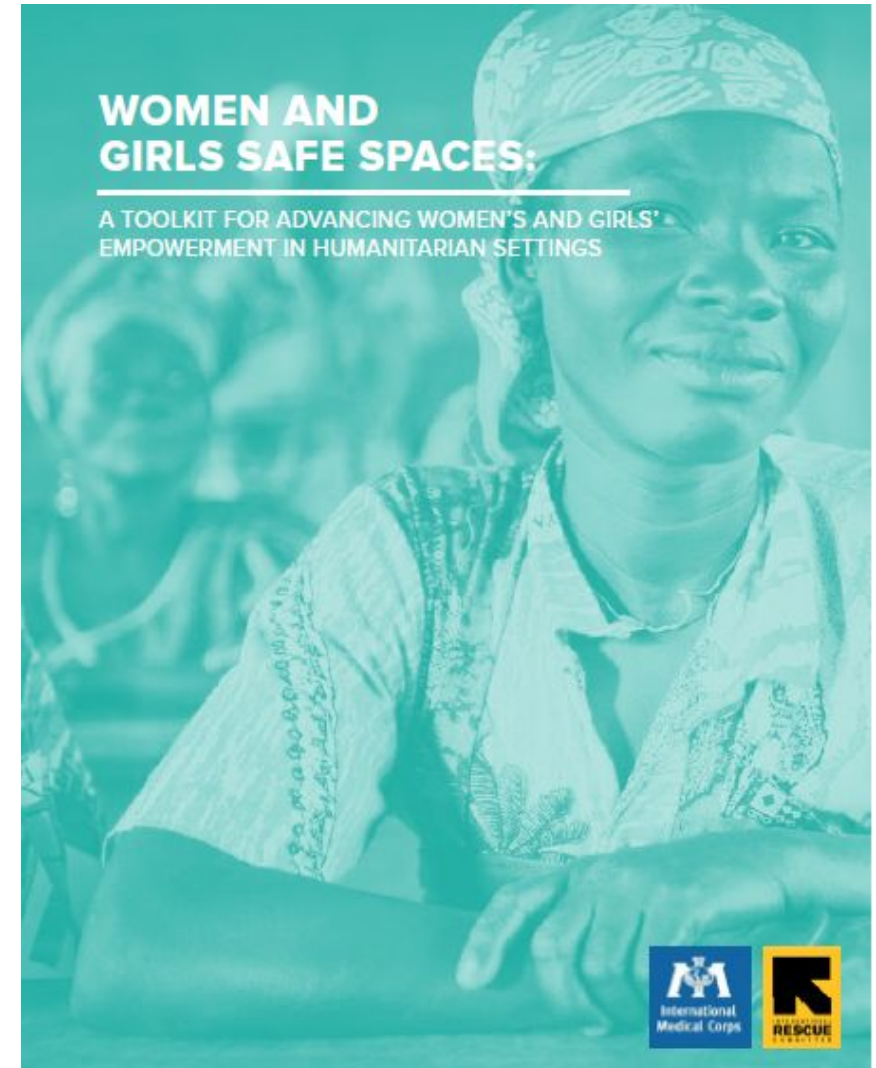
- Είναι ένας χώρος μόνο για γυναίκες.
- Είναι ένα μέρος όπου οι γυναίκες μπορούν να αισθάνονται σωματικά και συναισθηματικά ασφαλείς.
- Είναι ένας χώρος όπου οι γυναίκες και τα κορίτσια λαμβάνουν υποστήριξη μέσω της διαδικασίας ενδυνάμωσης.

Ορισμός από την Εργαλειοθήκη:

Ο Ασφαλής Χώρος για Γυναίκες και Κορίτσια είναι «ένας δομημένος χώρος όπου γίνεται σεβαστή η σωματική και συναισθηματική ασφάλεια των γυναικών και των κοριτσιών και στον οποίο οι γυναίκες και τα κορίτσια λαμβάνουν υποστήριξη μέσω διαδικασιών ενδυνάμωσης».

Εργαλειοθήκη WGSS

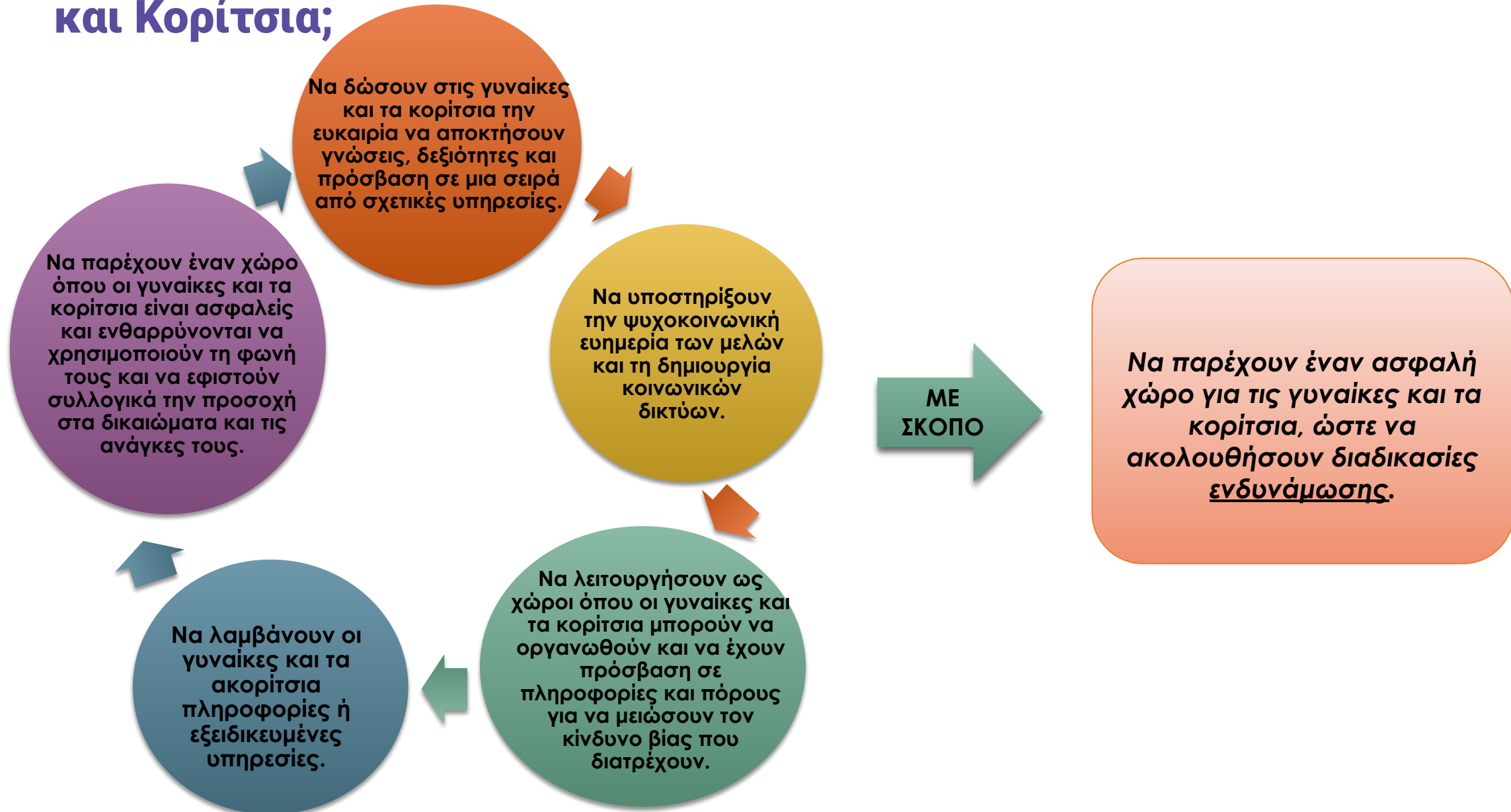
- Συνδημιουργήθηκε από τη Διεθνή Επιτροπή Διάσωσης (IRC) και το Διεθνές Ιατρικό Σώμα (IMC).
- Ήταν προϊόν συμπαραγωγής και δοκιμάστηκε πιλοτικά σε διάφορες χώρες της Αφρικής, της Ασίας, της Λατινικής Αμερικής, της Ευρώπης και της Μέσης Ανατολής.
- Προσαρμόστηκε στα πλαίσια της υλοποίησης.
- Παρέχει βήμα προς βήμα οδηγίες και καθοδήγηση.
- Περιλαμβάνει συμβουλές και εργαλεία για τη διασφάλιση της προσαρμογής στο εκάστοτε πλαίσιο.

Το μοντέλο WGSS ως παρέμβαση προστασίας

Το μοντέλο WGSS συνδέεται με την παρέμβαση για την Έμφυλη Βία (ΕΒ). Σε αυτό το πλαίσιο, η έννοια της **ενδυνάμωσης** βρίσκεται στον πυρήνα ως διαδικασία για την εξάλειψη της ανισορροπίας ισχύος μεταξύ γυναικών και ανδρών. Πράγματι, οι Ασφαλείς Χώροι για Γυναίκες και Κορίτσια χρησιμοποιούνται εδώ και δεκαετίες από φορείς που ασχολούνται με την ΕΒ στον ανθρωπιστικό προγραμματισμό ως **σημείο εισόδου για τις γυναίκες και τα έφηβα κορίτσια** προκειμένου να αναφέρουν τις ανησυχίες τους για θέματα προστασίας και να εκφράσουν τις ανάγκες τους, αποκτώντας παράλληλα γνώσεις για την πρόσβαση στις κατάλληλες υπηρεσίες που είναι διαθέσιμες σε τοπικό επίπεδο.

Ποιοι είναι οι στόχοι των Ασφαλών Χώρων για Γυναίκες και Κορίτσια;

Κατευθυντήριες Αρχές των WGSS

- **ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗ:** Περιβάλλοντα ενδυνάμωσης που προάγουν την αίσθηση της κυριότητας και του ανήκειν, μετατρέποντας τις Γυναίκες και τα Κορίτσια από ωφελούμενες σε ενεργούς φορείς αλλαγής συμπεριλαμβάνοντάς τες στον σχεδιασμό και την υλοποίηση. Η διαδικασία αυτή ενισχύει την ικανότητα των ατόμων και των κοινοτήτων να αναλαμβάνουν τον έλεγχο της ζωής και του περιβάλλοντός τους, να εξαλείφουν την ανισορροπία ισχύος των καταπιεστικών συστημάτων (συγκεκριμένα της πατριαρχίας) και να εντοπίζουν και να αντιμετωπίζουν τις άνισες σχέσεις ισχύος.
- **ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ:** Οι υποστηρικτικές σχέσεις βελτιώνουν την εμπιστοσύνη και τους θετικούς μηχανισμούς αντιμετώπισης, ενώ παράλληλα ενισχύουν τους κοινωνικούς πόρους που είναι σημαντικοί για την επούλωση των τραυμάτων των επιζησασών και τη συναισθηματική τους ασφάλεια. Ακολουθείται η φεμινιστική προσέγγιση που συνδυάζει την **εξουσία για την ενθάρρυνση του μοιράσματος, της καθοδήγησης και της συνεργασίας.**

Κατευθυντήριες Αρχές των WGSS

- **ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ:** Οι Ασφαλείς Χώροι για Γυναίκες και Κορίτσια είναι υπεύθυνοι σε διάφορα επίπεδα για την εγγύηση της ασφάλειας και της εμπιστευτικότητας των γυναικών και των κοριτσιών, οι οποίες θα πρέπει να μπορούν να μοιράζονται ανοιχτά τις εμπειρίες και τις ανησυχίες τους. Θα πρέπει επίσης να έχουν τη δυνατότητα να επηρεάζουν τις αποφάσεις του προγράμματος των Χώρων μέσω της ανατροφοδότησής τους.
- **ΣΥΜΠΕΡΙΛΗΨΗ:** Οι εν λόγω Χώροι δεσμεύονται να προωθούν την ποικιλομορφία και να βελτιώνουν όλες τις διαδικασίες συμμετοχής των γυναικών και των κοριτσιών. Το εξίσου ποικιλόμορφο προσωπικό και οι εθελοντές/-ντριες των Χώρων θα πρέπει να επιδεικνύουν αμερόληπτες και συμπεριληπτικές στάσεις, πεποιθήσεις και πρακτικές.
- **ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ:** Για να φέρουν τις γυναίκες και τα έφηβα κορίτσια από το περιθώριο της ανθρωπιστικής βοήθειας στο επίκεντρο της κοινωνικής υποστήριξης και ένταξης, καθώς και των κοινοτήτων τους, οι εν λόγω Χώροι προωθούν και αξιοποιούν στρατηγικά τις σχέσεις που διευρύνουν την ικανότητα των γυναικών και των έφηβων κοριτσιών να συμμετέχουν, να διαπραγματεύονται, να επηρεάζουν, να ελέγχουν και να λογοδοτούν σε άτομα και θεσμούς που επηρεάζουν τη ζωή τους.

Γιατί χώροι μόνο για γυναίκες και κορίτσια;

- Διασφαλίζουν τη **σωματική και συναισθηματική ασφάλεια** των γυναικών και των κοριτσιών.
- Παρέχουν την ευκαιρία προσωπικής ανάπτυξης για τις γυναίκες και τα κορίτσια νιώθοντας ασφάλεια και χωρίς να φοβούνται ότι **θα κριθούν από τους άλλους**.
- Δημιουργούν συνθήκες **αλληλοϋποστήριξης** των γυναικών και των κοριτσιών και συγκρότησης γυναικείων δικτύων.

Ποιος είναι ο ρόλος των ανδρών και των έφηβων αγοριών;

- Η εμπλοκή των ανδρών και των αγοριών ως βασικών ενδιαφερομένων μέσω στοχευμένης προσέγγισης των WGSS είναι ζωτικής σημασίας για να εξασφαλιστεί η **υποστήριξη** τους και να αξιοποιηθεί η επιρροή τους για την διασφάλιση και την αύξηση της συμμετοχής της κοινότητας σε αυτούς τους χώρους.
- Μπορούν **να επηρεάσουν** άλλα μέλη της κοινότητας στις πρωτοβουλίες των WGSS.
- Μπορούν **να γίνουν σύμμαχοι** για την πρόληψη της ΕΒ στην κοινότητα και την προώθηση ενός ασφαλούς περιβάλλοντος.
- Ο ρόλος και η συμμετοχή τους αξιοποιείται μέσω μιας προσέγγισης μη πρόκλησης βλάβης και με επίκεντρο την ασφάλεια, ειδικά με τη βασική αξιολόγηση του πλαισίου. Οι γυναίκες και τα κορίτσια πρέπει να ερωτώνται για τον τρόπο συμμετοχής των ανδρών και των αγοριών από τις κοινότητές τους.

Το Μοντέλο του Προγράμματος

Η έναρξη λειτουργίας ενός WGSS περιλαμβάνει μια σειρά από βασικά βήματα που έχουν σχεδιαστεί για να διασφαλίσουν τη βιωσιμότητα και την αποτελεσματικότητά τους μακροπρόθεσμα. Ο κύκλος του έργου για την έναρξη και τη λειτουργία ενός WGSS περιλαμβάνει τις ακόλουθες φάσεις:

- 1) Αξιολόγηση
- 2) Εκκίνηση
- 3) Στελέχωση - Πρόσληψη και συμμετοχή του προσωπικού του WGSS
- 4) Ανάπτυξη ικανοτήτων - Κατάρτιση του προσωπικού που εργάζεται στον WGSS
- 5) Υλοποίηση δραστηριοτήτων, συμπεριλαμβανομένης της παρακολούθησης και αξιολόγησης
- 6) Ενίσχυση της εξόδου

1η Φάση: Αξιολόγηση

Οι δραστηριότητες αξιολόγησης πρέπει να διεξαχθούν πριν από τη δημιουργία του WGSS. Στη φάση της αξιολόγησης, είναι σημαντικό:

- Να λαμβάνονται υπόψη οι γυναίκες και τα κορίτσια ως **φορείς λήψης αποφάσεων**. Θα πρέπει να ζητείται η γνώμη διαφορετικών γυναικών και κοριτσιών.
- Να εδραιώνεται η **εμπιστοσύνη** στην κοινότητα για τη βελτιστοποίηση του αποτελέσματος της αξιολόγησης.
- **Να ελαχιστοποιούνται οι κίνδυνοι ασφάλειας** για το συνεντευξιαζόμενο άτομο.

1. Αξιολόγηση

Εργαλεία αξιολόγησης:

- Συνεντεύξεις βασικών πληροφοριοδοτών/-τριών
- Ομάδες εστίασης (FG) με γυναίκες και κορίτσια
- Συζήτηση σε ομάδες εστίασης (FGD) με τις κοινότητες
- Χαρτογράφηση υπηρεσιών
- Ανάλυση ενδιαφερομένων μερών
- Χαρτογράφηση ασφάλειας
- Χαρτογράφηση της κοινότητας

Όλα αυτά τα εργαλεία που θα χρησιμοποιηθούν για την αξιολόγηση περιλαμβάνονται στην Εργαλειοθήκη WGSS και μπορούν να προσαρμοστούν στις ανάγκες του τοπικού πλαισίου.

2η Φάση: Εκκίνηση

Η φάση εκκίνησης, με τη σειρά της, χαρακτηρίζεται από τον προσδιορισμό διαφόρων απαραίτητων βημάτων που πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά την έναρξη λειτουργίας ενός WGSS:

- Ονομασία και Πλαισίωση του WGSS
- Εξέταση της διαχείρισης της Συμπερίληψης και της Ποικιλομορφίας στο πλαίσιο του WGSS
- Επιλογή της τοποθεσίας του WGSS
- Καθορισμός της Φυσικής Δομής του WGSS
- Εξασφάλιση της συμμετοχής της κοινότητας
- Εξέταση της ανατροφοδότησης από τις ωφελούμενες του WGSS

2. Εκκίνηση – Ονομασία και Πλαισίωση του WGSS

Η ονομασία του WGSS δίνει **ταυτότητα** στον χώρο και πλαισιώνει την πρόθεση πίσω από τη διαμόρφωση του χώρου.

Ο WGSS **ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ**:

- Καταφύγιο/Ξενώνας: οι ασφαλείς χώροι δεν έχουν σκοπό να παρέχουν ένα μέρος για άμεση ασφάλεια ή ένα προσωρινό καταφύγιο.
- Χώρος φιλικός προς τα παιδιά: δημιουργούνται ως απάντηση στα άμεσα δικαιώματα των παιδιών για προστασία, χρησιμοποιούνται ευρέως σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης.
- Γραφείο πληροφοριών (Helpdesk)/Κέντρο κοινότητας: οι υπηρεσίες αυτές είναι δημόσιοι χώροι όπου γυναίκες και άνδρες μπορούν να συναντηθούν για κοινωνικές δραστηριότητες προωθώντας την κοινωνική τους συμμετοχή.
- Υπηρεσία μιας στάσης (One-stop service): οι εν λόγω χώροι παρέχουν υπηρεσίες σε επιζήσασες ΕΒ, ενίοτε συνδέονται με νοσοκομεία ή άλλους μεγαλύτερους χώρους παροχής υπηρεσιών και παρέχουν ένα μεγάλο φάσμα υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών υγείας και των νομικών υπηρεσιών.

2. Εκκίνηση – Συμπερίληψη και Ποικιλομορφία

Οι γυναίκες και τα κορίτσια διαφέρουν με ποικίλους τρόπους (π.χ. στις πολιτιστικές, κοινωνικές και οικονομικές πτυχές). Επομένως, είναι σημαντικό να εξεταστεί ένα φάσμα δραστηριοτήτων και προσεγγίσεων που θα κάνουν όλες τις ωφελούμενες του WGSS να αισθάνονται ότι συμπεριλαμβάνονται και επικυρώνονται. Κατά τη συγκρότηση ενός WGSS θα πρέπει να γίνεται **ανάλυση των τύπων των εμποδίων** που θα μπορούσαν να αποτρέψουν τη συμμετοχή των γυναικών και των κοριτσιών σε αυτό.

Τα συνήθη εμπόδια που δυσχεραίνουν τη συμμετοχή των γυναικών και των κοριτσιών στους WGSS είναι τα εξής:

- **Συμπεριφορικά και κοινωνικά εμπόδια** - Οι πατριαρχικές ή σεξιστικές συμπεριφορές αποτελούν ένα από τα σημαντικότερα εμπόδια για την πλήρη και ισότιμη συμμετοχή των γυναικών και των κοριτσιών στα ανθρωπιστικά περιβάλλοντα. Αυτό επιδεινώνεται για γυναίκες και κορίτσια με ποικίλα χαρακτηριστικά που βιώνουν επιπλέον ηλικιακό ρατσισμό, ομοφοβία, τρανσφοβία, ρατσισμό και προκαταλήψεις λόγω αναπηρίας, κοινωνικής τάξης κ.λπ. Αν το προσωπικό του WGSS δεν καταστήσει σαφές ότι οι εν λόγω γυναίκες και κορίτσια είναι εξίσου ευπρόσδεκτες στον WGSS, τότε ορισμένες/-να μπορεί να φοβηθούν ότι θα αντιμετωπίσουν τις ίδιες επιβλαβείς συμπεριφορές που υπάρχουν στην ευρύτερη κοινότητα και δεν θα συμμετάσχουν.

2. Εκκίνηση – Συμπερίληψη και Ποικιλομορφία

- **Εμπόδια στην πληροφόρηση** - Αυτά παρουσιάζονται όταν οι πληροφορίες δεν είναι προσβάσιμες σε όλα τα άτομα. Αυτό το είδος εμποδίου μπορεί να είναι αόρατο, αλλά δεν είναι λιγότερο παρόν, και αποκλείει τις γυναίκες και τα κορίτσια με ποικίλα χαρακτηριστικά, ιδίως εκείνες με οπτική ή ακουστική αναπηρία.
- **Έλλειψη εμπιστευτικότητας** - Οι WGSS αναγνωρίζονται ως σημαντικά σημεία εισόδου για τις επιζήσασες, ώστε να αποκαλύψουν τις εμπειρίες τους από τη βία και να αναζητήσουν υποστήριξη. Αν και ο χώρος μόνο για γυναίκες και κορίτσια και η δομή του ασφαλούς χώρου παρέχει ένα μαξιλάρι εμπιστευτικότητας για τις επιζήσασες από το να γνωρίζουν άλλοι για τις εμπειρίες τους, είναι πιθανό ορισμένα μέλη και το προσωπικό του WGSS να γνωρίζουν τις εμπειρίες αρκετών επιζησασών. Συνεπώς, ο WGSS πρέπει να δημιουργήσει ένα περιβάλλον όπου τόσο το προσωπικό όσο και τα μέλη του χώρου θα διαφυλάσσουν ενεργά την εμπιστευτικότητα των επιζησασών.

2. Εκκίνηση – Συμπερίληψη και Ποικιλομορφία

- **Στίγμα και κοινωνική απομόνωση** - Οι γυναίκες και τα κορίτσια με ποικίλα χαρακτηριστικά, που είναι ήδη εξοστρακισμένες ή παραμελημένες στις κοινότητές τους, μπορεί να φοβούνται ότι περνώντας χρόνο σε έναν WGSS θα επαναλάβουν τις ίδιες δυναμικές όπως στην κοινότητα. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τις γυναίκες και τα κορίτσια που μπορεί να κρύβονται ή να απομονώνονται από τις οικογένειές τους (λόγω ηλικίας ή αναπηρίας) ή που μπορεί να κρύβουν την ταυτότητά τους όταν η εθνικότητα, η θρησκεία, ο σεξουαλικός προσανατολισμός ή η ταυτότητα φύλου τους τις θέτει σε κίνδυνο διακρίσεων και βίας.

2. Εκκίνηση – Επιλογή της τοποθεσίας του WGSS

Για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με την επιλογή της τοποθεσίας όπου θα στεγαστεί ο WGSS, είναι σημαντικό να εξεταστούν ορισμένα σχετικά κριτήρια. Οι ακόλουθες παρατηρήσεις δείχνουν τη δυναμική αλληλεπίδραση των παραγόντων που θα πρέπει να συζητηθούν για την επιλογή της τοποθεσίας:

- **Ασφαλής και ουσιαστική πρόσβαση στην τοποθεσία και στις γύρω υπηρεσίες** – Πληροφορίες από γυναίκες και κορίτσια με ποικίλα χαρακτηριστικά, καθώς και από μέλη της κοινότητας σχετικά με συγκεκριμένες τοποθεσίες στην κοινότητα όπου ο WGSS θα θεωρούνταν ασφαλής και προσβάσιμος, υπό ποιες συνθήκες, καθώς και τα εμπόδια και τους παράγοντες που θα μπορούσαν να εμποδίσουν συγκεκριμένες ομάδες γυναικών και κοριτσιών ή όλες τις γυναίκες και τα κορίτσια να έχουν πρόσβαση σε αυτές τις τοποθεσίες.

2. Εκκίνηση – Επιλογή της τοποθεσίας του WGSS

- **Εγγύτητα ή διαθεσιμότητα άλλων υπηρεσιών** – Η χωροθέτηση του WGSS κοντά σε άλλους παρόχους υπηρεσιών θα μπορούσε να ενισχύσει την ευκαιρία διερεύνησης ολοκληρωμένων προσεγγίσεων υλοποίησης και παροχής υπηρεσιών πρώτης γραμμής σε συνεργασία με τοπικές οργανώσεις της κοινότητας.
- **Διαθεσιμότητα γης, υποδομών και κανονισμών που επιβάλλονται από τρίτους** – Η τοποθεσία του WGSS θα μπορούσε να επηρεαστεί από πρακτικά ή πολιτικά ζητήματα. Γι' αυτό, είναι σημαντικό να συμμετέχουν οι βασικοί ενδιαφερόμενοι φορείς κατά τη διαδικασία προσδιορισμού της τοποθεσίας συλλέγοντας σχετικές πληροφορίες για τις διοικητικές προϋποθέσεις, τους επίσημους και εθιμικούς κανονισμούς.

2. Εκκίνηση – Φυσική δομή

Η φυσική διάταξη και ο σχεδιασμός των WGSS θα διαφέρουν μεταξύ τους, καθώς οι δομές θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν πολιτισμικά κατάλληλους κανόνες και να λαμβάνουν υπόψη τις διαφορές που σχετίζονται με τους διαθέσιμους πόρους, το περιβάλλον προγραμματισμού και τις επιλεγμένες προσεγγίσεις υλοποίησης. Παρά τις διαφορές, **όλοι οι WGSS θα πρέπει να διασφαλίζουν την προσβασιμότητα όλων των γυναικών και των κοριτσιών** (συμπεριλαμβανομένων των ατόμων με σωματικές αναπηρίες).

Οι ακόλουθες δομικές προϋποθέσεις αποτελούν πρότυπα που πρέπει να ακολουθούν όλοι οι WGSS σε παγκόσμιο επίπεδο:

- **1 αίθουσα δραστηριοτήτων.** Ο χώρος δεν μπορεί να θεωρηθεί WGSS αν δεν διαθέτει τουλάχιστον ένα ειδικό δωμάτιο για ομαδικές δραστηριότητες.
- **1 αίθουσα ιδιωτικών συζητήσεων.** Ο χώρος δεν μπορεί να θεωρηθεί WGSS αν δεν διαθέτει τουλάχιστον ένα δωμάτιο ειδικά διαμορφωμένο για ιδιωτικές συζητήσεις.
- **1 επιπλέον αίθουσα δραστηριοτήτων για να εξασφαλιστεί χώρος μόνο για έφηβες εντός του WGSS.** Η τήρηση αυτού του προτύπου εξασφαλίζει ισότιμο αλλά διακριτό χώρο και προγραμματισμό τόσο για τις ενήλικες γυναίκες όσο και για τα έφηβα κορίτσια.

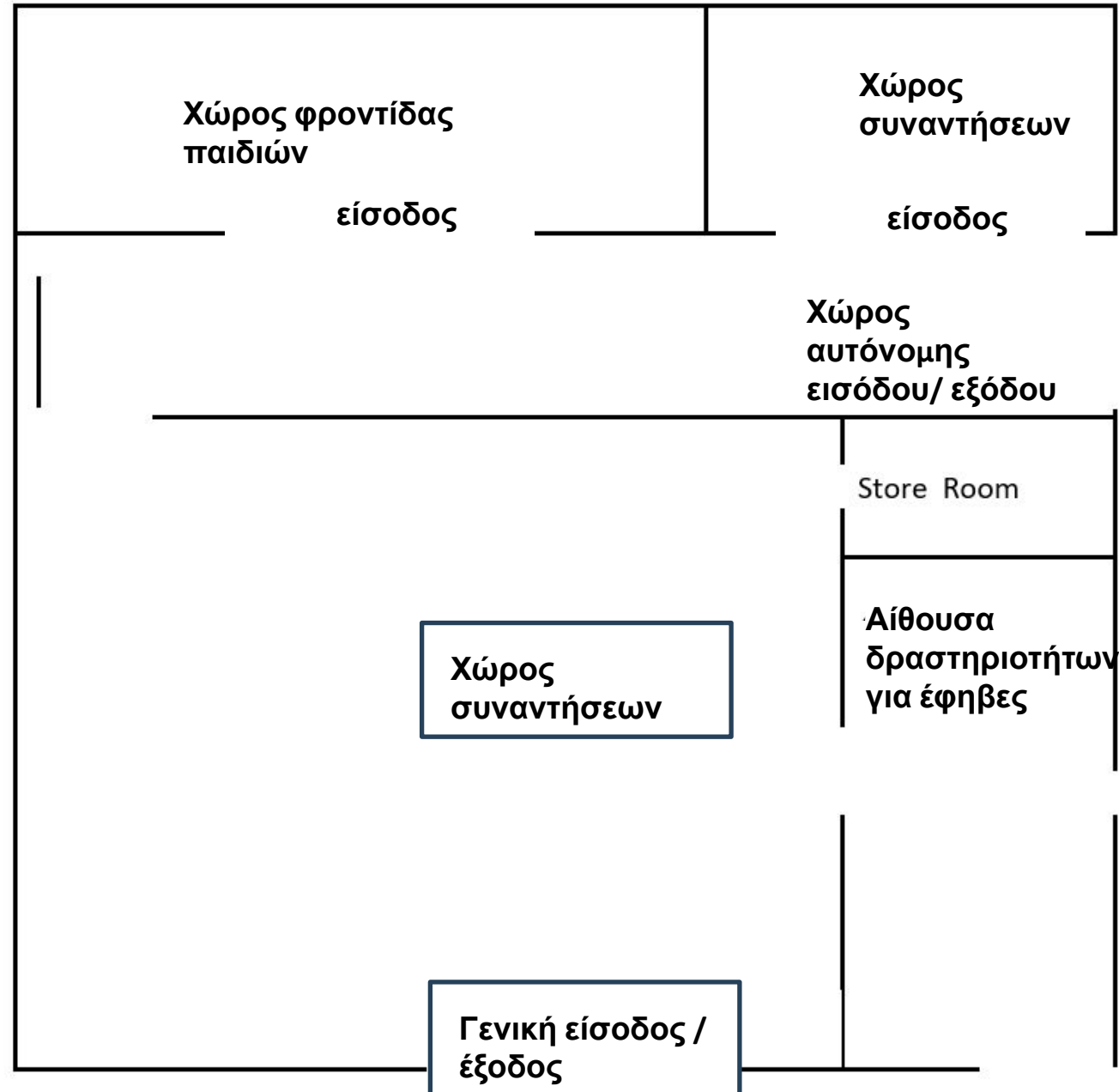
2. Εκκίνηση – Φυσική δομή

- **1 χώρος φροντίδας παιδιών.** Ο σημαντικότερος παράγοντας που ευνοεί την πρόσβαση και τη συμμετοχή των γυναικών και των έφηβων κοριτσιών στις δραστηριότητες του WGSS, ιδίως σε περιοχές όπου δεν υπάρχουν εναλλακτικές επιλογές φροντίδας παιδιών ούτε υπηρεσίες παιδικής προστασίας.
- **1 αποθηκευτικός χώρος για υλικά και περιουσιακά στοιχεία.** Η τήρηση αυτού του προτύπου έχει χαρακτηριστεί απαραίτητη για την ασφαλή διαχείριση των πόρων και των περιουσιακών στοιχείων του προγράμματος στο πλαίσιο του WGSS.
- Αν και οι παραπάνω προϋποθέσεις περιγράφουν τις ελάχιστες απαιτήσεις που πρέπει να πληρούν όλοι οι WGSS, υπάρχουν πρόσθετα δομικά στοιχεία που θα θεωρούνταν ιδανικά, όπως: χώρος γραφείων για το προσωπικό, χώρος υποδοχής για τον προσανατολισμό των γυναικών και των κοριτσιών, χώρος κουζίνας και εξωτερικός χώρος για δραστηριότητες.

2. Εκκίνηση – Φυσική δομή

Άλλοι
απαραίτητοι
χώροι:

- Γραμματεία /
αίθουσα
υποδοχής
- Κουζίνα
- Αποθήκη
- Τουαλέτες

2. Εκκίνηση – Εξασφάλιση της συμμετοχής της κοινότητας

Η στρατηγική δέσμευσης εξαρτάται από τις ομάδες της κοινότητας που έχουν αντίκτυπο στη ζωή των γυναικών και των κοριτσιών (π.χ. γονείς για τη συμμετοχή των έφηβων κοριτσιών). Θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη σε όλες τις φάσεις της υλοποίησης.

- Προσδιορίστε τους ενδιαφερόμενους φορείς: ηγέτες/-τιδες της κοινότητας, θρησκευτικοί ηγέτες, φροντιστές/-στριες και γονείς, άνδρες και έφηβα αγόρια.
- Εμπλέξτε τους σε διάφορα στάδια της δημιουργίας του WGSS.
- Οργανώστε συγκεκριμένες δραστηριότητες/εκδηλώσεις κατά τη διάρκεια των οποίων θα συμμετέχουν.
- Χρησιμοποιήστε φυλλάδια και λοιπό υλικό για την επικοινωνία σχετικά με τον WGSS.

2. Εκκίνηση – Εξασφάλιση της συμμετοχής της κοινότητας

- Η διοργάνωση μεγάλων εκδηλώσεων, όπως η συγκέντρωση της κοινότητας, οι διεθνείς ημέρες, οι δραστηριότητες για τους άνδρες, θα επέτρεπε επίσης στα ενδιαφερόμενα μέρη να συμμετάσχουν στη δραστηριότητα του WGSS και να τον θεωρήσουν ως μια σημαντική υπηρεσία/χώρο για τις γυναίκες και τα κορίτσια.
- Εργαστείτε για να διασφαλίσετε ότι οι άνδρες δεν εκλαμβάνουν τον χώρο ως «ύποπτο». Αναφερθείτε στη σημασία της κατανόησης της δυναμικής των φύλων και οργανώστε ομαδικές ενημερωτικές συναντήσεις για να εξηγήσετε τι είναι και τι δεν είναι και γιατί είναι σημαντικό να υπάρχει ένας χώρος μόνο για γυναίκες στην κοινότητα.
- Μην υπερτονίζετε τον σκοπό του WGSS ως βασικού σημείου εισόδου για τις επιζήσασες της βίας προκειμένου να έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες αντιμετώπισης της ΕΒ. Αν και είναι σημαντικό να υπάρχει διαφάνεια, ο σκοπός του WGSS θα πρέπει να εξηγείται ολιστικά και όχι να περιορίζεται η εστίαση μόνο σε προγράμματα για την ΕΒ.

2. Εκκίνηση – Εξέταση της ανατροφοδότησης

Είναι σημαντικό οι γυναίκες και τα έφηβα κορίτσια που συμμετέχουν στους WGSS να μπορούν να κοινοποιούν τα σχόλιά τους σχετικά με τις υπηρεσίες και τις δραστηριότητες που υλοποιούνται εκεί. Ο προσδιορισμός των καναλιών ανατροφοδότησης για την ανταλλαγή συναισθημάτων και εντυπώσεων θα πρέπει να καθοριστεί μέσω διαβούλευσης με τις γυναίκες και τα κορίτσια, και είναι βασικό στοιχείο για τη λογοδοσία και για να μπορέσουν να γίνουν ενεργές ωφελοούμενες. Πράγματι, η επιλογή του καταλληλότερου καναλιού επικοινωνίας με μια ομάδα εξασφαλίζει τη συλλογή σχετικών δεδομένων.

Παραδείγματα:

- Κουτιά στους WGSS όπου οι γυναίκες και τα κορίτσια θα μπορούν να τοποθετούν μηνύματα διατηρώντας την ανωνυμία τους·
- Έρευνες για τα μέλη με τη μορφή γραπτών ερωτηματολογίων ή ατομικών συνεντεύξεων·
- Συναντήσεις φόρουμ γυναικών και κοριτσιών ή συζητήσεις σε ομάδες εστίασης·
- Άλλα είδη εργαλείων για τη συλλογή ανατροφοδότησης.

2. Εκκίνηση – Εξέταση της ανατροφοδότησης

Οι γυναίκες δεν είναι παθητικές ωφελούμενες στο πλαίσιο του WGSS, αλλά συμβάλλουν στη ζωή του χώρου με διάφορους τρόπους, έτσι ώστε **να λαμβάνουν** αλλά και **να προσφέρουν** κάτι.

Οι γυναίκες λαμβάνουν	Οι γυναίκες προσφέρουν
σεβασμό από το προσωπικό και τα άλλα μέλη που τις καλωσορίζουν ως ίσες στην WGSS	σεβασμό της ιδιωτικής ζωής των άλλων γυναικών και των κοριτσιών
γνώσεις σχετικά με τις διαθέσιμες υπηρεσίες και πληροφορίες για τη στήριξη της ασφάλειάς τους	χώρο για την ποικιλομορφία και την υποδοχή και ένταξη κάθε γυναίκας και κάθε κοριτσιού
πρόσβαση σε μια σειρά υπηρεσιών που υποστηρίζουν την ευημερία και την ασφάλειά τους	συναισθηματική υποστήριξη σε άλλες γυναίκες μέσω των σχέσεων και των κοινωνικών δικτύων που δημιουργούν
συναισθηματική υποστήριξη από άλλες γυναίκες	Μοίρασμα γνώσεων και δεξιοτήτων με άλλες γυναίκες και κορίτσια
ανάπτυξη δεξιοτήτων και ευκαιρία να τις εφαρμόσουν στην πράξη	συνεισφορές στον συλλογικό χώρο με την ανάληψη ενεργού ρόλου
δυνατότητα επιλογής φωνής και επιρροής του συλλογικού χώρου	επικοινωνιακή ανατροφοδότηση του προσωπικού της WGSS για τη διασφάλιση της συνάφειας και της ποιότητας του προγραμματισμού της WGSS

3. Στελέχωση - Πρόσληψη και συμμετοχή του προσωπικού του WGSS

Κατά την πρόσληψη του προσωπικού ενός WGSS θα ήταν χρήσιμο **να δημιουργηθεί ένα οργανόγραμμα που θα προσδιορίζει τη Σύνθεση της ομάδας του**. Η σωστή δομή στελέχωσης ενός WGSS εξαρτάται από τις υπηρεσίες και τις δραστηριότητες που παρέχονται στον εν λόγω χώρο και πρέπει να προσαρμόζεται ώστε να αντικατοπτρίζει τις ιδιαίτερες ανάγκες, την ικανότητα και τους πόρους του. Οι συνήθεις θέσεις σε έναν WGSS είναι οι εξής:

- **Συντονιστής/-στρια του WGSS** - Ένα μέλος του προσωπικού που ασκεί τη συνολική εποπτεία και είναι υπεύθυνο για τη διασφάλιση της ασφάλειας, του συντονισμού, της λογοδοσίας και της συνάφειας του WGSS.
- **Εκπαιδευτές/-τριες δραστηριοτήτων** - Προσωπικό υπεύθυνο για τις δραστηριότητες που διεξάγονται εντός του WGSS.
- **Συντονιστής/-στρια προσέγγισης της κοινότητας** - Το προσωπικό προσέγγισης είναι το προσωπικό που ασχολείται με δραστηριότητες που αυξάνουν την ασφαλή πρόσβαση σε προγράμματα του WGSS. Οι δραστηριότητες προσέγγισης του WGSS ποικίλλουν ανάλογα με τις ανάγκες και το πλαίσιο, αλλά συνήθως περιλαμβάνουν διάδοση πληροφοριών, δραστηριότητες ευαισθητοποίησης και συντονισμό με ηγέτες/-τιδες και ενδιαφερόμενους φορείς.
- **Άλλοι/-λες σχετικοί/-κές ειδικοί/-κές επιστήμονες** ανάλογα με τις παρεχόμενες υπηρεσίες και το πλαίσιο είναι οι διερμηνείς, ο/η υπεύθυνος/-νη αναπαραγωγικής υγείας, ο/η υπεύθυνος/-νη νομικής συνδρομής, ο/η υπεύθυνος/-νη υποθέσεων EB, ο/η φροντιστής/-στρια παιδιών του WGSS κ.λπ.

4. Ανάπτυξη ικανοτήτων του προσωπικού του WGSS

Ένα από τα πιο κομβικά στοιχεία του προγραμματισμού του WGSS είναι η ανάπτυξη ικανοτήτων του προσωπικού του WGSS, η οποία απαιτεί αξιολόγηση ικανοτήτων, παρακολούθηση και σχεδιασμό, καθώς και επένδυση χρόνου, ανθρώπινων πόρων, δέσμευση, παραγωγή προσαρμοσμένων πόρων και δεξιότητες συντονισμού ή καθοδήγησης.

Μια καλή αφετηρία θα μπορούσε να είναι ο **καθορισμός ενός βασικού επιπέδου ικανοτήτων και δεξιοτήτων για το προσωπικό**, ώστε να εξασφαλιστεί εξατομικευμένη υποστήριξη στα άτομα που υλοποιούν την παρέμβαση και να προσδιοριστούν οι τομείς που πρέπει να ενισχυθούν. Είναι σημαντικό να παρακολουθούνται συνεχώς οι ανάγκες κατάρτισης και να παρέχεται υλικό σχετικά με το κύριο περιεχόμενο της ανάπτυξης ικανοτήτων, το οποίο θα επανεξετάζεται κάθε φορά που το προσωπικό έχει αμφιβολίες.

4. Ανάπτυξη ικανοτήτων του προσωπικού του WGSS

Ακολουθούν τα θέματα με τα οποία πρέπει να είναι εξοικειωμένο το προσωπικό, ανάλογα με τον ρόλο του.

ΟΛΟ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ (υπεύθυνοι/-νες αντιμετώπισης ΕΒ, κοινωνικοί/-κές λειτουργοί, χειριστές/-στριες υποθέσεων, υπεύθυνοι/-νες πρόληψης ΕΒ)	ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ για τον προγραμματισμό και τις δραστηριότητες του WGSS (συντονιστής/-στρια, υπεύθυνος/-νη προσέγγισης, εκπαιδευτές/-τριες)	ΕΠΟΠΤΕΣ/-ΠΤΡΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΙ/-ΝΕΣ	ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ (νομικές, ιατρικές, ψυχολογικές, βιοποριστικές)
Ασφάλεια/Προστασία από Σεξουαλική Εκμετάλλευση και Κακοποίηση (PSEA)	Φεμινιστικές προσεγγίσεις του WGSS	Φροντίδα προσωπικού	Ασφάλεια/Προστασία από Σεξουαλική Εκμετάλλευση και Κακοποίηση (PSEA)
Βασικές έννοιες ΕΒ	Παροχή υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας	Καθοδήγηση και εποπτεία	Βασικές έννοιες ΕΒ
Βασικές έννοιες WGSS	Εργασία με έφηβες		Βασικές έννοιες WGSS
Τρόποι χειρισμού της αποκάλυψης/ αντιμετώπισης της ΕΒ	Πακέτο εργαλείων WGSS - συγκεκριμένα μέρη ανάλογα με τον ρόλο του WGSS		Τρόποι χειρισμού της αποκάλυψης/ αντιμετώπισης της ΕΒ
Ποικιλομορφία και Συμπερίληψη	Αυτοφροντίδα		
Εμπορία Ανθρώπων (Trafficking)	Εμπορία Ανθρώπων (Trafficking)		
Λειτουργία/ χρονοδιάγραμμα/ διαδικασία του WGSS			

5. Υλοποίηση δραστηριοτήτων του WGSS

Η υλοποίηση των δραστηριοτήτων στο πλαίσιο του WGSS θα πρέπει να τηρεί ορισμένα σημαντικά κριτήρια, ώστε να είναι εφικτή η ασφαλής συμμετοχή όλων των ωφελούμενων. Οι προσεγγίσεις που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την υλοποίηση των δραστηριοτήτων είναι οι ακόλουθες:

- **Προσέγγιση προσαρμοσμένη στο πλαίσιο.** Για να ενθαρρυνθεί και να καταστεί δυνατή η πρόσβαση, οι υπηρεσίες και οι δραστηριότητες του WGSS θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν το εύρος των αναγκών, των εμπειριών, των ηλικιών και των επιπέδων άνεσης των γυναικών και των κοριτσιών που έχουν πρόσβαση στον ασφαλή χώρο.
- **Προσέγγιση καθοδηγούμενη από γυναίκες και κορίτσια.** Για να διασφαλιστεί ότι ο WGSS καθοδηγείται σταθερά από γυναίκες και κορίτσια, θα πρέπει να δημιουργήσει, κατά τη φάση υλοποίησης, ευκαιρίες για τις γυναίκες και τα κορίτσια, ώστε να αποκτήσουν δεξιότητες και γνώσεις και να αναλάβουν ενεργό ρόλο στην ανάπτυξη προγραμμάτων που προωθούν ευκαιρίες ενδυνάμωσης.
- **Προσέγγιση ενημερωμένη ως προς την κοινότητα.** Να εμπλακεί η ευρύτερη κοινότητα προκειμένου να καλλιεργηθεί η αποδοχή του WGSS και να διασφαλιστεί η πρόσβαση των γυναικών και των κοριτσιών σε αυτό και η χρήση του. Η ενημέρωση μπορεί να λάβει πολλές μορφές, όπως ενημερωτικές συναντήσεις, επισκέψεις από πόρτα σε πόρτα και γραπτό επικοινωνιακό υλικό.

5. Υλοποίηση δραστηριοτήτων του WGSS

Κύριος σκοπός του WGSS είναι η **μετασχηματιστική αλλαγή** μέσω της **ενδυνάμωσης**.

Ο WGSS ορίζει την ενδυνάμωση ως μια διαδικασία με την οποία ενισχύεται η ικανότητα των ατόμων και των κοινοτήτων να αναλαμβάνουν τον έλεγχο της ζωής τους και του περιβάλλοντός τους. Επιπλέον, προσδιορίζει τους διάφορους τύπους ενδυνάμωσης στους οποίους συμβάλλουν οι δραστηριότητες του WGSS.

Κατά τον καθορισμό των δραστηριοτήτων στο πλαίσιο του WGSS – η έννοια της ενδυνάμωσης είναι κεντρική – και μπορεί να αναλυθεί μέσω του επιπέδου της αλλαγής που επιδιώκεται να πραγματοποιηθεί.

Ο μη δομημένος και ο ημιδομημένος προγραμματισμός της Ψυχοκοινωνικής Υποστήριξης στο πλαίσιο των προγραμμάτων ΕΒ αποβλέπει στην απελευθέρωση των γυναικών μέσω δραστηριοτήτων ενδυνάμωσης. Επομένως, είναι σημαντικό να προσδιοριστεί σε ποιους τύπους ενδυνάμωσης θα επικεντρωθεί μια δραστηριότητα. Αυτό θα βοηθήσει να προσδιοριστεί σε ποιο επίπεδο αλλαγής αποσκοπεί μια δραστηριότητα: ενδοπροσωπικό, διαπροσωπικό ή συστημικό.

5. Υλοποίηση δραστηριοτήτων

Ενδοπροσωπικό Προωθεί η δραστηριότητα την αλλαγή στις γυναίκες ατομικά σχετικά με το τι πιστεύουν για τον εαυτό τους;

Διαπροσωπικό Προωθεί η δραστηριότητα την αλλαγή στον τρόπο με τον οποίο οι γυναίκες αξιολογούν τους άλλους και αντιλαμβάνονται τον κόσμο;

Συστημικό Προωθεί η δραστηριότητα την αλλαγή στις δομές, τις παραδοχές, τη φιλοσοφία, τους κανόνες ή/και τους ρόλους;

Η **προσωπική ενδυνάμωση** περιλαμβάνει δραστηριότητες που αναπτύσσουν την αυτοπεποίθηση των γυναικών και των κοριτσιών, την αυτογνωσία, τον αυτοσεβασμό, την ικανότητα να διεκδικούν τα δικαιώματά τους και να κάνουν επιλογές. Η προσωπική ενδυνάμωση μπορεί και θα επικεντρωθεί ειδικά σε δραστηριότητες που ενισχύουν την αυτοπεποίθηση των γυναικών, την αυτοεκτίμηση και άλλες πτυχές του «πυρήνα».

Η γνωστική ενδυνάμωση επικεντρώνεται συχνά σε δραστηριότητες που εστιάζουν στη διαπροσωπική ανάπτυξη και τις αλλαγές.

Η **κοινωνικο-πολιτική ενδυνάμωση**, όταν περιλαμβάνει δραστηριότητες και υπηρεσίες για την ενίσχυση της συμμετοχής των γυναικών στον δημόσιο βίο, καθώς και ευκαιρίες κινητοποίησης και οργάνωσης για κοινωνική αλλαγή, λειτουργεί στο συστημικό επίπεδο αλλαγής.

Δραστηριότητες και υπηρεσίες ψυχοκοινωνικής ενδυνάμωσης, οι οποίες αναγνωρίζουν και επιδιώκουν να αξιοποιήσουν τα δυνατά σημεία των γυναικών και των κοριτσιών, να στηρίξουν την ελευθερία έκφρασής τους, να ενισχύσουν την ικανότητά τους να αντιμετωπίζουν θετικά το στρες και να παρέχουν αμοιβαία υποστήριξη, τόσο σε ενδοπροσωπικό όσο και σε διαπροσωπικό επίπεδο αλλαγής

5. Υλοποίηση δραστηριοτήτων

Ο παρακάτω κατάλογος δείχνει τη σχέση μεταξύ των στόχων του WGSS, των βασικών δραστηριοτήτων στις οποίες συμμετέχουν τα μέλη του WGSS ή της κοινότητας και των τύπων ενδυνάμωσης που υποστηρίζουν αυτές οι δραστηριότητες.

Στόχος 1: Οι WGSS διευκολύνουν την πρόσβαση όλων των γυναικών και των κοριτσιών σε γνώσεις, δεξιότητες και ένα φάσμα σχετικών υπηρεσιών.

Ενδεικτικές δραστηριότητες των WGSS που υποστηρίζουν την επίτευξη αυτού του στόχου περιλαμβάνουν τα εξής:

- Προσανατολισμός των νέων μελών·
- Διάδοση πληροφοριών σχετικά με τις διαθέσιμες υπηρεσίες·
- Παραπομπές σε άλλες υπηρεσίες·
- Περιοδική χαρτογράφηση υπηρεσιών·
- Διοργάνωση ενημερωτικών συνεδριών από άλλους παρόχους υπηρεσιών (νομικές υπηρεσίες, υπηρεσίες διατροφής ή υπηρεσίες σεξουαλικής αναπαραγωγικής υγείας)·
- Συνεδρίες δεξιοτήτων ζωής για ομάδες έφηβων κοριτσιών·
- Ομάδες ανάπτυξης δεξιοτήτων ή διοργάνωση κατάρτισης σε δεξιότητες (πάροχοι υπηρεσιών επαγγελματικής κατάρτισης ή βιοπορισμού).

5. Υλοποίηση – Καθορισμός δραστηριοτήτων

Στόχος 2: Οι WGSS ενισχύουν την ψυχοκοινωνική ευημερία των γυναικών και των κοριτσιών και τη δημιουργία κοινωνικών δικτύων.

Ενδεικτικές δραστηριότητες των WGSS που υποστηρίζουν την επίτευξη αυτού του στόχου περιλαμβάνουν τα εξής:

- Δραστηριότητες με βάση τις τέχνες (π.χ. μουσική, χορός, θέατρο, ζωγραφική)•
- Άσκηση και αθλητισμός (π.χ. γιόγκα, βόλεϊ, ποδόσφαιρο)•
- Δραστηριότητες αναψυχής και χαλάρωσης (τελετές τσαγιού, διαλογισμός, αφήγηση ιστοριών, ταινίες)•
- Χειροτεχνίες (π.χ. παρασκευή σαπουνιών, ραπτική, κατασκευή καλαθιών)•
- Πρωτοβουλίες για την ανάπτυξη της κοινότητας (π.χ. κηπουρική, αποκατάσταση κοινοτικών χώρων)•
- Ομάδες θετικής υποστήριξης (ομάδες υποστήριξης νέων μητέρων, ομάδες ανάπτυξης της κοινότητας)•
- Δραστηριότητες δημιουργίας εσόδων από την κοινότητα για τη στήριξη των WGSS.

5. Υλοποίηση – Καθορισμός δραστηριοτήτων

Στόχος 3: Οι WGSS λειτουργούν ως χώροι όπου οι γυναίκες και τα κορίτσια μπορούν να οργανώνονται και να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες για τη μείωση του κινδύνου βίας.

Ενδεικτικές δραστηριότητες των WGSS που υποστηρίζουν την επίτευξη αυτού του στόχου περιλαμβάνουν τα εξής:

- Συντονισμός συζητήσεων για την κατανόηση των ανησυχιών και των κινδύνων για την ασφάλεια•
- Ενημερωτικές συνεδρίες σχετικά με τους κινδύνους της ΕΒ, συμπεριλαμβανομένης της Σεξουαλικής Εκμετάλλευσης και Κακοποίησης (ΣΕΚ), και τις διαθέσιμες υπηρεσίες αντιμετώπισης•
- Ενημέρωση σχετικά με την εμπορία ανθρώπων, τον τρόπο αυτοπροσδιορισμού και αναζήτησης βοήθειας (συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών για τις διαθέσιμες υπηρεσίες)•
- Συνεδρίες ευαισθητοποίησης σχετικά με τους μηχανισμούς ανατροφοδότησης και αναφοράς•
- Χαρτογράφηση της κοινότητας και ασκήσεις σχεδιασμού ασφάλειας, καθώς και έλεγχοι ασφάλειας•
- Διοργάνωση ενημερωτικών συνεδριών από φορείς προστασίας/ασφάλειας π.χ. ειρηνευτικές δυνάμεις, αστυνομία, ομάδες παρακολούθησης της κοινότητας)•
- Άμεση ή οργανωμένη διανομή κιτ αξιοπρέπειας (dignity kits), μετρητά ή βοήθεια με κουπόνια.

5. Υλοποίηση – Καθορισμός δραστηριοτήτων

Στόχος 4: Οι WGSS λειτουργούν ως βασικό σημείο εισόδου για εξειδικευμένες υπηρεσίες προστασίας για επιζήσασες ΕΒ.

Ενδεικτικές δραστηριότητες των WGSS που υποστηρίζουν την επίτευξη αυτού του στόχου περιλαμβάνουν τα εξής :

- Διάδοση πληροφοριών σχετικά με τις διαθέσιμες υπηρεσίες προστασίας (συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών αντιμετώπισης της ΕΒ και του trafficking).
- Ασφαλής παραπομπή σε υπηρεσίες προστασίας ή σε οποιαδήποτε άλλη σχετική υπηρεσία.
- Αρχική ανταπόκριση σε επιζήσασες που καταγγέλλουν περιστατικά ΕΒ και trafficking.
- Παροχή υπηρεσιών διαχείρισης περιστατικών ΕΒ και εξατομικευμένων υπηρεσιών ψυχοκοινωνικής υποστήριξης για επιζήσασες ΕΒ.
- Διασφάλιση της εμπιστευτικότητας κατά την ένταξη των επιζησασών στις ομαδικές δραστηριότητες των WGSS.

5. Υλοποίηση – Καθορισμός δραστηριοτήτων

Στόχος 5: Οι WGSS παρέχουν ένα χώρο όπου οι γυναίκες και τα κορίτσια είναι ασφαλείς και ενθαρρύνονται να χρησιμοποιούν τη φωνή τους και να εφιστούν συλλογικά την προσοχή στα δικαιώματα και τις ανάγκες τους.

Ενδεικτικές δραστηριότητες των WGSS που υποστηρίζουν την επίτευξη αυτού του στόχου περιλαμβάνουν τα εξής:

- Συντονισμός συζητήσεων (focus groups ή συναντήσεις) για την κατανόηση των απόψεων και των αναγκών των γυναικών και των κοριτσιών•
- Συναντήσεις φόρουμ γυναικών και σχεδιασμός συνηγορίας•
- Καθοδήγηση, διευκόλυνση από ομοτίμους (peer facilitation) και παράλληλη στήριξη από ενεργά μέλη•
- Συναντήσεις για πρωτοβουλίες υπό την ηγεσία γυναικών και κοριτσιών•
- Εκπαίδευση σε θέματα ηγεσίας και συνηγορίας.

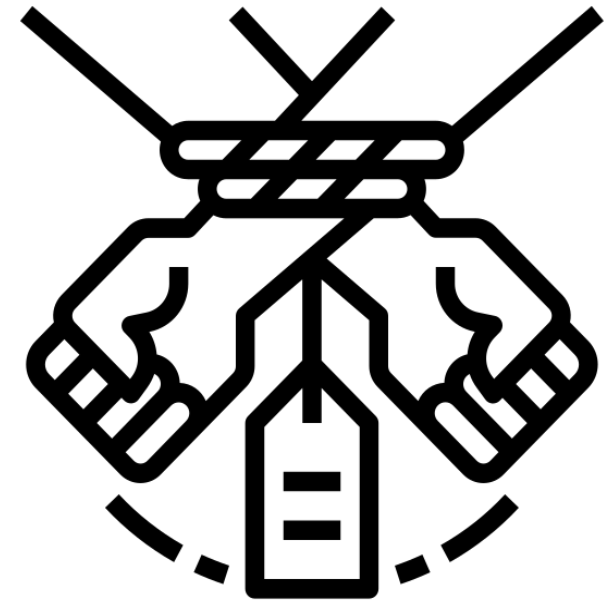

Εισαγωγή στις κατευθυντήριες αρχές για την καταπολέμηση της Εμπορίας Ανθρώπων

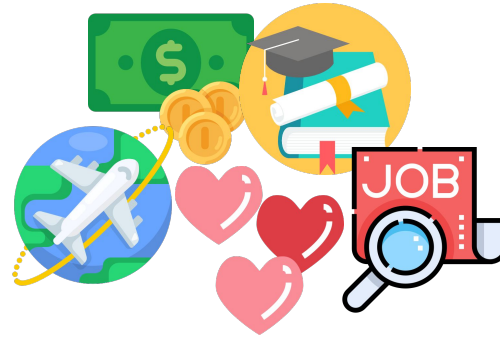
Επιμέλεια: IRC

Πλαισίωση της Εμπορίας Ανθρώπων

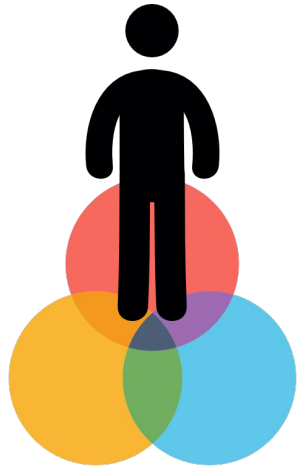
- Η Εμπορία Ανθρώπων (Human Trafficking) αφορά την **εκμετάλλευση με σκοπό το κέρδος**.
- Άνθρωποι όλων των φύλων, όλων των ηλικιών και όλων των καταβολών μπορούν να πέσουν θύματα αυτού του εγκλήματος, το οποίο συμβαίνει σε κάθε περιοχή του κόσμου.
- Οι διακινητές χρησιμοποιούν συχνά διάφορες τεχνικές για να ξεγελάσουν τα θύματά τους.

Πλαισίωση της Εμπορίας Ανθρώπων

Αλληλοεπικάλυψη των
ευάλωτων σημείων

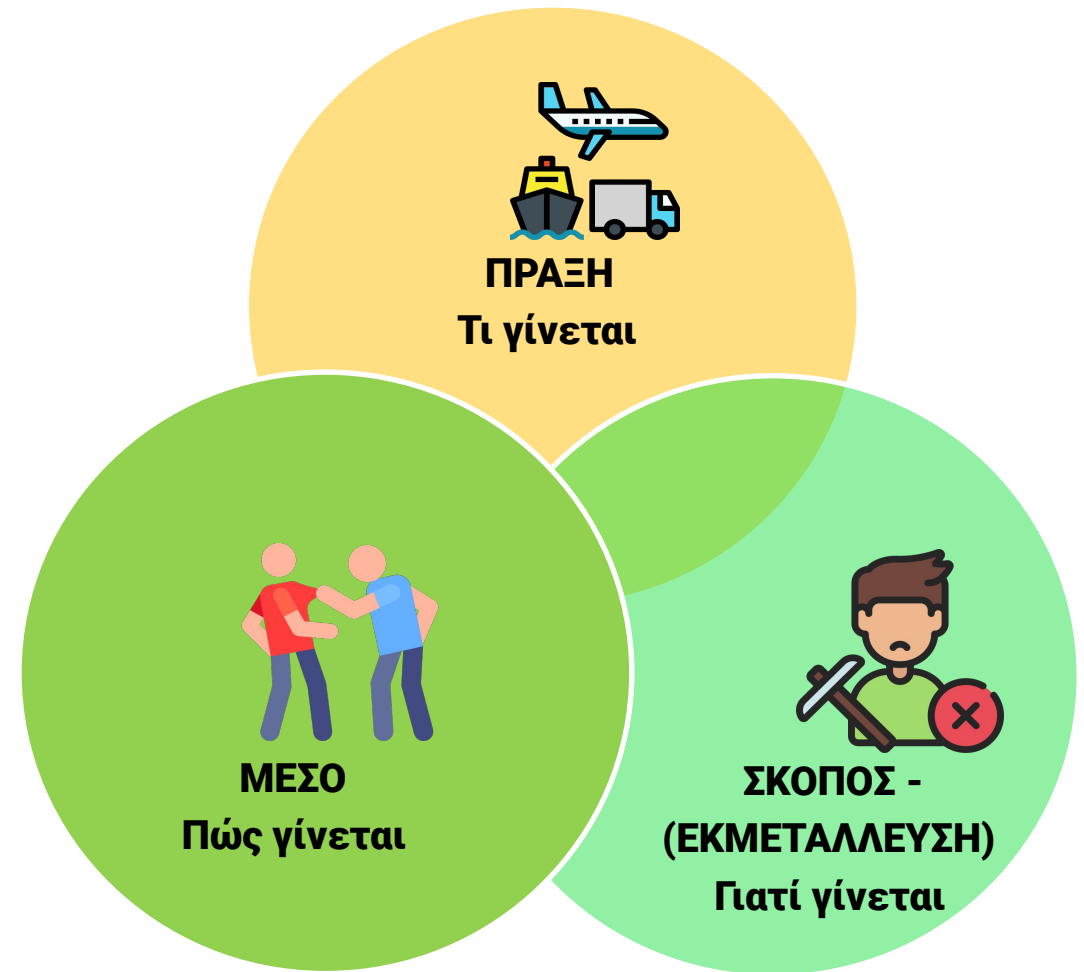
Χρήση και
εκμετάλλευση των
ευάλωτων σημείων

Ευκαιρίες για μια
επιθυμητή ζωή

Στην περίπτωση της εμπορίας ανθρώπων, ένα άτομο βρίσκει συχνά μπροστά του ευκαιρίες που ονειρευόταν, είτε αυτές συνιστούν ευκαιρίες για προσωπική ή επαγγελματική ανάπτυξη είτε για οικονομικά οφέλη. Οι διακινητές χρησιμοποιούν αυτή την επιθυμία για να πείσουν το άτομο να δεσμευτεί σε μια ευκαιρία που παρουσιάζεται ως νόμιμη, ενώ στην πραγματικότητα πρόκειται για μια κατάσταση εκμετάλλευσης. Σε αυτή την κατάσταση, οι αλληλοεπικαλύψεις των ευάλωτων σημείων του ατόμου-στόχου χρησιμοποιούνται για εκμετάλλευση με σκοπό την απόκλιση κέρδους από τους διακινητές.

Ορίζουμε την εμπορία ανθρώπων με βάση 3 κύριες συνιστώσες:

- **ΠΡΑΞΗ** – η στρατολόγηση, μεταφορά, διακίνηση, υπόθαλψη ή υποδοχή ατόμων.
- **ΜΕΣΟ** – απειλή, χρήση βίας, εξαναγκασμός, απαγωγή, απάτη, παραπλάνηση, κατάχρηση εξουσίας.
- **ΣΚΟΠΟΣ** – εκμετάλλευση: μπορεί να είναι εξαναγκαστική σεξουαλική εργασία, καταναγκαστική εργασία, δουλεία, οικιακή δουλεία ή αφαίρεση οργάνων.

Μορφές της Εμπορίας Ανθρώπων

Σεξουαλική εκμετάλλευση

Οικιακή δουλεία

Καταναγκαστική επαιτεία ή εξαναγκασμός
σε εγκληματικές δραστηριότητες

Εργασιακή εκμετάλλευση/ εξαναγκασμός σε
εργασία

Παράνομη αφαίρεση οργάνων

Συνολικά, εκτιμάται ότι μόνο το 1% των θυμάτων εμπορίας ανθρώπων εντοπίζεται. Σήμερα, σε παγκόσμιο επίπεδο, οι τάσεις του φαινομένου της εμπορίας ανθρώπων είναι οι ακόλουθες:

- Χαμηλότερη ικανότητα σε θεσμικό επίπεδο για τον εντοπισμό της Εμπορίας Ανθρώπων.
- Λιγότερες ευκαιρίες για τους διακινητές να δραστηριοποιηθούν κατά τη διάρκεια της πανδημίας Covid-19.
- Οι μορφές της εμπορίας ανθρώπων έχουν μετακινηθεί περισσότερο σε κρυφούς και διαδικτυακούς χώρους.
- Σε παγκόσμιο επίπεδο, το 41% των θυμάτων εμπορίας ανθρώπων αυτοπροσδιορίζονται ως τέτοια ([UNODC 2023](#)).
- Μεταξύ 18% (UNODC) και 28% (UNICEF) των θυμάτων εμπορίας ανθρώπων στον κόσμο εκτιμάται ότι είναι παιδιά.
- Το 2021 ταυτοποιήθηκαν περίπου 90.000 θύματα εμπορίας παγκοσμίως ([Stop the Traffick](#)).
- Εκτιμάται ότι 25 έως 30 εκατομμύρια άνθρωποι γίνονται θύματα εμπορίας ανά πάσα στιγμή.

Αντιμετώπιση των Δυνητικών Θυμάτων Εμπορίας σε έναν WGSS

Σε έναν WGSS, δεν υπάρχει ενεργός εντοπισμός των θυμάτων εμπορίας ανθρώπων.

Το προσωπικό του WGSS μπορεί να προσφέρει ευκαιρίες στις επιζήσασες εμπορίας ανθρώπων για να γνωστοποιήσουν την κατάστασή τους και να αναζητήσουν βοήθεια:

- Να δημοσιεύσει τρόπους αναφοράς της κατάστασης και αιτήματος για βοήθεια, με αφίσες, φυλλάδια κ.λπ.
- Να διοργανώσει ομαδικές ενημερωτικές συναντήσεις σχετικά με την εμπορία ανθρώπων.
- Να δώσει την ευκαιρία για ατομικές συνεδρίες μετά από ορισμένες δραστηριότητες αν οι γυναίκες ή/και τα κορίτσια θέλουν να αποκαλύψουν μια κατάσταση εμπορίας ανθρώπων.

Γενικοί δείκτες για τον εντοπισμό μιας γυναίκας-δυνητικού θύματος εμπορίας στον WGSS

- Γυναίκες που φαίνεται να έχουν εξαπατηθεί με ψεύτικες υποσχέσεις·
- Ασουνέπειες στην περιγραφή του ταξιδιού της μετανάστευσης·
- Αλλαγές της ιστορίας της μετανάστευσης, υπεκφυγές, άρνηση, υποβάθμιση της κατάστασης, αφήγηση ακριβώς της ίδιας ιστορίας με άλλες μετανάστριες από την ίδια περιοχή·
- Γυναίκες που φαίνεται να έχουν σημαντικά χρέη προς τους διακινητές·
- Τρόπος ζωής που έρχεται σε αντίθεση με την κοινωνική τους κατάσταση·
- Διαχείριση μεγάλου χρηματικού ποσού σε μετρητά·
- Συχνή αλλαγή κατοικίας·
- Σημάδια ότι οι κινήσεις τους παρακολουθούνται, π.χ. κοιτάζουν συνεχώς κάποιο άτομο που φαίνεται να τις παρακολουθεί·
- Εθισμοί σε διάφορες ουσίες·
- Αρνητικά συναισθήματα που επηρεάζουν τη συμπεριφορά της (π.χ. αγχωμένη, φοβισμένη, απομονωμένη, ντροπιασμένη, απελπισμένη, ένοχη) και απροθυμία να μιλήσει γι' αυτά.
- Σημάδια ορατών τραυματισμών (π.χ. μώλωπες, κοψίματα, εγκαύματα, συγκεκριμένα τατουάζ, τραυματισμοί που σχετίζονται με την εργασία κ.λπ.) χωρίς προηγούμενη πρόσβαση σε ιατρική φροντίδα για την αντιμετώπισή τους, χωρίς να δείχνουν προθυμία ή να μπορούν να εξηγήσουν πώς τραυματίστηκαν·

Γενικοί δείκτες για τον εντοπισμό μιας γυναίκας-δυννητικού θύματος εμπορίας στον WGSS

- Πάντα συνοδεύεται από ένα άτομο ή μια ομάδα, είναι απρόθυμη να δώσει ατομική συνέντευξη·
- Σημάδια ελέγχου από άλλο πρόσωπο (π.χ. περιορισμένη ελευθερία κινήσεων, κάποιος τρίτος κατέχει τα προσωπικά της έγγραφα ή της έχουν δοθεί πλαστά έγγραφα)·
- Ακατάπαυστα τηλεφωνήματα, έχει στην κατοχή της πολλές τηλεφωνικές συσκευές·
- Δεν μπορεί να μιλήσει μόνη της, συνοδεύεται πάντα από κάποιο άτομο που μιλάει για λογαριασμό της·
- Φαίνεται να εμπλέκεται σε ανθυγιεινή ή καταχρηστική σχέση με τον σύντροφό της.

Δείκτες σεξουαλικής εκμετάλλευσης

Τι μπορείτε να παρατηρήσετε στον WGSS:

- Ενδιαφέρον για θέματα γύρω από τη σεξουαλικότητα/ την αντισύλληψη/ την άμβλωση·
- Μια ομάδα γυναικών που φαίνεται να βρίσκεται υπό τον έλεγχο μιας άλλης ομάδας ή ενός ατόμου·
- Δεν θέλει να σταματήσει τη σεξεργασία ακόμη και αν η κατάσταση της υγείας της διατρέχει κίνδυνο (π.χ. εγκυμοσύνη, ασθένεια)·
- Χρησιμοποιεί λεξιλόγιο σχετικό με το σεξ στην τοπική γλώσσα ή στη γλώσσα της ομάδας πελατών που έχει·

Δείκτες εργασιακής εκμετάλλευσης

Τι μπορείτε να παρατηρήσετε στον WGSS:

- Δεν υπάρχει μισθός ή λαμβάνει πολύ χαμηλό μισθό για την εργασία της·
- Ζει και κοιμάται στον χώρο εργασίας·
- Οι συνθήκες εργασίας (νομικές και οικονομικές) είναι πολύ κατώτερες από τα πρότυπα της χώρας υποδοχής·
- Δουλεύει υπερωρίες προκειμένου να λάβει τον νόμιμο κατώτατο μισθό·
- Ζει με οικογένεια που δεν είναι δική της (δείκτης οικιακής δουλείας)·
- Πρέπει να φροντίζει όλες τις οικιακές εργασίες στο σπίτι ή/και τα παιδιά σε καθημερινή βάση, της απαγορεύουν να κάνει διαλείμματα και να έχει ελεύθερο χρόνο.

Δείκτες εργασιακής εκμετάλλευσης

- Τα έγγραφα ταυτότητας ή άλλα πολύτιμα προσωπικά έγγραφα βρίσκονται στην κατοχή του/της εργοδότη/-τριας ή ενός μεσάζοντα·
- Παρέχει αποδεικτικά στοιχεία ότι δεν μπορεί να μετακινηθεί ή να εγκαταλείψει την εργασία της·
- Της επιβάλλουν τμωρίες στην εργασία με χρήση βίας·
- Υφίσταται προσβολές, κακοποίηση, απειλές ή χρήση βίας εντός του σπιτιού.

Τι μπορείτε να παρατηρήσετε στον WGSS:

Δείκτες παιδικής εκμετάλλευσης για γυναίκες/κορίτσια κάτω των 18 ετών που προσέρχονται στον WGSS:

- Επαναλαμβανόμενες αναφορές για παράνομες δραστηριότητες·
- Ασχολούνται με εργασίες που δεν είναι κατάλληλες για την ηλικία τους·
- Λένε ψέματα για την ηλικία τους·
- Κάνουν χρήση ναρκωτικών ή/και αλκοόλ·
- Έρχονται στο κέντρο με ενήλικα που θέλει να παρακολουθήσει τις δραστηριότητες/συνεντεύξεις·
- Δεν συμπεριφέρονται με τρόπο που χαρακτηρίζει τα παιδιά της ίδιας ηλικίας (π.χ. είναι ασυνήθιστα φοβισμένα ή εξωστρεφή, έχουν σεξουαλική συμπεριφορά κ.λπ.)·
- Φαίνονται να διαμορφώνουν ανθυγιεινή σχέση με τους ενήλικες·
- Ασυνήθιστη συμπεριφορά του παιδιού προς το άτομο που το συνοδεύει (π.χ. ανήσυχο, φοβισμένο)·
- Τα ασυνόδευτα και χωρισμένα από τις οικογένειές τους παιδιά παρουσιάζονται ως αδέλφια, ενώ δεν φαίνεται να έχουν καμία ομοιότητα, κανέναν συναισθηματικό δεσμό·
- Γνωστοποιούν ότι πρέπει να ζητούν από τον σύντροφό τους την άδεια για να κάνουν διάφορα πράγματα.

Πώς να συνεργαστείτε με τα δυνητικά θύματα

Πρέπει:

- Να ενημερώνετε για την υποστήριξη σε περιπτώσεις εμπορίας ανθρώπων μέσω αφισών, φυλλαδίων.
- Να παρέχετε ενημερωτικές συνεδρίες για την εμπορία ανθρώπων.
- Να δίνετε ευκαιρίες στα δυνητικά θύματα να μοιραστούν τις εμπειρίες τους χωρίς να τους ασκείτε πίεση.
- Να έχετε χαρτογραφήσει τις διαθέσιμες εξειδικευμένες υπηρεσίες.

Δεν Πρέπει:

- Να παίρνετε συνέντευξη από τα δυνητικά θύματα εμπορία για μεταπαρακολούθηση (follow-up), εκτός εάν παρέχετε εξειδικευμένες υπηρεσίες.
- Να εξαναγκάζετε ένα άτομο να μοιραστεί την εμπειρία του.
- Να παίρνετε το θύμα εμπορίας στο σπίτι σας.
- Να συνοδεύετε το θύμα εμπορίας στο σπίτι του ή στον τόπο εργασίας του για να παραλάβει τα υπάρχοντά του.
- Να βοηθάτε το θύμα εμπορίας να συζητήσει με τον/την εργοδότη/-τρια του, τον/τη σύντροφό του, τον/την εκπρόσωπό του, τον/τη συνάδελφό του.
- Να επικοινωνείτε με τις αρχές χωρίς την άδεια του θύματος εμπορίας.

Κατευθυντήριες αρχές κατά την αντιμετώπιση μιας γυναίκας-δυνητικού θύματος εμπορίας

- Μη Πρόκληση Βλάβης
- Διασφάλιση Μη Πρόκλησης Βλάβης
- Διασφάλιση Ασφάλειας, Εκτίμηση Κινδύνου
- Μη-Διάκριση
- Προσέγγιση ενημερωμένη ως προς το τραύμα
- Προσεγγίσεις με επίκεντρο την επιζήσασα και ενδυνάμωση
- Πολιτισμικά και γλωσσικά κατάλληλες υπηρεσίες
- **Χρήση διερμηνέων**
- Ενημερωμένη Συναίνεση
- Εμπιστευτικότητα
- Σεβασμός
- Οδηγός για επείγουσα παρέμβαση

Μη Πρόκληση Βλάβης

Παρά τις καλοπροαίρετες ενέργειες που έχουν σχεδιαστεί για να βοηθήσουν ή να συνδράμουν τις πελάτισσες μας, οι ενέργειες μπορεί να προκαλέσουν (περαιτέρω) βλάβη, ειδικά όταν εργαζόμαστε με άτομα που έχουν βιώσει τραυματικά γεγονότα, όπως τα (δυνητικά) θύματα εμπορίας ανθρώπων. Είναι σημαντικό να μην αναλαμβάνουμε ποτέ δράση που θα μπορούσε να επιδεινώσει την κατάσταση του θύματος ή της οικογένειάς του. Αν οι αρνητικές συνέπειες δεν μπορούν να αποφευχθούν, πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να τις ελαχιστοποιήσουμε.

Διασφάλιση Ασφάλειας

- Η ασφάλεια και η προστασία είναι σημαντικές για το προσωπικό και τις πελάτισσες.
- Οι ανησυχίες για την ασφάλεια πρέπει να αντιμετωπίζονται κατά προτεραιότητα, προτού παρασχεθούν άλλες υπηρεσίες. Όταν μια επιζήσασα είναι ασφαλής, είναι σε καλύτερη θέση να χρησιμοποιήσει τις υπηρεσίες.
- Αν υπάρχει κίνδυνος η συνέντευξη ή η αλληλεπίδραση με μια επιζήσασα να θέσει σε κίνδυνο την ασφάλεια ή την ψυχική της υγεία, δεν πρέπει να ασκούμε πίεση στο άτομο που βρίσκεται σε κίνδυνο.
- Η ανάπτυξη ενός σχεδίου για την προτεραιοποίηση και τη διασφάλιση της σωματικής ασφάλειας του θύματος, των μελών της οικογένειάς του και της συναισθηματικής ασφάλειας, καθώς και των κινδύνων/οφελών της ανάληψης νομικής δράσης, θα πρέπει να γίνεται με συνεργατικό τρόπο.
- Υπάρχει αυξημένος κίνδυνος συνεχιζόμενης ή περαιτέρω βίας που μπορεί να οδηγήσει, σε ακραίες περιπτώσεις, σε δολοφονία ή αυτοκτονία.
- Προχωρήστε σε εκτίμηση των κινδύνων για την ασφάλεια και ελαχιστοποίηση των κινδύνων που προκύπτουν από την απομόνωση και τις διακρίσεις.
- Όταν συναντάτε το άτομο για πρώτη φορά, ενημερώστε το για την οργάνωσή σας, τις διαθέσιμες υπηρεσίες και τι μπορείτε να του προσφέρετε.
- Μοιραστείτε πληροφορίες σχετικά με τα επόμενα βήματα. Βεβαιωθείτε ότι η επικοινωνία σας είναι σαφής και διαφανής.

Διασφάλιση Ασφάλειας

- Διατηρήστε την ψυχραιμία σας, ακόμη και αν το άτομο είναι εξαιρετικά ταραγμένο.
- Να είστε πάντα ειλικρινείς, ώστε να δημιουργηθεί ένα αίσθημα εμπιστοσύνης, το οποίο είναι απαραίτητο για την επιτυχή ανάκαμψη.
- Αξιολογήστε τους άμεσους και μακροπρόθεσμους κινδύνους για την ασφάλεια.
- Αν θεωρείτε ότι το δυνητικό θύμα εμπορίας ανθρώπων συνοδεύεται από τον δράστη, θα πρέπει να προσπαθήσετε να διαχωρίσετε το θύμα από το άλλο άτομο. Αν αυτό δεν είναι εφικτό, είναι προτιμότερο να μην προχωρήσετε σε συζήτηση σχετικά με την πιθανή κατάστασή τους.
- Όταν συναντάτε το άτομο για πρώτη φορά, ενημερώστε το για την οργάνωσή σας, τις διαθέσιμες υπηρεσίες και τι μπορείτε να του προσφέρετε.
- Μοιραστείτε πληροφορίες σχετικά με τα επόμενα βήματα. Βεβαιωθείτε ότι η επικοινωνία σας είναι σαφής και διαφανής.

Ποιοι είναι οι κίνδυνοι όταν μιλάτε σε πελάτισσες για δυνητική εμπειρία εμπορίας ανθρώπων;

- Κίνδυνος βίας κατά του δυνητικού θύματος εμπορίας ανθρώπων από τον διακινητή ή/και τις αστυνομικές αρχές·
- Κίνδυνος βίαιων επιπτώσεων κατά της οικογένειας του δυνητικού θύματος εμπορίας ανθρώπων·
- Κίνδυνος ντροπής, απόρριψης ή τιμωρίας από μέλη της οικογένειας ή της κοινότητας·
- Κίνδυνος εντοπισμού/απέλασης από τις αρχές·
- Κίνδυνος αντιποίνων από τις αρχές της χώρας καταγωγής·
- Αφοσίωση και εξάρτηση από τον διακινητή.

Κάνετε εκτίμηση κινδύνων όταν μιλάτε σε πελάτισσες για δυνητική εμπειρία εμπορίας ανθρώπων;

- Πώς η προσέγγιση του δυνητικού θύματος εμπορίας ανθρώπων θα γίνει αντιληπτή από τους διακινητές/ άλλους ανθρώπους/ την οικογένεια/ την κοινότητα κ.λπ.);
- Υπάρχει κάποιο άτομο που (φαίνεται να) έχει αντίρρηση για την αλληλεπίδραση;
- Θα μπορούσε κάποιο άτομο που αντιτίθεται στην αλληλεπίδραση να μάθει γι' αυτήν;
- Αισθάνεται το θύμα υποχρεωμένο να συμμετάσχει σε μια συζήτηση;
- Θα μπορούσε η συνάντηση να προκαλέσει βία, προβλήματα μετανάστευσης, απώλεια μισθού ή οποιοδήποτε άλλο πρόβλημα;
- Βρίσκεται το θύμα σε συναισθηματική κατάσταση που να επιτρέπει μια συζήτηση;

Παραδείγματα ερωτήσεων που μπορούν να υποβληθούν για την εκτίμηση των κινδύνων ασφαλείας είναι τα εξής:

- Ανησυχείτε για τη διεξαγωγή αυτής της συνέντευξης/συζήτησης μαζί μου;
- Πιστεύετε ότι η συζήτηση μαζί μου θα μπορούσε να προκαλέσει κάποιο πρόβλημα σε εσάς, στην οικογένειά σας, στους/στις φίλους/-λες σας ή σε οποιοδήποτε άλλο άτομο;
- Έχετε μιλήσει ποτέ στο παρελθόν με κάποιο άτομο για την/το εμπειρία/ταξίδι σας; Πώς ήταν αυτή η εμπειρία;
- Θεωρείτε ότι αυτή είναι η κατάλληλη στιγμή και το κατάλληλο μέρος για να συζητήσετε την εμπειρία σας; Αν όχι, υπάρχει καλύτερος χρόνος και τόπος;

Μη-Διάκριση

Κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να λαμβάνει την καλύτερη δυνατή βοήθεια χωρίς να υφίσταται διακρίσεις λόγω φύλου, ηλικίας, ικανοτήτων, φυλής, γλώσσας, θρησκευτικών ή πολιτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού, κοινωνικής κατάστασης ή τάξης κ.λπ.

Προσέγγιση ενημερωμένη ως προς το τραύμα – Αποφυγή επανατραυματοποίησης

- Έντονες σωματικές και ψυχολογικές αντιδράσεις μπορεί να εμφανιστούν όταν μια επιζήσασα θυμάται ένα τραυματικό γεγονός του παρελθόντος.
- Για πολλές επιζήσασες, είναι αγχωτικό να μιλούν για τις εμπειρίες τους. Ωστόσο, η συζήτηση αυτών των θεμάτων και η ακρόαση μπορεί να λειτουργήσουν θεραπευτικά.
- Οι επιζήσασες μπορεί να επανατραυματιστούν όταν εκτίθενται σε πρόσθετα τραυματικά γεγονότα ή όταν οι επώδυνες αναμνήσεις πυροδοτούν τραυματικά γεγονότα του παρελθόντος.
- Επιπλέον, η επανατραυματοποίηση μπορεί να συμβεί, όταν οι επιζήσασες αφηγούνται εκ νέου τις ιστορίες τους. Αυτό μπορεί να τις επηρεάσει αρνητικά πολύ καιρό μετά το τέλος μιας συνέντευξης.
- Πολλές επιζήσασες νιώθουν ντροπή για ό,τι έχουν κάνει ή για ό,τι τους συνέβη, γεγονός που μπορεί επίσης να τους προκαλέσει άγχος.
- Εφαρμόζονται προσεγγίσεις με επίκεντρο το θύμα και ενημέρωση για το τραύμα σε μια προσπάθεια να αποφευχθεί η εκ νέου τραυματοποίηση των θυμάτων κατά την παροχή υπηρεσιών.

Προέγγιση ενημερωμένη ως προς το τραύμα – Συζήτηση με τις επιζήσασες

- Βεβαιωθείτε ότι το θύμα εμπορίας είναι ασφαλές όταν του παίρνετε συνέντευξη – ο διακινητής μπορεί να βρίσκεται σε κοντινή απόσταση.
- Βεβαιωθείτε ότι ο χώρος για συζήτηση είναι ασφαλής και εμπιστευτικός (βλ. ενότητα «Εμπιστευτικότητα»).
- Η εμπορία ανθρώπων μπορεί να προκαλέσει μια σειρά από έντονα συναισθήματα και ψυχολογικές αντιδράσεις. Μερικά άτομα θα νιώσουν καλύτερα, ενώ κάποια άλλα θα νιώσουν χειρότερα μετά την κοινοποίηση αυτής της εμπειρίας. Είναι σημαντικό να καθησυχάσετε τις επιζήσασες.
- Οι απαντήσεις πρέπει να είναι ενσυναισθητικές, μη επικριτικές και υποστηρικτικές. Δεν πρέπει όμως να καταλήγουν σε επίδειξη οίκτου.

Προσεγγίσεις με επίκεντρο την επιζήσασα και ενδυνάμωση

Η εμπορία ανθρώπων συνήθως αφαιρεί από το άτομο την αίσθηση του ελέγχου και της επιλογής. Γι' αυτό, όλες οι παρεμβάσεις θα πρέπει να ενδυναμώνουν το άτομο και να μην αναπαράγουν αυτόν τον έλεγχο. Επομένως, το προσωπικό και οι πάροχοι υπηρεσιών του WGSS θα πρέπει:

- Να έχουν επίγνωση της δυναμικής της εξουσίας και να αποφεύγουν τα επαναλαμβανόμενα μοτίβα ελέγχου και εξαναγκασμού. Οι επιζήσασες είναι «ειδικοί» στη ζωή τους και διαθέτουν ικανότητες και δυνάμεις που μπορούν να τις βοηθήσουν στην αυτοϋπεράσπιση και στην ανασυγκρότηση της ζωής τους.
- Να διασφαλίζουν ότι οι επιζήσασες ακούγονται και μπορούν να κάνουν επιλογές σχετικά με το ποιες αποφάσεις και πόροι θα αποφέρουν καλύτερα αποτελέσματα στη ζωή τους αναγνωρίζοντας ότι κάθε άτομο είναι διαφορετικό.
- Να εφοδιάζονται με εργαλεία, πόρους και υπηρεσίες που βοηθούν στη μείωση της εξάρτησης από τους παρόχους, ώστε να τις βοηθήσουν να ανακτήσουν τον έλεγχο της ζωής τους.

Προσεγγίσεις με επίκεντρο την επιζήσασα και ενδυνάμωση

- Να εστιάζουν στα δυνατά σημεία και τα συμφέροντα των θυμάτων και των επιζησασών και πώς να αναδεικνύουν αυτά τα δυνατά σημεία και τα συμφέροντα κατά την ανάπτυξη σχεδίων και στόχων έργων.
- Να προσφέρουν επιλογές και υπηρεσίες που περιλαμβάνουν ενεργή λήψη αποφάσεων από τις πελάτισσες.
- Να ενθαρρύνουν τις επιζήσασες να διεκδικήσουν εκ νέου τη φωνή τους, να προωθήσουν την αυτάρκεια και να μειώσουν την εξάρτηση από τους παρόχους υπηρεσιών.

Προσεγγίσεις με επίκεντρο την επιζήσασα και ενδυνάμωση

- Να δίνουν έμφαση στην αυτοδιάθεση της επιζήσασας και στην ελαχιστοποίηση της επανατραυματοποίησης.
- Να επιδιώκουν να βοηθήσουν την επιζήσασα να αποκτήσει μια αίσθηση ενδυνάμωσης παρέχοντάς της παράλληλα πληροφορίες για τη λήψη ενημερωμένων αποφάσεων.
- Να διασφαλίζουν ότι το άτομο λαμβάνει πληροφορίες, του προσφέρονται υπηρεσίες προσαρμοσμένες στις ανάγκες του και ευκαιρίες να προσφύγει στη δικαιοσύνη στα νομικά συστήματα.
- Να αναγνωρίζουν τη δύναμη και την αυτοδιάθεση των πελατισσών και όχι να θέτουν τον πάροχο σε ρόλο «διασώστη» που κάνει επιλογές και παίρνει αποφάσεις για λογαριασμό του θύματος.
- Να συνοδεύουν την επιζήσασα στη λήψη αποφάσεων, καθώς μπορεί να αισθάνεται καταβεβλημένη.

Πολιτισμικά και γλωσσικά κατάλληλες υπηρεσίες

Η εμπορία ανθρώπων είναι ένα έγκλημα που πλήττει ανθρώπους από κάθε υπόβαθρο και πολιτισμό, οι οποίοι μιλούν διάφορες γλώσσες. Γι' αυτό, είναι σημαντικό να τους παρέχονται υπηρεσίες που είναι κατάλληλες από πολιτισμική και γλωσσική άποψη. Η ικανότητα ενός ατόμου ή ενός οργανισμού να αλληλεπιδρά αποτελεσματικά με ανθρώπους διαφορετικών πολιτισμών περιλαμβάνει την αξιοποίηση της γνώσης των πολιτισμικών αξιών, των παραδόσεων, των εθίμων, της γλώσσας και της συμπεριφοράς για τον σχεδιασμό, την υλοποίηση και την αξιολόγηση των δραστηριοτήτων παροχής υπηρεσιών.

Χρήση διερμηνέων

Η διαμεσολάβηση διερμηνέων και συνεντευκτών/-κτριών που μιλούν την ίδια γλώσσα μπορεί να κάνει την επιζήσασα να αισθάνεται πιο άνετα και να συμβάλει στην οικοδόμηση εμπιστοσύνης. Την ίδια στιγμή, η συμμετοχή διερμηνέων για τη βοήθεια του προσωπικού ή για την επεξεργασία εμπιστευτικών πληροφοριών ενέχει κινδύνους εάν οι επιλεγμένοι/-νες διερμηνείς δεν ελέγχονται προσεκτικά.

Θα πρέπει ακόμη να λαμβάνεται υπόψη ότι οι επιζήσασες μπορεί να μην εμπιστεύονται ή να ντρέπονται να μιλήσουν μπροστά σε κάποιο άτομο από την κοινότητά τους ή με το ίδιο πολιτισμικό υπόβαθρο. Παράλληλα, μερικές μπορεί να ντρέπονται να μιλήσουν για θέματα που ενδέχεται να τις στιγματίσουν, όπως η σεξουαλική κακοποίηση, η βία κ.λπ.

Πώς να διασφαλίσετε την ασφαλή χρήση διερμηνέων

- Ρωτήστε την επιζήσασα κατ' ιδίαν αν έχει έναν/μια έμπιστο/-στη φίλο/-λη ή συνάδελφο που προτιμά να τη βοηθήσει.
Αν ναι, βεβαιωθείτε ότι το επιλεγμένο πρόσωπο κατανοεί τον σκοπό της συνέντευξης και συναινεί οικειοθελώς να βοηθήσει.
- Μην δεχτείτε άγνωστους/-στες εθελοντές/-ντριες διερμηνείς, καθώς μπορεί να εμπλέκονται στην κατάσταση εμπορίας ανθρώπων ή να έχουν κάτι να κερδίσουν από τη συμμετοχή τους στη συζήτηση.
- Εμπλέξτε πολιτισμικούς/-κές διαμεσολαβητές/-τριες που μπορούν να διευκολύνουν σημαντικά περίπλοκες συζητήσεις.
- Οι διερμηνείς θα πρέπει να είναι πλήρως ενημερωμένοι/-νες για το θέμα της εμπορίας ανθρώπων και για το εύρος των συνεπειών που συνοδεύουν αυτό το φαινόμενο.

Ενημερωμένη Συναίνεση

Το θεμελιώδες δικαίωμα κάθε πελάτισσας είναι να ενημερώνεται για τις επερχόμενες και μελλοντικές ενέργειες και διαδικασίες πριν από την αποδοχή ή την απόρριψη ορισμένων υπηρεσιών.

Η συναίνεση παρέχεται από άτομο ικανό να δώσει τη συναίνεσή του, το οποίο:

- 1) έχει λάβει και κατανοήσει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για να κάνει μια επιλογή·
- 2) έχει λάβει υπόψη του τις πληροφορίες·
- 3) έχει καταλήξει σε μια απόφαση που θεωρείται καλύτερη για το ίδιο εκείνη τη στιγμή χωρίς να έχει υποστεί εξαναγκασμό, επιρροή, παρακίνηση ή εκφοβισμό.

Ενημερωμένη Συναίνεση

Κάθε είδους ενέργειες μπορούν να αναληφθούν μόνο με την ενημερωμένη συναίνεση του θύματος. Προτού ζητηθεί η συναίνεση, είναι απαραίτητο να παρέχονται όλες οι απαραίτητες πληροφορίες και **να εξηγούνται με περιεκτικό τρόπο οι ενέργειες και οι διαδικασίες που θα ακολουθηθούν**, ώστε η πελάτισσα να μπορεί να λάβει την απόφαση που προτιμά. Είναι σημαντικό να δοθεί χρόνος στην επιζήσασα να σκεφτεί παρέχοντάς της την ευκαιρία να κάνει ερωτήσεις και τη δυνατότητα να επανέλθει πριν από την ενημερωμένη επιλογή της. Αν η πελάτισσα δεν μιλάει την τοπική γλώσσα, προτείνεται η συμμετοχή διερμηνέα.

Όταν πρόκειται για ανήλικα άτομα, πριν από οποιαδήποτε ενέργεια είναι απαραίτητο να επικοινωνήσετε με τον νόμιμο κηδεμόνα, ο οποίος θα εκπροσωπεί τα δικαιώματα και τα συμφέροντα του θύματος. Οι αποφάσεις θα πρέπει να λαμβάνονται σε συνεργασία με το παιδί και με γνώμονα το συμφέρον του.

Διασφάλιση ενημερωμένης συναίνεσης

Αφού η επιζήσασα ενημερωθεί πλήρως για το τι αναμένεται από αυτή, έχει το δικαίωμα να αποφασίσει και να συναινέσει ή όχι στις διαδικασίες και την παροχή βοήθειας. Κατά τη διαδικασία αυτή, το προσωπικό του WGSS ή οποιοσδήποτε πάροχος υπηρεσιών που εργάζεται στον ασφαλή χώρο θα πρέπει:

- Να εξηγεί με σαφήνεια τους λόγους για τους οποίους ζητά τη συναίνεσή της.
- Να εξηγεί το θέμα που θα συζητηθεί, εφόσον είναι σχετικό.
- Να τηρεί επαγγελματική και ουδέτερη στάση, να μην πιέζει ποτέ το θύμα και να μην προτείνει τι νομίζει ότι θα ήταν καλό να κάνει.
- Να αποδέχεται την επιλογή της πελάτισσας χωρίς προκατάληψη (ακόμη και αν διαφωνεί).
- Να ενθαρρύνει το άτομο να ζητήσει εξηγήσεις για λεπτομέρειες, αν αυτές δεν του είναι σαφείς.
- Να εξηγεί τους πιθανούς κινδύνους και τα οφέλη στη συζήτηση που θα διεξαχθεί.
- Να τονίζει ότι το θύμα θα κάνει τις δικές του επιλογές και ότι δεν υπάρχουν συνέπειες σε περίπτωση που αρνηθεί να συναινέσει.

Εμπιστευτικότητα

Η **εμπιστευτικότητα** είναι ο κύριος πυλώνας της υποστήριξης που παρέχεται στις πελάτισσες. **Σημαίνει την απαγόρευση της αποκάλυψης πληροφοριών για το θύμα χωρίς τη συναίνεσή του** και απαιτεί από τους παρόχους υπηρεσιών να κοινοποιούν τα όρια της εμπιστευτικότητας στις πληροφορίες που ενδέχεται να κοινοποιήσουν στους παρόχους υπηρεσιών (π.χ. εάν συμβεί κάτι επείγον, ορισμένα δεδομένα θα πρέπει ενδεχομένως να κοινοποιηθούν σε τρίτους). Οι πάροχοι υπηρεσιών πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα προσωπικά στοιχεία του θύματος τυγχάνουν προσεκτικής μεταχείρισης και ότι δεν κοινοποιούνται σε άλλα πρόσωπα, εκτός εάν έχει δοθεί συναίνεση μετά από ενημέρωση, και ότι είναι πλήρως ενήμεροι σχετικά με τη χρήση των πληροφοριών.

Η αποκάλυψη προσωπικών στοιχείων του θύματος μπορεί να επηρεάσει αρνητικά τη σχέση μεταξύ της πελάτισσας και των παρόχων υπηρεσιών, με αποτέλεσμα την απώλεια εμπιστοσύνης που μπορεί να επηρεάσει και τον οργανισμό που εκπροσωπεί ο πάροχος υπηρεσιών. Μπορεί να οδηγήσει σε στιγματισμό, διακρίσεις και αποκλεισμό από την οικογένεια ή την κοινότητά τους θέτοντας σε κίνδυνο την ασφάλεια της πελάτισσας, ενώ μπορεί επίσης να θέσει σε κίνδυνο το προσωπικό που συμμετέχει στο πρόγραμμα βοήθειας.

Εξαιρέσεις στην τήρηση της εμπιστευτικότητας

- Αν ένα άτομο έχει πρόθεση να βλάψει τον εαυτό του.
- Αν υπάρχει κίνδυνος το θύμα να έχει πρόθεση να βλάψει άλλα άτομα.
- Όταν κινδυνεύει ένα παιδί.
- Όταν ο δράστης εργάζεται στον τομέα της ανθρωπιστικής βοήθειας.
- Αν οι εθνικές ή διεθνείς νομικές διατάξεις απαιτούν υποχρεωτική αναφορά. Σε αυτή την περίπτωση, φροντίστε να ενημερώσετε το άτομο για τις εν λόγω διατάξεις προτού αποκαλύψει την ιστορία του, ώστε να του δώσετε τη δυνατότητα να επιλέξει αν επιθυμεί να προχωρήσει στην κοινοποίηση της ιστορίας του ή όχι.

Διασφάλιση εμπιστευτικότητας στην πράξη

- Μιλήστε με την επιζήσασα σε έναν ασφαλή χώρο, χωρίς να μπορεί κανείς να ακούσει τη συζήτηση ή/και να ενοχλήσει μπαίνοντας στο δωμάτιο κατά τη διάρκεια της συζήτησης.
- Αποθηκεύστε με ασφάλεια τις πληροφορίες που θα συλλέξετε για την επιζήσασα (π.χ. τα αρχεία πρέπει να είναι κλειδωμένα, τα ψηφιακά έγγραφα να ασφαρίζονται με κωδικό πρόσβασης, το γραφείο να είναι κλειδωμένο).
- Δεν πρέπει να δείχνετε τις πληροφορίες των φακέλων σε άλλα άτομα χωρίς ρητή άδεια.
- Αν χρειαστεί να κοινοποιήσετε πληροφορίες σε άλλους φορείς ή παρόχους υπηρεσιών κατά την παραπομπή του ατόμου, είναι απαραίτητο να λάβετε πρώτα ενημερωμένη (κατά προτίμηση γραπτή) συναίνεση.
- Αν η επιζήσασα είναι ανήλικη, φροντίστε να συμβουλευτείτε τους γονείς της (εκτός αν πιστεύετε ότι ο γονέας είναι ο διακινητής) ή τον νόμιμο κηδεμόνα της.
- Μην πιέζετε το άτομο να δώσει τη συναίνεσή του ή μην αποφασίζετε για λογαριασμό του.
- Κοινοποιήστε μόνο τις απαραίτητες και σχετικές πληροφορίες με άλλα άτομα που εμπλέκονται στην παροχή βοήθειας και υποστήριξης. Η επιζήσασα θα πρέπει να γνωρίζει ποιες πληροφορίες κοινοποιούνται και γιατί.

Διασφάλιση εμπιστευτικότητας στην πράξη

- Μην συλλέγετε πληροφορίες που μπορούν να οδηγήσουν σε ταυτοποίηση της επιζήσας (π.χ. ονοματεπώνυμο, διεύθυνση κ.λπ.), εκτός εάν είναι απαραίτητο.
- Μην καταγράφετε τη συνομιλία σε συσκευή ηχογράφησης ή στο τηλέφωνό σας.
- Μην συζητάτε το περιεχόμενο της συνέντευξης δημόσια, ιδίως όταν μπορεί να σας ακούσουν άλλα άτομα.
- Δεν πρέπει ποτέ να συζητάτε λεπτομέρειες σχετικά με μια πελάτισσα με άλλη πελάτισσα με τρόπο που θα μπορούσε να επιτρέψει την ταυτοποίηση του ατόμου.

Σεβασμός

Η αρχή του σεβασμού συνεπάγεται την **αντιμετώπιση των επιζησασών με αξιοπρέπεια, την αποδοχή τους χωρίς κριτική και τον σεβασμό των επιθυμιών και των δικαιωμάτων τους**. Οι επιζήσασες είναι οι κύριοι παράγοντες της κατάστασης και η διαδικασία αποκατάστασής τους θα πρέπει να οδηγήσει στην ανάκτηση του ελέγχου της ζωής τους. Το να σέβεστε τις επιζήσασες σημαίνει να τις ενθαρρύνετε να βρίσκουν μόνες τους λύσεις στα προβλήματά τους, ώστε να μειωθεί η εξάρτησή τους από τις υπηρεσίες υποστήριξης.

Οι επιζήσασες θα πρέπει να έχουν τον έλεγχο όλων των μορφών βοήθειας και προστασίας που τους παρέχονται και να γίνονται σεβαστές για τις επιλογές που κάνουν.

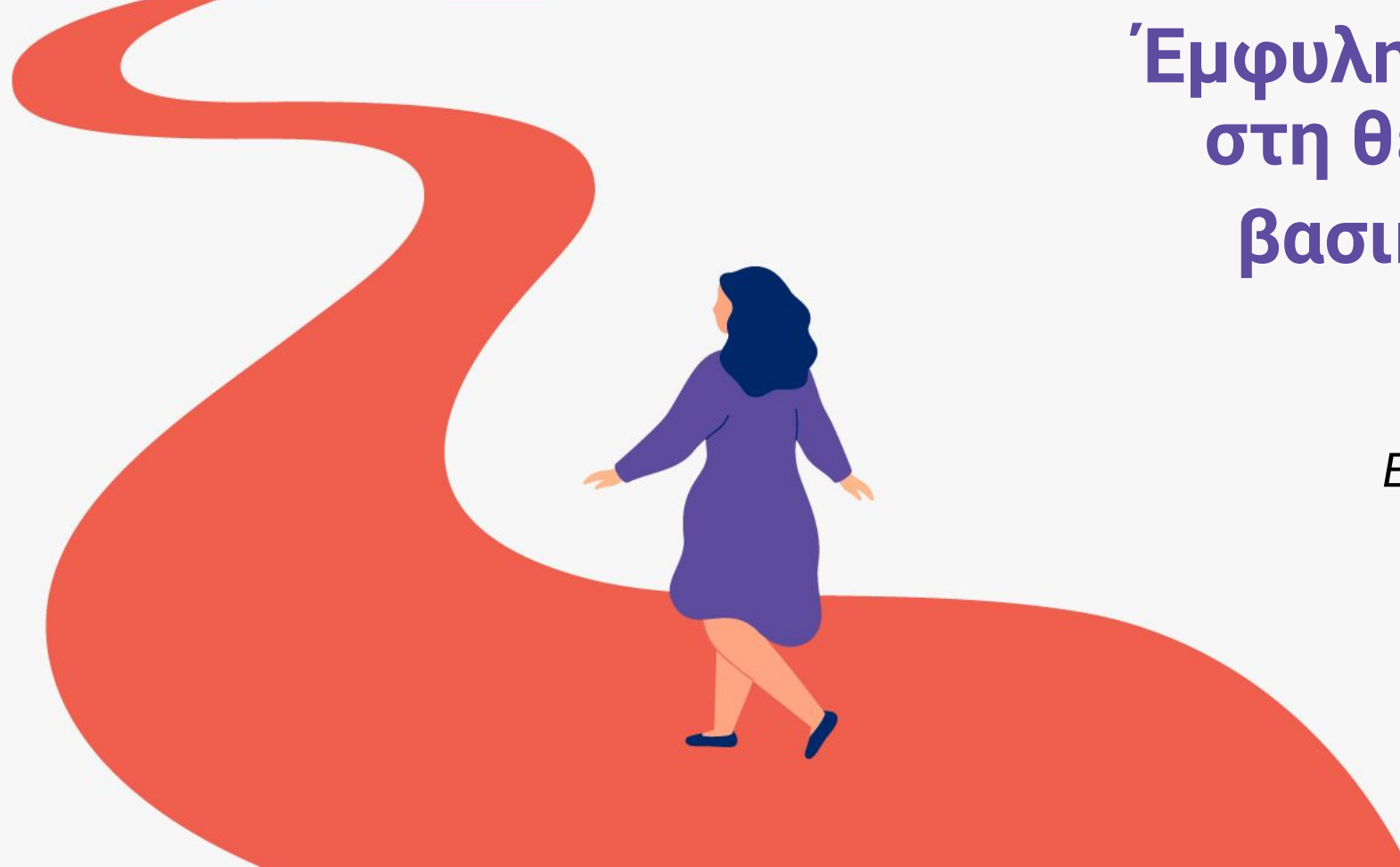
Η κατανόηση, το ενδιαφέρον και η ενσυναίσθηση είναι σημαντικά, αλλά φροντίστε να μην δείχνετε σημάδια οίκτου ή υπερβολικής συμπόνιας για την κατάστασή τους.

Πώς να διασφαλίσετε τον σεβασμό

- Μην πιέζετε το άτομο να σας δώσει λεπτομέρειες σχετικά με την εμπειρία της εκμετάλλευσης αν δεν είναι έτοιμο.
- Μην αμφισβητείτε την ιστορία που μοιράζεται η επιζήσασα. Αν η ιστορία που μοιράστηκε δεν φαίνεται συνεπής, προσπαθήστε να βοηθήσετε μέσω συγκεκριμένων ερωτήσεων για να βεβαιωθείτε ότι μπορεί να αποκαλύψει λεπτομερώς την ιστορία της με την καλύτερη δυνατή πρόθεση και να είστε υπομονετικοί/-κές. Το τραύμα μπορεί να προκαλέσει απώλεια μνήμης ή και σύγχυση της ιστορίας που κοινοποιήθηκε.
- Αν δεν αισθάνεστε σίγουροι/-ρες για τη συνεργασία με την επιζήσασα λόγω των ικανοτήτων σας να την υποστηρίξετε, μη διστάσετε να παραδώσετε την υπόθεση. Να είστε ευγενικοί/-κές και υπομονετικοί/-κές. Μην κατηγορείτε ή επικρίνετε το άτομο ή τις επιλογές που έκανε.
- Αναγνωρίστε τα συναισθήματά τους. Οι επιζήσασες μπορεί να νομίζουν ότι οι αντιδράσεις τους δεν είναι κατάλληλες. Εξηγήστε ότι οι αντιδράσεις τους είναι φυσιολογικές όσον αφορά την εμπειρία στην οποία εκτέθηκαν.
- Σεβαστείτε το δικαίωμά τους να συμμετέχουν στη συζήτηση μόνο άτομα του φύλου που προτιμούν.
- Μην εκθέτετε το θύμα σε καταστάσεις στις οποίες θα πρέπει να επαναλάβει την ιστορία, αν αυτό δεν είναι απαραίτητο.

Οδηγός για επείγουσα παρέμβαση

- Το αίτημα για βοήθεια πρέπει να έχει προτεραιότητα έναντι οποιασδήποτε συνέντευξης ή δραστηριότητας.
- Είναι σημαντικό να κάνετε ερωτήσεις για να κατανοήσετε τους κινδύνους και τις επιλογές, καθώς και τις ελπίδες και τις προσδοκίες από τη βοήθεια.
- Θα πρέπει να είστε ρεαλιστές/-στριες όσον αφορά τις διάφορες διαθέσιμες επιλογές, τους κινδύνους και τα οφέλη της καθεμιάς.
- Η διενέργεια μιας επείγουσας παρέμβασης σπανίως είναι μια διαδικασία ενός βήματος και συνήθως απαιτεί πολλή μεταπαρακολούθηση (follow-up).
- Σπάνια ένα θύμα εμπορίας ζητά υποστήριξη για τον σχεδιασμό μιας απόδρασης. Αν όμως εξετάζεται το ενδεχόμενο «απόδρασης», θα πρέπει να συνεξεταστούν όλοι οι κίνδυνοι, τα εμπόδια και τα βήματα που θα επακολουθήσουν, ούτως ώστε η κατάσταση να μην χειροτερέψει ή το θύμα να αναγκαστεί να επιστρέψει στον διακινητή.

Έμφυλη Βία: Εισαγωγή στη θεωρία και τις βασικές έννοιες

Επιμέλεια: IRC

Λέξεις-κλειδιά για την κατανόηση της Έμφυλης Βίας

- ✓ **Βιολογικό φύλο**
- ✓ **Κοινωνικό φύλο**
- ✓ **Εξουσία**
- ✓ **Κύρος**

Διαφορά μεταξύ βιολογικού και κοινωνικού φύλου

Βιολογικό φύλο (Sex)

- Βιολογικά και φυσιολογικά χαρακτηριστικά που ορίζουν έναν άνθρωπο ως γυναίκα ή άνδρα
- Σεξουαλικά αναπαραγωγικά όργανα (τα γυναικεία είναι εσωτερικά και τα ανδρικά εξωτερικά)

Κοινωνικό φύλο (Gender)

- Κοινωνικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών που μαθαίνονται (ρόλοι, ευθύνες, προνόμια, ευκαιρίες)
- Παραδοσιακές και κοινωνικές προσδοκίες

Κύρος (Status) είναι η θέση που αποδίδουμε στους ανθρώπους με βάση την αξία που τους αναγνωρίζουμε λόγω της κοινωνικής τάξης, της επαγγελματικής υπόληψης ή του φύλου τους.

Πώς το Κοινωνικό Φύλο καθορίζει τη ζωή μας;

Το να ανήκει ένα άτομο σε ένα φύλο καθορίζει:

- Κανόνες συμπεριφοράς, προσδοκίες, επιθυμίες•
- Διαφορές εξουσίας στη λειτουργία μας (π.χ. εργασία, οικογενειακές σχέσεις, κοινωνικές σχέσεις κ.λπ.)•
- Προσωπικά δικαιώματα, πρόσβαση σε υπηρεσίες, ευκαιρίες•
- Ευθύνες, προνόμια, διακρίσεις.

Οι έμφυλες διαφορές μεταβάλλονται ανάλογα με τον **χρόνο** (ιστορικές περίοδοι) και τον **χώρο** (γεωγραφική θέση).

Εξουσία και κατάχρηση εξουσίας

Εξουσία (Power) σημαίνει ότι έχετε τη δυνατότητα, την ικανότητα και την ελευθερία να ασκείτε επιρροή ή να ελέγχετε τις αποφάσεις που επηρεάζουν τη ζωή σας.

Ανάλογα με το πώς χρησιμοποιείται η εξουσία, μπορεί να είναι είτε θετική είτε αρνητική.

ΕΞΟΥΣΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΑΤΙ

- εσωτερική δύναμη και θάρρος.

ΕΞΟΥΣΙΑ ΜΕ ΚΑΠΟΙΟ ΑΤΟΜΟ

- η ικανότητα να υποστηρίζετε και να ενθαρρύνετε άλλα άτομα.

ΕΞΟΥΣΙΑ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ

- η ικανότητα να ελέγχετε ή να επιβάλλετε την κυριαρχία σας στους άλλους.

ΚΑΤΑΧΡΗΣΗ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

- η χρήση της επιρροής, της πρόσβασης σε πόρους και της λήψης αποφάσεων με τρόπο που υποβαθμίζει τη ζωή των άλλων και δεν λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες, τις επιθυμίες ή τα όριά τους.

Τι είναι η Έμφυλη Βία;

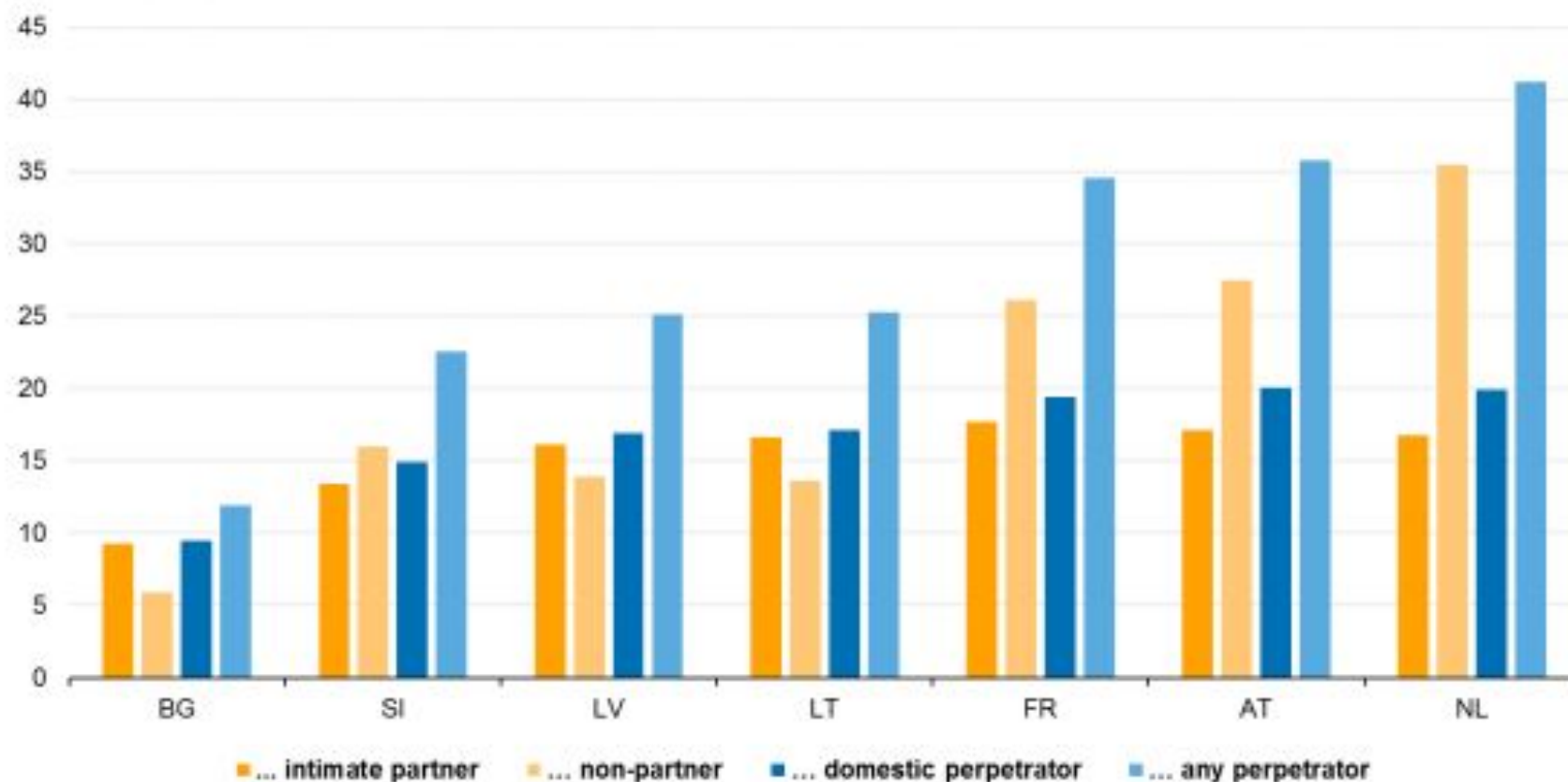

Η Έμφυλη Βία (ΕΒ) είναι ένας γενικός όρος για **κάθε επιβλαβή πράξη** που διαπράττεται ενάντια στη θέληση ενός ατόμου, η οποία οφείλεται σε **κατάχρηση εξουσίας** και **βασίζεται στις κοινωνικά αποδιδόμενες έμφυλες διαφορές** μεταξύ ανδρών και γυναικών.

«Οι περισσότερες περιπτώσεις βίας που υφίστανται δεν καταγγέλλονται στην αστυνομία, επομένως δεν καταγράφονται επίσημα».

Eurostat – ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Figure 3. Proportion of women (18–74) who have experienced physical (including threats) or sexual violence during adulthood by type of perpetrator

Source: EU-GBV survey, wave 2021

Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης

Είναι «η πρώτη νομικά δεσμευτική διεθνής συμφωνία για την προστασία των γυναικών από όλες τις μορφές βίας».

Η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, γνωστή και ως «Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης», επιβεβαιώνει ότι η βία κατά των γυναικών είναι μια έμφυλη μορφή βίας που διαπράττεται σε βάρος των γυναικών λόγω του φύλου τους.

Έχει υπογραφεί από όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ, αλλά σε ορισμένες χώρες εξακολουθούν να υπάρχουν προκλήσεις σχετικά με την επικύρωσή της.

Η **Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης** περιλαμβάνει ένα νέο στοιχείο, το οποίο είναι η αναγνώριση της **βίας κατά των γυναικών** ως μορφή παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και διάκρισης.

Τα αδικήματα που θεσπίστηκαν με την εν λόγω Σύμβαση είναι τα εξής:

- Ψυχολογική βία (Άρθρο 33)·
- Παρενοχλητική παρακολούθηση - stalking (Άρθρο 34)·
- Σωματική βία (Άρθρο 35)·
- Σεξουαλική βία, συμπεριλαμβανομένου του βιασμού (Άρθρο 36)·
- Αναγκαστικός γάμος (Άρθρο 37)·
- Ακρωτηριασμός των γυναικείων γεννητικών οργάνων (Άρθρο 38)·
- Αναγκαστική άμβλωση και στείρωση (Άρθρο 39)·
- Σεξουαλική παρενόχληση (Άρθρο 40)·
- Εγκλήματα που διαπράττονται στο όνομα της επονομαζόμενης «τιμής» (Άρθρο 42).

Αιτίες και Συντελεστικοί Παράγοντες της ΕΒ

Η ΕΒ ΠΡΟΚΑΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΧΡΗΣΗ ΕΞΟΥΣΙΑΣ. Η πλειονότητα των πράξεων ΕΒ διαπράττεται από άνδρες κατά γυναικών και κοριτσιών. Η ΕΒ σχετίζεται με την εξουσία και στρέφεται κατά των γυναικών και των κοριτσιών, επειδή είναι γυναίκες και έχουν άνιση δύναμη στις σχέσεις με τους άνδρες και χαμηλό κύρος γενικά στον κόσμο.

ΕΝΑΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ συμβάλλει στην επιδείνωση ενός προβλήματος. Στην περίπτωση της ΕΒ, πολλοί άνθρωποι συγχέουν τους συντελεστικούς παράγοντες με τις αιτίες. Υπάρχουν πολλές καταστάσεις που μπορούν να επιδεινώσουν την ΕΒ, για παράδειγμα: η κατάχρηση αλκοόλ, η φτώχεια, η έλλειψη νόμων που τιμωρούν τους δράστες κ.λπ. αλλά καμία από αυτές τις καταστάσεις δεν αποτελεί βασική ή άμεση αιτία της ΕΒ.

Τα είδη της ΕΒ μπορούν να ταξινομηθούν ως εξής:

**Σεξουαλική
Βία**

**Σωματική
Βία**

**Συναισθημα-
τική και
Ψυχολογική
Βία**

**Κοινωνική ή
Οικονομική
Βία**

**Επιβλαβείς
Παραδοσιακές
ς Πρακτικές**

**Βία μεταξύ
Ερωτικών
Συντρόφων**

✓ **Η σωματική βία περιλαμβάνει:**

Ξυλοδαρμό, κάψιμο, επανειλημμένα χτυπήματα με αντικείμενα, χαστούκια, δαγκωματιές, στραγγαλισμό, αρπαγή, κόψιμο, πυροβολισμό, πνιγμό, σπρώξιμο, ρίψη αντικειμένων, τράβηγμα μαλλιών, σπάσιμο αντικειμένων, καταστροφή περιουσίας, κλείδωμα ενός ατόμου στο σπίτι, αποστέρηση ιατρικής περίθαλψης και φροντίδας από γυναίκες και κορίτσια κ.λπ.

✓ **Η σεξουαλική βία περιλαμβάνει:**

Σεξουαλική παρενόχληση, απόπειρα βιασμού, βιασμό, ομαδικό βιασμό, σεξουαλική εκμετάλλευση, εξαναγκασμό σε σοδομισμό, εξαναγκασμό σε πορνεία, σεξουαλική κακοποίηση παιδιών, αιμομιξία, εξαναγκασμό προσώπου να παρακολουθήσει ή να παίξει σε ταινία πορνογραφικού περιεχομένου, εξαναγκασμό σε γυμνή εμφάνιση, άρνηση να επιτραπεί στις γυναίκες να επιλέξουν οι ίδιες τους συντρόφους τους κ.λπ.

✓ Η συναισθηματική βία περιλαμβάνει:

Περιορισμό, κοινωνική απομόνωση, παραμέληση, εγκατάλειψη, προσβολές, υποτίμηση, εξευτελισμό, ταπείνωση, εκφοβισμό, τρομοκράτηση, χειραγώγηση, απειλές, παρακλήσεις του θύματος για τα απαραίτητα κ.λπ.

✓ Η κοινωνική/οικονομική βία περιλαμβάνει:

Άρνηση ευκαιριών σε μια γυναίκα για δημιουργία εισοδήματος, άρνηση απόκτησης περιουσίας, διακρίσεις, έλεγχο, αποστέρηση πόρων, ανάληψη του ελέγχου των χρημάτων της, μη υποστήριξη της ίδιας ή των παιδιών της, άρνηση κληρονομιάς, αποκλεισμό της από τις αποφάσεις σχετικά με τον τρόπο χρήσης των πόρων, πληρωμή μιας γυναίκας με λιγότερα χρήματα για παρόμοια εργασία κ.λπ.

✓ Οι επιβλαβείς παραδοσιακές πρακτικές περιλαμβάνουν:

Κλειτοριδεκτομή ή ακρωτηριασμό των γυναικείων γεννητικών οργάνων, πρόωρο και αναγκαστικό γάμο, βία μεταξύ ερωτικών συντρόφων, εγκλήματα για λόγους τιμής, κυριαρχία και έλεγχο των ανδρών κ.λπ.

Τι είναι η Βία μεταξύ Ερωτικών Συντρόφων (ΒΕΣ);

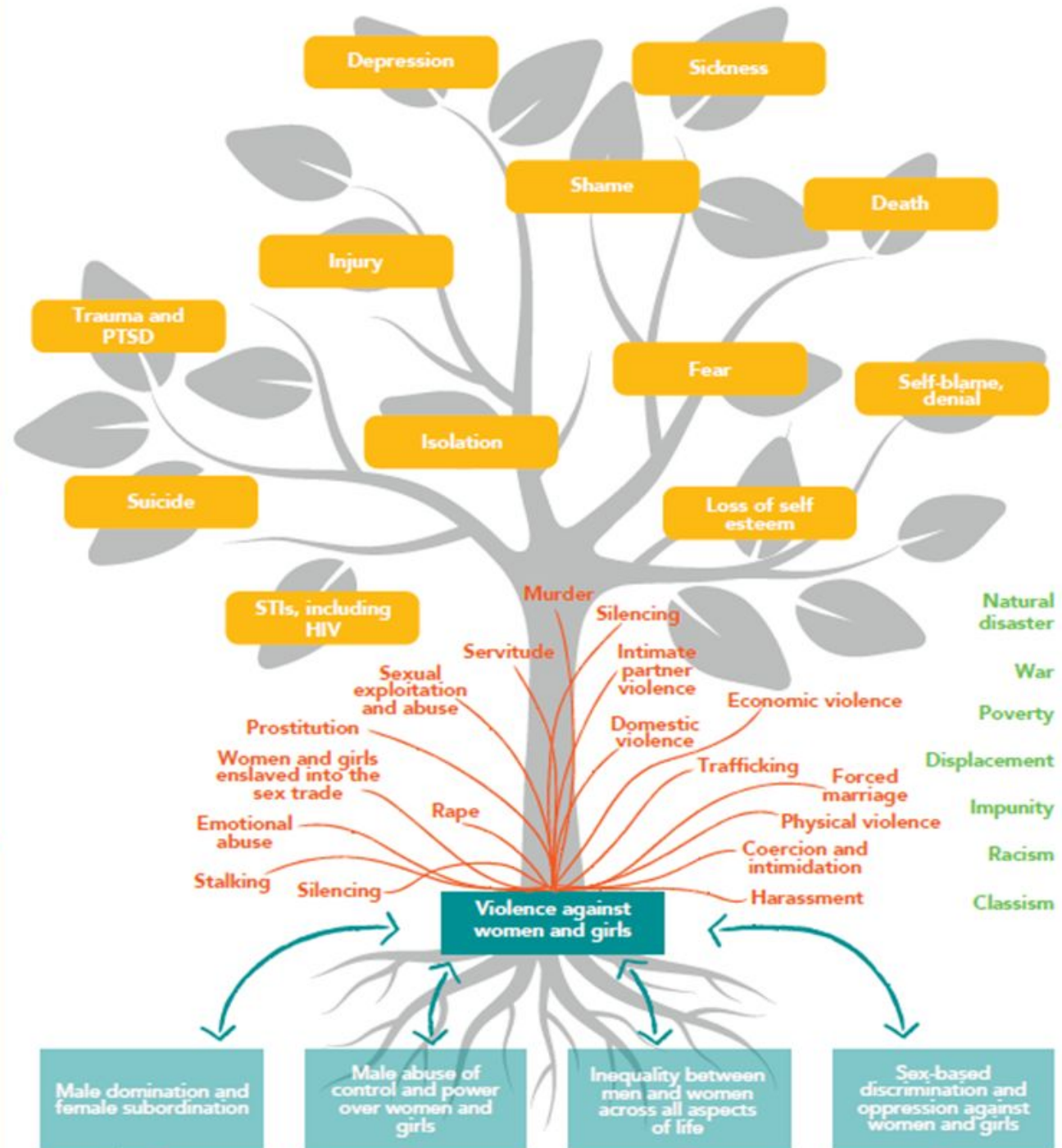
Η Βία μεταξύ Ερωτικών Συντρόφων ή Ενδοοικογενειακή Βία ορίζεται ως **ένα μοτίβο καταχρηστικής συμπεριφοράς σε μια προσωπική ή οικογενειακή σχέση** που χρησιμοποιείται από το ένα άτομο για να αποκτήσει ή να διατηρήσει τον έλεγχο του άλλου ατόμου.

Το Δέντρο της Έμφυλης Βίας

EFFECTS/CONSEQUENCES

FORMS/TYPES

ROOT CAUSES

Ποια είναι τα κοινά προειδοποιητικά σημάδια της ΕΒ και της ΒΕΣ;

- Υπερβολικά προστατευτικός ή ελεγκτικός σύντροφος (π.χ. καμία πρόσβαση σε τηλέφωνο ή οικονομική εξάρτηση)•
- Χρήση έντονου μακιγιάζ ή κάλυψη με ρούχα•
- Μυστικότητα ή δυσφορία για τη συζήτηση της δυναμικής της σχέσης/οικογένειας•
- Απομόνωση από φίλους/-λες και οικογένεια•
- Συχνές απουσίες από υπηρεσίες, την εργασία ή το σχολείο•
- Ασαφή ή χρόνια συμπτώματα υγείας/ανεξήγητοι τραυματισμοί•
- Γλώσσα του σώματος/μη λεκτική επικοινωνία (αγχώδης/συγκρατημένη με τον σύντροφο)•
- Λήψη ασυνήθιστα μεγάλου αριθμού τηλ/κών κλήσεων/γραπτών μηνυμάτων από τον σύντροφο.

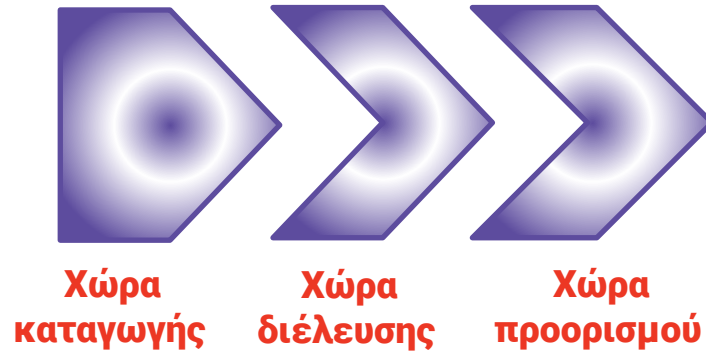
Ας σημειωθεί ότι τα προειδοποιητικά σημάδια δεν αποτελούν αποκάλυψη βίας. Δεν είναι αρμοδιότητα των WGSS να αναζητούν/ελέγχουν ενεργά για τον εντοπισμό επιζησασών ΕΒ.

Γιατί η ΕΒ συχνά δεν αντιμετωπίζεται επαρκώς;

- Πεποίθηση των επιζησασών ότι δεν μπορούν να δραπετεύσουν για μαγικούς/θρησκευτικούς λόγους (συχνό πρόβλημα στις εμπειρίες εμπορίας ανθρώπων).
- Φόβος για τις **συνέπειες** όσον αφορά τον εαυτό τους/ τα παιδιά/ την οικογένεια, έλλειψη **προστασίας** για τα άτομα που κάνουν καταγγελία.
- Φόβος στιγματισμού και κοινωνικής/οικογενειακής **επίκρισης**.
- **Ατιμωρησία** των δραστών.
- **Αίσθημα ενοχής** και πεποίθηση ότι προκάλεσαν τη βία ή ότι μπορούν να αλλάξουν την κατάσταση.
- Έλλειψη **ενημέρωσης** σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους.
- **Οικονομική εξάρτηση** από τον δράστη.

Η ΕΒ στο πλαίσιο της κρίσης και της μετανάστευσης

Το παράδειγμα του τριπλού τραύματος

Σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, κρίσης και αναγκαστικής μετανάστευσης, ο κίνδυνος ΕΒ είναι υψηλότερος και συνεπώς αυξάνεται η ευαλωτότητα των ανθρώπων.

Οι πιο συχνές μορφές βίας σε συνθήκες κρίσης και μετανάστευσης είναι η εμπορία ανθρώπων και η σεξουαλική βία.

Η γνώση των συγκυριακών παραγόντων που σχετίζονται με αυτόν τον κίνδυνο είναι ζωτικής σημασίας για την πρόληψη και την έγκαιρη, τεκμηριωμένη παρέμβαση.

Η ΕΒ στο πλαίσιο της κρίσης και της μετανάστευσης: Παράγοντες κινδύνου

- Διάλυση ή έλλειψη κοινωνικών και οικογενειακών δικτύων υποστήριξης.
- Χωρισμός των νοικοκυριών, αποξένωση των παιδιών και των γυναικών.
- Κοινωνικός κατακερματισμός, απουσία ελέγχου και προστασίας.
- Ακολασία, απουσία «ορίων» και έλλειψη ιδιωτικότητας.
- Φτώχεια και ανεπαρκείς οικονομικοί πόροι.
- Απουσία ή ανεπάρκεια μέσων μεταφοράς.

Καθήκοντα και δεξιότητες για άτομα που εργάζονται σε WGSS

ΠΡΟΛΗΨΗ

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΤΕ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ
ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΑ
ΚΟΡΙΤΣΙΑ.

1. **ΔΕΙΤΕ**

ΕΜΦΑΝΙΣΗ

ΔΙΑΤΗΡΗΣΤΕ ΥΨΗΛΟ ΕΠΙΠΕΔΟ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕ ΕΝΣΥΝΑΙΣΘΗΣΗ.

2. **ΑΚΟΥΣΤΕ**

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΙΤΕ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΚΑΙ
ΤΗ ΔΙΚΤΥΩΣΗ ΜΕ ΑΛΛΑ
ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ.

3. **ΣΥΝΔΕΣΤΕ**

1. Πρόληψη: Κοιτάξτε

Καταγράψτε σήματα κινδύνου:

- Απομόνωση/μη συμμετοχή
- Θλίψη/ξαφνικό κλάμα
- Ευερεθιστότητα
- Έλλειψη εξουσίας λήψης αποφάσεων
- Ιστορικό μετανάστευσης

Ο κίνδυνος ΕΒ αυξάνεται όταν οι γυναίκες ή τα κορίτσια:

1. έχουν επιζήσει ή διαφεύγουν από μια χώρα σε εμπόλεμη κατάσταση ή αν η χώρα καταγωγής τους βρίσκεται σε ανθρωπιστική κρίση·
2. βρίσκονται σε κατάσταση κοινωνικής απομόνωσης (χωρισμένες από την οικογένεια και τους/τις φίλους/-λες τους)·
3. βρίσκονται σε κατάσταση σύγκρουσης μεταξύ αξιών που ανήκουν σε διαφορετικούς πολιτισμούς (π.χ. κορίτσια που γεννήθηκαν στη χώρα άφιξης και προέρχονται από μια πολύ παραδοσιακή οικογένεια).

2. Εμφάνιση: Ακούστε

Τι είναι η αποκάλυψη;

Η αποκάλυψη είναι η στιγμή που η γυναίκα ή το κορίτσι αποκαλύπτει ξαφνικά μια σχετική και οδυνηρή προσωπική εμπειρία.

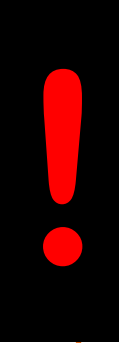
Διαχείριση της αποκάλυψης

Η αποκάλυψη γίνεται σε μια απροσδόκητη στιγμή. Συχνά συνοδεύεται από έντονα συναισθήματα και για τα άτομα που την ακούνε.

Η κλιμάκωση μπορεί να συμβεί κατά τη διάρκεια της αποκάλυψης.

Μια κατάσταση κατά την οποία οι σκέψεις, τα συναισθήματα και οι συγκινήσεις ενός ατόμου το κατακλύζουν και το δυσκολεύουν να ακούσει ή να επικοινωνήσει αποτελεσματικά.

2 ΠΙΘΑΝΟΙ ΤΡΟΠΟΙ

Κρίση

Μια κατάσταση έντονης δυσκολίας που υπερβαίνει την ικανότητα αντιμετώπισης της κατάστασης και η οποία ενέχει ορισμένο κίνδυνο για τον εαυτό μας ή τους άλλους. Μπορεί να σχετίζεται με οποιονδήποτε τομέα της ζωής, όπως η ασφάλεια, οι σχέσεις, η σωματική και ψυχική υγεία.

Αποκλιμάκωση

Όταν ένα άτομο μεταβαίνει από μια κατάσταση ενθουσιασμού σε μια πιο ισορροπημένη κατάσταση, στην οποία επανέρχεται η ικανότητα να ακούει ή να ενεργεί αποτελεσματικά. Η αποκλιμάκωση αναφέρεται μερικές φορές ως «επιστροφή στην ηρεμία».

Η σημασία των δεξιοτήτων επικοινωνίας

*Ασφαλής και θεραπευτική
επικοινωνία με τις επιζήσασες*

Να είστε καθησυχαστικοί/-κές και υποστηρικτικοί/-κές.

Πιστέψτε και ενθαρρύνετε την επιζήσασα.

«Ακολουθήστε το παράδειγμα της επιζήσασας.

Βοηθήστε την επιζήσασα να αισθανθεί ασφαλής.

Προσέξτε τη μη λεκτική επικοινωνία

«Είσαι πολύ
γενναία που μου
μιλάς.»

«Δεν έφταιγες
εσύ για ό,τι
συνέβη.»

«Δεν έφταιγες
εσύ για ό,τι
συνέβη.»

«Είναι εντάξει
να
αισθάνεσαι
έτσι.»

ΠΡΕΠΕΙ:

Να ενημερώνετε για πιθανές λύσεις.

Να σέβεστε την εμπιστευτικότητα.

Να αξιολογείτε τους φυσικούς κινδύνους.

Να υποστηρίζετε τις αποφάσεις.

Να βοηθάτε στη διατήρηση της ηρεμίας και της συγκέντρωσης.

Να ζητάτε τη συναίνεση της επιζήσασας προτού κοινοποιήσετε την κατάσταση σε άλλους/-λες εργαζόμενους/-νες ή επαγγελματίες.

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ:

Να αγνοείτε την αποκάλυψη.

Να κάνετε επιλογές για τη γυναίκα.

Να παρέχετε συμβουλές υπό οποιεσδήποτε συνθήκες ή να επιχειρήσετε συμφιλίωση.

Να επιμένετε σε κοινή συνάντηση με τη γυναίκα και τον σύντροφό της.

Να προτείνετε συμβουλευτική για ζευγάρια.

Να καταγγείλετε τη βία εκ μέρους των γυναικών.

Να ζητάτε λεπτομέρειες.

Να πιέζετε τις γυναίκες να εγκαταλείψουν το σπίτι ή το σύντροφό τους.

Να αναφέρετε πράξεις ή κινδύνους βίας χωρίς τη συναίνεση των επιζησασών.

3. Αντιμετώπιση: Συνδέστε

ΑΝ Η ΕΠΙΖΗΣΑΣΑ ΕΧΕΙ ΔΩΣΕΙ ΑΔΕΙΑ ΓΙΑ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ: ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΤΙΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΕΡΑΡΧΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΠΟΜΠΩΝ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ

Χαρτογράφηση υπηρεσιών: Είναι σημαντικό να γνωρίζετε εκ των προτέρων τις υπηρεσίες στις οποίες μπορείτε να παραπέμπετε μια επιζήσασα. Αυτό το βήμα γίνεται **ΠΡΙΝ** από την αποκάλυψη της βίας και αποτελεί μέρος της φάσης δημιουργίας του WGSS. Περιλαμβάνει τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με τις διαθέσιμες υπηρεσίες, την τοποθεσία, την επαφή, τα κομβικά σημεία, τα κριτήρια επιλεξιμότητας κ.λπ. Το έγγραφο χαρτογράφησης υπηρεσιών πρέπει να είναι ένα live έγγραφο και να ενημερώνεται τακτικά από το προσωπικό του WGSS. Ο παρακάτω πίνακας αποτελεί ενδεικτικό παράδειγμα.

Στόχοι:

- Καλύτερη κατανόηση του πληθυσμού που εξυπηρετείτε.
- Προσδιορισμός πιθανών παρόχων και προγραμμάτων.
- Συγκέντρωση περισσότερων πληροφοριών.
- Δημιουργία διαδρομών παραπομπής.

Ανάγκη προτεραιότητας	Ποιες οργανώσεις εργάζονται για την κάλυψη αυτής της ανάγκης;	Τι συγκεκριμένα κάνουν (π.χ. παρέμβαση, δραστηριότητες, υπηρεσίες κ.λπ.) και για ποιους πληθυσμούς (επιλεξιμότητα);	Πού βρίσκονται οι υπηρεσίες;	Πότε είναι οι ημέρες και οι ώρες λειτουργίας;	Γιατί το κάνει αυτό η οργάνωση; Ευθυγραμμίζεται αυτή η αποστολή με τις αξίες της;
Προσωρινό καταφύγιο	Οργάνωση ΑΒΓ	Καταφύγιο για επιζήσασες ενδοοικογενειακής βίας και τα παιδιά τους	4 τοποθεσίες στα x, x, x και x	10 π.μ. έως 6 μ.μ., 7 ημέρες την εβδομάδα	Για να παρέχει επιλογές στέγασης έκτακτης ανάγκης σε γυναίκες που έχουν επιζήσει από ενδοοικογενειακή βία και έχουν ανάγκη στέγασης και περαιτέρω υποστήριξης. Ισχυρή προσέγγιση ασφάλειας και εμπιστευτικότητας. Ευθυγραμμίζεται με την οργάνωσή μας.

3. Αντιμετώπιση: Συνδέστε

Παραπομπή υποθέσεων όταν αποκαλύπτεται βία:

Αν η οργάνωσή σας δεν παρέχει ολοκληρωμένη διαχείριση υποθέσεων, είναι σημαντικό να παραπέμψετε τις επιζήσασες ΕΒ σε εξειδικευμένες υπηρεσίες:

- Διαχείριση υποθέσεων ΕΒ.
- Υγειονομική περίθαλψη.
- Ψυχολογική και ψυχοκοινωνική υποστήριξη.
- Καταφύγιο και στέγαση έκτακτης ανάγκης.
- Νομική υποστήριξη.
- Υπηρεσίες προστασίας, όπως η αστυνομία.

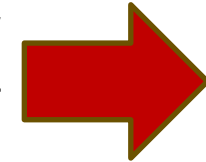

Γενικές αρχές που πρέπει να τηρούνται:

- Συναίνεση της επιζήσασας μετά από ενημέρωση ανά πάσα στιγμή.
- Θερμή και ενσυναισθητική παραπομπή (π.χ. πρόβλεψη βημάτων και διαδικασιών).
- Εμπιστευτικότητα (μεταξύ άλλων, με βάση την ανάγκη γνώσης/on a need-to-know basis, και πληροφορίες σχετικά με την υποχρεωτική αναφορά).
- Ποιότητα: Παραπομπή σε υπηρεσίες που έχετε αξιολογήσει ή γνωρίζετε την ποιότητα και την προσέγγισή τους με επίκεντρο την επιζήσασα.
- Συνοδεία: Όταν είναι εφικτό και με τη συναίνεση των επιζησασών, συνοδεύστε τις στις εν λόγω υπηρεσίες, που θα εξασφαλίσουν πιο ομαλές και πιο εγκάρδιες παραπομπές.

Τα προγράμματα και οι δραστηριότητες Ψυχοκοινωνικής Υποστήριξης περιλαμβάνουν τα εξής:

- Ενημέρωση με συζητήσεις σε ομάδες εστίασης: οι ίδιες οι γυναίκες και τα κορίτσια συμμετέχουν στον σχεδιασμό και την επιλογή των δραστηριοτήτων. Αυξάνει τη γνώση, αναπτύσσει ένα συλλογικό αίσθημα, μειώνει το αίσθημα της μοναξιάς.
- Ενθάρρυνση της συμπερίληψης μέσω της δικτύωσης και της σύνδεσης μεταξύ των γυναικών.
- Παροχή υγιεινών δραστηριοτήτων (π.χ. συνεδρίες γιόγκα, ενσυνειδητότητας) για την ενίσχυση της ευημερίας των γυναικών και των κοριτσιών μέσω στρατηγικών γείωσης και αντιμετώπισης.
- Προώθηση της ενδυνάμωσης (αύξηση της αυτοεκτίμησης και της αίσθησης ότι είναι ικανές).
- Παροχή γονεϊκής υποστήριξης: οι γυναίκες που προσέρχονται στον χώρο υποστηρίζονται στον ρόλο τους ως γονείς μέσω ομάδων υποστήριξης και συζητήσεων μεταξύ ομοτίμων. Αυτό τις βοηθά να αντιμετωπίσουν συγκεκριμένα συναισθήματα και να αποφύγουν τη μετάδοση του άγχους στα παιδιά τους, όταν νιώθουν καταβεβλημένες.

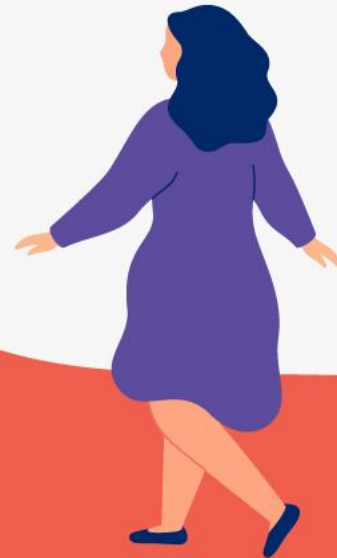

WGSS

Μεθοδολογία Πολιτισμικής Διαμεσολάβησης

Επιμέλεια: Centro Penc

Ο ρόλος του/της γλωσσικού/-κής-πολιτισμικού/-κής διαμεσολαβητή/-τριας είναι κρίσιμος για την καλύτερη κατανόηση του περιεχομένου των συμπτωμάτων και της λεκτικής και μη λεκτικής επικοινωνίας.

Ο/Η διαμεσολαβητής/-τρια συνεργάζεται για να δώσει νόημα:

- στις λέξεις (λεκτική επικοινωνία),
- στη γλώσσα του σώματος (μη λεκτική επικοινωνία).

Συνδέει τα νοήματα με τις συνήθειες και τις αξίες ενός συγκεκριμένου πολιτισμού μέσα σε ένα πολιτισμικό πλαίσιο.

Στο πλαίσιο του τραύματος, η υποστήριξη των πολιτισμικών διαμεσολαβητών/-τριών μπορεί να βοηθήσει τους ανθρώπους να μιλήσουν για την εμπειρία της βίας, χωρίς απαραίτητα να αναφέρουν όρους επαναθυματοποίησης (π. χ. βία, θύματα, κακοποίηση κ.λπ.), αλλά αφήνοντας τους να επιλέξουν τους όρους που μπορούν να περιγράψουν καλύτερα την κατάσταση ή τον πόνο τους. Έτσι, εναπόκειται στην ικανότητα του/της πολιτισμικού/-κής διαμεσολαβητή/-τριας να συλλάβει το νόημα της εμπειρίας που θέλει να μεταφέρει η πελάτισσα.

Ο ρόλος του/της Πολιτισμικού/-κής Διαμεσολαβητή/-τριας στο πλαίσιο του WGSS

Ο/Η Πολιτισμικός/-κή Διαμεσολαβητής/-τρια διευκολύνει τον δεσμό εμπιστοσύνης και τη σχέση μεταξύ της πελάτισσας/ωφελούμενης και των επαγγελματιών/παρόχων υπηρεσιών.

Είναι το σημείο πρόσβασης για τη διευκόλυνση της αποκάλυψης από ευάλωτες γυναίκες, οι οποίες κινδυνεύουν από βία ή είναι επιζήσασες βίας.

Ο/Η Πολιτισμικός/-κή Διαμεσολαβητής/-τρια, όπως και κάθε εργαζόμενος/-νη σε κάθε επίπεδο στον WGSS, πρέπει να ακολουθεί τις βασικές αρχές της Προσέγγισης που είναι Ενημερωμένη ως προς το Τραύμα (Trauma Informed Approach).

Οι πολιτισμικοί/-κές διαμεσολαβητές/-τριες θα πρέπει να συμβάλλουν στη δημιουργία συνθηκών περιβαλλοντικής και συναισθηματικής ασφάλειας με τους εξής τρόπους:

- Ενισχύοντας τους πόρους και τις ικανότητες των ανθρώπων·
- Υποστηρίζοντας και καθοδηγώντας τους για να διευκολύνουν την πρόσβασή τους σε υπηρεσίες·
- Βοηθώντας τους ανθρώπους να δουν τον καλύτερο εαυτό τους για να αυξήσουν την αίσθηση ότι είναι ικανοί·
- Μειώνοντας τις συνθήκες που μπορούν να επανενεργοποιήσουν τις τραυματικές μνήμες (τους λεγόμενους παράγοντες πυροδότησης/ triggers), με προσοχή στις στάσεις, τις συμπεριφορές και τη γλώσσα που χρησιμοποιούν.

Επανατραυματισμός

Ο/Η Πολιτισμικός/-κή Διαμεσολαβητής/-τρια μπορεί να μειώσει τον κίνδυνο επανατραυματισμού, επειδή μπορεί να γνωρίζει ότι ορισμένες λέξεις ή συμπεριφορές ή χειρονομίες των επαγγελματιών θα μπορούσαν να αποτελέσουν παράγοντα πυροδότησης του τραύματος.

Παράγοντας πυροδότησης (Trigger)
είναι ένα ερέθισμα που προκαλεί ακούσια ανάκληση μιας προηγούμενης τραυματικής εμπειρίας.

Διαχείριση της ποικιλομορφίας σε πολυπολιτισμικά πλαίσια

Επιμέλεια: CESIE

Διαπολιτισμικές Ικανότητες

Στη σημερινή εποχή, όπου οι μεταναστευτικές ροές έχουν αλλάξει το πρόσωπο των κοινωνιών και οι επαφές με την ποικιλομορφία είναι καθημερινές και συνεχείς, οι διαπολιτισμικές ικανότητες δεν αφορούν πλέον μόνο τα άτομα που μεταναστεύουν και καλούνται να αντιμετωπίσουν διαφορετικούς τρόπους ζωής, αλλά αφορούν όλους τους πολίτες.

Οι διαπολιτισμικές ικανότητες, στις μέρες μας, αποτελούν βασική δεξιότητα, καθώς οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν όλο και περισσότερο άτομα με διαφορετικά υπόβαθρα και πολλαπλές ταυτότητες στην προσωπική και επαγγελματική τους ζωή.

Ορισμός των Διαπολιτισμικών Ικανοτήτων

Συνδυασμός στάσεων, γνώσεων και δεξιοτήτων που εφαρμόζονται μέσω πράξεων που μας επιτρέπουν:

- *Να κατανοούμε και να σεβόμαστε τους ανθρώπους με διαφορετικές πολιτισμικές καταβολές·*
- *Να ανταποκρινόμαστε κατάλληλα, αποτελεσματικά και με σεβασμό όταν αλληλεπιδρούμε και επικοινωνούμε με ανθρώπους που έχουν διαφορετικά πολιτισμικά χαρακτηριστικά·*
- *Να δημιουργούμε θετικές και εποικοδομητικές σχέσεις·*
- *Να κατανοούμε τον εαυτό μας και τις πολλαπλές πολιτισμικές μας σχέσεις μέσα από συναντήσεις με διαφορετικούς πολιτισμούς.*

Πλέγματα για την αποκωδικοποίηση των διαφορετικών άλλων

Οι διαπολιτισμικές έρευνες έχουν επισημάνει την ύπαρξη εμποδίων: φίλτρων και οθονών για την κατανόηση των άλλων, παρά τις γνώσεις που έχουν αποκτηθεί για άλλους πολιτισμούς.

Τα εμπόδια αυτά είναι η πηγή παρεξηγήσεων και παρερμηνειών που πολύ συχνά οδηγούν σε μια μονοδιάστατη, μειωτική και υποτιμητική θεώρηση των άλλων.

Αυτά τα φίλτρα μπορούν να ταξινομηθούν σε τρεις κατηγορίες που από κοινού αποτελούν πλέγματα για την αποκωδικοποίηση των ανθρώπων που προέρχονται από διαφορετικούς πολιτισμούς:

1. Στερεότυπα και προκαταλήψεις
2. Εθνοκεντρισμοί
3. Επαγγελματικά μοντέλα και τεχνικές

Στερεότυπα και προκαταλήψεις

Τα στερεότυπα είναι οι πεποιθήσεις που έχουμε για τα χαρακτηριστικά μιας ομάδας, ενώ οι προκαταλήψεις αναφέρονται στην αρνητική αξιολόγηση της ομάδας.

Τα στερεότυπα σχετίζονται με το γνωστικό μέρος, ενώ οι προκαταλήψεις με το συναισθηματικό μέρος.

Τα στερεότυπα προέρχονται από μια γενική γνώση της ομάδας. Οι προκαταλήψεις προκύπτουν όταν αποδίδουμε αυτά τα γενικά χαρακτηριστικά σε κάθε μέλος της ομάδας εξάγοντας συμπεράσματα που διευκολύνουν την αποδοχή ή την απόρριψη. Τα στερεότυπα μειώνουν την κατανάλωση της νοητικής μας ενέργειας, καθώς σχηματίζουν ομάδες και αποδίδουν παρόμοια χαρακτηριστικά στα μέλη τους.

Εξοικονομούν ενέργεια και, σε αντίθεση με τις προκαταλήψεις, δεν είναι απαραίτητο να είναι αρνητικά, αρκεί να γίνονται κατανοητά ως μια γενική διάσταση που αναφέρεται σε ευρύτερα χαρακτηριστικά, χωρίς ποτέ να αντιπροσωπεύουν μια συνολική ή περιορισμένη πραγματικότητα.

Εθνοκεντρισμοί

Ο εθνοκεντρισμός (ετυμ. «έθνος» + «κέντρο»), υποδηλώνει τη φυσική τάση να αποκωδικοποιεί κανείς την πολιτισμική ποικιλομορφία μέσω των δικών του πολιτισμικών προτύπων, κανόνων και αξιών.

Επαγγελματικά μοντέλα και τεχνικές

Το τρίτο είδος εμποδίου συγκεντρώνει τα επαγγελματικά μας μοντέλα και τις τεχνικές που μάθαμε κατά τη διάρκεια της εκπαιδευτικής διαδικασίας, προϊόντα της γνώσης και των πρακτικών που αναπτύχθηκαν στον τομέα των ανθρωπιστικών και κοινωνικών επιστημών. Αυτές οι γνώσεις και πρακτικές έχουν αναπτυχθεί στις δυτικές κοινωνίες πάνω σε ένα υπόστρωμα επιστημονικής γνώσης αλλά και σε μια ατομικιστική αντίληψη του ατόμου: «μια πολύ σημαντική διάσταση της νεωτερικότητας» (Dumont 1978).

Πρόκειται για μια αναπαράσταση του ανθρώπου που, προκρίνοντας την πρωτοκαθεδρία του ατόμου έναντι του κοινωνικού δεσμού, δίνει αξία στην αποστασιοποίηση και τη διαφοροποίηση του προσώπου σε σχέση με το συλλογικό, την οικογένεια, την κοινότητα.

Κηρύσσει την απόκτηση αυτονομίας και ανεξαρτησίας.

Μπορεί να διδαχθεί η διαπολιτισμική επικοινωνία;

Η διαπολιτισμική επικοινωνία **δεν μπορεί να διδαχθεί για διάφορους λόγους:**

Ποιοτικοί λόγοι. Πρόκειται για ένα σύνθετο φαινόμενο (όσο σύνθετοι και διαστρωματωμένοι είναι οι πολιτισμοί και οι άνθρωποι που τους επεξεργάζονται) που δεν μπορεί να καθοριστεί και «να ρυθμιστεί» με εξαντλητικό και οριστικό τρόπο. Είναι επίσης ένα δυναμικό φαινόμενο, το οποίο εξελίσσεται καθημερινά. Για παράδειγμα, οι κοινωνικοπολιτισμικές αλλαγές λόγω των μεγάλων μεταναστευτικών ροών αλλάζουν αισθητά πολλά πολιτισμικά πρότυπα.

Ποσοτικοί λόγοι. Είναι αδύνατον να προσδιοριστούν πολιτισμικά χαρακτηριστικά σε όλες τις διαπολιτισμικές συναντήσεις, όχι μόνο μεταξύ όλων των πολιτισμών αλλά και απλώς μεταξύ των μεγάλων πολιτισμικών περιοχών.

Η ικανότητα δεν μπορεί να διδαχθεί, αλλά μπορεί να διδαχθεί ένα μοντέλο διαπολιτισμικής επικοινωνιακής ικανότητας, έτσι ώστε κάθε άτομο να αναπτύξει τη δική του διαπολιτισμική επικοινωνιακή στρατηγική.

Με αυτόν τον τρόπο, οι επαγγελματίες που εργάζονται με άτομα από διαφορετικά πολιτισμικά υπόβαθρα και σε πολυπολιτισμικά περιβάλλοντα μπορούν να ενισχύσουν τη **διαπολιτισμική τους ευαισθησία.**

Μπορεί να διδαχθεί η διαπολιτισμική επικοινωνία;

Η ανάπτυξη της διαπολιτισμικής ευαισθησίας διέρχεται οπωσδήποτε από τα ακόλουθα στάδια για να επιτευχθεί::

- Απόκτηση ορθής γνώσης του μεταναστευτικού φαινομένου, ιδίως από κοινωνιολογική, ανθρωπολογική και στατιστική άποψη.
- Συνειδητοποίηση των δικών μας πλαισίων αναφοράς, της μεροληψίας της προσωπικής μας άποψης για την ετερότητα βιώνοντας την ικανότητα αποκέντρωσης.
- Αποδοχή της πολυπλοκότητας των διαπολιτισμικών σχέσεων, οι οποίες από τη φύση τους αποτελούνται από συγκρουσιακές καταστάσεις, και παρεξηγήσεις (τα λεγόμενα «**κρίσιμα περιστατικά**»).

- **Κρίσιμο Περιστατικό:** κατάσταση κατά την οποία υπάρχει επικοινωνιακή παρεξήγηση που προκύπτει από τη συνάντηση δύο διαφορετικών πολιτισμικών συστημάτων. Κατάσταση εσωτερικής σύγκρουσης (περισσότερο ή λιγότερο σαφής: αρνητικά συναισθήματα που επηρεάζουν τη συμπεριφορά) που οδηγεί σε απομάκρυνση των ανθρώπων.
- **Πολιτισμικό Σοκ:** αντίδραση αποπροσανατολισμού και απόρριψης (σε αρνητικό επίπεδο) ή θαυμασμού και έλξης (σε θετικό επίπεδο) κατά την αλληλεπίδραση με ένα πρόσωπο ή αντικείμενο από διαφορετικό πολιτισμό, η οποία συμβαίνει σε συγκεκριμένο χρόνο και χώρο.
- **Ευαίσθητες Ζώνες:** πολιτισμικοί τομείς που είναι ιδιαίτερα σημαντικοί στο πολιτισμικό πλαίσιο αναφοράς των ανθρώπων. Οι ευαίσθητες ζώνες διαφέρουν ανάλογα με την εθνικότητα, την εθνοτική καταγωγή, τη θρησκεία, την ηλικία, την επαγγελματική κουλτούρα, την πολιτική κουλτούρα κ.λπ. Πρόκειται για «κατευθυντήριες εικόνες», δηλαδή για ισχυρές αναπαραστάσεις, όχι πάντα συνειδητές, αλλά ιδιαίτερα φορτισμένες με συναισθηματικότητα, καθώς έχουν τις ρίζες τους στα πολιτισμικά θεμέλια της προσωπικότητας, στις ασυνείδητες διαστάσεις της, όπως οι γονικές και σεξουαλικές ταυτίσεις.

Η συνάντηση με την ποικιλομορφία προκαλεί μερικές φορές δυσφορία, νευρικότητα, ένα αίσθημα εξέγερσης που μπορεί, σε ορισμένες περιπτώσεις, να προκαλέσει άγχος και ανησυχία. 476

Πολιτισμικό σοκ & κρίσιμο περιστατικό

Οι ευαίσθητες ζώνες αποτελούν πηγή περισσότερο ή λιγότερο βίαιου πολιτισμικού σοκ. Παραδείγματα ευαίσθητων ζωνών είναι τα εξής:

- Κανόνες κοινωνικής οργάνωσης•
- Σωματικότητα•
- Αντιλήψεις και χρήση του χώρου•
- Αντιλήψεις και διαχείριση του χρόνου•
- Τρόποι ζωής και εργασίας•
- Σκέψη, στυλ μάθησης, κοσμοθεωρίες•
- Κώδικες και πρότυπα αλληλεπίδρασης•
- Σχέσεις μεταξύ ομάδων, διαφορετική δημογραφική και θρησκευτική σύνθεση των κοινωνιών•
- Αξίες, κανόνες, παραδόσεις και η σημασία τους (π.χ. τελετουργία μετάβασης).

Προστασία και Φροντίδα Παιδιών σε Ασφαλείς Χώρους για Γυναίκες και Κορίτσια (WGSS)

Επιμέλεια: IRC

Ποιος είναι παιδί;

- Σύμφωνα με τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού (UNICEF), παιδί είναι «κάθε άνθρωπος κάτω των 18 ετών».
- Η παιδική ηλικία γίνεται αντιληπτή με διαφορετικούς τρόπους σε διαφορετικά πλαίσια.
- Τα παιδιά σε όλο τον κόσμο μπορεί να έχουν διαφορετικές ευθύνες και να λαμβάνουν διαφορετική φροντίδα.
- Είναι σημαντικό να κατανοήσουμε τις προσωπικές μας εμπειρίες και πεποιθήσεις για την παιδική ηλικία, καθώς αυτές επηρεάζουν το τι θεωρούμε φυσιολογικό και επιθυμητό.

Τι είναι η Παιδική Προστασία;

- Η Παιδική Προστασία εργάζεται για την προώθηση, την προστασία και την εκπλήρωση των δικαιωμάτων των παιδιών, ώστε να είναι ασφαλή και απαλλαγμένα από την κακοποίηση, την παραμέληση, τη βία και την εκμετάλλευση, ανεξάρτητα από το καθεστώς μετανάστευσης.
- Η Παιδική Προστασία περιλαμβάνει μέτρα και δομές για την πρόληψη και την αντιμετώπιση της κακοποίησης, της παραμέλησης, της εκμετάλλευσης και της βίας που πλήττουν τα παιδιά.

Νομικό πλαίσιο που πρέπει να λαμβάνετε υπόψη όταν εργάζεστε με ανήλικα άτομα

- Σύμβαση του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα του Παιδιού
- Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Άρθρο 24)
- Στρατηγική της ΕΕ για τα Δικαιώματα του Παιδιού (Θεματικός Τομέας 3)
- Εθνικά Νομικά Πλαίσια

Βία κατά των παιδιών – ορισμός

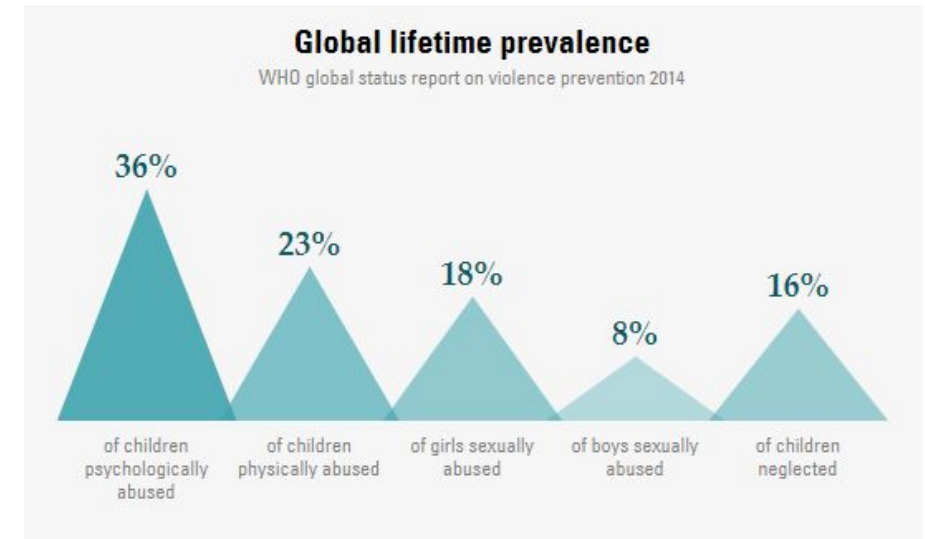

«Η βία κατά των παιδιών περιλαμβάνει όλες τις μορφές βίας σε βάρος ατόμων κάτω των 18 ετών. Για τα βρέφη και τα μικρότερα παιδιά, η βία περιλαμβάνει κυρίως την **κακομεταχείριση των παιδιών** (δηλαδή τη σωματική, σεξουαλική και συναισθηματική κακοποίηση και παραμέληση) από τους γονείς και άλλα πρόσωπα εξουσίας. Τα αγόρια και τα κορίτσια διατρέχουν τον ίδιο κίνδυνο σωματικής και συναισθηματικής κακοποίησης και παραμέλησης, ενώ τα κορίτσια διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο σεξουαλικής κακοποίησης. Καθώς τα παιδιά φτάνουν στην εφηβεία, **η βία από συνομήλικα άτομα και η βία μεταξύ ερωτικών συντρόφων, εκτός από την παιδική κακομεταχείριση, γίνονται ιδιαίτερα διαδεδομένες.**»

Πηγή: Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας

Παιδική Κακομεταχείριση – ορισμός (ΠΟΥ)

«Παιδική κακομεταχείριση είναι η κακοποίηση και η παραμέληση που συμβαίνει σε παιδιά κάτω των 18 ετών. Περιλαμβάνει όλα τα είδη σωματικής ή/και συναισθηματικής κακομεταχείρισης, σεξουαλικής κακοποίησης, παραμέλησης, αμέλειας και εμπορικής ή άλλης εκμετάλλευσης, τα οποία έχουν ως αποτέλεσμα την πραγματική ή δυνητική βλάβη της υγείας, της επιβίωσης, της ανάπτυξης ή της αξιοπρέπειας του παιδιού στο πλαίσιο μιας σχέσης ευθύνης, εμπιστοσύνης ή εξουσίας. Η έκθεση στη βία μεταξύ ερωτικών συντρόφων συμπεριλαμβάνεται επίσης μερικές φορές ως μορφή κακομεταχείρισης του παιδιού.»

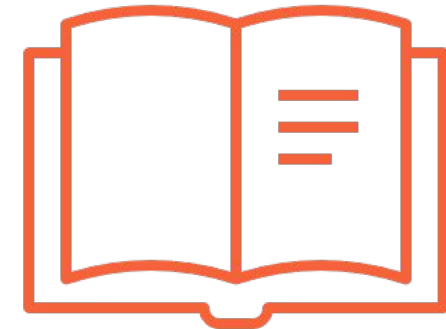
Παιδική κακομεταχείριση και βία κατά των – έκταση του προβλήματος (ΠΟΥ, 2020)

- Σε παγκόσμιο επίπεδο, εκτιμάται ότι έως και **1 δισεκατομμύριο παιδιά ηλικίας 2-17 ετών**, έχουν υποστεί σωματική, σεξουαλική ή συναισθηματική βία ή παραμέληση τον τελευταίο χρόνο.
- **Σχεδόν 3 στα 4 παιδιά** - ή 300 εκατομμύρια παιδιά - ηλικίας 2-4 ετών **υφίστανται τακτικά σωματική τιμωρία ή/και ψυχολογική βία από τους γονείς και τους/τις φροντιστές/-στριές τους.**
- 1 στις 5 γυναίκες και 1 στους 13 άνδρες **αναφέρουν ότι έχουν υποστεί σεξουαλική κακοποίηση** ως παιδιά ηλικίας 0-17 ετών.
- **120 εκατομμύρια κορίτσια και νεαρές γυναίκες** κάτω των 20 ετών έχουν υποστεί κάποια μορφή αναγκαστικής σεξουαλικής επαφής.
- **Η κακομεταχείριση παιδιών είναι συχνά κρυφή.** Μόνο ένα μικρό ποσοστό των παιδιών-θυμάτων κακοποίησης λαμβάνει υποστήριξη από επαγγελματίες υγείας.
- Η παιδική κακομεταχείριση έχει συχνά σοβαρές **βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες συνέπειες** στη σωματική, σεξουαλική και ψυχική υγεία του παιδιού.

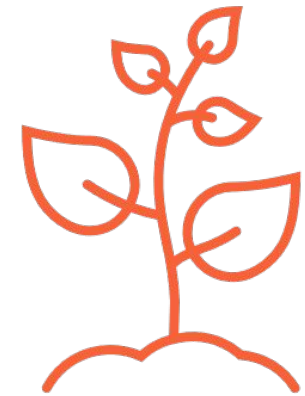
Ορισμοί

- **Κακοποίηση:** παράνομη, ακατάλληλη ή επιβλαβής πρακτική ή κακομεταχείριση.
- **Παιδική κακοποίηση:** μια σκόπιμη πράξη με πραγματικές ή δυνητικές αρνητικές συνέπειες στην ασφάλεια, την ευημερία, την αξιοπρέπεια και την ανάπτυξη ενός παιδιού. Η πράξη αυτή διαπράττεται στο πλαίσιο μιας σχέσης ευθύνης, εμπιστοσύνης ή εξουσίας.

Μορφές Παιδικής Κακοποίησης

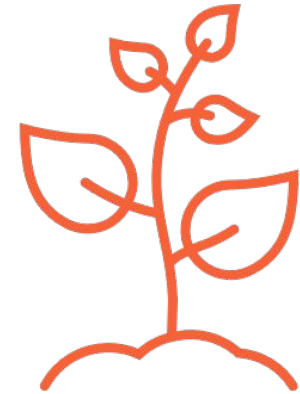
- Σωματική κακοποίηση
- Συναισθηματική κακοποίηση
- Σεξουαλική κακοποίηση
- Εκμετάλλευση
- Παραμέληση

Σωματική κακοποίηση

Περιλαμβάνει τη χρήση βίαιης σωματικής βίας με σκοπό την πρόκληση πραγματικής ή πιθανής σωματικής βλάβης ή πόνου. Για παράδειγμα:

- Χτυπήματα·
- Τράνταγμα·
- Κάψιμο·
- Βασανιστήρια·
- Σωματική τιμωρία.

Σωματική κακοποίηση - Σημάδια

- Η πιο ορατή μορφή κακοποίησης: μερικές φορές αποκαλύπτεται όταν η εξήγηση ενός τραυματισμού δεν ταιριάζει με αυτό που παρατηρείται.
- Υπάρχουν ορισμένοι τραυματισμοί που πρέπει πάντα να σας προκαλούν υποψίες και ανησυχία:
 - Σημάδια από δάγκωμα·
 - Εγκαύματα από τσιγάρο·
 - Ενδείξεις παλαιών αλλά μη θεραπευμένων σπασμένων οστών·
 - Σημάδια σοβαρών, μακροχρόνιων εκχυμώσεων, ιδίως στο πρόσωπο·
 - Ανεξήγητοι τραυματισμοί (π.χ. ο τραυματισμός στο κεφάλι μπορεί να εντοπιστεί μέσω τραυματισμού στο αυτί), εγκαύματα, μώλωπες, εξαρθρώσεις, τραύματα στο κεφάλι.

Συναισθηματική κακοποίηση

- Περιλαμβάνει ταπεινωτική και εξευτελιστική μεταχείριση. Για

παράδειγμα:

- Ύβρεις·
- Συνεχείς επικρίσεις·
- Υποτίμηση·
- Επίμονη διαπόμπευση·
- Απομόνωση ως τιμωρία·
- Κοινωνική απομόνωση.

Συναισθηματική κακοποίηση - Σημάδια

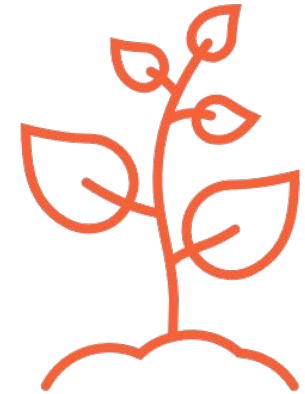
- Αργή σωματική, πνευματική ή συναισθηματική ανάπτυξη.
- Μαθησιακές δυσκολίες ή ξαφνικές διαταραχές του λόγου.
- Δυσκολίες στη δημιουργία σχέσεων, απόσυρση.
- Διαταρακτική συμπεριφορά/ συμπεριφορά που επιδιώκει την προσοχή.
- Ανασφάλεια.
- Χαμηλή αυτοεκτίμηση/ φόβος απέναντι σε νέες καταστάσεις.

Σεξουαλική κακοποίηση ή βία

Περιλαμβάνει όλες τις μορφές σεξουαλικής βίας. Για παράδειγμα:

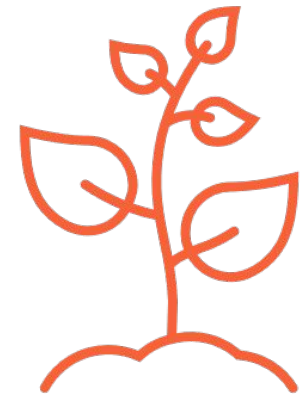
- Βιασμός (από οποιονδήποτε δράστη)·
- Πρόωρος και αναγκαστικός γάμος·
- Σεξουαλική εκμετάλλευση·
- Άσεμνο άγγιγμα και έκθεση·
- Χρήση σεξουαλικής γλώσσας προς ένα παιδί·
- Επίδειξη πορνογραφικού υλικού σε παιδιά.

Σεξουαλική κακοποίηση - Σημάδια

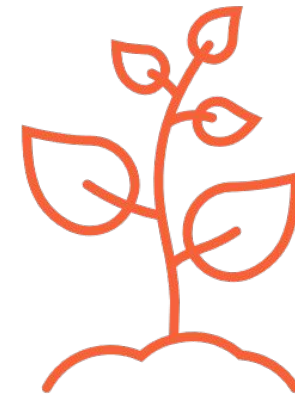
Ορισμένα σημάδια μπορεί να περιλαμβάνουν τα εξής:

- Ξαφνική/ απροσδόκητη αλλαγή συμπεριφοράς, απομόνωση από τους/τις φίλους/-λες.
- Υπερβολική τρυφερότητα/ γνώση με σεξουαλικό τρόπο.
- Ιατρικά προβλήματα, όπως πόνος στο στομάχι όταν περπατούν ή κάθονται.
- Χρόνιος κνησμός, πόνος, εκκρίσεις, αιμορραγία από τα γεννητικά όργανα.
- Σεξουαλικά Μεταδιδόμενα Νοσήματα, εγκυμοσύνη.
- Έλλειψη εμπιστοσύνης ή φόβος για κάποιο άτομο που γνωρίζουν καλά.

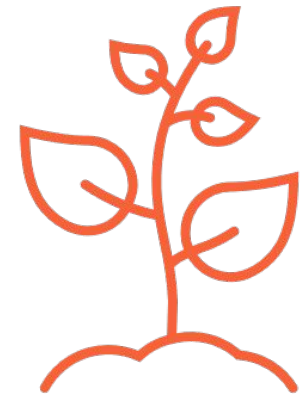
Παραμέληση

- Η εκούσια ή ακούσια αποτυχία του γονέα ή του ατόμου που φροντίζει ένα παιδί να το προστατεύσει από πραγματική ή δυνητική βλάβη στην ασφάλεια, την ευημερία, την αξιοπρέπεια και την ανάπτυξή του ή η μη εκπλήρωση των δικαιωμάτων του παιδιού, ενώ έχει σαφή ευθύνη για την ευημερία του και έχει τη δυνατότητα, την ικανότητα και τους πόρους να το πράξει.
- Μερικές φορές αποκαλείται «**παθητική**» μορφή κακοποίησης, καθώς αφορά την **αποτυχία** εκτέλεσης κάποιας βασικής πτυχής της φροντίδας και της προστασίας.

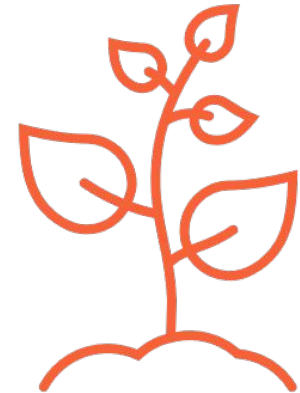
Παραμέληση - Σημάδια

- Συχνή πείνα, κλοπή ή απόκρυψη τροφής, απώλεια βάρους·
- Κακή προσωπική υγιεινή·
- Συνεχής κούραση·
- Προβλήματα συμπεριφοράς·
- Συχνές απουσίες από το σχολείο·
- Ρούχα σε κακή κατάσταση ή ακατάλληλο ντύσιμο για την ηλικία τους·
- Αθεράπευτα ιατρικά προβλήματα·
- Λίγοι/-γες φίλοι/-λες.

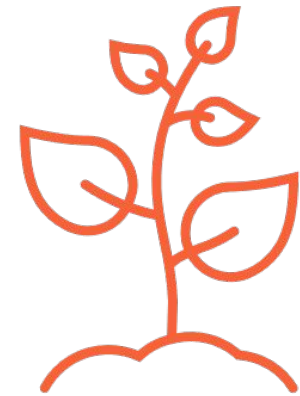
Εκμετάλλευση

Όταν ένα άτομο σε θέση εξουσίας ή/και εμπιστοσύνης εκμεταλλεύεται ή προσπαθεί να εκμεταλλευτεί ένα παιδί για το δικό του προσωπικό όφελος, συμφέρον, ικανοποίηση ή κέρδος. Αυτό το προσωπικό όφελος μπορεί να λάβει διάφορες μορφές: να είναι σωματικό, σεξουαλικό, οικονομικό, υλικό, κοινωνικό, στρατιωτικό ή πολιτικό.

Μάρτυρας βίας (έμμεση βία)

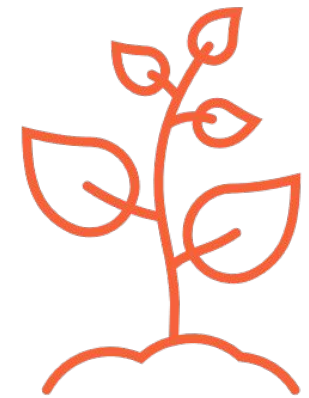
- Η βία ως μάρτυρας είναι μια μορφή παιδικής κακοποίησης με επιζήμιες επιπτώσεις στην ευημερία και την ανάπτυξη του παιδιού. Η αναγνώρισή της στηρίζεται στην αξιολόγηση της έκθεσης της μητέρας του παιδιού σε Βία μεταξύ Ερωτικών Συντρόφων.
- Μπορεί να συνυπάρχει με την παιδική κακομεταχείριση.

Άλλα σημάδια κακοποίησης

Άλλα σημάδια μπορεί να περιλαμβάνουν τα εξής:

- Χρόνια τάση φυγής, φόβοι για επιστροφή στο σπίτι, απροθυμία επικοινωνίας με τους γονείς•
- Επιθετικότητα ή απομόνωση ή απόσυρση•
- Δυσπιστία έναντι των ενηλίκων•
- Φόβος σωματικής επαφής – το παιδί τινάζεται αν κάποιο άτομο το αγγίξει•
- Υποχώρηση σε συμπεριφορά μικρότερης ηλικίας ή αδυναμία συγκέντρωσης•
- Άλλες ακραίες αντιδράσεις π.χ. κατάθλιψη, αυτοακρωτηριασμός, απόπειρες αυτοκτονίας•
- Αυτοκαταστροφικές τάσεις.

Τι πρέπει να κάνετε αν εντοπίσετε μια περίπτωση που χρήζει παιδικής προστασίας;

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ:	ΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ:
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΕ – Να είστε ενήμεροι/-ες και να μην το αγνοείτε. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΕ – Ενεργήστε με ασφάλεια: Βεβαιωθείτε ότι οι ενέργειές σας δεν θέτουν το παιδί σε περαιτέρω κίνδυνο. Ενεργήστε γρήγορα αν ανησυχείτε για την ασφάλεια ενός παιδιού.) ΚΑΤΑΓΡΑΨΤΕ – Σημειώστε τι ειπώθηκε ή/και τι είδατε, π.χ. μέσω ενός ημερολογίου στο οποίο καταγράφετε καταστάσεις και συμπεριφορές σχετικά με θέματα προστασίας.) ΠΑΡΑΠΕΜΨΤΕ – Σε περίπτωση άμεσου κινδύνου, παραπέμψτε το παιδί στον/στην Υπεύθυνο/-η Υπηρεσίας ή στο Γραφείο Παιδικής Προστασίας, εάν ο/η ήδη ενεργοποιημένος/-η Υπεύθυνος/-η Υπηρεσίας σας δεν ενεργεί.) ΚΑΝΤΕ ΑΝΑΦΟΡΑ – Μέσω του/της Υπεύθυνου/-ης Υπηρεσίας σας και του Γραφείου Παιδικής Προστασίας – στον αρμόδιο φορέα για την παιδική προστασία εντός 24 ωρών ή αμέσως σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης.)	Να προσπαθήσετε να διερευνήσετε οποιαδήποτε καταγγελία κακοποίησης. Ο ρόλος σας είναι να αναγνωρίζετε τα σημάδια πιθανής κακοποίησης ή/και απλώς να ακούτε την ιστορία ενός παιδιού) Να υπερφορτώνετε το παιδί με ερωτήσεις. Περιορίστε τις ερωτήσεις στο ελάχιστο. Ρωτήστε μόνο όσα χρειάζεστε για να διαπιστώσετε ότι έχετε μια ανησυχία και ότι μπορείτε να διαβιβάσετε τις λεπτομέρειες.)

*Ο/Η Υπεύθυνος/-νη Υπηρεσίας είναι ο/η υπεύθυνος/-νη για τις παραπομπές στον οργανισμό.

Χειρισμός αποκαλύψεων

- Άμεση αποκάλυψη: Μερικές φορές τα παιδιά θα σας πουν άμεσα ότι έχουν κακοποιηθεί ή παραμεληθεί. Μπορεί να ξεκινήσουν με ένα παράδειγμα και να δουν πώς αντιδράτε.
- Έμμεση αποκάλυψη: Το παιδί δεν μοιράζεται τις λεπτομέρειες της κακοποίησης ή το μαθαίνετε έμμεσα.
- Συγκαλυμμένη αποκάλυψη: Το παιδί αφήνει υπαινιγμούς και σας παρέχει σχετικές ενδείξεις.

Τι πρέπει να κάνετε σε περίπτωση αποκάλυψης

ΠΡΕΠΕΙ:	ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ:
Na ακούσετε όλα όσα έχει να πει το παιδί.)	Na κάνετε καθοδηγητικές ερωτήσεις, όπως: «Η/Ο μαμά/μπαμπάς σου σου το έκανε αυτό;»
Na διαβεβαιώσετε το παιδί ότι έκανε το σωστό που το είπε σε κάποιο άτομο	Na είστε επικριτικοί/-κές ή να μαλώσετε το παιδί («Γιατί δεν μου το είπες νωρίτερα;»).
Na παραμείνετε ψύχραιμοι/-μες.	Na πανικοβληθείτε.
Na πιστέψετε το παιδί.	Na εκφράσετε δυσπιστία ή να προσπαθήσετε να δικαιολογήσετε αυτό που συνέβη.
Na χρησιμοποιήσετε τη γλώσσα του παιδιού προσαρμόζοντας την στο κοινωνικοπολιτισμικό του επίπεδο, συμπεριλαμβανομένων των εργαλείων επικοινωνίας που μπορεί να χρησιμοποιήσει.	Na δώσετε υποσχέσεις που δεν μπορείτε να τηρήσετε: για παράδειγμα, μην υποσχεθείτε ότι δεν θα το πείτε σε κανένα άλλο άτομο.
Na καταγράψετε ό,τι είπε, ζωγράφισε ή ανέδειξε το παιδί άμεσα ή έμμεσα.	Na έρθετε αντιμέτωποι/-πες με τον δράστη.
Na ζητήσετε υποστήριξη για το παιδί και τον εαυτό σας.	Na αγγίξετε το παιδί χωρίς την άδειά του.
Na ενεργήσετε γρήγορα αν πιστεύετε ότι το παιδί κινδυνεύει να υποστεί βλάβη.	

Χειρισμός αποκαλύψεων – Κατευθυντήριες αρχές

• **Μη Πρόκληση Βλάβης:** Να μην προξενήσετε εσκεμμένα ή ακούσια κακό στο παιδί κατά την παραπομπή της υπόθεσής.

- **Το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού:** Σύμφωνα με το Άρθρο 3 της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού: «Σε όλες τις αποφάσεις που αφορούν τα παιδιά, είτε αυτές λαμβάνονται από δημόσιους ή ιδιωτικούς οργανισμούς κοινωνικής προστασίας, είτε από τα δικαστήρια, τις διοικητικές αρχές ή από τα νομοθετικά όργανα, πρέπει να λαμβάνεται πρωτίστως υπόψη το συμφέρον του παιδιού».
- **Εμπιστευτικότητα:** Αναφέρεται στο δικαίωμα ενός ατόμου να αντιμετωπίζεται με σεβασμό κάθε πληροφορία που το αφορά. Προωθεί την ασφάλεια, την εμπιστοσύνη και την ενδυνάμωση.
- **Συναίνεση μετά από ενημέρωση:** Η εκούσια συμφωνία ενός προσώπου που έχει τη νομική ικανότητα να δώσει τη συναίνεσή του. Για την παροχή «συναίνεσης μετά από ενημέρωση» το άτομο πρέπει να έχει την ικανότητα και την ωριμότητα να γνωρίζει και να κατανοεί τις παρεχόμενες υπηρεσίες και να είναι νομικά σε θέση να δώσει τη συναίνεσή του.
- **Βάση αναγκαιότητας γνώσης (Need-to-know basis):** Ο περιορισμός των πληροφοριών που κοινοποιούνται και θεωρούνται ευαίσθητες, δηλαδή ο περιορισμός των πληροφοριών που κοινοποιούνται σε εκείνες χωρίς τις οποίες το/ο άτομο/πάροχος υπηρεσιών δεν θα ήταν σε θέση να κάνει σωστά τη δουλειά του.
- **Υποχρεωτική Αναφορά:** Θέτει τα πρόσωπα με συγκεκριμένους ρόλους και αρμοδιότητες – γνωστά ως «υποχρεωτικοί αναφέροντες» – υπό τη νόμιμη υποχρέωση να αναφέρουν ορισμένες μορφές βίας ή/και κακοποίησης.

Επιπτώσεις της βίας στα παιδιά

Η βία κατά των παιδιών μπορεί:

- Να οδηγήσει σε σοβαρούς τραυματισμούς (συμπεριλαμβανομένου του θανάτου).
- Να επηρεάσει την ανάπτυξη του εγκεφάλου και του νευρικού συστήματος.
- Να επηρεάσει τις ευκαιρίες και τις μελλοντικές γενιές.
- Να οδηγήσει σε αρνητικές συμπεριφορές αντιμετώπισης και κινδύνου για την υγεία.
- Η σοβαρή/συνεχής κακοποίηση μπορεί να προκαλέσει τοξικό στρες.

Είδη Στρες ως συνέπεια ενός τραύματος

Η **θετική αντίδραση στο στρες** είναι ένα φυσιολογικό και ουσιαστικό μέρος της υγιούς ανάπτυξης. Το θετικό στρες περιλαμβάνει σύντομες αυξήσεις του καρδιακού ρυθμού και ήπιες αυξήσεις των επιπέδων των ορμονών. Ορισμένες καταστάσεις που μπορεί να πυροδοτήσουν μια θετική αντίδραση στρες είναι οι εξετάσεις ή μια ένεση.

Η **ανεκτή αντίδραση στο στρες** ενεργοποιεί τα συστήματα συναγερμού του οργανισμού. Προκαλείται από σοβαρότερες, μεγαλύτερης διάρκειας δυσκολίες, όπως η απώλεια ενός αγαπημένου προσώπου, μια φυσική καταστροφή ή ένας τρομακτικός τραυματισμός..

Η **τοξική αντίδραση στο στρες** μπορεί να εμφανιστεί όταν ένα άτομο βιώνει έντονες, συχνές ή/και παρατεταμένες δυσκολίες – όπως σωματική ή συναισθηματική κακοποίηση, έκθεση σε βία ή/και συσσωρευμένα οικονομικά βάρη.

Επιπτώσεις του Τοξικού Στρες στα Παιδιά

Το τοξικό στρες μπορεί να επηρεάσει τις γνωστικές και κοινωνικές διεργασίες ενός παιδιού, τον έλεγχο των παρορμήσεων και την αυτορρύθμιση.

- Οι **βραχυπρόθεσμες επιπτώσεις** περιλαμβάνουν τα εξής:
 - Μειωμένη ευημερία και ανάπτυξη.
 - Μειωμένη ικανότητα μάθησης.
- Οι **μακροπρόθεσμες επιπτώσεις** περιλαμβάνουν τα εξής:
 - Προβλήματα υγείας.
 - Προβλήματα ψυχικής υγείας.
 - Προβλήματα συμπεριφοράς και μαθησιακές καθυστερήσεις.

Normal Stress

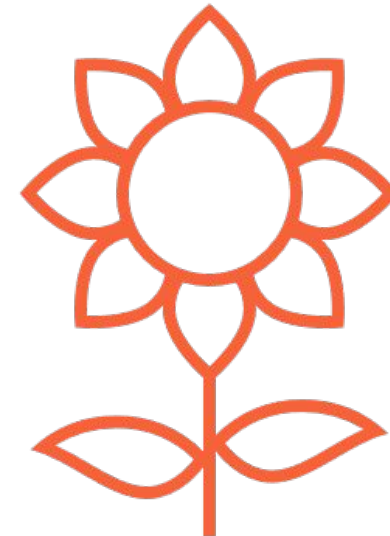
Toxic Stress

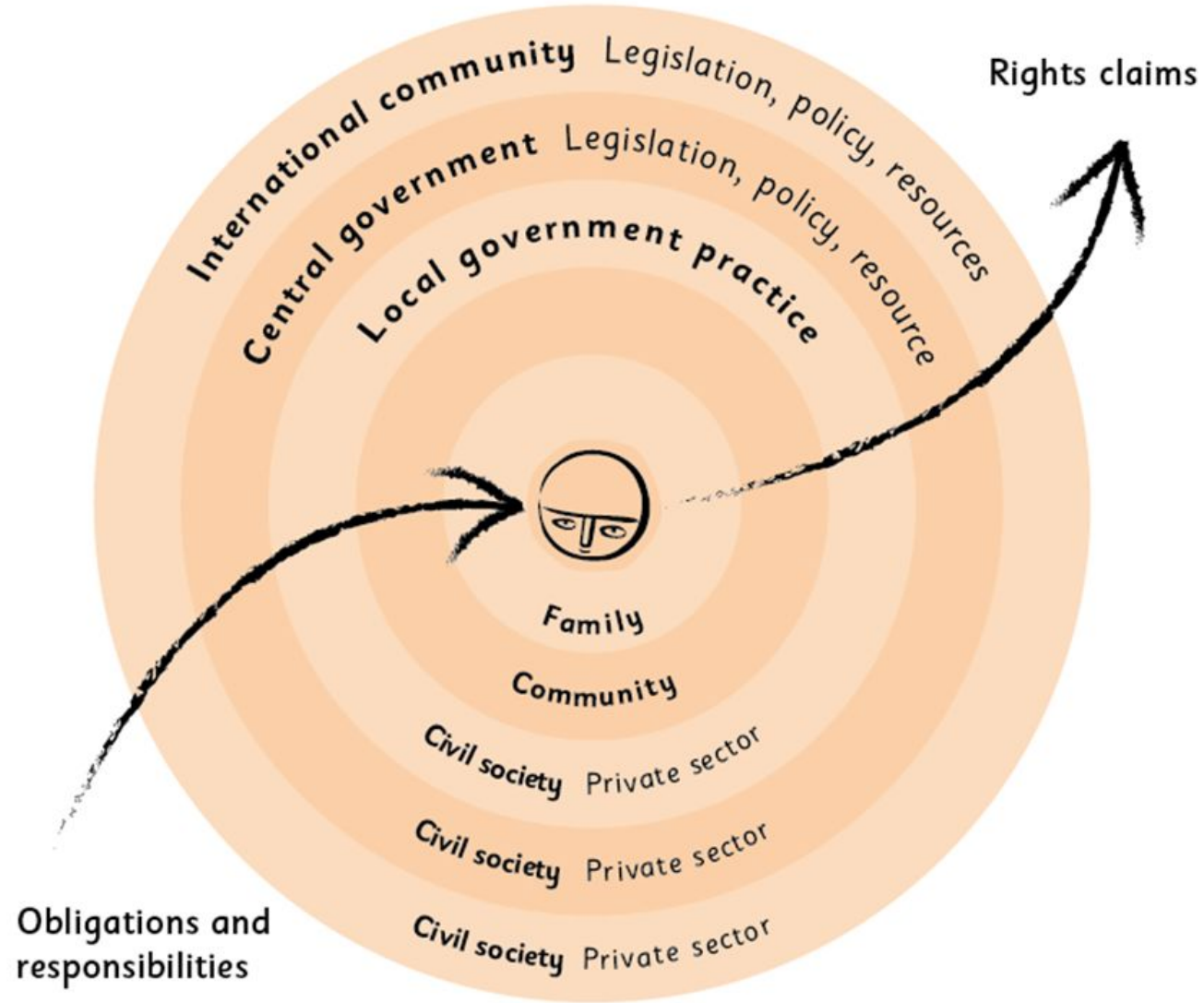
Ανάκαμψη από τοξικό στρες

Τα παιδιά μπορούν να θεραπευτούν από τις επιπτώσεις του τοξικού στρες αν αναπτύξουν υγιείς σχέσεις με στοργικούς, αξιόπιστους, ασφαλείς, συμπονετικούς ενήλικες που τα καθοδηγούν στη διαδικασία της επούλωσης του τραύματος.

Οι ενήλικες μπορούν να βοηθήσουν τα παιδιά να θεραπευτούν από τις τραυματικές τους εμπειρίες βοηθώντας τα να αναπτύξουν ανθεκτικότητα και ικανότητα να ξεπερνούν τις δυσκολίες.

Δημιουργώντας ένα Προστατευτικό Περιβάλλον για τα Παιδιά

Βασικά Μηνύματα

- Η κατανόηση της παιδικής ανάπτυξης και του τρόπου προώθησής της είναι το κλειδί για την εξασφάλιση κατάλληλων δραστηριοτήτων και παρεμβάσεων για τα παιδιά.
- Οι παιδαγωγοί και οι υπηρεσίες προσχολικής ηλικίας μπορούν να διαδραματίσουν ζωτικό ρόλο στην ανάπτυξη ενός παιδιού.
- Κατανοώντας τον αρνητικό αντίκτυπο του στρες, οι παιδαγωγοί μπορούν να εργαστούν για τη δημιουργία ενός περιβάλλοντος που είναι ασφαλές, ήρεμο, υποστηρικτικό και με σταθερή ρουτίνα.

- Σύμφωνα με το Άρθρο 3.3 της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού (ΣΔΠ) των ΗΕ: η διασφάλιση των παιδιών είναι καίριας σημασίας για τους οργανισμούς που εργάζονται για τα παιδιά και με τα παιδιά. Θα πρέπει να καθοδηγούνται από πολιτικές προστασίας των παιδιών και να διαθέτουν μηχανισμούς αναφοράς.
- ΣΔΠ Άρθρο 3.3: «Τα Συμβαλλόμενα Κράτη μεριμνούν ώστε η λειτουργία των οργανισμών, των υπηρεσιών και των ιδρυμάτων που αναλαμβάνουν παιδιά και που είναι υπεύθυνα για την προστασία τους να είναι σύμφωνη με τους κανόνες που έχουν θεσπιστεί από τις αρμόδιες αρχές, ιδιαίτερα στον τομέα της ασφάλειας και της υγείας και σε ό,τι αφορά τον αριθμό και την αρμοδιότητα του προσωπικού τους, καθώς και την ύπαρξη μιας κατάλληλης εποπτείας.»

Τι είναι μια Πολιτική Διασφάλισης των Παιδιών;

Μια Πολιτική Διασφάλισης των Παιδιών:

- Εξασφαλίζει ότι τα έργα των οργανισμών, οι εργαζόμενοι/-νες ή άλλα άτομα που συνεργάζονται με τον οργανισμό ή για λογαριασμό του οργανισμού δεν βλάπτουν τα παιδιά.
- Μεριμνά ώστε οι κίνδυνοι για την ασφάλεια και οι περιπτώσεις παραπτώματων να εντοπίζονται, να αναφέρονται και να αντιμετωπίζονται με κατάλληλο και έγκαιρο τρόπο.

Προστασία και Διασφάλιση του Παιδιού

Διασφάλιση του Παιδιού

Μεριμνά για την ασφάλεια των παιδιών από βλάβες (σκόπιμες και ακούσιες) που προκαλούνται από όσους παρέχουν ανθρωπιστική βοήθεια, όπως το προσωπικό των ΜΚΟ, οι συνεργάτες/-τιδες και οι εθελοντές/-ντριες. Η πολιτική και η πρακτική για τη διασφάλιση των παιδιών καλύπτει επίσης:

Συνεργάτες/-τιδες, εκπαιδευτικούς που χρηματοδοτούνται από ΜΚΟ, γιατρούς και άλλους/-λες επαγγελματίες. Άτομα ή ομάδες στις οποίες το IRC έχει μεταβιβάσει εξουσία ή νομιμότητα, όπως συμβουλευτικές επιτροπές, διαμεσολαβητές/-τριες, κοινοτικές ομάδες.

Αυτό περιλαμβάνει τη βλάβη που προκαλείται από τα μέσα ενημέρωσης, τις επικοινωνίες, τη συνηγορία ή τις εκστρατείες μας.

Διαδικασίες
παραπομπής
Μηχανισμοί
αναφοράς

Προστασία του Παιδιού

Πρόληψη και αντιμετώπιση της κακοποίησης, της παραμέλησης, της εκμετάλλευσης και της βίας που ασκείται από άτομα εκτός του οργανισμού, για παράδειγμα από τον ευρύτερο πληθυσμό, τα μέλη της οικογένειας, συμπεριλαμβανομένων άλλων παιδιών, την αστυνομία κ.λπ.

Προστασία και Διασφάλιση του Παιδιού

Βασικές αρχές που πρέπει να ακολουθούνται σε όλες τις περιπτώσεις:

- ✓ **Αναφορά:** Αναφέρετε όλες τις ανησυχίες, είτε αυτές σχετίζονται με την προστασία είτε με τη διασφάλιση του παιδιού, μέσω των κατάλληλων καναλιών.
- ✓ **Μη Πρόκληση Βλάβης:** Όλες οι ενέργειες και οι παρεμβάσεις που γίνονται ως απάντηση σε αναφορές πιθανής κακοποίησης δεν πρέπει να εκθέτουν το παιδί σε περαιτέρω βλάβη.
- ✓ **Εμπιστευτικότητα:** Όλες οι ενέργειες θα τηρούν αυστηρή εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που θεωρούνται ευαίσθητες κοινοποιώντας τις μόνο σε εκείνα τα άτομα στα οποία οι πληροφορίες θα επιτρέψουν την περαιτέρω προστασία του παιδιού.

Πώς μπορείτε να πετύχετε τη διασφάλιση των παιδιών στον WGSS;

- Βεβαιωθείτε ότι υπάρχει πολιτική προστασίας των παιδιών, η οποία είναι κατανοητή και υπογράφεται από όλο το προσωπικό που εργάζεται στον WGSS (συμπεριλαμβανομένων τρίτων).
- Βεβαιωθείτε ότι υπάρχουν σαφείς μηχανισμοί αναφοράς εντός του WGSS.
- Βεβαιωθείτε ότι υπάρχει σαφής κώδικας δεοντολογίας για το προσωπικό που εργάζεται στον WGSS.
- Ορίστε κανόνες σχετικά με τα μέσα επικοινωνίας και τη χρήση εικόνων, βίντεο και συνεντεύξεων.
- Διενεργήστε εκτίμηση κινδύνου για τις δραστηριότητές σας και στρατηγικές για τον μετριασμό των εντοπισμένων κινδύνων για τα παιδιά.

Σκοπός ενός Χώρου Παιδικής Φροντίδας στον WGSS

- Να αντιμετωπίσει ένα από τα πιο συχνά αναφερόμενα εμπόδια (έλλειψη παιδικής φροντίδας) που αποτρέπει τις γυναίκες και τα κορίτσια από την πρόσβαση στον WGSS ή περιορίζει την ικανότητά τους να συμμετέχουν πλήρως και να επωφελούνται από τις δραστηριότητες και τις υπηρεσίες του.
- Να παρέχει ένα ασφαλές, ελκυστικό και ενδιαφέρον περιβάλλον για τα μικρότερα παιδιά όπου μπορούν να παίζουν και να μαθαίνουν και
- Να παρέχει έναν ασφαλή χώρο για τους γονείς/κηδεμόνες τους ώστε να συμμετέχουν σε δραστηριότητες χωρίς να ανησυχούν για τις ευθύνες φροντίδας.

Βασικές Παρατηρήσεις

- Διασφαλίστε τη συνδημιουργία του χώρου και των δραστηριοτήτων με τους/τις φροντιστές/-στριες, ώστε να είναι σαφείς οι προσδοκίες.
- Προσδιορίστε έναν κατάλληλο και ασφαλή χώρο (είτε είναι διαχωρισμένος είτε όχι από τις δραστηριότητες του WGSS).
- Ορίστε προσωπικό με πείρα στην εργασία με παιδιά.
- Λάβετε υπόψη την ηλικία των παιδιών που συμμετέχουν.
- Υλοποιήστε δραστηριότητες κατάλληλες για την ηλικία και την κουλτούρα που μπορούν να ενθαρρύνουν την ανάπτυξη του παιδιού.
- Διαθέστε στον χώρο παιχνίδια ουδέτερα ως προς το φύλο.
- Λάβετε τη συναίνεση των γονέων/κηδεμόνων για τη συμμετοχή των παιδιών.
- Ορίστε έναν σαφή Κώδικα Δεοντολογίας, συμπεριλαμβανομένων των πολιτικών Σεξουαλικής Εκμετάλλευσης και Κακοποίησης και Διασφάλισης του Παιδιού, και φροντίστε να τον υπογράψει όλο το προσωπικό.
- Διαθέστε επικαιροποιημένη χαρτογράφηση υπηρεσιών για την ασφαλή και εμπιστευτική παραπομπή.
- Διασφαλίστε την κατανόηση των νόμων περί υποχρεωτικής αναφοράς για το προσωπικό.
- Διοργανώστε τακτικές συναντήσεις για τη φροντίδα και την εποπτεία του προσωπικού με στόχο την αντιμετώπιση τυχόν προκλήσεων και την ανάλογη τροποποίηση των δραστηριοτήτων.

Παιδοκεντρικές Στάσεις

Διασφάλιση

Μη
Πρόκληση
Βλάβης

Ενημέρωση για το
Τραύμα

Συμμετοχή

Σεβασμός

Ανταπόκριση στις
ανάγκες του
παιδιού

Ταυτότητες Φύλου και Συμπερίληψη των ΛΟΑΤΚΙ+

Επιμέλεια: IRC

Συμπερίληψη των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων στους WGSS

Τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα συχνά πλήττονται δυσανάλογα από τη σεξουαλική και έμφυλη βία που σχετίζεται με συγκρούσεις, καθώς οι υπάρχουσες μορφές διακρίσεων επιδεινώνονται σε κρίσεις, ιδίως σε περιβάλλοντα όπου ένας ή περισσότεροι φορείς της σύγκρουσης χρησιμοποιούν την επιβολή των παραδοσιακών ρόλων των φύλων ως μέσο για να αυξήσουν τη νομιμότητά τους στα μάτια του πληθυσμού. Τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα συχνά δεν μπορούν να στηριχθούν στα παραδοσιακά οικογενειακά και κοινοτικά δίκτυα για να έχουν πρόσβαση σε βοήθεια και έρχονται αντιμέτωπα με την κατάρρευση των συνήθων μηχανισμών αντιμετώπισης και των δομών υποστήριξής τους.

Για τους λόγους αυτούς, είναι σημαντικό να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαίτερες ανάγκες των δυνητικών ΛΟΑΤΚΙ+ πελατών/-τισσών κατά την έναρξη λειτουργίας ενός WGSS, καθώς η εστίαση στις cis-ετεροφυλόφιλες γυναίκες σημαίνει ότι αγνοείται η πραγματικότητα που αντιμετωπίζουν πολλά ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα σε περιβάλλοντα συγκρούσεων.

Ασφαλέστεροι Χώροι για τη ΛΟΑΤΚΙ+ Κοινότητα: Χρήσιμες ερωτήσεις για αναστοχασμό κατά την έναρξη λειτουργίας ενός WGSS

- Διασφαλίζεται αυστηρά η ιδιωτικότητα και η εμπιστευτικότητα των ατόμων με προσφυγικό υπόβαθρο που ανήκουν σε σεξουαλικές και έμφυλες μειονότητες; Διαβεβαιώνονται τα εν λόγω άτομα γι' αυτό;
- Είναι σε θέση το προσωπικό να επιδείξει άνεση και συμπόνια στα άτομα με προσφυγικό υπόβαθρο που ανήκουν σε σεξουαλικές και έμφυλες μειονότητες;
- Διαθέτει το προσωπικό καθοδήγηση και υποστήριξη για την υπέρβαση των προσωπικών εμποδίων στην εργασία με τις σεξουαλικές και έμφυλες μειονότητες;
- Γνωρίζει το προσωπικό τον κυρίαρχο ρόλο που διαδραματίζει η μη λεκτική επικοινωνία, συμπεριλαμβανομένης της γλώσσας του σώματος, των εκφράσεων του προσώπου και του τόνου της φωνής, στο να κάνει τα άτομα με προσφυγικό υπόβαθρο να αισθάνονται ασφαλή;
- Διαθέτει το προσωπικό τα εργαλεία για να παίρνει αποτελεσματικά και με σεβασμό συνεντεύξεις από άτομα με προσφυγικό υπόβαθρο που ανήκουν σε σεξουαλικές και έμφυλες μειονότητες;

Πώς να καλύψετε τις ιδιαίτερες ανάγκες προστασίας των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων

- Δημιουργήστε εξειδικευμένες υπηρεσίες για τη ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητα όσον αφορά την πρόσβαση στην ανθρωπιστική βοήθεια και την προστασία στο πλαίσιο τους.
- Παραχωρήστε πρόσβαση σε τοπικά κέντρα κοινότητας και ομάδες υποστήριξης.
- Συμβουλευτείτε τοπικούς ΛΟΑΤΚΙ+ φορείς σε όλες τις φάσεις του σχεδιασμού και της υλοποίησης των προγραμμάτων για την προσαρμογή των απαντήσεων.
- Ενισχύστε την εμπιστοσύνη της ομάδας και τους ομαδικούς κανόνες ώστε τα ΛΟΑΤΚΙ+ συμμετέχοντα άτομα να μπορούν να εκφράζουν τις απόψεις τους με τρόπο που να επικεντρώνει τη δράση τους σε έναν ασφαλέστερο χώρο με την ανάπτυξη ικανοτήτων και την ευαισθητοποίηση των μη-ΛΟΑΤΚΙ+ πελατών/-τισσών.
- Χρησιμοποιήστε ανωνυμίες και τον ουδέτερο ως προς το φύλο τίτλο Κx (έναντι του Κορ/Κα).
- Αν είναι εφικτό, να τα ενσωματώσετε στις μεθόδους συλλογής δεδομένων σας (π.χ. αν έχετε φόρμες εισαγωγής στοιχείων για τους/τις πελάτες/-τισσες, βεβαιωθείτε ότι δίνετε συμπεριληπτικές επιλογές σχετικά με το φύλο και τις ανωνυμίες πέραν του δυαδικού).

Ασφαλέστεροι Χώροι για τη ΛΟΑΤΚΙ+ Κοινότητα: Χρήσιμες ερωτήσεις για αναστοχασμό κατά την έναρξη λειτουργίας ενός WGSS

- Διαθέτει ο Ασφαλής Χώρος τυποποιημένες διαδικασίες λειτουργίας ειδικά για περιπτώσεις που αφορούν τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την ταυτότητα φύλου και την έκφραση φύλου;
- Αντιμετωπίζει ο κώδικας δεοντολογίας του Ασφαλούς Χώρου με ευαισθησία και σαφήνεια ζητήματα σεξουαλικού προσανατολισμού, ταυτότητας φύλου και έκφρασης φύλου;
- Έχει το προσωπικό εύκολη πρόσβαση σε εκπαιδευτικό και ενημερωτικό υλικό σχετικά με τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την ταυτότητα φύλου και την έκφραση φύλου;
- Περιλαμβάνουν τα «Ευάλωτα Σημεία και τα «Ζητήματα Προστασίας» που αναγράφονται στα έντυπα του οργανισμού τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την ταυτότητα φύλου και την έκφραση φύλου;
- Έχει το προσωπικό των συνεντεύξεων, συμπεριλαμβανομένων των διερμηνέων, πρόσβαση σε οδηγό ορολογίας σχετικά με τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την ταυτότητα φύλου και την έκφραση φύλου;

Ασφαλέστεροι Χώροι για τη ΛΟΑΤΚΙ+ Κοινότητα: Χρήσιμες ερωτήσεις για αναστοχασμό κατά την έναρξη λειτουργίας ενός WGSS

- Διατηρεί ο Ασφαλής Χώρος και παρέχει επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με τις τοπικές οργανώσεις που βοηθούν τα άτομα με προσφυγικό υπόβαθρο που ανήκουν σε σεξουαλικές και έμφυλες μειονότητες στους ακόλουθους τομείς;
 - Υγειονομική περίθαλψη
 - Στέγαση
 - Απασχόληση
 - Πρόληψη και προστασία από τη βία
 - Ψυχοκοινωνική και διαπροσωπική υποστήριξη
- Διατηρεί ο Ασφαλής Χώρος ενεργές διαδρομές παραπομπής σε αυτές τις οργανώσεις;
- Διατηρεί ο Ασφαλής Χώρος σχέσεις με τοπικές ομάδες και σωματεία σεξουαλικών και έμφυλων μειονοτήτων;

Τι να προσέξετε στο στάδιο της υλοποίησης

- Συνεργαστείτε με ΛΟΑΤΚΙ+ οργανώσεις και ομάδες αλληλεγγύης στα πλαίσιά σας και προσφέρετε χρηματοδότηση για το έργο τους που υποστηρίζει τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα που έχουν εκτοπιστεί από μια περιοχή που πλήττεται από συγκρούσεις.
- Οι ΛΟΑΤΚΙ+ οργανώσεις και οι ακτιβιστές/-στριες έχουν συχνά πρόσβαση σε πολύτιμες πληροφορίες και δεδομένα σχετικά με τις βιωμένες εμπειρίες των queer ατόμων που πλήττονται από τους δομικούς παράγοντες των συγκρούσεων και της βίας, τα οποία θα καλύψουν το κενό δεδομένων που συχνά αποτελεί ζήτημα στις διαδικασίες Παρακολούθησης και Αξιολόγησης.
- Όταν συνεργάζεστε μαζί τους, να διασφαλίζετε πάντα ότι η εργασία και η συνεισφορά τους αποζημιώνονται δίκαια.
- Εκπαιδεύστε το προσωπικό που δραστηριοποιείται σε ασφαλείς χώρους σχετικά με τις ειδικές ανάγκες προστασίας.

Ασφαλείς Χώροι για Γυναίκες και Κορίτσια (WGSS): στόχοι και κατευθυντήριες αρχές για ένα μοντέλο ενδυνάμωσης:

- Melanie Megevand (IRC) and Laura Marchesini (IMC), Women and Girls Safe Spaces: A Toolkit for Advancing Women's and Girls' Empowerment in Humanitarian Settings, February 2020.

Εισαγωγή στις κατευθυντήριες αρχές για την καταπολέμηση της Εμπορίας Ανθρώπων

- Castellanos, M., (Bakhita Empowerment Initiative) Hunt, G., (Office of Victim Advocacy), Gilot, B., (Florida Department of Children and Families) Nace-DeGonda, A., (Bakhita Empowerment Initiative) and Wray, M., (MSW Student, Asbury University; Intern, Catholic Charities of Louisville). Guiding Principles For Agencies Serving Survivors of Human Trafficking. September 2018.
- World Health Organization, Zimmerman, C. and Watts, C. WHO ethical and safety recommendations for interviewing trafficked women. 2003.
- OHCHR, Recommended Principles and Guidelines on Human Rights and Human Trafficking: Commentary. 2010.
- UNODC, Global report on trafficking in persons: crises shift trafficking patterns and hinder victim identification, January 2023.

Διαχείριση της ποικιλομορφίας σε πολυπολιτισμικά πλαίσια

- Council of Europe, intercultural competences for technical and political positions in local governments.

Έμφυλη Βία: εισαγωγή στη θεωρία και τις βασικές έννοιες

- Inter-Agency Standing Committee 2015, Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Action: Reducing risk, promoting resilience and aiding recovery. August 2015.

Προστασία και Φροντίδα Παιδιών σε Ασφαλείς Χώρους για Γυναίκες και Κορίτσια (WGSS)

- UN General Assembly, Convention on the Rights of the Child, United Nations, Treaty Series, vol.1577, November 1989.
- Office of the Special Representative of the Secretary-General for Children and Armed Conflict, The Six Grave Violations against children during armed conflict.
- Center on the Developing Child at Harvard University, 8 Things to Remember about Child Development, 2016.
- USAID, Global Protection Cluster, Child protection case management training manual for caseworkers, supervisors and managers, 2014.
- IRC, SHLS foundational training for managers to train SHLS staff to create a safe, caring and predictable environment, 2016.

Ταυτότητες Φύλου και Συμπερίληψη των ΛΟΑΤΚΙ+

ILGA Europe, Annual review of the human rights situation of lesbian, gay, bisexual, trans and intersex people in Europe and central Asia, 2024.

- EUAA, Fact sheet LGBTIQ applicants in asylum systems, September 2023.
- Li, L., Bernarding, N., Seifert, C. and Austin, B., (CFFP and Berghof Foundation), Towards Meaningful Inclusion of LGBTQI+ Groups in the Women, Peace and Security Architecture - A Practical Guidebook. 2023.

Προστασία και Φροντίδα Παιδιών σε Ασφαλείς Χώρους για Γυναίκες και Κορίτσια (WGSS)

- WHO, Child Maltreatment and violence against children
- WHO, Global Status Report on violence against children, 2020.
- Save the Children, Keeping Children Safe: A Toolkit for Child Protection, 2011.
- Unicef, Learning through play manual, 2018.
- Unicef, Playbox (activity examples)
- Center on the Developing Child at Harvard University, What are ACE's?

Εισαγωγή στις κατευθυντήριες αρχές για την καταπολέμηση της Εμπορίας Ανθρώπων

- Stop the Traffick, Annual impact Report, 2023.
- Framework tools to combat labor trafficking, E-learning

Ταυτότητες Φύλου και Συμπερίληψη των ΛΟΑΤΚΙ+

- ORAM, **Sexual & Gender Minority Refugees Safe Space Checklist** __, 2015.
- Oram, **Sexual Orientation, Gender Identity and Gender Expression: Essential Terminology for the Humanitarian Sector** __, 2016.
- <https://www.queeringthemap.com/>
- Map of Criminalization Human Dignity Trust
- Migrants' Rights Network, The gender binary is white supremacy – migrantsrights.uk blogpost, July 2023.
- Welcomm Europe, Supporting integration of third country nationals through developing tools to build welcoming and inclusive communities.

Το παρόν αναλυτικό πρόγραμμα ανάπτυξης ικανοτήτων εκπονήθηκε στο πλαίσιο του έργου Safe Hut από την IRC - Διεθνής Επιτροπή Διάσωσης σε συνεργασία με το Centro Penc και το CESIE και παρουσιάστηκε κατά τη διάρκεια των διαδικτυακών εκπαιδευτικών συνεδριών που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ Οκτωβρίου και Νοεμβρίου 2023.

Αριθμός Έργου: 101100732

Създаване на Безопасно пространство за жени и момичета

Въвеждащо обучение

*Трафик на хора, насилие, основано на пола, и
закрила в Безопасни пространства за жени и
момичета*

Номер на проект: 101100732

Съдържание:

1. За проекта “Safe Hut - Безопасни пространства за овластяване на жени и момичета” **529**
2. Безопасни пространства за жени и момичета (БПЖМ): цели и водещи принципи на модела на овластяване **532**
3. Основни понятия, свързани с трафика на хора **569**
4. Насилие, основано на пола: въведение в теорията и основни понятия **608**
5. Културно посредничество **636**
6. Работа с многообразието в мултикултурен контекст **641**
7. Закрила на детето и грижи за децата в Безопасните пространства за жени и момичета **651**
8. Полова идентичност и приобщаване на ЛГБТИ+ жени и момичета **689**
9. Източници **696**
10. Допълнителни ресурси **698**

Проектът "Safe Hut"

Safe Hut е проект, финансиран от ЕС и има за цел да подпомогне социалната и трудовата интеграция на жени и момичета мигранти, които са (потенциални) жертви на трафик и други форми на насилие, чрез създаване на **Безопасни пространства за жени и момичета** (БПЖМ). Това са места, в които жените и момичетата се чувстват физически и емоционално в защитени и получават подкрепа посредством дейности за овластяване. В проекта "Safe Hut" участват 7 опитни партньорски организации от 6 държави от ЕС: [CESIE](#) и [Centro Penc](#) от Италия, [International Rescue Committee \(IRC\)](#) от Германия, [КМОР](#) от Гърция, [KOPZI](#) от Литва, [AIDROM](#) от Румъния и [Асоциация Анимус](#) от България. Проектът ще създаде и пилотира 4 нови Безопасни пространства в Гърция, Литва, Румъния и България и ще включи допълнителна услуга за деца в Палермо. За тези цели ще се използват разработеният от International Rescue Committee наръчник и практическият опит на Centro PENC за създаване на БПЖМ.

Подпомогнати IRC партньорите, на които предстои да стартират Безопасно пространство, подбраха необходимия персонал за неговото функциониране. Това включва: координатор, психолог, културни медиатори, възпитател за децата. За служителите на Безопасните пространства бяха организирани специализирани обучения. **IRC, Centro PENC и CESIE** проведоха седем онлайн обучителни семинара за изграждане на капацитет, достъпни и за други специалисти, в сферата на миграцията, превенцията на трафика на хора и подкрепата на жертвите, чиято **основна цел беше да представят основните принципи, които трябва да бъдат съобразени при стартирането на Безопасно пространство**. Бяха разгледани следните теми:

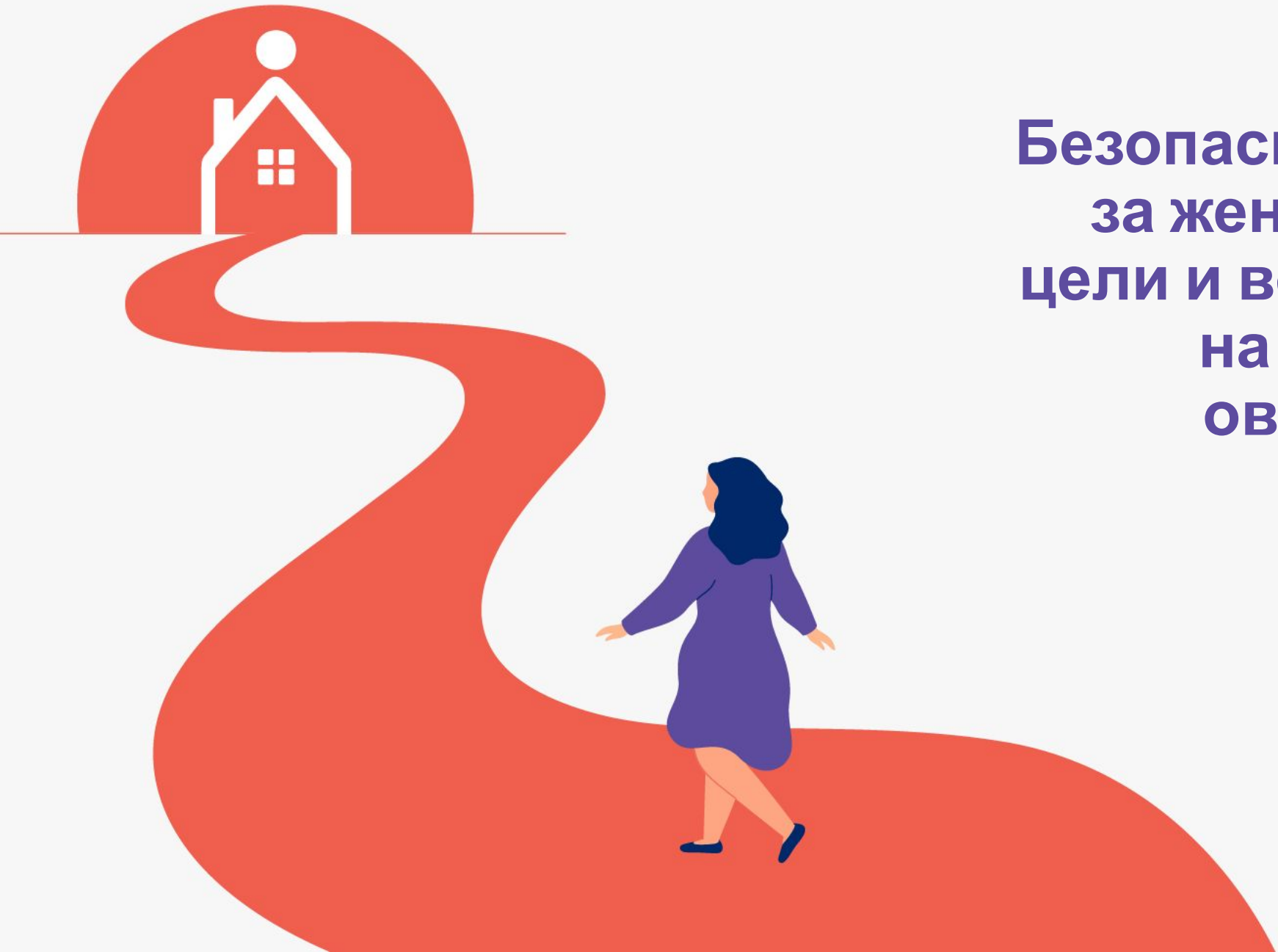
- Насилие, основано на пола, психично-здравна и психо-социална подкрепа при работа с жертви на насилие, и (предполагаеми) жертви на трафик.
- Межкултурна компетентност и управление на многообразието при работа с жени и момичета, жертви на насилие и (предполагаеми) жертви на трафик; техники за културна медиация.
- Закрила на детето и за услуги за деца.

Обучителна програма за изграждане на капацитет

Настоящият документ, съдържа информация, от онлайн обученията. Той е предназначен за всички професионалисти, работещи в областта на миграцията и убежището, както и в защита на жертви на насилие, които искат да повишат знанията си по предложените теми.

Съдържанието е организирано в следните 7 модула:

1. Безопасни пространства за жени и момичета: цели и водещи принципи на модела на овластяване
2. Основни понятия, свързани с трафика на хора
3. Насилие, основано на пола: въведение в теорията и основни понятия
4. Културно посредничество
5. Работа с многообразието в мултикултурен контекст
6. Закрила на детето и грижи за децата в Безопасните пространства за жени и момичета
7. Полова идентичност и приобщаване на ЛГБТИ+ жени и момичета

Безопасни пространства за жени и момичета: цели и водещи принципи на модела на овластяване

IRC

Какво е Безопасно пространство за жени и момичета

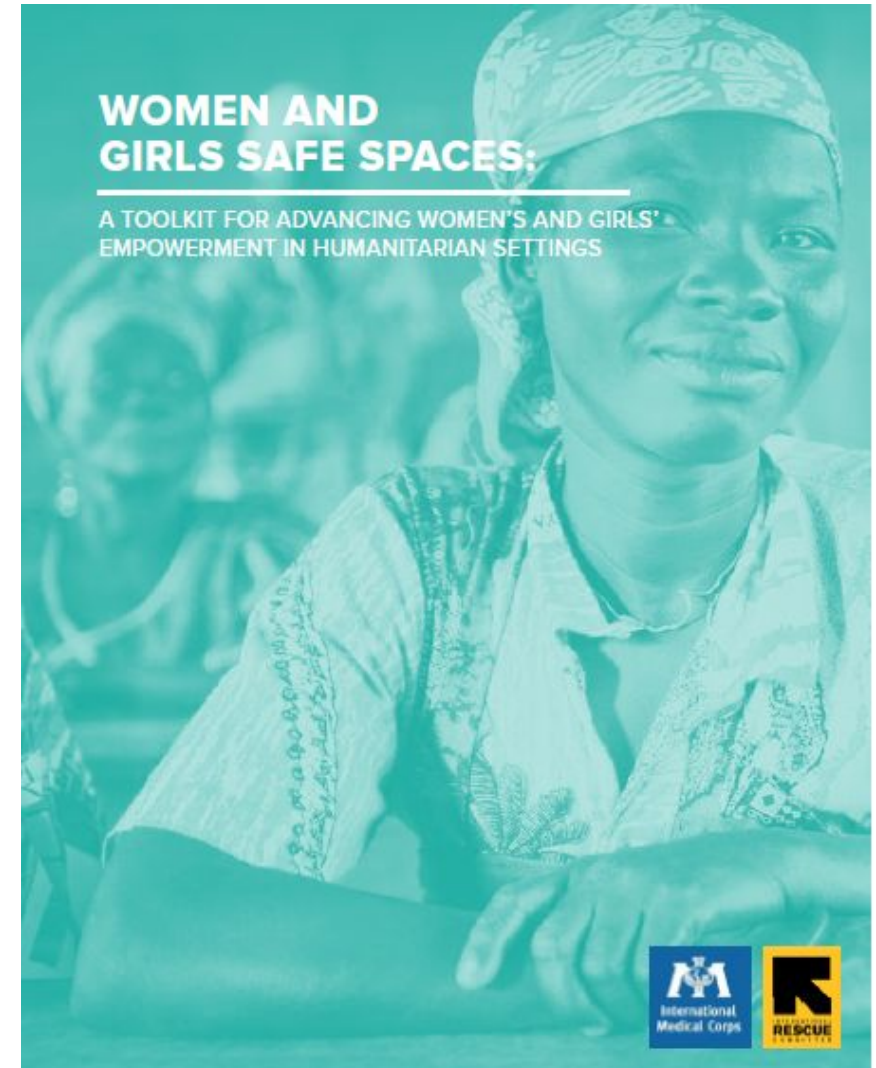
- Това е място, предназначено само за жени.
- Това е място, където жените могат да се чувстват физически и емоционално в **безопасност**.
- Това е място, където жените и момичетата биват подкрепяни чрез процес на овластяване.

Определение от наръчника:

Безопасното пространство е "структурирано място, където се зачита физическата и емоционалната безопасност на жените и момичетата и където жените и момичетата се подкрепят чрез процеси на овластяване".

Наръчник за Безопасно пространство за жени и момичета

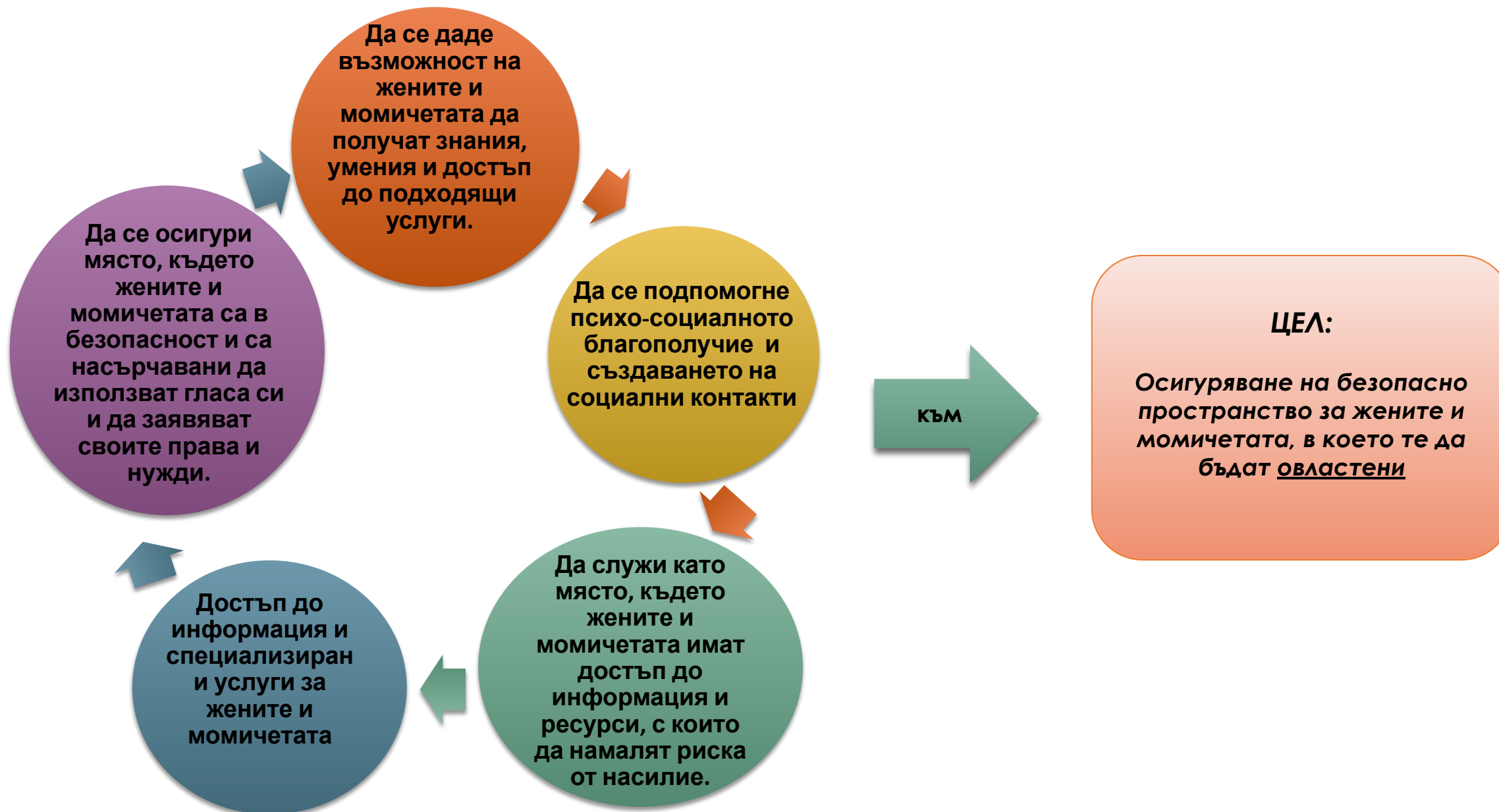
- Създаден от International Rescue Committee (IRC) и International Medical Corps(IMC).
- Пилотиран в различни държави от Африка, Азия, Латинска Америка, Европа и Близкия изток.
- Възможност за адаптиране към контекста на прилагане.
- Съдържа подробни инструкции и насоки
- Съвети и инструменти за адаптация към контекста.

Безопасното пространство като мярка за защита

Моделът на Безопасното пространство е обвързан с мерките за предотвратяване на насилието, основано на пола (НОП). **Овластяването** на жените е в основата на процеса на преодоляване на неравенството между половете. Безопасните пространства за жени и момичета са използвани от десетилетия като част от хуманитарни програми, които дават възможност за жените и момичетата да съобщават за своите притеснения, свързани с тяхната безопасност, да изразяват своите нужди и да научават за подходящи услуги в общността.

Какви са целите на Безопасните пространства?

Водещи принципи

- **ОВЛАСТЯВАНЕ:** Овластяваща среда е тази, която насърчава самостоятелност и принадлежност. Жените и момичетата се превръщат от бенефициенти в активни двигатели на промяната, като се включват в планирането и реализацията на Пространството. Този процес насърчава способността на индивидите и общностите да поемат контрол върху собствения си живот и среда, да елиминират потисническите системи (по-конкретно патриархата), да разпознават и да се справят с неравностойните властови отношения.
- **СОЛИДАРНОСТ:** Подкрепящите отношения насърчават доверието и позитивните механизми за справяне, като същевременно укрепват социалните аспекти, които са от основно значение за възстановяването на жертвите и за емоционалната им сигурност. Това отговаря на **феминисткия подход, който съчетава силата да се споделя с**

Водещи принципи

- **ОТГОВОРНОСТ:** Безопасните пространства са отговорни за осигуряване на различни нива на безопасността за жените и момичетата, които трябва да могат открито да споделят своите преживявания и притеснения. Освен това, чрез обратна връзка те трябва да имат възможност да оказват въздействие върху решенията и програмата на пространството.
- **ВКЛЮЧВАНЕ:** Безопасните пространства насърчават разнообразието и оптимизират всички процеси на участие на жените и момчетата. Разнообразният персонал и доброволците трябва да демонстрират безпристрастни и приобщаващи нагласи, убеждения и практики.
- **СЪТРУДНИЧЕСТВО:** За да изведат жените и момичета от периферията на хуманитарната помощ към центъра на социалната подкрепа и интеграция, както и към техните общности, пространствата насърчават и стимулират взаимоотношения, които разширяват възможностите на жените и момичетата да участват, да преговарят, да влияят, да контролират и да държат отговорни лицата и институциите, които засягат живота им.

Защо само за жени и момичета?

- Пространствата, предназначени само за жени, гарантират тяхната **физическа и емоционална безопасност**.
- Пространствата, предназначени само за жени, дават възможност на жените и момичетата да се развиват, **без да се чувстват съдени и оценявани от другите**.
- Пространствата, предназначени само за жени създават условия жените и момичетата да се **подкрепят взаимно** и да създават социални контакти.

Каква е ролята на мъжете и момчетата?

- Мъжете и момчета трябва да бъдат привлечени чрез информационни кампании като ключови участници. Тяхната **подкрепа** за Безопасните пространства е важна.
- Те могат да имат **въздействие** и да осигурят подкрепата на общността.
- **Те могат да окажат влияние** върху други членове на общността спрямо инициативите на Безопасните пространства.
- **Могат да се превърнат в съмишленици, да предотвратяват** насилието над жени в общността и да насърчават безопасна среда.
- Тяхната роля и участие се насърчават чрез подхода "не вреди" и подхода, насочен към безопасността, най-вече чрез базовата оценка на контекста. Жените и момчетата трябва да бъдат консултирани и подпомогнати да включват мъжете и момчетата от техните общности.

Модел на програмата

Стартирането на Безопасното пространство включва поредица от ключови стъпки, предназначени да осигуряват устойчивост и ефективност в дългосрочен план. Цикълът за стартиране и функциониране на пространството включва следните етапи:

- 1) Оценяване
- 2) Стартиране
- 3) Набиране на персонал
- 4) Изграждане на капацитет - обучение на персонала
- 5) Изпълнение на дейностите, включително мониторинг и оценка
- 6) **Овластяване за напускане**

Първа стъпка: Фаза на оценяване

Оценката трябва да бъде извършена преди създаването на Безопасното пространство. На този етап е важно:

- Да се отнасяте към жените и момичетата като лица, **вземащи решения**. Необходимо е да се провеждат консултации с жени и момичета от различни групи.
- Да изградите **доверие** в общността, което ще подобри качеството на оценката.
- **Да ограничите максимално възможните рискове за безопасността** на интервюираните.

Първа стъпка: Фаза на оценяване

Методи за оценка:

- Интервюта с ключови експерти
- Фокус групи с жени и момичета
- Дискусии и фокус групи с представители на общностите
- Карта на услугите
- Анализ на основните участници и потенциалните партньори
- Карта на безопасността
- Карта на общността

Всички тези методи, са включени в инструментариума на Безопасното пространство и могат да се адаптират към нуждите на местния контекст.

Втора стъпка: Начална фаза

Началната фаза се характеризира с реализирането на поредица от стъпки, които трябва да се изпълнят при стартирането на Безопасното пространство:

- Определяне на име и определяне на обхвата на пространството
- Съображения относно приобщаването и многообразието в рамките на пространството
- Избор на местоположение
- Установяване на физическата структура
- Осигуряване на подкрепа от страна на общността
- Избор на методика за обратна връзка от потребителите

2. Начална фаза - определяне на име и обхват

Името на пространството дава **идентичност** на мястото и определя замисъла, заложен в създаването му.

Пространството **НЕ е** :

- Подслон/ приют: безопасните пространства нямат за цел да предоставят място за незабавна защита или временно настаняване.
- Специализирано място за деца: не е създадено за закрила на децата и защита на техните права, макар че може да се използва за такива цели в извънредни ситуации.
- Център за консултации/общински център: тези услуги са публични места, където жените и мъжете могат да се срещат за социални дейности, като се насърчава тяхното социално приобщаване.
- Център за защита: тези центрове предоставят услуги на жертвите на насилие, основано на пола, като в много случаи са част от болници или други по-големи центрове, и предлагат широк спектър от услуги, включително здравни и правни услуги.

2. Начална фаза - Приобщаване и многообразие

Жените и момичетата се различават по много начини (в културен, социален и икономически аспект). Ето защо е важно да се предвидят различни дейности и подходи, така че всички да се чувстват включени. Следва да се направи анализ на различните затруднения, които биха могли да възпрепятстват участието на жените и момичетата в дейностите на Безопасното пространство .

Често срещани пречки, са:

Нагласи и социални бариери: Патриархалните или сексистки нагласи са сред основните пречки пред пълноценното и равноправно участие на жените и момичетата в хуманитарни дейности. Някои жени и момичета се сблъскват и с ейджизъм, хомофобия, трансфобия, расизъм и предразсъдъци, основани на увреждания, класа и др. Ако персоналът на Безопасното пространство не заяви ясно, че различните жени и момичета са еднакво добре дошли, някои от тях могат да се страхуват, че ще се сблъскат със същите негативни нагласи, които присъстват в по-широката общност, и да откажат да участват.

2. Начална фаза - Приобщаване и многообразие

- **Информационни бариери** възникват, когато информацията не е достъпна за всички. Такъв тип бариера може да бъде незабележима, но да съществува да и изключва различните жени и момичета, особено тези със зрителни или слухови увреждания.
- **Липса на конфиденциалност** – Безопасните пространства са считани за места, където претърпелите насилие могат да разкрият преживяното от тях и да потърсят помощ. Макар че пространствата са предназначени само за жени и момичета, и тяхната структура, осигурява на жертвите буфер на конфиденциалност от това други хора да знаят за техните преживявания, има вероятност участници и служители да научат за преживяванията на пострадалите. Ето защо, Безопасното пространство трябва да осигури среда, в която както персоналът, така и участниците спазват поверителността на жертвите.

2. Начална фаза - приобщаване и многообразие

- **Стигма и социална изолация** - Различните жени и момичета, които вече са отхвърлени или пренебрегвани в своите общности, може да се притесняват, че престоят им в Безопасното пространство ще доведе до същата динамика. Това се отнася най-вече за жени и момичета, които са прикривани или изолирани в семействата си (поради възраст или увреждане) или които укриват самоличността си, тъй като тяхната етническа принадлежност, религия, сексуална ориентация или полова идентичност могат да са повод за дискриминация и насилие.

2. Начална фаза - критерии за избор на местоположение

При избора на място, където ще бъде разположено Безопасното пространство, е важно да се имат предвид определени критерии и фактори.

- **Безопасен достъп до мястото и съпътстващите го услуги** – трябва да се вземе предвид мнението жените и момичетата, както и на членовете на общността за конкретни места, където пространството би се считало за безопасно и достъпно, както и за пречките и факторите, които биха могли да попречат на определени групи жени и момичета да получат достъп до тези места.

2. Начална фаза - критерии за избор на местоположението

- **Близост до или наличие на други услуги** - разположението на Безопасното пространство в близост до социални услуги и програми за помощ е възможност за прилагане на интегриран подход за предоставяне на директна подкрепа в партньорство с други организации.
- **Терен, инфраструктура и разпоредби, налагани от трети страни** - местоположението на безопасното пространство може да бъде повлияно от различни практически или политически въпроси, поради което е важно при определяне на локацията да се събере информация за административните изисквания и разпоредби и да се включат съответните компетентни органи.

2. Начална фаза - физическа структура

Очаква се Безопасното пространство да има различно разпределение на помещенията в отделните държави, отговарящи на културните норми и съобразени с наличните ресурси и избраните подходи на работа. Въпреки различията, всички пространства следва да осигурят достъпност на всички жени и момичета, включително на тези с физически увреждания.

Следните изисквания представляват минимални стандарти за всички Безопасни пространства, независимо от локацията им :

- **1 помещение за дейности.** Безопасното пространство не може да функционира като такова без поне една специализирана стая за групови дейности.
- **1 помещение за консултации.** Безопасното пространство не може да функционира като такова, ако не разполага с поне една стая, предназначена за поверителни разговори и психологическо консултиране.
- **1 допълнителна стая за занимания, специално предназначена за момичета.** Това гарантира равностойно, но различно пространство и програмиране за младите момичета.

2. Начална фаза - физическа структура

- **1 помещение за деца.** Това е много същественият фактор за достъп и участие на майките в дейностите, особено на места, където няма алтернативни възможности за грижи за деца или услуги за закрила на детето.
- **1 склад за съхранение на материали и оборудване.** Това е необходимо, за да се гарантира сигурното управление на ресурсите и запазване на оборудването на програмата.

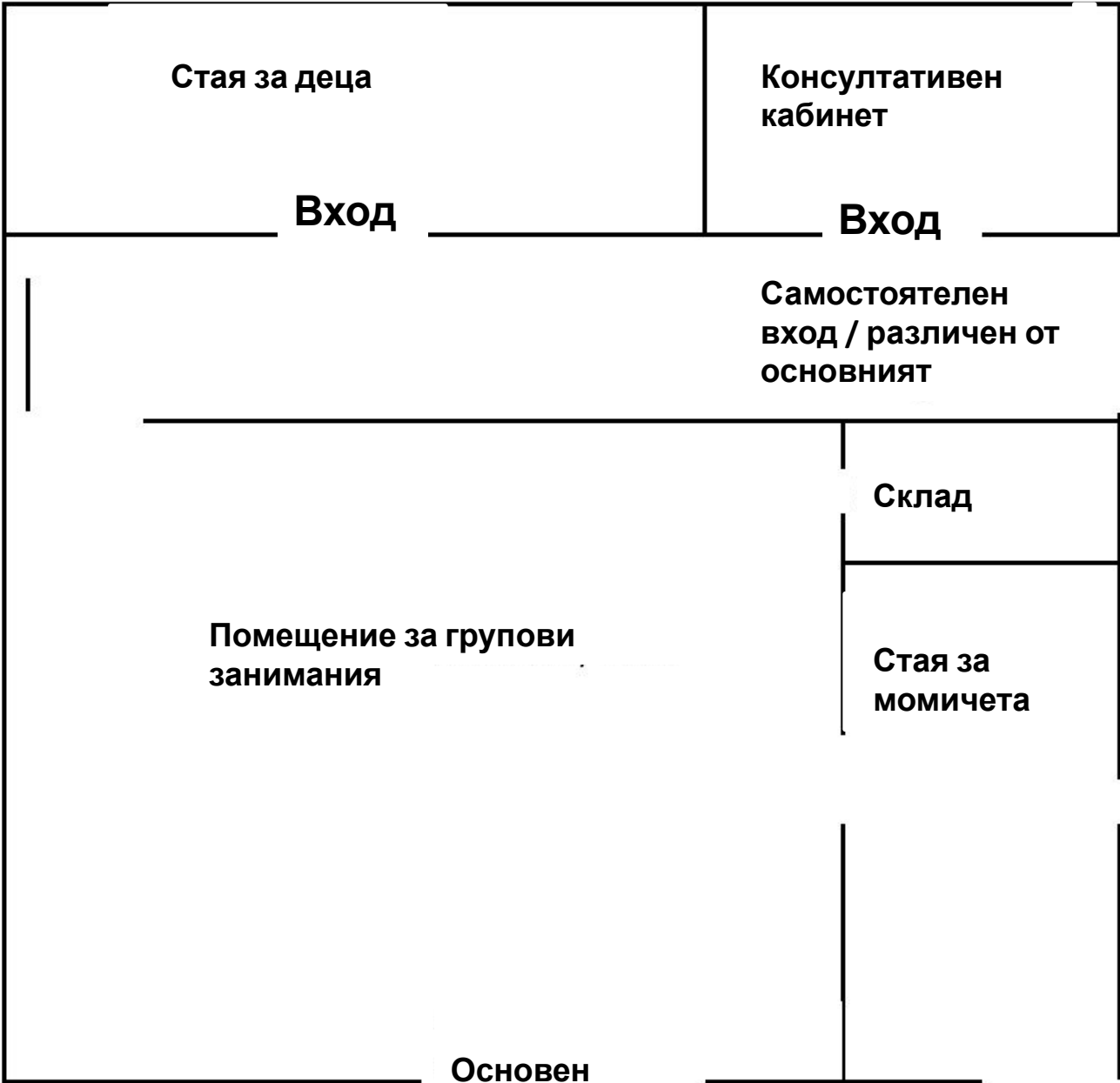
Това са минималните изисквания, които всички Безопасни пространства трябва да спазват. В допълнение е добре те да разполагат с офис пространство за персонала, приемна, кухненско помещение и пространство за дейности на открито.

2. Начална фаза - физическа структура

Други помещения:

- Рецепция / коридор
- Кухня
- Склад
- Сервизни помещения

2. Начална фаза - осигуряване на подкрепа от общността

Стратегията за ангажиране на представители и групи от общността зависи от тяхното влияние върху живота на жените и момичетата. Например, от родителите зависи участието на непълнолетните момичета. В някои култури се очаква мъжете – съпрузи или бащи да се съгласят жените на посещават Безопасното пространство. Това е необходимо да се има предвид не само в началото, а на всички етапи на изпълнение.

- Определете ключовите представители: лидери на общността, религиозни лидери, настояници и родители, съпрузи и подрастващи момчета;
- Включете ги в различните етапи от процеса на създаване на Безопасното пространство;
- Организирайте дейности/събития, в които те могат да се включат;
- Използвайте информационни брошури и други материали, за да разкажете за пространството.

2. Начална фаза - осигуряване на подкрепа от общността

- Организиране на големи събития като събирания на общността, интеркултурни дни и мероприятия за деца и семейства също би позволило на повече представители на общността да се включат в дейността на Безопасното пространство и да го възприемат като добра възможност за жените и момичетата.
- Важно е мъжете да не се отнасят с подозрение към пространството. За тази цел трябва да се познава добре динамиката на отношенията между мъжете и жените в съответната култура, както и да се провеждат информационни сесии, на които да се обяснява какво е и какво не е Безопасното пространство и защо е предназначено само за жени и момичета.
- Не наблягайте прекалено на ролята му като лесен вход към услуги за подкрепа на пострадали от домашно насилие и други форми на насилие, основано на пола. Целите на пространството трябва да се обясняват цялостно, а не да се свеждат само до превенция и подкрепа при насилие, основано на пола.

2. Начална фаза - обратна връзка

Важно е жените и девоите, които посещават Безопасното пространство, да могат да споделят мнението си за услугите и дейностите, осъществявани в него. Изборът на канали за даване на обратна връзка и за споделяне на преживявания и впечатления трябва да се определи чрез консултации с жените и момичетата, като това е от ключово значение за те да бъдат активни. Изборът на най-подходящия начин за комуникация с дадена група осигурява събирането на необходимите данни.

Примери за събиране на обратна връзка:

- Кутии за анонимна обратна връзка;
- Допитвания чрез въпросници или интервюта;
- Групови дискусии и фокус групи;
- Други средства за събиране на обратна връзка.

2. Начална фаза - обратна връзка

В Безопасното пространство жените не са пасивни потребители, а допринасят за живота в него по различни начини. Те не само да **получават**, но и да **допринасят**.

Жените ПОЛУЧАВАТ

Уважение от персонала и другите участници, които ги приемат като равни.

Знание за наличните услуги и как да бъдат в безопасност.

Достъп до различни услуги в подкрепа на тяхното благополучие и безопасност.

Емоционална подкрепа от останалите жени

Изграждане на умения и възможност да ги приложат на практика

Право да избират, да се изразяват и да оказват влияние на споделеното пространство.

Жените ДОПРИНАСЯТ

Като проявяват Уважение към личното пространство да другите жени и момичета.

Като приемат различията и включват всяка жена и момиче.

Като подкрепят емоционално други жени и момичета създавайки приятелства и социални връзки.

Като споделят с останалите опит, знания и умения.

Като имат активна позиция и допринасят към споделеното пространство.

Като дават конструктивна обратна връзка на екипа на Безопасното пространство, за да бъдат неговите дейности в съответствие с нуждите на жените и на високо качество.

3. Персонал – подбор и обучение

При подбора на персонал е добре предварително да се изготви организационната структура на пространството и да се определят необходимите позиции. Структурата зависи от услугите и дейностите, които ще се предоставят в него. Тя трябва да съответства на специфичните потребности, капацитет и ресурси на новосъздаденото пространство.

Основните позиции са:

- **Координатор** - упражнява цялостен контрол и отговаря за безопасността, координацията, отчетността и целесъобразността на пространството;
- **Ръководители на дейности** - отговарят за конкретните дейности;
- **Координатор на работата с общността** – занимава се с осигуряване на безопасен достъп до програмите на Безопасното пространство. Дейностите за работа с общността варират в зависимост от нуждите и контекста, но обикновено включват разпространение на информация, повишаване на осведомеността и координация с лидерите и другите представители на общността.
- **Други специалисти** в зависимост от предоставяните услуги това могат да бъдат преводачи, културни медиатори, психолози, социални работници, специалисти по репродуктивно здраве, специалисти по правна помощ, детски възпитатели и др.

4. Обучение на персонала

Един от най-важните компоненти на разработването на програмите на Безопасното пространство е подготовката на персонала. Това включва оценка на способностите, мониторинг и планиране, както и инвестиране на време, човешки ресурси, мотивация, подготовка на обучителни материали, подкрепа, напътствия и супервизия.

Установяването на **базовия капацитет и уменията на всеки служител** е добра отправна точка, за да се гарантира персонализирана подкрепа за служителите и да се определят областите, в които трябва да бъдат подпомогнати с още знания. Важно е постоянно да се следят нуждите от обучение и да се предоставят материали в основните области на обучение, които да се ползват винаги, когато е персоналът изпитва несигурност и съмнения.

4. Обучение на персонала

По-долу са посочени темите, с които служителите трябва да бъдат запознати в зависимост от тяхната роля.

ВСИЧКИ СЛУЖИТЕЛИ
(водещи на случаи,
социални работници,
медиатори и др.)
Безопасност /Защита от
сексуална експлоатация
и насилие (PSEA)
Насилие, основано на
пола – основни понятия
Безопасно пространство
– основни понятия
Работа със случаи на
насилие, основано на
пола
Различия и включване

ПЕРСОНАЛ реализиращ
програмите (координатор,
връзки с обществеността,
фасилитатори и др.)
Феминистки подходи към
Безопасното
пространство
Предоставяне на
мобилни услуги
Работа с момичета в
юношеска възраст
Наръчник за Безопасно
пространство -

Грижа за себе си

СУПЕРВИЗОРИ И
РЪКОВОДИТЕЛИ НА
РЕСОРИ

Грижа за екипа

Подкрепа и супервизия

ВЪНШНИ УСЛУГИ
(юридически,
медицински,
психологически и др.)
Безопасност/Защита от
сексуална експлоатация
и насилие (PSEA)
Насилие, основано на
пола – основни понятия
Безопасно пространство
– основни понятия
Работа със случаи на
насилие, основано на
пола

Трафик на хора

Трафик на хора

Организация на работата
на Безопасното
пространство – график,

5. Изпълнение на дейностите

Осъществяването на дейностите в Безопасното пространство трябва осигури безопасно участие на всички включени жени и момичета. Следните подходи трябва да бъдат взети предвид при изпълнението на дейностите:

- **Адаптиране към контекста.** За да се насърчи и улесни достъпът, услугите и дейностите трябва да са съобразени с различните нужди, опит, възрасти и ниво на комфорт на жените и момичетата, които посещават Безопасното пространство.
- **Жените и момичета водят.** За да се гарантира, че Безопасното пространство е изцяло ръководено от жени и момичета, то трябва да им предлага възможности да придобиват умения и знания и да поемат активна роля в разработването на програми за овластяване.
- **Информираност на общността.** Ангажиране на по-широката общност, за да бъде пространството добре прието и да се осигури достъпа и използването му от жените и момичетата. Информационната дейност може да се осъществява под различни форми, включително информационни сесии, посещения от врата на врата и писмени комуникационни материали.

5. Изпълнение на дейностите

Основната цел на Безопасното пространство е постигане на **промяна** чрез **овластяване**.

В пространството овластяването се смята за процес, при който се насърчава способността на хората и общностите да осъществяват контрол върху живота си и заобикалящата ги среда. По-нататък са посочени различните видове овластяване, за които допринасят дейностите на пространството.

Когато се създават дейности в рамките на Безопасното пространство, овластяването е от основно значение и се преценява според степента на промяна, която се цели да се осъществи.

Неструктурираните и полу-структурираните дейности за психо-социална подкрепа като част от програмите срещу насилието, основано на пола, целят автономизиране на жените чрез овластяване. Важно е да се определи върху кои видове овластяване ще се съсредоточи дадена дейност. Така ще се определи на кое ниво на промяна работи тя: лично, междуличностно или системно.

5. Изпълнение на дейностите

Личностно

Насочена ли е дейността към индивидуална промяна у жените по отношение на това, как възприемат себе си?

Между-личностно

Насочена ли е дейността към това как жените оценяват другите и гледат на света?

Системно

Насочена ли е дейността към промяна в структурите, допусканията, разбиранията, правилата и/или ролите?

Личностното овластяване включва дейности, които развиват самоувереността у жените и момичетата, тяхната осъзнатост и самоуважение, способността им да отстояват правата си и да правят избори. Този вид овластяване се фокусира върху дейности, които подсилват самочувствието на жените, самооценката им и другите аспекти на „ядрото“.

Когнитивно овластяване

Дейностите са насочени към междуличностно развитие и промяна.

Социално и гражданско овластяване има, когато дейностите и услугите подпомагат участието на жените в обществения живот, както и уменията им да се мобилизират и организират в името на социална промяна и да работят за системна промяна

Психологическо

овластяване – включва дейности и услуги, които откриват и развиват силните страни у жените и момичетата, подкрепят свободата им да се изразяват, да се справят с трудностите, и да се подпомагат взаимно, като работи едновременно на личностно и между-личностно ниво.

5. Изпълнение на дейностите

Следният списък илюстрира връзката между целите на Безопасното пространство, основните дейности, за членовете или общността, и видовете овластяване, които тези дейности подкрепят.

Цел 1: Безопасното пространство улеснява достъпа на всички жени и момичета до знания, умения и подходящи услуги.

Примерни дейности, които подпомагат постигането на тази цел, са:

- Ориентация за нови членове;
- Предоставяне на информация за наличните услуги;
- Насочване към други услуги;
- Периодична актуализация на картата на услугите;
- Провеждане на информационни сесии от външни експерти (юридически, хранителни или в областта на сексуалното репродуктивно здраве)
- Сесии за придобиване на житейски опит и умения за девойки;
- Групи и обучения за придобиване на умения (от външни организации за професионално обучение).

5. Изпълнение на дейностите

Цел 2: Безопасното пространство подкрепя психо-социалното благополучие на жените и момичетата и създаването на социални контакти.

Примерни дейности, които подпомагат постигането на тази цел, са:

- Артистични дейности (напр. музика, танци, театър, рисуване)
- Тренировки и спорт (напр. йога, волейбол, футбол)
- Отдых и релаксация (чаени церемонии, медитация, разказване на истории, филми)
- Занаяти (напр. правене на сапун, шиене, изработване на кошници)
- Инициативи за развитие на общността (напр. градинарство, възстановяване на обществени пространства)
- Групи за взаимопомощ (групи за подкрепа на млади майки или възрастни жени, групи за развитие на общността)
- Дейности за генериране на приходи в общността в подкрепа на пространството

5. Изпълнение на дейностите

Цел 3: Безопасните пространства служат като място, където жените и момичетата имат достъп до информация и ресурси, с които да намалят риска от насилие.

Примерни дейности, които подпомагат постигането на тази цел, са:

- Провеждане на дискусии относно рисковете от насилие и безопасността
- Сесии за повишаване на осведомеността относно рисковете от насилие, основано на пола, както и сексуално насилие, и наличните услуги за подкрепа
- Информация за трафика на хора, индикатори самоидентификация, търсене и получаване на помощ, включително информация за наличните услуги
- Сесии за повишаване на осведомеността относно механизмите за обратна връзка и докладване
- Упражнения за изготвяне на карта на общността и планиране на безопасността
- Информационни сесии, организирани от експерти в областта на безопасността и сигурността (мироопазващи сили, полиция и др.)
- Предоставяне на хигиенни комплекти за женски здраве, парични средства или хранителни ваучери

5. Изпълнение на дейностите

Цел 4: Безопасното пространство осигурява достъп до специализирани услуги за жертви на насилие, основано на пола.

Примерни дейности, които подпомагат постигането на тази цел, са:

- Предоставяне на информация за наличните услуги и програми за подкрепа
- Безопасно насочване към специализирани услуги за жени и деца, жертви на насилие
- Подкрепа на жените, които споделят за преживяно насилие и трафик.
- Предоставяне на услуги за жертви на насилие, основано на пола и индивидуални консултации
- Конфиденциално приобщаване на пострадалите към груповите дейности на Безопасното пространство.

5. Изпълнение на дейностите

Цел 5: Безопасното пространство осигурява място, където жените и момичетата са в безопасност и са насърчавани да използват гласа си и да заявяват своите права и нужди.

Примерни дейности, които подпомагат постигането на тази цел, са:

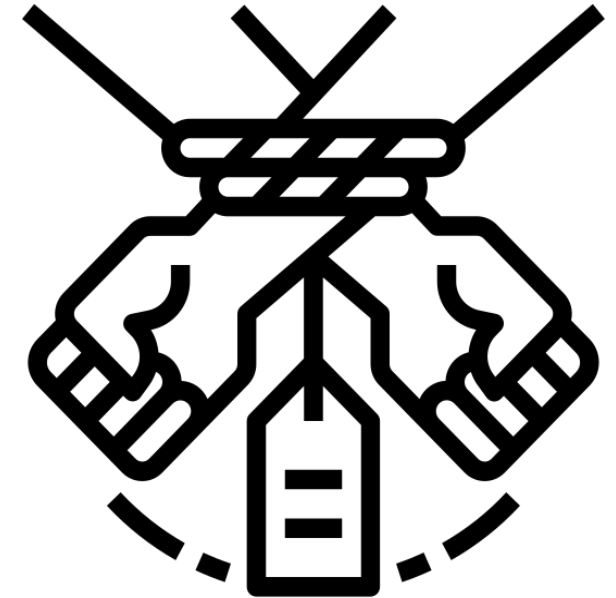
- Фасилитирани дискусии (фокус групи), посветени на гледните точки и нуждите на жените и момичетата.
- Създаване на енския форум и планиране на застъпничество
- Напътствие, подкрепа от останалите или от страна на по-активни членове.
- Провеждане на срещи и други инициативи, ръководени от жени и момичета
- Обучение по лидерство и защита

Трафик на хора – ОСНОВНИ ПОНЯТИЯ

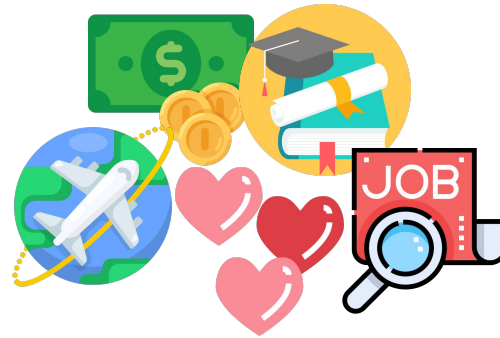
IRC

Определение за трафик на хора

- Трафикът на хора представлява експлоатация с цел печалба.
- Хора от всякакъв пол, възраст и произход могат да станат жертви на това престъпление, което се извършва във всички части на света.
- Трафикантите използват различни методи и техники, за да измамят жертвите си.

Определение за трафик на хора

Междусекторност на
уязвимостите

Възможност за мечтан
живот

Възползване и
експлоатацията на
уязвимостта

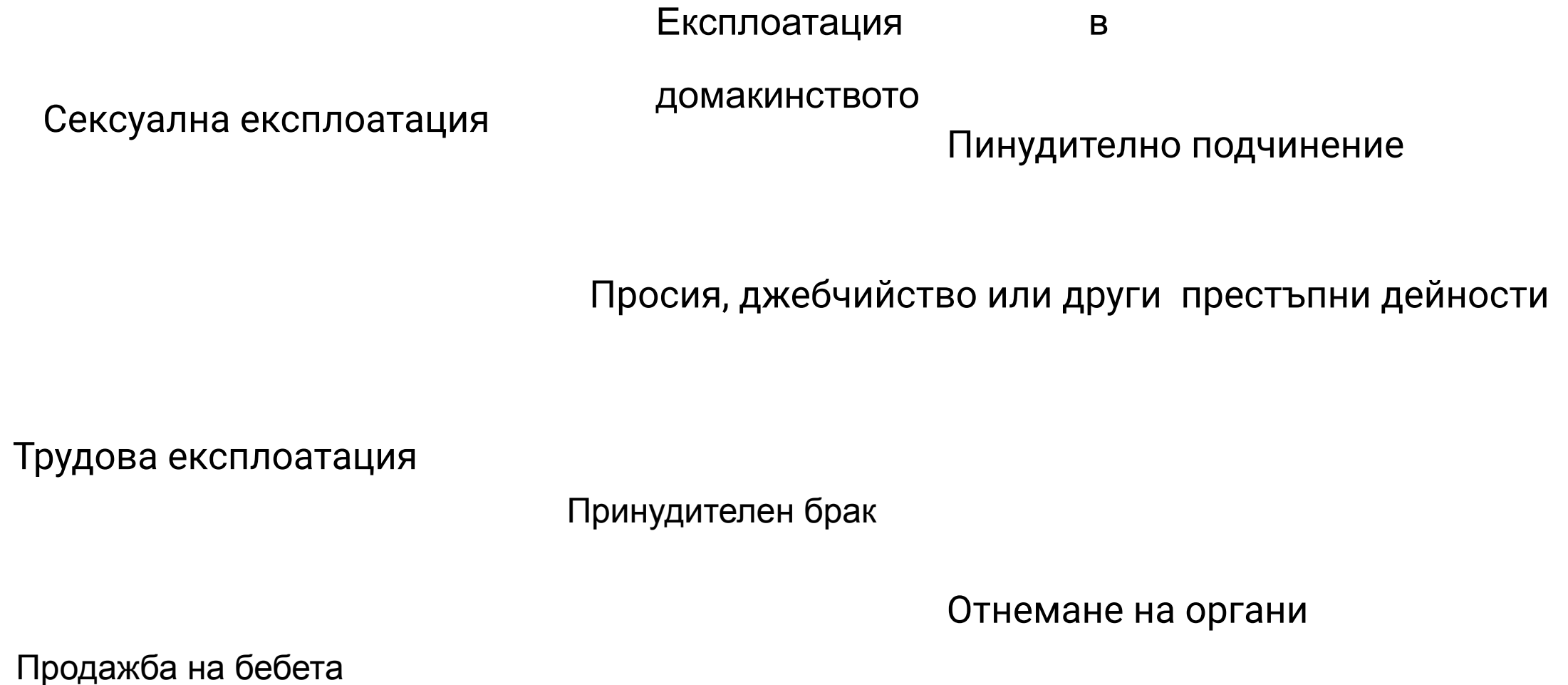
В случай на трафик на хора човек е изправен пред възможности, за които е мечтал, независимо дали става дума за личностно или професионално развитие, или за подобряване на финансовата ситуация. Трафикантите използват стремежът към по-добър живот, за да накарат лицето да се ангажира с дейност, която е представена като законна и безопасна, докато в действителност става въпрос за експлоатация. Те се възползват от различните уязвимости на таргетираното лице, за да го експлоатират с цел печалба.

Трафикът на хора се определя по едновременното наличие на три компонента:

- **ДЕЙСТВИЕ**- набиране, транспортиране, прехвърляне, укриване или приемане на лица
- **СРЕДСТВА** - заплаха, употреба на сила, принуда, отвлечане, измама, заблуда, злоупотреба с власт
- **ЦЕЛ** - експлоатация: може да бъде принудителна сексуална работа, принудителен труд, принудително подчинение, отнемане на органи насилствен брак и др..

Видове трафик на хора

Световни тенденции в трафика на хора

Смята се, че само 1 % от жертвите на трафик са идентифицирани. Съвременните световни тенденции в трафика на хора са следните:

- По-нисък институционален капацитет за разкриване и преследване на трафика на хора.
- По-малко възможности за трафикантите да действат по време на Covid-пандемията.
- Изместване на трафика към още по-скрити и онлайн места.
- В световен мащаб 41 % от жертвите на трафик се самоидентифицират (UNODC 2023).
- Смята се, че между 18% (UNODC) и 28% (UNICEF) от жертвите на трафик са деца.
- През 2021 г. в глобален мащаб са идентифицирани около 90 000 жертви на трафик (Stop the Traffick).
- Смята се, че във всеки един момент между 25 и 30 милиона души са подложени на трафик.

Работа с потенциални жертви на трафик на хора в Безопасното пространство.

В Безопасното пространство не се извършва активна идентификация на жертви на трафик.

Персоналът на пространството може да предложи на жертвите на трафик възможност да потърсят помощ като:

- Предоставя информация как и къде се докладват безопасно за престъпления и къде може да се намери помощ. (плакати, листовки, семинари).
- Организиране на групови информационни сесии за трафика на хора.
- Предоставяне на възможност за провеждане на индивидуални консултации, ако жените и/или момичетата искат да разкрият случай на трафик.

Индикатори за разпознаване на жени, потенциални жертви на трафик

- Жени, които са били подвеждани от фалшиви обещания
- Несъответствия в описанието на миграционното пътуване
- Промяна на историята на миграцията, отбягване, отричане, омаловажаване на ситуацията, разказване на напълно идентична история с тази на други мигранти от същия район
- Жени, които имат значителен дълг към трафикантите
- Начин на живот, несъответен на социалното им положение
- Притежаване на голяма сума пари в брой
- Честа смяна на жилището
- Страх, че са наблюдавани, постоянно се вглеждат в някого, който като че ли ги наблюдава
- Пристрастяване към вещества
- Негативни чувства, влияещи върху поведението (тревога, страх, изолация, срам, безнадеждност, вина) и нежелание да говори за това
- Признаци на видими наранявания (синини, порязвания, изгаряния, специфични татуировки, наранявания, получени по време на работа и т.н.) без предишен достъп до медицинска помощ за лечението им, нежелание или невъзможност да обясни как са получени

Индикатори за разпознаване на жени, потенциални жертви на трафик

- Винаги е придружена от човек или група, не желае да провежда индивидуални консултации/интервюта
- Признаци на контрол от страна на друго лице (ограничена свобода на движение, някой друг държи личните ѝ документи или са ѝ дадени фалшиви)
- Непрестанни телефонни разговори, притежава няколко телефона
- Не може да говори сама, винаги е придружавана от лице, което говори вместо нея
- Изглежда, че е в нездравословна или насилствена връзка с партньора си

Признаци на сексуална експлоатация

Какво може да се забележи в Безопасното пространство :

- Интерес към теми, свързани със сексуалността, контрацепцията и аборта
- Ако забележите група жени, която изглежда контролирана от друга група или конкретно лице
- Липса на желание за прекратяване на сексуалната работа, дори ако здравословното им състояние представлява риск (бременност, заболяване)
- Използва лексика, свързана със сексуалния живот, на местния език или на езика на клиентската група

Признаци за трудова експлоатация

Какво може да се забележи в Безопасното пространство :

- Липса на заплата или много ниска заплата
- Живее и спи на работното място
- Условията на труд (правни и икономически) са много под стандартите на страната
- Работи в извънработно време, за да получи законово установената минимална заплата
- Живее със семейство, което не е нейно (индикатор за експлоатация в домакинството)
- Трябва да се грижи за всички домакински дейности в къщата и/или да се грижи за децата ежедневно, отказва ѝ се почивка и свободно време

Признаци за трудова експлоатация

- Документите за самоличност или други ценни лични документи се съхраняват от работодателя или трудовия посредник
- Предоставя доказателства, че не може да се премести или да напусне на работа
- Търпи наказания на работното място чрез използване на насилие
- Обект на обиди, злоупотреби, заплахи или прилагане на насилие

Какво може да се забележи в Безопасното пространство при момичета на възраст под 18 години, посещаващи Безопасното пространство :

- Повтарящи се сигнали за незаконни дейности
- Занимава се с работа, която не е подходяща за възрастта
- Лъже за възрастта си
- Употребява наркотици и/или алкохол
- Идва в центъра с възрастен, който иска да присъства на дейностите/интервютата
- Не се държи по начин, типичен за деца на същата възраст (т.е. необичайно притеснително или общително, сексуално поведение и т.н.)
- Изглежда, че изгражда нездравословни взаимоотношения с възрастните
- Необичайно поведение на детето спрямо придружаващото лице (тревожно, уплашено)
- Непридружените деца се представят като братя и сестри, въпреки че изглежда, че нямат никаква прилика, липсва емоционална привързаност
- Признава, че се налага да иска разрешение от партньора си за различни действия

Как да работим с предполагаемите жертви?

ДА

- Предоставяне на информация за подкрепа в случаи на трафик на хора чрез плакати, брошури
- Информационни сесии за трафика на хора
- Предоставяне на възможности на предполагаемите жертви да разкажат за своя случай без натиск
- Наличие на карта на специализираните услуги

НЕ

- Не провеждайте интервюта с потенциалните жертви на трафик с цел разкриване, освен ако не предоставяте специализирани услуги.
- Никога не принуждавайте лицето да споделя за своя случай
- Не приемайте жертвите на трафик в собствения си дом
- Не придружавайте жертвите на трафик до дома им или до работното им място, за да си вземат вещите
- Не помагайте на жертвата на трафик на хора да разговаря със своя работодател, приятел, агент, колега
- Не се свързвайте с властите без разрешение на жертвата

Принципи при работа с жена, предполагаема жертва на трафик

- Не вредете
- Гарантирайте ненанасяне на вреда
- Осигурете безопасност, оценка на риска
- Не дискриминирайте
- Предоставете информация за травмата
- Прилагайте овластяващ подход, насочен към жертвата
- Услуги, съобразени с език и култура
- Използвайте преводачи
- Информирано съгласие
- Конфиденциалност
- Уважение
- Процедури за извънредни ситуации

Въпреки добронамерените намерения, целящи да помощ и подкрепа, те могат да причинят (допълнителна) вреда, особено при работа с хора, преживели травматични събития, като жертвите на трафик. Важно е никога да не предприемаме действия, които биха могли да влошат положението на жертвата или на нейните близки. Ако негативните последици не могат да бъдат избегнати, трябва да направим всичко възможно, за да ги сведем до минимум.

- Безопасността и сигурността са важни както за клиентите, така и за персонала
- Опасенията за безопасността трябва да се разглеждат с предимство, преди да се предоставят други услуги. След като жената е в безопасност, тя ще е по-предразположена да използва услугите
- Не трябва да се оказва натиск и да се настоява, ако съществува риск интервюирането или общуването с трафикирана жена да застраши нейната безопасност или психично здраве
- Нужен е план, който да приоритизира и гарантирана физическата безопасност на жертвата, членовете на нейното семейство, както и нейната емоционалната безопасност. Той трябва да посочи и рисковете/ползите от предприеман на правни действия
- Ако има повишен риск от продължаващо насилие, това може да доведе до убийство или самоубийство
- Оценка на риска и свеждане до минимум на рисковете, породени от изолация и дискриминация
- При първа среща с лицето го информирайте за вашата организация, наличните услуги и какво можете да предложите
- Споделете информация за следващите стъпки, уверете се, че сте ясни и прозрачни в комуникацията

Осигуряване на безопасност

- Запазете спокойствие, дори ако жената е силно разтревожена.
- Винаги бъдете открити и откровени, за да изградите доверие, което е необходимо за успешното възстановяване
- Преценете непосредствените и дългосрочните рискове за сигурността
- Ако подозирате, че предполагаемата жертва на трафик е придружена от трафиканта, опитайте се да я отделите от него. Ако това не е възможно, по-добре е да не се конфронтирате
- При първа среща с жената я информирайте за вашата организация, наличните услуги и каква подкрепа можете да ѝ предложите
- Споделете информация за следващите стъпки, уверете се, че сте ясни и прозрачни в комуникацията

Какви са рисковете, когато разговаряте с жени, които са предполагаеми жертви на трафик?

- Риск от насилие срещу жената от страна на трафиканта и/или правораздавателните органи
- Риск от насилствени последствия срещу семейството на предполагаемата жертва
- Риск от засрамване, отхвърляне или наказание от страна на семейството или общността
- Риск от идентифициране/депортиране от страна на властите
- Риск от отмъщение от страна на властите в страната на произход
- Лоялност към трафиканта и зависимост от него

Оценка на риска при разговор с жени, които са предполагаеми жертви на трафик?

- Как общуването с предполагаемата жертва ще бъде възприето от трафиканта / другите / семейството / общността и т.н.
- Има ли някой, който е против да общувате с жертвата?
- Този, който е против да общувате с жертвата, ще разбере ли за това?
- Чувства ли се жертвата задължена да общува с вас?
- Може ли общуването с вас да доведе до насилие, миграционни проблеми, загуба на заплащане или други неприятности?
- Жертвата намира ли се в емоционално състояние, което позволява да разговаряте с нея?

Примерни въпроси ,за оценка на риска:

- Имате ли притеснения да проведем на това интервю/разговор?
- Смятате ли, че разговорът с мен би могъл да предизвика някакъв проблем за Вас, за Вашето семейство, Вашите приятели или някой друг?
- Говорили ли сте преди с някого за вашето преживяване/случай? Какъв беше резултатът от това от това?
- Смятате ли, че това е подходящо време и място за обсъждане на вашето преживяване? Ако не, има ли по-добро време и място?

Недискриминация

Всеки има право да получи възможно най-добрата грижа, без да бъде дискриминиран въз основа на пол, възраст, способности, раса, език, религиозни или политически убеждения, сексуална ориентация, социално положение или класа и т.н.

Информираност за травмата - предотвратяване на повторното травмиране

- Припомнянето на травматичното събитие може да доведе до интензивни психологически и физически реакции.
- За много от оцелелите е стресиращо да говорят за преживяванията си. Въпреки това, за някои може да е терапевтично да споделят какво са преживели и да бъдат изслушани.
- Жертвите могат да бъдат повторно травмирани, както ако са изложени на други травмиращи събития, така и когато болезнените спомени предизвикат миналите травматични събития.
- Повторно травмиране може да се преживее и когато пострадалите разказват отново историята си. Това може да има дълго въздействие, много след интервюто.
- Жертвите обикновено изпитват срам от това, което са били принудени да правят и това, което им се е случило. Това повишава тяхната тревожност.
- Насочения към жертвата и съображения с травмата подходи са необходими, за да се избегне повторно травмиране докато се оказва подкрепа.

Информираност за травмата – комуникация с жертвата

- Осигурете на безопасност на жертвата на трафик по време на интервюто. Трафикантът може да е наблизо.
- Осигурете безопасно и поверително място за провеждане на разговора (вж. раздел "Поверителност").
- Трафикът на хора може да предизвика силни емоции и психологически реакции. Някои жертви ще се почувстват по-добре, а други - по-зле след споделянето. Важно е да ги успокоите.
- Реагирайте със съпричастност, неосъдително и подкрепящо. Не проявявайте съжаление.

Овластяващ подход, насочен към жертвата

Трафикът на хора обикновено лишава индивида от чувството му за контрол и избор; всички интервенции за възстановяване трябва да го овластяват и да не възпроизвеждат тази зависимост. Служителите в Безопасното пространство трябва да са:

- чувствителни към динамиката на властови отношения и да избягват повторение на контрол и принуда; пострадалите са най-компетентни относно своя живот и имат умения и силни страни, които могат да им помогнат да се застъпят сами за интересите си и да възстановят живота си.
- уверени, че жертвите са чути и могат да направят избор относно това какво ще бъде полезно за техния живот, като отчитат, че всеки човек е различен.
- снабдени с инструменти, ресурси и услуги, които подпомагат жертвите да възстановяват автономността и контрола върху живота си.

Овластяващ подход, насочен към жертвата

- фокусирани върху силните страни на жертвите и как те да бъдат стимулирани при разработването на индивидуалните планове за възстановяване.
- предлагат възможности и услуги, които предполагат жертвите сами да взимат решения
- насърчават жертвите да възвърнат гласа си, насърчават самоувереност и намаляват зависимостта от услуги.

Овластяващ подход, насочен към жертвата

- наблягат на самоосъзнаването на жертвата и свеждането до минимум на повторното травмиране
- целта е да се помогне на жертвата да бъде овластена, като същевременно ѝ се предостави информация, необходима за вземане на решения
- гарантират, че на жертвата се предоставя достатъчно информация, предлагат ѝ се услуги, адаптирани към нейните нужди, и възможности за търсене на справедливост по правен път
- признават силата и правото на жертвите да решават за себе си, и не се поставят в ролята на "спасител", който прави избор и взема решения от името на нея
- придружават жертвата при вземането на решение, тъй като тя може да се чувства нестабилна

Услуги, съобразени с език и култура

Трафикът на хора е престъпление, което засяга хора с различен произход и култура, говорещи различни езици. Затова е важно да се предлагат услуги, които са подходящи от културна и езикова гледна точка. Способността на дадено лице или организация да взаимодейства ефективно с хора от различни култури включва познаване на културните ценности, традиции, обичаи, език и поведение при планирането, изпълнението и оценката на дейностите по предоставяне на услуги.

Използване на преводачи

Доброто взаимодействие между преводачите и интервюиращите, ще накара жертвата да се по чувства спокойна и ще подпомогне изграждането на доверие, но в същото време включването на преводачи в помощ на персонала или за обработка на поверителна информация може да бъде рисковано, ако те не са внимателно подбрани и подготвени.

Трябва да се вземе предвид и фактът, че жертвите могат да нямат доверие или да се срамуват да говорят пред човек от своята общност или от същия културен произход. В допълнение, някои може да се притесняват да говорят по стигматизиращи въпроси като проституиране, сексуално насилие и др.

Как да гарантираме безопасното използване на преводачи

- Попитайте насаме пострадалата жена дали има доверено лице, което тя предпочита да ѝ съдейства. Ако случаят е такъв, уверете се, че посоченото лице разбира целта на интервюто и доброволно се съгласява да помага.
- Не приемайте непознати преводачи-доброволци, тъй като може да са окажат замесени в случая с трафика или да имат някаква изгода от участието си в разговора.
- Включвайте културни медиатори като важни участници и посредници при провеждането на трудни разговори
- Преводачите трябва да бъдат напълно информирани по въпросите за трафика на хора и за различните последици, които съпътстват това явление

Информирано съгласие

Основно право на всеки потребител е да бъде информиран за предстоящите действия и процедури преди да се съгласи да се възползва от дадена услуга.

Съгласието трябва да е информирано, което означава, че жената:

- 1) е получила и разбира цялата необходима информация, за да направи избор;
- 2) е обмислила информацията;
- 3) е стигнала до решение, което счита за най-добро за себе си в този момент, без да е била под въздействие на принуда, влияние, склоняване или сплашване

Информирано съгласие

Всички дейности и интервенции могат да се предприемат само с информираното съгласие на жертвата. Преди да поискате нейното съгласие, трябва да предоставите цялата необходима информация и да обясните изчерпателно какви действия и процедури ще бъдат предприети, за да може тя да направи своя избор. Важно е да се осигури на жертвата време за размисъл, като ѝ се даде шанс да задава въпроси, а също и възможност да се оттегли, преди да направи избор. Ако жената не говори местния език, се предлага да се включи преводач.

Когато става въпрос за непълнолетно момиче, преди да предприемете каквито и да било действия, е необходимо да се свържете със законен настойник, който да представлява правата и интересите ѝ. Решенията трябва да се вземат съвместно с момичето и в негов най-добър интерес.

Информирано съгласие

След като пострадалата жена е напълно информирана за това, което се очаква от нея, има право да вземе решение и да се съгласи или не с предложената помощ. В този процес персоналът на Безопасното пространство или който и да е доставчик на услуги, работещ на негова територия, трябва да:

- обясни подробно защо е необходимо съгласие
- обясни темата, която ще се обсъжда, ако е необходимо
- запази професионално и неутрално отношение, да не оказва натиск върху жертвата и да не дава собствени предложения
- приеме избора на жената без предубеждение (дори и да не е съгласен с него).
- насърчава жената да пита за подробности, ако те не са й ясни
- обясни потенциалните рискове и ползи при дискусията, която предстои да се проведе
- наблегне на това, че жертвата сама ще направи своя избор и че няма последствия ако се

Конфиденциалност

Конфиденциалността е основен елемент от подкрепата. Тя **означава забрана за разкриване на информация за жертвата без нейното съгласие** и изисква от доставчиците на услуги да пояснят границите на поверителност на информацията, която могат да споделят с други специалисти и служби (напр. при спешен случай определени данни ще трябва да бъдат разкрити на трети страни). Доставчиците на услуги трябва да се уверят, че личната информация на жертвите се третира внимателно и не се разкрива на други лица, освен ако тя не е дала информирано съгласие и те не са напълно наясно с начина ѝ на употреба.

Разкриването на лична информация за жертвата може да има негативен ефект върху взаимоотношенията ѝ със социалния работник/консултанта, до оттегляне на доверието не само към него/ нея, а към цялата организация. Това може да доведе до стигматизиране, дискриминиране и изключване от семейството или общността и да бъде заплаха за сигурността на жената и на служителите, които работят с нея.

Кога се нарушава принципът на конфиденциалност

- Ако жената има намерение да се самонарани
- Ако има опасност жертвата да нарани други хора;
- Когато дете е в опасност
- Ако извършителят е служител на хуманитарна организация
- Ако национални или международни правни разпоредби изискват задължително докладване. В тази ситуация се уверете, че сте информирали жената за тези разпоредби, преди да разкаже, за да ѝ дадете възможност да избере дали желае да продължи да споделя историята си или не.

Осигуряване на конфиденциалност в работата

- Говорете с жертвата в на безопасно място, където никой не може да чуе разговора и/или да го прекъсне, като влезе в стаята.
- Събраната информация се съхранява на сигурно място (напр. досиетата на клиентите трябва да са заключени, дигиталните документи да са защитени с парола и т.н.).
- Информацията от досиетата не трябва да се показва на други лица без изрично разрешение.
- Ако при пренасочване на лицето се налага да се сподели информация с други лица, организации или институции е необходимо първо да получите информирано (за предпочитане писмено) съгласие.
- Ако пострадалото лице е непълнолетно, не забравяйте да се консултирате с родителите му (освен ако не се смята, че родителят е трафикантът) или със законния му настойник.
- Не притискайте лицето да дава съгласие и не вземайте решения от негово име.
- Споделяйте само необходимата информация с други лица, организации и институции, които участват в предоставянето на помощ и съдействие. Пострадалото лице трябва да е наясно каква информация се споделя и защо.

- Не събирайте информация, която може да бъде идентифицирана (име, адрес и т. н.), освен ако не е необходимо.
- Не записвайте разговора с жертвата на диктофон или на телефона си.
- Не обсъждайте съдържанието на интервюто на публични места, особено ако може да бъдете чути.
- Подробности за един клиент никога не бива да се обсъждат с друг клиент по начин, който би позволил лицето да бъде идентифицирано.

Уважение

Уважение означава **да се отнасяте с жертвите с достойнство, без да ги осъждате, и да зачитате техните желания и права.** Жертвите са най-важни в случая и техният процес на възстановяване трябва да доведе до това да възвърнат контрола върху живота си. Уважение към жертвите означава да ги насърчавате сами да търсят решения на проблемите си, за да се преодолеят зависимостта си от услугите за подкрепа.

Жертвите трябва да имат контрол върху всички аспекти на помощта, която получават, и решенията, които взимат за себе си, трябва да бъдат уважавани. Разбирането, загрижеността и емпатията са важни, но не по-малко важно е да не показвате съжаление или твърде много съчувствие към преживяното.

Как да покажем уважение?

- Не настоявайте жертвата да разказва подробности за преживяното в трафик, ако не е готова.
- Не поставяйте под въпрос историята, споделена от жертвата. Ако разказът не звучи последователно, опитайте се да ѝ помогнете чрез конкретни въпроси, за да се уверите, че тя може да разкрият историята си в подробности по най-добрия възможен начин. Бъдете търпеливи. Травмата може да доведе до загуба на паметта или и до объркване на историята.
- Ако се чувствате несигурни да подкрепите жертвата, не се колебайте да предадете случая. Бъдете внимателни и търпеливи, не обвинявайте и не съдете жертвата или направените от нея избори.
- Зачитайте чувствата на жертвата. Тя може да считат поведението си за неподходящо. Обяснете, че това са нормални реакции спрямо преживяванията, на които е била изложена.
- Уважавайте правото на жертвата да разговоря само с лица от същия пол.
- Не поставяйте жертвата в ситуации, в които трябва да повтаря историята отново и отново, ако това не е необходимо.

Инструкции за извънредни ситуации

- Помощта е по-важна от всяка друга дейност.
- Важно е да задавате въпроси, чрез които да разберете според жертвата какво я застрашава, какви възможности вижда и каква помощ очаква.
- Важно е да подходите реалистично към наличните възможности - рисковете и ползите от тях.
- Извънредните интервенции рядко е еднократно действие и обикновено изискват редица допълнителни действия.
- Рядко се случва жертва на трафик да потърси помощ, за да избяга, но ако се предвижда бягство, трябва да се премислят рисковете и спънките, както и стъпките след него, за да не се стигне до влошаване на ситуацията или до принудително връщане на жертвата при трафиканта.

Насилие, основано на пола - въведение в теорията и основни ПОНЯТИЯ

IRC

Ключови думи за разбиране на насилието, основано на пола

- ✓ Пол
- ✓ Джендър (социални измеления на пола)
- ✓ Власт
- ✓ Статус

Разлика между пол и джендър

Пол

- Биологичните и физически характеристики на мъжа и жената е
- Половите репродуктивни органи (женските са вътрешни, а мъжките - външни)

Джендър

- Социалните разлики между мъжете и жените, които са усвоени в опита (роли, отговорности, привилегии, възможности)
- Традиционни и обществени очаквания

Статутъс е позицията, която отреждаме на хората въз основа на стойността, която им придаваме поради тяхната класа, професионално положение или пол.

Как полът определя живота ни?

Принадлежността към даден джендър определя:

- Правилата на поведение, очакванията, желанията
- Различията във влиянието на нашите действия и нашите функции (в работа, в семейните отношения, в социални отношения и др.)
- Индивидуалните права, достъпът до услуги и възможности
- Отговорностите, привилегии, дискриминацията

Различията между половете се променят с течение на **времето** (исторически периоди) и **пространството** (географско положение).

Власт и злоупотреба с власт

Власт означава капацитета, способността и свободата на личността да влияе или да контролира решенията, които засягат живота ѝ.

В зависимост от начина на упражняване на властта, тя може да бъде положителна или отрицателна.

ВЛАСТ ДА

- Да направите нещо - вътрешна сила и смелост

ВЛАСТ С

- С някого - способността да подкрепяте и насърчавате другите

ВЛАСТ НАД

- Над някого - способността да се контролират или доминират другите

НАДМОЩИЕ/ЗЛОУПОТРЕБА С ВЛАСТ

- Прекомерната злоупотреба е използването на влияние, достъп до ресурси и вземане на решения по начин, който прави живота на друг човек незначителен и не отчита неговите нужди, желания или граници.

Какво представлява насилието, основано на пола?

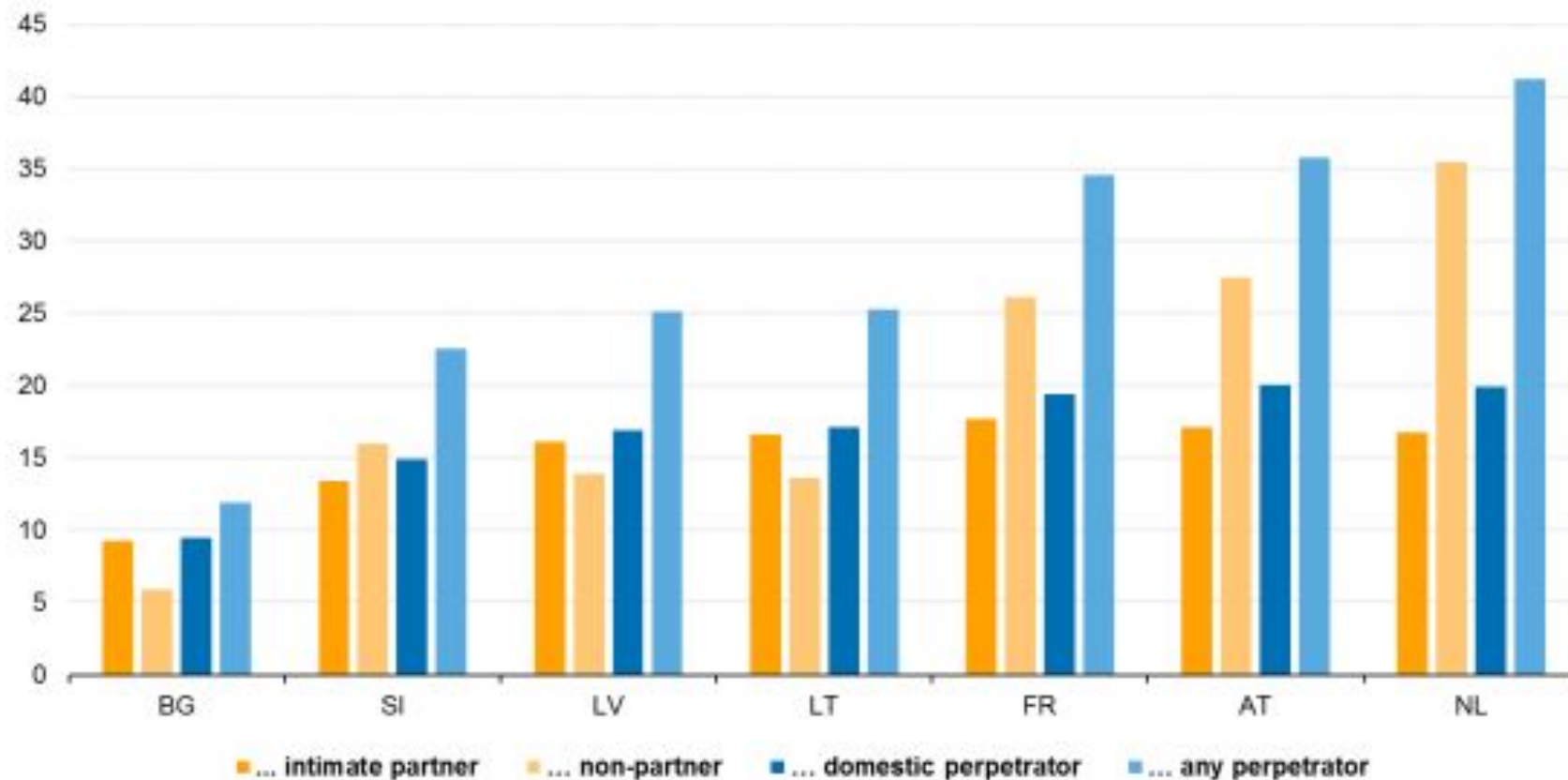

Насилието, основано на пола, е общ термин за **всяко злонамерено действие**, извършено против волята на човека, което е резултат от **злоупотреба с власт** и се основава на **социално приписаните различия** между мъжете и жените.

"Повечето случаи на насилие не се съобщават на полицията и следователно не са официално регистрирани "

Евростат -
СТАТИСТИЧЕСКИ
ДОКЛАД

Figure 3. Proportion of women (18–74) who have experienced physical (including threats) or sexual violence during adulthood by type of perpetrator

Source: EU-GBV survey, wave 2021

eurostat

Истанбулска конвенция

Това е "първото правно обвързващо международно споразумение в защита на жените от всички форми на насилие".

Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие, известна още като "Истанбулската конвенция", постановява, че насилието над жени е форма на насилие, което се извършва срещу тях на основата на техния пол.

Тя е подписана от всички държави - членки на ЕС, но в някои продължават да съществуват предизвикателства, свързани с ратифицирането ѝ.

Истанбулската конвенция включва нов елемент - **насилието срещу жени** е признато за нарушаване на правата на човека и дискриминация.

Установените престъпления са:

- психологическо насилие (чл. 33)
- преследване (чл. 34)
- физическо насилие (чл. 35)
- сексуално насилие, включително изнасилване (чл. 36)
- насилствен брак (чл. 37)
- осакатяване на женските гениталии (чл. 38)
- насилствен аборт и насилствена стерилизация (чл. 39)
- сексуален тормоз (член 40)
- неприемливи основания за престъпления, включително за така наречените „престъпления на честта“ (чл. 42)

Причини и фактори, допринасящи за насилието, основано на пола (НОП)

НОП СЕ ДЪЛЖИ НА НЕРАВЕНСТВОТО МЕЖДУ ПОЛОВЕТЕ И ЗЛОУПОТРЕБАТА С ВЛАСТ. По-голямата част от НОП се извършва от мъже срещу жени и момичета. НОП е пряко свързано с властта и е насочено срещу жените и момичетата, тъй като те имат неравностойна власт във взаимоотношенията с мъжете и по-нисък статус като цяло.

ДОПРИНАСЯЩ ФАКТОР е фактор, който влошава проблема. При НОП много хора бъркат допринасящите фактори с причините. Има много обстоятелства, които влошават НОП, например: злоупотреба с алкохол, бедност, липса на наказателно преследване на извършителите и т.н., но нито едно от тези обстоятелства не е основна или пряка причина за НОП.

Видовете НОП могат се класифицират като:

Сексуално
насилие

Физическо
насилие

Емоционално и
психологическо
насилие

Социално
или
икономическо
насилие

Увреждащи
традиционни
практики

Насилие от
интимния
партньор

✓ **Физическото насилие включва:**

Биене, изгаряне, блъскане, удряне, хапане, душене, сграбчване, рязане, стрелба, задушаване, бутане, замеряне с предмети, скубане на коси, чупене на вещи, повреждане на имущество, държане в заключено помещение, отказване на медицински грижи на жени и момичета и т.н.

✓ **Сексуалното насилие включва:**

Сексуален тормоз, опит за изнасилване, изнасилване, групово изнасилване, сексуална експлоатация, насилствена содомия, насилствена проституция, сексуално насилие над деца, инцест, принуждаване на някого да гледа или да разиграва порнография, насилствено разголване, забрана на жените да избират сами партньорите си и т.н.

✓ Емоционалното насилие включва:

Лишаване от свобода, социална изолация, пренебрегване, изоставяне, обиди, унижение, принизяване, злепоставяне, сплашване, тероризиране, манипулиране, заплахи, принуждаване да умолява за неща от първа необходимост и т.н.

✓ Социално-икономическото насилие включва:

Лишаване от възможност за получаване на доходи, лишаване от собственост, дискриминация, контрол, лишаване от ресурси, поемане на контрола върху парите ѝ, липса на издръжка за нея или децата ѝ, лишаване от наследство, изключване от участие в решенията за използване на ресурсите, по-малко заплащане и т.н.

✓ Увреждащи традиционни практики са:

Рязане или осакатяване на женски гениталии, ранни и принудителни бракове, насилие от страна на интимния партньор, убийства в името на честта, доминиране и контрол от страна на мъжете и др.

Какво представлява насилието от страна на интимния партньор (НИП)?

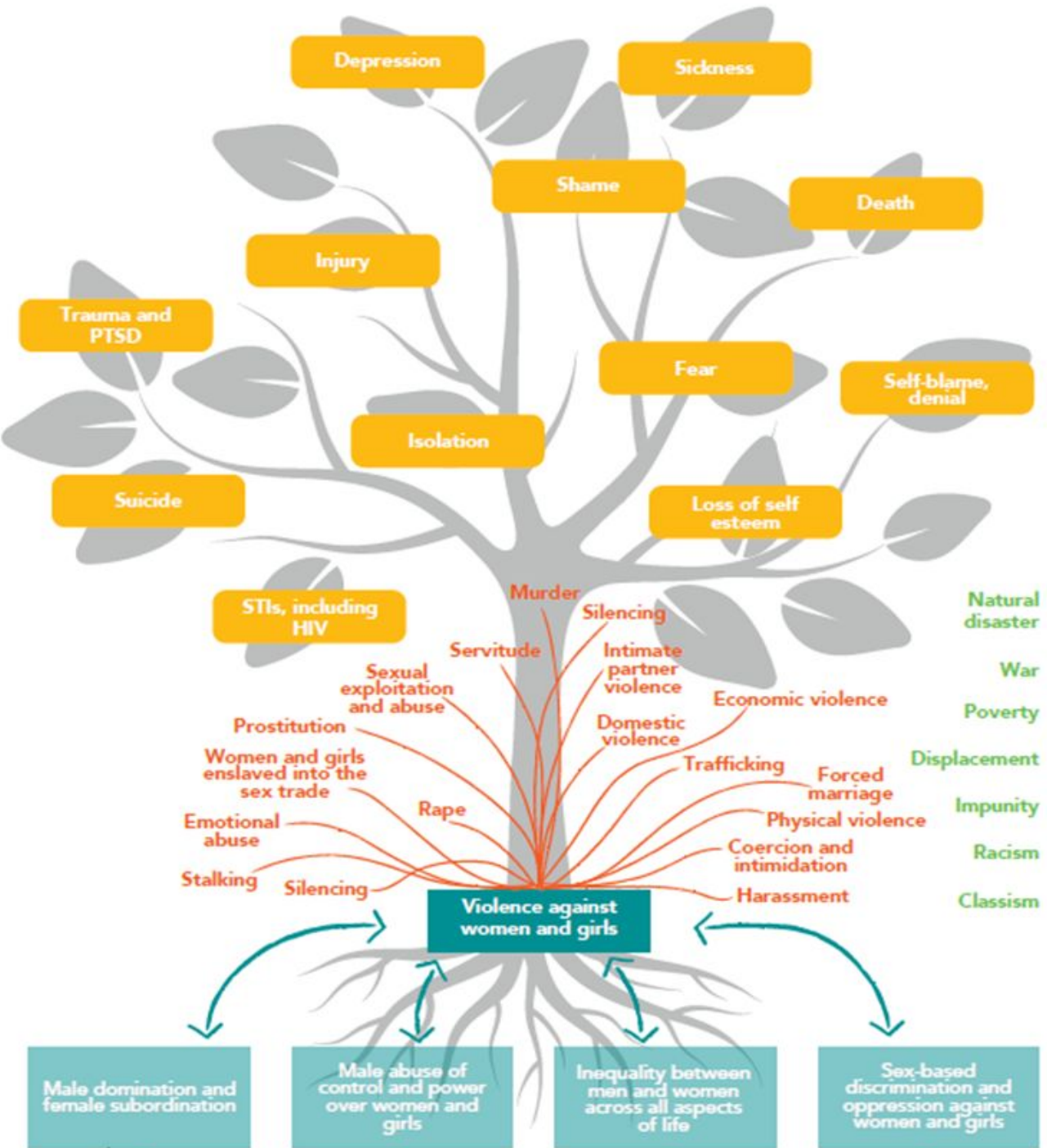
Насилието от страна на интимния партньор или домашното насилие се определя като **модел на насилствено поведение в интимна или семейна връзка**, което се използва от едно лице с цел придобиване или поддържане на контрол над другото лице.

Схема на
насилието,
основано на пола

EFFECTS/CONSEQUENCES

FORMS/TYPES

ROOT CAUSES

Какви са общите признаци за НОП и НИП?

- Прекалено закрилящ или контролиращ партньор (напр. липса на достъп до телефон или икономическа зависимост)
- Силен грим или прикриване с дрехи
- Скритост или неудобство при обсъждане на отношенията във връзката/семейството
- Изолиране от приятели и семейство
- Чести отсъствия от работа или училище
- Неясни или хронични здравни симптоми/необясними наранявания
- Език на тялото/невербална комуникация (тревожност/мълчалива в присъствие на партньора)
- Получаване на необичайно голям брой обаждания/съобщения от партньора

Важно е да се отбележи, че наличието на признаци не значи, че жената разкрива, че е жертва на насилие. Ролята на Безопасното пространство не да идентифицира активно лицата, преживели НОП.

- Някои жени изповядват вярвания, че поради магически/религиозни причини нсе могат да избягат (често срещан проблем при преживявания, свързани с трафик на хора).
- Страх от **последствия** по отношение на себе си/децата/семейството, както и липса на реална **защита** за тези, които сигнализират.
- Страх от заклеявяване и **осъждане** от страна на обществото/семейството
- **Безнаказаност** на извършителите
- **Чувство за вина** и убеденост, че са предизвикали насилието или липса на увуруност, че могат да променят ситуацията
- Липса на **осведоменост** за правата и задълженията
- **Икономическа зависимост** от насилника
- Липса на специализирани услуги и на обучен персонал по въпросите на НОП

НОП в контекста на кризата и миграцията

Парадигмата на тройната травма

При извънредни ситуации, кризи и принудителна миграция рискът от НОП е по-висок и поради това уязвимостта на хората се увеличава.

Най-често срещаните форми на насилие в условията на криза и миграция са трафикът на хора и сексуалното насилие.

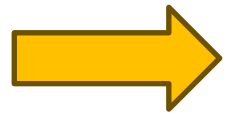
Познаването на контекстуалните фактори, свързани с този риск, е от решаващо значение за превенцията и ранната, информирана намеса.

НОП в контекста на кризата и миграцията: Рискови фактори

- Прекъсване или липса на социални и семейни мрежи за подкрепа.
- Разкъсване на семействата, отделяне на децата и жените.
- Социална фрагментация, липса на контрол и защита.
- Промискуитет, липса на "граници" и липса на личен живот.
- Бедност и ограничени икономически ресурси.
- Липса или недостатъчен транспорт.

Насоки за работа и необходими и умения за служителите на Безопасното пространство

ПРЕВЕНЦИЯ

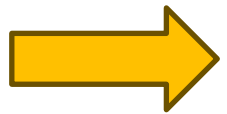
ОЦЕНКА НА РИСКОВИТЕ ФАКТОРИ
ЗА ЖЕНИТЕ И МОМИЧЕТАТА.

1. ГЛЕДАЙТ

Е

РАЗКРИВАНЕ НА НОП

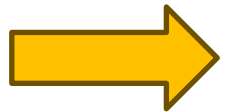
ПОДДЪРЖАНЕ НА ВИСОКО НИВО НА
ЕМПАТИЯ В КОМУНИКАЦИЯТА

2.

СЛУШАЙТЕ

РЕАКЦИЯ

РАБОТА СЪС СПОДЕЛЕНОТО И
ВРЪЗКА С ДРУГИ ЕКСПЕРТИ,
ИНСТИТУЦИИ И ОРГАНИЗАЦИИ.

3.

СВЪРЗВАЙТ

Е

1. Превенция: Гледайте

Идентифициране на сигнали за риск

- Изолиране/неучастие
- Тъга/ внезапен плач
- Раздразнителност
- Липса на възможност за вземане на решения
- Миграционна история

Рискът от НОП е повишен, когато жените или момичетата:

1. са оцелели или бягат от страна, в която се води война, или ако страната на произход е в хуманитарна криза;
2. са в ситуация на социална изолация (отделени от семейството и приятелите си);
3. се намират в ситуация на конфликт между ценности, принадлежащи към различни култури (например момичета, родени в страната на дестинация, произхождат от семейство с много традиционни разбирания)

2. РАЗКРИВАНЕ НА НОП: Слушайте

Какво е разкриване?

Разкриването е моментът, в който жената или момичето внезапно споделят значим и болезнен личен опит.

Справяне с разкриването

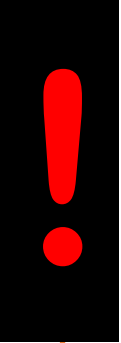
Разкриването става в неочакван момент. Често то е съпроводено от силни емоции и за тези, които чуват за него.

По време на разкриването може да настъпи ескалация

Ситуация, при която мислите, чувствата и емоциите на човек го завладяват и затрудняват ефективното слушане или общуване.

ДВА ВЪЗМОЖНИ ВАРИАНТА

Криза:

A black rectangular box containing a large red exclamation mark.

Състояние на силно затруднение, което надхвърля способността за справяне със ситуацията и което крие определен риск за човека или околнит. То може да бъде свързано с всяка област на живота, включително безопасността, взаимоотношенията, физическото и психическото здраве.

Деескалация

Когато човек премине от състояние на въодушевление към по-уравновесено състояние, в което се връща способността да слуша или да действа ефективно.

Понякога деескалацията се нарича "успокояване".

Значението на уменията за комуникация

*Безопасна и терапевтична
комуникация с преживелите
НОП*

Бъдете успокояващ и подкрепящ	„Да разговаряте с мен по тези въпроси е признак на смелост“
Окуражавайте жената	„Вие по никакъв начин не сте виновна за това, което Ви се е случило“
Следвайте посоката, която тя задава	„Не е необходимо да ми казвате неща, за които не искате да говорите“
Помогнете ѝ да се почувства защитена	
Обърнете внимание на невербалната комуникация	„Нормално е да се чувствате по този начин“

ДА

Информирание за възможни решения

Зачитане на поверителността

Оценяване на физическите рискове

Подкрепа на решенията

Подпомагане на запазването на
спокойствие и концентрация

Искане на съгласие, преди ситуацията
да бъде споделена с други
специалисти, институции или
организации

НЕ

Игнориране на разкриването на информация

Вземане на решения вместо жената

Предлагане на съвет при каквито и да било
обстоятелства или опит за опит за постигане на
споразумение

Настояване за съвместна среща на жената и нейния
партньор

Препоръчване на брачно консултиране или медиация

Докладване за насилие от името на жените

Искане на още подробности

Насърчаване на жените да напуснат дома или
партньора си

Докладване на насилитое или рискове от насилие
без съгласие (това не важи в ситуации, когато
потърпевши са деца)

3. Реакция: Свързвайте

**АКО ПОСТРАДАЛАТА ЖЕНА Е ДАЛА РАЗРЕШЕНИЕ ЗА НАСОЧВАНЕ:
НАСОКИ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ПРИОРИТЕТИТЕ ПРИ НАСОЧВАНЕ КЪМ УСЛУГИ.**

Карта на услугите: Важно е да сте запознати с наличните услуги, към които можете да насочите пострадалата жена. Тази стъпка трябва се извърши ПРЕДИ жената да сподели, че е жертва на насилие. Тя е част от фазата на създаване на Безопасното пространство и включва събиране на информация за наличните услуги - местоположение, контакти, координатори, критерии за допустимост и др. Документът за картографиране на услугите трябва да се актуализира редовно от персонала на Безопасното пространство. Таблицата по-долу е пример за това.

Цели:

- Поучете добре групата, която обслужвате
- Идентифицирайте възможни социални услуги и програми
- Съберете повече информация

Приоритетна нужда	Кои са организациите, които работят за задоволяване на тази нужда?	Какво конкретно правят (интервенции, дейности, услуги и т.н.) и за кои групи от населението (допустимост)?	Къде са разположени услугите?	Кои са дните и часовете за достъп?	Защо организацията прави това и съответства ли тази мисия с ценностите на нашата организация?
Временен подслон	Агенция ABC	Подслон за жертви на домашно насилие и техните деца	Четири локации на х, х, х и х	От 10 до 18 ч., седем дни в седмичата	Осигуряване на възможности за спешно настаняване на жени, жертви на домашно насилие, които се нуждаят от подслон и допълнителна подкрепа. Строг подход за безопасност и поверителност. Съгласувано с нашата организация.

3. Реакция: Свързвайте

Насочване на случаи на насилие

Ако вашата организация не предоставя програми за подкрепа на жертви на насилие, е важно да ги насочите към специализирани услуги:

- Работа по случаи на НОП
- Здравни услуги
- Психологическа и психосоциална подкрепа
- Подслон и спешно настаняване
- Правна помощ
- Услуги за защита, включително полиция

Необходимо е да се спазват общите принципи:

- Информирано съгласие на пострадалата жена по всяко време
- Емпатично насочване (предварително обсъждане на стъпките)
- Поверителност (коя информация се докладва задължително и коя - не)
- Качество : насочване към услуги, за които знаете, че се предоставят по качествен начин и се прилага подход, ориентиран към жертвата.
- Придружаване: когато е възможно и със съгласието на пострадалите, е добре да ги придружите да услугата, което ще даде възможност за по-лесно и емпатично насочване.

Реакция спрямо жени в риск от НОП

Програмите и дейностите за психосоциална подкрепа включват:

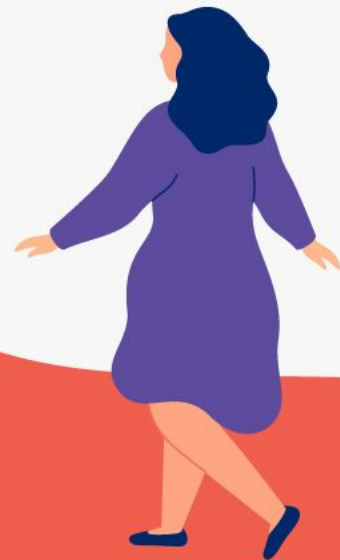
- Информиране чрез групови дискусии и фокус групи: самите жени и момичета участват в разработването и подбора на дейностите. Това повишава знанията, развива чувството за общност, намалява усещането за изолираност и самота.
- Насърчаване на приобщаването чрез създаване на връзки и контакти между жените.
- Осигуряване на полезни дейности (йога сесии, дейности за осъзнатост) за укрепване на благосъстоянието на жените и момичетата чрез по-добра връзка с реалността и развитие стратегии за справяне.
- Насърчаване на овластяването (повишаване на самочувствието и усещането за справяне).
- Осигуряване на родителска подкрепа: жените, посещаващи пространството, получават подкрепа в ролята си на родители чрез групи за подкрепа и дискусии. Това им помага да се справят с емоциите си и да избегнат предаването на стреса на децата си, когато се чувстват претоварени.

Културно посредничество

Centro Penc

Ролята на културния (езиков) посредник е от решаващо значение за по-доброто разбиране на симптомите и на вербалния и невербалния език.

Посредникът сътрудничи, за да придаде смисъл на:

- думи (вербална комуникация),
- движения (невербална комуникация)

Свързване на значенията с навиците и ценностите на конкретната култура в дадената културна рамка.

В условията на травма подкрепата на културните посредници може да помогне на жертвите да говорят за преживяното насилие, без непременно да споменават термините, които предизвикват за ревиктимизация (напр. насилие, жертви, злоупотреба и т.н.), а сами да изберат думите, които могат най-добре да опишат тяхното състояние и страдание. Умението на културния посредник е да улови смисъла, който клиентът иска да предаде

Ролята на културния посредник в рамките на Безопасното пространство

Културният посредник улеснява връзката на доверие и взаимоотношенията между пострадалата жена и специалистите, които ѝ помагат.

Той/тя улеснява разкриването на информация от уязвимите жени, изложени на риск или преживели насилие.

Културният медиатор, както и всеки служител в Безопасното пространство, трябва да следва основните принципи на подхода, съобразен с травмата (Trauma Informed Approach).

Културните посредници допринасят за създаването на безопасна среда и емоционална сигурност:

- Чрез предоставяне на повече ресурси и възможности;
- Чрез подкрепа и напътствия за улесняване на достъпа до услуги;
- Чрез подкрепа на жените да видят най-доброто от себе си и да повишат усещането си за справяне;
- Чрез ограничаване на условията, които могат да реактивират травматичните спомени (т. нар. "отключващи фактори"), като се обръща внимание на нагласата, поведението и езика.

Повторно травмиране

Участието на културен посредник може да намали риска от повторно травмиране, тъй като той/тя може да знае, че някои думи, поведение или жестове на професионалистите биха могли да бъдат отключващ стимул (тригер).

Тригерът е стимул, който предизвиква неволно припомняне на предишно травматично преживяване.

Работа с многообразието в мултикултурен контекст

CESIE

Познания в сферата на мултикултурализма

В съвременния контекст, в който миграционните потоци променят облика на обществата и в който сблъсъкът с многообразието е ежедневен и постоянен, познаването на други култури вече не се отнася само за тези, които емигрират и трябва да се справят с различни начини на живот и да разчитат културните кодове и характеристиките на страната, в която пристигат, а засягат всички граждани.

В днешно време познаването на различни култури се превръща в ключово умение, тъй като хората все по-често трябва да общуват в личния и професионалния си живот с хора с различен произход и различна идентичност.

Какво е межкултурна компетентност?

Комбинация от нагласи, знания и умения, които се проявяват в поведението и благодарение на които се:

- проявява разбиране и зачитане на хората с различна културна принадлежност
- реагира уважително при взаимодействие и общуване с хора от различни култури
- установяват положителни и конструктивни взаимоотношения
- постига самопознание и познание на многобройните си културни принадлежности благодарение срещите с различни култури

Декодиране на различията

Межкултурните проучвания изтъкват съществуването на пречки: филтри и паравани в разбирането на другия, въпреки придобитите знания за други култури.

Тези пречки са източник на недоразумения и погрешни тълкувания, които много често водят до едностранчив, ограничаващ и обезценяващ възглед за другия.

Тези филтри могат да бъдат класифицирани в три категории, които пречат за разбиране на хора, идващи от различни култури:

1. Стереотипи и предразсъдъци
2. Етноцентризъм
3. Професионални модели и техники

Стереотипите са убежденията, които имаме за характеристиките на дадена група, докато предразсъдъците се отнасят до отрицателните оценки за нея.

Първите са свързани с когнитивната част, а вторите - с емоционалната.

Стереотипите произтичат от общите познания за групата, а предразсъдъците възникват, когато приписваме тези общи характеристики на всеки член на групата, правейки заключения, които улесняват приемането или отхвърлянето. Стереотипите намаляват умствените ни усилия, тъй като формират групи и приписват на членовете им сходни характеристики. Така не се налага да разсъждаваме. За разлика от предразсъдъците, не е задължително са негативни Стереотипите предлагат общо измерение, отнасящо се до по-широки характеристики, без да представат цялостна или тясна реалност.

Ентоцентризъм

Етноцентризмът на етимологично ниво означава "съсредоточен върху собствения си народ", поради което изразява естествената склонност да се дешифрира културното разнообразие през призмата на собствените културни модели, норми и ценности.

Професионални модели и техники

Третият вид пречки обединява професионалните модели и техники, усвоени в процеса на обучение, знанията и практиките, разработени в областта на хуманитарните и социалните науки. Те са разработени в западните общества въз основа на научни познания, но се базират предимно на индивидуалистичната представа за човека: "много важно измерение на модерността" (Dumont 1978).

Индивидуализма дава предимство на субекта пред социалните връзки, цени отделянето и разграничаването на личността от колектива, семейството и общността. Той проповядва автономност и независимост.

Може ли да се преподава межкултурна комуникация?

Межкултурната комуникация **не може да се преподава по редица причини:**

Качествени. Това е сложно явление (колкото са сложни и разслоени културите и хората, които ги създават), което не може да бъде фиксирано и "регулирано" цялостно и дефинитивно; то е и динамично явление, което се развива ежедневно. Така например социокултурните промени, дължащи се на големите миграционни потоци, осезаемо променят много културни модели.

Количествени. Невъзможно е да се идентифицират културните особености при всички межкултурни взаимоотношения, не само между всички култури, но и между основните културни области.

Компетентността не може да бъде преподавана, но може да бъде преподаден **модел** на межкултурна комуникативна компетентност, така че всеки човек да изгради своя собствена межкултурна комуникативна стратегия.

По този начин специалистите, които работят с хора от различни култури в мултикултурна среда, могат да засилят своята **межкултурна чувствителност.**

Може ли да се преподава межкултурна комуникация?

Развитието на межкултурна чувствителност преминава през следните етапи:

- Придобиване на точни познания за явлението миграция, особено от социологическа, антропологическа и статистическа гледна точка.
- Осъзнаване на собствените ни референтни рамки, на ограниченията на собствения ни поглед към различността, добиване на способност за децентрализация
- Възприемане на сложността на межкултурните отношения, които сами по себе си се състоят от конфликтни ситуации и недоразумения (т.нар. "критични инциденти")

Културен шок и критични инциденти

- **Критичен инцидент:** ситуация, в която е налице комуникационно недоразумение в резултат на срещата на две различни културни системи. Ситуация на вътрешен конфликт (повече или по-малко явен: негативни емоции, влияещи върху поведението), водещ до дистанциране между хората.
- **Културен шок:** реакция на дезориентация и отхвърляне (в негативен план) или на възхищение и привличане (в позитивен план) при взаимодействие с човек или предмет от различна култура, което се случва в дадено време и пространство.
- **Чувствителни зони:** културни области, които са от особено значение в културната референтна рамка на хората. Чувствителните зони се различават в зависимост от националността, етническата принадлежност, религията, възрастта, професионалната култура, политическата култура и др. Те са "водещи образи", т.е. силни представи, невинаги съзнателни, но силно заредени с емоции, тъй като се коренят в културните основи на личността, в нейните несъзнателни измерения като родителските и сексуалните идентификации.

Сблъсъкът с многообразието понякога предизвиква тревога, безпокойство, чувство на противопоставяне, което в някои случаи може да доведе до стрес и безпокойство.

Културен шок и критични инциденти

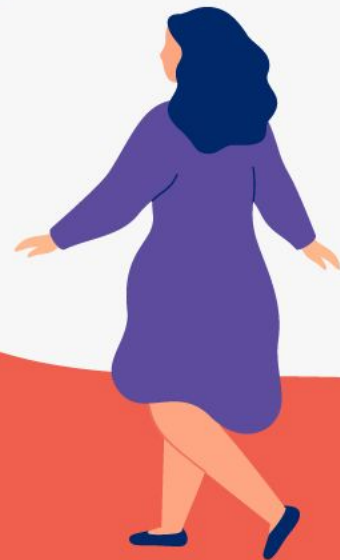
Чувствителните зони могат да предизвикат сравнително тежък културен шок. Примери за чувствителни зони са:

- Правила за социална организация
- Телосложение и телесна структура
- Представи за пространството и неговото използване
- Представи времето и неговото разпределение
- Начини на живот и работа
- Мислене, стилове на учене, светоглед
- Модели и форми на взаимодействие
- Отношения между групите, различен демографски и религиозен състав на обществата
- Ценности, норми, традиции и тяхното значение (напр. ритуал на прохождение)

Закрила на детето и грижи за децата в Безопасното пространство за жени и момичета

IRC

Кой е дете?

- Според Конвенцията за правата на детето (УНИЦЕФ) дете е "всяко човешко същество на възраст под 18 години".
- Детството се приема по различен начин в различните културни контексти
- Децата по света могат да имат различни отговорности и да бъдат обгрижвани по различен начин.
- От съществено значение е да разберем личните си преживявания и убеждения за детството, тъй като те оказват влияние върху това, което смятаме за нормално и желателно по отношение на грижата на децата.

Какво представлява закрилата на детето?

- Системата за закрила на детето насърчава, защитава правата на децата да бъдат в безопасност и да не бъдат обект на злоупотреба, negliжиране, занемаряване, насилие и експлоатация, независимо от имиграционния им статут.
- Системата за закрила на детето включва мерки и структури за предотвратяване и реагиране в случаи на злоупотреба, negliжиране, експлоатация и насилие, над деца.

Правна рамка, за работа с непълнолетни

- [Конвенция на ООН за правата на детето](#)
- [Харта на основните права на Европейския съюз \(чл. 24\)](#) (чл. 24)
- [Стратегия на ЕС за правата на детето](#) (Тематична област 3)
- Национално законодателство – [Закон за закрила на детето](#)

Насилие над деца - определение

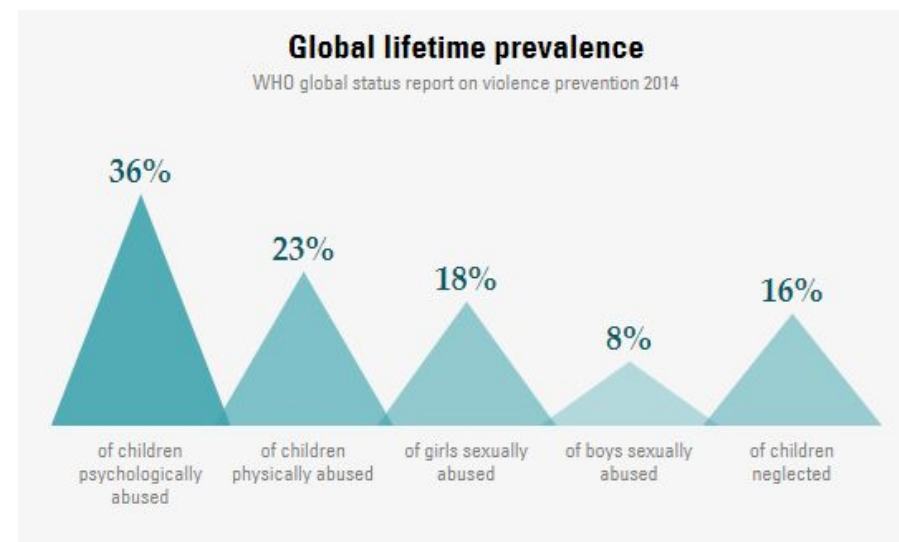
"Насилието над деца включва всички форми на насилие над лица под 18-годишна възраст. При бебетата и по-малките деца насилието включва главно **злоупотреба с деца** (т.е. физическо, сексуално и емоционално насилие и negliжиране) от страна на родителите и други ключови фигури. Момчетата и момичетата са изложени на еднакъв риск от физическо и емоционално насилие и negliжиране, а момичетата са изложени на по-голям риск от сексуално насилие. Когато децата достигнат юношеска възраст, **освен злоупотребата с деца, силно разпространени са насилието от страна на връстници и интимен партньор.**"

Source: [World Health Organization](#)

Малтретиране на деца - определение (СЗО)

" **Малтретиране на деца** е тормоз и negliжиране на деца под 18-годишна възраст. То включва всички видове физическо и/или емоционално малтретиране, сексуално насилие, negliжиране, пренебрегване и комерсиална или друга експлоатация, които водят до действителна или потенциална вреда за здравето, оцеляването, развитието или достойнството на детето в контекста на отношения на отговорност, доверие или власт. Излагането на насилие от страна на интимния партньор също може да се счита за форма на малтретиране на деца."

Source: World Health Organization

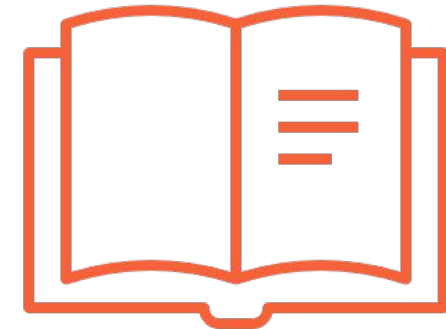
Малтретиране на деца и насилие над деца - обхват проблема (СЗО 2020)

- В световен мащаб се смята, че близо **1 милиард деца на възраст от 2 до 17 години** са преживели физическо, сексуално или емоционално насилие или negliжиране през изминалата година.
- **Почти 3 от 4 деца** - или 300 милиона деца - на възраст 2-4 години **редовно са подложени на физически наказания и/или психологическо насилие от страна на своите родители и настойници.**
- Всяка пета жена и всеки тринадесети мъж съобщават, че са **били подложени на сексуално насилие** като деца на възраст между 0 и 17 години.
- **120 милиона момичета и млади жени** под 20-годишна възраст са били подложени на някаква форма на насилствен сексуален контакт.
- **Малтретирането на деца често е прикрито.** Само малка част от децата, жертви на злоупотреба, някога получават подкрепа от здравните специалисти.
- Малтретирането на деца често има тежки **краткосрочни и дългосрочни последици** за физическото, сексуалното и психическото здраве.

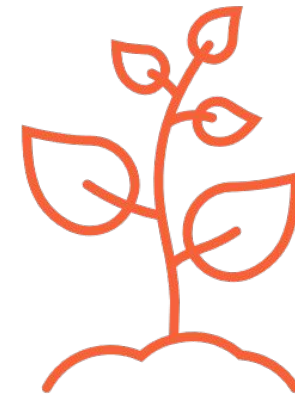
Определения

- **Злоупотреба:** незаконна, неподходяща или увреждаща практика или малтретиране
- **Злоупотреба с дете:** умишлено действие с реални или потенциални негативни последици за безопасността, благосъстоянието, достойнството и развитието на детето. Този акт е извършен в контекста на отношения на отговорност, доверие или власт.

Видове злоупотреба с деца

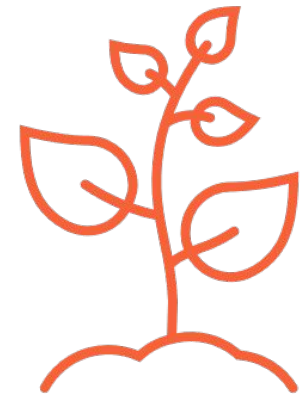
- Физическа злоупотреба
- Емоционална злоупотреба
- Сексуална злоупотреба
- Експлоатация
- Неглижиране

Физическа злоупотреба

Включва използването на насилствена физическа сила с цел причиняване на действителни или потенциални физически увреждания, болка или страдание.

- Удряне
- Разтърсване
- Изгаряне
- Изтезания
- Телесно наказание

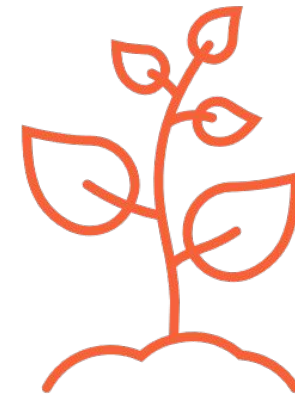
Физическа злоупотреба - белези

- Това е най-видимата форма на злоупотреба: понякога се разкрива, когато обяснението за дадено нараняване не съвпада с това, което се наблюдава.
- Някои наранявания трябва да предизвикат съмнение и тревога:
 - следи от ухапване
 - изгаряния от цигари
 - следи от стари, но нелекувани счупвания на кости
 - признаци на тежки, дълготрайни синини, особено по лицето
 - необясними наранявания (травма на главата може да се установи чрез проблеми в ухото), изгаряния, натъртвания, изкълчвания, наранявания на главата

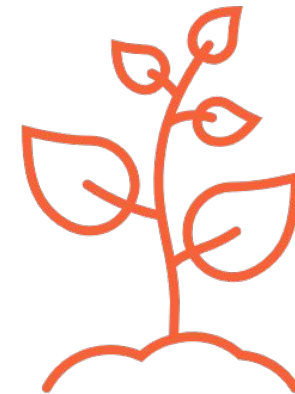
Емоционална злоупотреба

- Включва унижително и принизяващо отношение
 - назоваване с обидни имена
 - постоянна критика
 - омаловажаване
 - постоянно засрамване
 - лишаване от свобода
 - изолиране

Емоционална злоупотреба - белези

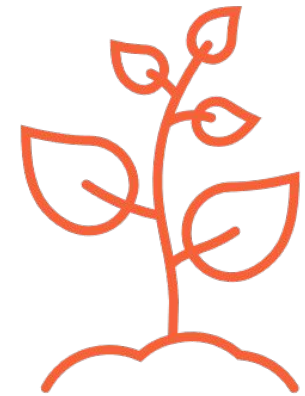
- Забавено физическо, интелектуално или емоционално развитие
- Проблеми с ученето или внезапни нарушения на речта
- Трудности в създаването на взаимоотношения, затваряне
- Деструктивно/търсещо внимание поведение
- Неувереност
- Ниско самочувствие / страх от нови ситуации

Сексуална злоупотреба или насилие

Включва всички форми на сексуално насилие, като:

- изнасилване (от всеки извършител)
- ранни и принудителни бракове
- сексуална експлоатация
- неприлично опипване и разголване
- използване на сексуализиран език по отношение на дете
- излагане на деца на порнографски материали.

Сексуална злоупотреба - белези

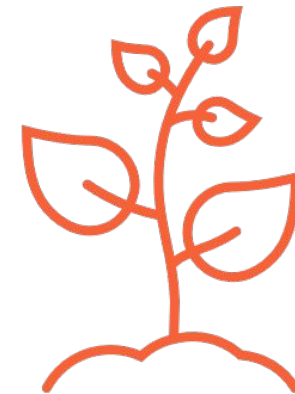
Някои признаци могат да бъдат:

- внезапна/неочаквана промяна в поведението, изолиране от приятели
- прекалена обичливост и нежност
- неприсъща за възрастта компетентност по сексуални въпроси
- медицински проблеми, като например болки в стомаха при ходене или седене, изпускане по голяма и малка нужда
- занемаряване на хигиената
- хроничен сърбеж, болка, секрет, кръвене от гениталиите
- болести, предавани по полов път, бременност
- липса на доверие или страх от човек, когото познават добре

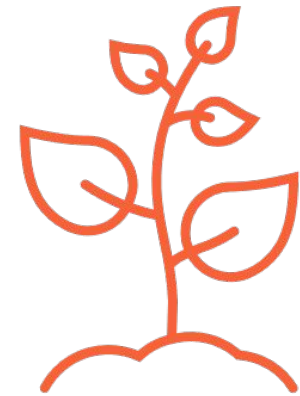
Пренебрегване

- Умишлен или неумишлен провал да се защити дете от реални или потенциални заплахи за неговите безопасност, благополучие, достойнство и развитие
неуспешно изпълнение на правата на детето, въпреки че лицето, от което детето зависи, носи ясна отговорност за благополучието му и има капацитета, способността и ресурсите да го направи
- нарича се също "**пасивна**" форма на злоупотреба, тъй като е свързана с неизпълнението на ключови аспекти на грижа и закрила

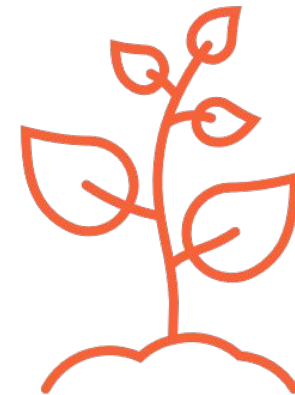
Пренебрегване - белези

- детето изпитва често глад, краде или крие на храна, губи от телесното си тегло
- лоша лична хигиена
- постоянна умора
- трудности в поведението
- често пропуска училище
- лошо или неадекватно за възрастта облекло
- нелекувани медицински проблеми
- малко приятели

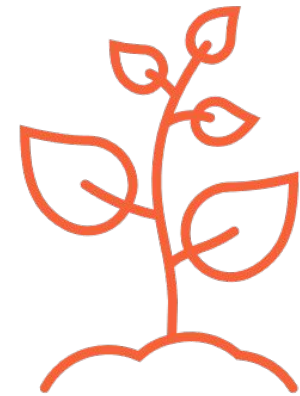
Експлоатация

Когато лице, което заема позиция на власт и/или доверие, се възползва или се опитва да се възползва от дете с цел лична изгода, облага, удовлетворение или печалба. Личната изгода може да има различни форми: физическа, сексуална, финансова, материална, социална, военна или политическа.

Децата като свидетели на насилие (непряко насилие)

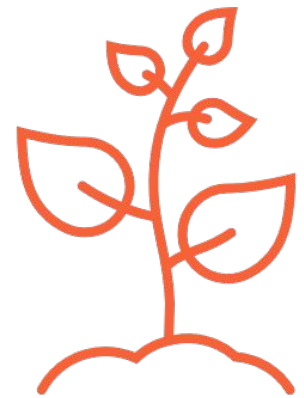
- Счита се, че когато децата са свидетели на насилие, те са жертви и това също е форма на злоупотреба с тях с вредни последици за тяхното благосъстояние и развитие. Разпознаването на този вид насилие зависи от това да се прецени доколко майката е жертва на насилие от страна на нейния партньор (домашно насилие).
- Може да включва и злоупотреба с деца

Други признаци за злоупотреба

Други признаци могат да включват:

- хронично бягство, страх от връщане вкъщи, нежелание за контакт с родителите
- агресия, изолираност или затвореност
- недоверие към възрастните
- страх от физически контакт - потрепване при докосване
- връщане към по-детско поведение от предишни етапи на развитие или неспособност за концентрация
- други остри реакции, напр. депресия, самонараняване, опити за самоубийство
- саморазрушителни тенденции

Какво да предприемете, ако сте установили случай на дете в риск?

ДА

РАЗПОЗНАЙТЕ – бъдете наясно и не пренебрегвайте

РЕАГИРАЙТЕ – действайте внимателно: уверете се, че вашите действия не поставят детето в допълнителен риск; действайте бързо, ако се тревожите за сигурността на детето

ЗАПИСВАЙТЕ – водете си записки от казаното и видяното, напр. в дневник за ситуации и поведения, изискващи интервенции за закрила

НАСОЧВАЙТЕ – при непосредствена заплаха се свържете с ръководителя на услугата или със системата за закрила на детето

ПОДАЙТЕ СИГНАЛ – чрез ръководителя на услугата подайте сигнал до полицията или в рамките на 24 часа до Системата за закрила на детето.

НЕ

Не се опитвайте да разследвате обвинения или твърдения за насилие. Вашата роля е да разпознаете белезите на евентуална злоупотреба и/или просто да чуete историята на детето

Не натоварвайте детето с много въпроси. Задавайте минимално въпроси. Питайте само толкова, колкото ви е нужно, пропускайте подробностите.

Работа с разкритията

- Пряко: Понякога децата ще ви кажат директно, че са преживели злоупотреби или че са били negliжирани. Може да започнат с някакъв пример и да наблюдават как ще реагирате.
- Непряко: Детето не споделя подробностите за злоупотребата или вие научавате за това индиректно.
- Маскирано: Чрез намеци и даване на улики

Какво да правим, когато детето сподели за насилие?

ДА

Чуйте всичко, което разказва детето.

Уверете детето, че постъпва правилно като разказва на някой за насилието.

Останете спокойни

Вярвай те на детето

Използвайте езика на детето, адаптирайте се към неговото социално и културно ниво, включително покажете уважение към средствата за комуникация, които използва

Регистрирайте какво детето е казало, нарисувало или показало в поведението си, директно или индиректно

Потърсете подкрепа за детето и за себе си

Действайте бързо, ако смятате, че детето е в риск

НЕ

Не задавайте насочващи въпроси като „мама/тати ли ти направи това?“

Не бъдете обвинителни, например като кажете на детето „Защо не ми каза по-рано“

Не изпадайте в паника

Не проявявайте недоверие и не оправдавайте това, което се е случило

Не обещавайте неща, които не можете да изпълните. Например, не обещавайте, че няма да кажете на никого.

Те се конфронтирайте с извършителя

Не очаквайте някой друг да се справи със ситуацията, не оставяйте пасивни

Не докосвайте детето без разрешение

Работа с разкрития - водещи принципи

- **Не причинявайте вреда:** умишлено или неволно върху детето по време на предаването на случая.
- **Най-добрите интереси на детето:** Съгласно Чл. 3 на Конвенцията за правата на детето "Висшите интереси на детето са първостепенно съображение във всички действия, отнасящи се до децата, независимо дали са предприети от обществени или частни институции за социално подпомагане, от съдилищата, административните или законодателните органи."
- **Конфиденциалност:** Конфиденциалността се отнася до това информацията, споделена от всяко лице да бъде третирана с уважение. Това насърчава безопасността, доверието и овластяването.
- **Информирано съгласие:** доброволно съгласие на лице, което има правоспособност да дава съгласие. За да даде "информирано съгласие", лицето трябва да има капацитета и зрелостта да знае и разбира предлаганите услуги и да е в състояние да даде законно съгласието си.
- **Необходимост да се знае:** Ограничаване на споделената информация, която се счита за чувствителна, т.е. ограничаване на споделената информация до толкова, че предоставящият услугата не би могъл да си върши работата добре
- **Задължително докладване:** задължава лицата с определени функции и отговорности, известни като "докладчици", да докладват за определени видове насилие и/или злоупотреба..
- **Ориентираност към детето:** фокусиране върху специфичните нужди и силните страни на детето.

Въздействие на насилието над деца

Насилието над деца може:

- Да доведе до тежки наранявания (включително смърт).
- Да увреди развитието на мозъка и нервната система.
- Да повлияе на способностите и на бъдещите поколения.
- Да доведе до негативно справяне и рисково за здравето поведение..
- Тежкото/продължителното насилие може да предизвика токсичен стрес.

Видове стрес вследствие на травма

Положителна реакция на стрес е нормална и съществена част от здравословното развитие.

Положителният стрес включва краткотрайно увеличаване на сърдечната честота и леко повишаване на нивата на хормоните. Ситуации, които могат да предизвикат положителна реакция на стрес, са например явяване на изпит или поставяне на инжекция.

Поносима реакция на стрес активира системите за тревога на организма. Той се предизвиква от по-сериозни, по-дълготрайни трудности, като загуба на близък човек, природно бедствие или плашещо нараняване.

Токсичната реакция на стрес може да възникне, когато индивидът преживява силни, чести и/или продължителни изпитания - например физическо или емоционално насилие, излагане на насилие и/или натрупани тежести от икономически затруднения.

Ефекти от токсичния стрес върху децата

Токсичният стрес може да повлияе на когнитивните и социалните процеси, контрола на импулсите и самоконтрола на детето.

- **Краткосрочните ефекти включват:**

- Понижено благосъстояние и развитие
- Намалена способност за учене

- **Дългосрочните въздействия включват:**

- Здравни проблеми
- Проблеми с психичното здраве
- Поведенчески проблеми и изоставане в обучението

Normal Stress

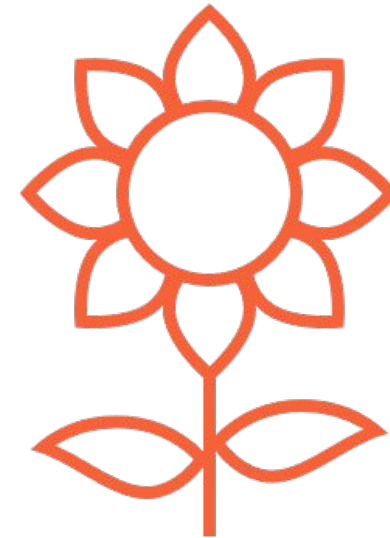
Toxic Stress

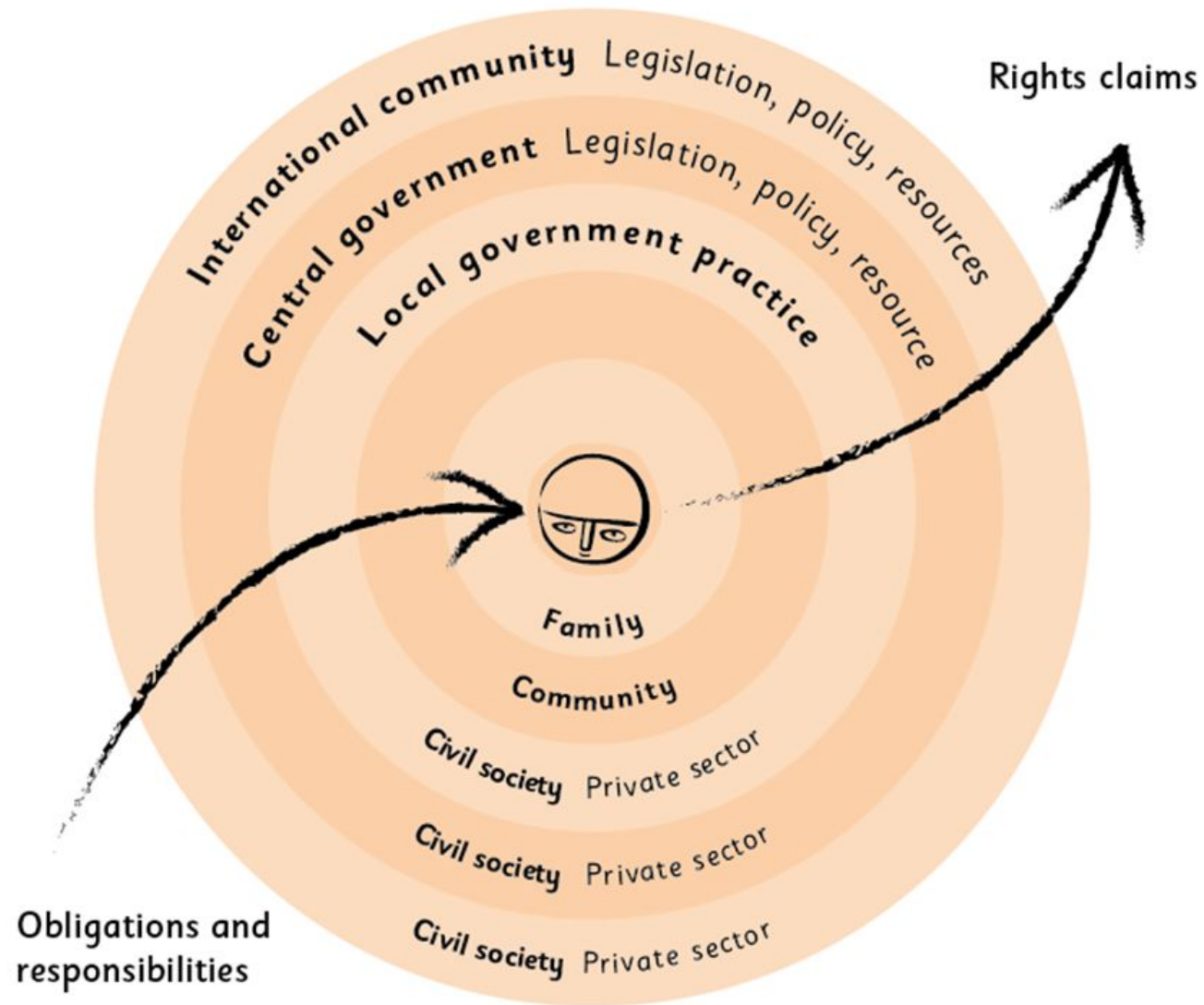
Възстановяване от токсичен стрес

Децата могат да се възстановят от последиците на токсичния стрес, ако развият здрави взаимоотношения с грижовни, надеждни, сигурни и състрадателни възрастни, които ги напътстват в процеса на възстановяване.

Възрастните могат да помогнат на децата да се възстановят от травматичните си преживявания, като им помогнат да изградят устойчивост и способност да преодоляват трудностите.

Създаване на безопасна среда за децата

Борба за права

Международна общност, Законодателство, политики, ресурси

Държава и правителство, Законодателство, политики, ресурси

Местни власти

Семейство

Общност

Гражданско общество Частен сектор

Гражданско общество Частен сектор

Гражданско общество Частен сектор

Задължения и отговорности

Ключови послания

- Да се разбира за детското развитие и промотирането на това знание е от голямо значение за осигуряване на подходящи услуги, дейности и интервенции за децата.
- Педагозите и програмите и услугите за ранно детско развитие могат да изиграят жизненоважна роля за развитието на детето.
- Знаейки какво е отрицателното въздействие на стреса, педагозите могат да работят за създаване на безопасна, спокойна, подкрепяща и консистентна среда.

Защита на детето?

- В съответствие с чл. 3.3 от Конвенцията на ООН за правата на детето, осигуряването на безопасност на децата е основно за организациите, които работят за и с деца. Те следва да се ръководят от политики за закрила на детето и да разполагат с механизми за докладване.
- Конвенция на ООН за правата на детето, чл. 3.3 "Държавите - страни по Конвенцията, осигуряват институциите, службите и услугите, отнасящи се до закрилата или грижите за децата, да отговарят на стандартите, установени от компетентните власти, особено в областта на безопасността и здравеопазването и по отношение на числеността и пригодността на техния персонал и компетентния надзор над него."

Какво означава организацията да има политика за защита на детето?

Политиката за защита на детето:

- гарантира, че проектите на организацията, нейните служители или други лица, работещи в организацията или от нейно име, не вредят на децата.
- гарантира, че рисковете за безопасността и случаите на неправомерно поведение спрямо деца се идентифицират, докладват и разглеждат по адекватен и навременен начин.

Защита на детето и закрила на детето

Защита на детето

Съблюдава се децата да бъдат защитени от вреди (умишлени и неумишлени), причинени от лица, предоставящи помощ и подкрепа, като служители на НПО, партньорски организации и доброволци. Политиката и практиката за защита на децата обхваща също така: партньори, педагози, лекари и други специалисти, лица или групи, на които вашата организация е делегирала официално отговорност, като например членове на консултативен съвет, обучители, групи от общността. Включват се също вреди, причинени от дейности в медиите, информационни кампании и застъпничеството.

Закрила на детето

Превенция и реакция при злоупотреба, negliжиране, експлоатация и насилие, извършени от външни за организацията лица, например от обществото, членове на семейството, други деца, полицията и др.

Процеси на насочване
Механизми за докладване

Закрила на детето и защита на детето

Основни принципи, които трябва да се следват във всички случаи:

- ✓ **Докладвайте:** Докладвайте за всички опасения, независимо дали са свързани със закрила на детето или със защита на детето
- ✓ **Не причинявайте вреда:** Всички действия и интервенции, предприети в отговор на сигнали за възможна злоупотреба с деца, не трябва да ги излагат на допълнителна вреда или риск от такава
- ✓ **Конфиденциалност:** При всички действия трябва да се спазва строга поверителност на информацията, която се счита за чувствителна, като тя се споделя само с лицата, които не нуждаят от нея, за да осигурят допълнителна защита на детето

Как да осигурим защита на децата в Безопасното пространство за жени и момичета ?

- Уверете се, че политиката за закрила на детето е въведена, разбрана и приемането ѝ е удостоверено с подпис от всички членове на персонала на Безопасното пространство (включително трети страни).
- Гарантирайте наличието на ясни механизми за докладване в рамките на Безопасното пространство.
- Въведете ясен Етичен кодекс за работа с деца за персонала на Безопасното пространство.
- Въведете правила за работа за медиите и използването на снимки, видеоклипове и интервюта.
- Оценете какъв риск носят дейностите, които прилагате и въведете за предотвратяване на установените рискове за децата.

Защо необходимо помещение за деца в Безопасното пространство

- За да се преодолее една от най-често посочваните пречки (грижите за децата), която възпрепятства жените и младите майки да посещават Безопасното пространство или ги ограничава да се включват пълноценно и да се възползват от дейностите и услугите.
- За да се осигури безопасна, ангажираща и стимулираща среда за по-малките деца, за да играят и учат.
- За да се осигури безопасно пространство за техните родители/настойници да се включат в дейностите, без да се притесняват за отговорността си да се грижат за децата.

Важни неща, които трябва да се съобразят

- Организирайте пространство и дейностите за децата съвместно с жените-майки, за да са ясни очакванията.
- Обособете подходящо и безопасно място за децата, независимо дали е отделно или не от мястото, където се провеждат дейностите с жените.
- Ангажирайте персонал с опит в работата с деца.
- Съобразете се с възрастта на деца, за които ще се полагат грижи.
- Организирайте подходящи за възрастта и културата на децата дейности, които могат да стимулират развитието им.
- Осигурете полово неутрални игри и играчки.
- Трябва да имате писмено съгласието на родителите/настойниците за участие на децата.
- Организацията трябва да разполага с Етичен кодекс за работа с деца, включващ политиките на PSEA и вътрешни политики за защита на децата, приет и подписан от всички служители
- Редовно актуализирайте картата с услугите за деца, към които можете да насочвате безопасно.
- Задължително докладвайте в случаи на злоупотреби с деца. Запознайте персонала със задължението, което имат по закон да докладват.
- Грижете се за служителите - осигурете редовни срещи с персонала и провеждайте редовна супервизия за справяне с трудности и предизвикателства, бъдете гъвкави и променяйте дейностите в съответствие със заключенията

Нагласи, ориентирани към детето

Защита

**Да не се
вреди**

**Информираност за
травмата**

Участие

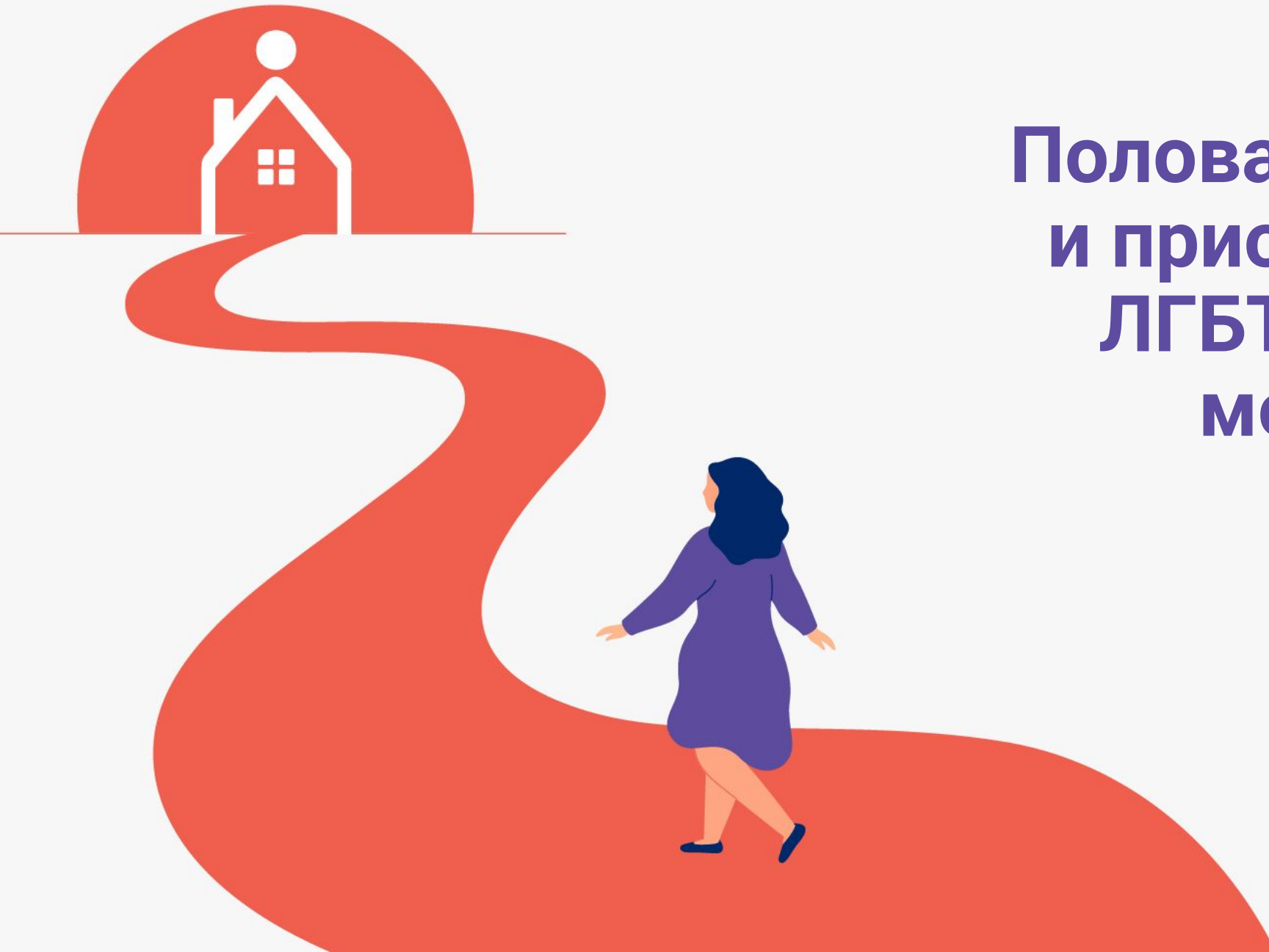
Уважение

**Соборяване с
нуждите на
детето**

Полова идентичност и приобщаване на ЛГБТИ+ жени и момичета

IRC

Приобщаване на ЛГБТИ+ жени в Безопасното пространство

При конфликти ЛГБТИ+ хората са непропорционално по-често засегнати от сексуално и основано на пола насилие. По време на конфликт или криза съществуващите форми на дискриминация се задълбочават, особено ако един или повече участници в конфликта използват налагането на традиционните роли на половете като начин да повиши своята легитимност в обществото. В такива ситуации ЛГБТИ+ лицата обикновено не могат да разчитат пълноценно на своите семейни и обществени мрежи за подкрепа и познатите им механизми за справяне и структури за помощ се разпадат.

Поради тези причини при стартирането на Безопасно пространство е важно да се имат предвид специфичните нужди на потенциални клиенти от ЛГБТИ+ общността. Фокусът върху cis-хетеросексуални жени означава да се игнорира реалността, с която се сблъскват много ЛГБТИ+ хора в конфликтни условия.

По-безопасни пространства за ЛГБТИ+ общността: Полезни въпроси при стартирането на Безопасно пространство

- Стриктно ли се гарантират личният живот и поверителността на бежанците от малцинства въз основа на пол или сексуална ориентация? Убедени ли сте в това?
- Удобно ли се чувства персоналът и може ли да прояви съчувствие към бежанците от малцинства въз основа на пол или сексуална ориентация?
- Разполага ли персоналът с насоки и подкрепа за преодоляване на личните бариери при работа с малцинства въз основа на пол или сексуална ориентация?
- Наясно ли е персоналът с доминиращата роля, която невербалната комуникация, включително езикът на тялото, изражението на лицето и тонът на гласа, играе за това бежанците да се чувстват в безопасност?
- Разполагат ли служителите с инструменти за ефективно и уважително интервюиране на бежанци от малцинства въз основа на пол или сексуална ориентация?

Как да подкрепим конкретните нужди от закрила?

- Създайте специализирани услуги за ЛГБТИ+ общността във връзка с достъпа до хуманитарна помощ и закрила в техния контекст.
- Предоставете достъп до местни общностни центрове и групи за подкрепа.
- Консултирайте се с местните ЛГБТИ+ участници по време на всички етапи на планиране и изпълнение на програмата, за да се приспособят съответните мерки.
- Насърчавайте доверие в групата и групови норми, за да могат ЛГБТИ+ участниците да изразяват мнението си по начин, който поставя тяхната позиция в центъра на по-безопасно пространство; повишавайте капацитета и осведомеността на не-ЛГБТИ+ клиентите.
- Използвайте местоимения и полово неутрални названия.
- При възможност интегрирайте това при събиране на данни (напр. ако имате формуляри за регистрация на клиенти, уверете се, че давате приобщаващи опции за пол и местоимения извън бинарните)

По-безопасни пространства за ЛГБТИ+ общността: Полезни въпроси при стартирането на Безопасно пространство

- Разполага ли безопасното пространство със стандартни оперативни процедури, специфични за случаи, свързани със сексуална ориентация, полова идентичност и изразяване на пола?
- Етичният кодекс на Безопасното пространство разглежда ли по чувствителен и ясен начин въпросите, свързани със сексуалната ориентация, половата идентичност и изразяването на пола?
- Има ли персоналът лесен достъп до образователни и информационни материали относно сексуалната ориентация, половата идентичност и изразяването на пола?
- "Уязвимостта" и "Нуждата за защита", представени във формулярите за регистрация, включват ли сексуалната ориентация, половата идентичност и изразяването на пола?
- Познават ли служителите, които водят интервюта, включително преводачите, терминологията по отношение на сексуалната ориентация, половата идентичност и изразяването на пола?

По-безопасни пространства за ЛГБТИ+ общността: Полезни въпроси при стартирането на Безопасно пространство

- Безопасното пространство разполага ли с актуална информация за организации, които подпомагат бежанци, които принадлежат към малцинства въз основа на пол или сексуална ориентация, в следните области:
 - Здравеопазване
 - Жилищно настаняване
 - Трудова заетост
 - Превенция на насилието и защита
 - Психосоциална и междуличностна подкрепа
- Поддържа ли Безопасното пространство активни контакти за насочване към тези организации?
- Поддържа ли Безопасното пространство връзки с местни групи и сдружения на сексуални и полови малцинства?

Па време на изпълнението имайте предвид:

- Партнирайте си с местните ЛГБТИ+ организации и групи и предложете подкрепа ЛГБТИ+ жени, изселени от засегнат от конфликт район.
- ЛГБТИ+ организациите и активистите често имат достъп до ценна информация и данни за опита на хомосексуалните хора, засегнати от конфликти и насилие, които могат да запълнят недостига на данни, който често е проблем в процесите на мониторинг и оценка.
- Когато си сътрудничите, винаги се уверявайте, че техният труд и принос са справедливо компенсирани.
- Обучавайте персонала, работещ в безопасните пространства, относно специфичните нужди от защита на ЛГБТИ+ жените.

Безопасни пространства за жени и момичета (БПЖМ): цели и водещи принципи на модела на овластяване :

- Melanie Megevand (IRC) and Laura Marchesini (IMC), Women and Girls Safe Spaces: A Toolkit for Advancing Women's and Girls' Empowerment in Humanitarian Settings, February 2020.

Основни понятия, свързани с трафика на хора:

- Castellanos, M., (Bakhita Empowerment Initiative) Hunt, G., (Office of Victim Advocacy), Gilot, B., (Florida Department of Children and Families) Nace-DeGonda, A., (Bakhita Empowerment Initiative) and Wray, M., (MSW Student, Asbury University; Intern, Catholic Charities of Louisville). Guiding Principles For Agencies Serving Survivors of Human Trafficking. September 2018.
- World Health Organization, Zimmerman, C. and Watts, C. WHO ethical and safety recommendations for interviewing trafficked women. 2003.
- OHCHR, Recommended Principles and Guidelines on Human Rights and Human Trafficking: Commentary. 2010.
- UNODC, Global report on trafficking in persons: crises shift trafficking patterns and hinder victim identification, January 2023.

Работа с многообразието в мултикултурен контекст:

Council of Europe, intercultural competences for technical and political positions in local governments.

Насилие, основано на пола: въведение в теорията и основни понятия :

- Inter-Agency Standing Committee 2015, Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Action: Reducing risk, promoting resilience and aiding recovery. August 2015.

Закрила на детето и грижи за децата в Безопасните пространства за жени и момичета:

- UN General Assembly, Convention on the Rights of the Child, United Nations, Treaty Series, vol.1577, November 1989.
- Office of the Special Representative of the Secretary-General for Children and Armed Conflict, The Six Grave Violations against children during armed conflict.
- Center on the Developing Child at Harvard University, 8 Things to Remember about Child Development, 2016.
- USAID, Global Protection Cluster, Child protection case management training manual for caseworkers, supervisors and managers, 2014.
- IRC, SHLS foundational training for managers to train SHLS staff to create a safe, caring and predictable environment, 2016.

Полова идентичност и приобщаване на ЛГБТИ+ жени и момичета:

ILGA Europe, Annual review of the human rights situation of lesbian, gay, bisexual, trans and intersex people in Europe and central Asia, 2024.

- EUAA, Fact sheet LGBTIQ applicants in asylum systems, September 2023.
- Li, L., Bernarding, N., Seifert, C. and Austin, B., (CFFP and Berghof Foundation), Towards Meaningful Inclusion of LGBTQI+ Groups in the Women, Peace and Security Architecture - A Practical Guidebook. 2023.

Закрила на детето и грижи за децата в Безопасните пространства за жени и момичета

- WHO, Child Maltreatment and violence against children
- WHO, Global Status Report on violence against children, 2020.
- Save the Children, Keeping Children Safe: A Toolkit for Child Protection, 2011.
- Unicef, Learning through play manual, 2018.
- Unicef, Playbox (activity examples)
- Center on the Developing Child at Harvard University, What are ACE's?

Основни понятия, свързани с трафика на хора

- Stop the Traffick, Annual impact Report, 2023.
- Framework tools to combat labor trafficking, E-learning

Полова идентичност и приобщаване на ЛГБТИ+ жени и момичета

- ORAM, Sexual & Gender Minority Refugees Safe Space Checklist, 2015.
- Oram, Sexual Orientation, Gender Identity and Gender Expression: Essential Terminology for the Humanitarian Sector, 2016.
- <https://www.queeringthemap.com/>
- Map of Criminalization Human Dignity Trust
- Migrants' Rights Network, The gender binary is white supremacy – migrantsrights.uk blogpost, July 2023.
- Welcomm Europe, Supporting integration of third country nationals through developing tools to build welcoming and inclusive communities.

Тази учебна програма за изграждане на капацитет е разработена в рамките на проекта "Safe Hut" от International Rescue Committee (IRC) в сътрудничество с Centro Penc и CESIE и е представена по време на онлайн обученията, проведени между октомври и ноември 2023 г..

Project Number: 101100732

***Gebėjimų ugdymo veiklos programa
Prekyba moterimis, Smurtas prieš
moteris ir Apsauga Saugios erdvės
mergaitėms ir moterims kontekste***

Project Number: 101100732

TURINYS

1. Safe Hut projektas **702**
2. Saugios erdvės moterims ir mergaitėms (WGSS): įgalinimo modelio tikslai ir pagrindiniai principai **705**
3. Kovos su prekyba žmonėmis pagrindinių principų įvadas **742**
4. Smurtas dėl lyties: įvadas į teoriją ir pagrindines sąvokas **781**
5. Kultūrinės mediacijos metodologija **809**
6. Įvairovės valdymas daugiakultūriuose kontekstuose **814**
7. Vaikų apsauga ir vaikų priežiūra saugiose moterų ir mergaičių erdvėse (WGSS) **824**
8. Įvadas į lyčių tapatybę ir LGBTQI+ įtraukimą **862**
9. Bibliografija **870**
10. Papildomi resursai **871**

„Safe Hut“ yra ES finansuojamas projektas, kurio tikslas – remti moterų ir mergaičių (potencialių) aukų/išgyvenusiujų, nukentėjusių nuo prekybos žmonėmis ir kitų smurto formų, socialinę ir darbo integraciją įkuriant moterų ir mergaičių saugias erdves (WGSS). Erdvės, kuriose moterys ir mergaitės jaučiasi fiziškai ir emociškai saugios, jaučiasi palaikomos įgalinimo procese. Projekte „Safe Hut“ dalyvauja 7 patyrę partneriai iš 6 ES šalių: [CESIE](#) ir [Centro Penc](#) iš Italijos, [Tarptautinis gelbėjimo komitetas](#) iš Vokietijos, [KMOP](#) iš Graikijos, [KOPZI](#) iš Lietuvos, [AIDROM](#) iš Rumunijos ir [ANIMUS](#) iš Bulgarijos. Remiantis Tarptautinio gelbėjimo komiteto sukurtu WGSS įrankių rinkiniu ir praktine Centro PENC patirtimi, susijusia su WGSS steigimu Palerme, šiuo projektu bus įkurtos ir išbandytos 4 naujos WGSS erdvės Graikijoje, Lietuvoje, Rumunijoje ir Bulgarijoje. Taip pat įtrauksime papildomą vaikų priežiūros paslaugą WGSS Palerme.

Gebėjimų ugdymo veiklos programa

Vadovaujant IRC, kiekvienas WGSS partneris atrinko ir įdarbino darbuotojų komandą: vieną WGSS koordinatorių, vieną psichologą, du kultūrinius mediatorius, vieną vaikų priežiūros erdvės auklėtoją. Nurodytiems WGSS darbuotojams buvo suteiktas gebėjimų stiprinimas, kad jie įgytų patirties efektyviai valdyti bei dirbti naujai pradėtame WGSS. IRC, Centro PENC ir CESIE įgyvendino septynias internetines gebėjimų stiprinimo veiklas, kurias taip pat gali pasiekti kiti profesionalai, dirbantys moterų ir mergaičių apsaugos ir paramos srityje, kurių pagrindinis tikslas buvo suteikti informaciją apie svarbiausias sąvokas, kurias reikia iširti pradedant WGSS. Buvo nagrinėjamos šios temos:

- Informacija apie smurtą dėl lyties ir psichikos sveikatą bei psichosocialinę pagalbą (MHPSS), dirbant su smurto aukomis, išgyvenusiais ar numanomomis prekybos žmonėmis aukomis.
- Tarpkultūrinės kompetencijos ir įvairovės valdymas kultūros tarpininkams dirbant su moterų ir mergaičių smurto aukomis, išgyvenusiomis ar numanomomis prekybos žmonėmis aukomis; Kultūros tarpininkavimo būdai.
- Informacija apie vaikų priežiūros paslaugas, vaikams pritaikytas erdves, vaikų apsaugą

Gebėjimų ugdymo veiklos programa

Šis dokumentas, kuriame pateikiamos internetinės gebėjimų stiprinimo veiklos metu aptariama informacija, yra skirtas visiems specialistams, dirbantiems migracijos srityje, asociacijose, bendruomenės centruose ir kt., besidomintiems savo gebėjimų ugdymu siūlomomis temomis. Mokymo programos turinys suskirstytas į šiuos 7 modulius:

- Saugios mergaitėms ir moterims erdvės (WGSS): įgalinimo modelio tikslai ir pagrindiniai principai;
- Kovos su prekyba žmonėmis pagrindinių principų įvadas;
- Smurtas dėl lyties: įvadas į teoriją ir pagrindines sąvokas;
- Kultūros tarpininkavimo metodika;
- Įvairovės valdymas tarpkultūrinėse aplinkose;
- Vaikų apsauga ir vaikų priežiūra saugiose moterų ir mergaičių erdvėse(WGSS);
- Lytinė tapatybė ir LGBTQI+ įtraukimas

Saugios erdvės moterims ir mergaitėms (WGSS): įgalinimo modelio tikslai ir pagrindiniai principai

Kuruoja IRC

Kas yra moterų ir mergaičių saugi erdvė (WGSS)?

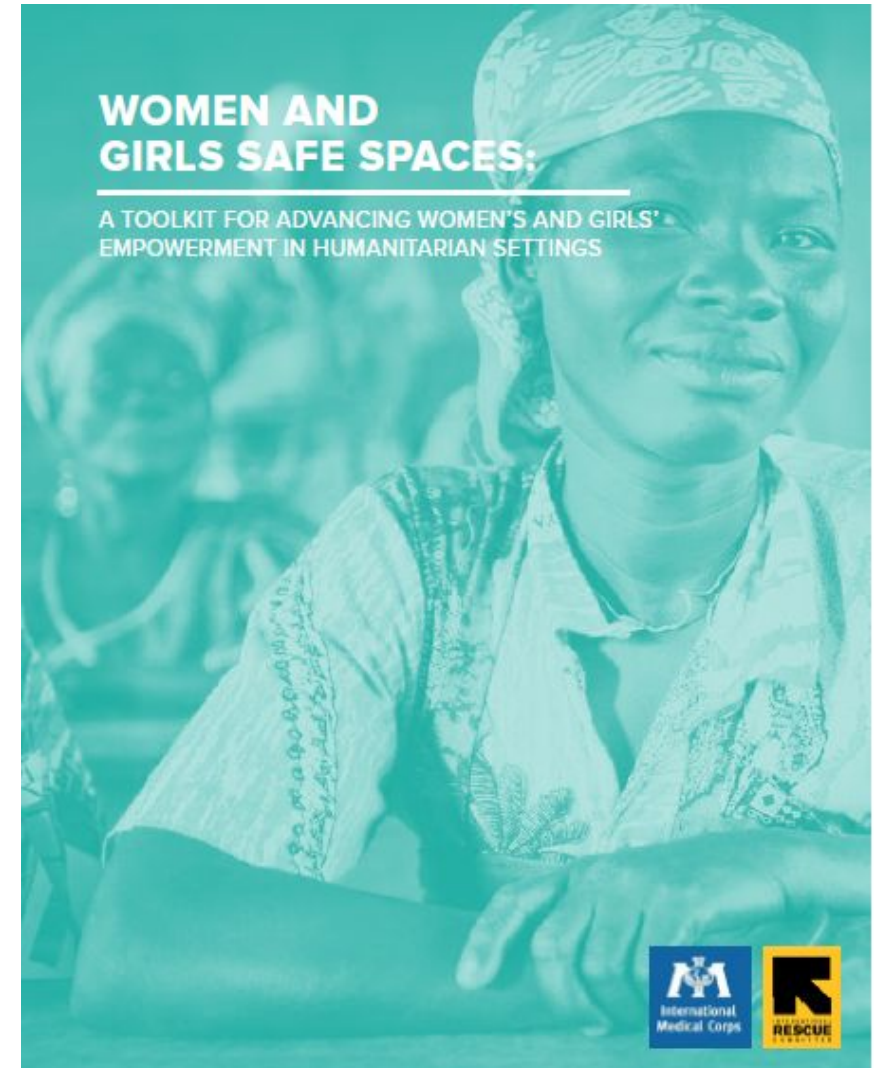
- Tai tik moterims skirta erdvė.
- Tai vieta, kur moterys gali jaustis fiziškai ir emociškai saugios.
- Tai vieta, kur moterys ir merginos yra remiamos per įgalinimo procesą

Apibrėžimas iš Įrankių rinkinio:

Saugi erdvė yra "struktūrizuota vieta, kurioje gerbiamas moterų ir mergaičių fizinis ir emocinis saugumas ir kur moterys ir merginos yra remiamos per įgalinimo procesus."

WGSS įrankių rinkinys

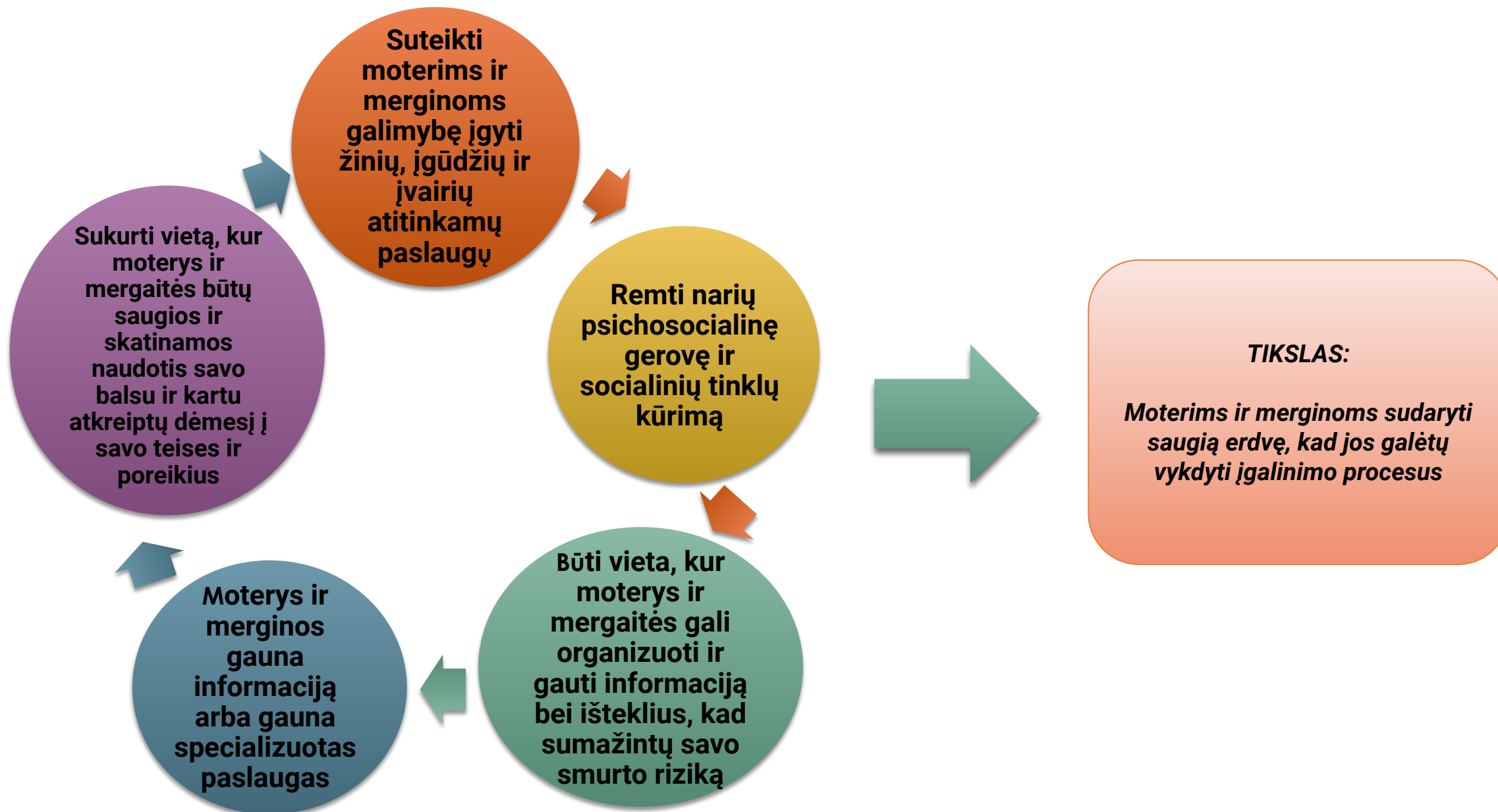
- Jį kartu sukūrė Tarptautinis gelbėjimo komitetas (IRC) ir Tarptautinis medicinos korpusas (IMC)
- Jis buvo bendrai gaminamas ir bandomas įvairiose Afrikos, Azijos, Lotynų Amerikos, Europos ir Artimųjų Rytų šalyse.
- Jis buvo pritaikytas įgyvendinimo kontekstams.
- Žingsnis po žingsnio instrukcijos ir gairės.
- Patarimai ir įrankiai, kaip užtikrinti prisitaikymą prie konteksto.

WGSS modelis kaip apsaugos intervencija

WGSS modelis yra susietas su smurto dėl lyties (GBV) intervencija. Šiame kontekste įgalinimo koncepcija yra pagrindinė sprendžiant moterų ir vyrų galios disbalanso problemą. Iš tiesų, moterų ir mergaičių saugias erdves dešimtmečius naudojo GBV veikėjai humanitarinių programų rengime. Kaip pradžios tašką, kad moterys ir mergaitės gali pranešti apie susirūpinimą dėl savo saugumo, išreikšti savo poreikius, taip pat įgyti žinių apie prieigą prie atitinkamų vietos lygiu teikiamų paslaugų.

Kokie yra WGSS tikslai?

WGSS pagrindiniai principai

- **ĮGALINIMAS:** Įgalinanti aplinka, **kuri skatina nuosavybės ir priklausymo jausmą**, paverčia moteris ir mergaites (W&G) iš naudos gavėjų į aktyvias pokyčiams, įtraukiant jas į WGSS planavimą ir įgyvendinimą. Šis procesas skatina individų ir bendruomenių gebėjimą kontroliuoti savo gyvenimą ir aplinką, pašalinti slegiančių sistemų (ypač patriarchato) galios disbalansą ir nustatyti bei spręsti nevienodus galios santykius.
- **SOLIDARUMAS:** Palaikantys santykiai skatina pasitikėjimą ir teigiamus įveikos mechanizmus, taip pat stiprina socialinius ryšius, kurie yra labai svarbus nukentėjusiųjų gydymui ir emociniam saugumui. Tai atitinka feministinį požiūrį, kuris sujungia galią, skatinančią dalytis, patarti ir bendradarbiauti.

WGSS pagrindiniai principai

- **ATSAKOMYBĖ:** WGSS yra atsakingi užtikrinant saugumą ir konfidencialumą moterims ir mergaitėms, kad jos galėtų atvirai dalintis savo nerimu ir patirtimi. Suteikdamos grįžtamąjį ryšį jos taip pat turėtų turėti galimybę daryti įtaką WGSS programoms.
- **ĮTRAUKIMAS** WGSS yra įsipareigojusi švęsti įvairovę ir tobulinti visą W&G dalyvavimo procesą. Taip pat skirtingi WGSS darbuotojai ir savanoriai turėtų demonstruoti nešališką ir įtraukų požiūrį, įsitikinimus ir praktiką..
- **BENDRADARBIAVIMAS:** Siekdama, kad moterys ir paauglės iš humanitarinės pagalbos pakraščių atsidurtų socialinės paramos ir integracijos bei jų bendruomenių centre, WGSS strategiškai puoselėja ir skatina santykius, kurie plečia moterų ir paauglių mergaičių galimybes dalyvauti, derėtis, daryti įtaką, kontroliuoti. ir laikyti atsakingais asmenis ir institucijas, turinčias įtakos jų gyvenimui.

Kodėl tik moterims ir mergaitėms?

- Tik moterims skirtos erdvės užtikrina moterų ir merginų fizinį ir emocinį saugumą.
- Tik moterims skirtos erdvės sukuria galimybę moterims ir mergaitėms lavinti savo įgūdžius jaučiantis saugiai ir nesmerkiamai kitų.
- Tik moterims skirtos erdvės sudaro sąlygas moterims ir mergaitėms palaikyti vienai kitą ir kurti tik moterims skirtus socialinius ryšius.

Koks yra vyrų ir paauglių berniukų vaidmuo?

- Labai svarbu įtraukti vyrus ir berniukus kaip pagrindines suinteresuotąsias šalis per tikslinę WGSS veiklą, norint gauti jų paramą WGSS ir panaudoti jų įtaką siekiant užtikrinti ir padidinti bendruomenės dalyvavimą WGSS.
- Daryti įtaką kitiems bendruomenės nariams WGSS iniciatyvoms
- Tapti sąjungininkais, kad išvengtume GBV bendruomenėje ir skatintume saugią aplinką.
- Jų vaidmuo ir dalyvavimas sustiprinamas taikant nekenksmingą ir į saugumą orientuotą metodą, ypač atsižvelgiant į pagrindinį konteksto vertinimą. Su moterimis ir merginomis turi būti konsultuojamasi, kaip įtraukti vyrus ir berniukus iš jų bendruomenių..

Programos modelis

WGSS paleidimas apima keletą pagrindinių žingsnių, skirtų užtikrinti jų tvarumą ir veiksmingumą ilgalaikėje perspektyvoje. WGSS paleidimo ir veikimo projekto ciklas apima šiuos etapus:

- 1) Įvertinimą
- 2) Pradžią
- 3) Personalas – WGSS darbuotojų įdarbinimas ir įtraukimas
- 4) Gebėjimų ugdymas – WGSS dirbančio personalo mokymai
- 5) Veiklos įgyvendinimas, įskaitant stebėseną ir vertinimą
- 6) Įgalinantis išėjimas

Pirmas žingsnis: vertinimo etapas

Vertinimo veikla turi būti atlikta prieš sukuriant WGSS. Vertinimo etape svarbu:

- Moterys ir mergaitės turėtų būti tos kurios priima sprendimus. Reikėtų konsultuotis su įvairiomis moterimis ir merginomis.
- Sukurkite pasitikėjimą bendruomene, kad būtų galima optimizuoti vertinimo rezultatus.
- Sumažinti pašnekovo nesaugumo riziką.

1. Vertinimo etapas

Vertinimo įrankiai:

- Pagrindinių informatorių interviu
- Fokus grupės su moterimis ir merginomis
- Fokus grupės diskusija (FGD) su bendruomenėmis
- Paslaugų žemėlapis
- Suinteresuotųjų šalių analizė
- Saugumo žemėlapis
- Bendruomenės žemėlapis

Visos šios įvertinimui naudojamos priemonės yra įtrauktos į WGSS įrankių rinkinį ir gali būti pritaikytos vietos konteksto poreikiams.

Antras žingsnis: pradžios etapas

Pradžios etapas pasižymi tuo, kad nustatomi keli būtini veiksmai, į kuriuos reikia atsižvelgti prieš pradedant vykdyti WGSS:

- WGSS pavadinimas
- Svarstymas dėl įtraukties ir įvairovės valdymo WGSS
- WGSS vietos parinkimas
- WGSS fizinės struktūros nustatymas
- Užtikrinti indėlį iš bendruomenės
- WGSS klientų atsiliepimų įvertinimas

2. Pradžios etapas – WGSS pavadinimo suteikimas

WGSS pavadinimo suteikimas suteikia vietos tapatybę ir įrėmina erdvės nustatymo ketinimą.

WGSS **NĖRA**:

- Saugus namas / pastogė: saugios erdvės nėra skirtos suteikti tiesioginio saugumo ar laikino prieglobsčio vietą.
- Vaikams palanki erdvė: jos įkurtos atsižvelgiant į tiesiogines vaikų teises į apsaugą, plačiai naudojamos kritinėse situacijose.
- Pagalbos tarnyba/bendruomenės centras: nes tokios paslaugos yra viešos, kur moterys ir vyrai gali susitikti socialinei veiklai, skatinant jų socialinį dalyvavimą.
- „Vieno langelio“ centras: jame teikiamos paslaugos išgyvenusiems GBV, kartais prijungtiems prie ligoninių ar kitų didesnių paslaugų vietų ir teikiamos įvairios paslaugos, įskaitant sveikatos ir teisines paslaugas.

2. Pradžios etapas– įtraukimas ir įvairovė

Moterys ir merginos skiriasi įvairiais atžvilgiais (pvz., kultūriniais, socialiniais ir ekonominiais aspektais), todėl svarbu atsižvelgti į įvairias veiklas ir metodus, dėl kurių visos WGSS klientės jaustųsi įtrauktos. Ruošiant WGSS, turėtų būti atlikta kliūčių, galinčių trukdyti moterims ir merginoms dalyvauti WGSS, tipų analizė.

Dažniausios kliūtys, trukdančios moterims ir merginoms dalyvauti WGSS, yra šios:

Požiūrio ir socialinės kliūtys. Patriarchalinės arba seksistinės nuostatos yra viena iš pagrindinių kliūčių visapusiškam ir lygiam moterų ir mergaičių dalyvavimui humanitarinėje aplinkoje. Tai dar labiau pablogėja įvairioms moterims ir merginoms, kurios taip pat patiria eidžizmą, homofobiją, transfobiją, rasizmą ir išankstines nuostatas dėl negalios, klasės ir kt. Jei WGSS darbuotojai nepaaiškins, kad įvairios moterys ir merginos yra vienodai laukiamos WGSS, kai kurios moterys ir merginos gali bijoti, kad susidurs su tokiais pat žalingomis nuostatomis, kurios yra platesnėje bendruomenėje ir nedalyvaus.

2. Pradžios etapas – Įtraukimas ir įvairovė

- **Informacinės kliūtys** – atsiranda, kai informacija nėra prieinama visoms. Tokio tipo kliūtys gali būti nematomos, bet sukelti neigiamus potyrius ypač toms moterims kurios turi regėjimo ar klausos negalią.
- **Konfidencialumo trūkumas** - WGSS yra pripažinta svarbia vieta, kur nukentėjusios gali atskleisti savo smurto patirtį ir ieškoti paramos. Nors moterims ir mergaitėms skirta erdvė ir saugios erdvės struktūra suteikia konfidencialumo jausmą dėl kitų, taip pat savo išgyvenimais besidalinančių asmenų (tikėtina, kad kai kurie WGSS nariai ir WGSS darbuotojai žino apie nukentėjusias). Todėl WGSS turi sukurti aplinką, kurioje tiek darbuotojai, tiek WGSS nariai aktyviai saugotų nukentėjusių asmenų konfidencialumą.

2. Pradžios etapas– Įtraukimas ir įvairovė

- **Stigma ir socialinė izoliacija** - Stigma ir socialinė izoliacija – įvairios moterys ir mergaitės, jau atstumtos arba apleistos savo bendruomenėse, gali baimintis, kad leisdamos laiką WGSS atkartos tą pačią patirtį kaip ir bendruomenėje. Tai galima pritaikyti moterims ir mergaitėms, kurias šeimos nariai gali slėpti arba izoliuoti (dėl amžiaus ar negalios) arba kurios gali slėpti savo tapatybę, kai dėl etninės, religijos, seksualinės orientacijos ar lytinės tapatybės joms gresia diskriminacija ir smurtas.

Vietos kriterijų pasirinkimas

Kad būtų lengviau priimti sprendimus pasirenkant, kur bus WGSS, svarbu atsižvelgti į atitinkamus kriterijus. Ką reikėtų aptarti renkantis vietą:

Saugi ir prasminga prieiga prie vietos ir aplinkinių paslaugų – įvairių moterų ir mergaičių bei bendruomenės narių informacija apie konkrečias bendruomenės vietas, kuriose WGSS būtų laikoma saugia ir prieinama. Reikėtų įvertinti ir kliūtis bei veiksnius, kurie galėtų užkirsti kelią tam tikroms moterų ir mergaičių grupėms arba visoms moterims ir mergaitėms patekti į šias vietas

2. Pradžios etapas – Vietos kriterijų parinkimas

- **Atstumas nuo kitų paslaugų arba jų prieinamumas** - WGSS vietos parininkimas arti kitų paslaugų teikėjų galėtų padėti galėtų padėti bendradarbiaujant su vietos bendruomeninėmis ir organizacijomis įvertinant integruotus įgyvendinimo metodus ir teikti paslaugas.
- **Galimybė naudotis žeme, infrastruktūra ir trečiųjų šalių vykdomais reglamentais**- WGSS vietai įtakos gali turėti praktiniai ar politiniai klausimai, todėl į vietos nustatymo procesą svarbu įtraukti pagrindines suinteresuotąsias šalis, renkant susijusią informaciją apie administracinius reikalavimus, formalius ir įprastinius reglamentus.

2. Pradžios etapas – Fizinė struktūra

Fizinis WGSS išdėstymas ir dizainas skirsis, nes struktūros turėtų atspindėti kultūriškai tinkamas normas ir atsižvelgti į skirtumus, susijusius su turimais ištekliais. Nepaisant skirtumų, visos WGSS turėtų užtikrinti prieinamumą visoms moterims ir mergaitėms (įskaitant tas, kurios turi fizinę negalią). The following structural requirements represent standards that all WGSS globally should follow:

- **1 užsiėmimų kambarys.** Erdvė negali būti laikoma WGSS, jei nėra bent vienos grupės veiklai skirtos patalpos.
- **1 privatus pokalbių kambarys.** Erdvė negali būti laikoma WGSS, jei nėra bent vieno kambario, skirto privatiems pokalbiams.
- **1 papildoma užsiėmimų patalpa, skirta tik paauglėms mergaitėms WGSS.** Šio standarto laikymasis užtikrina vienodą, bet išskirtinę erdvę ir programą tiek suaugusioms moterims, tiek paauglėms mergaitėms.

2. Pradžios etapas– Fizinė struktūra

- **1 vaikų priežiūros vieta.** Svarbiausia moterų ir paauglių mergaičių prieiga ir dalyvavimas WGSS veikloje, ypač tose vietose, kur nėra alternatyvių vaikų priežiūros galimybių ar vaiko apsaugos paslaugų.
- **1 vieta medžiagų ir priemonių laikymui ir saugojimui.** Šio standarto laikymasis buvo nustatytas kaip būtinas norint užtikrinti saugų programos išteklių ir turto valdymą WGSS.

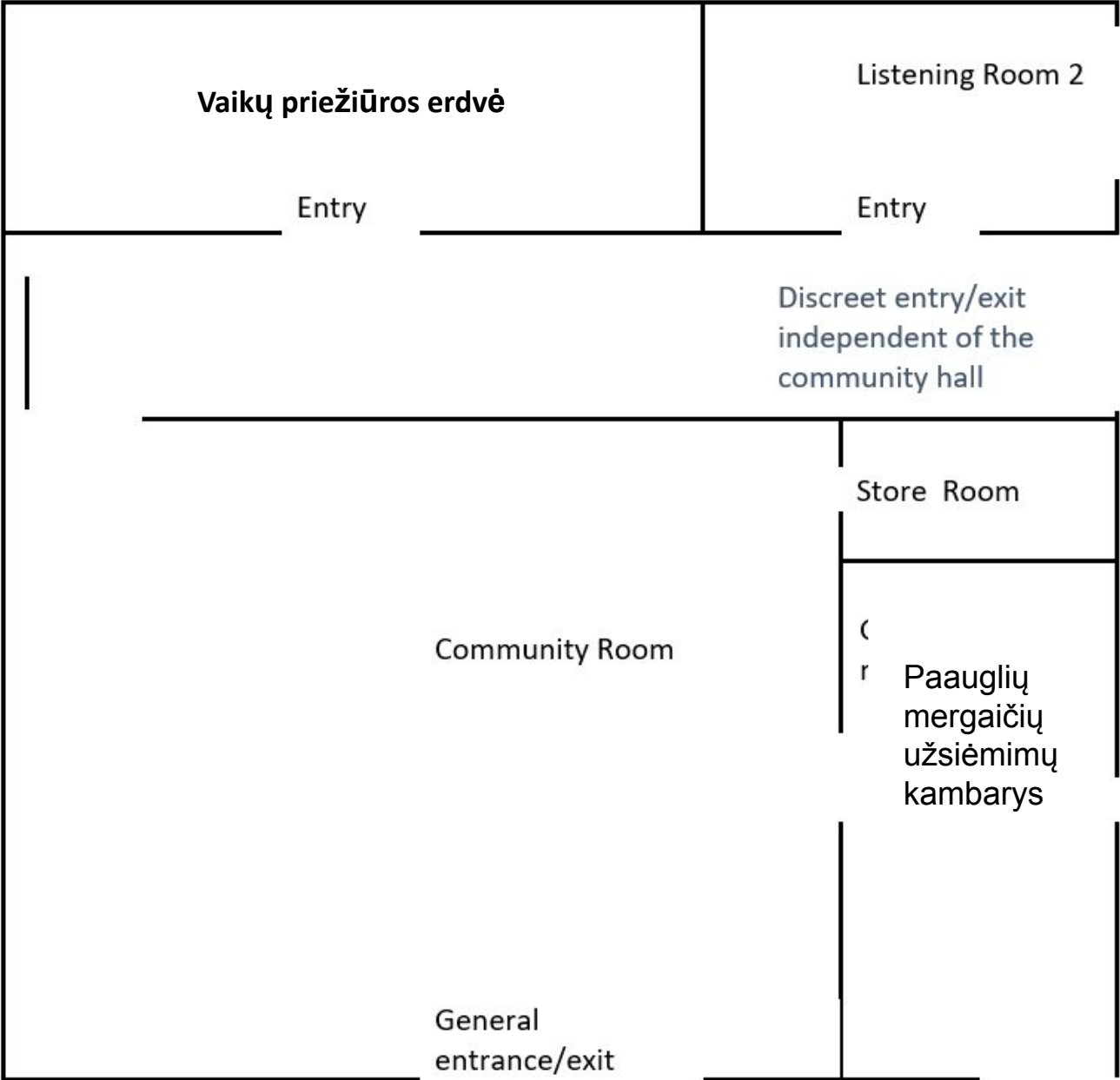
Nors aukščiau pateiktuose punktuose nurodomi minimalūs reikalavimai, kurių turi laikytis visos WGSS, yra papildomų struktūrinių komponentų, kurie būtų laikomi idealiais, pavyzdžiui: biuro patalpos darbuotojams, priėmimo zona, skirta orientuotis moterims ir mergaitėms, virtuvės erdvė ir lauko erdvė įvairioms veikloms.

2. Pradžios fazė

Kitos būtinos erdvės:

- Registratūra/salė
- Virtuvė
- Sandėliukas
- Tualetas

Užtikrinti indėlį iš bendruomenės

Įsitraukimo strategija priklauso nuo bendruomenės grupių, kurios turi įtakos moterų ir mergaičių gyvenimui–(pvz. tėvai už paauglių mergaičių dalyvavimą). Į tai reikia atsižvelgti visuose įgyvendinimo etapuose.

- Nurodykite suinteresuotąsias šalis: bendruomenės lyderius, religinius lyderius, globėjus ir tėvus, vyrus ir paauglius berniukus;
- Įtraukite juos į įvairius WGSS nustatymo etapus;
- Organizuokite konkrečias veiklas / įvykius, kurių metu jie dalyvauja;
- Norėdami pranešti apie WGSS, naudokite lankstinuką ir kitą medžiagą.

2. Paleidimo etapas – bendruomenės indėlio užtikrinimas

- Dideli renginiai, tokie kaip bendruomenės susibūrimas, tarptautinės dienos, vyrų veikla, taip pat leistų suinteresuotosioms šalims dalyvauti WGSS veikloje ir pamatyti ją kaip svarbią paslaugą / erdvę moterims ir mergaitėms.
- Stenkitės užtikrinti, kad vyrai erdvės nesuvoktų kaip „įtartinos“. lyčių dinamikos supratimo svarba, bet ir grupiniai informaciniai užsiėmimai, siekiant paaiškinti, kas tai yra, o kas ne ir kodėl svarbu, kad bendruomenėje būtų tik moterims skirta erdvė.
- Per daug nesureikšminkite WGSS, kaip pagrindinio įėjimo taško, kuriuo smurtą išgyvenę asmenys gali pasiekti GBV reagavimo paslaugas. Nors labai svarbu būti skaidriam, WGSS tikslas turėtų būti paaiškintas visapusiškai, o ne apriboti dėmesį tik GBV programavimui.

Pradinis etapas – atsiliiepimų svarstymas

Svarbu, kad WGSS lankančios moterys ir paauglės mergaitės galėtų pranešti apie savo atsiliiepimus apie WGSS teikiamas paslaugas ir veiklas. Pasikonsultavus su moterimis ir merginomis, reikia nustatyti grįžtamojo ryšio kanalus dalintis jausmais ir įspūdžiais, o tai labai svarbu siekiant atskaitomybės ir leisti joms būti aktyviomis naudos gavėjomis. Iš tiesų, pasirenkant tinkamiausią kanalą bendrauti su grupe, užtikrinamas atitinkamų duomenų rinkimas

Pavyzdžiai:

- WGSS langeliai, kuriuose W&G gali įterpti anoniminius pranešimus;
- Narių apklausos anketų raštu arba individualių interviu forma;
- Moterų ir merginų forumo susitikimai arba fokuso grupės diskusijos;
- Kiti įrankiai atsiliiepimams rinkti.

2. Pradinis etapas – atsiliepiamų svarstymas

Moterys WGSS nėra pasyvios naudos gavėjos, tačiau jos įvairiais būdais prisideda prie erdvės kūrimo, kad gautų, bet ir ką nors pasiūlytų.

Moterys Gauna	Moterys Duoda
Moterys gauna darbuotojų ir kitų narių, kurie jas laiko sau lygiomis, pagarbą	Pagarbą kitų moterų ir mergaičių privatumui
Žinias apie prieinamas tarnybas ir informaciją dėl saugumo	Erdvę kitoniškumui ir sveikina ir įtraukia kiekvieną moterį ir mergaitę
Priėjimą prie daugybės tarnybų, užtikrinančių jų gerovę ir saugumą	Emocinį palaikymą kitoms moterims per santykius ir jų sukurtus socialinius tinklus
Emocinį palaikymą iš kitų moterų	Savo patirtį, žinias ir įgūdžius, kad dalintųsi su kitomis moterimis ir mergaitėmis
Įgūdžius ir galimybes visa tai įgyvendinti	Įnašą į bendrą erdvę, būdamos aktyvios
Galią rinktis, įgarsinti ir įtakoti bendrą erdvę	Konstruktīvų grįžtamąjį ryšį WGSS personalui, kad užtikrintų svarbą ir kokybę WGSS programos

3. Personalas – WGSS darbuotojų įdarbinimas ir įtraukimas

Įdarbinant WGSS darbuotojus gali būti naudinga sukurti organizacinę schemą, identifikuojančią WGSS komandos sudėtį. Tinkama WGSS personalo struktūra priklauso nuo saugioje erdvėje teikiamų paslaugų ir veiklos ir turi būti pritaikyta atsižvelgiant į specifinius naujai paleistos saugios erdvės poreikius, pajėgumus ir išteklius. Tačiau bendra pozicija WGSS apima:

WGSS koordinatorius – vienas darbuotojas, vykdamas bendrą priežiūrą ir atsakingas už WGSS saugos, koordinavimo, atskaitomybės ir aktualumo užtikrinimą.

Veiklos pagalbininkai – darbuotojai, atsakingi už veiklą, vykstančią WGSS viduje.

Bendruomenės informavimo pagalbininkas – informavimo personalas yra personalas, skirtas veiklai, kuri padidina saugią prieigą prie WGSS programavimo. WGSS informavimo veikla skiriasi priklausomai nuo poreikių ir konteksto, tačiau paprastai ji apima informacijos sklaidą, informuotumo didinimo veiklą ir koordinavimą su vadovais ir suinteresuotosiomis šalimis.

Kiti atitinkami specialistai, priklausomai nuo teikiamų paslaugų ir konteksto, yra vertėjai žodžiu, reprodukcinės sveikatos pareigūnas, teisinės pagalbos pareigūnas, GBV bylų darbuotojas, WGSS vaikų globėjas ir kt.

4.WGSS personalo gebėjimų stiprinimas

- Vienas iš svarbiausių WGSS programavimo komponentų yra WGSS personalo gebėjimų ugdymas, kuriam reikalingas gebėjimų įvertinimas, stebėjimas ir planavimas, taip pat laiko, žmogiškųjų išteklių, įsipareigojimų, pritaikytų išteklių kūrimas ir palengvinimo ar mentorystės įgūdžių investavimas.
- Geras atspirties taškas galėtų būti nustatyti kiekvieno personalo gebėjimų ir įgūdžių bazinį lygį, garantuoti individualią pagalbą asmenims, įgyvendinantiems intervenciją, ir nustatyti sritis, kurias reikia stiprinti. Svarbu nuolat stebėti mokymo poreikius ir teikti medžiagą apie pagrindinį gebėjimų stiprinimo turinį, kad būtų galima peržiūrėti kiekvieną kartą, kai darbuotojams kyla abejonių.

4. WGSS personalo gebėjimų stiprinimas

Toliau pateikiamos temos, su kuriomis darbuotojai turėtų būti susipažinę pagal savo vaidmenį.

Visi darbuotojai (GBV gelbėtojai, atvejų darbuotojai, atvejų vadybininkai, GBV prevencijos pareigūnai)	DARBUOTOJAI, skirti programavimui ir WGSS veiklai (koordinatorius, informavimo pareigūnas, tarpininkai).	PRIEŽIŪROS IR LINIJAI VADOVAI	PARDUOTOS PASLAUGOS (teisinis, medicininis, psichologinis, pragyvenimo šaltinis)
Apsauga nuo seksualinio išnaudojimo ir prievartos (PSEA)	Feministinis požiūris į WGSS	Personalo priežiūra	Apsauga / apsauga nuo seksualinio išnaudojimo ir prievartos (PSEA)
GBV pagrindinės sąvokos	Mobiliųjų paslaugų teikimas	Mentorystė ir supervizija	GBV pagrindinės sąvokos
WGSS pagrindinės sąvokos	Darbas su paauglėmis merginomis		WGSS pagrindinės sąvokos
Kaip elgtis su atsiskleidimu / GBV atsakymu	WGSS įrankių rinkinio paketas – konkretios dalys, priklausomai nuo WGSS vaidmens		Kaip elgtis su atsiskleidimu / GBV atsakymu
Įvairovė ir įtraukimas	Savęs priežiūra		
Prekyba žmonėmis	Prekyba žmonėmis		
WGSS vyksmas/ grafikas/ procedūra			

5. WGSS veiklų įgyvendinimas

Įgyvendinant WGSS veiklą turėtų būti laikomasi kai kurių svarbių kriterijų, kad visi naudos gavėjai galėtų saugiai dalyvauti. Įgyvendinant veiklą reikia atsižvelgti į šiuos metodus:

Kontekstas pritaikytas. Siekiant paskatinti ir sudaryti sąlygas prieigai, WGSS paslaugos ir veikla turėtų atspindėti į saugią erdvę patenkančių moterų ir mergaičių poreikius, patirtį, amžių ir komforto lygį.

Moterys ir merginos – vedamos. Siekiant užtikrinti, kad WGSS būtų nuosekliai vadovaujamas moterų ir mergaičių, WGSS įgyvendinimo etape turėtų sudaryti galimybes moterims ir mergaitėms įgyti įgūdžių ir žinių bei imtis aktyvių vaidmenų kuriant programas, skatinančias įgalinimo galimybes.

informuota bendruomenė. Įtraukti platesnę bendruomenę, siekiant ugdyti WGSS pripažinimą ir užtikrinti, kad moterys ir mergaitės galėtų ja naudotis ir ja naudotis. Informavimas gali būti įvairių formų, įskaitant informacinius seansus, apsilankymus nuo durų iki durų ir rašytinę komunikacijos medžiagą.

5. Veiklų įgyvendinimas

Pagrindinis WGSS tikslas – transformaciniai pokyčiai suteikiant galių.

WGSS įgalinimą apibrėžia kaip procesą, kuriuo metu skatinamas asmenų ir bendruomenių gebėjimas kontroliuoti savo gyvenimą ir aplinką. Toliau aprašomi įvairūs įgalinimo tipai, prie kurių prisideda WGSS veikla.

Kuriant veiklą WGSS – įgalinimo sąvoka yra pagrindinė – ir ją galima analizuoti iki numatomo pokyčių lygio.

Nestruktūrizuotas ir pusiau struktūrizuotas psichosocialinės paramos (PSS) programavimas pagal GBV programas padės moterims išsilaisvinti per stiprinimo veiklą. Todėl svarbu nustatyti, į kokius įgalinimo tipus reikia sutelkti dėmesį į veiklą. Tai padės nustatyti, kokių pakeitimų lygiu veikla veikia: tarpasmeninio, tarpasmeninio ar sisteminio.

5. Veiklų įgyvendinimas

Intra-asmeninis

Ar veikla skatina pokytį individualiose moteryse dėl savęs suvokimo?

Inter-asmeninis

Ar veikla skatina pokytį tame, kaip moterys vertina kitus ir mato pasaulį?

Sisteminis

Ar veikla skatina pokytį struktūrose, prielaidose, filosofijoje, taisyklėse ir/ar vaidmenyse?

Asmeninis įgalinimas skatina veiklas, kurios vysto moterų ir mergaičių pasitikėjimą savimi, sąmoningumą, pagarbą sau, gebėjimą pasiimti savo teises ir rinktis. Asmeninis įgalinimas gali fokusuotis specifiškai ties veiklomis, kurios sustiptina moterų pasitikėjimą savimi, savivertę ir kitus "šerdies" aspektus.

Asmeninis įgalinimas gali fokusuotis specifiškai ties veiklomis, kurios sustiptina moterų pasitikėjimą savimi, savivertę ir kitus "šerdies" aspektus.

Socio- valstybinis įgalinimas apima palydėjimą veiklų ir tarnybų, kurios stiprina moterų dalyvavimą viešajame gyvenime, taip pat galimybes mobilizuotis ir organizuotis socialiniam pokyčiui sisteminiuose lygmenyse.

Psichosocialinis įgalinimas apima veiklas ir paslaugas, kurios pripažįsta ir siekia stiprinti moterų ir mergaičių stipriąsias puses, palaiko jų saviraiškos laisvę, vysto jų galimybes pozityviai tvarkytis su stresu ir suteikia pagalbą tiek dirbant su intra- ar inter-asmeniniais pokyčių lygmenimis.

5. Veiklų įgyvendinimas

Šis sąrašas iliustruoja ryšį tarp WGSS tikslų, pagrindinės veiklos, kurioje dalyvauja WGSS ar bendruomenės nariai, ir įgalinimo, kurį remia ši veikla.

1 tikslas: WGSS sudaro sąlygas visoms moterims ir mergaitėms gauti žinių, įgūdžių ir įvairių atitinkamų paslaugų.

- Iliustracinė WGSS veikla, padedanti pasiekti šį tikslą, apima:
- Orientacija naujiems nariams;
- Informacijos apie teikiamas paslaugas sklaida;
- Nukreipimai į kitas paslaugas;
- Periodinis paslaugų kartografavimas;
- Rengtos informacinės sesijos iš kitų paslaugų teikėjų (teisinių, mitybos ar lytinės reprodukcinės sveikatos paslaugų teikėjų)
- Gyvenimo įgūdžių užsiėmimai paauglių merginų grupėms;
- Įgūdžių ugdymo grupės arba organizuojami įgūdžių mokymai (profesijos arba pragyvenimo paslaugų teikėjai).

5. Įgyvendinimas – Veiklos nustatymas

2 tikslas: WGSS remia moterų ir mergaičių psichosocialinę gerovę ir socialinių tinklų kūrimą.

Iliustracinė WGSS veikla, padedanti pasiekti šį tikslą, apima:

- Meno veikla (pvz., muzika, šokiai, teatras, piešimas)
- Pratimai ir sportas (pvz., joga, tinklinis, futbolas)
- Laisvalaikio ir atsipalaidavimo veikla (arbatos ceremonijos, meditacija, pasakojimai, filmai)
- Amatų gamyba (pvz., muilo gamyba, siuvimas, krepšelių gamyba)
- Bendruomenės plėtros iniciatyvos (pvz., sodininkystė, bendruomenės erdvių atkūrimas)
- Teigiamos paramos grupės (jaunų mamų paramos grupės, bendruomenės ugdymo grupės)
- Bendruomenės pajamas generuojanti veikla, skirta WGSS remti

5. Įgyvendinimas – Veiklos nustatymas

3 tikslas: WGSS yra vieta, kur moterys ir mergaitės gali organizuoti ir gauti informaciją, kad sumažintų smurto riziką.

Iliustracinė WGSS veikla, padedanti pasiekti šį tikslą, apima:

- Palengvėjo diskusijos siekiant suprasti rūpesčius ir saugos riziką
- Informacijos seansai apie riziką GBV, įskaitant SEA, ir galimas reagavimo paslaugas
- Informacija apie prekybą žmonėmis, kaip save identifikuoti ir ieškoti pagalbos (įskaitant informaciją apie galimas paslaugas)
- Informuotumo seansai apie grįžtamąjį ryšį ir ataskaitų teikimo mechanizmus
- Bendrijos žemėlapių sudarymas ir saugos planavimo pratybos, įskaitant saugos auditą
- Surengė saugos ir (arba) saugumo veikėjų (taikdarių, policijos, bendruomenės stebėjimo grupių) informacinius užsiėmimus
- Tiesioginis arba organizuotas orumo rinkinių, grynųjų pinigų ar pagalbos kuponų platinimas

5. Įgyvendinimas – Veiklos nustatymas

4 tikslas: WGSS yra pagrindinis specializuotų paslaugų, skirtų išgyvenusiems GBV / apsaugos incidentus, įėjimo taškas.

- Iliustracinė WGSS veikla, padedanti pasiekti šį tikslą, apima:
- Informacijos apie galimas apsaugos (įskaitant GBV ir THB) reagavimo paslaugas platinimas
- Saugus nukreipimas į apsaugos reagavimo tarnybas ar bet kurią kitą atitinkamą paslaugą
- Pagrindinis atsakas išgyvenusiems, kurie praneša apie GBV ir prekybos žmonėmis incidentus
- GBV atvejo valdymo paslaugų ir individualizuotų psichosocialinės paramos paslaugų teikimas išgyvenusiems GBV
- Konfidenciali išgyvenusiųjų integracija į WGSS grupės veiklą

5 Įgyvendinimas – Veiklos nustatymas

5 tikslas: WGSS yra vieta, kur moterys ir mergaitės yra saugios ir skatinamos naudotis savo balsu ir kartu atkreipti dėmesį į savo teises ir poreikius.

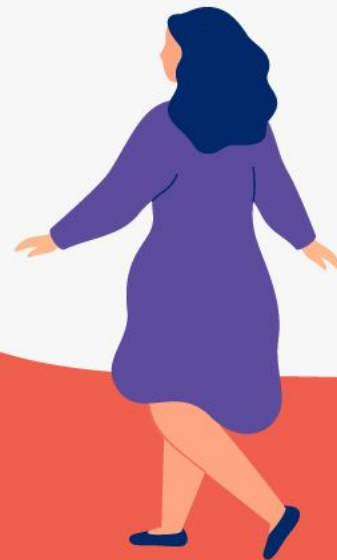
Iliustracinė WGSS veikla, padedanti pasiekti šį tikslą, apima:

- Palengvintos diskusijos (FGD arba susitikimai), siekiant suprasti moterų ir mergaičių perspektyvas ir poreikius
- Moterų forumo susitikimai ir propagavimo planavimas
- Mentorstė, bendraamžių palengvinimas ir aktyvių narių parama
- Moterų ir merginų iniciatyvų susitikimai
- Lyderystės ir advokacijos mokymai

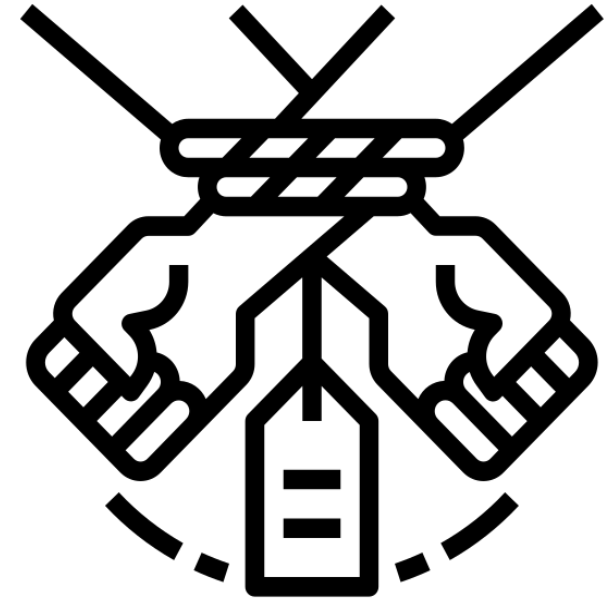
Kovos su prekyba žmonėmis pagrindinių principų įvadas

Kuruoja IRC

Apibrėžiant prekybą žmonėmis

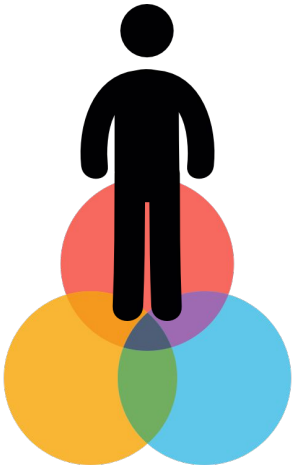
- Prekyba žmonėmis yra išnaudojimas siekiant pelno.
- Šio nusikaltimo aukomis gali tapti visų lyčių, įvairaus amžiaus ir įvairių sluoksnių žmonės, kurie vyksta visuose pasaulio regionuose.
- Prekeiviai žmonėmis dažnai naudojami būdais apgauti savo aukas.

Apibrėžiant prekybą žmonėmis

Pažeidžiamųjų
susikirtimas

Pasinaudoti
pažeidžiamumu ir juos
išnaudoti

Norimo gyvenimo
galimybės

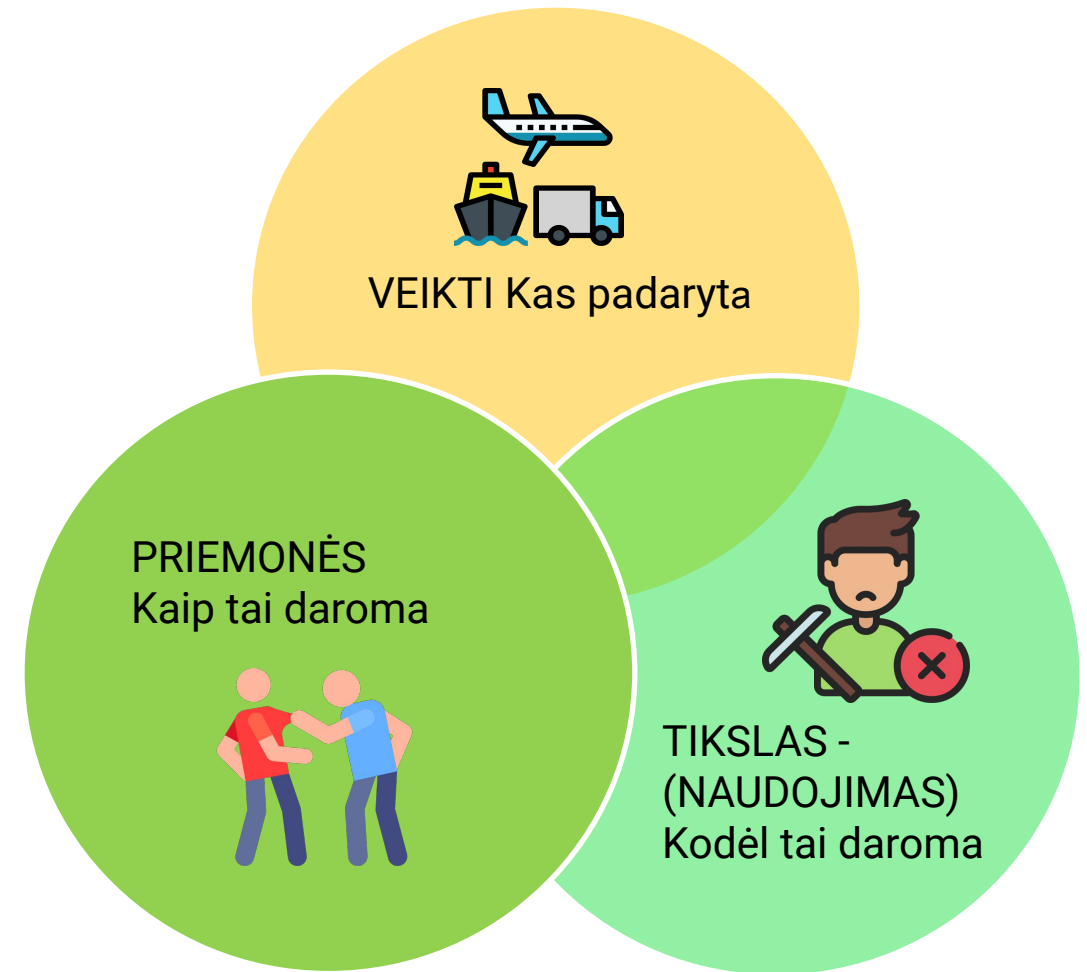
Prekybos žmonėmis atveju žmogus dažnai susiduria su galimybėmis, apie kurias jis svajojo, nesvarbu, ar jos yra asmeninio ar profesinio tobulėjimo, ar ekonominės naudos. Prekeiviai žmonėmis naudojasi šiuo noru, kad paskatintų asmenį įsipareigoti pasinaudoti galimybe, kuri pateikiama kaip teisėta, nors iš tikrųjų tai yra išnaudojimo situacija. Esant tokiai situacijai, tikslinio asmens pažeidžiamumo sankirtos yra naudojamos prekeivių žmonėmis išnaudojimui siekiant pasipelnyti.

Mes apibrėžiame prekybos srautą iš 3 pagrindinių komponentų:

ACT – asmenų samdymas, gabenimas, perdavimas, laikymas ar priėmimas

PRIEMONĖS – grasinimas, jėgos panaudojimas, prievarta, pagrobimas, sukčiavimas, apgaulė, piktnaudžiavimas valdžia

TIKSLAS – išnaudojimas: tai gali būti priverstinis sekso darbas, priverstinis darbas, vergovė, baudžiava ar organų pašalinimas

Prekyba seksu / seksualinis išnaudojimas

Priverstinis elgetavimas ar priverstinis nusikalstamumas

Darbinis išnaudojimas

Prekyba organais

Naminė tarnystė

Pasaulinės prekybos žmonėmis tendencijos

Apskritai manoma, kad nustatoma tik 1 % prekybos žmonėmis aukų. Šiuo metu pasauliniu mastu prekybos žmonėmis reiškinių tendencijos yra šios:

- Mažesni institucijų lygmens pajėgumai aptikti prekybą žmonėmis.
- Mažiau galimybių prekeiviams žmonėmis veikti per Covid pandemiją.
- Prekybos žmonėmis formos persikėlė į paslėptas ir internetines vietas.
- Visame pasaulyje 41 % prekybos žmonėmis aukų identifikuoja save (UNODC 2023).
- Apskaičiuota, kad nuo 18 % (UNODC) iki 28 % (UNICEF) prekybos žmonėmis aukos pasaulyje yra vaikai.
- 2021 m. visame pasaulyje buvo nustatyta apie 90 000 prekybos žmonėmis aukų (Stop the Traffick).
- Apskaičiuota, kad bet kuriuo metu prekyba žmonėmis yra 25–30 mln.

WGSS nėra aktyvaus prekybos žmonėmis aukų (VoT) identifikavimo.

WGSS darbuotojai gali pasiūlyti galimybę nukentėjusiems nuo prekybos žmonėmis atskleisti savo situaciją ir kreiptis pagalbos:

- Reklaminiai būdai pranešti apie situaciją ir prašyti pagalbos, plakatais, lankstinukais ir pan.
- Organizuoti grupinius informacinius užsiėmimus apie prekybą žmonėmis.
- Suteikite galimybę po tam tikros veiklos surengti vieną užsiėmimą, jei moterys ir (arba) merginos nori atskleisti prekybos žmonėmis situaciją.

Bendrieji rodikliai, skirti WGSS aptikti potencialią moterų VoT

- Moterys, kurios, regis, buvo apgauti melagingų pažadų
- Migracinės kelionės aprašymo neatitikimai
- Migracijos istorijos pokyčiai, išsisukinėjimas, neigimas, situacijos minimizavimas, pasakojama lygiai tokia pati istorija kaip ir kiti migrantai iš tos pačios srities
- Moterys, kurios, atrodo, turi didelių skolų kontrabandininkams
- Gyvenimo būdas, prieštaraujantis jų socialinei situacijai
- Didelės pinigų sumos tvarkymas grynaisiais
- Reguliarus būsto keitimas
- Požymiai, kad judesiai yra stebimi, nuolat žiūrėkite į ką nors, kas, atrodo, juos stebi
- Priklausomybė nuo įvairių medžiagų
- Neigiami jausmai, darantys įtaką jos elgesiui (nerimastinga, išsigandusi, izoliuota, gėda, beviltiška, kaltas) ir nenoras apie tai kalbėti
- Matomų sužalojimų (mėlynų, pjūvių, nudegimų, specifinių tatuiruočių, su darbu susijusių sužalojimų ir tt) požymiai, kuriems anksčiau nebuvo suteikta medicininė priežiūra, norint juos gydyti, jie nenori arba negali paaiškinti, kaip jie susižeidė

Bendrieji rodikliai, skirti WGSS aptikti potencialią moterų VoT

- Visada lydi žmogus ar grupė, nelinkęs į pokalbius vienas su vienu
- Kito asmens kontrolės požymiai (ribota judėjimo laisvė, kažkas turi asmens dokumentus arba jam buvo pateikti netikri dokumentai)
- Nenutrūkstami telefono skambučiai, turi kelis telefonus
- Negali kalbėti vienas, visada lydi kažkas, kas kalba vietoj jų
- Atrodo, kad su partneriu palaiko nesveikus ar įžeidžiančius santykius

Seksualinio išnaudojimo požymiai

Ką galite stebėti WGSS:

- Domėjimasis seksualumo / kontracepcijos / abortų temomis
- Jei pastebite moterų grupę, kurią, atrodo, kontroliuoja kita grupė ar asmuo
- Nenori nutraukti sekso darbų, net jei jų sveikatos būklė kelia pavojų (nėščia, liga)
- Naudoja su seksu susijusį žodyną vietine arba klientų grupės kalba

Ką galite stebėti WGSS:

- Jokio atlyginimo arba labai ribotą gautą už darbą
- Gyvena ir miega darbo vietoje
- Darbo sąlygos (teisinės ir ekonominės) gerokai žemesnės už priimančiosios šalies standartus
- Dirbkite viršvalandžius, kad uždirbtumėte legalų minimalų atlyginimą
- Gyvenimas su šeima, kuri nepriklauso jiems (naminės baudžiavos rodiklis)
- Turi rūpintis visais namų ruošos darbais namuose ir (arba) kasdien prižiūrėti vaikus, jam neleidžiamos pertraukos ir laisvalaikis.

Darbinio išnaudojimo požymiai

- Asmens tapatybę patvirtinančius dokumentus ar kitus vertingus asmens dokumentus saugo darbdavys arba tarpininkas
- Pateikiami įrodymai, kad negali judėti arba išeiti iš darbo
- Bausmės darbe naudojant smurtą
- Įžeidimų, prievartos, grasinimų ar smurto namuose aukos

Ką galite stebėti WGSS

Vaikų išnaudojimo rodikliai moterims / merginoms iki 18 metų, dalyvaujančioms WGSS:

- Pasikartojantys pranešimai apie nelegalią veiklą
- Užsiima savo amžiui netinkamu darbu
- Meluoja apie savo amžių
- Vartoja narkotikus ir/ar alkoholį
- Atvyksta į centrą su suaugusiuoju, kuris nori dalyvauti užsiėmimuose / pokalbiuose
- Nesieltgia taip, kaip būdinga to paties amžiaus vaikams (t. y. yra neįprastai įbaugintas ar atviras, seksualiai elgiasi ir pan.)
- Atrodo, kad užmezga nesveikus santykius su suaugusiais
- Neįprastas vaiko elgesys su lydinčiu asmeniu (nerimastingas, išsigandęs)
- Nelydimi ir atskirti vaikai pristatomi kaip broliai ir seserys, kai atrodo, kad jie nėra panašūs, neturi emocinio prisirišimo
- Atskleidžia, kad turi prašyti savo partnerio leidimo ką nors padaryti

Kaip bendrauti su potencialiomis aukomis?

Teisingai

- Informuoti apie paramą prekybos žmonėmis situacijose plakatais, lankstinukais
- Siūlyti informacinius užsiėmimus apie prekybą žmonėmis
- Suteikite galimybę potencialioms aukoms dalytis patirtimi be spaudimo
- Turėkite specializuotų paslaugų paslaugų žemėlapius

Neteisingai

- Nedalyvaukite pokalbyje su potencialiu VoT, kad galėtumėte atlikti tolesnius veiksmus, nebent teikiate specializuotas paslaugas
- Niekada neverskite žmogaus dalytis savo patirtimi
- Nesiimkite VoT savo namuose
- Nelydėkite VoT atgal į namus ar darbo vietą pasiimti daiktų
- Nepadėkite VT diskutuoti su savo darbdaviu, draugu, agentu, bendradarbiu
- Nesikreipkite į valdžios institucijas be VoT leidimo

Pagrindiniai principai bendraujant su moterimi, kuri gali tapti

VT

Nedaryk žalos

Užtikrinti, kad nepakenktų

Saugos užtikrinimas, Rizikos įvertinimas

Nediskriminavimas

Informuota apie traumą

Į išgyvenusius orientuotas požiūris ir įgalinimas

Kultūriniu ir kalbiniu požiūriu tinkamos paslaugos

Naudojant vertėjus

Informuoto sutikimo

Konfidencialumas

Pagarba

Skunios intervencijos vadovas

Nepaisant gerai apgalvotų veiksmų, skirtų padėti ar padėti mūsų klientams, veiksmai gali sukelti (tolesnę) žalą, ypač dirbant su asmenimis, patyrusiais traumuojančius įvykius, pavyzdžiui, (potencialiomis) prekybos žmonėmis aukomis. Svarbu niekada nesiimti veiksmų, kurie galėtų pabloginti aukos ar jo šeimos padėtį. Jei neigiamų pasekmių išvengti nepavyksta, turime padaryti viską, kad jas sumažintume.

Užtikrinant saugumą

- Saugumas ir saugumas yra svarbūs darbuotojams ir klientams
- Pirmiausia, prieš teikiant kitas paslaugas, reikėtų spręsti susirūpinimą dėl saugos. Kai išgyvenęs asmuo yra saugus, jis gali geriau naudotis paslaugomis
- Jei kyla pavojus, kad pokalbis ar bendravimas su išgyvenusiu asmeniu pakenks jo saugumui ar psichinei sveikatai, neturėtume daryti spaudimo rizikos asmeniui.
- Kuriant planą, pagal kurį būtų teikiama pirmenybė ir užtikrinamas aukos, jų šeimos narių fizinis saugumas, emocinis saugumas, taip pat rizika ir (arba) nauda iš teisinių veiksmų, turėtų būti vykdomas bendradarbiaujant.
- Padidėjusi besitęsiančio ar tolesnio smurto, kuris kraštutiniais atvejais gali baigtis žmogžudyste ar savižudybe, rizika
- Įvertinkite saugos riziką ir sumažinkite riziką, kylančią dėl izoliacijos ir diskriminacijos
- Pirmą kartą susitikdami su žmogumi informuokite apie savo organizaciją, teikiamas paslaugas ir ką galite pasiūlyti
- Pasidalykite informacija apie tolesnius veiksmus, įsitikinkite, kad bendraujate aiškiai ir skaidriai

Užtikrinant saugumą

- Išlikite ramūs, net jei asmuo labai susijaudinęs
- Visada būkite sąžiningi, kad atsirastų pasitikėjimo jausmas, kurio reikia norint sėkmingai pasveikti
- Įvertinkite tiesioginę ir ilgalaikę saugos riziką
- Jei manote, kad potencialią prekybos žmonėmis auką lydi nusikaltėlis, turėtumėte pabandyti atskirti auką nuo kito asmens. Jei tai neįmanoma, geriau nesileisti į pokalbį apie galimą situaciją
- Pirmą kartą susitikdami su žmogumi informuokite apie savo organizaciją, teikiamas paslaugas ir ką galite pasiūlyti
- Pasidalykite informacija apie tolesnius veiksmus, įsitikinkite, kad bendraujate aiškiai ir skaidriai

Kokia rizika kyla kalbant su klientais apie galimą prekybos žmonėmis patirtį?

- Prekiautojo ir (arba) teisėsaugos smurto prieš potencialią prekybos žmonėmis auką rizika
- Smurtinių pasekmių rizika potencialios prekybos žmonėmis aukos šeimai
- Bendruomenės šeimos narių gėdos, atstūmimo ar bausmės pavojus
- Valdžios institucijų identifikavimo / deportavimo rizika
- Buvimo šalies valdžios institucijų atsakomųjų veiksmų rizika
- Lojalumas ir priklausomybė nuo prekiautojo žmonėmis

Vertinti rizikas kalbantis su klientais apie galimą prekybos žmonėmis patirtį?

- Kaip artėjimą prie potencialios prekybos žmonėmis aukos suvoks prekeiviai žmonėmis / kontrabandininkai / kiti žmonės / šeima / bendruomenė ir kt.)
- Ar kas nors (atrodo) prieštarauja sąveikai?
- Ar kas nors, prieštaraujantis sąveikai, išgirstų apie tai?
- Ar auka jaučia pareigą įsitraukti į pokalbį?
- Ar susidūrimas gali sukelti smurtą, imigracijos problemas, atlyginimo praradimą ar kitų problemų?
- Ar auka yra emocinės būsenos, leidžiančios pokalbiui?

Klausimų, kuriuos galima užduoti siekiant įvertinti saugos riziką, pavyzdžiai:

- Ar nerimaujate dėl šio interviu / diskusijos su manimi?
- Ar manote, kad pokalbis su manimi gali sukelti problemų jums, jūsų šeimai, draugams ar kam nors kitam?
- Ar kada nors anksčiau su kuo nors kalbėjote apie savo patirtį / kelionę? Kokia buvo ši patirtis?
- Ar manote, kad tai tinkamas laikas ir vieta aptarti savo patirtį? Jei ne, ar yra geresnis laikas ir vieta?

Nediskriminavimas

Kiekvienas turi teisę gauti geriausią įmanomą pagalbą nediskriminuojant dėl lyties, amžiaus, negebėjimų, rasės, kalbos, religinių ar politinių įsitikinimų, seksualinės orientacijos, statuso ar klasės ir kt.

Informuota apie traumą – vengiama pakartotinės traumos

- Intensyvios fizinės ir psichologinės reakcijos gali atsirasti, kai išgyvenusiam žmogui primenama apie praeities traumą.
- Daugeliui išgyvenusiųjų sunku kalbėti apie savo patirtį. Tačiau taip pat gali būti gydoma aptarti šias problemas ir būti išklausytam.
- Išgyvenusieji gali būti pakartotinai traumuoti, kai patiria papildomų trauminių įvykių arba kai skausmingi prisiminimai sukelia praeities trauminius įvykius.
- Taip pat gali atsirasti pakartotinė trauma, kai išgyvenę žmonės iš naujo pasakoja savo istorijas. Tai taip pat gali turėti įtakos dar ilgai po pokalbio pabaigos.
- Daugelis išgyvenusiųjų jaučia gėdą dėl to, ką padarė arba dėl to, kas jiems atsitiko, tai taip pat gali sukelti nerimą.
- Į auką orientuoti ir į traumą informuoti metodai taikomi siekiant išvengti pakartotinio aukų traumavimo teikiant paslaugas.

Apie traumą informuoti – kalbant su išgyvenusiais asmenimis

- Įsitikinkite, kad VoT yra saugi atliekant pokalbį - prekeivis žmonėmis gali būti netoliese.
- Užtikrinkite, kad pokalbio erdvė būtų saugi ir konfidenciali (žr. konfidencialumo skyrių). Prekyba žmonėmis gali sukelti įvairių stiprių emocijų ir psichologinių reakcijų. Kai kurie žmonės jausis geriau, o kai kurie jausis blogiau po pasidalinimo.
- Nuraminimas yra svarbus.
- Atsakymai turėtų būti empatiški, nesmerkiantys ir palaikantys. Bet taip pat neturėtų pereiti į gailesčio rodymą.

IŠGYVENUSI IR ĮGALINTA

- Prekyba žmonėmis paprastai atima iš asmens kontrolės ir pasirinkimo jausmą; Visos intervencijos turėtų suteikti galių, o ne atkartoti šią kontrolę. Taigi WGSS darbuotojai ir paslaugų teikėjai turėtų:
- Žinoti apie galios dinamiką ir vengti pasikartojančių kontrolės ir prievartos modelių. Išgyvenusieji yra savo gyvenimo ekspertai ir turi sugebėjimų bei stiprybių, kurios gali padėti jiems ginti save ir atkurti savo gyvenimą.
- Užtikrinkite, kad išgyvenusieji būtų išgirsti ir galėtų pasirinkti, kokie sprendimai ir ištekliai bus naudingi jų gyvenimui, pripažįstant, kad kiekvienas žmogus yra skirtingas.
- Aprūpinkite įrankiais, ištekliais ir paslaugomis, kurios padeda sumažinti priklausomybę nuo paslaugų teikėjų, kad padėtų jiems susigrąžinti savo gyvenimo kontrolę.

Į išgyvenusiuosius orientuotas ir įgalinimas

- Kuriant projektų planus ir projekto tikslus sutelkite dėmesį į stipriąsias ir išgyvenusiųjų puses bei interesus ir kaip pabrėžti šias stipriąsias puses ir interesus.
- Siūlykite galimybes ir paslaugas, kurios apima aktyvų klientų sprendimų priėmimą
- Skatinkite išgyvenusius iš naujo pareikšti savo balsą, skatinti savarankiškumą ir mažinti priklausomybę nuo paslaugų teikėjų.

Į išgyvenusiuosius orientuotas ir įgalinimas

- Pabrėžiamas išgyvenusio asmens apsisprendimas ir pakartotinio traumavimo mažinimas.
- Siekiama padėti išgyvenusiam asmeniui įgyti galių jausmą, tuo pačiu suteikiant informaciją, leidžiančią priimti pagrįstus sprendimus.
- Užtikrinti, kad asmeniui būtų suteikta informacija, pasiūlytos jo poreikiams pritaikytos paslaugos, galimybės ieškoti teisingumo teisinėse sistemose.
- Pripažinkite klientų galią ir apsisprendimą, o ne nustatykite paslaugų teikėją į „gelbėtojo“ vaidmenį, kuris renkasi ir priima sprendimus aukos vardu.
- Priimdami sprendimą palydėkite išgyvenusįjį, nes jie gali jaustis priblokšti

Tinkama kultūrinis ir kalbinis požiūris

Prekyba žmonėmis yra nusikaltimas, paveikiantis žmones iš įvairių sluoksnių ir kultūrų, kalbančius įvairiomis kalbomis. Tada svarbu pasiūlyti kultūrinis ir kalbinis požiūris tinkamas paslaugas. Asmens ar organizacijos gebėjimas efektyviai bendrauti su skirtingų kultūrų žmonėmis apima žinias apie kultūrinės vertybes, tradicijas, papročius, kalbą ir elgesį planuojant, įgyvendinant ir vertinant paslaugų veiklą.

Naudojant vertėjus

Tarpininkaujant vertėjams ir pašnekovams, kalbantiems ta pačia kalba, išgyvenęs asmuo gali jaustis lengviau ir padėti sukurti pasitikėjimą, o vertėjų įtraukimas į pagalbą darbuotojams arba tvarkyti konfidencialią informaciją kelia pavojų, jei atrinkti vertėjai nėra kruopščiai tikrinami.

Taip pat reikėtų atsižvelgti į tai, kad išgyvenusieji gali nepasitikėti arba gėdytis kalbėti prieš ką nors iš savo bendruomenės ar tos pačios kultūros. Be to, kai kurie žmonės gali jaustis gėdingai kalbėdami apie stigmatizuojamas temas, tokias kaip sekso darbas, seksualinė prievarta, smurtas ir kt.

Kaip užtikrinti saugų vertėjų žodžiu naudojimą

- Paklauskite išgyvenusio asmens privačiai, ar jie turi patikimą draugą ar kolegą, kuriam jie mieliau padėtų. Jei taip, įsitikinkite, kad pasirinktas asmuo supranta pokalbio tikslą ir laisva valia sutinka padėti.
- Nepriimkite nežinomų savanorių vertėjų, nes jie gali būti įtraukti į prekybos žmonėmis situaciją arba gali turėti ką nors gauti dalyvaudami pokalbyje.
- Įtraukite kultūrinius tarpininkus kaip svarbius sudėtingų pokalbių pagalbininkus
- Vertėjai turėtų būti visapusiškai informuoti apie prekybos žmonėmis temą ir su šiuo reiškiniu susijusias pasekmes

Informuotas sutikimas

Kiekvieno kliento pagrindinė teisė yra būti informuotam apie būsimus ir būsimus veiksmus bei procedūras prieš priimant ar atsisakant tam tikrų paslaugų.

Sutikimą duoda kompetentingas asmuo, kuris:

- 1) gavo ir suprato visą pasirinkimui reikalingą informaciją;
- 2) apsvarstė informaciją;
- 3) nepriėmė prievartos, įtakos, skatinimo ar gąsdinimo priėmė sprendimą, kuris jiems tuo momentu buvo laikomas geriausiu.

Informuotas sutikimas

Bet kokie veiksmai gali būti atliekami tik gavus informuotą aukos sutikimą. Prieš prašant sutikimo, būtina pateikti visą reikiamą informaciją ir išsamiai paaiškinti, kokių veiksmų ir procedūrų bus imtasi, kad klientas galėtų priimti jam pageidaujamą sprendimą. Svarbu suteikti maitintojo netekusiam asmeniui laiko apmąstymams, suteikiant jiems galimybę užduoti klausimus ir galimybę sugrįžti prieš priimant pagrįstą pasirinkimą. Jei klientas nekalba vietine kalba, rekomenduojama pasitelkti vertėją.

Kalbant apie nepilnamečius, prieš imantis bet kokių veiksmų, būtina kreiptis į teisėtą globėją, kuris atstovaus aukos teisėms ir interesams. Sprendimai turėtų būti priimami bendradarbiaujant su vaiku ir atsižvelgiant į jo interesus

Užtikrinant informuotą sutikimą

Po to, kai maitintojo netekęs asmuo yra išsamiai informuotas apie tai, ko iš jo tikimasi, jis turi teisę priimti sprendimą ir sutikti su pagalbos procedūromis ir nuostatomis arba ne. Šiame procese WGSS darbuotojai arba bet kurie paslaugų teikėjai, dirbantys saugioje erdvėje, turėtų:

- Aiškiai paaiškinkite, kodėl jis/ji prašo jų sutikimo.
- Jei reikia, paaiškinkite temą, kuri bus aptariama.
- Laikykitės profesionalaus ir neutralaus požiūrio, niekada nespauskite aukos ir nesiūlykite to, ką, jūsų nuomone, būtų gerai daryti.
- Priėmė kliento pasirinkimą be išankstinio nusistatymo (net jei nesutinkate).
- Skatinkite asmenį paprašyti paaiškinti detales, jei jos jam neaiškios.
- Diskusijoje paaiškinkite galimą riziką ir naudą.
- Pabrėžkite, kad auka pati pasirinks ir kad atsisakymas duoti sutikimą neturi jokių pasekmių.

Konfidencialumas

Konfidencialumas yra pagrindinis klientams teikiamos paramos ramstis. Tai reiškia draudimą atskleisti informaciją apie auką be aukos sutikimo ir reikalauja, kad paslaugų teikėjai pasidalytų konfidencialumo ribomis informacijai, kuria jie gali dalytis su paslaugų teikėjais (pvz., įvykus kritinei situacijai, tam tikrus duomenis reikėtų atskleisti trečiosioms šalims). Paslaugų teikėjai turi užtikrinti, kad aukos asmeninė informacija būtų kruopščiai tvarkoma ir nebūtų atskleista kitiems asmenims, nebent būtų duotas informuotas sutikimas ir kad jie būtų visiškai informuoti apie informacijos naudojimą.

Asmeninės informacijos apie auką atskleidimas gali neigiamai paveikti kliento ir paslaugų teikėjų santykius, dėl to prarandamas pasitikėjimas, kuris gali turėti įtakos ir paslaugų teikėjo atstovaujamai organizacijai. Tai gali sukelti stigmatizavimą, diskriminaciją ir atskirtį iš savo šeimos ar bendruomenės, o tai gali pakenkti kliento saugumui, taip pat gali kelti pavojų pagalbos programoje dalyvaujantiems darbuotojams.

Konfidencialumo išsaugojimo išimtys

Jei žmogus ketina susižaloti

Jei yra pavojus, kad auka ketina pakenkti kitiems;

Kai vaikui gresia pavojus

Kai kaltininkas yra humanitarinės pagalbos darbuotojas

Jei nacionalinės ar tarptautinės teisės nuostatos reikalauja privalomos ataskaitos. Esant tokiai situacijai, būtinai informuokite asmenį apie šias nuostatas prieš jas atskleisdami, kad suteiktumėte jam galimybę nuspręsti, ar jis nori toliau dalintis savo istorija, ar ne.

Konfidencialumo užtikrinimas praktiškai

- Kalbėkitės su išgyvenusiu saugioje erdvėje, pokalbio metu niekas neturėtų klausytis pokalbio ir (arba) trukdyti įeidamas į kambarį.
- Surinkta informacija saugoma saugiai (pvz., failai turi būti užrakinti, skaitmeniniai dokumentai apsaugoti slaptažodžiu, užrakinamas biuras).
- Failo informacija neturėtų būti rodoma kitiems be aiškaus leidimo.
- Jei siunčiant asmenį reikia dalytis informacija su kitomis agentūromis ar paslaugų teikėjais, pirmiausia būtina gauti informuotą (geriausia rašytinį) sutikimą.
- Jei išgyvenęs asmuo yra nepilnametis, būtinai pasitarkite su jų tėvais (nebent manoma, kad vienas iš tėvų yra prekiautojas žmonėmis) arba teisėtu globėju.
- Nespauskite asmens duoti sutikimą arba nepriimkite sprendimo jo vardu.
- Dalinkitės tik būtina ir svarbia informacija su kitais, teikiančiais pagalbą ir paramą. Išgyvenęs asmuo turėtų žinoti, kokia informacija yra dalijamasi ir kodėl.

Konfidencialumo užtikrinimas praktiškai

Nerinkti identifikuojamos informacijos (vardo, pavardės, adreso ir pan.), nebent tai būtina.

Neįrašykite pokalbio į diktofoną ar telefoną.

Neaptarkite interviu turinio viešai, ypač kai jie gali būti išgirsti.

Išsami informacija apie vieną klientą niekada neturėtų būti aptariama su kitu klientu taip, kad būtų galima nustatyti asmens tapatybę.

Pagarba

Pagarbos principas reiškia orų elgesį su maitintojo netekusiais žmonėmis, priimti juos be teisimo ir gerbti jų norus bei teises. Išgyvenusieji yra pagrindiniai situacijos veikėjai, o jų atsigavimo procesas turėtų padėti atgauti savo gyvenimo kontrolę. Gerbti išgyvenusius – skatinti juos patiems ieškoti problemų sprendimo būdų, siekiant sumažinti priklausomybę nuo paramos paslaugų.

Išgyvenusieji turėtų kontroliuoti visų formų jiems teikiamą pagalbą ir apsaugą ir būti gerbiami už savo pasirinkimą.

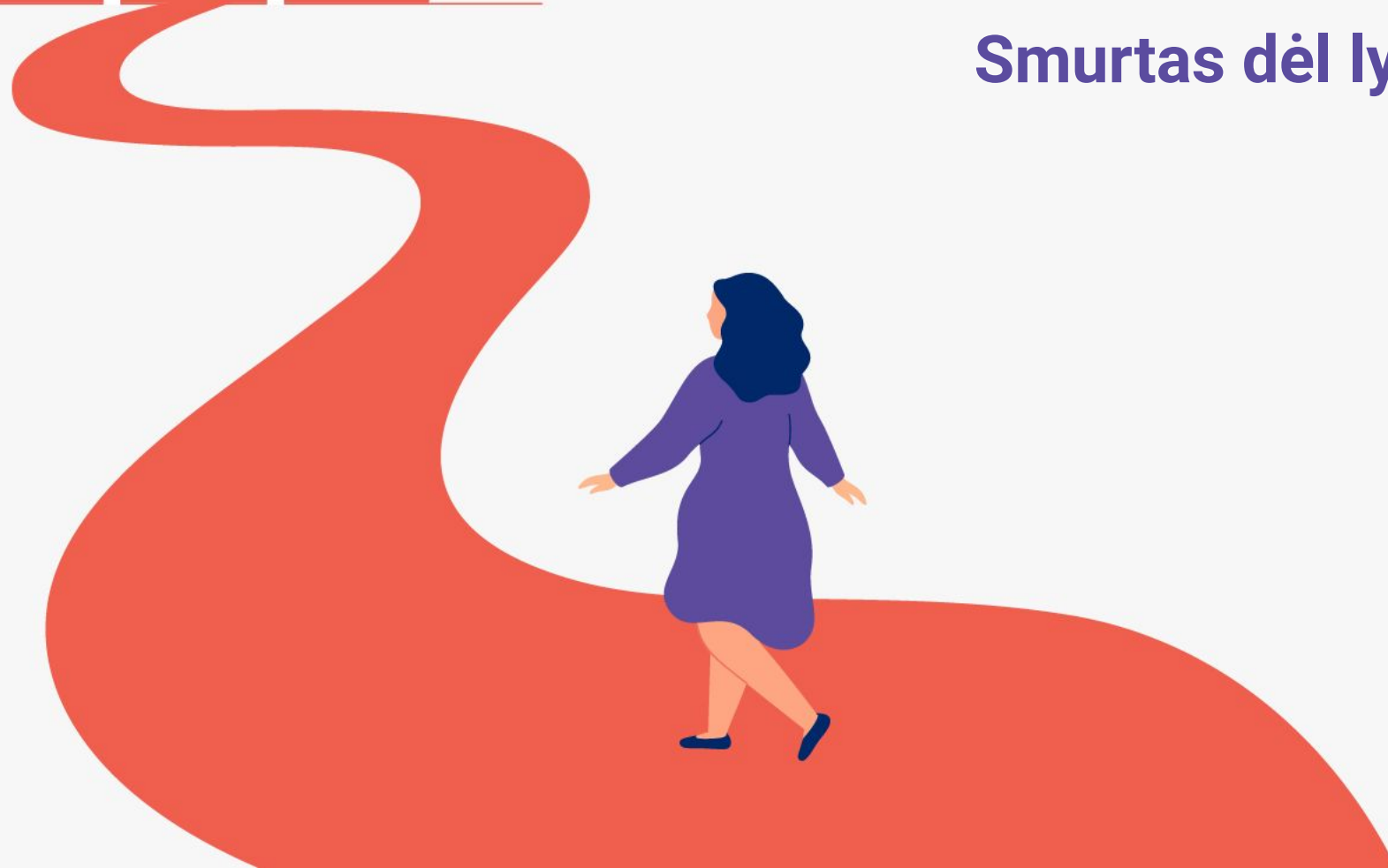
Supratimas, rūpestis ir empatija yra svarbūs, tačiau svarbu nerodyti gailesčio ar per didelės užuojautos ženklų dėl išgyvenusiųjų būklės.

Kaip užtikrinti pagarbą?

- Nespauskite asmens, kad jis pateiktų jums išsamią informaciją apie savo išnaudojimo patirtį, jei jis nėra pasirengęs.
- Neabejokite istorija, kuria dalijasi išgyvenusieji. Jei bendrinama istorija neatrodo nuosekli, pabandykite padėti konkrečiais klausimais, kad įsitikintumėte, jog išgyvenusieji gali kuo tiksliau atskleisti savo istoriją ir būkite kantrūs. Dėl traumos gali sutrikti atmintis ir sumaišyti pasidalintą istoriją.
- Jei nesijaučiate užtikrintas dirbdamas su maitintojo netekusiu asmeniu dėl savo sugebėjimų jį palaikyti, nedvejodami perduokite bylą. Būkite švelnus ir kantrus, nekaltinkite ir neteiskite žmogaus ar jo pasirinkimų.
- Pripažinkite jų jausmus. Išgyvenusieji gali manyti, kad jų reakcija netinkama. Paaiškinkite, kad jų reakcijos yra normalios atsižvelgiant į patirtį, kurią jie patyrė.
- Gerbti teisę dalyvauti pokalbyje tik su pageidaujamos lyties asmenimis.
- Neveskite aukos į situacijas, kuriose ji turėtų pakartoti istoriją, jei tai nėra būtina.

Skubios intervencijos vadovas

- Pagalbos prašymui turėtų būti teikiama pirmenybė prieš bet kokį pokalbį ar veiklą.
- Svarbu užduoti klausimus, kad suprastumėte, kas yra suvokiama kaip pavojai ir pasirinkimo galimybės, bei pagalbos viltis ir lūkesčius.
- Svarbu realistiškai vertinti įvairias galimas galimybes ir kiekvieno iš jų riziką bei naudą.
- Neatidėliotinos pagalbos teikimas retai yra vieno žingsnio procesas ir paprastai reikalauja daug tolesnių veiksmų.
- Retas atvejis, kai prekybos žmonėmis auka kreipiasi pagalbos planuodama pabėgimą, tačiau jei svarstoma apie „pabėgimą“, reikia atsižvelgti į visas rizikas, kliūtis ir veiksmus po „pabėgimo“, kad situacija nepablogėtų, kai išgyvenęs asmuo yra priverstas grįžti pas prekiautoją žmonėmis.

Smurtas dėl lyties: įvadas į teoriją ir pagrindines sąvokas

Kuruoja IRC

Pagrindiniai žodžiai, norint suprasti smurtą dėl lyties

- ✓ Seksas
- ✓ Lytis
- ✓ Galia
- ✓ Būsena

Skirtumas tarp lyties (sex) ir lyties (gender)

Seksas

Biologinės ir fizinės vyro ir moters savybės

Lytiniai reprodukciniai organai (moterys yra vidiniai, o vyrai - išoriniai)

Lytis

Socialiniai skirtumai tarp vyrų ir moterų, kurių išmokstama (vaidmenys, atsakomybė, privilegijos, galimybės)

Tradiciniai ir visuomenės lūkesčiai

Statusas – tai padėtis, kurią priskiriame žmonėms, atsižvelgdami į tai, kokią vertę jiems suteikiame dėl jų klasės, profesinės padėties ar lyties

Kaip Lytis apibrėžia mūsų gyvenimus:

Elgesio taisyklės, lūkesčiai, norai

Galios skirtumai mūsų funkcijose (darbas, santykiai šeimoje, socialiniai santykiai ir kt.)

Asmeninės teisės, paslaugų prieinamumas, galimybės

Pareigos, privilegijos, diskriminacija

Lyčių skirtumai kinta laike (istoriniais laikotarpiais) ir erdvėje (geografinė padėtimi).

Galia ir piktnaudžiavimas valdžia

Galia reiškia, kad jūs turite galimybę, gebėjimą ir laisvę daryti įtaką ar kontroliuoti sprendimus, turinčius įtakos jūsų gyvenimui.

Priklausomai nuo to, kaip naudojama galia, ji gali būti teigiama arba neigiama

Galia kam

- Ką nors padaryti, vidinės jėgos ir drąsos

Galia su

- Su kuo nors, gebėjimas palaikyti ir padrąsinti kitus

Galia virš

- Prieš ką nors, gebėjimas kontroliuoti ar dominuoti kitus

Piktnaudžiavimas galia

- Piktnaudžiavimas galia yra naudojimas įtakos, priėjimo prie resursų, sprendimų priėmimą tam, kad kito gyvenimą padarytum mažesniu ir neatsižvelgtum į kitų poreikius, norus ar ribas.

Kas yra smurtas dėl lyties?

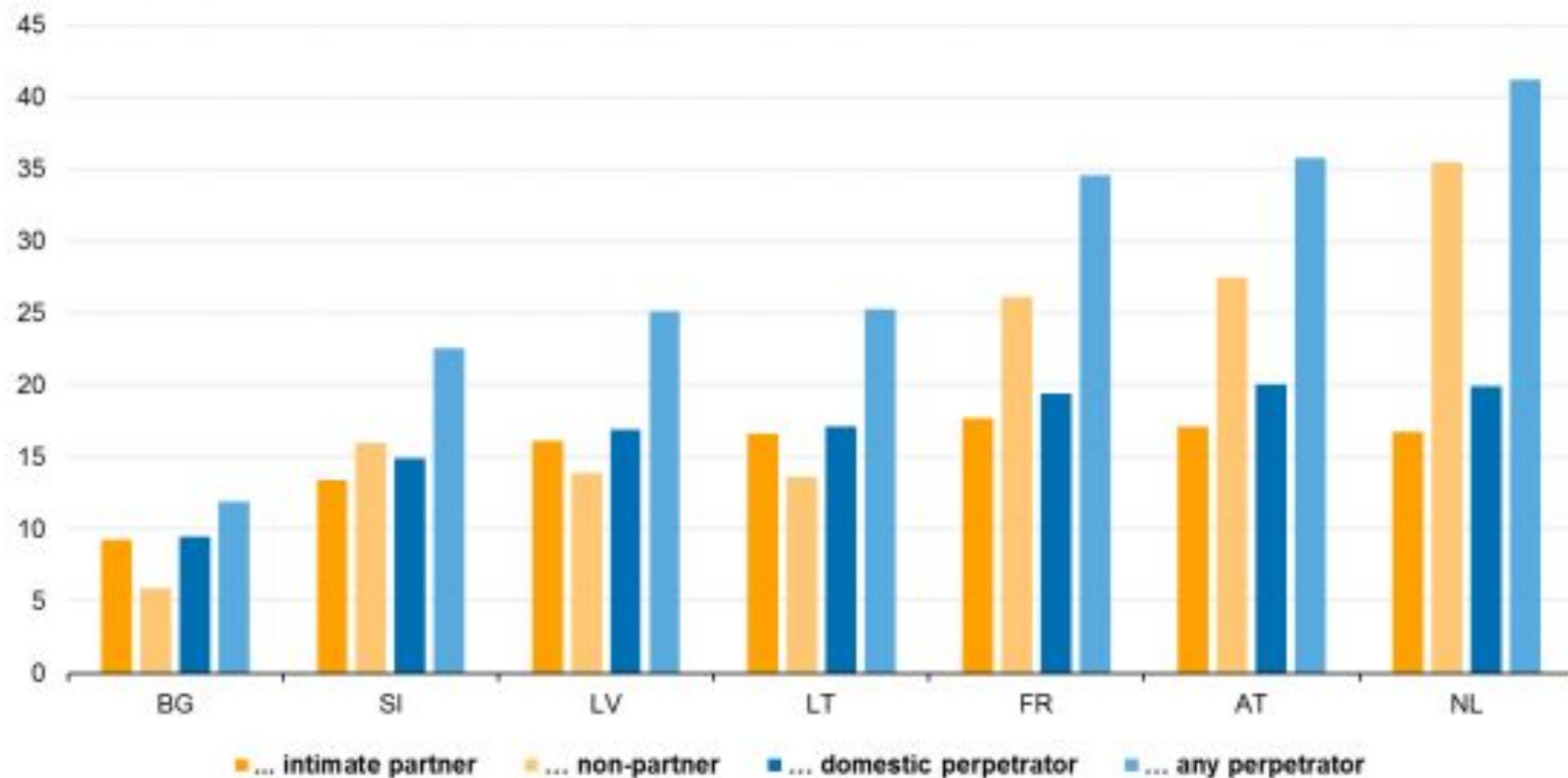

Smurtas dėl lyties (GBV) yra skėtinis terminas, apibūdinantis bet kokį žalingą veiksmą, vykdomą prieš asmens valią, atsirandantį dėl piktnaudžiavimo valdžia ir kuris grindžiamas socialiai priskirtais vyrų ir moterų lyčių skirtumais.

„Dauguma patirtų smurto atvejų policijai nepranešama, todėl oficialiai neužfiksuojama“

Eurostatas –
STATISTINĖ ATASKAITA

Figure 3. Proportion of women (18–74) who have experienced physical (including threats) or sexual violence during adulthood by type of perpetrator

Source: EU-GBV survey, wave 2021

Stambulo konvencija

Tai „pirmasis teisiškai įpareigojantis tarptautinis susitarimas, skirtas apsaugoti moteris nuo visų smurto formų“.

Europos Tarybos konvencija dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo, dar vadinama „Stambulo konvencija“, patvirtina, kad smurtas prieš moteris yra smurto dėl lyties forma, vykdoma prieš moteris dėl jų lyties.

Ją pasirašė visos ES valstybės narės, tačiau kai kuriose šalyse vis dar kyla problemų, susijusių su jos ratifikavimu.

Stambulo konvencija apima naują elementą – smurto prieš moteris pripažinimą žmogaus teisių pažeidimo ir diskriminacijos forma.

Nustatyti nusikaltimai yra šie:

- psichologinis smurtas (33 str.)
- persekiojimo veiksmai – persekiojimas (34 str.)
- fizinis smurtas (35 str.)
- seksualinis smurtas, įskaitant išžaginimą (36 str.)
- priverstinė santuoka (37 str.)
- moterų lytinių organų žalojimas (38 str.)
- priverstinis abortas ir priverstinė sterilizacija (39 str.)
- seksualinis priekabiavimas (40 str.)
- nusikaltimai, padaryti vardan vadinamosios „garbės“ (42 str.)

GBV priežastys ir prisidedantys veiksniai

Daugumą GBV veiksmų įvykdo vyrai prieš moteris ir mergaites. GBV yra susijęs su valdžia ir yra nukreiptas prieš moteris ir merginas, nes jos yra moterys ir turi nelygią galią santykiuose su vyrais ir žemą statusą apskritai pasaulyje.

VIDINIS VEIKSMAS yra kažkas, kas pablogina problemą. Dėl GBV daugelis žmonių painioja prisidedančius veiksnius su priežastimis. Yra daug situacijų, kurios pablogina GBV, pavyzdžiui: piktnaudžiavimas alkoholiu, skurdas, įstatymų, baudžiančių nusikaltėlius, trūkumas ir pan., tačiau nė viena iš šių situacijų nėra pagrindinė ar tiesioginė GBV priežastis.

GBV tipus galima suskirstyti į:

Seksualinė
prievarta

Fizinis smurtas

Emocinis ir
psichologinis
smurtas

Socialinis ar
ekonominis
smurtas

Kenksminga
tradicinė
praktika

Intymaus
partnerio
smurtas

✓ **Fizinis smurtas apima:**

Mušimas, deginimas, pipiras, plakimas, kandžiojimas, smauginimas, griebimas, pjovimas, šaudymas, smauginimas, stumdymas, daiktų mėtymas, plaukų traukimas, daiktų laužymas, turto sugadinimas, kieno nors uždarymas namuose, medicininės priežiūros ir dėmesio nesuteikimas moterims ir merginoms, ir tt

✓ **Seksualinis smurtas apima:**

Seksualinis priekabiavimas, pasikėsinimas išprievartauti, prievartavimas, grupinis išžaginimas, seksualinis išnaudojimas, priverstinė sodomija, priverstinė prostitucija, seksualinė prievarta prieš vaikus, kraujomaiša, privertimas žiūrėti ar vaidinti pornografiją, priverstinis nuogumas, atsisakymas leisti moterims pačiai pasirinkti partnerį ir kt.

✓ **Emocinis smurtas apima:**

Įkalinimas, socialinė izoliacija, nepriežiūra, apleidimas, įžeidinėjimai, žeminimas, žeminimas, įbauginimas, terorizavimas, manipuliavimas grasinimais, priverstinis jos maldavimas būtiniausių dalykų ir pan.

✓ **Socialinis / ekonominis smurtas apima:**

Atsisakymas gauti pajamų, atsisakymas turėti nuosavybę, diskriminacija, kontrolė, išteklių atsisakymas, pinigų kontrolė, jos ar jos vaikų neišlaikymas, atsisakymas paveldėti, neleisti jai priimti sprendimų, kaip panaudoti išteklius, mokėti moteriai mažiau už panašų darbą. ir tt

✓ **Žalinga tradicinė praktika apima:**

Moterų lytinių organų pjovimas arba žalojimas, ankstyvos ir priverstinės santuokos, smurtas artimoje partnerystėje, žudymas dėl garbės, vyrų dominavimas ir kontrolė ir kt.

Kas yra intymaus partnerio smurtas (IPV)?

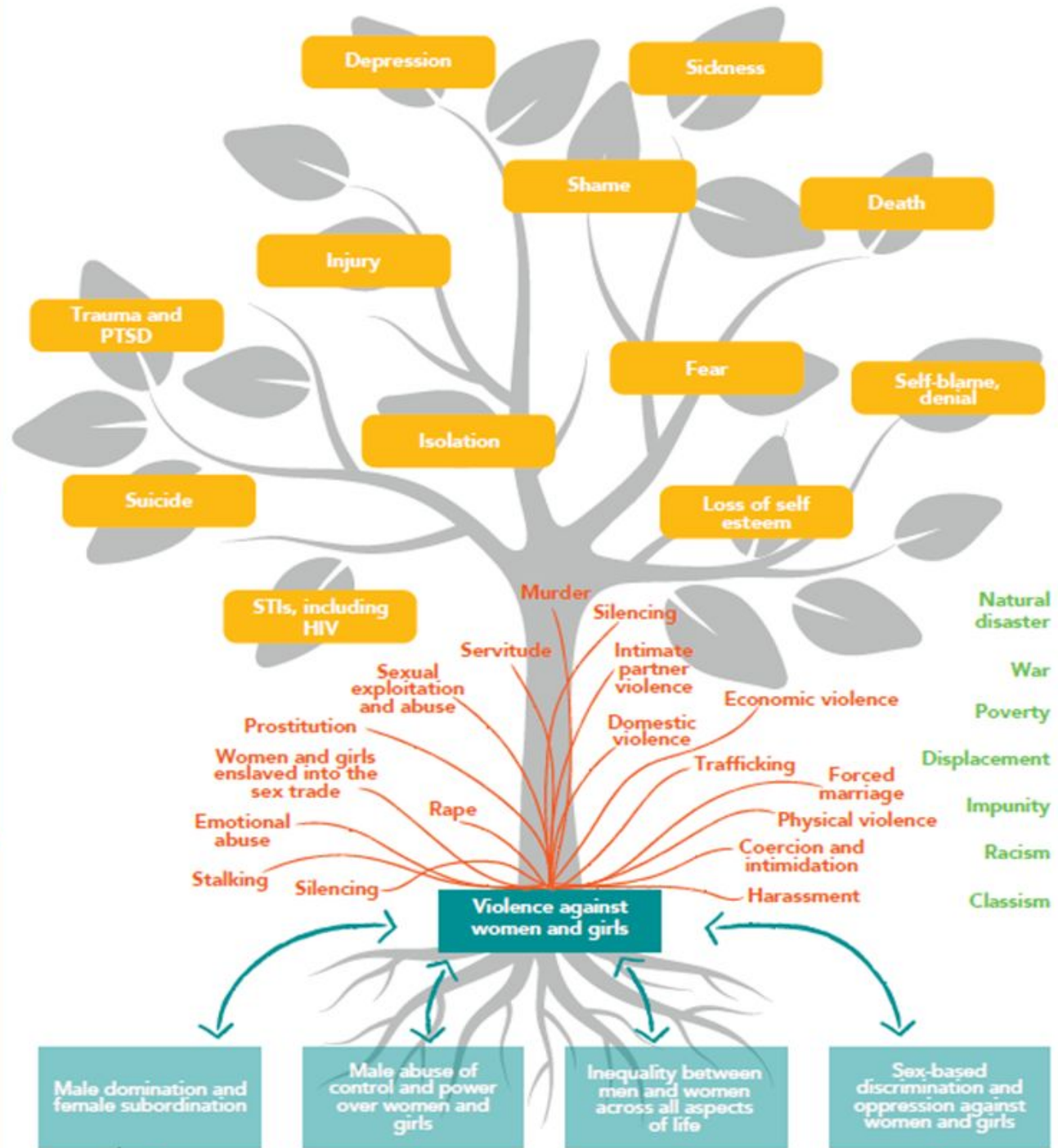
Intymaus partnerio smurtas arba smurtas šeimoje apibrėžiamas kaip žiauraus elgesio modelis intymiuose ar šeimos santykiuose, kurį vienas asmuo naudoja siekdamas įgyti arba išlaikyti kito asmens kontrolę

Smurto dèl lyties medis

EFFECTS/CONSEQUENCES

FORMS/TYPES

ROOT CAUSES

Kokie yra įprasti GBV ir IPV įspėjamieji ženklai?

- Per daug saugantis arba kontroliuojantis partneris (t. y. neturi prieigos prie telefono arba neturi ekonominės priklausomybės)
- Dėvėti sunkų makiažą arba prisidengti drabužiais
- Paslaptis arba diskomfortas aptariant santykių / šeimos dinamiką
- Izoliacija nuo draugų ir šeimos
- Dažnas nebuvimas tarnybose, darbe ar mokykloje
- Neaiškūs arba lėtiniai sveikatos simptomai / nepaaiškinami sužalojimai
- Kūno kalba / neverbalinis bendravimas (nerimastingai / tyliai su partneriu)
- Sulaukti neįprastai daug skambučių/tekstų iš partnerio
- Svarbu pažymėti, kad įspėjamieji ženklai nėra smurto atskleidimas ir WGSS nėra aktyviai ieškoti / tikrinti, kad būtų galima identifikuoti išgyvenusius nuo GBV.

Kodėl GBV dažnai nėra tinkamai sprendžiamas?

Įsitikinimas, kad nepavyko pabėgti dėl magiškų / religinių priežasčių (dažna prekybos žmonėmis problema)

Baimė dėl pasekmių sau / vaikams / šeimai, pranešančiųjų apsaugos trūkumas

Baimė dėl stigmatos ir socialinio / šeimos sprendimo

Nusikaltėlių nebaudžiamumas

Kaltės jausmas ir tikėjimas, kad išprovokavo smurtą arba gali pakeisti situaciją

Trūksta supratimo apie teises ir pareigas

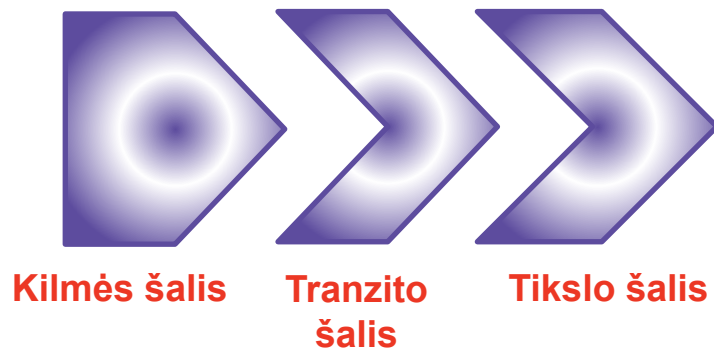
Ekonominė priklausomybė nuo kaltininko

Specializuotų paslaugų ir apmokytų darbuotojų trūkumas GBV

Trūksta žinių apie prieigos prie specialistų paslaugų naudą

GBV krizės ir migracijos kontekste

Trigubos traumos paradigma

Avarinėse, krizinėse ir priverstinės migracijos situacijose GBV rizika yra didesnė, todėl padidėja žmonių pažeidžiamumas.

Dažniausios smurto formos yra krizės ir migracijos kontekste – prekyba žmonėmis ir seksualinis smurtas.

Siekiant prevencijos ir ankstyvos, informuotos intervencijos, labai svarbu žinoti kontekstinius veiksnius, susijusius su šia rizika.

GBV krizės ir migracijos kontekste: rizikos veiksniai

- Socialinių ir šeimos paramos tinklų išsiskyrimas arba jų trūkumas.
- Namų ūkių atskyrimas, vaikų ir moterų susvetimėjimas.
- Socialinis susiskaldymas, kontrolės ir apsaugos nebuvimas.
- Išlaidumas, „ribų“ nebuvimas ir privatumo trūkumas.
- Skurdas ir menki ekonominiai ištekliai.
- Transporto nebuvimas arba netinkamas vežimas.

WGSS darbuotojų užduotys ir įgūdžiai

Prevencija

ĮVERTINK MOTERIŲ IR MERGAITŲ RIZIKOS
VEIKSNIUS

Smurtas

IŠSAUGOTI AUKŠTO LYGIO PABRĖŽIAMĄ
BENDRAVIMĄ

Atsakas

TVARKYTI ATSKLEIDIMĄ IR TINKLŲ KŪRIMĄ SU
KITOMIS SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS

1. matyti

3. Suprasti

1.Prevenција: matyti

Užfiksuo­kite rizikos signalus

Izoliacija/nedalyvavimas

Liūdesys / staigus verksmas

Irzlumas

Sprendimo galios trūkumas

Migracijos istorija

GBV rizika padidėja, kai moterys ar merginos:

išgyveno arba bėga iš šalies, kurioje vyksta karas, arba jei kilmės šalis išgyvena humanitarinę krizę;
yra socialinės izoliacijos padėtyje (atskirtos nuo šeimos ir draugų);
susiduria su skirtingoms kultūroms priklausančių vertybių susidūrimu (pavyzdžiui, atvykimo šalyje gimusios mergaitės iš labai tradiciškai nusiteikusios šeimos)

2.Smurtas: girdėti

Kas yra atsiskleidimas?

Atsiskleidimas yra momentas, kai moteris ar mergina staiga atskleidžia svarbią ir skausmingą asmeninę kančios patirt

Valdant atsiskleidimą

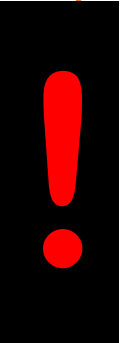
Atsiskleidimas įvyksta netikėtu momentu. Ją dažnai lydi intensyvios emocijos ir tiems, kurie jo klausosi.

Atskleidimo metu gali įvykti eskalacija

Situacija, kai žmogaus mintys, jausmai ir emocijos jį užvaldo ir apsunkina klausytis ar efektyviai bendrauti.

2Galimi keliai

Krizė:

A black rectangular box containing a large red exclamation mark.

Intensyvių sunkumų būseną, viršijanti gebėjimą susidoroti su situacija ir susijusi su tam tikra rizika sau ar kitiems; tai gali būti siejama su bet kuria gyvenimo sritimi, įskaitant saugumą, santykius, fizinę ir psichinę sveikatą. susidoroti su situacija ir susijusi su tam tikra rizika sau ar kitiems; tai gali būti siejama su bet kuria gyvenimo sritimi, įskaitant saugumą, santykius, fizinę ir psichinę sveikatą.

Deeskalavimas

Kai žmogus iš pakylėjimo būsenos pereina į labiau subalansuotą būseną, kur grįžta gebėjimas klausytis ar efektyviai veikti. Deeskalavimas kartais vadinamas „grįžimu į ramybę“.

Bendravimo įgūdžių svarba

*Saugus ir gydantis
bendravimas su
išgyvenusiais žmonėmis*

Užjauskite ir palaikykite

Tikėkite ir drąsinkite išgyvenusį asmenį

Sekite paskui išgyvenusį asmenį

«

leiskite išgyvenusiam asmeniui pasijusti saugiam

Kreipkite dėmesį į neverbalinę komunikaciją

Jūs labai
drąsus, kad
prabilote

Tai, kas
atsitiko, nėra
Jūsų kaltė

Jums nereikia
pasakoti man
nieko, ko
nenorite

Viskas gerai,
jeigu taip
jaučiatės

Daryti

Informuokite apie galimus sprendimus

Gerbkite konfidencialumą

Įvertinkite fizinę riziką

Remti sprendimus

Padėkite išlaikyti ramybę ir susikaupimą

Prieš pasidalydami situacija su kitais darbuotojais / specialistais, paprašykite sutikimo

Nedaryti

Ignoruoti atskleidimą

Padarykite pasirinkimą dėl moters

Siūlykite patarimą bet kokiomis aplinkybėmis arba bandykite susitaikyti

Reikalaukite bendro susitikimo su moterimi ir jos partneriu

Rekomenduoti poros konsultacijas

Praneškite apie smurtą moterų vardu

3. Atsakas: suprasti

JEI IŠGYVENUSIOJI SUTEIKĖ LEIDIMĄ TIRTI: LAIKYTIS GAIRIŲ

Paslaugų žemėlapis: svarbu žinoti paslaugas, į kurias galite nukreipti išgyvenusiąją. Šis žingsnis įvyksta **PRIEŠ** atskleidžiant smurtą ir yra WGSS nustatymo etapo dalis. Tai apima informacijos apie galimas paslaugas rinkimą, vietą, kontaktus, kontaktinius centrus, tinkamumo kriterijus ir tt Paslaugų žemėlapio dokumentas turi būti tiesioginis dokumentas, kurį WGSS darbuotojai reguliariai atnaujina. Toliau pateikta lentelė yra pavyzdys.

Tikslai:

- Geriau supraskite klientus, kuriems tarnaujate
- Nurodykite galimus tiekėjus ir programas
- Surinkite daugiau informacijos
- Sukurkite persiuntimo kelius

Prioritetinis poreikis	Kokios yra organizacijos dirbdamos patenkina mos šį poreikį?	Ką konkrečiai jie veikia (intervencija, veikla, paslaugos ir kt.) ir kokioms populijoms (tinkamumas)?	Kur yra paslaugos?	Kada yra aptarnavimo dienos ir laikai?	Kodėl organizacija tai daro ir ar ši misija atitinka mūsų organizacijos vertybes?
Laikinas prieglobstis	ABC Agentūra	Prieglaida išgyvenusiems DV ir jų vaikams	Keturios vietos x, x, x ir x	10–18 val. septynias dienas per savaitę	Suteikti skubaus apgyvendinimo galimybes smurtą šeimoje išgyvenusioms moterims, kurioms reikia būsto ir tolesnės paramos. Tvirtas saugos ir konfidencialumo požiūris. Suderinta su mūsų organizacija.

3. Atsakas: suprasti

Nukreipkite atvejus, kai atskleidžiamas smurtas

Jei jūsų organizacija neteikia visapusiško atvejo valdymo, svarbu nukreipti išgyvenusius GBV į specializuotas tarnybas:

- GBV bylų valdymas
- Sveikatos paslaugos
- Psichologinė ir psichosocialinė pagalba
- Prieglauda ir skubi apgyvendinimas
- Teisinė pagalba
- Apsaugos tarnybos, įskaitant policiją

Turi būti laikomasi bendrųjų principų:

- Informuotas išgyvenusio asmens sutikimas visą laiką
- Šiltas ir empatiškas kreipimasis (numatyti žingsnius ir procesus)
- Konfidencialumas (įskaitant būtinybės žinoti pagrindą ir informaciją apie privalomą ataskaitų teikimą)
- Kokybė : nurodykite paslaugas, kurias įvertinote arba žinojote apie jų paslaugų kokybę ir į išgyvenimą orientuotą požiūrį
- Palydėjimas: kai įmanoma ir maitintojo netekusiųjų sutikimu, lydėkite išgyvenusius asmenis į tas paslaugas, kad būtų užtikrintas sklandesnis ir šiltesnis siuntimas

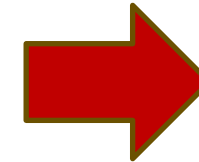

Reakcija moterims, kurioms gresia GBV

Psichosocialinė pagalba – programos ir veiklos apima:

- Informavimas su fokusinės grupės diskusijomis: pačios moterys ir merginos dalyvauja kuriant ir pasirenkant veiklą. Tai didina žinias, ugdo kolektyvinį jausmą, mažina vienišumo jausmą.
- Inkliuzijos skatinimas kuriant tinklus ir ryšius tarp moterų.
- Sveikos veiklos (jogos užsiėmimas, dėmesingumas) teikimas moterų ir mergaičių gerovei stiprinti pasitelkiant įžeminimo ir įveikos strategijas.
- Skatinkite įgalinimą (padidinkite savigarbą ir jausmą, kad esate pajėgus).
- Teikti tėvų paramą: erdvę lankančios moterys yra remiamos savo, kaip tėvų, vaidmeniu per paramos grupes, bendraamžių diskusijas. Tai padeda jiems susidoroti su konkrečiomis emocijomis ir išvengti streso perdavimo savo vaikams, kai jie jaučiasi priblokšti.

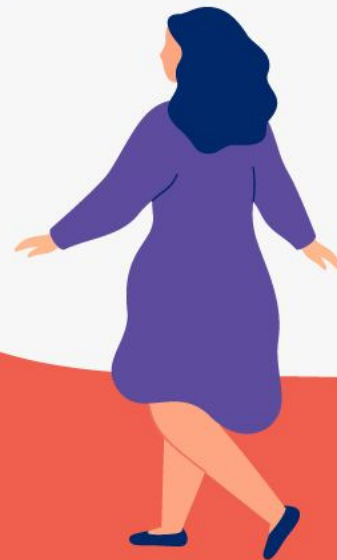

WGSS

Kultūros tarpininkavimo metodika

Kuruoja Centro Penc

Kalbinio-kultūrinio tarpininko vaidmuo yra labai svarbus siekiant geriau suprasti simptomų reikšmę ir verbalinę bei neverbalinę kalbą.

Tarpininkas bendradarbiauja, kad įprasmintų:

- žodžiai (žodinis bendravimas),
- kūnas (nežodinis bendravimas)

Reikšmių susiejimas su konkrečios kultūros įpročiais ir vertybėmis kultūros rėmuose.

Traumos kontekste kultūros tarpininkų parama gali padėti žmonėms kalbėti apie smurto patirtį, nebūtinai minint reviktimizacijos terminus (pvz., smurtas, aukos, prievarta ir tt), bet paliekant žmonėms pasirinkti terminus, geriausiai apibūdinančius jų būklę/kančias. . tai priklausys kultūros tarpininko gebėjimui perimti patirties, kurią klientas nori perteikti, prasmę

Kultūros tarpininko vaidmuo WGSS

Kultūros tarpininkas yra pasitikėjimo ir santykių tarp kliento/naudos gavėjo ir specialistų/paslaugų teikėjų pagalbininkas.

Ji (ji) yra prieigos taškas, padedantis pažeidžiamoms moterims, kurioms gresia smurtas arba kurioms gresia išgyvenimas, atskleisti informaciją.

Kultūros tarpininkas, kaip ir kiekvienas darbuotojas visais WGSS lygmenimis, turi laikytis pagrindinių Trauma informuoto požiūrio principų.

Kultūros tarpininkai turėtų prisidėti prie aplinkos ir emocinio saugumo sąlygų kūrimo:

- Išteklių ir pajėgumų stiprinimas;
- Pagalba ir nurodymai siekiant palengvinti prieigą prie paslaugų;
- Padėti žmonėms pamatyti tai, kas geriausia iš savęs, didinti gebėjimo jausmą;
- Sumažinti būkles, kurias gali iš naujo suaktyvinti trauminius prisiminimus (vadinamuosius „paleidiklius“), kreipiant dėmesį į požiūrį, elgseną ir kalbą.

Re-traumatizavimas

Kultūrinio tarpininkavimo darbas gali sumažinti pakartotinio traumavimo riziką, nes jis gali žinoti, kad kai kurie specialistų žodžiai, elgesys ar gestai gali būti stimulus.

Trigeris yra stimulus, skatinantis nevalingai prisiminti ankstesnę trauminę patirtį.

Įvairovės valdymas daugiakultūriuose kontekstuose

Kuruoja CESIE

Tarpkultūrinės kompetencijos

Šiandieniniame kontekste, kai migracijos srautai pakeitė visuomenių veidą ir kai susidūrimas su įvairove yra kasdienis ir nuolatinis, tarpkultūrinės kompetencijos nebėra tik tiems, kurie emigruoja ir gali susidoroti su skirtingais gyvenimo ir supratimo būdais. šalies, į kurią jie atvyksta, kodai ir charakteristikos, tačiau yra aktualūs visiems piliečiams.

Tarpkultūrinės kompetencijos šiais laikais tampa pagrindiniu įgūdžiu, nes žmonėms vis dažniau asmeniniame ir profesiniame gyvenime tenka susidurti su skirtinga kilme ir įvairiomis tapatybėmis.

Tarpkultūrinių kompetencijų apibrėžimas

Požiūrių, žinių ir įgūdžių derinys, taikomas atliekant veiksmus, kurie leidžia:

- Suprasti ir gerbti žmones, turinčius skirtingų kultūrinių pažiūrų
- Tinkamai, efektyviai ir pagarbiai reaguokite bendraudami ir bendraudami su įvairiais kultūriniais žmonėmis
- Užmegzkite teigiamus ir konstruktyvius santykius
- Supraskite save ir savo daugialypius kultūrinius ryšius per susitikimus su skirtingomis kultūromis

Tinkleliai skirtingam kitam iššifruoti

Tarpkultūriniai tyrimai parodė, kad egzistuoja kliūtys: filtrai ir ekranai, padedantys suprasti kitą, nepaisant įgytų žinių apie kitas kultūras.

Šios kliūtys yra nesusipratimų ir klaidingų interpretacijų šaltinis, dėl kurių labai dažnai susidaro vienamatis, redukuojantis ir nuvertinantis kito požiūris.

Šiuos filtrus galima suskirstyti į tris kategorijas, kurios kartu sudaro tinklelius, skirtus žmonėms iš skirtingų kultūrų dekoduoti:

1. Stereotipai ir išankstiniai nusistatymai
2. Etnocentrizmai
3. Profesionalūs modeliai ir technikos

Stereotipai ir prietarai

Stereotipai yra mūsų įsitikinimai apie grupės savybes, o išankstiniai nusistatymai reiškia neigiamą grupės vertinimą.

Pirmieji susiję su pažinimo dalimi, antrieji – su emocine.

Stereotipai kyla iš bendrų žinių apie grupę, išankstiniai nusistatymai atsiranda, kai šias bendrąsias savybes priskiriame kiekvienam grupės nariui, darydami išvadas, kurios palengvina priėmimą arba atmetimą. Stereotipai mažina mūsų psichinės energijos suvartojimą, nes sudaro grupes ir priskiria panašias narystės savybes.

Jie taupo energiją ir, priešingai nei išankstiniai nusistatymai, nebūtinai turi būti neigiami, jei jie suprantami kaip bendroji dimensija, nurodanti platesnes charakteristikas, niekada neatspindinti visiškos ar siauros tikrovės.

Etnocentrizmai

Etnocentrizmas etimologiniu lygmeniu reiškia „sucentruotas į savus žmones“, taigi ir rodo natūralų polinkį dekoduoti kultūrinę įvairovę per savo kultūros modelius, normas ir vertybes.

Profesiniai modeliai ir technikos

Trečiasis kliūčių tipas sujungia mūsų profesinius modelius ir metodus, išmokus ugdymo procese, humanitarinių ir socialinių mokslų srityje sukurtų žinių ir praktikų produktus. Šios žinios ir praktika Vakarų visuomenėse susiformavo ant mokslo žinių substrato, bet taip pat ir individualistinės asmens sampratos: „labai svarbi modernumo dimensija“ (Dumont, 1978).

Tai žmogaus vaizdavimas, kuris, suteikdamas subjekto pirmenybę prieš socialinį ryšį, vertina asmens atsiribojimą ir diferenciaciją kolektyvo, šeimos, bendruomenės atžvilgiu.

Jis skelbia apie savarankiškumo ir nepriklausomybės įgijimą.

Ar galima išmokyti tarpkultūrinio bendravimo?

. Tarpkultūrinis bendravimas negali būti mokomas dėl įvairių priežasčių:

Kokybiškas. Tai sudėtingas reiškinys (kaip sudėtingos ir sluoksniuotos yra kultūros ir jas apdorojantys žmonės), kurio negalima fiksuoti ir „reguluoti“ iki galo ir galutinai; tai taip pat dinamiškas reiškinys, kuris kinta kasdien. Pavyzdžiui, socialiniai ir kultūriniai pokyčiai dėl didžiulių migracijos srautų apčiuopiamai keičia daugelį kultūrinių modelių.

Kiekybinis. Neįmanoma nustatyti kultūros bruožų visuose tarpkultūriniuose susitikimuose ne tik tarp visų kultūrų, bet ir tiesiog tarp pagrindinių kultūros sričių.

Kompetencijos negalima išmokyti, tačiau galima išmokyti tarpkultūrinės komunikacinės kompetencijos modelio, kad kiekvienas žmogus susikurtų savo tarpkultūrinės komunikacijos strategiją.

Tokiu būdu specialistai, dirbantys su žmonėmis iš skirtingų kultūrų ir daugiakultūreje aplinkoje, gali sustiprinti savo tarpkultūrinį jautrumą.

Ar galima išmokyti tarpkultūrinio bendravimo?

Tarpkultūrinio jautrumo ugdymas būtinai praeina šiuos etapus:

- Įgyti teisingų žinių apie migracijos reiškinį, ypač sociologiniu, antropologiniu ir statiniu požiūriu
- Suvokti savo atskaitos sistemas, savo požiūrio į kitoniškumą šališkumą, patirti gebėjimą decentralizuotis.
- Priimti tarpkultūrinių santykių, kurie pagal savo prigimtį susideda iš konfliktinių situacijų ir nesusipratimų (vadinamųjų „kritinių incidentų“) sudėtingumą, sudėtingumą.

Kultūrinis šokas ir kritinis incidentas

- Kritinis incidentas: situacija, kai komunikacinis nesusipratimas atsiranda dėl dviejų skirtingų kultūrinių sistemų susidūrimo. Vidinio konflikto situacija (daugiau ar mažiau aiški: neigiamos emocijos, darančios įtaką elgesiui), lemiantis žmonių atitolimą.
- Kultūrinis šokas: dezorientacijos ir atstūmimo (neigiamu raktu) arba susižavėjimo ir potraukio (pozityviu) reakcija sąveikaujant su žmogumi ar objektu iš kitos kultūros, vykstanti konkrečiu laiku ir konkrečioje erdvėje.
- Jautrios zonos: kultūros sritys, kurios yra ypač svarbios žmonių kultūrinėje atskaitos sistemoje. Jautrios zonos skiriasi pagal tautybę, etninę priklausomybę, religiją, amžių, profesinę kultūrą, politinę kultūrą ir tt Tai yra „vadovaujantys įvaizdžiai“, t. y. galingi vaizdiniai, ne visada sąmoningi, bet labai pakrauti afektyvumu, nes yra įsišakniję kultūros pamatuose. asmenybę savo nesąmoningais matmenimis, tokiais kaip tėvų ir seksualinės tapatybės

Susidūrimas su įvairove kartais sukelia nerimą, nerimą, maišto jausmą, kuris kai kuriais atvejais gali sukelti stresą ir nerimą

Kultūrinis šokas ir kritinis incidentas

Jautrios zonos yra daugiau ar mažiau smurtinio kultūrinio šoko šaltinis. Jautrių zonų pavyzdžiai:

- Visuomeninio organizavimo taisyklės
- Kororiškumas
- Erdvės sampratos ir panaudojimas
- Konceptijos ir laiko valdymas
- Gyvenimo ir darbo stiliai
- Mąstymas, mokymosi stiliai, pasaulėžiūra
- Kodai ir sąveikos modeliai
- Tarpgrupiniai santykiai, skirtinga demografinė ir religinė visuomenių sudėtis
- Vertybės, normos, tradicijos ir jų svarba (pvz., perėjimo apeigos)

Vaikų apsauga ir vaikų priežiūra saugiose moterų ir mergaičių erdvėse (WGSS)

Kuruoja IRC

Kas yra vaikas?

- Pagal Vaiko teisių konvenciją (UNICEF) vaikas yra „kiekvienas žmogus iki 18 metų“.
- Vaikystė įvairiuose kontekstuose suprantama skirtingai
- Vaikai visame pasaulyje gali turėti skirtingas pareigas ir jais nevienodai rūpinamasi.
- Labai svarbu suprasti savo asmeninę patirtį ir įsitikinimus apie vaikystę, nes tai daro įtaką tam, ką laikome normaliu ir geidžiamu

Kas yra vaikų apsauga?

- Vaiko apsauga siekia skatinti, apsaugoti ir įgyvendinti vaikų teises, kad jie būtų saugūs ir be prievartos, nepriežiūros, smurto ir išnaudojimo, nepaisant imigracijos statuso.
- Vaiko apsauga apima priemones ir struktūras, skirtas užkirsti kelią prievartai, nepriežiūrai, išnaudojimui ir smurtui, paveikiančiam vaikus, ir į juos reaguoti.

Teisinė bazė, į kurią reikia atsižvelgti dirbant su nepilnamečiais

JT vaiko teisių konvencija

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija (24 str.)

ES vaiko teisių strategija (3 teminė sritis)

Nacionaliniai teisiniai pagrindai

Smurtas prieš vaikus – apibrėžimas

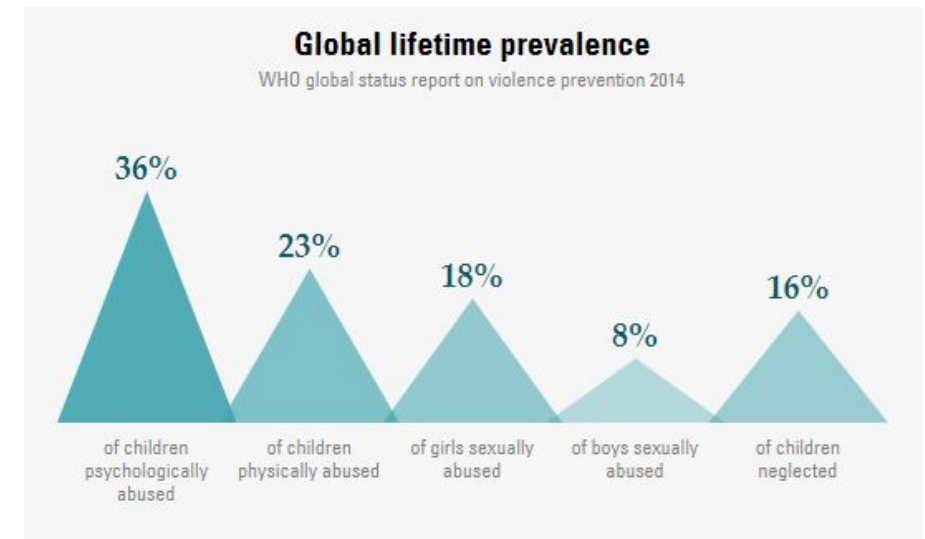
„Smurtas prieš vaikus apima visas smurto formas prieš asmenis iki 18 metų. Kūdikams ir jaunesniems vaikams smurtas daugiausia susijęs su netinkamu elgesiu su vaikais (t. y. fizine, seksualine ir emocine prievarta ir nepriežiūra), kurią įvykdo tėvai ir kiti autoritetai. Berniukams ir mergaitėms gresia vienoda fizinės ir emocinės prievartos bei nepriežiūros rizika, o mergaitėms – didesnė seksualinės prievartos rizika. Vaikams sulaukus paauglystės, be netinkamo elgesio su vaikais, labai paplito bendraamžių ir artimų partnerių smurtas.

Šaltinis: Pasaulio sveikatos organizacija

Blogas elgesys su vaikais – apibrėžimas (PSO)

„Netinkamas elgesys su vaiku – tai prievarta ir nepriežiūra, kurią patiria vaikai iki 18 metų. Tai apima visų rūšių fizinį ir (arba) emocinį netinkamą elgesį, seksualinę prievartą, nepriežiūrą, aplaidumą ir komercinį ar kitokį išnaudojimą, dėl kurio kyla faktinė arba galima žala vaiko sveikatai, išlikimui, vystymuisi ar orumui santykių kontekste. atsakomybė, pasitikėjimas ar galia. Smurtas su artimu partneriu taip pat kartais įtraukiamas kaip netinkamo elgesio su vaikais forma.

Šaltinis: Pasaulio sveikatos organizacija

Netinkamas elgesys su vaikais ir smurtas prieš vaikus – problemos apimtis (PSO 2020)

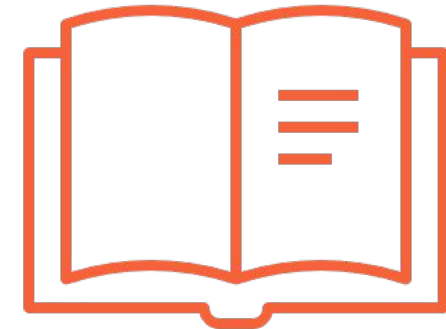
- Apskaičiuota, kad per pastaruosius metus fizinį, seksualinį ar emocinį smurtą ar nepriežiūrą pasaulyje patyrė iki 1 milijardas 2–17 metų amžiaus vaikų.
- Beveik 3 iš 4 vaikų – arba 300 milijonų vaikų – 2–4 metų amžiaus reguliariai patiria fizines bausmes ir (arba) psichologinį smurtą nuo tėvų ir globėjų.
- 1 iš 5 moterų ir 1 iš 13 vyrų teigia patyrę seksualinę prievartą vaikystėje nuo 0 iki 17 metų.
- 120 milijonų mergaičių ir jaunų moterų iki 20 metų patyrė tam tikrą priverstinį seksualinį kontaktą.
- Netinkamas elgesys su vaikais dažnai yra slepiamas. Tik dalis vaikų, nukentėjusių nuo netinkamo elgesio, sulaukia sveikatos priežiūros specialistų pagalbos.
- Netinkamas elgesys su vaiku dažnai turi sunkių trumpalaikių ir ilgalaikių pasekmių fizinei, seksualinei ir psichinei sveikatai.
- organizacija

Šaltinis: Pasaulio sveikatos

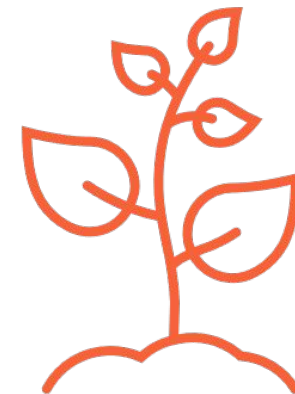
Apibrėžimai

- **Piktnaudžiavimas:** neteisėta, netinkama arba žalinga praktika arba netinkamas elgesys
- **Prievarta prieš vaikus:** tyčinis veiksmas, turintis faktinį ar galimą neigiamą poveikį vaiko saugumui, gerovei, orumui ir vystymuisi. Šis veiksmas yra padarytas atsakomybės, pasitikėjimo ar valdžios santykių kontekste.

Prievartos prieš vaikus rūšys

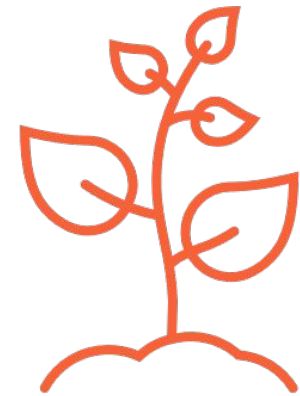
- Fizinė prievarta
- Emocinė prievarta
- Seksualinė prievarta
- Išnaudojimas
- Nepriežiūra

Fizinė prievarta

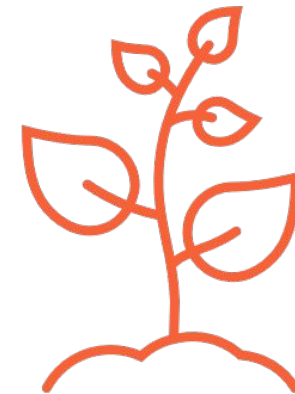
Tai apima smurtinės fizinės jėgos naudojimą, siekiant sukelti faktinį ar tikėtiną fizinį sužalojimą arba kančią

- Pataikyti
- Drebulys
- Degimas
- Kankinimas
- Fizinės bausmės

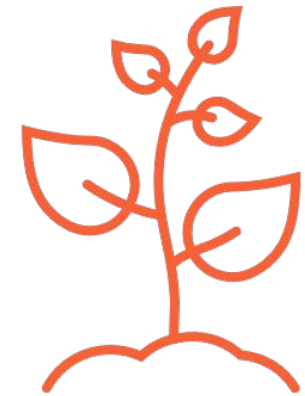
Fizinė prievarta - požymiai

- Labiausiai matoma prievartos forma: kartais atskleidžiama, kai traumos paaiškinimas nesutampa su tuo, kas buvo pastebėta.
- Tam tikri sužalojimai visada turėtų sukelti įtarimą ir susirūpinimą:
- Įkandimo žymės
- Cigarečių deginimas
- Senų, bet negydytų kaulų lūžių įrodymai
- Sunkių, ilgalaikių mėlynų, ypač veido, požymiai
- Nepaaiškinami sužalojimai (galvos traumą galima nustatyti per ausies traumą), nudegimai, mėlynės, išnirimai, galvos sužalojimai

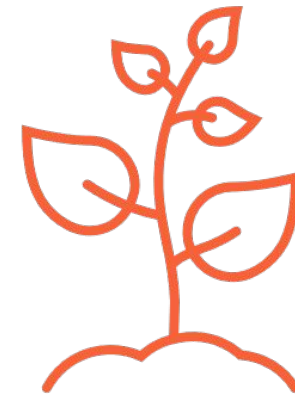
Emocinė prievarta

- Apima žeminantį elgesį
- Pravardžiavimą
- Nuolatinę kritika
- Menkinimas
- Nuolatinis gėdinimas
- Karceris vienutėje
- Izoliavimą

Emocinė prievarta - požymiai

- Lėtas fizinis, intelektinis ar emocinis vystymasis
- Mokymosi problemos arba staigūs kalbos sutrikimai
- Sunkumai užmezgant santykius, atsiribojimas
- Trukdantis / siekiantis dėmesio elgesys
- Nesaugumas
- Prasta savigarba / naujų situacijų baimė

Seksualinis išnaudojimas ar prievarta

Apima visas seksualinio smurto formas, tokias kaip:

Išžaginimas (bet kurio nusikaltėlio)

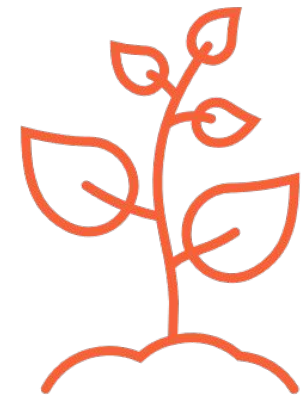
Ankstyva ir priverstinė santuoka

Seksualinis išnaudojimas

Nepadorus prisilietimas ir eksponavimas

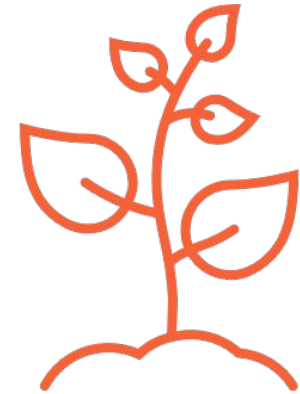
Seksualinės kalbos vartojimas vaiko atžvilgiu

Rodoma vaikų pornografinė medžiaga.

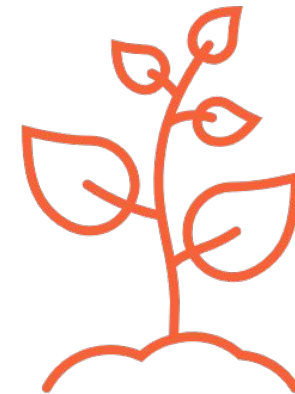
Seksualinis išnaudojimas - požymiai

- Staigus / netikėtas elgesio pasikeitimas, izoliacija nuo draugų
- Pernelyg meilus/išmanantis seksualiniu būdu
- Medicininės problemos, tokios kaip pilvo skausmas vaikstant ar sėdint
- Lėtinis niežulys, skausmas, išskyros, kraujavimas iš lytinių organų
- Lytiniu keliu plintančios ligos, nėštumas
- Pasitikėjimo trūkumas arba baimė kažkieno, kurį jie gerai pažįsta

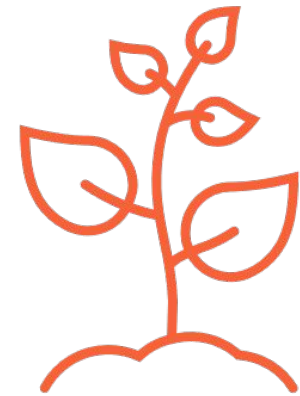
Nepriežiūra

- tyčinis ar netyčinis nesugebėjimas apsaugoti vaiką nuo realios ar galimos žalos jo saugumui, gerovei, orumui ir vystymuisi arba vaiko teisių nevykdymas, kartu prisiimant aiškią atsakomybę už vaiko gerovę ir veiksnumą, gebėjimas ir ištekliai tai padaryti.
- Kartais vadinama „pasyviaja“ prievartos forma, nes ji susijusi su kai kurių pagrindinių priežiūros ir apsaugos aspektų nevykdymu.

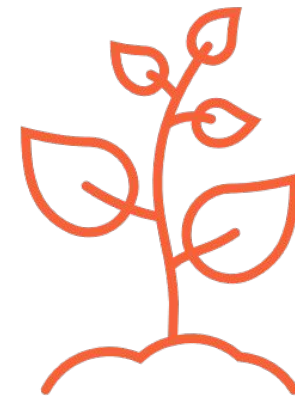
Nepriežiūra - požymiai

- Dažnas alkis, maisto vagystė ar slėpimas, svorio metimas
- Prasta asmeninė higiena
- Nuolatinis nuovargis
- Elgesio sunkumai
- Dažnai netenka mokyklos
- Prasti drabužiai arba netinkamai apsirengę pagal amžių
- Negydomos medicininės problemos
- Mažai draugų

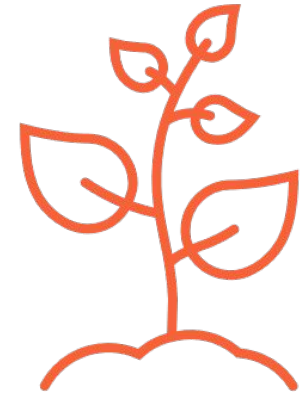
Išnaudojimas

Kai asmuo, turintis galią ir (arba) pasitikėjimą, imasi ar bando pasinaudoti vaiku, siekdamas savo asmeninės naudos, naudos, pasitenkinimo ar pelno. Ši asmeninė nauda gali būti įvairių formų: fizinė, seksualinė, finansinė, materialinė, socialinė, karinė ar politinė.

Smurto (netiesioginio smurto) liudininkas

- Liudytojas smurtas yra prievartos prieš vaikus forma, turinti neigiamą poveikį vaiko gerovei ir vystymuisi, o atpažinimas priklauso nuo to, ar jų motina patyrė smurtą prieš artimą partnerį (IPV).
- Gali atsirasti kartu su netinkamu elgesiu su vaiku

Kiti prievartos požymiai

Kiti ženklai gali būti:

Lėtinis bėgimas, baimė grįžti namo, nenoras susisiekti su tėvais

Agresija arba buvimas izoliuotas arba uždaras

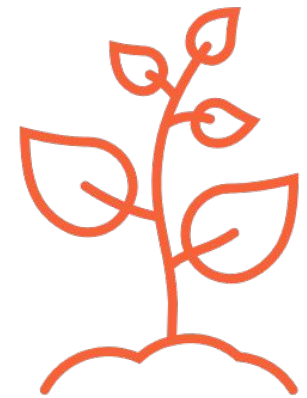
Nepasitikėjimas suaugusiaisiais

Bijo fizinio kontakto – krūpčioja, jei liečiasi

Regresuoja dėl jaunesnio elgesio arba nesugebėjimo susikaupti

Kitos ekstremalios reakcijos pvz. depresija, savęs žalojimas, bandymai nusižudyti

Savidestruktyvios tendencijos

Ką daryti, jei nustatėte vaiko teisių apsaugos atvejį?

Daryti	Nedaryti
Atpažinti - suvokite ir neignoruokite Reaguokite - veikite saugiai: užtikrinkite, kad Jūsų veiksmai nesukels vaikui tolimesnės rizikos. Taip pat veikite greitai, jeigu nerimaujate dėl vaiko saugumo. Fiksuokite - pasižymėkite, kas buvo sakoma ir/ar ką Jūs matėte, pvz., žurnale, kuriame Jūs žymitės situacijas ir veiksmus apie iškilusius apsaugos poreikius. Nukreipkite - betarpiško pavojaus atveju praneškite tarnybos vadovui ar Vaiko teisių apsaugos tarnybai, jeigu Jūsų pranešimas vadovui nesuveikė Pats kreipkitės - per Jūsų tarnybos vadovą ir Vaiko teisių apsaugos tarnybą - į atsakingą instituciją dėl vaiko apsaugos 24 val bėgyje ar tuoju pat ekstremaliu atveju.	Nebandykite patys tirti jokio galimo prievartos akto. Jūsų rolė yra atpažinti blogo elgesio signalus ir/ar paprasčiausiai išgirsti vaiko istoriją. Neperkraukite su klausimais. Klausinėkite minimaliai. Klauskite tik tiek, kiek reikia atpažinti nerimą keliančią situaciją ir galėtumėte toliau perduoti faktus.

*The service manager is the responsible for referrals in the organization

Atskleidimo tvarkymas

- Tiesiogiai: Kartais vaikai jums pasakys tiesiai, kad buvo skriaudžiami arba buvo apleisti. Jie gali pradėti nuo pavyzdžio ir pamatyti, kaip jūs reaguojate.
- Netiesioginis: vaikas nesidalina prievartos detalėmis arba jūs sužinojote netiesiogiai.
- Užmaskuotas: per užuominas ir duodant užuominas

Ką daryti atskleidimo atveju?

Daryti	Nedaryti
Įsiklausykite į viską, ką vaikas turi Jums pasakyti	Neklauskite vedančių klausimų, kaip "ar tavo mamytė/tėvelis taip pasielgė su tavimi?"
Užtikrinkite vaiką, kad jis pasielgė teisingai pasipasakodamas	Neteiskite ar nevertinkite vaiko ("Kodėl anksčiau man to nesakei?")
Likite ramus	Nepanikuokite
Tikėkite vaiku	Nedalinkite pažadų, kurių negalite išpildyti: pavyzdžiui, nežadėkite niekam nesakyti
Naudokite vaiko kalbą, prisitaikant prie jo socio-kultūrinio lygmens, pagarbiai žiūrėkite į jo turimus komunikavimo įgūdžius	Nekonfrontuokite su skriaudėju
Užsirašykite, ką vaikas pasakė, nupiešė, išreiškė tiesiogiai ar netiesiogiai	Neatsitraukite galvodamas, kad kiti čia kažką padarys
Gaukite pagalbą vaikui ir sau	Nelieskite vaiko be jo sutikimo
Veikite greitai, jei galvojate, kad vaikui gali grėti pavojus	

Atskleidimo tvarkymas – pagrindiniai principai

- Nedarykite žalos: tyčia ar netyčia nepadarykite žalos vaikui perduodant bylą
- Geriausi vaiko interesai: pagal CRC str. 3 „Visuose su vaikais susijusiuose veiksmuose, kurių imasi valstybinės ar privačios socialinės rūpybos institucijos, teismai, administracinės institucijos ar įstatymų leidžiamosios institucijos, pirmiausia turi būti atsižvelgiama į vaiko interesus“.
- Konfidencialumas: Konfidencialumas reiškia asmens teisę, kad bet kokia informacija apie jį būtų traktuojama pagarbiai. Tai skatina saugumą, pasitikėjimą ir įgalinimą.
- Informuotas sutikimas: savanoriškas asmens, galinčio duoti sutikimą, sutikimas. Asmuo, norėdamas duoti „informuotą sutikimą“, turi būti pakankamai subrendęs, kad žinotų apie siūlomas paslaugas ir suprastų jas, ir teisiškai galėti duoti sutikimą.
- Būtinybės žinoti pagrindas: ribojamas dalijamasis informacija, kuri laikoma jautria, t. y. ribojama informacija, be kurios asmuo / paslaugų teikėjas negalėtų tinkamai atlikti savo darbo.
- Privalomas ataskaitų teikimas: asmenims, atliekantiems konkrečius vaidmenis ir pareigas (vadinamiems „įgaliotiesiems reporteriams“), įpareigoti pranešti apie tam tikros rūšies smurtą ir (arba) prievartą.
- Į vaiką orientuotas: – sutelkiant dėmesį į konkrečius vaiko poreikius ir stipriąsias puses.

Vaikų smurto poveikis

Smurtas prieš vaikus gali:

- Sukelti sunkius sužalojimus (įskaitant mirtį).
- Sutrinka smegenų ir nervų sistemos vystymasis.
- Poveikio galimybės ir ateities kartos.
- Rezultatas – neigiamas įveikimas ir sveikatai pavojingas elgesys.
- Sunkus/nuolatinis piktnaudžiavimas gali sukelti toksinį stresą.

Streso tipai kaip traumos pasekmė

Teigiamas atsakas į stresą yra normali ir būtina sveiko vystymosi dalis. Teigiamas stresas apima trumpą širdies susitraukimų dažnio padidėjimą ir nedidelį hormonų lygio padidėjimą. Kai kurios situacijos, galinčios sukelti teigiamą atsaką į stresą, yra egzaminas arba injekcija.

Toleruojama streso reakcija suaktyvina organizmo įspėjimo sistemas. Ją sukelia sunkesni, ilgiau trunkantys sunkumai, pavyzdžiui, artimo žmogaus netektis, stichinė nelaimė ar bauginantis sužalojimas.

Toksiška streso reakcija gali atsirasti, kai asmuo patiria stiprią, dažną ir (arba) ilgalaikę nelaimę, pavyzdžiui, fizinę ar emocinę prievartą, smurtą ir (arba) susikaupusią ekonominių sunkumų naštą.

Toksinio streso poveikis vaikams

Toksinis stresas gali paveikti vaiko pažinimo ir socialinius procesus, impulsų kontrolę ir savireguliaciją

Trumpalaikis poveikis apima:

- Sumažėjusi gerovė ir vystymasis
- Sumažėjęs mokymosi gebėjimas

Ilgalaikis poveikis apima:

- Sveikatos problemos
- Psichikos sveikatos problemos
- Elgesio problemos ir mokymosi vėlavimas

Normal Stress

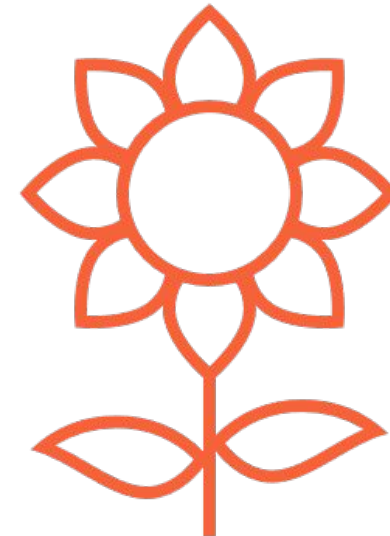
Toxic Stress

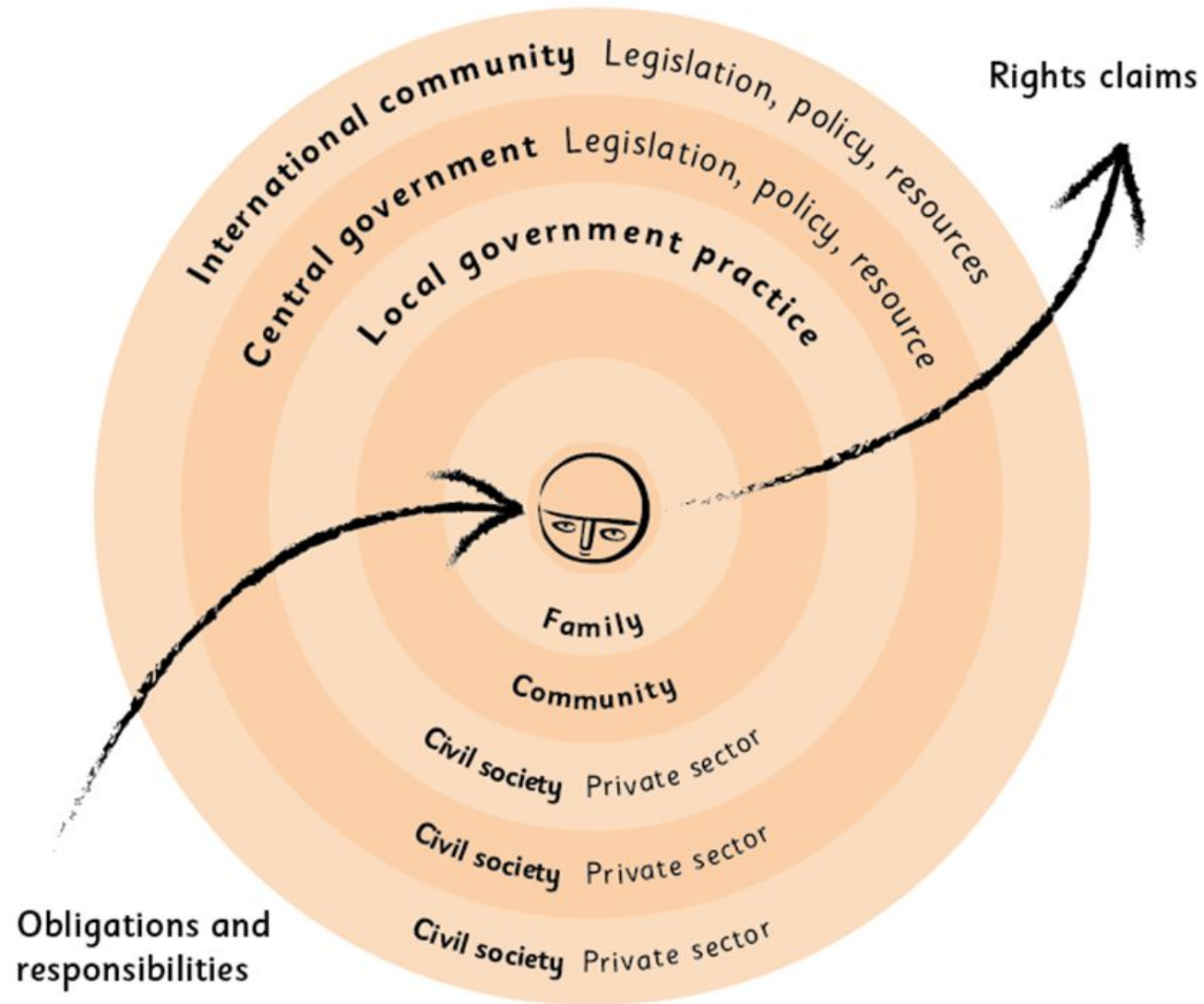
Atsigavimas po toksinio streso

Vaikai gali pasveikti nuo toksinio streso, jei užmezga sveikus santykius su rūpestingais, patikimais, saugiais, užjaučiančiais suaugusiais, kurie jiems vadovauja gydymo procese.

Suaugusieji gali padėti vaikams pasveikti nuo trauminių išgyvenimų, padėdami vaikams ugdyti atsparumą ir gebėjimą įveikti sunkumus

.Apsauginės aplinkos vaikams kūrimas

Pagrindinės žinutės

- Suprasti vaiko vystymąsi ir kaip jį skatinti yra labai svarbu užtikrinti tinkamą veiklą ir intervencijas vaikams.
- Pedagogai ir ankstyvosios vaikystės paslaugos gali atlikti labai svarbų vaidmenį vaiko vystymuisi.
- Suprasdami neigiamą streso poveikį, pedagogai gali stengtis sukurti saugią, ramią, palaikančią ir nuoseklią rutiną aplinką.

Vaiko apsauga?

- Pagal UNCRC str. 3.3. Vaikų apsauga yra labai svarbi organizacijoms, dirbančioms dėl vaikų ir su vaikais. Jie turėtų vadovautis vaikų apsaugos politika ir turėti ataskaitų teikimo mechanizmus.
- UNCRC str. 3.3 „Valstybės, šios Konvencijos Šalys, užtikrina, kad įstaigos, tarnybos ir įstaigos, atsakingos už vaikų priežiūrą ar apsaugą, atitiktų kompetentingų institucijų nustatytus standartus, ypač saugos, sveikatos, darbuotojų skaičiaus ir tinkamumo srityse. taip pat kompetentinga priežiūra“.

Kas yra vaiko apsaugos politika?

Vaiko apsaugos politika:

- Užtikrina, kad organizacijų projektai, darbuotojai ar kiti asmenys, dirbantys su organizacija arba jos vardu, nepadarytų žalos vaikams.
- Užtikrina, kad saugos pavojai ir netinkamo elgesio atvejai būtų nustatyti, apie juos pranešama ir sprendžiami tinkamai ir laiku.

Vaiko apsauga

Vaikas Apsauga

Užtikrina, kad vaikai būtų apsaugoti nuo žalos (tyčinės ir netyčinės), kurią sukelia humanitarinę pagalbą teikiantys asmenys, pvz., NVO darbuotojai, partneriai ir savanoriai. Vaikų apsaugos politika ir praktika taip pat apima: Partneriai, NVO finansuojami mokytojai, gydytojai ir kiti specialistai, asmenys ar grupės, kuriems IRC perdavė galią ar teisėtumą, pvz., patariamose tarybose, tarpininkai, bendruomenės grupės. Tai apima žalą, kurią daro mūsų žiniasklaida, komunikacijos, propagavimas ar kampanijos.

Vaikas Apsauga

Prievartos, nepriežiūros, išnaudojimo ir smurto prevencija ir atsakas į juos, kuriuos vykdo organizacijos nepriklausantys asmenys, pavyzdžiui, visi gyventojai, šeimos nariai, įskaitant kitus vaikus, policija ir kt.

Perdavimo
procesai
Ataskaitų
teikimo
mechaniz
mai

Vaiko apsauga

Visais atvejais reikia laikytis pagrindinių principų:

- ✓ Pranešimas: praneškite apie visus rūpesčius, susijusius su vaiko apsauga ar vaiko gerove, atitinkamais kanalais
- ✓ Nedarykite žalos: visi veiksmai ir intervencijos, kurių imamasi reaguojant į pranešimus apie galimą prievartą, neturi sukelti vaikui tolesnės žalos.
- ✓ Konfidencialumas: atliekant visus veiksmus bus laikomasi griežto informacijos, kuri laikoma neskelbtina, konfidencialumo, dalintis ja tik su tais asmenimis, kuriems informacija leis toliau apsaugoti vaiką.

Kaip užtikriname apsaugą WGSS?

- Užtikrinkite, kad vaiko apsaugos politika būtų parengta, ją suprastų ir pasirašytų visi WGSS darbuotojai (įskaitant trečiąsias šalis).
- Užtikrinkite, kad WGSS būtų prieinami aiškūs ataskaitų teikimo mechanizmai.
- Užtikrinkite, kad WGSS darbuotojai turėtų aiškų elgesio kodeksą.
- Turėkite taisykles dėl žiniasklaidos ir vaizdų, vaizdo įrašų ir interviu naudojimo.
- Atlikite savo veiklos ir strategijų rizikos vertinimą, kad sumažintumėte nustatytą riziką vaikams.

Vaiko priežiūros erdvės tikslas WGSS

- Pašalinti vieną iš dažniausiai minimų kliūčių (vaikų priežiūros stoką), kuri trukdo moterims ir mergaitėms patekti į WGSS arba riboja jų galimybes visapusiškai įsitraukti į veiklą ir gauti naudos.
- Sukurti saugią, patrauklią ir skatinančią aplinką mažesniems vaikams žaisti ir mokytis
- Suteikti saugią erdvę savo tėvams / globėjams užsiimti veikla, nesijaudinant dėl priežiūros pareigų.

Pagrindiniai svarstymai

- Užtikrinti erdvę ir veiklą kartu su globėjais, kad būtų aiškūs lūkesčiai.
- Nustatykite tinkamą ir saugią erdvę (nesvarbu, ar ji atskirta nuo WGSS veiklos, ar ne).
- Išsiaiškinkite darbuotojus, turinčius patirties dirbant su vaikais.
- Vaikų dalyvių amžius.
- Vykdykite amžių ir kultūrą atitinkančią veiklą, kuri gali paskatinti vaiko vystymąsi.
- Erdvėje turėkite lyčių atžvilgiu neutralių žaidimų ir žaislų.
- Gauti tėvų/globėjų sutikimą dėl vaikų dalyvavimo.
- Turėkite aiškų elgesio kodeksą, įskaitant PSEA ir vaikų apsaugos politiką, ir paprašykite, kad visi darbuotojai jį pasirašytų.
- Turėkite atnaujintą paslaugų planą, kad galėtumėte saugiai ir konfidencialiai siųsti siuntimus.
- Privalomas ataskaitų teikimas – supraskite darbuotojams privalomus ataskaitų teikimo įstatymus.
- Personalo priežiūra ir priežiūra – užtikrinkite reguliarius susitikimus, kad paskatintumėte darbuotojų priežiūrą, ir reguliariai rengkite priežiūros susitikimus, kad išspręstumėte bet kokius iššūkius ir atitinkamai pakeistumėte veiklą.

Į vaiką orientuotos nuostatos

Apsauga

Nepakenk

Informuotas apie traumą

Dalyvavimas

Pagarba

Atliepti vaiko

poreikius

Lyčių tapatybės ir LGBTQI+ įtraukimas

Kuruoja IRC

LGBTQI+ įtraukimas į WGSS

LGBTQI+ asmenis dažnai neproporcingai paveikia su konfliktais susijęs seksualinis ir lyties pagrindu sukurtas smurtas, nes esamos diskriminacijos formos paaštrėja krizių metu, ypač tais atvejais, kai vienas ar keli konflikto dalyviai naudojami tradicinių lyčių vaidmenų įgyvendinimu kaip priemone padidinti savo teisėtumą. gyventojų akimis. LGBTQI+ asmenys dažnai negali pasinaudoti tradiciniais šeimos ir bendruomenės tinklais, kad gautų pagalbą, ir susiduria su įprastų įveikos mechanizmų ir paramos struktūrų žlugimu.

Dėl šių priežasčių, kuriant WGSS svarbu atsižvelgti į konkrečius potencialių LGBTQI+ klientų poreikius, o dėmesys cis-heteroseksualioms moterims reiškia tik ignoravimą realybės, su kuria susiduria daugelis LGBTQI+ žmonių konfliktų metu.

Saugesnės erdvės LGBTQI+ bendruomenei: naudingi klausimai, kuriuos reikia atsižvelgti paleidžiant WGSS

- Ar griežtai saugomas seksualinių ir lyčių mažumų pabėgėlių privatumas ir konfidencialumas? Ar pabėgėliai dėl to užtikrinti?
- Ar darbuotojai gali parodyti paguodą ir užuojautą seksualinių ir lyčių mažumų pabėgėliams?
- Ar darbuotojai turi patarimų ir paramos, kaip įveikti asmenines kliūtis dirbant su seksualinėmis ir lyčių mažumomis?
- Ar darbuotojai žino, kokį dominuojantį vaidmenį vaidina neverbalinė komunikacija, įskaitant kūno kalbą, veido išraiškas ir balso toną, kad pabėgėliai jaustųsi saugūs?
- Ar darbuotojai turi priemonių veiksmingai ir pagarbiai apklausti seksualinių ir lyčių mažumų pabėgėlius

Kaip remti konkrečius apsaugos poreikius?

- Specializuotų paslaugų LGBTQI+ bendruomenei, siekiant gauti humanitarinę pagalbą ir apsaugą jų kontekste, steigimas.
- Suteikti prieigą prie vietos bendruomenės centrų ir paramos grupių.
- Visuose programos planavimo ir įgyvendinimo etapuose reikia konsultuotis su vietiniais LGBTQI+ veikėjais, kad būtų galima pritaikyti atsakymus.
- Ugdykite pasitikėjimą grupe ir grupės normas, kad LGBTQI+ dalyviai galėtų išreikšti savo nuomonę tokiu būdu, kad jų agentūra būtų sutelkta į saugesnę erdvę, didinant gebėjimus ir didinant ne LGBTQI+ klientų informuotumą.
- Naudojant įvardžius ir neutralų lyties pavadinimą Mx.
- Jei įmanoma, integruoti jį į duomenų rinkimo metodus (pvz., jei turite formų klientams, būtinai pateikite įtraukias lyties ir įvardžių parinktis, išskyrus dėl binarinių asmenų).

Saugesnės vietos LGBTQI+ bendruomenei: naudingi klausimai, į kuriuos reikia atsižvelgti paleidžiant WGSS

- Ar saugioje erdvėje taikomos standartinės veiklos procedūros, taikomos atvejams, susijusiems su seksualine orientacija, lytine tapatybe ir lyties išraiška?
- Ar Saugios erdvės elgesio kodeksas jautriai ir aiškiai sprendžia seksualinės orientacijos, lytinės tapatybės ir lytinės išraiškos klausimus?
- Ar darbuotojai turi lengvą prieigą prie mokomosios ir informacinės medžiagos apie seksualinę orientaciją, lytinę tapatybę ir lytinę raišką?
- Ar agentūrų formose išvardyti „pažeidžiamumas“ ir „apsaugos problemos“ apima seksualinę orientaciją, lytinę tapatybę ir lytinę raišką?
- Ar interviu atliekantys darbuotojai, įskaitant vertėjus žodžiu, turi prieigą prie seksualinės orientacijos, lytinės tapatybės ir lytinės išraiškos terminų vadovo?

Saugesnės vietos LGBTQI+ bendruomenei: naudingi klausimai, į kuriuos reikia atsižvelgti paleidžiant WGSS

- Ar saugi erdvė palaiko ir teikia atnaujintą informaciją apie vietines organizacijas, kurios padeda seksualinėms ir lyčių mažumų pabėgėliams šiose srityse?
 - Sveikatos apsauga
 - Būstas
 - Užimtumas
 - Smurto prevencija ir apsauga
 - Psichosocialinė ir tarpasmeninė pagalba
- Ar saugi erdvė palaiko aktyvius nukreipimo kelius į šias organizacijas?
- Ar saugi erdvė palaiko ryšius su vietinėmis seksualinių ir lyčių mažumų grupėmis ir asociacijomis?

Turėkite omenyje įgyvendinimo etape

- Bendradarbiaukite su LGBTQI+ organizacijomis ir solidarumo grupėmis savo kontekste ir siūlykite finansavimą jų darbui remiant LGBTQI+ asmenis, perkeltus iš konfliktų paveiktos vietovės.
- LGBTQI+ organizacijos ir aktyvistai dažnai turi prieigą prie vertingos informacijos ir duomenų apie keistų žmonių, nukentėjusių nuo struktūrinių konfliktų ir smurto veiksmų, patirtį, o tai užpildytų duomenų spragą, kuri dažnai yra M&E procesų problema.
- Bendradarbiaudami visada įsitikinkite, kad jų darbas ir indėlis būtų teisingai atlyginami.
- Apmokykite darbuotojus, dirbančius saugiose erdvėse dėl specialių apsaugos poreikių.

.Saugios erdvės moterims ir mergaitėms (WGSS): įgalinimo modelio tikslai ir pagrindiniai principai:

Melanie Megevand (IRC) ir Laura Marchesini (IMC), Moterų ir mergaičių saugios erdvės: Moterų ir mergaičių įgalinimo humanitarinėje aplinkoje įrankių rinkinys, 2020 m. vasario mėn.

Kovos su prekyba žmonėmis pagrindinių principų įvadas

Castellanos, M. (Bakhtos įgalinimo iniciatyva) Hunt, G. (Aukų advokatų biuras), Gilot, B., (Floridos vaikų ir šeimų departamentas) Nace-DeGonda, A. (Bakhtos įgalinimo iniciatyva) ir Wray, M. (MSW studentas, Asbury universitetas; stažuotojas, Luisvilio katalikų labdaros organizacija). Pagrindiniai principai agentūroms, aptarnaujančioms prekybą žmonėmis išgyvenusius asmenis. 2018 m. rugsėjo mėn.

Pasaulio sveikatos organizacija, Zimmerman, C. ir Watts, C. PSO etikos ir saugos rekomendacijos apklausiant moteris, parduotas prekyba žmonėmis. 2003 m.

OHCHR, Rekomenduojami žmogaus teisių ir prekybos žmonėmis principai ir gairės: komentaras. 2010 m.

UNODC, pasaulinė prekybos žmonėmis ataskaita: krizės keičia prekybos žmonėmis modelius ir trukdo identifikuoti aukas, 2023 m. sausio mėn.

Įvairovės valdymas daugiakultūriuose kontekstuose

Europos Taryba, tarpkultūrinės kompetencijos techninėms ir politinėms pareigoms vietos valdžios institucijose.

Smurtas dėl lyties: įvadas į teoriją ir pagrindines sąvokas

Tarpžinybinis nuolatinis komitetas, 2015 m. „Smurto dėl lyties intervencijų integravimo į humanitarinius veiksmus gairės: rizikos mažinimas, atsparumo skatinimas ir pagalba atsigauti“. 2015 m. rugpjūčio mėn.

Vaikų apsauga ir vaikų priežiūra saugiose moterų ir mergaičių erdvėse (WGSS)

JT Generalinė Asamblėja, Vaiko teisių konvencija, Jungtinės Tautos, Sutarčių serija, t. 1577, 1989 m. lapkritis.

Generalinio sekretoriaus specialiojo įgaliotinio vaikų ir ginkluotų konfliktų klausimais biuras „Šeši sunkūs pažeidimai prieš vaikus ginkluoto konflikto metu“.

Harvardo universiteto Besivystančio vaiko centras, 8 dalykai, kuriuos reikia prisiminti apie vaiko vystymąsi, 2016 m.

USAID, Global Protection Cluster, Vaiko apsaugos atvejų valdymo mokymo vadovas, skirtas bylų darbuotojams, prižiūrėtojams ir vadovams, 2014 m.

IRC, SHLS pagrindiniai mokymai vadovams, skirti mokyti SHLS darbuotojus kurti saugią, rūpestingą ir nuspėjamą aplinką, 2016 m.

Lytinė tapatybė ir LGBTQI+ įtraukimas

ILGA Europe, Kasmetinė lesbiečių, gėjų, biseksualių, transseksualių ir interseksualių asmenų žmogaus teisių padėties Europoje ir Centrinėje Azijoje apžvalga, 2024 m.

EUAA, faktų lapas LGBTQI prašytojai prieglobsčio sistemose, 2023 m. rugsėjo mėn.

Li, L., Bernarding, N., Seifert, C. ir Austin, B., (CFFP ir Berghof fondas), LGBTQI+ grupių prasmingo įtraukimo į moteris, taikos ir saugumo architektūra link – praktinis vadovas. 2023 m.

Papildomi šaltiniai

Vaikų apsauga ir vaikų priežiūra saugiose moterų ir mergaičių erdvėse (WGSS)

PSO, netinkamas elgesys su vaikais ir smurtas prieš vaikus

PSO, Pasaulinė smurto prieš vaikus būklės ataskaita, 2020 m.

„Gelbėkit vaikus, saugokime vaikus: vaikų apsaugos priemonių rinkinys“, 2011 m.

Unicef, mokymosi per žaidimą vadovas, 2018 m.

Unicef, Playbox (veiklos pavyzdžiai)

Harvardo universiteto besivystančio vaiko centras, kas yra AKF?

Kovos su prekyba žmonėmis pagrindinių principų įvadas

„Stop the Traffick“, metinė poveikio ataskaita, 2023 m.

Bendrosios priemonės kovai su prekyba darbo jėga, el. mokymasis

Lytinė tapatybė ir LGBTQI+ įtraukimas

ORAM, Seksualinių ir lyčių mažumų pabėgėlių saugios erdvės kontrolinis sąrašas, 2015 m.

Oram, Seksualinė orientacija, lytinė tapatybė ir lyčių raiška: esminė humanitarinio sektoriaus terminija, 2016 m.

<https://www.queeringthemap.com/>

Kriminalizacijos žemėlapis Žmogaus orumo pasitikėjimas

Migrantų teisių tinklas, Dvejetainė lytis yra baltųjų viršenybė – migrantsrights.uk tinklaraščio įrašas, 2023 m. liepos mėn.

„Welcomm Europe“ remia trečiųjų šalių piliečių integraciją kuriant įrankius, skirtus svetingoms ir įtraukioms bendruomenėms kurti.

Šią gebėjimų ugdymo programą pagal projektą „Safe Hut“ parengė IRC – Tarptautinis gelbėjimo komitetas, bendradarbiaudamas su „Centro Penc“ ir CESIE. Ji buvo pristatyta per internetinius mokymus, vykusius nuo 2023 m. spalio iki lapkričio mėn.

Project Number: 101100732

Curriculum pentru activități de consolidare a capacităților

Antitrafic, gen și protecție în contextul spațiilor sigure pentru femei și fete

Număr proiect: 101100732

Index

1. Proiectul Safe Hut **875**
2. Spații sigure pentru femei și fete (WGSS): obiective și principii directoare pentru un model de împuternicire **878**
3. Introducere în principiile directoare anti-trafic **915**
4. Violența bazată pe gen: introducere în teorie și concepte de bază **954**
5. Metodologia medierii culturale **982**
6. Managementul diversității în contexte multiculturale **986**
7. Protecția copilului și îngrijirea copilului în spațiile sigure pentru femei și fete (WGSS) **997**
8. Introducere în identitățile de gen și incluziunea LGBTQI+ **1035**
9. Bibliografie **1043**
10. Resurse suplimentare **1044**

Proiectul Safe Hut

[Safe Hut](#) este un proiect finanțat de UE, care își propune să sprijine integrarea socială și profesională a femeilor și fetelor migrante (potențiale) victime/supraviețuitoare ale traficului de persoane și ale altor forme de violență prin stabilirea Women and Girls Safe Spaces (WGSS), spații în care femeile iar fetele se simt în siguranță fizic și emoțional și sunt sprijinite prin procese de abilitare. Proiectul Safe Hut implică direct 7 parteneri cu experiență din 6 țări UE: [CESIE](#) și [Centro Penc](#) din Italia, [International Rescue Committee](#) din Germania, [KMOP](#) din Grecia, [KOPZI](#) din Lituania, [AIDROM](#) din România și [ANIMUS](#) din Bulgaria. Pe baza [setului de instrumente WGSS](#) dezvoltat de Comitetul Internațional de Salvare și bazat pe experiența practică a Centro PENC în ceea ce privește înființarea WGSS la Palermo, proiectul va stabili și pilota 4 noi WGSS în Grecia, Lituania, România și Bulgaria și va include un serviciu suplimentar de îngrijire a copiilor în WGSS în Palermo.

Curriculum pentru activități de consolidare a capacităților

Sub îndrumarea IRC, **fiecare partener de lansare a WGSS a selectat și recrutat personalul pentru conducerea WGSS:** un coordonator WGSS, un psiholog, doi mediatori culturali, un educator pentru spațiul de îngrijire a copiilor. Au fost implementate activități de consolidare a capacității pentru personalul identificat al WGSS, pentru a-i dota cu expertiza necesară pentru a conduce eficient noul WGSS. **IRC, Centro PENC și CESIE au implementat șapte activități online de consolidare a capacității**, accesibile și altor profesioniști care lucrează în domeniul protecției și sprijinirii femeilor și fetelor VT , **cu scopul principal de a oferi informații despre cele mai importante concepte care trebuie explorate la lansarea unui WGSS** . Au fost abordate următoarele teme:

- Informații privind violența bazată pe gen și sănătatea mintală precum și sprijin psihosocial (MHPSS) atunci când lucrați cu victimele violenței, supraviețuitorii sau presupusele victime ale traficului.
- Managementul competențelor interculturale și al diversității pentru mediatorii culturali atunci când lucrează cu victime ale violenței femeilor și fetelor, supraviețuitorilor sau presupuselor victime ale traficului; Tehnici de mediere culturală.
- Informații despre servicii de îngrijire a copiilor, spații prietenoase copiilor, protecția copilului.

Curriculum pentru activități de consolidare a capacităților

Acest document, care prezintă informațiile abordate în cadrul activităților de consolidare a capacității online, se adresează tuturor profesioniștilor care activează în domeniul migrației în cadrul centrelor de primire, asociațiilor, centrelor comunitare etc. interesați să își consolideze capacitatea pe teme propuse. Conținutul Curriculum-ului este organizat în următoarele 7 module:

- Spații sigure pentru femei și fete (WGSS): obiective și principii directoare pentru un model de împuternicire;
- Introducere în principiile directoare anti-trafic;
- Violența bazată pe gen: Introducere în teorie și concepte de bază;
- Metodologia medierii culturale;
- Managementul diversității în medii interculturale;
- Protecția copilului și îngrijirea copilului în spații sigure pentru femei și fete (WGSS);
- Identități de gen și incluziune LGBTQI+

Spații sigure pentru femei și fete (WGSS): obiective și principii directoare pentru un model de împuternicire

Organizat de IRC

Ce este un spațiu sigur pentru femei și fete (WGSS)?

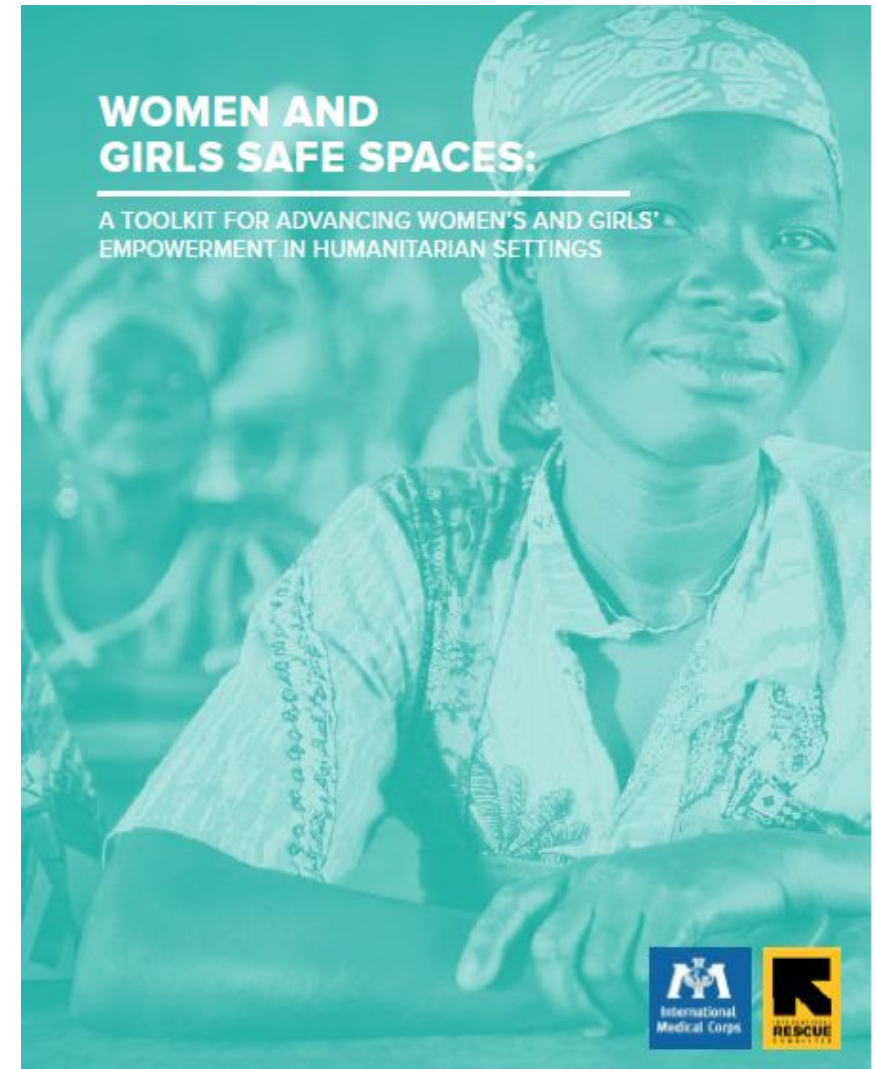
- Este un spațiu
- Este un loc în care femeile se pot simți în *siguranță fizic și emoțional* .
- Este un loc în care femeile și fetele sunt sprijinite prin procesul de *împuternicire* .

Definiție din trusa de instrumente:

WGSS este „un loc structurat în care este respectată siguranța fizică și emoțională a femeilor și fetelor și unde femeile și fetele sunt sprijinite prin procese de abilitare”.

Setul de instrumente WGSS

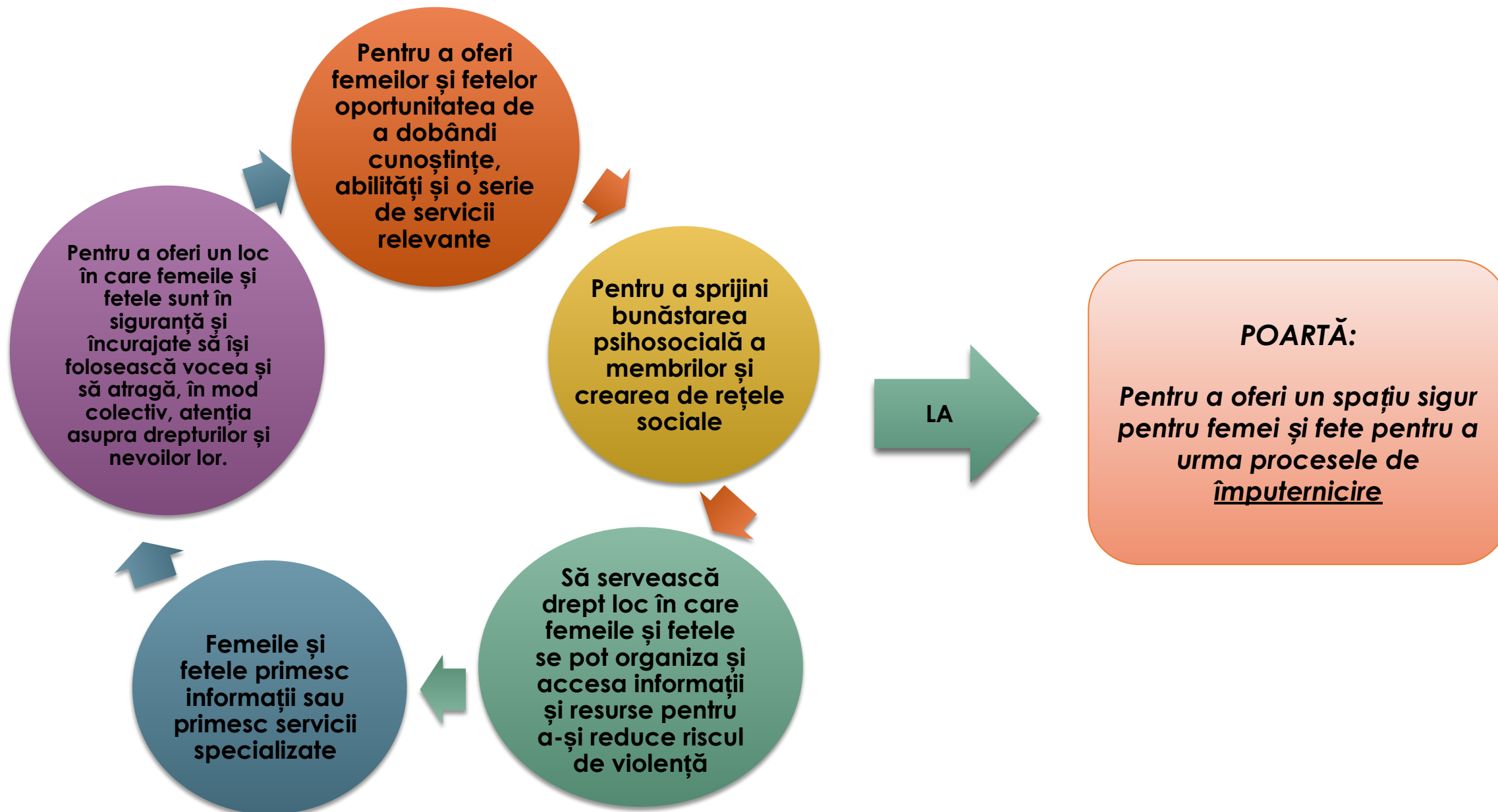
- A fost co-creat de Comitetul Internațional de Salvare (IRC) și Corpul Medical Internațional (IMC).
- A fost coprodus și pilotat în diferite țări din Africa, Asia, America Latină, Europa, Orientul Mijlociu.
- A fost adaptat contextelor de implementare.
- Instrucțiuni și îndrumări pas cu pas.
- Sfaturi și instrumente pentru a asigura adaptarea la context .

Modelul WGSS ca intervenție de protecție

Modelul WGSS este legat de intervenția privind violența bazată pe gen (GBV). În acest context, conceptul de **împuternicire** este esențial ca proces de eliminare a dezechilibrului de putere dintre femei și bărbați. Într-adevăr, spațiile sigure pentru femei și fete au fost folosite de zeci de ani de actorii VBG în programele umanitare ca **punct de intrare pentru femei și fete adolescente** pentru a raporta preocupările legate de protecție și a-și exprima nevoile, dobândind, de asemenea, cunoștințe pentru a avea acces la servicii adecvate disponibile la nivel local.

Care sunt obiectivele WGSS?

Principiile directoare ale WGSS

- **IMPUTERNICIRE:** Medii de împuternicire care promovează sentimentul de proprietate și apartenență, transformând Femeile și Fetele (W&G) din beneficiari în agenți activi ai schimbării, incluzându-i în planificarea și implementarea WGSS . Acest proces stimulează capacitatea indivizilor și comunităților de a prelua controlul asupra propriilor vieți și asupra mediului, de a elimina dezechilibrul de putere al sistemelor opresive (în special patriarhatul) și de a identifica și aborda relațiile de putere inegale.
- **SOLIDARITATE:** Relațiile de susținere încurajează încrederea și mecanismele de adaptare pozitive, întărind în același timp bunurile sociale care sunt esențiale pentru vindecarea supraviețuitorilor și pentru siguranța emoțională. Aceasta urmează abordarea feministă care combină **puterea pentru a încuraja împărtășirea, mentoratul și cooperarea.**

Principiile directe ale WGSS

- **RESPONSABILITATE:** WGSS sunt responsabile la diferite niveluri pentru a garanta siguranța și confidențialitatea pentru W&G, care ar trebui să poată împărtăși în mod deschis experiențele și preocupările lor. Ei ar trebui să aibă, de asemenea, posibilitatea de a influența decizia programului WGSS prin feedback-ul lor.
- **INCLUZIUNE:** WGSS se angajează să celebreze diversitatea și să îmbunătățească toate procesele de participare W&G. Personalul și voluntarii WGSS la fel de diversi ar trebui să demonstreze atitudini, convingeri și practici imparțiale și incluzive.
- **COLABORARE:** Pentru a aduce femeile și fetele adolescente de la marginea ajutorului umanitar în centrul de sprijin și integrare socială și al comunităților lor, WGSS promovează și stimulează strategic relațiile care extind capacitatea femeilor și adolescentelor de a participa, de a negocia și de a influența. , controlează și ține la răspundere persoanele și instituțiile care le afectează viața.

De ce doar pentru femei și fete?

- **siguranța fizică și emoțională** a femeilor și fetelor .
- Spațiile destinate exclusiv femeilor creează oportunitatea femeilor și fetelor de a se dezvolta în timp ce se simt în siguranță și **nejudecate de ceilalți** .
- Spațiile destinate exclusiv femeilor creează condiții pentru ca femeile și fetele să **se sprijine reciproc** și să creeze rețele sociale destinate exclusiv femeilor .

Care este rolul bărbaților și băieților adolescenți?

- Implicarea bărbaților și băieților ca părți interesate-cheie prin intermediul activității de informare țintită a WGSS este esențială pentru a obține **sprijinul lor** pentru WGSS și pentru a-și valorifica influența pentru a asigura și crește acceptarea comunității pentru WGSS.
- **Influențați** alți membri ai comunității asupra inițiativelor WGSS.
- **Deveniți aliați** pentru a preveni VBG în comunitate și pentru a promova un mediu sigur.
- Rolul și implicarea lor sunt valorificate printr-o abordare centrată pe siguranța și fără a nu dauna, în special prin evaluarea de bază a contextului. Femeile și fetele trebuie consultate cu privire la modul de implicare a bărbaților și băieților din comunitățile lor.

Modelul programului

Lansarea unui WGSS include o serie de pași cheie menționați pentru a asigura sustenabilitatea și eficacitatea acestora pe termen lung. Ciclul de proiect pentru lansarea și funcționarea unui WGSS include următoarele faze:

- 1) Evaluarea
- 2) Start-up-ul
- 3) Personal - Recrutarea și implicarea personalului WGSS
- 4) Consolidarea capacităților – Traininguri pentru personalul care lucrează în WGSS
- 5) Implementarea activităților, inclusiv monitorizarea și evaluarea
- 6) Ieșire responsabilă

Primul pas: Faza de evaluare

Activitățile de evaluare trebuie efectuate înainte de înființarea WGSS. În faza de evaluare, este important să:

- Considerați femeile și fetele drept **factori de decizie**. Ar trebui consultate diverse femei și fete.
- Stabiliți **încredere** în comunitate pentru a optimiza rezultatul evaluării.
- **Minimizarea riscurilor de siguranță** pentru interviuat.

1. Faza de evaluare

Unelte de evaluare:

- Interviuri cu informatorii cheie
- Focus grupuri cu femei și fete
- Discuții de grup focus (FGD) cu comunitățile
- Cartografierea serviciului
- Analiza părților interesate
- Hartă de siguranță
- Cartografierea comunității

Toate aceste instrumente care vor fi utilizate pentru evaluare sunt incluse în Setul de instrumente WGSS și pot fi adaptate la nevoile contextului local.

Al doilea pas: Faza de pornire

Faza de pornire, la rândul său, se caracterizează prin identificarea mai multor pași necesari care trebuie luați în considerare la lansarea unui WGSS:

- Denumirea și încadrarea WGSS
- Considerarea incluziunii și managementului diversității în cadrul WGSS
- Selectarea locației WGSS
- Stabilirea structurii fizice a WGSS
- Asigurarea buy-in-ului din partea comunității

2. Faza de pornire – Denumirea și încadrarea WGSS

Numirea WGSS conferă o **identitate** locului și încadrează intenția din spatele decorului spațiului.

WGSS **NU este** :

- Casă/adăpost sigur: spațiile sigure nu sunt menite să ofere un loc pentru securitate imediată, sau un refugiu temporar.
- Spațiu prietenos copiilor: înființat ca răspuns la drepturile imediate ale copiilor la protecție, utilizate pe scară largă în situații de urgență.
- Helpdesk/centrul comunitar: aceste servicii sunt locuri publice unde femeile și bărbații se pot întâlni pentru activități sociale, promovând participarea lor socială.
- Centru unic: acestea oferă servicii pentru supraviețuitorii VBG, uneori atașate la spitale sau alte locații de servicii mai mari și oferă o gamă largă de servicii, inclusiv servicii de sănătate și juridice.

2. Faza de pornire – Incluziune și diversitate

Femeile și fetele **diferă în diferite moduri** (de exemplu, în aspectele culturale, sociale și economice), de aceea este **important să se ia în considerare o serie de activități și abordări care îi fac pe toți beneficiarii WGSS să se simtă incluși și validați**. Când se stabilește un WGSS, ar trebui întreprinsă o **analiză a tipurilor de bariere** care ar putea împiedica participarea femeilor și fetelor la WGSS.

Barierelor comune care împiedică participarea femeilor și fetelor la WGSS sunt:

- **Bariere atitudinale și sociale** Atitudinile patriarhale sau sexiste sunt una dintre barierele majore în calea participării depline și egale a femeilor și fetelor în mediile umanitare. Acest lucru este exacerbat pentru diverse femei și fete care se confruntă, de asemenea, cu homofobie, transfobie, rasism și prejudecăți bazate pe dizabilități, clasă etc. Dacă personalul WGSS nu explică clar că femeile și fetele diverse sunt binevenite în mod egal în WGSS, atunci unele femeile și fetele se pot teme că se vor confrunța cu aceleași atitudini dăunătoare prezente în comunitatea mai largă și că nu vor participa.

2. Faza de pornire – Incluziune și diversitate

- **Bariere informaționale** - Acestea apar atunci când informațiile nu sunt accesibile tuturor. Acest tip de barieră poate fi invizibil, dar nu este mai puțin prezent și exclude diverse femei și fete, în special pe cele cu dizabilități de vedere sau de auz.
- **Lipsa de confidențialitate** - WGSS sunt recunoscute ca puncte de intrare importante pentru supraviețuitori pentru a-și dezvălui experiențele de violență și pentru a căuta sprijin. În timp ce spațiul destinat exclusiv femeilor și fetelor și structura spațiului de siguranță oferă un tampon de confidențialitate pentru supraviețuitori de la ceilalți care cunosc experiențele lor, este probabil ca unii membri și personalul WGSS din cadrul WGSS să fie conștienți de o serie de experiențe ale supraviețuitorilor. Prin urmare, WGSS trebuie să creeze un mediu în care atât personalul, cât și membrii WGSS să susțină în mod activ confidențialitatea supraviețuitorilor.

2. Faza de pornire – Incluziune și diversitate

- **Stigmatizarea și izolarea socială** - Diverse femei și fete, deja ostracizate sau neglijate în comunitățile lor, se pot teme că petrecerea timpului într-un WGSS va reproduce aceeași dinamică ca și în comunitate. Acest lucru se aplică în special femeilor și fetelor care pot fi ascunse sau izolate de familiile lor (pe baza vârstei sau a dizabilității) sau care își pot ascunde identitatea atunci când etnia, religia, orientarea sexuală sau identitatea de gen le expun riscului de discriminare și violență.

2. Faza de pornire – Selectarea criteriilor de locație

Pentru a sprijini luarea deciziilor cu selectarea locului în care va fi amplasat WGSS, este important să se ia în considerare criteriile relevante. Următoarele considerații ilustrează interacțiunea dinamică a factorilor care ar trebui discutați pentru a informa alegerea locației:

- **Acces sigur și semnificativ la locație și serviciile din jur** - Informații de la diverse femei și fete, precum și de la membrii comunității despre anumite locații din comunitate în care WGSS ar fi considerat sigur și accesibil, în ce condiții și barierele și factorii care ar putea împiedica anumite grupuri de femei și fete sau toate femeile și fetele de la accesarea acestor locații.

2. Faza de pornire – Selectarea criteriilor de locație

- **Apropierea sau disponibilitatea altor servicii** - Localizarea WGSS în apropierea altor furnizori de servicii ar putea sprijini oportunitatea de a explora abordări integrate de implementare și furnizarea de servicii de primă linie în parteneriat cu organizațiile locale bazate pe comunitate.
- **Disponibilitatea terenurilor, infrastructurii și reglementărilor aplicate de terți** - **Locația** WGSS ar putea fi influențată de aspecte practice sau politice, prin urmare, este important să se implice părțile interesate cheie în timpul procesului de identificare a locației, culegând informații aferente privind cerințele administrative, reglementările formale și cutume.

2. Faza de pornire – Structura fizică

Aspectul fizic și designul WGSS vor varia de la unul la altul, deoarece structurile ar trebui să reflecte norme adecvate din punct de vedere cultural și să țină cont de diferențele legate de resursele disponibile, mediul de programare și abordările de implementare selectate. În ciuda divergențelor, **toate WGSS ar trebui să asigure accesibilitatea tuturor femeilor și fetelor** (inclusiv celor cu probleme fizice handicapuri).

Următoarele cerințe structurale reprezintă standarde pe care toate WGSS la nivel global ar trebui să le urmeze:

- **1 sală de activități.** Spațiul nu poate fi considerat un WGSS fără cel puțin o sală dedicată activităților de grup.
- **1 sală de conversație privată.** Spațiul nu poate fi considerat un WGSS fără cel puțin o cameră dedicată conversațiilor private.
- **1 sală suplimentară de activități pentru a asigura spațiu numai pentru fete adolescente în cadrul WGSS.** Îndeplinirea acestui standard asigură spațiu și programare egale, dar distincte, atât pentru femeile adulte, cât și pentru fetele adolescente.

2. Faza de pornire – Structura fizică

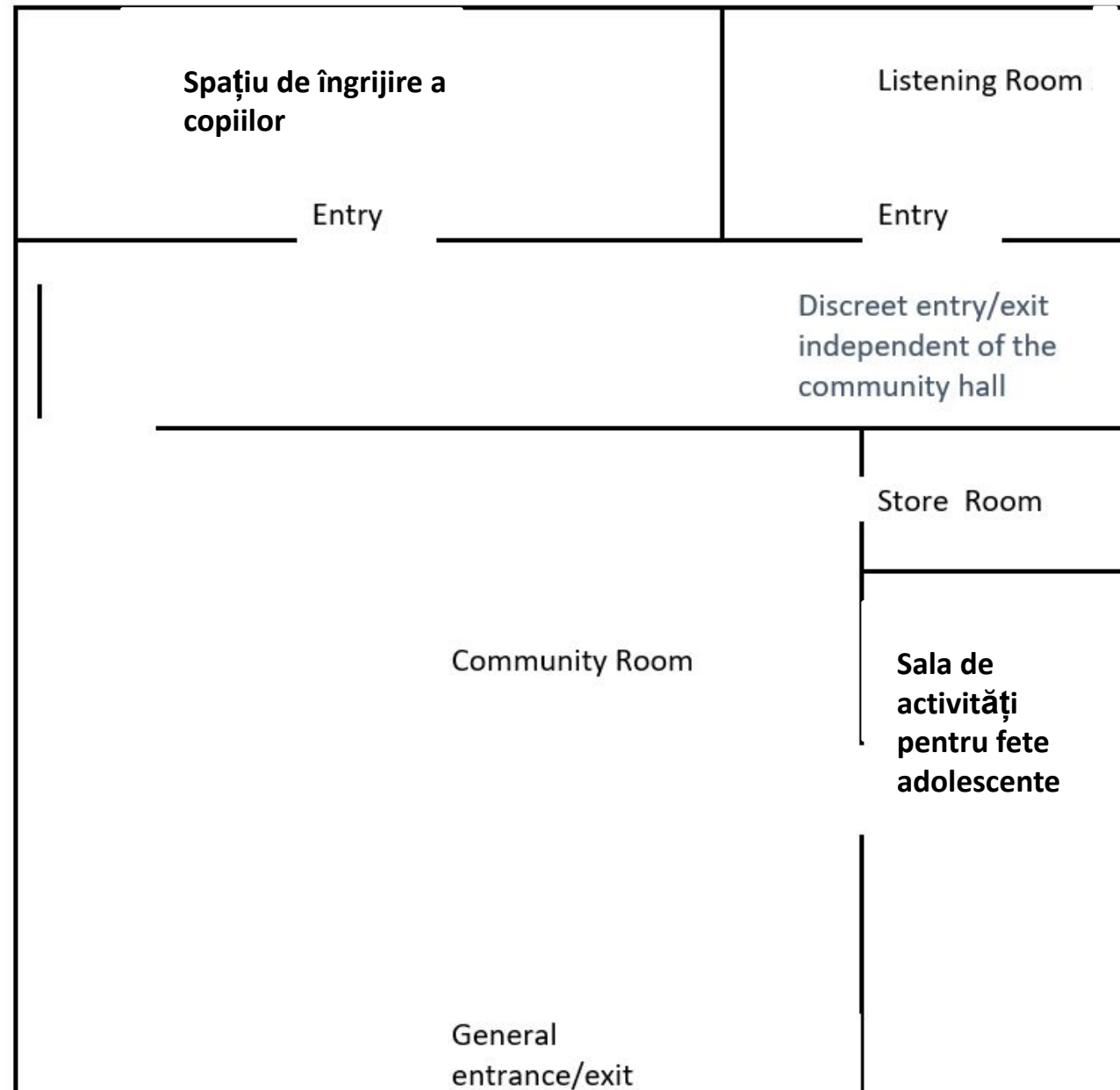
- **1 loc de îngrijire a copiilor** . Cel mai important facilitator pentru accesul și participarea femeilor și a adolescentelor la activitățile WGSS, în special în locațiile în care nu există opțiuni alternative de îngrijire a copilului sau servicii de protecție a copilului.
- **1 spatiu depozitare materiale si bunuri.** Îndeplinirea acestui standard a fost identificată ca fiind necesară pentru a asigura gestionarea în siguranță a resurselor și activelor programului în cadrul WGSS.

În timp ce cerințele de mai sus subliniază cerințele minime pe care trebuie să le respecte toate WGSS, există componente structurale suplimentare care ar fi considerate ideale, cum ar fi: spațiu de birou pentru personal, o zonă de recepție pentru orientarea femeilor și fetelor, un spațiu de bucătărie și un spațiu în aer liber pentru activități.

2. Faza de pornire – Structura fizică

Alte spatii esentiale :

- Recepție/hol
- Bucătărie
- Depozitare
- Toalete

2. Faza de pornire – Asigurarea acceptului din partea comunității

Strategia de implicare depinde de grupurile comunitare care au impact asupra vieții femeilor și fetelor – (de exemplu, părinții pentru participarea fetelor adolescente). Trebuie luat în considerare în toate fazele de implementare.

- Identificați părțile interesate: lideri comunitari, lideri religioși, îngrijitori și părinți, bărbați și băieți adolescenți;
- Implicați-i în diferite etape ale înființării WGSS;
- Organizează activități/eventimente specifice în care sunt implicați;
- Utilizați pliante și alte materiale pentru a comunica despre WGSS.

2. Faza de pornire – Asigurarea acceptului din partea comunității

- Organizarea de evenimente mari, cum ar fi reunirea comunității, zilele internaționale, activitățile bărbaților ar permite, de asemenea, părților interesate să se implice în activitatea WGSS și să-l vadă ca un serviciu/spațiu important pentru femei și fete.
- Lucrați pentru a vă asigura că bărbații nu percep spațiul ca „suspect”. importanța înțelegerii dinamicii de gen, dar și sesiuni de informare în grup pentru a explica ce este și ce nu este și de ce este important să existe un spațiu destinat exclusiv femeilor în comunitate.
- Nu subliniați prea mult scopul WGSS ca punct cheie de intrare pentru supraviețuitorii violenței pentru a accesa serviciile de răspuns la VBG . Deși este esențial să fii transparent, scopul WGSS ar trebui explicat holistic, mai degrabă decât să se limiteze doar la programarea VBG.

2. Faza de pornire – Luarea în considerare a feedback-urilor

Este important ca femeile și adolescentele care participă la WGSS vor putea să-și comunice feedback-urile cu privire la serviciile și activitățile implementate în cadrul WGSS. Identificarea canalelor de feedback pentru a împărtăși sentimentele și impresiile ar trebui să fie determinată prin consultare cu femeile și fetele și este esențială pentru responsabilitate și pentru a le permite să fie beneficiari activi. Într-adevăr, selectarea celui mai potrivit canal pentru a comunica cu un grup asigură colectarea date relevante.

Exemple:

- Casete din WGSS în care W&G poate introduce mesaje rămânând anonime;
- Sondajele membrilor sub formă de chestionare scrise sau interviuri individuale;
- Întâlniri pe forumuri pentru femei și fete sau discuții de grup;
- Alte tipuri de instrumente pentru a colecta feedback.

2. Faza de pornire – Luarea în considerare a feedback-urilor safe hut

Femeile nu sunt beneficiare pasive în cadrul WGSS, dar contribuie la viața spațială în moduri diferite, astfel încât să **primească** dar și **să ofere** ceva .

Women RECEIVE	Women GIVE
Respect from staff and other members who welcome them as equals in the WGSS	Respect to the privacy of other women and girls
Knowledge about services available and information to support their safety	Space for diversity, and welcome and include every woman and girl
Access to a range of services that support their well-being and safety	Emotional support to other women through relationships and social networks they create
Emotional support from other women	Their experience, knowledge and skills to be shared with other women and girls
Skills-building and the opportunity to put this into practice	Contributions to the collective space by taking an active role
Power to choose, voice and influence the collective space	Constructive feedback to WGSS staff to ensure the relevance and quality of WGSS programming

3. Personal - Recrutarea și implicarea personalului WGSS

Atunci când recrutați personalul unui WGSS, ar putea fi benefic să **construiți o organigramă care să identifice componența echipei WGSS**. Structura de personal adecvată pentru un WGSS depinde de serviciile și activitățile oferite în Safe Space și trebuie adaptată pentru a reflecta nevoile, capacitatea și resursele specifice ale Safe Space nou lansat. Cu toate acestea, pozițiile comune într-un WGSS includ:

- **Coordonator WGSS** - Un membru al personalului care efectuează supravegherea generală și este responsabil pentru asigurarea siguranței, coordonării, răspunderii și relevanței WGSS.
- **Facilitatori de activități** - Personalul responsabil pentru activitățile care se desfășoară în cadrul WGSS.
- **Facilitator de comunicare comunitară** - Personalul de informare este personalul dedicat activităților care măresc accesul în siguranță la programarea WGSS. Activitățile de informare ale WGSS variază în funcție de nevoi și context, dar de obicei includ diseminarea informațiilor, activități de conștientizare și coordonarea cu liderii și părțile interesate.
- **Alți specialiști relevanți** în funcție de serviciile oferite și de context sunt interpreții, ofițerul de sănătate reproductivă, ofițerul de asistență juridică, lucrătorul de caz VBG, îngrijitorul WGSS etc.

4. Consolidarea capacităților pentru personalul WGSS

Una dintre cele mai importante componente ale programării WGSS este dezvoltarea capacității pentru personalul WGSS, care necesită evaluarea capacității, monitorizarea și planificarea, precum și investiții de timp, resurse umane, angajament, producerea de resurse personalizate și abilități de facilitare sau mentorat.

Un bun punct de plecare ar putea fi stabilirea unei **linii de bază a capacităților și abilităților pentru fiecare personal**, pentru a garanta sprijin personalizat persoanelor care implementează intervenția și pentru a identifica zonele care trebuie consolidate. Este important să se monitorizeze în mod constant nevoile de instruire și să se furnizeze materiale privind principalele conținuturi ale dezvoltării capacității care să fie revizuite ori de câte ori personalul are îndoieli.

4. Consolidarea capacităților pentru personalul WGSS

Sub subiectele cu care personalul ar trebui să fie familiarizat, în funcție de rolul lor.

TOT PERSONALUL (intervenți împotriva VBG, lucrători de caz, manageri de caz, ofițeri de prevenire a VBG)	PERSONAL dedicat programării și activităților WGSS (coordonator, ofițer de informare, facilitatori).	SUPRAVEGHĂTORI ȘI MANAGERI DE LINIE	SERVICII GAZDUITE (juridice, medicale, psihologice, mijloace de trai)
Protecția/Protecția pentru exploatarea și abuzul sexual (PSEA)	Abordări feministe ale WGSS	Îngrijirea personalului	Protecția/Protecția pentru exploatarea și abuzul sexual (PSEA)
Concepte de bază GBV	Furnizare de servicii mobile	Mentorat și supraveghere	Concepte de bază pentru VBG
Concepte de bază ale WGSS	Lucrul cu fete adolescente		Conceptele de bază ale WGSS
Cum să gestionați dezvăluirea/răspunsul la VBG	Pachetul de instrumente WGSS - părți specifice în funcție de rolul WGSS		Cum să gestionați dezvăluirea/răspunsul la VBG
Diversitate și includere	Îngrijire auto		
Traficul de ființe umane	Traficul de ființe umane		
Operațiunea/programul/procedura WGSS			

5. Implementarea activităților WGSS

Implementarea activităților din WGSS ar trebui să respecte câteva criterii importante pentru a permite participarea în siguranță a tuturor beneficiarilor. Abordările care trebuie luate în considerare la implementarea activităților sunt următoarele:

- **Context adaptat.** Pentru a încuraja și a permite accesul, serviciile și activitățile WGSS ar trebui să reflecte gama de nevoi, experiențe, vârste și niveluri de confort ale femeilor și fetelor care accesează spațiul sigur.
- **Femei și fete – conduse.** Pentru a se asigura că WGSS este condus în mod constant de femei și fete, WGSS ar trebui să creeze, în timpul fazei de implementare, oportunități pentru ca femeile și fetele să dobândească abilități și cunoștințe și să-și asume roluri active în dezvoltarea de programe care încurajează oportunitățile de abilitare.
- **Informa comunitatea.** Să implice comunitatea mai largă pentru a cultiva acceptarea WGSS și pentru a asigura accesul femeilor și fetelor la el și utilizarea acestuia. Sensibilizarea poate lua mai multe forme, inclusiv sesiuni de informare, vizite din ușă în ușă și materiale de comunicare scrisă.

5. Implementarea activităților

Scopul principal al WGSS este **schimbarea transformațională** prin **împuternicire**.

WGSS definește împuternicirea ca un proces prin care se încurajează capacitatea indivizilor și comunităților de a-și asuma controlul asupra vieții lor și asupra mediului lor. Acesta merge mai departe pentru a identifica diferitele tipuri de împuternicire la care contribuie activitățile WGSS.

Atunci când se organizează activități în WGSS – noțiunea de împuternicire este centrală – și poate fi analizată până la nivelul de schimbare pe care se intenționează să o întreprindă.

Programele de Sprijin Psihosocial (PSS) nestructurate și semi-structurate din cadrul programelor de VBG vor contribui la eliberarea femeilor prin activități de consolidare a capacității. Prin urmare, este important să identificăm pe ce tipuri de împuternicire să se concentreze o activitate. Acest lucru va ajuta la determinarea nivelului de schimbare la care lucrează o activitate: intra-personală, interpersonală sau sistemică.

5. Implementarea activităților

Intra-personal

Does the activity promote change within the women individually about what they believe about themselves?

Personal empowerment includes activities that develop women and girls' self-confidence, self-awareness, self-respect, ability to assert their rights and make choices. Personal empowerment can and will focus specifically on activities that strengthen women's self-confidence, self-worth, and other aspects of the "core."

Psychosocial empowerment activities and services which recognize and seek to build on women and girls' strengths, support their freedom of expression, enhance their ability to cope positively with stress and provide mutual support work at both the intra-personal and inter-personal levels of change.

Inter-personal

Does the activity promote change in how the women value others and see the world?

Cognitive empowerment often activities focuses on interpersonal development and changes.

Systemic

Does the activity promote change in structures, assumptions, philosophy, rules and/or roles?

Socio-civic empowerment, when encompassing activities and services to enhance women's participation in public life, as well as opportunities to mobilize and organize for social change work at the systemic level of change.

5. Implementarea activităților

Următoarea listă ilustrează legătura dintre **obiectivele WGSS, activitățile de bază la care participă WGSS sau membrii comunității și tipurile de împuternicire pe care aceste activități le sprijină**.

Obiectivul 1: WGSS facilitează accesul tuturor femeilor și fetelor la cunoștințe, abilități și o serie de servicii relevante.

Activitățile ilustrative ale WGSS care sprijină realizarea acestui obiectiv includ:

- Orientare pentru noii membri;
- Diseminarea informațiilor despre serviciile disponibile;
- Recomandări către alte servicii;
- Cartografiere periodică a serviciilor;
- Sesiuni de informare găzduite de la alți furnizori de servicii (furnizori de servicii juridice, de nutriție sau de sănătate sexuală a reproducerii)
- Sesiuni de abilități de viață pentru grupuri de fete adolescente;
- Grupuri de consolidare a competențelor sau găzduite de formare de competențe (furnizori de servicii profesionale sau de trai).

5. Implementare – Infiintarea activitatilor

Obiectivul 2: WGSS sprijină bunăstarea psihosocială a femeilor și fetelor și crearea de rețele sociale.

Activitățile ilustrative ale WGSS care sprijină realizarea acestui obiectiv includ:

- Activități bazate pe artă (de exemplu, muzică, dans, teatru, desen)
- Exerciții și sport (de exemplu, yoga, volei, fotbal)
- Activități de petrecere a timpului liber și de relaxare (ceremonii ale ceaiului, meditație, povestiri, filme)
- Fabricare meșteșugărească (de exemplu, fabricarea săpunului, croitorie, fabricarea coșurilor)
- Inițiative de dezvoltare comunitară (de exemplu, grădinărit, reabilitarea spațiilor comunitare)
- Grupuri de sprijin pozitive (grupuri de sprijin pentru tinere mame, grupuri de dezvoltare comunitară)
- Activități comunitare generatoare de venituri pentru a sprijini WGSS

5. Implementare – Inițierea activităților

Obiectivul 3: WGSS servește ca un loc în care femeile și fetele pot organiza și accesa informații pentru a reduce riscul de violență.

Activitățile ilustrative ale WGSS care sprijină realizarea acestui obiectiv includ:

- Discuții facilitate pentru a înțelege preocupările și riscurile de siguranță
- Sesiuni de conștientizare cu privire la riscurile pentru VBG, inclusiv SEA și serviciile de răspuns disponibile
- Informații despre traficul de ființe umane, cum să se autoidentifice și să caute ajutor (inclusiv informații despre serviciile disponibile)
- Sesiuni de conștientizare privind feedback-ul și mecanismele de raportare
- Exerciții de cartografiere comunitară și planificare a siguranței, inclusiv audituri de siguranță
- Găzduit sesiuni de informare din partea actorilor de siguranță/securitate (acționari ai păcii, poliție, grupuri de supraveghere comunitară)
- Distribuție directă sau găzduită de truse de demnitate, numerar sau asistență cu bonuri

5. Implementare – Infiintarea activitatilor

Obiectivul 4: WGSS servește drept punct cheie de intrare pentru serviciile specializate pentru supraviețuitorii VB/incidentelor de protecție .

Activitățile ilustrative ale WGSS care sprijină realizarea acestui obiectiv includ:

- Diseminarea informațiilor privind serviciile de răspuns disponibile în materie de protecție (inclusiv GBV și TFU).
- Referire în siguranță la serviciile de răspuns de protecție sau orice alt serviciu relevant
- Răspuns de bază pentru supraviețuitorii care raportează incidente de VBG și trafic
- Furnizarea de servicii de gestionare a cazurilor de VBG și servicii de sprijin psihosocial individualizat pentru supraviețuitorii VBG
- Integrarea confidențială a supraviețuitorilor în activitățile grupului WGSS

5. Implementare – Infiintarea activitatilor

Obiectivul 5: WGSS oferă un loc în care femeile și fetele sunt în siguranță și încurajate să-și folosească vocea și să atragă în mod colectiv atenția asupra drepturilor și nevoilor lor.

Activitățile ilustrative ale WGSS care sprijină realizarea acestui obiectiv includ:

- Discuții facilitate (FGD sau întâlniri) pentru a înțelege perspectivele și nevoile femeilor și fetelor
- Întâlniri pe forumul femeilor și planificare de advocacy
- Mentorship, facilitarea de la egal la egal și sprijin cot la cot din partea membrilor activi
- Întâlniri ale femeilor și inițiative conduse de fete
- Formare în leadership și advocacy

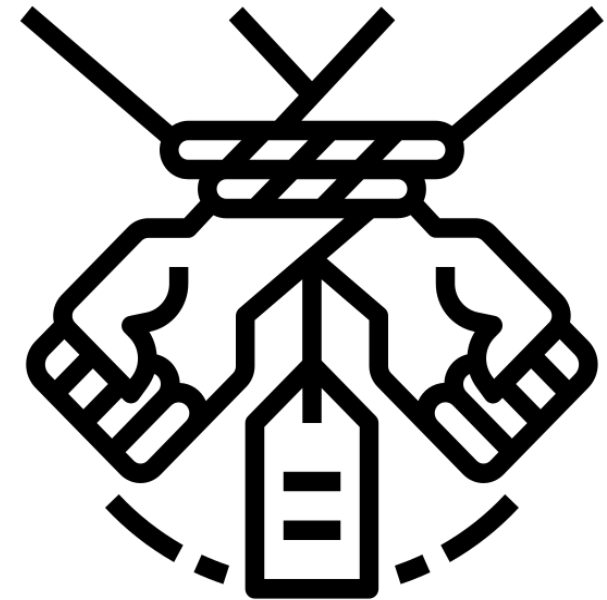

Introducere în principiile directoare anti-trafic

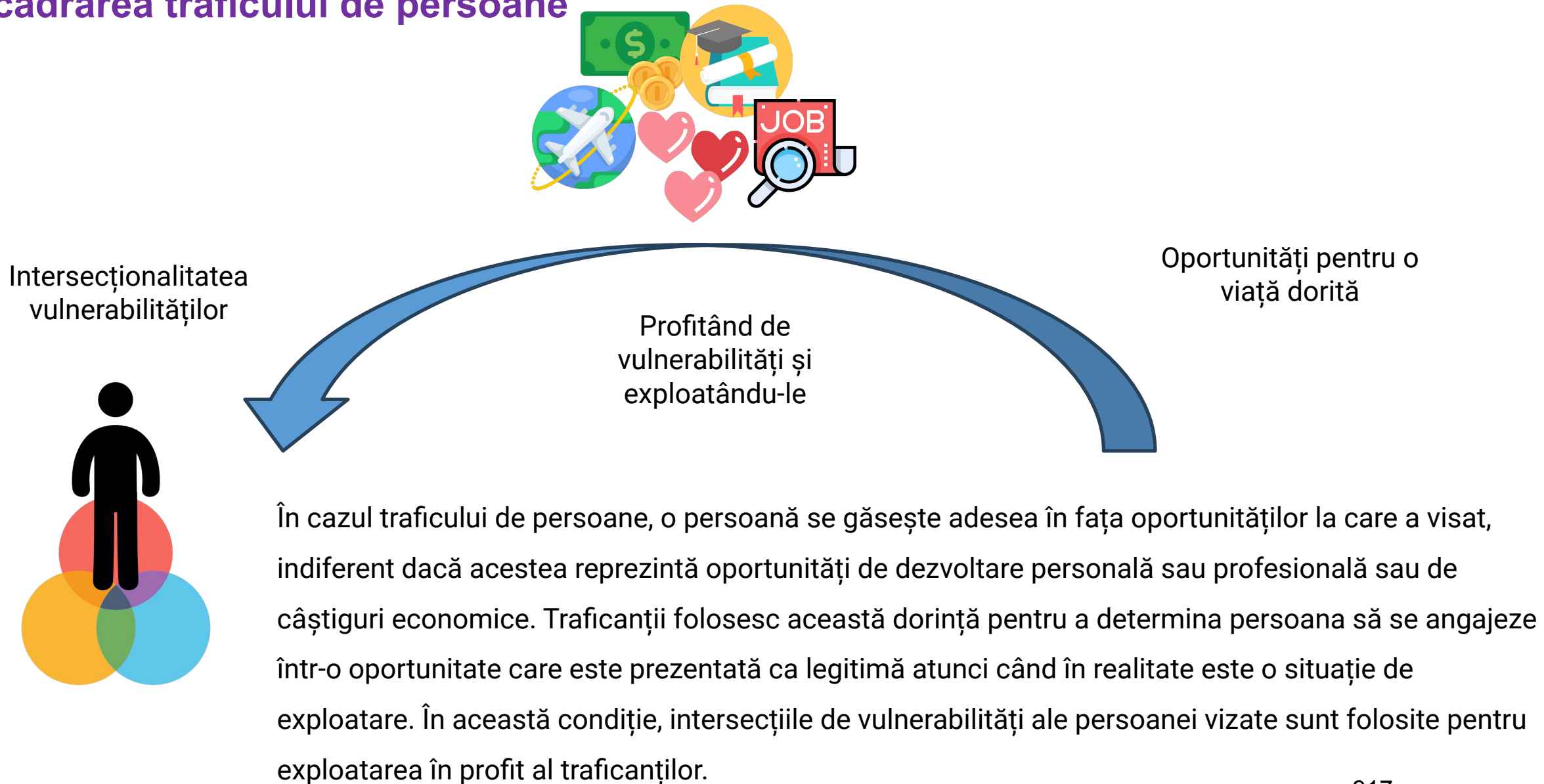
Organizat de IRC

Încadrarea traficului de persoane

- Traficul de persoane este despre **exploatarea pentru profit** .
- Oameni de toate genurile, toate vârstele și din toate mediile pot deveni victime ale acestei crime, care se întâmplă în fiecare regiune a lumii.
- Traficanții folosesc adesea tehnici pentru a-și păcăli victimele.

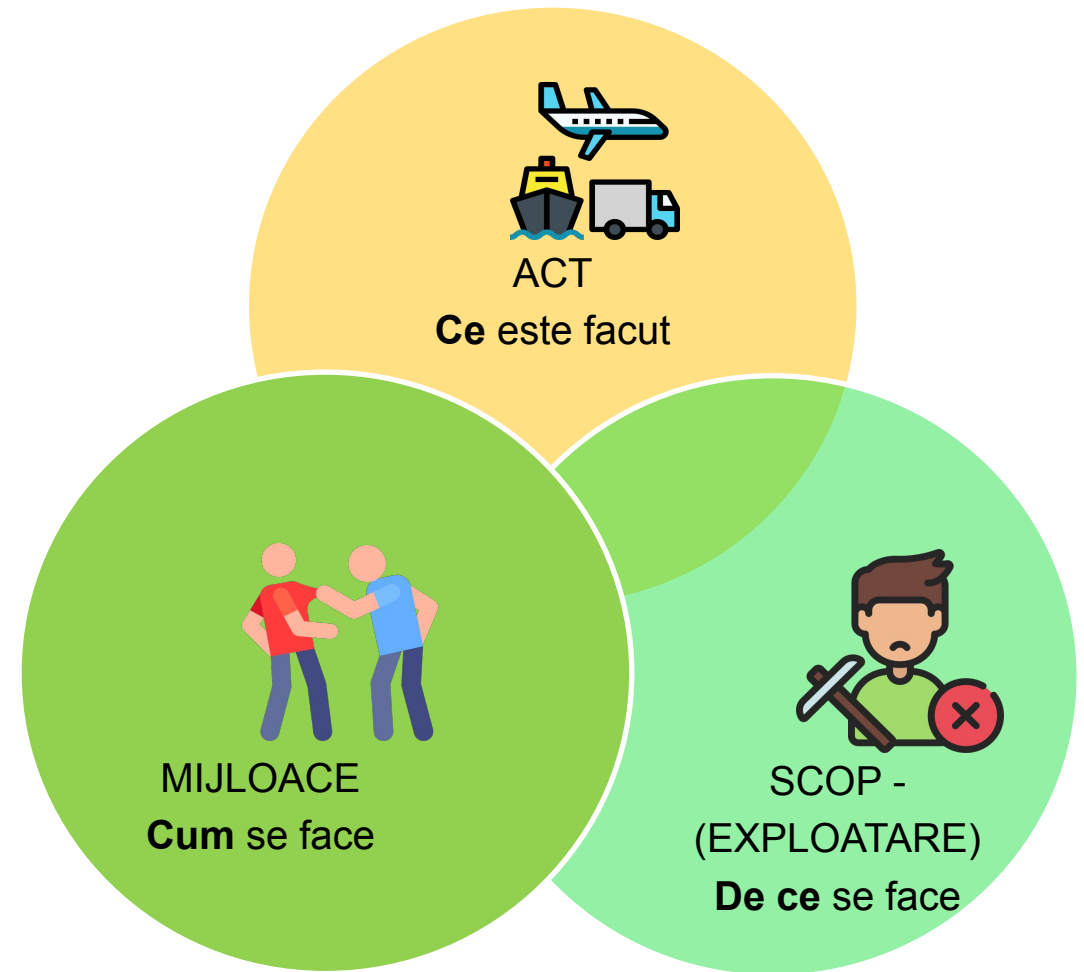

Încadrarea traficului de persoane

Definim traficul în jurul a 3 componente principale:

- **ACT** – recrutarea, transportul, transferul, adăpostirea sau primirea de persoane
- **MIJLOACE** – amenințare, folosirea forței, constrângere, răpire, fraudă, înșelăciune, abuz de putere
- **SCOP** – exploatare: poate fi muncă sexuală forțată, muncă forțată, sclavie, servitute sau prelevare de organe

Tipuri de trafic de persoane

Trafic sexual/exploatare sexuală

Servitutea domestică

Cerșetorie forțată sau activități criminale
forțate

Trafic de muncă / Muncă forțată

Prelevarea ilegală de organe

Tendențele globale privind traficul de persoane

În ansamblu, se estimează că doar 1% dintre victimele traficului sunt identificate. În prezent, la nivel global, tendințele fenomenului traficului de persoane sunt următoarele:

- Capacitate mai scăzută la nivel instituțional de a detecta traficul de persoane.
- Mai puține oportunități pentru traficanți de a opera în timpul pandemiei de Covid.
- Formele de trafic s-au mutat mai departe în locuri ascunse și online.
- La nivel global, 41% dintre victimele traficului se autoidentifică ([UNODC 2023](#)).
- Între 18% (UNODC) și 28% (UNICEF) victime ale traficului din lume sunt estimate a fi copii.
- În 2021, aproximativ 90.000 de victime ale traficului au fost identificate la nivel mondial ([Stop the Traffick](#)).
- Se estimează că între 25 și 30 de milioane de persoane sunt traficate în orice moment .

Tratarea cu potențialele victime ale traficului într-un WGSS

Într-un WGSS, nu există o identificare activă a victimelor traficului de persoane (VoT).

Personalul WGSS poate oferi supraviețuitorilor traficului oportunități de a-și dezvălui situația și de a căuta ajutor:

- Modalități de publicitate de a raporta situația și de a cere ajutor, cu afișe, pliante etc.
- Organizați sesiuni de informare în grup despre traficul de persoane.
- Oferiți oportunitatea de a avea sesiuni individuale după unele activități dacă femeile și/sau fetele doresc să dezvăluie o situație de trafic.

Indicatori generali pentru detectarea unei potențiale femei VoT în WGSS

- Femei care par să fi fost înșelate de promisiuni false
- Incoerențe în descrierea călătoriei migratorii
- Schimbări ale poveștii migrației, evaziune, negare, minimizarea situației, spunând exact aceeași poveste ca și alți migranți din aceeași zonă
- Femei care par să aibă datorii semnificative față de contrabandiști
- Stilul de viață în contrast cu situația lor socială
- Gestionarea unei sume mari de bani în numerar
- Schimbarea regulată a locuințelor
- Semne că mișcările sunt urmărite, priviți în mod constant pe cineva care pare să le urmărească
- Dependente de diferite substanțe
- Sentimente negative care îi afectează comportamentul (anxios, speriat, izolat, rușinat, fără speranță, vinovat) și reticent în a vorbi despre asta
- Semne de răni vizibile (vânătăi, tăieturi, arsuri, tatuaje specifice, leziuni legate de muncă etc.) fără acces prealabil la îngrijiri medicale pentru a le trata, reticente sau incapabile să explice cum au fost rănite

Indicatori generali pentru detectarea unei potențiale femei VoT în WGSS

- Întotdeauna însoțit de o persoană sau de un grup, reticent la interviurile unu-la-unu
- Semne de control de către o altă persoană (libertate de mișcare limitată, altcineva deține documentele personale ale persoanei sau i s-au dat documente false)
- Apeluri telefonice neîncetate, deține mai multe telefoane
- Nu pot vorbi singur, fii mereu însoțit de cineva care vorbește în locul lor
- Pare să fie angajat într-o relație nesănătoasă sau abuzivă cu partenerul lor

Indicatori ai exploatării sexuale

Ce puteți observa în WGSS:

- Interes pentru teme legate de sexualitate / contracepție / avort
- Dacă observați un grup de femei care pare să fie sub controlul unui alt grup sau individ
- Nu dorește să oprească munca sexuală chiar dacă starea lor de sănătate prezintă un risc (sarcină, boală)
- Folosește un vocabular legat de sexualitate în limba locală sau în limba grupului de clienți

Indicatori ai exploatării prin muncă

Ce puteți observa în WGSS:

- Niciun salariu sau unul foarte limitat primit pentru muncă
- Trăiește și doarme la locul de muncă
- Condițiile de muncă (legale și economice) sunt mult sub standardele țării gazdă
- Lucrați ore suplimentare pentru a câștiga salariul minim legal
- Locuirea cu o familie care nu este a lor (indicator de servitute domestică)
- Trebuie să se ocupe de toate sarcinile casnice din casă și/sau să aibă grijă zilnic de copii, i se refuză pauze și timp liber

Indicatori ai exploatării prin muncă

- Actele de identitate sau alte documente personale valoroase sunt păstrate de angajator sau de un intermediar
- Oferă dovezi că nu vă puteți muta sau părăsi locul de muncă
- Pedepsele la locul de muncă cu folosirea violenței
- Victime ale insultelor, abuzului, amenințărilor sau folosirii violenței în casă

Ce puteți observa în WGSS

Indicatori ai exploatării copiilor pentru femeile/fetele sub 18 ani care participă la WGSS:

- Rapoarte recurente despre activități ilegale
- Este angajat în muncă care nu este adecvată vârstei lor
- Mint despre vârsta lor
- Consumă droguri și/sau alcool
- Vine la centru cu un adult care dorește să participe la activități/interviuri
- Nu se comportă într-un mod tipic copiilor de aceeași vârstă (adică a fi intimidat în mod anormal sau extrovertit, comportament sexual explicit etc.)
- Se pare că formează relații nesănătoase cu adulții
- Comportament neobișnuit al copilului față de persoana însoțitoare (anxios, frică)
- Copiii neînsoțiți și separați sunt prezentați ca frați atunci când par să nu aibă nicio asemănare, nici un atașament emoțional
- Dezvăluie că trebuie să-și ceară partenerului permisiunea de a face lucruri

Cum să interacționezi cu potențialele victime?

Dos

- Informați cu privire la sprijinul în situații de trafic de persoane prin afișe, pliante
- Oferiți sesiuni de informare despre traficul de persoane
- Oferiți oportunități posibilelor victime de a împărtăși experiența fără presiune
- Aveți la dispoziție cartografierea serviciilor specializate

Nu face

- Nu vă angajați în interviuarea potențialului VoT pentru urmărire, decât dacă furnizați servicii specializate
- Nu forțați niciodată o persoană să împărtășească despre experiența sa
- Nu luați VoT în propria casă
- Nu escortați VoT înapoi acasă sau la locul de muncă pentru a ridica lucrurile
- Nu ajutați VoT să discute cu angajatorul, iubitul, agentul, colegul de muncă
- Nu contactați autoritățile fără permisiunea VoT

Principii directoare atunci când aveți de-a face cu o femeie potențial VoT

- Nu face rău
- Asigurându-vă că nu faceți rău
- Asigurarea siguranței, evaluarea riscurilor
- Nediscriminare
- Informat de traumă
- Abordări centrate pe supraviețuitor și împuternicire
- Servicii adecvate cultural și lingvistic
- Utilizarea interpreților
- Consimțământ informat
- Confidențialitate
- Respect
- Ghid de intervenție de urgență

Nu face rău

În ciuda acțiunilor bine intenționate menite să ne ajute sau să ajute clienții noștri, acțiunile pot provoca (mai) prejudicii, mai ales atunci când lucrăm cu cei care au experimentat evenimente traumatizante, cum ar fi victimele (potențiale) ale traficului. Este important să nu luăm niciodată măsuri care ar putea agrava situația victimei sau a familiei acesteia și, dacă consecințele negative nu pot fi evitate, trebuie să facem tot posibilul pentru a le minimiza.

Asigurarea Siguranței

- Siguranța și securitatea sunt importante pentru personal și clienți
- Preocupările privind siguranța ar trebui abordate mai întâi, înainte ca alte servicii să fie furnizate. Odată ce un supraviețuitor este în siguranță, este mai bine poziționat pentru a utiliza serviciile
- Dacă există riscul ca interviuarea sau interacțiunea cu un supraviețuitor să îi compromită siguranța sau sănătatea mintală, nu ar trebui să facem presiuni asupra persoanei aflate în risc.
- Elaborarea unui plan care să prioritizeze și să asigure siguranța fizică a victimei, a membrilor familiei acestora și siguranța emoțională, precum și riscurile/beneficiile acțiunii în justiție, ar trebui să se facă într-o manieră colaborativă.
- Risc crescut de violență continuă sau ulterioară care poate duce, în cazuri extreme, la crimă sau sinucidere
- Evaluați riscurile de siguranță și minimizați riscurile care decurg din izolare și discriminare
- Când întâlniți persoana pentru prima dată, informați-o despre organizația dvs., serviciile disponibile și ce puteți oferi
- Distribuiți informații despre următorii pași, asigurați-vă că sunteți clar și transparent în comunicare

Asigurarea Siguranței

- Rămâneți calm, chiar dacă persoana este extrem de tulburată
- Fiți întotdeauna sincer, astfel încât să se poată construi un sentiment de încredere, care este necesar pentru o recuperare de succes
- Evaluați riscurile de siguranță imediate și pe termen lung
- Dacă credeți că potențiala victimă a traficului este însoțită de un făptuitor, ar trebui să încercați să separați victima de cealaltă persoană. Dacă nu este posibil, este mai bine să nu intri în conversație despre situația lor posibilă
- Când întâlniți persoana pentru prima dată, informați-o despre organizația dvs., serviciile disponibile și ce puteți oferi
- Distribuiți informații despre următorii pași, asigurați-vă că sunteți clar și transparent în comunicare

Care sunt riscurile atunci când discutați cu clienții despre experiența potențială a traficului de persoane?

- Risc de violență împotriva potențialei victime a traficului de către traficant și/sau forțele de ordine
- Risc de repercusiuni violente asupra familiei potențialei victime a traficului
- Risc de rușine, respingere sau pedeapsă de către membrii familiei comunității
- Risc de identificare/expulzare de către autorități
- Risc de represalii din partea autorităților din țara de origine
- Loialitate și dependență față de traficant

Evaluarea riscurilor atunci când discutați cu clienții despre experiența potențială a traficului de persoane?

- Cum va fi percepută abordarea potențialei victime a traficului de persoane de către traficanți/ contrabandiști/ alte persoane/ familie/ comunitate etc.)
- Cineva (pare să) obiecteze la interacțiune?
- Cineva care se opune interacțiunii ar auzi despre asta?
- Victima se simte obligată să se angajeze într-o conversație?
- Ar putea întâlnirea să provoace violență, probleme de imigrare, pierderea salariului sau orice alte probleme?
- Victima se află într-o stare emoțională care permite o conversație?

Exemple de întrebări care pot fi adresate pentru a evalua riscurile de siguranță sunt:

- Aveți vreo îngrijorare cu privire la realizarea acestui interviu/la o discuție cu mine?
- Crezi că a vorbi cu mine ar putea cauza vreo problemă pentru tine, familia ta, prietenii tăi sau oricui altcineva?
- Ai vorbit vreodată cu cineva despre experiența/călătoria ta? Cum a fost această experiență?
- Crezi că acesta este un moment și un loc bun pentru a discuta despre experiența ta? Dacă nu, există un timp și un loc mai bun?

Nediscriminare

Orice persoană are dreptul de a primi cea mai bună asistență posibilă, fără discriminare pe criterii de sex, vârstă, capacitate, rasă, limbă, convingeri religioase sau politice, orientare sexuală, statut sau clasă etc.

Trauma informată – Evitarea retraumatizării

- Reacții fizice și psihologice intense pot apărea atunci când unui supraviețuitor i se amintește de trauma trecută.
- Pentru mulți supraviețuitori este stresant să vorbească despre experiențele lor. Cu toate acestea, poate fi, de asemenea, terapeutic să discutăm aceste probleme și să fii ascultat.
- Supraviețuitorii pot fi retraumatizați atunci când sunt expuși la evenimente traumatice suplimentare sau când amintirile dureroase declanșează evenimente traumatice trecute.
- Retraumatizarea poate apărea și atunci când supraviețuitorii își povestesc din nou poveștile. Acest lucru poate avea, de asemenea, un impact mult timp după încheierea unui interviu.
- Mulți supraviețuitori se simt rușinați de ceea ce au făcut sau de ceea ce li s-a întâmplat, acest lucru poate provoca, de asemenea, anxietate.
- Abordările centrate pe victimă și bazate pe traumă sunt implementate în încercarea de a evita retraumatizarea victimelor în timp ce prestează servicii.

Traumă informată – Când vorbești cu Supraviețuitorii

- Asigurarea că VoT este în siguranță atunci când faceți un interviu – traficanții ar putea fi în apropiere.
- Asigurarea că spațiul pentru conversație este un spațiu sigur și confidențial (vezi secțiunea de confidențialitate).
- Traficul poate provoca o serie de emoții puternice și reacții psihologice. Unele persoane se vor simți mai bine, iar altele se vor simți mai rău după ce au împărtășit. Reasigurarea este importantă.
- Răspunsurile ar trebui să fie empatiche, să nu judece și să susțină. Dar nici nu ar trebui să cadă în a arăta milă.

Centrat pe supraviețuitor și împuternicire

Traficul de persoane îndepărtează de obicei un individ de sentimentul de control și de alegere; toate intervențiile ar trebui să fie împuternicitoare și nu să reproducă acest control. Astfel, personalul WGSS și furnizorii de servicii ar trebui:

- Fiți conștienți de dinamica puterii și evitați modelele repetate de control și constrângere. Supraviețuitorii sunt experții în viața lor și au abilități și puncte forte care îi pot ajuta în auto-advocacy și în reconstruirea vieții lor.
- Asigurați-vă că supraviețuitorii sunt auziți și pot alege ce decizii și resurse vor funcționa pentru viața lor, recunoscând că fiecare individ este diferit.
- Echipați-vă cu instrumentele, resursele și serviciile care ajută la scăderea dependenței de furnizori pentru a-i ajuta să preia controlul asupra vieții lor.

Centrat pe supraviețuitor și împuternicire

- Concentrați-vă pe punctele forte și interesele victimelor și supraviețuitorilor și cum să evidențiați acele puncte forte și interese atunci când dezvoltați planuri de proiecte și obiective ale proiectului
- Oferiți opțiuni și servicii care implică luarea activă a deciziilor de către clienți
- Încurajați supraviețuitorii să-și revendice vocea, să promoveze autosuficiența și să scadă dependența de furnizorii de servicii.

Centrat pe supraviețuitor și împuternicire

- Accent pe autodeterminarea supraviețuitorului și minimizarea retraumatizării.
- Își propune să ajute supraviețuitorul să obțină un sentiment de împuternicire, oferind în același timp informații pentru a lua decizii informate.
- Asigurați-vă că individului i se oferă informații, servicii adaptate nevoilor sale și oportunități de a căuta justiție în sistemele juridice.
- Recunoașteți puterea și autodeterminarea clienților, mai degrabă decât să puneți furnizorul în rolul de „salvator” care face alegeri și decizii în numele victimei.
- Însoțiți un supraviețuitor în luarea unei decizii, deoarece se poate simți copleșit.

Potrivit cultural și lingvistic

Traficul de persoane este o crimă care afectează oameni din toate mediile și culturile, care vorbesc o varietate de limbi. Apoi, este important să oferim servicii adecvate din punct de vedere cultural și lingvistic. Capacitatea unui individ sau a unei organizații de a interacționa eficient cu oameni din diferite culturi include bazarea pe cunoașterea valorilor, tradițiilor, obiceiurilor, limbii și comportamentului bazate pe cultural pentru a planifica, implementa și evalua activitățile de servicii.

Utilizarea interpreților

Medierea interpreților și interviuatorilor care vorbesc aceeași limbă poate face ca supraviețuitorul să se simtă mai în largul său și să contribuie la construirea încrederii, în același timp, implicarea interpreților pentru a ajuta personalul sau pentru a procesa informații confidențiale prezintă un risc dacă interpreții selectați nu sunt verificați cu atenție.

De asemenea, trebuie luat în considerare faptul că supraviețuitorii ar putea să nu aibă încredere sau să se simtă rușine să vorbească în fața cuiva din comunitatea lor sau din același mediu cultural. În plus, unii oameni se pot simți jenați să vorbească despre subiecte stigmatizate, cum ar fi munca sexuală, abuzul sexual, violența etc.

Cum se asigură utilizarea în siguranță a interpreților

- Întrebați-l pe supraviețuitor în privat dacă are un prieten sau un coleg de încredere pe care preferă să-l ajute.
Dacă este cazul, asigurați-vă că persoana selectată înțelege scopul interviului și își dă liber consimțământul să asiste.
- Nu acceptați interpreți voluntari necunoscuți, deoarece aceștia pot fi implicați în situația de trafic sau pot avea ceva de câștigat participând la conversație.
- Implicați mediatorii culturali ca facilitatori importanți pentru conversații complexe
- Interpreții ar trebui să fie pe deplin informați cu privire la subiectul traficului și la consecințele care au însoțit acest fenomen.

Consimțământ informat

The dreptul fundamental al fiecărui client este de a fi informat despre acțiunile și procedurile viitoare și viitoare înainte de a accepta sau de a respinge anumite servicii.

Consimțământul este dat de o persoană competentă care are:

- 1) a primit și a înțeles toate informațiile necesare pentru a face o alegere;
- 2) a luat în considerare informațiile;
- 3) au ajuns la o decizie care este considerată cea mai bună pentru ei în acel moment, fără a fi supus constrângerii, influenței, stimulării sau intimidării

Consimțământ informat

Orice fel de acțiuni pot fi întreprinse numai cu consimțământul informat al victimei . Înainte de a solicita consimțământul, este necesar să furnizați toate informațiile necesare și **să explicați într-o manieră cuprinzătoare ce acțiuni și proceduri vor fi întreprinse**, astfel încât clientul să poată lua decizia pe care o preferă. Este important să se acorde supraviețuitorului timp să reflecteze, oferindu-le oportunitatea de a pune întrebări și posibilitatea de a reveni înainte de a putea face o alegere informată. Dacă un client nu vorbește limba locală, se recomandă implicarea unui interpret.

Când vine vorba de minori, înainte de a întreprinde orice acțiune este necesar să contactați un tutore legal care va reprezenta drepturile și interesele victimei. Deciziile ar trebui luate în cooperare cu copilul și în interesul lor superior.

Asigurarea consimțământului informat

După ce supraviețuitorul a fost pe deplin informat despre ceea ce se așteaptă de la ei, acesta are dreptul de a lua o decizie și de a consimți sau nu la procedurile și prevederile de asistență. În acest proces, personalul WGSS sau orice furnizor de servicii care lucrează în spațiul sigur ar trebui:

- Explicați clar de ce solicitați acordul lor.
- Explicați subiectul care va fi discutat dacă este relevant.
- Păstrați o atitudine profesionistă și neutră, nu apăsați niciodată victima și nu sugerați ce credeți că ar fi bine să faceți.
- Acceptați alegerea clientului fără prejudicii (chiar dacă nu sunteți de acord).
- Încurajați persoana să ceară explicații asupra detaliilor dacă acestea nu sunt clare pentru ea.
- Explicați potențialele riscuri și beneficii în discuția care trebuie luată.
- Subliniați că victima își va face propriile alegeri și că nu există consecințe pentru refuzul consimțământului.

Confidențialitate

Confidențialitatea este pilonul principal al suportului oferit clienților. Înseamnă **interzicerea dezvăluirii informațiilor despre victimă fără consimțământul victimei** și impune furnizorilor de servicii să partajeze limitele confidențialității informațiilor pe care le-ar putea împărtăși cu furnizorii de servicii (de exemplu, dacă se întâmplă o urgență, anumite date ar trebui eventual dezvăluite unor terți) . Furnizorii de servicii trebuie să se asigure că informațiile personale ale victimei sunt tratate cu atenție și nu sunt divulgate altor persoane decât dacă este dat consimțământul informat și că sunt pe deplin conștienți de utilizarea informațiilor.

Dezvăluirea informațiilor personale despre victimă poate afecta negativ relația dintre client și furnizorii de servicii, rezultând o pierdere a încrederii care poate afecta și organizația reprezentată de furnizorul de servicii. Poate duce la stigmatizare, discriminare și excludere din familia sau comunitatea lor, compromițând siguranța clientului și ar putea pune, de asemenea, în pericol personalul implicat în programul de asistență.

Excepții de la păstrarea confidențialității

- Dacă o persoană are intenția de a se răni
- Dacă există riscul ca victima să intenționeze să rănească pe alții;
- Când un copil este în pericol
- Când făptuitorul este un lucrător de ajutor umanitar
- Dacă prevederile legale naționale sau internaționale impun raportarea obligatorie. În această situație, asigurați-vă că informați persoana cu privire la aceste prevederi înainte de a le dezvălui, pentru a-i oferi o opțiune dacă dorește să meargă mai departe cu împărtășirea poveștii lor sau nu.

Asigurarea confidentialitatii in practica

- Vorbește cu supraviețuitorul într-un spațiu sigur, nimeni nu ar trebui să poată asculta conversația și/sau să deranjeze intrând în cameră în timpul conversației.
- Informațiile adunate sunt stocate în siguranță (de exemplu fișierele trebuie blocate, documentele digitale securizate cu parolă, birou care poate fi blocat).
- Informațiile despre fișier nu ar trebui să fie afișate altora fără permisiune explicită.
- Dacă trebuie să partajați informații cu alte agenții sau furnizori de servicii atunci când trimiteți persoana, este necesar să obțineți mai întâi consimțământul informat (de preferință scris).
- Dacă supraviețuitorul este minor, asigurați-vă că îi consultați părinții (cu excepția cazului în care se crede că părintele este traficant) sau tutorele legal.
- Nu presați persoana pentru a-și da consimțământul sau nu decideți în numele ei.
- Partajați doar informațiile necesare și relevante cu alții implicați în acordarea de asistență și sprijin. Supraviețuitorul ar trebui să fie conștient de ce informații sunt partajate și de ce.

- Nu colectați informații de identificare (nume, adresă etc.) decât dacă este necesar.
- Nu înregistrați conversația pe un recorder sau pe telefon.
- Nu discutați conținutul interviului în public, mai ales atunci când acestea pot fi auzite.
- Detaliile despre un client nu ar trebui niciodată discutate cu un alt client într-un mod care să permită identificarea persoanei respective.

Respect

Principiul respectului înseamnă **a trata supraviețuitorii cu demnitate, a-i accepta fără judecată și a le respecta dorințele și drepturile** . Supraviețuitorii sunt actorii principali ai situației, iar procesul lor de recuperare ar trebui să ducă la recâștigarea controlului asupra vieții lor. Respectarea supraviețuitorilor înseamnă a-i încuraja să găsească singuri soluții la problemele lor pentru a scădea dependența de serviciile de sprijin.

Supraviețuitorii ar trebui să aibă control asupra tuturor formelor de asistență și protecție care le sunt oferite și să fie respectați pentru alegerile pe care le iau pentru ei înșiși

Înțelegerea, îngrijorarea și empatia sunt importante, dar este important să nu dai semne de milă sau exces de simpatie pentru starea lor .

Cum să asigurăm respectul?

- Nu presați persoana pentru a vă oferi detalii despre experiența sa de exploatare dacă nu este pregătită.
- Nu pune la îndoială povestea împărtășită de supraviețuitori. Dacă povestea împărtășită nu pare consistentă, încercați să susțineți prin întrebări specifice pentru a vă asigura că supraviețuitorii își pot dezvălui povestea în detalii cu cea mai bună intenție posibilă și să aibă răbdare. Trauma poate cauza pierderea memoriei sau, de asemenea, o amestecare a poveștii împărtășite.
- Dacă nu te simți încrezător în a lucra cu supraviețuitorul din cauza abilităților tale de a-l sprijini, nu ezita să predai cazul. Fii blând și răbdător, nu învinovăți și nu judeca persoana sau alegerile pe care le-a făcut.
- Recunoașteți-le sentimentele. Supraviețuitorii ar putea crede că reacțiile lor nu sunt adecvate. Explicați că reacțiile lor sunt normale în ceea ce privește experiența la care au fost expuși.
- Respectați dreptul de a participa numai la conversația cu persoane de genul preferat.
- Nu expuneți victima la situații în care ar trebui să repete povestea dacă nu este necesar.

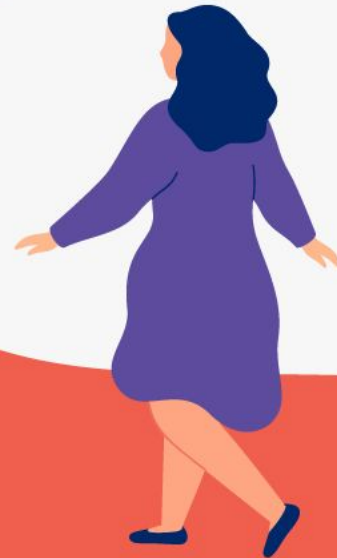
Ghid de intervenție de urgență

- Cererea de ajutor ar trebui să aibă prioritate față de orice interviu sau activitate.
- Este important să puneți întrebări pentru a înțelege ceea ce este perceput ca pericole și opțiuni, precum și speranțele și așteptările de la asistență.
- Este important să fim realiști cu privire la diferitele opțiuni disponibile și la riscurile și beneficiile fiecăreia.
- Efectuarea unei intervenții de urgență este rareori un proces într-un singur pas și necesită, de obicei, multă urmărire.
- Este rar ca o victimă a traficului să ceară sprijin în planificarea unei evadări, dar dacă se ia în considerare o „evadare”, trebuie luate în considerare toate riscurile, obstacolele și pașii care urmează „evadării” pentru ca situația să nu se înrăutățească sau ca supraviețuitorul este obligat să se întoarcă la traficant.

Violența bazată pe gen: Introducere în teorie și concepte de bază

Organizat de IRC

Cuvinte cheie pentru a înțelege violența bazată pe gen

- ✓ **Sex**
- ✓ **Gen**
- ✓ **Putere**
- ✓ **stare**

Diferența dintre sex și gen

Sex

- Caracteristicile biologice și fizice ale unui bărbat și ale unei femei
- Organele sexuale de reproducere (femeile sunt interne și bărbații externi)

Gen

- Diferențele sociale dintre bărbați și femei care sunt învățate (roluri, responsabilitate, privilegii, oportunități)
- Tradițional și așteptările societății

stare este poziția pe care am atribuit-o oamenilor pe baza valorii pe care le-am atribuit-o datorită clasei, statutului profesional sau genului lor.

Cum ne condiționează Genul viața?

Apartenența la un gen determină:

- Reguli de comportament, așteptări, dorințe
- Diferențele de putere în funcția noastră (muncă, relații de familie, relații sociale etc.)
- Drepturi personale, acces la servicii, oportunități
- Responsabilități, privilegii, discriminare

Diferențele de gen se modifică în **timp** (perioade istorice) și **spațiu** (locație geografică).

Puterea și abuzul de putere

Putere înseamnă că aveți capacitatea, capacitatea și libertatea de a influența sau controla deciziile care vă afectează viața.

În funcție de modul în care este utilizată puterea, aceasta poate fi fie pozitivă, fie negativă.

PUTEREA PENTRU

- A face ceva, putere interioară și curaj

PUTEREA CU

- Cu cineva, capacitatea de a-i susține și încuraja pe alții

PUTEREA PESTE

- Peste cineva, capacitatea de a-i controla sau domina pe alții

PUTEREA SUPRA/ABUZUL DE PUTEREA

- Supra/abuzul este utilizarea influenței, accesul la resurse și luarea deciziilor într-un mod care face viața altcuiva mai mică și nu acordă atenție nevoilor, dorințelor sau limitelor acestuia.

Ce este violența de gen?

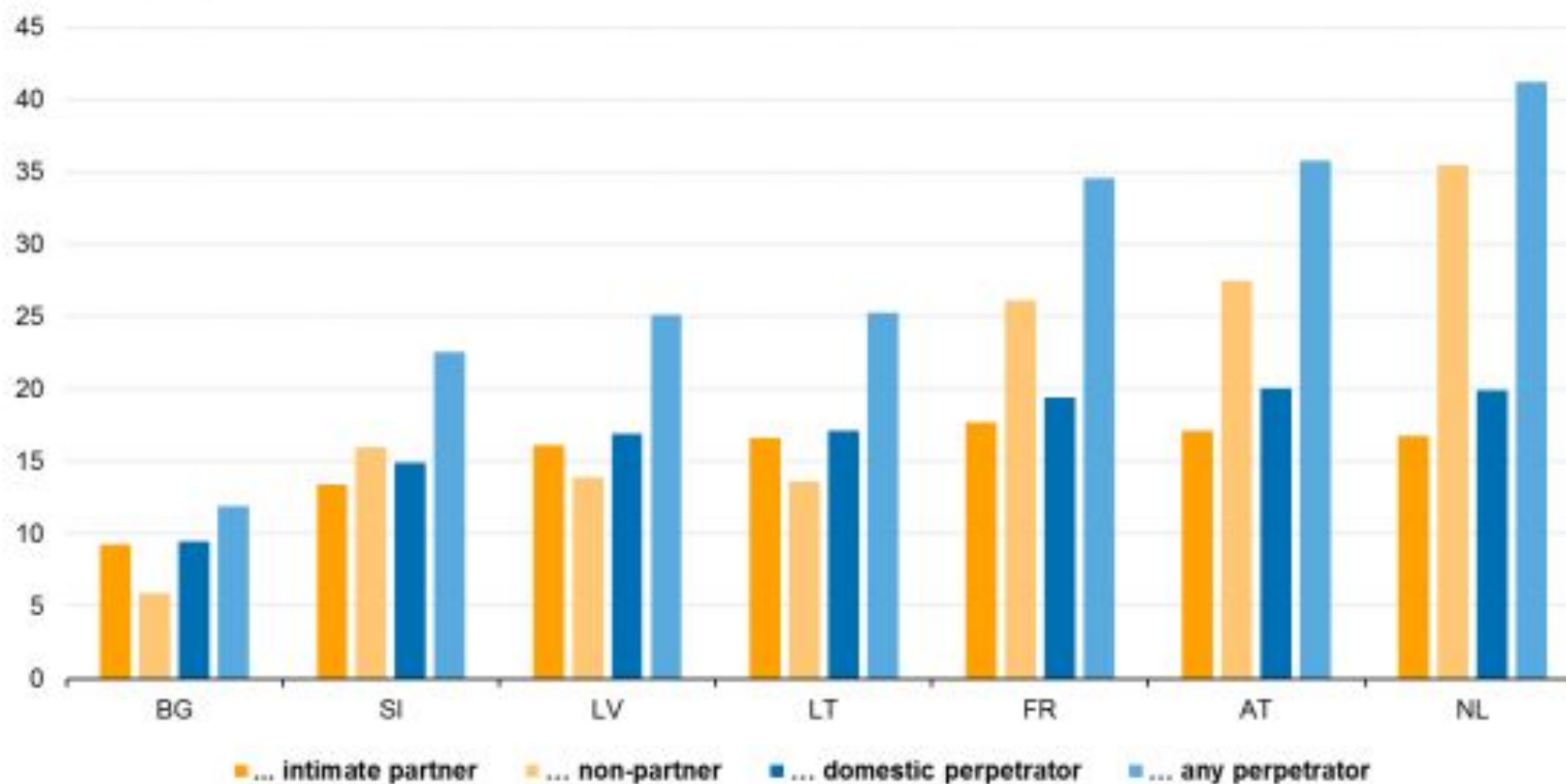
Violența bazată pe gen (GBV) este un termen umbrelă pentru **orice act dăunător** săvârșit împotriva voinței unei persoane care rezultă din **abuzul de putere** și care se **bazează pe diferențele de gen atribuite social** între bărbați și femei.

Date și statistici

„Majoritatea cazurilor de violență experimentate nu sunt raportate poliției, prin urmare nu sunt înregistrate oficial”

Eurostat – RAPORT
STATISTIC

Figure 3. Proportion of women (18–74) who have experienced physical (including threats) or sexual violence during adulthood by type of perpetrator

Source: EU-GBV survey, wave 2021

Convenția de la Istanbul

Este „primul acord internațional obligatoriu din punct de vedere juridic pentru a proteja femeile împotriva tuturor formelor de violență”.

Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, cunoscută și sub denumirea de „Convenția de la Istanbul”, afirmă că violența împotriva femeilor este o formă de violență bazată pe gen care este comisă împotriva femeilor din cauza genului lor.

A fost semnat de toate statele membre ale UE, dar provocările legate de ratificarea sa persistă în unele țări.

Convenția **de la Istanbul** include un nou element, care este recunoașterea **violenței împotriva femeilor** ca formă de încălcare a drepturilor omului și discriminare.

Infrațiunile constatate sunt:

- violență psihologică (art. 33)
- acte de persecuție - urmărire (art. 34)
- violență fizică (art. 35)
- violență sexuală, inclusiv viol (art. 36)
- căsătorie forțată (art. 37)
- mutilarea genitală feminină (art. 38)
- avortul forțat și sterilizarea forțată (art. 39)
- hărțuire sexuală (art. 40)
- infracțiuni comise în numele așa-numitei „onoare” (art. 42)

Cauzele și factorii care contribuie la VBG

VBG ESTE CAUZAT DE INEGALITATEA DE GEN ȘI DE ABUZUL DE PUTEREA . Majoritatea actelor de VBG sunt comise de bărbați împotriva femeilor și fetelor. VBG este legată de putere și este îndreptată împotriva femeilor și fetelor, deoarece acestea sunt femei și au putere inegală în relațiile cu bărbații și un statut scăzut în general în lume.

UN FACTOR CONTRIBUIT este ceva care agravează o problemă. Pentru VBG, mulți oameni confundă factorii contributivi cu cauzele. Există multe situații care agravează VBG, de exemplu: abuzul de alcool, sărăcia, lipsa unor legi care să pedepsească agresorii etc., dar niciuna dintre aceste situații nu este o cauză principală sau directă a VBG.

Tipurile de VBG pot fi clasificate astfel:

Violența
sexuală

Violență fizică

Violența
emoțională și
psihologică

Violența
socială sau
economică

Practici
tradiționale
dăunătoare

Violența

✓ **Violența fizică include:**

Bate, ardere, piper, palme, mușcă, strangulare, apucare, tăiere, împușcare, sufocare, împingere, aruncare lucruri, smulgerea părului, ruperea lucrurilor, deteriorarea bunurilor, închiderea pe cineva într-o casă, reținerea asistenței medicale și a atenției femeilor și fetelor, etc.

✓ **Violența sexuală include:**

Hărțuire sexuală, tentativă de viol, viol, viol în grup, exploatare sexuală, sodomie forțată, prostituție forțată, abuz sexual asupra copiilor, incest, determinarea pe cineva să privească sau să joace pornografie, goliciunea forțată, refuzul de a permite femeilor să-și aleagă propriii parteneri etc.

✓ **Violența emoțională include:**

Închidere, izolare socială, neglijare, abandon, insulte, înjositoare, umilitoare, intimidează, terorizează, manipulează amenințările, o fac să cerșească lucruri esențiale etc.

✓ **Violența socio/economică include:**

Refuzarea oportunității de a genera venituri, refuzul proprietății, discriminarea, controlul, refuzarea resurselor, preluarea controlului asupra banilor ei, neîntreținerea copiilor, refuzarea moștenirii, excluderea ei de la deciziile privind utilizarea resurselor, plata unei femei mai puțin pentru munca similară. etc.

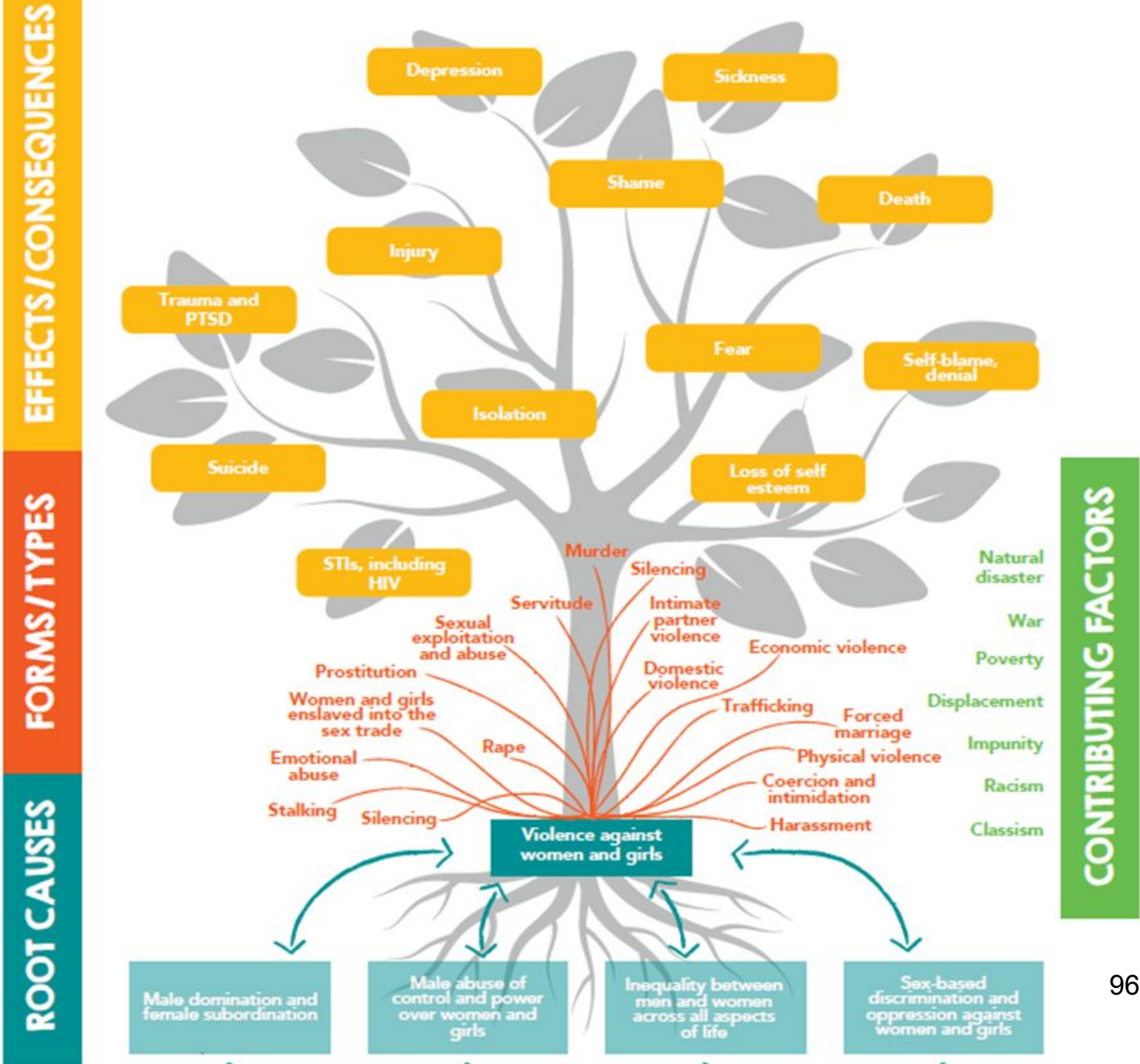
✓ **Practicile tradiționale dăunătoare includ:**

Tăierea sau mutilarea organelor genitale feminine, căsătoria timpurie și forțată, violența partenerului intim, crima de onoare, dominația și controlul masculin **etc.**

Ce este violența partenerului intim (IPV)?

Violența partenerului intim sau violența domestică este definită ca **un model de comportament abuziv într-o relație intimă sau de familie**, care este folosit de o persoană pentru a obține sau a menține controlul asupra celeilalte persoane.

Arborele violenței bazate pe gen

Care sunt semnele de avertizare comune ale VBG și VPI?

- Partener excesiv de protector sau de control (adică fără acces la telefon sau dependență economică)
- Purtați machiaj intens sau acoperiți cu îmbrăcăminte
- Secretul sau disconfortul discutând despre dinamica relației/familiei
- Izolarea de prieteni și familie
- Absențe frecvente de la servicii, serviciu sau școală
- Simptome de sănătate vagi sau cronice/răni inexplicabile
- Limbajul corpului/comunicarea nonverbală (anxios/liniștit cu partenerul)
- Primiți un număr neobișnuit de mare de apeluri/sms-uri de la partener

Este important de reținut că semnele de avertizare nu sunt dezvăluirea violenței și nu este rolul WGSS să caute/să verifice în mod activ pentru a identifica supraviețuitorii VBG.

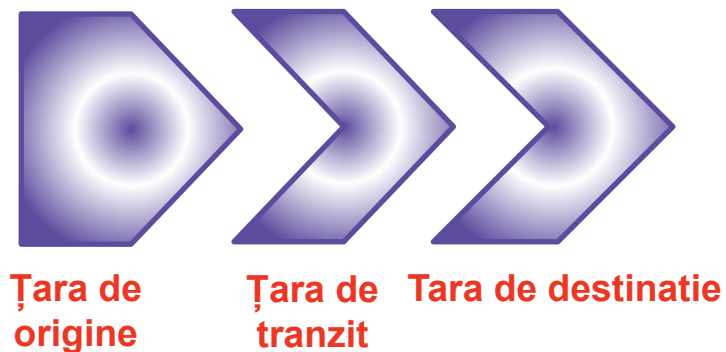
De ce VBG nu este adesea abordată în mod adecvat?

- Convingerea de a nu putea evada din motive magice/religioase (problemă comună în experiențele de trafic)
- Frica de **consecințe** cu privire la sine/copii/familie, lipsă de **protecție** pentru cei care raportează
- Frica de stigmatizare și **judectată socială/familială**
- **Impunitatea** făptuitorilor
- **Sentiment de vinovăție** și convingere de a fi provocat violența sau de a putea schimba situația
- Lipsa de **conștientizare** a drepturilor și îndatoririlor
- **Dependența economică** de făptuitor
- Lipsa serviciilor specializate și a personalului instruit privind VBG

VBG în contextul crizei și al migrației

Paradigma triple-traumei

În situații de urgență, criză și migrație forțată, riscul de VBG este mai mare și astfel vulnerabilitatea oamenilor crește.

Cele mai frecvente forme de violență sunt în criză și în contextul migrației sunt traficul de persoane și violența sexuală.

Cunoașterea factorilor contextuali legați de acest risc este crucială pentru prevenire și intervenție timpurie, informată.

VBG în contextul crizei și al migrației: factori de risc

- Ruperea sau lipsa rețelelor de sprijin social și familial.
- Separarea gospodăriilor, înstrăinarea copiilor și femeilor.
- Fragmentarea socială, absența controlului și protecției.
- Promiscuitatea, absența „limitelor” și lipsa de intimitate.
- Sărăcia și resursele economice deficitare.
- Lipsa sau inadecvarea transportului.

Sarcini și abilități pentru lucrătorii WGSS

PREVENIRE

EVALUAȚI FACTORII DE RISC PENTRU FEMEI ȘI FETE

1. UITE

ÎN CURS DE DEZVOLTARE

PĂSTRAȚI UN NIVEL ÎNALT DE COMUNICARE EMFATICĂ

2. ASCULTĂ

RASPUNS

GESTIONAȚI DEZVOLTAREA ȘI CONECTAREA ÎN REȚEA CU ALȚI PĂRȚI INTERESATE

3. LINK

1. Prevenire: Uite

Captați semnale de risc

- Izolarea/neparticiparea
- Tristețe/ plâns brusc
- Iritabilitate
- Lipsa puterii de decizie
- Istoricul migrației

Riscul de GBV crește atunci când femeile sau fetele :

1. au supraviețuit sau fug dintr-o țară aflată în război sau dacă țara de origine se află într-o criză umanitară;
2. sunt într-o situație de izolare socială (separați de familie și prieteni);
3. sunt într-o situație de ciocnire între valorile aparținând unor culturi diferite (de exemplu fetele născute în țara de sosire provenind dintr-o familie foarte tradiționalistă)

2. Emerging: Ascultă

**Ce este
dezvăluirea?**

Dezvăluirea este momentul în care femeia sau fata dezvăluie brusc o experiență privată relevantă și dureroasă a suferinței

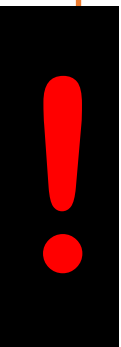
**Gestionarea
dezvăluirii**

Dezvăluirea are loc într-un moment neașteptat. Este adesea însoțită de emoții intense și pentru cei care îl ascultă.

În timpul dezvăluirii poate apărea o escaladare

O situație în care gândurile, sentimentele și emoțiile unei persoane o copleșesc și o fac mai dificilă ascultarea sau comunicarea eficientă.

2 CĂI POSIBILE

A black rectangular box containing a large red exclamation mark.

Criză:

O stare de dificultate intensă care depășește capacitatea de a face față situației și care implică un anumit risc pentru sine sau pentru ceilalți; poate fi asociat cu orice domeniu al vieții, inclusiv cu securitatea, relațiile, sănătatea fizică și mentală.

De-escaladare

Când o persoană trece de la o stare de euforie la o stare mai echilibrată, în care abilitatea de a asculta sau de a acționa efectiv revine.

De-escaladarea este uneori denumită „revenirea la calm”.

Importanța abilităților de comunicare

*Comunicare sigură și
vindecătoare cu supraviețuitorii*

Be comforting and supportive

*You are very brave to talk
to me*

Believe and encourage the
survivor

*What happened
was not your fault*

Follow the survivor's lead

*You don't need to tell me
anything you don't want to
tell me*

Help the survivor feel safe

Pay attention to non-verbal
communication

*It's okay to feel
that way*

DO

Informați despre posibilele soluții

Respectă confidențialitatea

Evaluați riscurile fizice

Susține deciziile

Ajută la menținerea calmului și a concentrării

Cereți acordul înainte de a împărtăși situația cu alți lucrători/profesioniști

NU FACE

Ignorați dezvăluirea

Fă alegeri pentru femeie

Oferiți sfaturi în orice circumstanță sau încercați să vă reconciliați

Insistați asupra întâlnirii comune cu femeia și partenerul ei

Recomand consiliere de cuplu

Raportați violența în numele femeilor

Cere detalii

Împingeți femeile să părăsească casa sau partenerul

Raportați actele sau riscurile de violență fără consimțământ

3. Răspuns: Link

DACĂ Supraviețuitorul A DAT PERMISIUNEA DE A CONSULTA: URMATĂ GHIDUL PENTRU PRIORITIZAREA RECOMANDĂRILOR DE ÎNGRIJIRE

Cartografierea serviciilor: este important să cunoașteți deja serviciile la care puteți trimite un supraviețuitor. Acest pas are loc **ÎNAINTE** de dezvăluire a violenței și face parte din faza de stabilire a WGSS. Acesta include colectarea de informații despre serviciile disponibile, locație, contact, puncte focale, criterii de eligibilitate etc. Documentul de cartografiere a serviciului trebuie să fie un document live și să fie actualizat în mod regulat de către personalul WGSS. Tabelul de mai jos este un exemplu.

Obiective:

- Înțelegeți mai bine populația pe care o deserviți
- Identificați posibili furnizori și programe
- Adunați mai multe informații
- Creați căi de trimitere

Nevoie prioritară	Cine sunt organizațiile care lucrează pentru a răspunde acestei nevoi?	Ce fac în mod specific (intervenție, activități, servicii etc.) și pentru ce populații (eligibilitate)?	Unde sunt servicii localizate?	Când sunt zilele și orele de service?	De ce face organizația asta și acea misiune se aliniază cu valorile organizației noastre?
Adăpost temporar	Agencia ABC	Adăpost pentru supraviețuitorii DV și copiii lor	Patru locații la x, x și x	10:00 - 18:00, șapte zile pe săptămână	Oferiți opțiuni de cazare de urgență pentru femeile care au supraviețuit violenței domestice care au nevoie de locuințe și sprijin suplimentar. Abordare puternică de siguranță și confidențialitate. Aliniat cu organizația noastră.

3. Răspuns: Link

Trimiteți cazuri când dezvăluirea violenței

Dacă organizația dumneavoastră nu oferă un management complet de caz, este important să trimiteți supraviețuitorii VBG către servicii specializate:

- Managementul cazurilor de VBG
- Serviciu de sănătate
- Sprijin psihologic și psihosocial
- Adăpost și cazare de urgență
- Suport juridic
- Servicii de protecție inclusiv poliția

Principiile generale trebuie respectate:

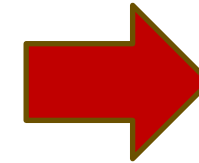
- Consimțământul informat al supraviețuitorului în orice moment
- Sesizare caldă și empatică (anticiparea pașilor și proceselor)
- Confidențialitate (inclusiv baza necesității de a cunoaște și informații despre raportarea obligatorie)
- Calitate: Consultați serviciile pe care le-ați evaluat sau ați cunoscut calitatea și abordarea centrată pe supraviețuitor a serviciilor lor
- Însoțire: atunci când este posibil și cu acordul supraviețuitorilor, însoțiți supraviețuitorii la acele servicii, ceea ce va asigura trimiteri mai fluide și mai calde

Răspunsul la femeile expuse riscului de GBV

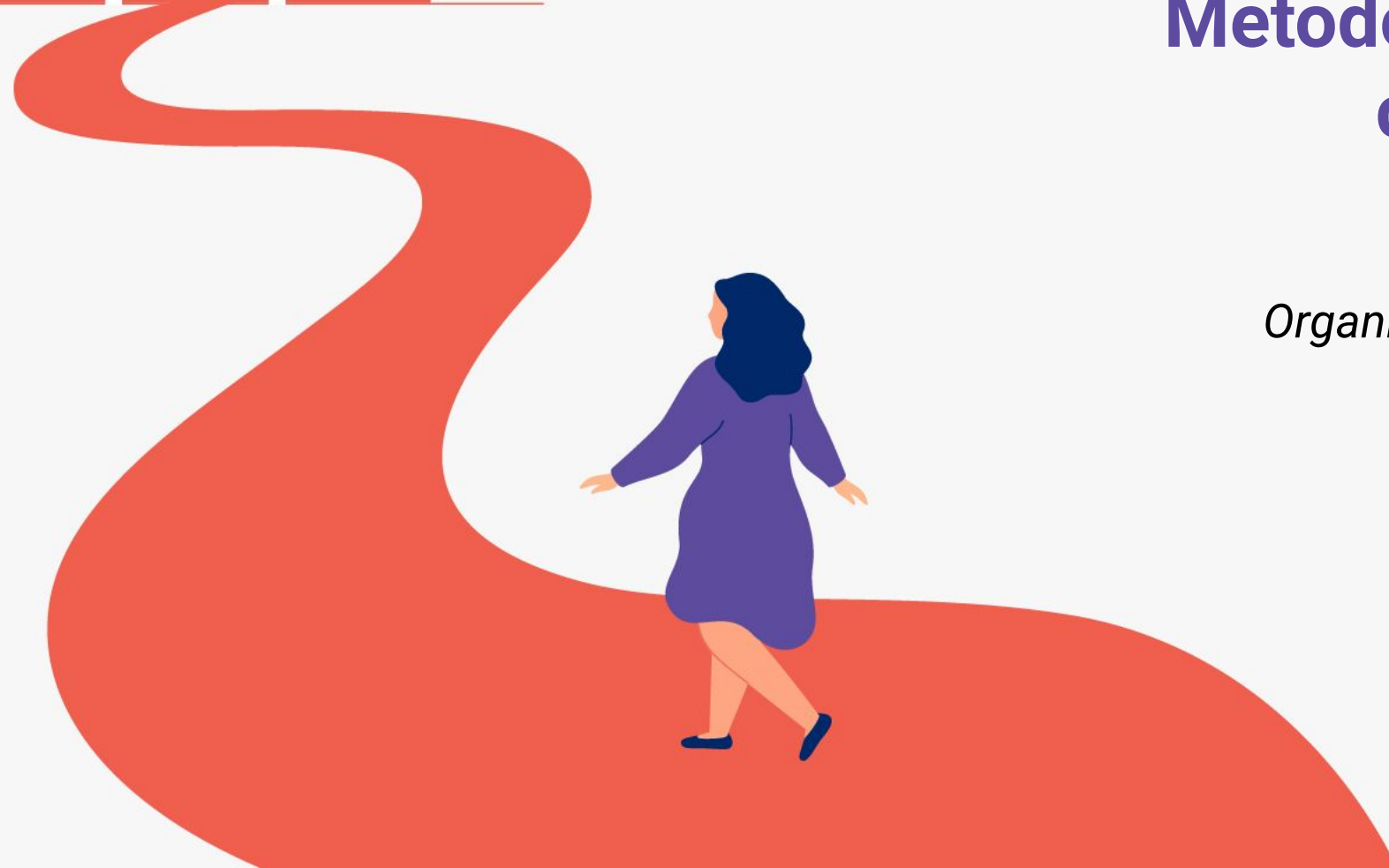

Sprijin psihosocial – programele și activitățile includ:

- Informarea prin discuții de grup: femeile și fetele însele fac parte din proiectarea și selecția activităților. Mărește cunoștințele, dezvoltă un sentiment colectiv, scade sentimentul de singurătate.
- Încurajarea incluziunii prin crearea de rețele și conexiuni între femei.
- Furnizarea de activități sănătoase (sesiunea de yoga, mindfulness) pentru a întări bunăstarea femeilor și fetelor prin strategii de împăământare și de coping.
- Promovați împuternicirea (creșteți stima de sine și sentimentul de a fi capabil).
- Oferiți sprijin părinților: femeile care participă la spațiu sunt sprijinite în rolul lor de părinți prin grupuri de sprijin, discuții între egali. Îi ajută să facă față emoțiilor specifice și să evite transmiterea stresului copiilor lor atunci când se simt copleșiți.

WGSS

Metodologia medierii culturale

Organizat de Centro Penc

Rolul mediatorului lingvistic-cultural este crucial pentru o mai bună înțelegere a semnificației simptomelor și a limbajului verbal și non-verbal.

Mediatorul colaborează pentru a da sens:

- cuvinte (comunicare verbală),
- corp (comunicare non-verbală)

Conectarea semnificațiilor cu obiceiurile și valorile unei culturi specifice într-un cadru cultural.

În contextul traumei , sprijinul mediatorilor culturali poate ajuta oamenii să vorbească despre experiența violenței, fără a menționa neapărat termenii de revictimizare (de ex. violență, victime, abuz etc) dar lăsând oamenii să aleagă termenii care pot descrie cel mai bine starea/suferința lor. va fi în capacitatea mediatorului cultural de a intercepta sensul experienței pe care clientul dorește să o transmită

Rolul Mediatorului Cultural în cadrul WGSS

Mediatorul Cultural este un facilitator al legăturii de încredere și al relației dintre client/beneficiar și profesioniști/furnizori de servicii.

Reprezintă punctul de acces pentru a facilita dezvăluirea de către femeile vulnerabile, expuse riscului de violență sau supraviețuitori.

Mediatorul Cultural , ca fiecare lucrător de la fiecare nivel din WGSS , trebuie să urmeze principiile cheie ale

Abordării Informate Traumatische .

Mediatorii culturali ar trebui să contribuie la crearea condițiilor de siguranță emoțională și de mediu:

- Consolidarea resurselor și capacităților;
- Sprijinirea și îndrumarea pentru facilitarea accesului la servicii;
- Ajutând oamenii să vadă ce e mai bun din ei înșiși pentru a crește sentimentul de "a fi capabil";
- Reducerea condițiilor care pot reactiva amintirile traumatice (așa-numitele „declanșatoare”) prin acordarea atenției atitudinilor, comportamentelor și limbajului.

Retraumatizare

Munca de mediere culturală poate reduce riscul de re-traumatizare, deoarece el/ea poate ști că unele cuvinte sau comportamente sau gesturi ale profesioniștilor ar putea fi un declanșator-stimul.

Declanșatorul este un stimul care determină reamintirea involuntară a unei experiențe traumatice anterioare .

Managementul diversității în contexte multiculturale

Curator de CESIE

Competențe interculturale

În contextul actual, în care fluxurile migratorii au schimbat fața societăților și în care întâlnirile cu diversitatea sunt zilnice și constante, competențele interculturale nu mai sunt doar pentru cei care emigrează și se găsesc în situația de a face față diferitelor moduri de a trăi și de a înțelege. codurile și caracteristicile țării în care ajung, dar privesc toți cetățenii.

Competențele interculturale, în zilele noastre, devin o abilitate cheie, deoarece oamenii trebuie să se confrunte din ce în ce mai mult cu medii diferite și identități multiple în viața lor personală și profesională.

Definiția competențelor interculturale

O combinație de atitudini, cunoștințe și abilități aplicate prin acțiuni care permit:

- *Înțelegeți și respectați oamenii cu diferite afilieri culturale*
- *Răspundeți în mod corespunzător, eficient și respectuos atunci când interacționați și comunicați cu persoane diverse din punct de vedere cultural*
- *Stabiliți relații pozitive și constructive*
- *Înțelegeți-vă pe sine și multiplele afilieri culturale prin întâlniri cu diferite culturi*

Grile pentru decodarea diferitelor altele

Cercetările interculturale au evidențiat existența unor obstacole: filtre și ecrane pentru înțelegerea celuilalt, în ciuda cunoștințelor dobândite despre alte culturi.

Aceste obstacole sunt sursa unor neînțelegeri și interpretări greșite care de multe ori duc la o viziune unidimensională, reductivă și devalorizantă a celuilalt.

Aceste filtre pot fi clasificate în trei categorii care constituie împreună grile pentru decodarea persoanelor care provin din culturi diferite:

1. Stereotipuri și prejudecăți
2. Etnocentrism
3. Modele și tehnici profesionale

Stereotipuri și prejudecăți

Stereotipurile sunt convingerile pe care le avem despre caracteristicile unui grup, în timp ce prejudecățile se referă la evaluarea negativă a grupului.

Primele sunt legate de partea cognitivă, a doua de partea emoțională.

Stereotipurile derivă dintr-o cunoaștere generală a grupului, prejudecățile apar atunci când atribuim aceste caracteristici generale fiecărui membru al grupului, făcând inferențe care facilitează acceptarea sau respingerea. Stereotipurile ne reduc consumul de energie mentală, deoarece formează grupuri și atribuie caracteristici de membru similare.

Ele economisesc energie și, spre deosebire de prejudecăți, nu trebuie neapărat să fie negative, atâta timp cât sunt înțelese ca o dimensiune generală care se referă la caracteristici mai largi, fără a reprezenta vreodată o realitate totală sau restrânsă.

Etnocentrisme

Etnocentrismul la nivel etimologic înseamnă „*centrat pe propriul popor*”, deci indică tendința firească de a decoda diversitatea culturală prin propriile modele, norme și valori culturale.

Modele și tehnici profesionale

Al treilea tip de obstacol grupează modelele noastre profesionale și tehnicile învățate în procesul de educație, produse ale cunoștințelor și practicilor dezvoltate în domeniul științelor umane și sociale. Aceste cunoștințe și practici s-au dezvoltat în societățile occidentale pe un substrat al cunoașterii științifice dar și pe o concepție individualistă despre persoană: „o dimensiune foarte importantă a modernității” (Dumont 1978).

Este o reprezentare a omului care, privilegiând primatul subiectului asupra legăturii sociale, pune în valoare detașarea și diferențierea persoanei în raport cu colectivul, familia, comunitatea.

Predică dobândirea autonomiei și independenței.

Comunicarea interculturală poate fi predată?

Comunicarea interculturală **nu poate fi predată din diferite motive:**

Calitativ . Este un fenomen complex (pe cât de complex și stratificat sunt culturile și oamenii care le prelucrează) care nu poate fi fixat și „reglementat” într-un mod exhaustiv și definitiv; este și un fenomen dinamic, care evoluează zilnic. De exemplu, schimbările socio-culturale datorate fluxurilor migratorii mari modifică în mod tangibil multe modele culturale.

Cantitativ . Este imposibil să identificăm trăsături culturale în toate întâlnirile interculturale, nu numai între toate culturile, ci și pur și simplu între zonele culturale majore.

Nu se poate preda competența, dar se poate preda un model de competență comunicativă interculturală , astfel încât fiecare persoană să-și construiască propria strategie de comunicare interculturală.

În acest fel, profesioniștii care lucrează cu oameni din medii culturale diferite și în medii multiculturale își pot consolida **sensibilitatea interculturală** .

Comunicarea interculturală poate fi predată?

Dezvoltarea sensibilității interculturale trece în mod necesar prin următoarele etape pentru a fi atinse :

- Să dobândească o cunoaștere corectă a fenomenului migrației, în special din punct de vedere sociologic, antropologic și static
- Să devenim conștienți de propriile noastre cadre de referință, de parțialitatea propriei viziuni asupra alterității, experimentând capacitatea de a descentraliza
- Să accepte complexitatea relațiilor interculturale, care prin natura lor sunt formate din situații conflictuale și neînțelegeri (așa-numitele „**incidente critice**”).

Șoc cultural și incident critic

- **Incident critic** : situație în care există o neînțelegere comunicativă rezultată din întâlnirea a două sisteme culturale diferite. Situație de conflict intern (mai mult sau mai puțin explicit: emoțiile negative care influențează comportamentul) care duc la o distanțare între oameni.
- **Șoc cultural**: reacție de dezorientare și respingere (în cheie negativă) sau de admirație și atracție (în cheie pozitivă) în interacțiunea cu o persoană sau obiect dintr-o cultură diferită, care are loc la un anumit moment și într-un anumit spațiu.
- **Zone sensibile**: domenii culturale care sunt deosebit de importante în cadrul cultural de referință al oamenilor. Zonele sensibile diferă în funcție de naționalitate, etnie, religie, vârstă, cultură profesională, cultură politică etc. Sunt „imagini călăuzitoare”, adică reprezentări puternice, nu întotdeauna conștiente, dar foarte încărcate de afectivitate, deoarece sunt înrădăcinate în fundamentele culturale ale personalitatea, în dimensiunile ei inconștiente precum identificările parentale și sexuale

Întâlnirea cu diversitatea provoacă uneori neliniște, neliniște, un sentiment de revoltă care poate, în unele cazuri, să producă stres și anxietate.

Șoc cultural și incident critic

Zonele sensibile sunt o sursă de șoc cultural mai mult sau mai puțin violent. Exemple de zone sensibile sunt:

- Reguli de organizare socială
- Materialitate
- Concepții și utilizare a spațiului
- Concepții și managementul timpului
- Stiluri de viață și de lucru
- Gândire, stiluri de învățare, viziuni asupra lumii
- Coduri și modele de interacțiune
- Relații inter-grup, compoziție demografică și religioasă diferită a societăților
- Valori, norme, tradiții și importanța lor (de exemplu, ritual de trecere)

Protecția copilului și îngrijirea copilului în spații sigure pentru femei și fete (WGSS)

Organizat de IRC

Cine este un copil?

- Conform Convenției cu privire la drepturile copilului (UNICEF), un copil este „orice ființă umană sub vârsta de 18 ani”
- Copilăria este înțeleasă în moduri diferite în contexte diferite
- Copiii din întreaga lume pot avea responsabilități diferite și pot fi îngrijiți diferit.
- Este esențial să înțelegem experiențele noastre personale și convingerile despre copilărie, deoarece acestea influențează ceea ce considerăm normal și de dorit

Ce este Protecția Copilului?

- Protecția Copilului lucrează pentru a promova, a proteja și a îndeplini drepturile copiilor de a fi în siguranță și de a fi liberi de abuz, neglijență, violență și exploatare, indiferent de statutul de imigrare.
- Protecția Copilului include măsuri și structuri pentru prevenirea și răspunsul la abuz, neglijare, exploatare și violență care afectează copiii .

Cadrul legal de luat în considerare atunci când lucrați cu minori

- Convenția ONU cu privire la drepturile copilului
- Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene (Art. 24)
- Strategia UE privind drepturile copilului (domeniul tematic 3)
- Cadrele juridice naționale

Violența împotriva copiilor – definiție

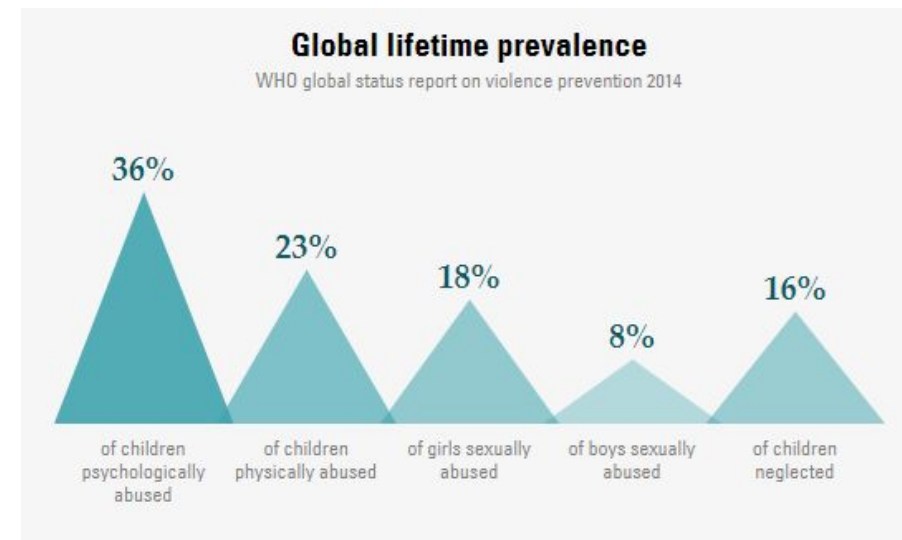
„Violența împotriva copiilor include toate formele de violență împotriva persoanelor sub 18 ani. Pentru sugari și copiii mai mici, violența implică în principal **maltratarea copiilor** (adică abuz fizic, sexual și emoțional și neglijare) din partea părinților și a altor figuri de autoritate. Băieții și fetele sunt expuși unui risc egal de abuz fizic și emoțional și neglijare, iar fetele sunt expuși unui risc mai mare de abuz sexual. Pe măsură ce copiii ajung la adolescență, **violența de la egal la egal și violența partenerului intim, pe lângă maltratarea copiilor**, devin extrem de răspândite.”

Sursa: Organizația Mondială a Sănătății

Maltratarea copiilor – definiție (OMS)

„ **Maltratarea copiilor** este abuzul și neglijarea copiilor sub 18 ani. Include toate tipurile de rele tratamente fizice și/sau emoționale, abuz sexual, neglijență, neglijență și exploatare comercială sau de altă natură, care are ca rezultat vătămare reală sau potențială a sănătății, supraviețuirii, dezvoltării sau demnității copilului în contextul unei relații de responsabilitate, încredere sau putere. Expunerea la violența partenerului intim este de asemenea inclusă uneori ca o formă de maltratare a copiilor.”

Sursa: Organizația Mondială a Sănătății

Maltratarea copiilor și violența împotriva copiilor – domeniul de aplicare al problemei (OMS 2020)

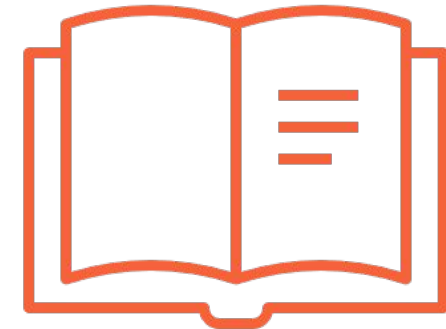
- La nivel global, se estimează că până la **1 miliard de copii cu vârsta cuprinsă între 2 și 17 ani** au suferit violență fizică, sexuală sau emoțională sau neglijare în ultimul an.
- **Aproape 3 din 4 copii** - sau 300 de milioane de copii - cu vârsta cuprinsă între 2-4 ani **suferă în mod regulat pedepse fizice și/sau violență psihologică din partea părinților și îngrijitorilor.**
- 1 din 5 femei și 1 din 13 bărbați **raportează că a fost abuzat sexual** în copilărie cu vârsta cuprinsă între 0-17 ani.
- **120 de milioane de fete și femei tinere** sub 20 de ani au suferit o formă de contact sexual forțat.
- **Maltratarea copiilor este adesea ascunsă.** Doar o parte dintre copiii victime ale maltratării primesc vreodată sprijin din partea profesioniștilor din domeniul sănătății.
- Maltratarea copiilor are adesea consecințe grave asupra sănătății fizice, sexuale și mintale **pe termen scurt și lung**.

Sursa: Organizația Mondială a Sănătății

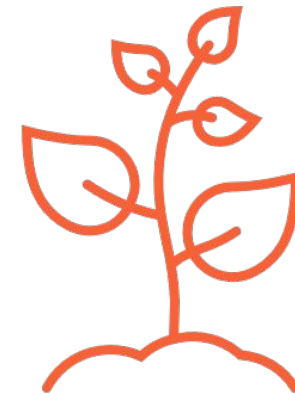
Definiții

- **Abuz:** o practică ilegală, necorespunzătoare sau dăunătoare sau maltratare
- **Abuz asupra copilului:** un act deliberat cu efecte negative reale sau potențiale asupra siguranței, bunăstării, demnității și dezvoltării copilului. Acest act este comis în contextul unei relații de responsabilitate, încredere sau putere.

Tipuri de abuz asupra copiilor

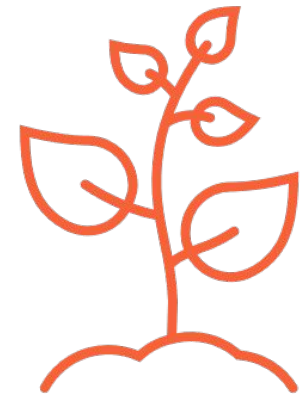
- Abuz fizic
- Abuz emoțional
- Abuz sexual
- Exploatare
- Neglijare

Abuz fizic

Implică utilizarea unei forțe fizice violente, astfel încât să provoace răni sau suferințe fizice reale sau probabile

- Lovind
- Tremurând
- Ardere
- Tortura
- Pedeapsa corporală

Abuz fizic - semne

- Cea mai vizibilă formă de abuz: uneori dezvăluită atunci când explicația unei răni nu se potrivește cu ceea ce se observă.
- Anumite leziuni ar trebui să conducă întotdeauna la o suspiciune și îngrijorare:
 - Urme de muscaturi
 - Arsuri de țigară
 - Dovezi ale oaselor rupte vechi, dar netratate
 - Semne de vânătăi severe, pe termen lung, în special pe față
 - Leziuni inexplicabile (leziunile la cap pot fi identificate prin leziuni ale urechii), arsuri, vânătăi, luxații, leziuni ale capului

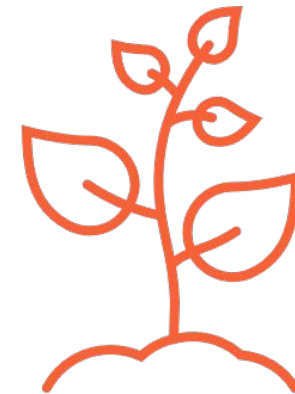
Abuz emoțional

- Include tratament umilitor și degradant
 - Numire proastă
 - Critica constanta
 - Diminuarea
 - Rușine persistentă
 - Izolare
 - Izolare

Abuz emoțional - Semne

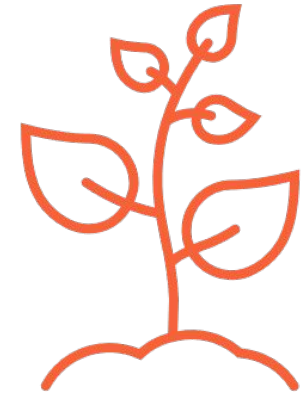
- Dezvoltare fizică, intelectuală sau emoțională lentă
- Probleme de învățare sau tulburări bruște de vorbire
- Dificultăți în formarea de relații, retragere
- Comportament perturbator/de căutare a atenției
- Insecuritate
- Stima de sine slabă / teama de situații noi

Abuz sexual sau violență

Include toate formele de violență sexuală, cum ar fi:

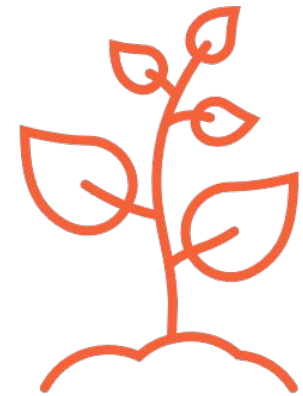
- Viol (de către orice făptuitor)
- Căsătoria timpurie și forțată
- Exploatarea sexuală
- Atingere și expunere indecente
- Folosirea unui limbaj sexual explicit față de un copil
- Afișează materiale pornografice pentru copii.

Abuz sexual - semne

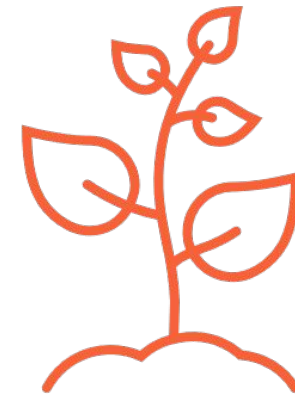
Unele semne pot include:

- Schimbare bruscă / neașteptată a comportamentului, izolarea de prieteni
- Exagerat de afectuos/cunoscător din punct de vedere sexual
- Probleme medicale, cum ar fi dureri de stomac când mergi sau stai pe scaun
- Mâncărime cronică, durere, secreție, sângerare din organele genitale
- Boli cu transmitere sexuală, sarcină
- Lipsa de încredere sau frica de cineva pe care îl cunosc bine

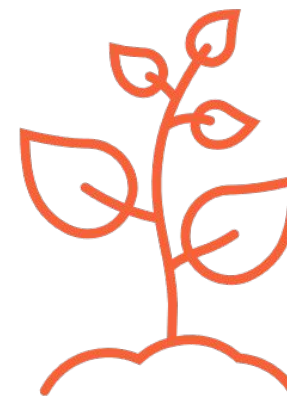
Neglijare

- Eșecul intenționat sau neintenționat de a proteja un copil de vătămări reale sau potențiale aduse siguranței, bunăstării, demnității și dezvoltării acestuia sau neîndeplinirea drepturilor copilului, având în același timp responsabilitatea clară pentru bunăstarea copilului și capacitatea; capacitatea și resursele de a face acest lucru.
- Uneori numită formă „ **pasivă** ” de abuz, deoarece se referă la **eșecul** de a efectua un anumit aspect cheie al îngrijirii și protecției.

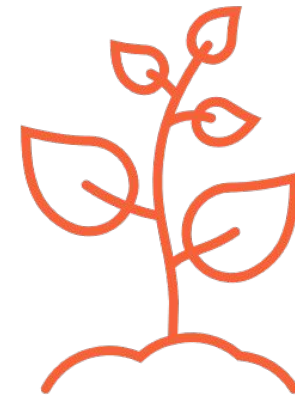
Neglijarea - semne

- Foame frecventă, furt sau ascunderea alimentelor, pierderea în greutate
- Igienă personală slabă
- Oboseală constantă
- Dificultăți de comportament
- Lipsește frecvent la școală- absenteism
- Articole vestimentare putine sau se îmbrăca nepotrivit vârstei
- Probleme medicale netratate
- Puțini prieteni

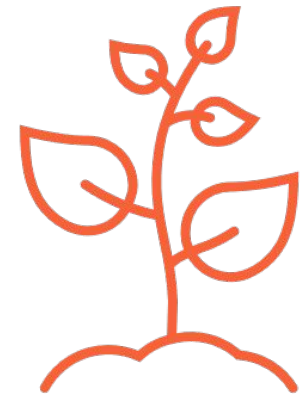
Exploatare

Când o persoană aflată într-o poziție de putere și/sau încredere încearcă să profite de un copil pentru propriul beneficiu personal, avantaj, satisfacție sau profit. Acest beneficiu personal poate lua diferite forme: fizic, sexual, financiar, material, social, militar sau politic.

Asistând la violență (violență indirectă)

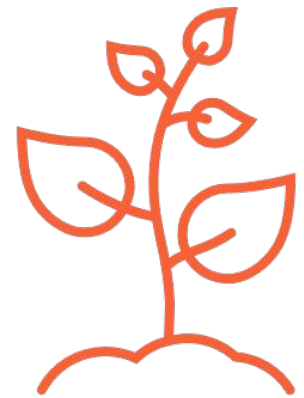
- Violența asistată este o formă de abuz asupra copiilor cu efecte dăunătoare asupra bunăstării și dezvoltării copilului, a cărei recunoaștere se bazează pe evaluarea expunerii mamei lor la violența partenerului intim (IPV).
- Poate fi concomitent cu maltratarea copiilor

Alte semne de abuz

Alte semne pot include:

- Fuga cronică, temeri de a merge acasă, reticență de a contacta părinții
- Agresivitate sau a fi izolat sau retras
- Neîncrederea în adulți
- Frica de contact fizic - tresărire dacă este atins
- Regresarea la un comportament mai tânăr sau incapacitatea de a se concentra
- Alte reacții extreme, cum ar fi depresia, auto-mutilarea, încercările de sinucidere
- Tendințele autodistructive

Ce să faci dacă ai identificat un caz de protecție a copilului?

DOs	DON'Ts
RECOGNIZE - Be aware and don't ignore it.	
RESPOND - Act safely: Make sure your actions do not put the child at further risk. Also act quickly if you are worried about a child's safety.	Attempt to investigate any allegation of abuse. Your role is to recognise signs of possible maltreatment and/or simply to receive a child's story.
RECORD - Make notes of what was said and/or what you saw, e.g., through a journal in which you record situations and behaviors regarding protection issues.	
REFER - In case of immediate danger, report to the Service Manager or the Child Protection Office if your Service Manager already activated does not act.	
REPORT - Through your Service Manager and the Child Protection Office - to the appropriate Institution for child protection within 24 hours or immediately in an emergency.	Overburden with questions. Keep questions to a minimum. Only ask as much as you need to identify that you have a concern and can pass on the details.

* Managerul de servicii este responsabil pentru recomandările din organizație

Gestionarea dezvăluirilor

- Direct: Uneori, copiii vă vor spune direct că au fost abuzați sau neglijăți.

Ei pot începe cu un exemplu și vor vedea cum răspundeți.

- Indirect: copilul nu împărtășește detaliile abuzului sau aflați indirect.
- Mască: Prin indicii și oferirea de indicii

Ce să faci în caz de dezvăluire?

DO	DO NOT
Listen to everything the child has to say	Ask leading questions, such as 'did your mum/dad do that to you?'
Reassure the child they have done the right thing in telling someone	Be judgmental or tell the child off ("Why didn't you tell me before?")
Stay calm	Panicking
Believe the child	Express disbelief or try to excuse what has happened
Use the child's language adapting to their sociocultural level, including with respect to the communication tools they can use	Make promises you cannot keep: For example, do not promise not to tell anyone else
Write down what the child has said, drawn or emerges directly or indirectly	Confront the perpetrator
Get support for the child and yourself	Do nothing and assume someone else will do something
Act quickly if you believe the child is at risk of harm	Touch the child without permission

Manipularea dezvăluirilor – Principii directoare

- **Nu faceți rău** : nu faceți rău copilului în mod intenționat sau involuntar în timp ce trimiteti cazul
- **Interesul superior al copilului** : Conform CRC art. 3 „În toate acțiunile referitoare la copii, fie că sunt întreprinse de instituții publice sau private de asistență socială, instanțe de judecată, autorități administrative sau organe legislative, interesul superior al copilului trebuie să fie o considerație primordială.”
- **Confidențialitate**: Confidențialitatea se referă la dreptul unei persoane de a avea orice informație despre ea tratată cu respect. Promovează siguranța, încrederea și împuternicirea.
- **Consimțământ informat** : acordul voluntar al unei persoane care are capacitatea juridică de a-și da consimțământul. Pentru a furniza „consimțământul informat”, persoana trebuie să aibă capacitatea și maturitatea de a cunoaște și înțelege serviciile oferite și să fie capabilă din punct de vedere legal să-și dea consimțământul
- **Baza nevoii de cunoaștere** : limitarea informațiilor partajate care sunt considerate sensibile, adică limitarea informațiilor partajate la acelea fără de care persoana/furnizorul de servicii nu ar putea să-și facă treaba în mod corespunzător
- **Raportare obligatorie** : plasați persoanele cu roluri și responsabilități speciale – care urmează să fie cunoscute ca „reporteri mandatați” – sub obligația legală de a raporta anumite tipuri de violență și/sau abuz.
- **Centrat pe copil** : – Concentrarea pe nevoile specifice și pe punctele forte ale copilului.

Impactul violenței asupra copiilor

Violența asupra copiilor poate:

- Conduce la răni grave (inclusiv deces).
- Deteriorează dezvoltarea creierului și a sistemului nervos.
- Oportunități de impact și generațiile viitoare.
- Are ca rezultat comportamente negative de adaptare și riscuri pentru sănătate.
- Abuzul sever /continuu poate cauza stres toxic.

Tipuri de stres ca urmare a unei traume

pozitiv la stres este o parte normală și esențială a dezvoltării sănătoase. Stresul pozitiv include creșteri scurte ale ritmului cardiac și creșteri ușoare ale nivelurilor hormonale. Unele situații care ar putea declanșa un răspuns pozitiv la stres sunt susținerea unui examen sau primirea unei injecții.

la stres tolerabil activează sistemele de alertă ale organismului. Este cauzată de dificultăți mai severe și de lungă durată, cum ar fi pierderea unei persoane dragi, un dezastru natural sau o rănire înspăimântătoare.

la stres toxic poate apărea atunci când o persoană se confruntă cu o adversitate puternică, frecventă și/sau prelungită – cum ar fi abuzul fizic sau emoțional, expunerea la violență și/sau poverile acumulate ale dificultăților economice.

Efectele stresului toxic asupra copiilor

Stresul toxic poate afecta procesele cognitive și sociale ale copilului, controlul impulsurilor și autoreglementarea

- **Impacturile pe termen scurt** includ:
 - Scăderea bunăstării și dezvoltării
 - Scăderea capacității de învățare
- **pe termen lung** include:
 - Probleme de sanatate
 - Probleme de sănătate mintală
 - Probleme de comportament și întârzieri de învățare

Normal Stress

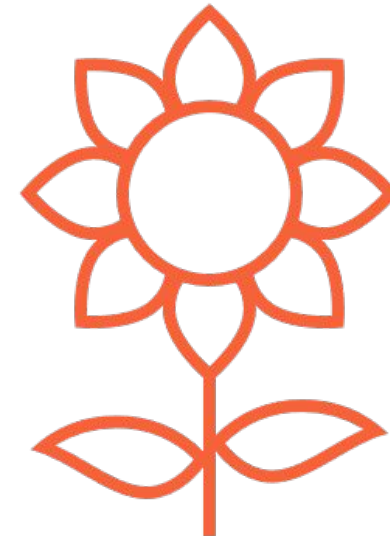
Toxic Stress

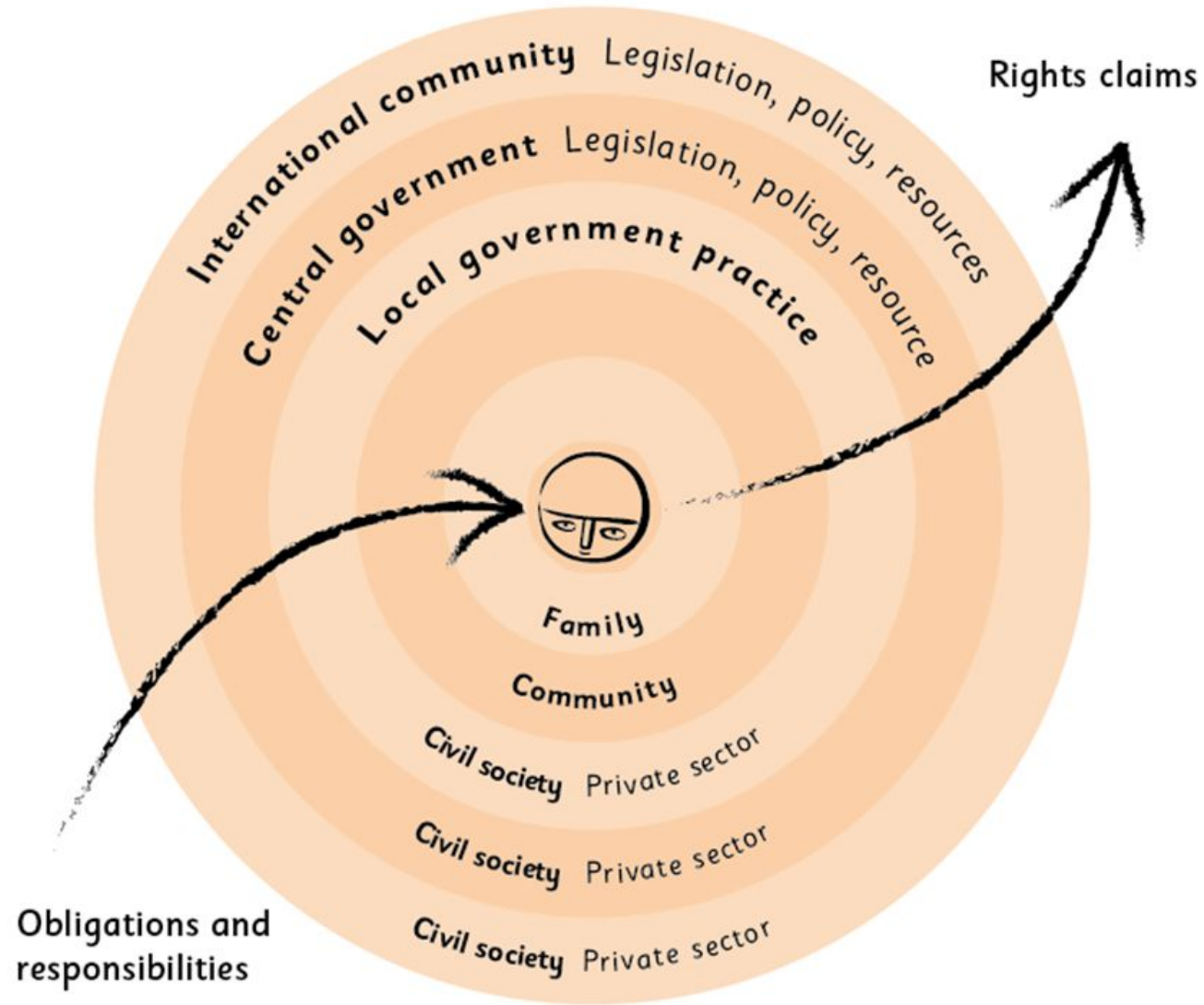
Recuperarea de la stresul toxic

Copiii se pot vindeca de efectele stresului toxic dacă dezvoltă relații sănătoase cu adulți grijulii, de încredere, siguri și plini de compasiune, care îi ghidează prin procesul de vindecare.

Adulții pot ajuta copiii să se vindece de experiențele lor traumatice, ajutându-i pe copii să-și dezvolte rezistența și capacitatea de a depăși adversitatea.

Crearea unui mediu de protecție pentru copii

Mesaje cheie

- Înțelegerea dezvoltării copilului și a modului de promovare a acesteia este esențială pentru a asigura activități și intervenții adecvate pentru copii.
- Educatorii și serviciile pentru copii mici pot juca un rol vital în dezvoltarea copilului.
- Înțelegând impactul negativ al stresului, educatorii pot lucra pentru a crea un mediu sigur, calm, de sprijin și care are o rutină consecventă.

Protejarea copilului?

- În conformitate cu art. 3.3, Protecția copiilor este crucială pentru organizațiile care lucrează pentru și cu copiii. Acestea ar trebui să fie ghidate de politicile de protecție a copilului și să aibă mecanisme de raportare.
- UNCRC art. 3.3 „Statele părți se vor asigura că instituțiile, serviciile și unitățile responsabile cu îngrijirea sau protecția copiilor sunt conforme cu standardele stabilite de autoritățile competente, în special în domeniul securității, sănătății, al numărului și al personalului lor, după cum precum și o supraveghere competentă.”

Ce este o politică de protecție a copilului?

Politica de protecție a copiilor:

- Se asigură că proiectele organizațiilor, lucrătorii sau alte persoane care lucrează cu sau în numele organizației nu dăunează copiilor.
- Se asigură că riscurile de siguranță și cazurile de abatere sunt identificate, raportate și abordate într-un mod adecvat și în timp util.

Protecția Copilului și Protecția Copilului

Copil Salvgardare

Se asigură că copiii sunt protejați de vătămrile (intenționate și neintenționate) cauzate de cei care furnizează ajutor umanitar, cum ar fi personalul ONG-urilor, partenerii și voluntarii. Politica și practica privind protecția copilului acoperă, de asemenea: Parteneri, profesori finanțați de ONG-uri, medici și alți profesioniști, persoane sau grupuri cărora IRC le-a transferat puterea sau legitimitatea, cum ar fi consilii consultative, facilitatori, grupuri comunitare. Aceasta include prejudiciul cauzat de mass-media, comunicații, advocacy sau campaniile noastre.

Copil Protecție

Prevenirea și răspunsul la, abuzul, neglijarea, exploatarea și violența comise de cei din afara organizației, de exemplu populația în general, membrii familiei, inclusiv alți copii, poliția etc.

Procese de
trimitere
Mecanisme
de raportare

Protecția Copilului și Protecția Copilului

Principii cheie de urmat în toate cazurile:

- ✓ **Raportați** : raportați toate preocupările, indiferent dacă sunt legate de protecția copilului sau de protecția copilului, prin canalele adecvate
- ✓ **Nu face rău** : Toate acțiunile și intervențiile luate ca răspuns la rapoartele de posibil abuz nu trebuie să expună copilul la răni suplimentare.
- ✓ **Confidențialitate** : Toate acțiunile vor respecta strict confidențialitatea informațiilor care sunt considerate sensibile, împărtășindu-le numai cu acele persoane pentru care informațiile vor permite o protecție suplimentară a copilului .

Cum asigurăm protecția în WGSS?

- Asigurați-vă că o politică de protecție a copilului este în vigoare, înțeleasă și semnată de către tot personalul care lucrează în cadrul WGSS (inclusiv terți).
- Asigurați-vă că sunt disponibile mecanisme clare de raportare în cadrul WGSS.
- Asigurați-vă că este disponibil un cod de conduită clar pentru personalul care lucrează la WGSS.
- Aveți reguli despre mass-media și utilizarea imaginilor, videoclipurilor și interviurilor.
- Efectuați o evaluare a riscurilor activităților și strategiilor dvs. pentru a atenua riscurile identificate pentru copii.

Scopul unui spațiu de îngrijire a copiilor în WGSS

- Pentru a aborda una dintre barierele cele mai frecvent citate (lipsa îngrijirii copiilor) care împiedică femeile și fetele să acceseze WGSS sau le limitează capacitatea de a se implica pe deplin și de a beneficia de activități și servicii
- Pentru a oferi copiilor mai mici un mediu sigur, antrenant și stimulant să se joace și să învețe și
- Pentru a oferi un spațiu sigur pentru părinții/ingrijitorii lor pentru a se angaja în activități fără a-și face griji cu privire la responsabilitățile de îngrijire.

Considerații cheie

- Asigurarea co-creării spațiului și activităților cu îngrijitorii pentru a se asigura că așteptările sunt clare.
- Identificați spațiul adecvat și sigur (indiferent dacă este separat sau nu de activitățile WGSS).
- Identificați personal cu experiență în lucrul cu copii.
- Vârsta copiilor participanți.
- Efectuați activități adecvate vârstei și culturii care pot stimula dezvoltarea copilului.
- Aveți în spațiu jocuri și jucării neutre din punct de vedere al genului.
- Obține acordul părinților/îngrijitorilor pentru participarea copiilor.
- Aveți un cod de conduită clar, inclusiv PSEA și politicile de salvagardare a copiilor și cereți întregului personal să-l semneze.
- Aveți la dispoziție o mapare actualizată a serviciilor pentru a face trimiteri sigure și confidențiale.
- Raportarea obligatorie – înțelegeți legile privind raportarea obligatorie pentru personal.
- Îngrijirea și supravegherea personalului – asigurați-vă întâlniri regulate pentru a promova îngrijirea personalului și organizați întâlniri regulate de supraveghere pentru a aborda orice provocări și pentru a face modificări în mod corespunzător la activități.

Atitudini centrate pe copil

Salvgardare

Nu face

rău

Trauma

Informat

Participare

Respect

Raspuns la

nevoile copilului

Identități de gen și LGBTQI+ Includere

Organizat de IRC

Incluziunea LGBTQI+ în WGSS

Persoanele LGBTQI+ sunt adesea afectate în mod disproporționat de violența sexuală și de gen legată de conflict, deoarece formele existente de discriminare sunt agravate în crize, în special în contexte în care unul sau mai mulți actori din conflict utilizează aplicarea rolurilor tradiționale de gen ca mijloc de creștere a legitimității lor în ochii populației. Persoanele LGBTQI+ adesea nu pot apela la rețelele tradiționale de familie și comunitate pentru a avea acces la asistență și se confruntă cu o prăbușire a mecanismelor de adaptare și a structurilor de sprijin obișnuite.

Din aceste motive, este important să luăm în considerare nevoile specifice ale potențialilor clienți LGBTQI+ atunci când lansăm un WGSS, într-adevăr, concentrarea asupra femeilor cis-heterosexuale înseamnă doar ignorarea realității cu care se confruntă mulți oameni LGBTQI+ în situații de conflict.

Spații mai sigure pentru comunitatea LGBTQI+ : întrebări utile la care să reflectați atunci când lansați un WGSS

- Sunt protejate strict confidențialitatea și confidențialitatea refugiaților minorităților sexuale și de gen? Sunt refugiații asigurați de asta?
- Este personalul capabil să demonstreze confort și compasiune față de refugiații minorităților sexuale și de gen?
- Personalul are îndrumări și sprijin în depășirea barierelor personale din calea lucrului cu minoritățile sexuale și de gen?
- Este personalul conștient de rolul dominant pe care îl joacă comunicarea non-verbală, inclusiv limbajul corpului, expresiile faciale și tonul vocii, în a-i face pe refugiați să se simtă în siguranță?
- Are personalul instrumentele necesare pentru a intervieva în mod eficient și respectuos refugiații minorităților sexuale și de gen?

Cum susțin nevoile specifice de protecție?

- Înființarea de servicii specializate pentru comunitatea LGBTQI+ în ceea ce privește accesarea ajutorului și protecției umane în contextul acestora.
- Acordarea accesului la centrele comunitare locale și grupurile de sprijin.
- Actorii locali LGBTQI+ trebuie consultați pe parcursul tuturor fazelor de planificare și implementare a programului pentru a adapta răspunsurile.
- Promovarea încrederii în grup și a normelor de grup pentru a permite participanților LGBTQI+ să-și exprime opiniile într-un mod care să-și centreze agenția într-un spațiu mai sigur, cu consolidarea capacităților și creșterea gradului de conștientizare pentru clienții non-LGBTQI+
- Folosind pronume și titlul neutru de gen Mx.
- Dacă este posibil să o integrați în metodele dvs. de colectare a datelor (de exemplu, dacă ați luat formulare pentru clienți, asigurați-vă că oferiți opțiuni incluzive privind genul și pronumele dincolo de binar)

Spații mai sigure pentru comunitatea LGBTQI+ : întrebări utile la care să reflectați atunci când lansați un WGSS

- Are Safe Space proceduri standard de operare specifice cazurilor care implică orientare sexuală, identitate de gen și expresie de gen?
- Codul de conduită al Safe Space abordează în mod sensibil și clar problemele de orientare sexuală, identitate de gen și expresie de gen?
- Personalul are acces ușor la materiale educaționale și informaționale privind orientarea sexuală, identitatea de gen și exprimarea de gen?
- „Vulnerabilitățile” și „Preocupările privind protecția” enumerate în formularele de agenție includ orientarea sexuală, identitatea de gen și expresia de gen?
- Personalul care interviează, inclusiv interpreții, are acces la un ghid de terminologie privind orientarea sexuală, identitatea de gen și exprimarea genului?

Spații mai sigure pentru comunitatea LGBTQI+ : întrebări utile la care să reflectați atunci când lansați un WGSS

- Spațiul sigur menține și oferă informații actualizate despre organizațiile locale care asistă refugiații minorităților sexuale și de gen în următoarele domenii?
 - Sănătate
 - Locuințe
 - Angajare
 - Prevenirea și protecția violenței
 - Sprijin psihosocial și interpersonal
- Spațiul sigur menține căi active de trimitere către aceste organizații?
- Are The Safe Space relații cu grupuri și asociații locale ale minorităților sexuale și de gen?

De reținut în etapa de implementare

- Colaborați cu organizații și grupuri de solidaritate LGBTQI+ în contextele dvs. și oferiți finanțare pentru munca lor de sprijinire a persoanelor LGBTQI+ strămutate dintr-o zonă afectată de conflict.
- Organizațiile și activiștii LGBTQI+ au adesea acces la informații și date valoroase despre experiențele trăite ale persoanelor queer afectate de factorii structurali ai conflictelor și violenței, ceea ce ar completa golul de date care este adesea problema în procesele de M&E.
- Când colaborați, asigurați-vă întotdeauna că munca și contribuțiile lor sunt compensate în mod corect.
- Pregătiți personalul activ în spații sigure pe nevoi speciale de protecție.

Spații sigure pentru femei și fete (WGSS): obiective și principii directoare pentru un model de abilitare:

- Melanie Megevand (IRC) și Laura Marchesini (IMC), Women and Girls Safe Spaces: A Toolkit for Advancing Women's and Girls' Empowerment in Humanitarian Settings, februarie 2020.

Introducere în principiile directoare anti-trafic

- Castellanos, M., (Inițiativa de împuternicire Bakhita) Hunt, G., (Oficiul pentru Avocarea Victimelor), Gilot, B., (Departamentul pentru Copii și Familii din Florida) Nace-DeGonda, A., (Inițiativa de abilitare Bakhita) și Wray, M., (Student MSW, Universitatea Asbury; Stagiatar, Caritate catolice din Louisville). Principii directoare pentru agențiile care deservesc supraviețuitorii traficului de ființe umane. septembrie 2018.
- Organizația Mondială a Sănătății, Zimmerman, C. și Watts, C. Recomandări etice și de siguranță ale OMS pentru intervierea femeilor traficate. 2003.
- OHCHR, Principii și orientări recomandate privind drepturile omului și traficul de persoane: Comentariu. 2010.
- UNODC, Raport global privind traficul de persoane: crizele schimbă modelele de trafic și împiedică identificarea victimelor, ianuarie 2023.

Managementul diversității în contexte multiculturale

- Consiliul Europei, competențe interculturale pentru poziții tehnice și politice în administrațiile locale.

Violența bazată pe gen: introducere în teorie și concepte de bază

- Comitetul permanent inter-agenții 2015, Linii directoare pentru integrarea intervențiilor privind violența bazată pe gen în acțiunea umanitară: reducerea riscului, promovarea rezilienței și sprijinirea redresării, august 2015.

Protecția copilului și îngrijirea copilului în spații sigure pentru femei și fete (WGSS)

- Adunarea Generală a ONU, Convenția cu privire la drepturile copilului, Națiunile Unite, Seria Tratat, vol.1577, noiembrie 1989.
- Biroul Reprezentantului Special al Secretarului General pentru Copii și Conflicte Armate, Cele șase încălcări grave împotriva copiilor în timpul conflictelor armate.
- Center on the Developing Child at Harvard University, 8 Things to Remember about Child Development, 2016.
- USAID, Global Protection Cluster, Manual de instruire în managementul cazurilor pentru protecția copilului pentru lucrătorii de caz, supraveghetori și manageri, 2014.
- IRC, SHLS pentru manageri pentru a instrui personalul SHLS pentru a crea un mediu sigur, atent și previzibil, 2016.

Identități de gen și incluziune LGBTQI+

ILGA Europa, O analiză anuală a situației drepturilor omului a persoanelor lesbiene, gay, bisexuale, trans și intersexuale în Europa și Asia Centrală, 2024.

- EUAA, Fișă informativă Solicitanții LGBTIQ în sistemele de azil, septembrie 2023.
- Li, L., Bernarding, N., Seifert, C. și Austin, B. (CFFP și Fundația Berghof), Towards Meaningful Inclusion of LGBTQI+ Groups in the Women, Peace and Security Architecture - A Practical Guidebook, 2023.

Protecția copilului și îngrijirea copilului în spații sigure pentru femei și fete (WGSS)

- OMS, Maltratarea copiilor și violența împotriva copiilor
- OMS, Raportul de stare globală privind violența împotriva copiilor, 2020.
- Salvați copiii, Păstrarea copiilor în siguranță: un set de instrumente pentru protecția copilului, 2011.
- Unicef, Manual de învățare prin joc, 2018.
- Unicef, Playbox (exemple de activitate)
- Center on the Developing Child de la Universitatea Harvard, Ce sunt ACE?

Introducere în principiile directe anti-trafic

- Stop the Traffic, Raport anual de impact, 2023.
- Instrumente-cadru pentru combaterea traficului de muncă, E-learning

Identități de gen și incluziune LGBTQI+

- ORAM, Lista de verificare a spațiului sigur pentru refugiații minorităților sexuale și de gen, 2015.
- Oram, Orientare sexuală, identitate de gen și expresie de gen: terminologie esențială pentru sectorul umanitar, 2016.
- <https://www.queeringthemap.com/>
- Harta incriminării încrederii în demnitatea umană
- Migrants' Rights Network, The gender binary is white supremacy – migrantsrights.uk blogpost, iulie 2023.
- Welcomm Europe, Sprijinirea integrării resortisanților țărilor terțe prin dezvoltarea de instrumente pentru a construi comunități primitoare și incluzive.

Acest curriculum de consolidare a capacităților a fost dezvoltat în cadrul proiectului Safe Hut de către IRC – International Rescue Committee în colaborare cu Centro Penc și CESIE și a fost prezentat în cadrul sesiunilor de formare online desfășurate în perioada octombrie-noiembrie 2023.

Număr proiect: 101100732

Curriculum für Aktivitäten zum Kapazitätsaufbau

*Gender, Schutz und Maßnahmen gegen
Menschenhandel im Kontext von Safe Spaces für
Frauen und Mädchen (WGSS)*

Projektnummer: 101100732

Inhaltsverzeichnis

1. Das Safe-Hut-Projekt **1048**
2. Safe Spaces für Frauen und Mädchen (WGSS): Ziele und Leitprinzipien für ein Empowerment-Modell **1051**
3. Einführung in die Leitprinzipien zum Thema Menschenhandel **1090**
4. Geschlechtsspezifische Gewalt: Einführung in Theorie und Grundkonzepte **1130**
5. Methodik der kulturellen Übersetzung **1160**
6. Diversitätsmanagement in interkulturellen Kontexten **1164**
7. Kinderschutz & Kinderbetreuung in Safe Spaces für Frauen und Mädchen (WGSS) **1175**
8. Einführung in Genderidentitäten und LGBTQI+-Inklusion **1217**
9. Literaturverzeichnis **1225**
10. Weiterführende Literatur **1226**

Das Safe-Hut-Projekt

[Safe Hut](#) ist ein von der EU finanziertes Projekt. Es zielt darauf ab, die soziale und berufliche Integration von geflüchteten Frauen und Mädchen zu unterstützen, die (möglicherweise) von Menschenhandel und anderen Formen von Gewalt betroffen sind. Dazu schaffen wir Safe Spaces für Frauen und Mädchen (engl. *Women and Girls Safe Spaces*, WGSS), also Räume, in denen sich Frauen und Mädchen physisch und emotional sicher fühlen und mittels Empowerment-Prozesse unterstützt werden. Am Safe-Hut-Projekt sind sieben erfahrene Partner*innen aus sechs EU-Ländern beteiligt: [CESIE](#) und [Centro Penc](#) aus Italien, [International Rescue Committee](#) aus Deutschland, [KMOP](#) aus Griechenland, [KOPZI](#) aus Litauen, [AIDROM](#) aus Rumänien und [ANIMUS](#) aus Bulgarien. Das Projekt stützt sich auf das [WGSS-Toolkit](#), welches von International Rescue Committee (IRC) entwickelt wurde und auf den Erfahrungen von Centro PENC bei der Einrichtung von WGSS in Palermo basiert. Im Rahmen des Projekts werden vier neue WGSS in Griechenland, Litauen, Rumänien und Bulgarien gegründet sowie eine zusätzliche Kinderbetreuung in ein WGSS in Palermo integriert.

Curriculum für Aktivitäten zum Kapazitätsaufbau

Unter Anleitung IRCs **stellten alle WGSS-Partner*innen zunächst die notwendigen Mitarbeitenden für den WGSS ein:** eine*n WGSS-Koordinator*in, eine*n Psycholog*in, zwei Kulturmittler*innen und einen Erzieher*in für die Kinderbetreuung. Die ausgewählten Mitarbeitenden nahmen an Aktivitäten zum Kapazitätsaufbau teil, um sie mit dem nötigen Fachwissen für die effektive Leitung der neu gegründete WGSS auszustatten. **IRC, Centro PENC und CESIE führten sieben Online-Trainings zum Kapazitätsaufbau durch,** an denen auch anderen Mitarbeitende aus dem Bereich Schutz und Unterstützung für Frauen und Mädchen teilnehmen konnten. **Hauptziel war es, Informationen über die wichtigsten Konzepte zu vermitteln, die bei der Gründung eines WGSS** berücksichtigt werden müssen. Folgende Bereiche wurden thematisiert:

- Informationen über geschlechtsspezifische Gewalt sowie psychische Gesundheit und psychosoziale Unterstützung (*engl. Mental Health and Psychosocial Support, MHPSS*) bei der Arbeit mit Überlebenden von Gewalt und (mutmaßlich) Überlebenden von Menschenhandel.
- Interkulturelle Kompetenz und Diversitätsmanagement für Kulturmittler*innen in der Arbeit mit Überlebenden von Gewalt und (mutmaßlich) Überlebenden von Menschenhandel; Techniken der kulturellen Übersetzung.
- Informationen über Kinderbetreuungsangebote, kinderfreundliche Räume und Kinderschutz.

Curriculum für Aktivitäten zum Kapazitätsaufbau

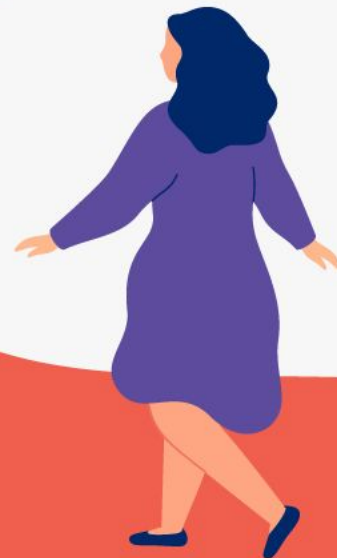
Dieses Curriculum fasst die Informationen zusammen, die während der Online-Aktivitäten zum Kapazitätsaufbau behandelt wurden. Es richtet sich an alle Mitarbeitende, die in Aufnahmezentren, Vereinen, Community-Zentren usw. mit Geflüchteten arbeiten und ihre Kenntnisse in den genannten Bereichen ausbauen möchten. Der Inhalt des Curriculums ist in die folgende 7 Module unterteilt:

- Safe Spaces für Frauen und Mädchen (WGSS): Ziele und Leitprinzipien für ein Empowerment-Modell;
- Einführung in die Leitprinzipien zum Thema Menschenhandel;
- Geschlechtsspezifische Gewalt: Einführung in Theorie und Grundkonzepte;
- Methodik der kulturellen Übersetzung;
- Diversitätsmanagement in interkulturellen Kontexten;
- Kinderschutz & Kinderbetreuung in Safe Spaces für Frauen und Mädchen (WGSS);
- Genderidentitäten und LGBTQI+-Inklusion.

Safe Spaces für Frauen und Mädchen (WGSS): Ziele und Leitprinzipien für ein Empowerment-Modell

Zusammengestellt von IRC

Was ist ein Safe Space für Frauen und Mädchen (WGSS)?

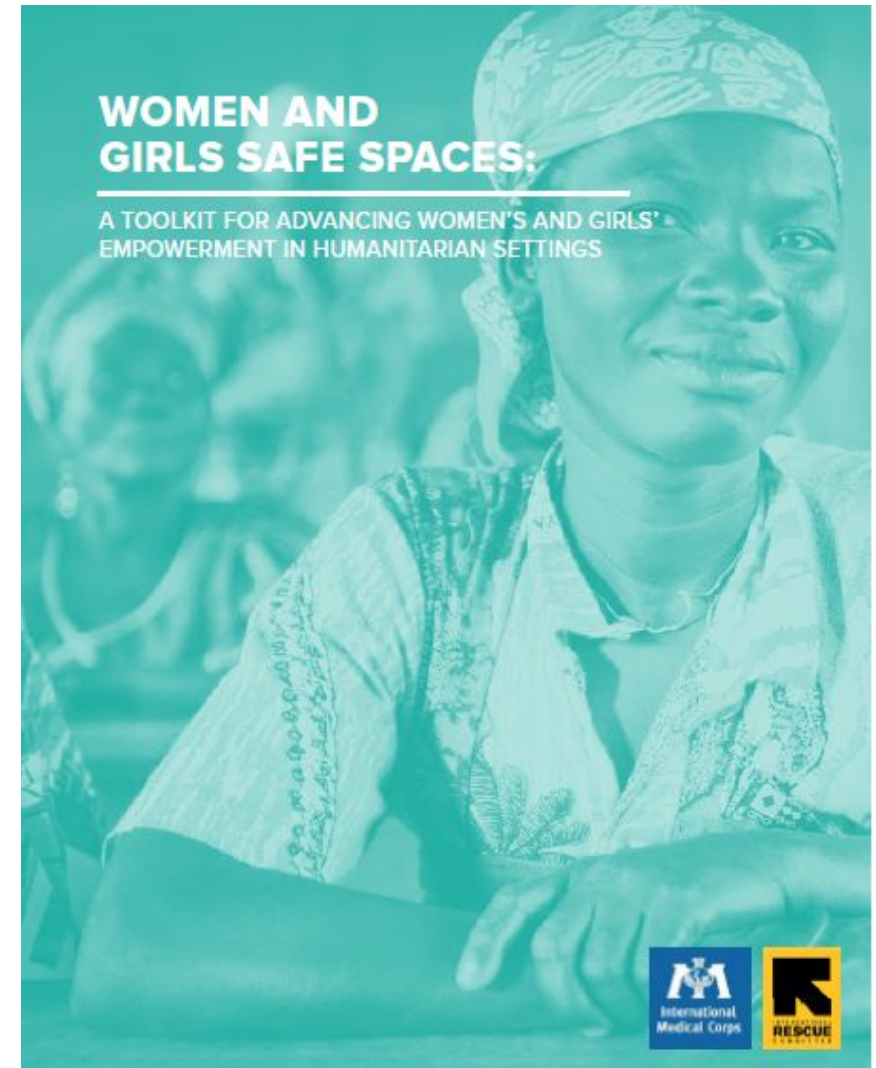
- Ein Raum *nur für Frauen und Mädchen*.
- Ein Ort, an dem sich Frauen und Mädchen körperlich und emotional *sicher* fühlen können.
- Ein Ort, an dem Frauen und Mädchen mithilfe von *Empowerment*-Prozessen unterstützt werden.

Definition aus dem WGSS-Toolkit:

Ein WGSS ist „ein Ort, an dem die physische und emotionale Sicherheit von Frauen und Mädchen gewährleistet wird und an dem Frauen und Mädchen durch Empowerment-Prozesse unterstützt werden.“

Das WGSS-Toolkit

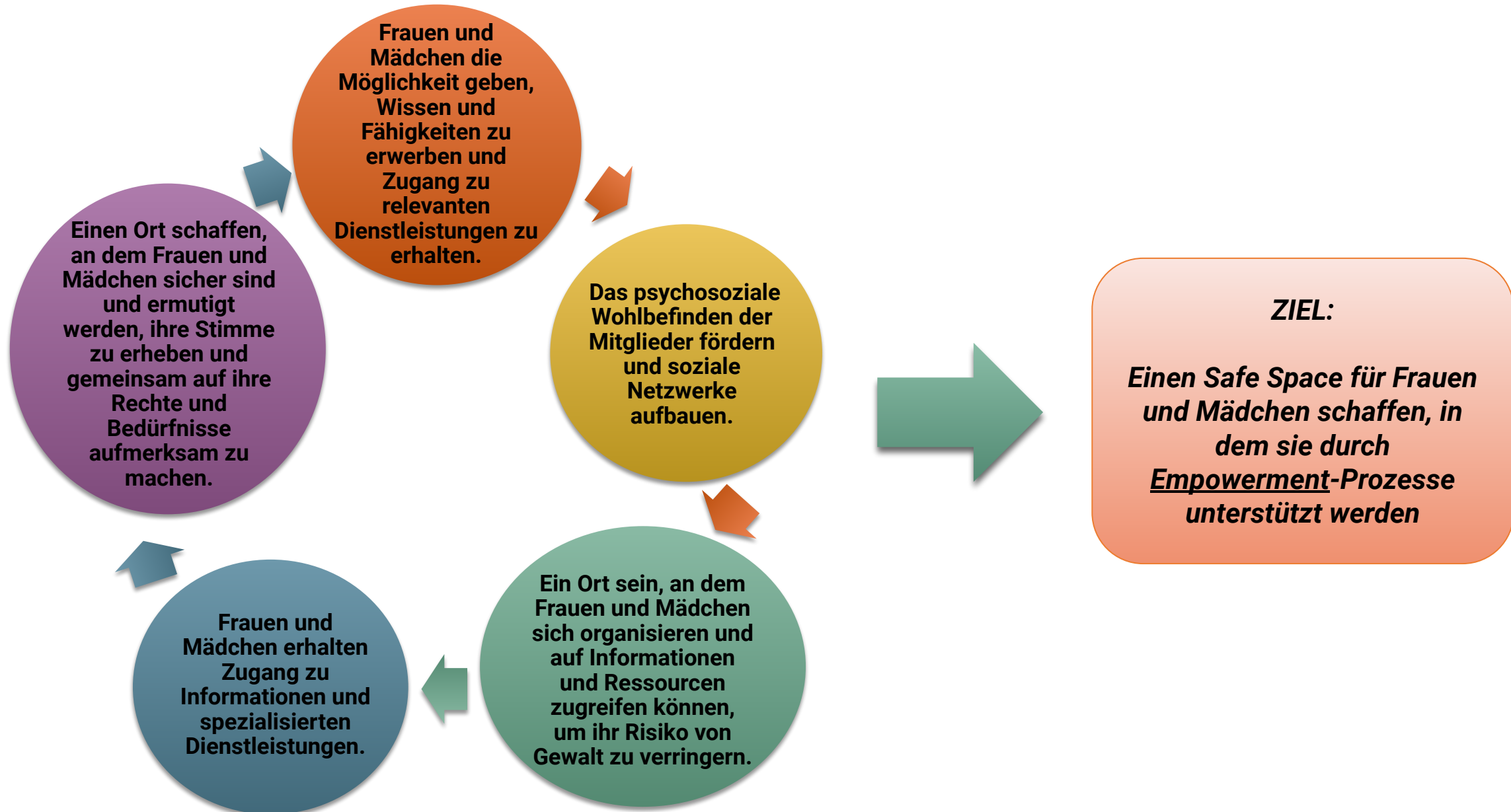
- wurde gemeinsam von International Rescue Committee (IRC) und International Medical Corps (IMC) erstellt.
- wurde in Zusammenarbeit mit verschiedenen Ländern in Afrika, Asien, Lateinamerika, Europa und im Nahen Osten entwickelt und getestet.
- wird an die Kontexte angepasst, in denen es eingesetzt werden soll.
- enthält Schritt-für-Schritt-Anleitungen und Hilfestellungen.
- enthält Tipps und Hilfsmittel für die Anpassung an den jeweiligen Kontext.

Das WGSS-Modell als Schutzmaßnahme

Das WGSS-Modell hängt eng mit Maßnahmen gegen geschlechtsspezifische Gewalt zusammen. Hier steht der **Empowerment-Prozess** im Mittelpunkt, um das Machtungleichgewicht zwischen Frauen und Männern zu beseitigen. Im Zusammenhang mit geschlechtsspezifischer Gewalt werden Safe Spaces für Frauen- und Mädchen seit Jahrzehnten von Akteur*innen in humanitären Programmen genutzt. Sie sind eine **Anlaufstelle für Frauen und jugendliche Mädchen**. Diese können dort Sorgen und Bedenken melden, die ihren Schutz betreffen, ihre Bedürfnisse äußern, sowie Zugang zu lokalen Hilfsdiensten erhalten.

Was sind die Aufgaben eines WGSS?

WGSS-Leitprinzipien

- **EMPOWERMENT:** Ein Umfeld schaffen, das ein Gefühl von Eigenverantwortung und Zugehörigkeit fördert. Zeigt, dass Frauen und Mädchen nicht einfach Hilfeempfängerinnen sind, sondern aktiv Veränderung schaffen und bezieht sie in die Planung und Umsetzung des WGSS ein. Dieser Prozess fördert die Fähigkeit von Einzelpersonen und Communities, die Kontrolle über ihr eigenes Leben und ihr Umfeld zu übernehmen, das Machtungleichgewicht unterdrückter Systeme (insbesondere des Patriarchats) zu beseitigen und ungleiche Machtverhältnisse zu erkennen und zu verändern.
- **SOLIDARITÄT:** Unterstützende Beziehungen fördern das Vertrauen und positive Bewältigungsstrategien. Sie stärken gleichzeitig die sozialen Netzwerke, die für die Heilung der Überlebenden und ihre emotionale Sicherheit von zentraler Bedeutung sind. Dies folgt dem feministischen Ansatz, **Macht zu bündeln, um das Teilen von Informationen, Mentoring und Zusammenarbeit zu fördern.**

WGSS-Leitprinzipien

- **VERANTWORTUNG:** WGSS sind auf verschiedenen Ebenen dafür verantwortlich, die Sicherheit und Vertraulichkeit für Frauen und Mädchen zu gewährleisten. Sie sollten ihre Erfahrungen und Sorgen jederzeit offen teilen können und die Möglichkeit haben, die Entscheidungsfindung im Rahmen der WGSS durch ihr Feedback zu beeinflussen.
- **INKLUSION:** WGSS setzen sich für Diversität ein und dafür, die Teilhabe von Frauen und Mädchen an allen Prozessen zu verbessern. Alle Mitarbeitenden und Freiwilligen der WGSS müssen unparteilich und inklusiv handeln und diese Werte in ihren Haltungen und Überzeugungen verkörpern.
- **ZUSAMMENARBEIT:** WGSS möchten Frauen und jugendliche Mädchen von den Randbereichen der humanitären Hilfe in den Mittelpunkt sozialer Unterstützungs- und Integrationssysteme und ihrer Communities bringen. Dazu fördern und nutzen WGSS strategisch die Beziehungen, die Frauen und Mädchen dabei helfen, mit Personen und Institutionen in ihrem Leben zusammenzuarbeiten, zu verhandeln, sie zu beeinflussen, zu kontrollieren und zur Verantwortung zu ziehen.

Warum nur Frauen und Mädchen?

- Räume, die ausschließlich Frauen und Mädchen vorbehalten sind, gewährleisten ihre **physische und emotionale Sicherheit**.
- Sie bieten Frauen und Mädchen die Möglichkeit, sich weiterzuentwickeln und sich dabei sicher und **von anderen akzeptiert** zu fühlen.
- Räume, die ausschließlich Frauen und Mädchen vorbehalten sind, schaffen notwendige Bedingungen für Frauen und Mädchen, um sich **gegenseitig zu unterstützen** und soziale Netzwerke von Frauen für Frauen zu schaffen.

Welche Rolle spielen Männer und jugendliche Jungen?

- Die Einbindung von Männern und Jungen als wichtige Interessengruppen durch gezielte WGSS-Outreach-Maßnahmen ist entscheidend. Nur so können wir ihre **Unterstützung** für die WGSS gewinnen und ihren Einfluss nutzen, um die Akzeptanz der Community für die WGSS zu sichern und zu steigern.
- Sie können die Meinung anderer Community-Mitglieder bezüglich WGSS-Initiativen **beeinflussen**.
- Sie können **Verbündete werden**, um geschlechtsspezifische Gewalt in der Community zu verhindern und ein sicheres Umfeld zu schaffen.
- Durch einen sicherheitsorientierten „Do-No-Harm“-Ansatz wird ihre Rolle und ihre Einbindung in die Arbeit sinnvoll genutzt, insbesondere bei der ersten grundlegenden Kontextanalyse. Frauen und Mädchen müssen in die Frage miteinbezogen werden, welche Rolle Männern und Jungen aus ihren Gemeinden zukommen kann.

Das WGSS-Modell

Die Gründung eines WGSS beinhaltet mehrere wichtige Schritten, die die Nachhaltigkeit und Wirksamkeit langfristig sicherstellen sollen. Der Projektzyklus für die Gründung und Leitung eines WGSS umfasst die folgenden Phasen:

- 1) Kontextanalyse
- 2) Gründung
- 3) Personal – Rekrutierung und Aufgaben von WGSS-Mitarbeitenden
- 4) Kapazitätsaufbau – Schulungen für WGSS-Mitarbeitende
- 5) Durchführung der Aktivitäten, einschließlich Monitoring und Evaluierung
- 6) Gestärktes Verlassen des WGSS

Schritt eins: Die Kontextanalyse

Vor der Gründung des WGSS muss eine Kontextanalyse durchgeführt werden. In dieser Phase ist es wichtig,...

- Frauen und Mädchen als **Entscheidungsträgerinnen** einzubeziehen. Dabei sollten möglichst viele unterschiedliche Frauen und Mädchen befragt werden.
- **Vertrauen** in der Community aufzubauen, um ein bestmögliches Ergebnis der Analyse zu erreichen.
- Die **Sicherheitsrisiken** für die befragten Person **so gering wie möglich zu halten**.

1. Die Kontextanalyse

Analyseinstrumente:

- Interviews mit Schlüsselpersonen
- Fokusgruppen mit Frauen und Mädchen
- Fokusgruppendifkussion mit den Communities
- Service Mapping
- Analyse der Interessengruppen
- Erstellung sicherer Landkarten (sog. Safety Mapping)
- Community Mapping

All diese Analyseinstrumente sind im WGSS-Toolkit enthalten und können an die Bedürfnisse und Umstände des lokalen Kontexts angepasst werden.

Schritt zwei: Gründung des WGSS

Die Gründungsphase besteht darin, die notwendigen Schritte für den Start eines WGSS zu identifizieren:

- Namensgebung und Abgrenzung des WGSS
- Überlegungen zum Inklusions- und Diversitätsmanagement innerhalb des WGSS
- Auswahl des WGSS-Standorts
- Festlegung der Räumlichkeiten des WGSS
- Sicherstellen der Akzeptanz in der Community
- Berücksichtigen von Feedback der teilnehmenden Frauen und Mädchen des WGSS

2. Gründungsphase – Namensgebung und Abgrenzung des WGSS

Die Namensgebung des WGSS verleiht dem Ort eine **Identität** und definiert die Absicht, die hinter dem Safe Space steht.

Ein WGSS ist **KEIN*E**:

- Versteck/Unterkunft: Safe Spaces sind nicht dazu gedacht, ein Ort der unmittelbaren Sicherheit in Notfällen oder eine vorübergehende Zuflucht zu sein.
- Raum für Kinder: Diese werden zum direkten Schutz von Kindern gegründet und häufig in Notsituationen genutzt.
- Beratungsstelle/Community-Zentrum: Dies sind öffentliche Orte, an denen sich Frauen und Männer zu sozialen Aktivitäten treffen können und die ihre gesellschaftliche Teilhabe fördern.
- „One-Stop-Center“: Diese bieten Dienstleistungen für Überlebende von Gewalt an. Sie sind manchmal an Krankenhäuser oder andere größere Einrichtungen angegliedert und bieten viele verschiedene Dienstleistungen an, unter anderem Gesundheitsversorgung und Rechtsberatung.

2. Gründungsphase – Inklusion und Diversität

Frauen und Mädchen **sind in vielerlei Hinsicht sehr verschieden (z. B. hinsichtlich kultureller, sozialer und wirtschaftlicher Aspekte)**. Daher ist es wichtig, verschiedene Aktivitäten und Ansätze zu berücksichtigen, die allen Teilnehmerinnen des WGSS das Gefühl geben, einbezogen und akzeptiert zu werden. Bei der Gründung eines WGSS muss eine **Analyse möglicher Hindernisse durchgeführt werden**, die Frauen und Mädchen von der Teilnahme am WGSS abhalten könnten.

Häufige Hindernisse, die Frauen und Mädchen von der Teilnahme am WGSS abhalten, sind:

- **Einstellungen bzw. gesellschaftliche Hindernisse** – Patriarchale oder sexistische Einstellungen sind eines der größten Hindernisse für die volle und gleichberechtigte Beteiligung von Frauen und Mädchen in humanitären Kontexten. Besonders davon betroffen sind Frauen und Mädchen, die sich als divers betrachten, denn sie sind oftmals auch von Altersdiskriminierung, Homophobie, Transphobie, Rassismus und Vorurteilen aufgrund von Behinderung, sozialer Schicht usw. betroffen. Es ist wichtig, dass WGSS-Mitarbeitende deutlich machen, dass alle Frauen und Mädchen im WGSS gleichermaßen willkommen sind. Andernfalls könnten einige von ihnen befürchten, mit denselben negativen Einstellungen konfrontiert zu werden wie in der breiteren Community und aus diesem Grund nicht teilnehmen.

2. Gründungsphase – Inklusion und Diversität

- **Informationsbarrieren** – Sie entstehen, wenn Informationen nicht für alle zugänglich gemacht werden. Diese Art von Hindernis ist oft nicht sichtbar, sie ist jedoch gleichermaßen relevant. Sie schließt vor allem diverse Frauen und Mädchen aus, insbesondere diejenigen mit Seh- oder Hörbehinderungen.
- **Mangelnde Vertraulichkeit** – WGSS sind eine wichtige Anlaufstellen für Überlebende, um über ihre Gewalterfahrungen zu sprechen und Unterstützung zu suchen. Der WGSS ist Frauen und Mädchen vorbehalten und seine Struktur schützt die Überlebenden davor, dass andere von ihren Erfahrungen erfahren. Dennoch ist es wahrscheinlich, dass einige andere Teilnehmerinnen und Mitarbeitende des WGSS von den Erlebnissen der Überlebenden erfahren. Der WGSS muss daher ein Umfeld schaffen, in dem sowohl Mitarbeitende als auch Teilnehmerinnen die Erfahrungen aller Überlebenden streng vertraulich behandeln.

2. Gründungsphase – Inklusion und Diversität

- **Stigmatisierung und soziale Isolation** – Diverse Frauen und Mädchen, die in ihren Communities bereits ausgeschlossen oder vernachlässigt werden, befürchten möglicherweise, dass im WGSS dieselben Dynamiken vorherrschen könnten wie in ihrer Community. Dies gilt insbesondere für Frauen und Mädchen, die von ihren Familien versteckt oder isoliert werden (z. B. aufgrund ihres Alters oder einer Behinderung) oder die ihre Identität verbergen müssen, da sie aufgrund ihrer ethnischen Zugehörigkeit, Religion, sexuellen Orientierung oder Genderidentität von Diskriminierung und Gewalt betroffen sind.

2. Gründungsphase – Auswahl der Standortkriterien

Um bei der Wahl des WGSS-Standorts die richtige Entscheidung zu treffen, ist es wichtig, relevante Kriterien zu berücksichtigen. Die folgenden Überlegungen veranschaulichen das Zusammenspiel verschiedener Faktoren, die bei der Auswahl des Standorts berücksichtigt werden sollten:

- **Sicherer und erreichbarer Zugang zum Standort und den umliegenden Dienstleistungen** – Informationen von diversen Frauen und Mädchen sowie von Community-Mitgliedern über mögliche Orte in der Community, an denen der WGSS sicher und für alle zugänglich ist; Informationen darüber, welche Bedingungen oder Hindernisse den Zugang bestimmter Gruppen oder aller Frauen und Mädchen zum WGSS verhindern könnten.

2. Gründungsphase – Auswahl der Standortkriterien

- **Nähe zu oder Verfügbarkeit von anderen Dienstleistungen** – Den WGSS in der Nähe anderer Dienstleistungsanbieter*innen aufzubauen, hilft dabei, ganzheitliche Ansätze anzubieten und Ersthilfe-Leistungen in Partnerschaft mit lokalen, Community-basierten Organisationen zu ermöglichen.
- **Verfügbarkeit von Grundstücken, Infrastruktur und Vorschriften durch Dritte** – Der WGSS-Standort könnte durch infrastrukturelle oder politische Hindernisse beeinflusst werden. Daher ist es essenziell, die wichtigsten Interessengruppen in den Standortfindungsprozess einzubeziehen und Informationen über administrative Anforderungen, formelle und gewohnheitsrechtliche Vorschriften zu sammeln.

2. Gründungsphase – Räumlichkeiten

Die physische Umgebung und Gestaltung unterscheidet sich von einem zum anderen WGSS. Das liegt zum einen daran, dass die Strukturen jeweils vorherrschende kulturelle Normen widerspiegeln sollten. Zum anderen sollten sie die Unterschiede in Bezug auf verfügbare Ressourcen, das Programmumfeld und die jeweils passenden Umsetzungsmethoden berücksichtigen. Trotz dieser Unterschiede **sollten alle WGSS den Zugang für alle Frauen und Mädchen gewährleisten** (einschließlich Menschen mit körperlichen Behinderungen) .

Die folgenden räumlichen Anforderungen sollten alle WGSS weltweit erfüllen:

- **1 Raum für Aktivitäten.** In jedem WGSS muss es mindestens einen Raum speziell für Gruppenaktivitäten geben.
- **1 Raum für Einzelgespräche.** In jedem WGSS muss es mindestens einen Raum speziell für Einzelgespräche geben.
- **1 zusätzlicher Raum für Aktivitäten, der nur von jugendlichen Mädchen genutzt wird.** Dies ermöglicht den gleichberechtigten Zugang zu Räumen und Programmen für erwachsene Frauen und jugendliche Mädchen und zusätzlich einen separaten Raum pro Gruppe.

2. Gründungsphase – Räumlichkeiten

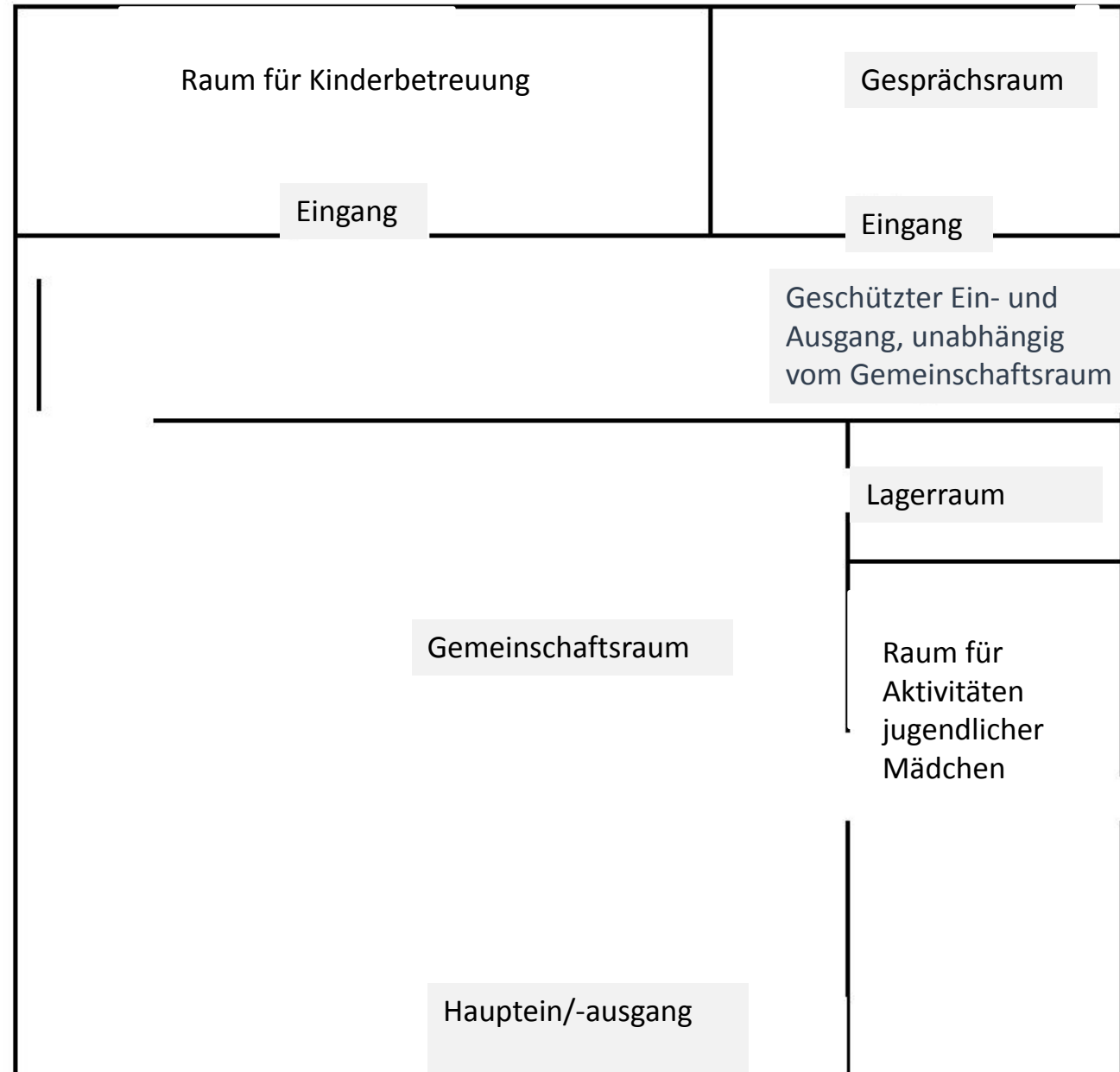
- **1 Raum für Kinderbetreuung.** Kinderbetreuung ist der wichtigste Aspekt für den Zugang und die Teilnahme von Frauen und jugendlichen Mädchen an WGSS-Aktivitäten. Dies gilt insbesondere dort, wo es keine alternativen Kinderbetreuungsmöglichkeiten oder Kinderschutzdienste gibt.
- **1 Lagerraum für Materialien und Wertgegenstände.** Dies ist notwendig, um die sichere Verwaltung der Programmressourcen und Wertgegenstände innerhalb des WGSS zu gewährleisten.

Die oben genannten Anforderungen sind Mindestanforderungen, die alle WGSS erfüllen sollten. Es gibt weitere Räume, die für die Gründung eines WGSS sehr vorteilhaft, aber nicht zwingend notwendig sind, wie z. B.: Ein Büroraum für Mitarbeitende, ein Empfangsbereich zur Information der Frauen und Mädchen, eine Küche und ein Außenbereich für Aktivitäten im Freien.

2. Gründungsphase – Räumlichkeiten

Andere wichtige Räume:

- Empfangsbereich/ Flur
- Küche
- Lagerraum
- Toiletten

2. Gründungsphase – Sicherstellen der Akzeptanz in der Community

Die Einbindungsstrategie hängt von den Gruppen in der Community ab, die Einfluss auf das Leben der Frauen und Mädchen haben (z. B. die Eltern für die Teilnahme jugendlicher Mädchen). Sie sollte in allen Umsetzungsphasen berücksichtigt werden.

- Mögliche Interessengruppen identifizieren: Community-Vorsteher*innen, religiöse Führungspersonen, Betreuungspersonen und Eltern, Männer und jugendliche Jungen;
- Sie in verschiedene Gründungsphasen der WGSS einbeziehen;
- Spezielle Aktivitäten/Veranstaltungen organisieren, an denen sie beteiligt sind;
- Mit Flyern und anderen Materialien über den WGSS informieren.

2. Gründungsphase – Sicherstellen der Akzeptanz in der Community

- Große Veranstaltungen wie Community-Treffen, internationale Tage und Aktivitäten für Männer ermöglichen es den Interessengruppen, sich in die Aktivitäten der WGSS einzubringen und sie als wichtigen Dienst/Raum für Frauen und Mädchen anzuerkennen.
- Dafür sorgen, dass Männer dem WGSS gegenüber nicht misstrauisch sind. Es ist wichtig, Geschlechterdynamiken zu verstehen, und im Rahmen von Informationsveranstaltungen zu erklären, was ein WGSS ist bzw. was nicht und warum es wichtig ist, in der Community einen Raum nur für Frauen zu haben.
- Den Fokus nicht zu sehr darauf legen, dass der WGSS als zentrale Anlaufstelle für Überlebende von geschlechtsspezifischer Gewalt dient, um Zugang zu entsprechenden Dienstleistungen zu erhalten. Auch wenn Transparenz sehr wichtig ist, sollte der Sinn und Zweck des WGSS ganzheitlich erklärt werden und der Fokus nicht ausschließlich auf Programmen zu geschlechtsspezifischer Gewalt liegen.

2. Startphase – Feedback berücksichtigen

Es ist wichtig, dass die Frauen und Mädchen, die am WGSS teilnehmen, ihr Feedback zu den dort angebotenen Dienstleistungen und Aktivitäten geben können. In Absprache mit den Frauen und Mädchen müssen dazu Feedback-Kanäle festgelegt werden, über die Gefühle und Eindrücke mitgeteilt werden können. Dies ist entscheidend, um Verantwortung für die Aktivitäten übernehmen zu können, und sicherzustellen, dass Frauen und Mädchen aktiv teilhaben. Die richtige Auswahl des am besten geeigneten Feedback-Kanals für die Gruppe stellt sicher, dass relevante Daten erhoben werden können.

Beispiele:

- Briefkästen im WGSS, in die Frauen und Mädchen anonym Feedback werfen können;
- Befragungen der Teilnehmerinnen in Form von schriftlichen Fragebögen oder Einzelinterviews;
- Austauschforen für Frauen und Mädchen oder Fokusgruppendifkussionen;
- Andere relevante Instrumente, um Feedback zu sammeln.

2. Startphase – Feedback berücksichtigen

Frauen sind keine passiven „Begünstigten“ im WGSS. Sie tragen auf unterschiedliche Weise aktiv zum Leben im WGSS bei, so dass sie zugleich etwas **erhalten** und etwas **beitragen**.

Frauen ERHALTEN	Frauen GEBEN
Respekt von Mitarbeitenden und anderen Teilnehmerinnen, die sie als gleichberechtigte Mitglieder im WGSS willkommen heißen.	Respekt gegenüber der Privatsphäre anderer Frauen und Mädchen.
Informationen über verfügbare Dienstleistungen und über Unterstützungsmöglichkeiten für ihre Sicherheit.	Raum für Diversität; sie heißen jede Frau und jedes Mädchen willkommen.
Zugang zu verschiedenen Dienstleistungen, die ihr Wohlbefinden und ihre Sicherheit fördern.	Emotionale Unterstützung für andere Frauen durch Beziehungen und soziale Netzwerke, die sie aufbauen.
Emotionale Unterstützung von anderen Frauen.	Ihre Erfahrungen, ihr Wissen und ihre Fähigkeiten, um diese mit anderen Frauen und Mädchen zu teilen.
Aufbau von Fähigkeiten und die Möglichkeit, diese in die Praxis umzusetzen.	Einen Beitrag zum gemeinsamen Raum, indem sie eine aktive Rolle übernehmen.
Die Macht, den gemeinsamen Raum auszuwählen, mitzubestimmen und zu beeinflussen.	Konstruktives Feedback an die WGSS-Mitarbeitenden, um die Relevanz und Qualität der WGSS-Programme sicherzustellen.

3. Personal – Rekrutierung und Aufgaben von WGSS-Mitarbeitenden

Bei der Rekrutierung von Mitarbeitenden eines WGSS kann es von Vorteil sein, **ein Organigramm zu erstellen, das die Zusammensetzung des WGSS-Teams darstellt**. Die richtige Personalstruktur für einen WGSS hängt von den Dienstleistungen und Aktivitäten ab, die dort angeboten werden. Sie muss auf die spezifischen Bedürfnisse, Kapazitäten und Ressourcen des jeweiligen WGSS zugeschnitten sein. Zu den Stellen eines WGSS gehören üblicherweise:

- **WGSS-Koordinator*in** – Ein*e Mitarbeitende*r, der*die für die allgemeine Supervision und für die Sicherheit, Koordination, Verantwortung und Rolle des WGSS verantwortlich ist.
- **Facilitator*innen für Aktivitäten** – Mitarbeitende, die für die Aktivitäten im WGSS verantwortlich sind.
- **Community-Outreach-Facilitator*in** – Ein*e Mitarbeitende*r, der*die für die Aktivitäten verantwortlich ist, die den sicheren Zugang zu WGSS-Programmen verbessern. Die Outreach-Arbeit der WGSS variiert je nach Bedarf und Kontext, umfasst aber in der Regel die Verbreitung von Informationen, Sensibilisierungsmaßnahmen und die Koordination mit Führungspersonen und Interessengruppen.

3. Personal – Rekrutierung und Aufgaben von WGSS-Mitarbeitenden

- **Weitere relevante Mitarbeitende** sind je nach angebotenen Dienstleistungen und Kontext Dolmetscher*innen, Mitarbeitende für reproduktive Gesundheit, Rechtsbeistand, Sozialarbeiter*innen im Bereich geschlechtsspezifische Gewalt, Kinderbetreuer*innen usw.

4. Kapazitätsaufbau für WGSS-Mitarbeitende

Eine der wichtigsten Komponenten der WGSS-Umsetzung ist der Kapazitätsaufbau für Mitarbeitende des WGSS. Dazu gehört eine Bewertung, Überprüfung und Planung der Kapazitäten, sowie der Einsatz von Zeit, Personal und Engagement und die Erstellung maßgeschneiderter Ressourcen und Facilitations- bzw. Mentoring-Fähigkeiten.

Es ist ein guter Ausgangspunkt, die **Kapazitäten und Fähigkeiten der einzelnen Mitarbeitenden** zu ermitteln. So kann eine individuelle Unterstützung der Mitarbeitenden, die die jeweiligen Maßnahmen durchführen, gewährleistet werden und die Bereiche identifiziert werden, die besonders gestärkt werden müssen. Es ist wichtig, den Schulungsbedarf konstant zu überprüfen und Materialien zu den wichtigsten Inhalten der Schulungen bereitzustellen, damit Mitarbeitende sie im Falle von Unsicherheit jederzeit konsultieren können.

4. Kapazitätsaufbau für WGSS-Mitarbeitende

Es folgen die Themen, mit denen die Mitarbeitenden je nach Rolle vertraut sein sollten.

ALLE MITARBEITENDEN (Mitarbeitende im Bereich Unterstützung bei geschlechtsspezifischer Gewalt, Sozialarbeiter*innen, Fallmanager*innen, Mitarbeitende zur Prävention geschlechtsspezifische Gewalt)	MITARBEITENDE für Programm- und WGSS-Aktivitäten (Koordinator*innen, Outreach-Mitarbeitende, Facilitator*innen)	FÜHRUNGSKRÄFT E UND PERSONALVER- ANTWORTLICHE	AUSGELAGERTE DIENSTE (Rechtsbeistand, medizinische oder psychologische Unterstützung, Lebensunterhalt)
Safeguarding/Schutz vor sexueller Ausbeutung und Missbrauch	Feministische WGSS-Ansätze	Personalbetreuung	Safeguarding/Schutz vor sexueller Ausbeutung und Missbrauch
Wichtige Konzepte zu geschlechtsspezifischer Gewalt	Bereitstellung mobiler Dienstleistungen	Mentoring und Supervision	Wichtige Konzepte zu geschlechtsspezifischer Gewalt
Wichtige WGSS-Konzepte	Arbeit mit jugendlichen Mädchen		Wichtige WGSS-Konzepte

4. Kapazitätsaufbau für WGSS-Mitarbeitende

ALLE MITARBEITENDEN (Mitarbeitende im Bereich Unterstützung bei geschlechtsspezifischer Gewalt, Sozialarbeiter*innen, Fallmanager*innen, Mitarbeitende zur Prävention geschlechtsspezifische Gewalt) Umgang mit und Reaktion auf die Offenlegung von Fällen geschlechtsspezifischer Gewalt	MITARBEITENDE für Programm- und WGSS-Aktivitäten (Koordinator*innen, Outreach-Mitarbeitende, Facilitator*innen) WGSS Toolkit – spezifische Instrumente je nach WGSS-Rolle	FÜHRUNGSKRÄFT E UND PERSONALVER- ANTWORTLICHE	AUSGELAGERTE DIENSTE (Rechtsbeistand, medizinische oder psychologische Unterstützung, Lebensunterhalt) Umgang mit und Reaktion auf die Offenlegung von Fällen geschlechtsspezifischer Gewalt
Diversität und Inklusion Menschenhandel WGSS-Umsetzung/Zeitplanung/Verf ahren	Selbstfürsorge Menschenhandel		

5. Umsetzung der WGSS-Aktivitäten

Bei der Umsetzung der Aktivitäten im WGSS müssen einige wichtige Kriterien beachtet werden, um eine sichere Teilnahme für alle zu ermöglichen. Die Aktivitäten müssen...

- **an den Kontext angepasst sein.** Um Frauen und Mädchen zu ermutigen und ihnen zu ermöglichen, den WGSS zu besuchen, sollten die angebotenen Dienstleistungen und Aktivitäten auf den jeweiligen Kontext zugeschnitten sein. Sie sollten die verschiedenen Bedürfnisse, Erfahrungen, Altersgruppen und Gefühle der Frauen und Mädchen widerspiegeln, die den Safe Space aufsuchen.
- **von Frauen und Mädchen geführt sein.** Dazu sollten im WGSS während der Umsetzungsphase Möglichkeiten für Frauen und Mädchen geschaffen werden, Fähigkeiten und Wissen zu erwerben und eine aktive Rolle bei der Programmentwicklung zu übernehmen. So kann Empowerment aktiv gefördert werden.
- **die Community einbeziehen.** So kann die Akzeptanz des WGSS seitens der Community gefördert und sichergestellt werden, dass Frauen und Mädchen Zugang zum WGSS haben und daran teilnehmen möchten. Die Outreach-Arbeit kann viele Formen annehmen, z. B. Informationsveranstaltungen, Hausbesuche oder schriftliche Informationsbroschüren.

5. Umsetzung der WGSS-Aktivitäten

Das Hauptziel eines WGSS ist **tiefgreifende Veränderung** durch **Empowerment**.

Im Rahmen der WGSS wird Empowerment definiert als ein Prozess, der die Fähigkeit von Einzelpersonen und Communities fördert, die Kontrolle über ihr Leben und ihr Umfeld selbst in die Hand zu nehmen. Es gibt verschiedene Arten von Empowerment, zu denen die WGSS-Aktivitäten beitragen.

Beim Aufbau der WGSS-Aktivitäten ist der Begriff des Empowerments im Mittelpunkt. Die Analyse der Arten von Empowerment kann mithilfe der Ebenen der Veränderung stattfinden, die erreicht werden sollen.

Unstrukturierte und semi-strukturierte Programme zur psychosozialen Unterstützung im Bereich geschlechtsspezifische Gewalt sollen beispielsweise durch Empowerment-Aktivitäten zur Emanzipation der Frauen beitragen. Deshalb ist es wichtig zu bestimmen, welche Arten von Empowerment bei einer Aktivität im Fokus stehen sollen. So lässt sich feststellen, auf welche Ebene von Veränderung eine Aktivität abzielt: intrapersonell, interpersonell oder systemisch.

5. Umsetzung der WGSS-Aktivitäten

Intrapersonell

Fördert die Aktivität bei den Frauen eine Veränderung in Bezug auf das, was sie über sich selbst denken?

Interpersonell

Fördert die Aktivität eine Veränderung in der Art und Weise, wie die Frauen andere wertschätzen und ihren Blick auf die Welt?

Systemisch

Fördert die Aktivität eine Veränderung von Strukturen, Annahmen, Philosophien, Regeln und/oder Rollen?

Persönliches Empowerment umfasst Aktivitäten, die das Selbstvertrauen, das Selbstbewusstsein und die Selbstachtung von Frauen und Mädchen stärken und sie dabei unterstützen, für ihre Rechte einzustehen und Entscheidungen zu treffen. Persönliches Empowerment konzentriert sich vor allem auf Aktivitäten, die das Selbstvertrauen, den Selbstwert und andere Aspekte des „Ichs“ der Frauen stärken.

Kognitives Empowerment umfasst meist Aktivitäten, die sich auf zwischenmenschliche Entwicklung und Veränderungen konzentriert.

Soziokulturelles Empowerment umfasst Aktivitäten und Dienstleistungen, die die Teilhabe von Frauen am öffentlichen Leben verbessern, sowie Möglichkeiten zur Mobilisierung und Organisation von sozialem Wandel bieten. Diese wirken auf der systemischen Ebene von Veränderung.

Psychosoziales Empowerment umfasst Aktivitäten und Dienstleistungen, die die Stärken von Frauen und Mädchen anerkennen und auf diesen aufbauen, ihre Meinungsfreiheit fördern sowie ihre Fähigkeit zur positiven Stressbewältigung und gegenseitiger Unterstützung verbessern. Diese wirken sowohl auf der intra- als auch auf der interpersonellen Ebene von Veränderung.

5. Umsetzung der WGSS-Aktivitäten

Die folgende Liste veranschaulicht die Verbindung zwischen den **Zielen des WGSS, den Hauptaktivitäten, an denen WGSS- oder Community-Mitglieder teilnehmen, und den verschiedenen Arten von Empowerment, die diese Aktivitäten fördern.**

Ziel 1: WGSS unterstützen Frauen und Mädchen beim Zugang zu Wissen, Fähigkeiten und verschiedenen relevanten Dienstleistungen.

Mögliche WGSS-Aktivitäten, die zur Erreichung dieses Ziels beitragen, sind:

- Orientierungsveranstaltungen für neue Mitglieder
- Verbreitung von Informationen über verfügbare Dienstleistungen
- Weiterverweisung an andere Dienste
- Regelmäßiges Service Mapping
- Informationsveranstaltungen, die von anderen Dienstleister*innen durchgeführt werden (Rechtsberatung, Ernährungs- oder Sexualgesundheitsdienstleister*innen)
- Gruppensitzungen für jugendliche Mädchen zur Vermittlung wichtiger Alltagskompetenzen
- Gruppen zum Fähigkeitsaufbau oder Schulungen durch andere Dienstleister*innen (berufliche Bildung bzw. Sicherung des Lebensunterhalts)

5. Umsetzung – Aufbau der Aktivitäten

Ziel 2: WGSS fördern das psychosoziale Wohlbefinden der Frauen und Mädchen und die Bildung sozialer Netzwerke

Mögliche WGSS-Aktivitäten, die zur Erreichung dieses Ziels beitragen, sind:

- Künstlerische Aktivitäten (z. B. Musik, Tanz, Theater, Zeichnen)
- Bewegung und Sport (z. B. Yoga, Volleyball, Fußball)
- Freizeit- und Entspannungsaktivitäten (z. B. Teezeremonien, Meditation, Geschichten erzählen und Filme schauen)
- Handwerkliche Tätigkeiten (z. B. Seifenherstellung, Schneider, Korbflechten)
- Initiativen zur Community-Entwicklung (z. B. Gartenarbeit, Sanierung von gemeinschaftlich genutzten Räumen)
- Positive Selbsthilfegruppen (Selbsthilfegruppen für junge Mütter oder zur Community-Entwicklung)
- Gemeinschaftliche einkommensschaffende Maßnahmen zur Unterstützung des WGSS

5. Umsetzung – Aufbau der Aktivitäten

Ziel 3: WGSS sind Orte, an dem Frauen und Mädchen sich organisieren und Informationen erhalten, um ihr Risiko von Gewalt zu verringern.

Mögliche WGSS-Aktivitäten, die zur Erreichung dieses Ziels beitragen, sind:

- Moderierte Diskussionen, um Gefahren und Sicherheitsrisiken zu verstehen
- Sensibilisierung für die Risiken geschlechtsspezifischer Gewalt, einschließlich sexueller Ausbeutung und Missbrauch und die verfügbaren Hilfsdienste
- Informationen zum Menschenhandel und darüber, wie man Menschenhandel erkennt und Hilfe sucht (einschließlich Informationen über verfügbare Hilfsdienste)
- Sensibilisierungsveranstaltungen zu Feedback- und Meldemechanismen
- Community Mapping und Sicherheitsplanung einschließlich Sicherheitsaudits
- Informationsveranstaltungen von Sicherheitsakteur*innen (Friedenstruppen, Polizei, Community Watch Groups)
- Direkte oder über Dienstleister*innen organisierte Ausgabe sogenannter „Dignity Kits“, Bargeld oder Gutscheine

5. Umsetzung – Aufbau der Aktivitäten

Ziel 4: WGSS sind eine wichtige Anlaufstelle für Überlebende von geschlechtsspezifischer Gewalt / Gewaltvorfällen beim Zugang zu spezialisierten Hilfsdiensten.

Mögliche WGSS-Aktivitäten, die zur Erreichung dieses Ziels beitragen, sind:

- Verbreitung von Informationen über verfügbare Schutzdienste (bei u. a. geschlechtsspezifischer Gewalt und Menschenhandel)
- Sichere Weiterverweisung an Schutzdienstleister*innen oder andere relevante Dienste
- Grundlegende Hilfe für Überlebende von geschlechtsspezifischer Gewalt und Menschenhandel
- Bereitstellung von Fallmanagement und individueller psychosozialer Unterstützung für Überlebende geschlechtsspezifischer Gewalt
- Vertrauliche Teilnahme der Überlebenden an WGSS-Gruppenaktivitäten

5. Umsetzung – Aufbau der Aktivitäten

Ziel 5: WGSS sind Orte, an denen Frauen und Mädchen sicher sind und ermutigt werden, ihre Stimme zu erheben und gemeinsam auf ihre Rechte und Bedürfnisse aufmerksam zu machen.

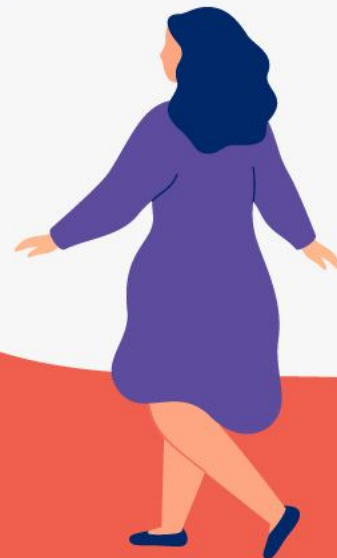
Mögliche WGSS-Aktivitäten, die zur Erreichung dieses Ziels beitragen, sind:

- Moderierte Diskussionen (Fokusgruppendifkussionen oder Besprechungen), um die Perspektiven und Bedürfnisse von Frauen und Mädchen zu verstehen
- Frauenforum-Sitzungen und Planung von Advocacy-Arbeit
- Mentoring, Peer-Moderation und gegenseitige Unterstützung durch aktive Mitglieder
- Sitzungen der von Frauen und Mädchen geführten Initiativen
- Schulungen zu Führung und Advocacy-Arbeit

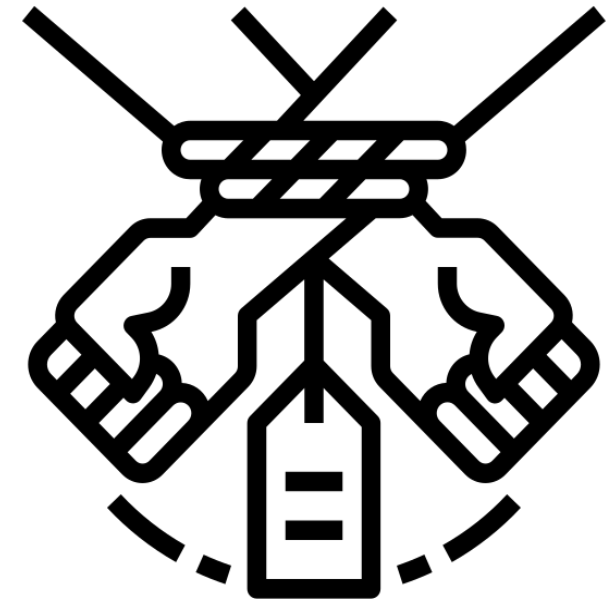
Einführung in die Leitprinzipien zum Thema Menschenhandel

Zusammengestellt von IRC

Kontext Menschenhandel

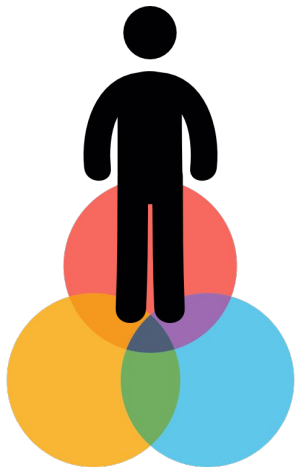
- Beim Menschenhandel schlagen Menschen **Profit aus der Ausbeutung anderer**.
- Menschenhandel ist eine Straftat, die überall auf der Welt passiert. Personen jeden Geschlechts, jeden Alters und jeder Herkunft können von Menschenhandel betroffen sein.
- Menschenhändler*innen nutzen oft bestimmte Techniken, um Betroffene auszutricksen.

Kontext Menschenhandel

Intersektionalität
verschiedener
Notsituationen

Notsituationen
ausnutzen und
Menschen ausbeuten

Chance auf ein
gewünschtes Leben

Für Betroffene von Menschenhandel eröffnen sich oft Chancen, von denen sie lange geträumt haben. Dies kann die persönliche oder berufliche Weiterentwicklung oder wirtschaftliche Vorteile betreffen. Menschenhändler*innen nutzen die Wünsche der betroffenen Personen aus, um sie dazu zu bringen, sich auf eine als legitim dargestellte Gelegenheit einzulassen. In Wirklichkeit handelt es sich dabei um eine Ausbeutungssituation. Dabei wird die Intersektionalität verschiedener Notsituationen der betroffenen Personen zur Ausbeutung und den Profit der Menschenhändler*innen ausgenutzt.

Wir definieren Menschenhandel anhand von 3 Hauptkriterien:

- **HANDLUNG** – Anwerben, Beförderung, Weitergabe, Beherbergen oder Aufnahme von Personen
- **MITTEL** – Drohung, Anwendung von Gewalt, Nötigung, Entführung, Betrug, Täuschung, Machtmissbrauch
- **ZWECK** – Ausbeutung: Es kann sich um Zwangsprostitution, Zwangsarbeit, Sklaverei, Ausbeutung der Arbeitskraft oder Organentnahme handeln

Verschiedene Formen des Menschenhandels

**Menschenhandel zum Zweck sexueller
Ausbeutung**

Häusliche Sklaverei

Erzwungenes Betteln, Begehung von Straftaten

Menschenhandel zur Ausbeutung der
Arbeitskraft / Zwangsarbeit

Illegale Entnahme von Organen

Schätzungen zufolge werden weltweit nur 1 % der Betroffenen von Menschenhandel identifiziert. Heutzutage sind weltweit folgende Entwicklungen im Bereich des Menschenhandels zu beobachten:

- Geringere institutionelle Kapazitäten zur Aufdeckung von Menschenhandel;
- Während der Covid-Pandemie weniger Gelegenheiten für Menschenhändler*innen;
- Die verschiedenen Arten des Menschenhandels finden vermehrt an geheimen Orten und im Internet statt;
- Weltweit identifizieren sich 41 % der Betroffenen von Menschenhandel selbst als solche ([UNODC 2023](#));
- Schätzungen zufolge sind zwischen 18 % (UNODC) und 28 % (UNICEF) der Betroffenen von Menschenhandel Kinder;
- Im Jahr 2021 wurden weltweit etwa 90.000 Menschen als Betroffene von Menschenhandel identifiziert ([Stop the Traffick](#));
- Zu jedem möglichen Zeitpunkt sind schätzungsweise zwischen 25 und 30 Millionen Menschen von Menschenhandel betroffen.

Umgang mit potenziell von Menschenhandel betroffenen Personen in einem WGSS

In einem WGSS findet keine aktive Identifizierung von Betroffenen des Menschenhandels statt.

WGSS-Mitarbeitende können Überlebenden von Menschenhandel Möglichkeiten aufzeigen, ihre Situation offenzulegen und Hilfe zu suchen:

- Sensibilisierung für Möglichkeiten, den Fall zu melden und um Hilfe zu bitten, mit Plakaten, Flyern usw.
- Organisation von Informationsveranstaltungen zum Thema Menschenhandel.
- Nach bestimmten Aktivitäten kann Frauen und Mädchen die Möglichkeit geboten werden, Einzelgespräche zu führen, wenn sie einen Fall von Menschenhandel offenlegen möchten.

Allgemeine Hinweise zur Erkennung einer potenziell von Menschenhandel betroffenen Frau im WGSS

- Frauen, die durch falsche Versprechungen getäuscht worden zu sein scheinen;
- Unstimmigkeiten bei der Beschreibung der Migrationsroute;
- Änderungen in der Migrationsgeschichte, Ausweichen, Leugnen, Verharmlosen der Situation, Wiederholen genau der gleichen Geschichte anderer Migrant*innen aus demselben Gebiet;
- Frauen, die erhebliche Schulden bei Schleuser*innen zu haben scheinen;
- Lebensstil steht im Gegensatz zu ihrer sozialen Situation;
- Umgang mit großen Geldbeträgen in bar;
- Regelmäßiger Wechsel der Unterkunft;
- Anzeichen dafür, dass eine Person beobachtet wird, ständiges Schauen zu jemandem, der*die sie zu beobachten scheint;
- Abhängigkeit von verschiedenen Suchtmitteln;
- Negative Gefühle, die das Verhalten einer Person beeinflussen (unruhig, verängstigt, isoliert, beschämt, hoffnungslos, schuldig) und sie möchte nicht darüber sprechen;
- Anzeichen von sichtbaren Verletzungen (blaue Flecken, Schnittwunden, Verbrennungen, bestimmte Tätowierungen, arbeitsbedingte Verletzungen usw.) ohne Zugang zu medizinischer Behandlung; Person zögert oder ist unfähig zu erklären, wie sie sich verletzt hat;

Allgemeine Hinweise zur Erkennung einer potenziell von Menschenhandel betroffenen Frau im WGSS

- Person ist immer in Begleitung einer anderen Person oder Gruppe, möchte keine Einzelgespräche führen;
- Anzeichen für die Kontrolle durch eine andere Person (eingeschränkte Bewegungsfreiheit, jemand anderes ist im Besitz der persönlichen Dokumente der Person oder es wurden ihr falsche Dokumente ausgehändigt);
- Person erhält ständige Anrufe, besitzt mehrere Telefone;
- Person kann nicht alleine sprechen, muss immer von jemandem begleitet werden, der*die an ihrer Stelle spricht;
- Person scheint eine problematische oder missbräuchliche Beziehung mit ihrem*ihrer Partner*in zu führen.

Indikatoren für sexuelle Ausbeutung

Anzeichen, die Mitarbeitende möglicherweise im WGSS beobachten können:

- Interesse an Themen rund um Sexualität / Verhütung / Abtreibung;
- eine Gruppe von Frauen, die unter der Kontrolle einer anderen Gruppe oder Einzelperson zu stehen scheint;
- Person will nicht mit der Sexarbeit aufhören, auch wenn ihr Gesundheitszustand ein Risiko darstellt (schwanger, krank);
- Person verwendet sexualbezogenes Vokabular in einer lokalen Sprache oder der Sprache ihrer Gruppe.

Indikatoren für Ausbeutung der Arbeitskraft

Anzeichen, die Mitarbeitende möglicherweise im WGSS beobachten können:

- Person hat kein oder nur ein sehr geringes Gehalt für die Arbeit erhalten;
- Person lebt und schläft am Arbeitsplatz;
- Die Arbeitsbedingungen (rechtlich und wirtschaftlich) liegen weit unter den Standards des Aufnahmelandes;
- Person muss Überstunden machen, um den gesetzlichen Mindestlohn zu verdienen;
- Person lebt bei einer fremden Familie (Indikator für häusliche Sklaverei);
- Person muss alle Aufgaben im Haushalt übernehmen und/oder sich täglich um die Kinder kümmern, hat keine Pausen und keine Freizeit;

Indikatoren für Ausbeutung der Arbeitskraft

- Ausweispapiere oder andere wichtige persönliche Dokumente werden vom Arbeitgeber oder einer Mittelsperson aufbewahrt;
- Person zeigt Anzeichen, dass sie nicht in der Lage ist, ihren Arbeitsplatz zu wechseln oder zu verlassen;
- Gewaltsame Bestrafungen am Arbeitsplatz;
- Person erlebt Beleidigungen, Missbrauch, Drohungen oder Gewaltanwendung innerhalb ihres Haushalts.

Anzeichen, die Mitarbeitende möglicherweise im WGSS beobachten können

Indikatoren für die Ausbeutung von Frauen/Mädchen unter 18 Jahren, die am WGSS teilnehmen:

- Wiederkehrende Berichte über illegale Aktivitäten;
- Person geht einer Arbeit nach, die für ihr Alter ungeeignet ist;
- Person lügt bezüglich ihres Alters;
- Person konsumiert Drogen und/oder Alkohol;
- Person kommt in Begleitung eines*einer Erwachsenen in den WGSS, welche an den Aktivitäten/Gesprächen teilnehmen möchte;
- Person verhält sich für ihr Alter untypisch (z. B. ungewöhnlich eingeschüchtert oder aufgeschlossen, eindeutiges sexuelles Verhalten usw.)
- Person scheint eine ungesunde Beziehung zu Erwachsenen aufzubauen;
- Ungewöhnliches Verhalten eines Kindes gegenüber der Begleitperson (unruhig, verängstigt);
- Unbegleitete und voneinander getrennte Kinder werden als Geschwister vorgestellt, obwohl sie keine Ähnlichkeit und keine emotionale Bindung zu haben scheinen;
- Person gibt an, dass sie ihre*n Partner*in um Erlaubnis fragen muss, bevor sie etwas tut.

Umgang mit potenziell von Menschenhandel betroffener Personen

Dos

- Mithilfe von Postern, Flyern über mögliche Unterstützung in Fällen von Menschenhandel informieren.
- Informationsveranstaltungen zum Thema Menschenhandel anbieten.
- Potenziell Betroffenen die Möglichkeit geben, ihre Erfahrungen ohne Druck zu teilen.
- Service Mapping spezialisierter Unterstützungsdienste zur Verfügung stellen.

Don'ts

- Keine weiterführenden Gespräche mit potenziell von Menschenhandel betroffenen Personen führen, es sei denn dies wird als spezialisierte Dienstleistung angeboten.
- Niemals eine Person dazu zwingen, über ihre Erfahrungen zu sprechen.
- Die von Menschenhandel betroffene Person nicht mit zu sich nach Hause nehmen.
- Die von Menschenhandel betroffene Person nicht nach Hause oder zum Arbeitsplatz begleiten, um ihre Sachen abzuholen.
- Die von Menschenhandel betroffene Person nicht dabei unterstützen, ihre*n Arbeitgeber, Partner*in, Vermittler*in oder Kolleg*in zu konfrontieren.
- Behörden nie ohne Erlaubnis der von Menschenhandel betroffene Person benachrichtigen.

Leitprinzipien für den Umgang mit einer potenziell von Menschenhandel betroffenen Frau

- Do-No-Harm
- Dem Do-No-Harm-Ansatz folgen
- Sicherheit gewährleisten; Risikobewertung
- Nichtdiskriminierung
- Trauma-informierte Ansätze
- Überlebende in den Mittelpunkt stellen und empowern
- Kulturell und sprachlich angemessene Dienstleistungen
- **Einsatz von Dolmetscher*innen**
- Informierte Einwilligung
- Vertraulichkeit
- Respekt
- Leitfaden für Notfallmaßnahmen

Do-No-Harm

Trotz gut gemeinter Maßnahmen, die darauf abzielen, unseren Klient*innen zu helfen oder sie zu unterstützen, können Handlungen (zusätzlichen) Schaden anrichten. Dies gilt vor allem, wenn wir mit Menschen arbeiten, die traumatische Ereignisse erlebt haben, wie zum Beispiel (potenziell) von Menschenhandel betroffene Personen. Es ist wichtig, niemals Maßnahmen zu ergreifen, die die Situation der betroffenen Person oder ihrer Familie verschlimmern könnten. Wenn negative Folgen unvermeidbar sind, müssen wir unser Bestes tun, diese so gering wie möglich zu halten.

Sicherheit gewährleisten

- Sicherheit (Safety und Security) sind wichtig für Mitarbeitende und Klient*innen.
- Sicherheitsbedenken sollten zuerst geklärt werden, bevor andere Dienstleistungen angeboten werden. Sobald eine Überlebende in Sicherheit ist, ist sie besser in der Lage, Dienstleistungen in Anspruch zu nehmen.
- Wenn die Gefahr besteht, dass die Befragung oder der Umgang mit einer Überlebenden deren Sicherheit oder psychische Gesundheit gefährdet, sollten Mitarbeitende sie nicht unter Druck setzen.
- Die Entwicklung eines Plans, um die physische Sicherheit der betroffenen Person und ihrer Familienmitglieder sowie ihre emotionale Sicherheit zu gewährleisten und die Risiken/Nutzen rechtlicher Schritte abzuwägen, sollte immer gemeinsam erfolgen.
- Auf Warnzeichen von anhaltender oder zusätzlicher Gewalt achten, die im Extremfall zu Mord oder Selbstmord führen könnten.
- Sicherheitsrisiken bewerten und die Risiken von Isolation und Diskriminierung minimieren.
- Beim ersten Zusammentreffen mit einer Person sollte diese über die Organisation und die verfügbaren Dienstleistungen informiert werden und erfahren, welche Hilfe sie erhalten kann.
- Informationen über die nächsten Schritte teilen und klar und transparent kommunizieren.

Sicherheit gewährleisten

- Ruhig bleiben, auch wenn eine Person sehr verzweifelt wirkt.
- Stets ehrlich sein, damit Vertrauen aufgebaut werden kann, das für einen erfolgreichen Heilungsprozess wichtig ist.
- Unmittelbare und langfristige Sicherheitsrisiken bewerten.
- Wenn die potenziell von Menschenhandel betroffene Person scheinbar in Begleitung eines*einer Täter*in ist, versuchen, beide voneinander zu trennen. Wenn das nicht möglich ist, ist es besser, nicht mit ihnen über die mögliche Situation zu sprechen.

Was sind die Risiken beim Gespräch mit Klient*innen über mögliche Erfahrungen mit Menschenhandel?

- Gefahr von Gewalt gegenüber der potenziell von Menschenhandel betroffenen Person durch den*die Menschenhändler*in und/oder die Strafverfolgungsbehörden
- Gefahr von gewaltsamer Reaktion gegenüber der Familie der potenziell von Menschenhandel betroffenen Person
- Gefahr von Beschämung, Ablehnung oder Bestrafung durch Familienmitglieder oder die Community
- Risiko der Identifizierung / Abschiebung der betroffenen Person durch die Behörden
- Risiko von Vergeltungsmaßnahmen durch die Behörden des Heimatlandes
- Loyalität gegenüber bzw. Abhängigkeit von dem*der Menschenhändler*in

Bewertung der Risiken beim Gespräch mit Klient*innen über mögliche Erfahrungen mit Menschenhandel

- Wie wird das Gespräch mit der potenziell von Menschenhandel betroffenen Person von Menschenhändler*innen / Schleuser*innen / anderen Personen / Familienmitgliedern / der Community usw. wahrgenommen?
- Hat jemand (scheinbar) Einwände gegen die Interaktion?
- Kann jemand, der*die Einwände gegen die Interaktion hat, davon erfahren?
- Fühlt sich die betroffene Person verpflichtet, sich auf ein Gespräch einzulassen?
- Könnte die Interaktion zu Gewalt, Hürden bei der Einwanderung, Lohnverlusten oder anderen Problemen führen?
- Ist die betroffene Person in einem emotionalen Zustand, der ein Gespräch zulässt?

Mögliche Fragen, die zur Bewertung von Sicherheitsrisiken gestellt werden können:

- Hast du irgendwelche Bedenken, dieses Gespräch mit mir zu führen / meine Fragen zu beantworten?
- Glaubst du, dass ein Gespräch mit mir für dich, deine Familie, deine Freund*innen oder jemand anderen zu Problemen führen könnte?
- Hast du schon einmal mit jemandem über deine Erfahrungen / deinen Weg gesprochen? Wie war das für dich?
- Findest du, dass dies ein guter Zeitpunkt und Ort ist, um über deine Erfahrungen zu sprechen? Falls nicht, gibt es eine bessere Zeit und einen besseren Ort?

Nichtdiskriminierung

Jede*r hat das Recht, die bestmögliche Unterstützung zu erhalten, ohne dabei von Diskriminierung aufgrund von Geschlecht, Alter, Behinderung, Rassismus, Sprache, religiöser oder politischer Überzeugung, sexueller Orientierung, Status oder sozialer Schicht usw. betroffen zu sein.

Trauma-informierte Ansätze – Retraumatisierung verhindern

- Die Erinnerung an ein vergangenes Trauma kann bei Überlebenden intensive körperliche und psychische Reaktionen hervorrufen.
- Für viele Überlebende ist es belastend über ihre Erlebnisse zu sprechen. Es kann jedoch auch hilfreich sein, diese Themen zu besprechen und das Gefühl zu haben, gehört zu werden.
- Überlebende können retraumatisiert werden, wenn sie weiteren traumatischen Ereignissen ausgesetzt sind oder wenn schmerzhaftes Erinnerungen vergangene traumatische Ereignisse triggern.
- Retraumatisierung kann auch dann passieren, wenn Überlebende ihre Geschichte erneut erzählen. Das kann auch noch lange nach Ende eines Gesprächs Auswirkungen haben.
- Viele Überlebende schämen sich für das, was sie getan haben oder was ihnen passiert ist. Das kann wiederum Angstgefühle auslösen.
- Mithilfe Trauma-informierter Ansätze, die die Betroffenen in den Mittelpunkt stellen, soll eine Retraumatisierung der Betroffenen während der Aktivitäten vermieden werden.

Trauma-informierte Ansätze – Mit Überlebenden sprechen

- Sicherheit der betroffenen Person während des Gesprächs gewährleisten – der*die Menschenhändler*in könnte in der Nähe sein.
- Sicherstellen, dass der Gesprächsraum ein sicherer und vertraulicher Raum ist (siehe Abschnitt Vertraulichkeit).
- Menschenhandel kann verschiedene starke Emotionen und psychologische Reaktionen hervorrufen. Manche Menschen fühlen sich besser und manche schlechter, nachdem sie über ihre Erlebnisse gesprochen haben. Es ist wichtig, für die Person da zu sein und sie zu bestärken.
- Einfühlsam, nicht wertend und unterstützend auf die Person und das Gesagte reagieren. Dabei jedoch nicht in Mitleid verfallen.

Überlebende in den Mittelpunkt stellen und empowern

Menschenhandel nimmt einer Person in der Regel das Gefühl der Kontrolle und der freien Wahl; alle Aktivitäten sollten die Person empowern und dieses Gefühl von Kontrolle nicht reproduzieren. Daher sollten WGSS-Mitarbeitende und Dienstleister*innen:

- Sich der Machtdynamik bewusst werden und erlebte Muster von Kontrolle und Nötigung nicht reproduzieren. Sich bewusst werden, dass die Überlebenden die Expertinnen ihres eigenen Lebens sind. Sie haben Fähigkeiten und Stärken, die ihnen helfen können, für sich einzustehen und ihr Leben wieder aufzubauen.
- Sicherstellen, dass Überlebende angehört werden und selbst wählen können, welche Entscheidungen und Ressourcen für ihr Leben geeignet sind. Jeder Mensch ist anders.
- Überlebenden Werkzeuge, Ressourcen und Dienstleistungen an die Hand geben, die ihnen dabei helfen, die Abhängigkeit von Dienstleister*innen zu verringern und die Kontrolle über ihr Leben wieder selbst zu übernehmen.

Überlebende in den Mittelpunkt stellen und empowern

- Sich auf die Stärken und Interessen der Überlebenden fokussieren, und darauf, wie diese besonders bei der Entwicklung von Projektplänen und -zielen eingesetzt werden können.
- Möglichkeiten und Dienstleistungen anbieten, die eine aktive Entscheidungsfindung der Klient*innen fördern.
- Überlebende ermutigen, ihre Stimme zu erheben, ihre Selbstständigkeit zu fördern und die Abhängigkeit von Dienstleister*innen zu verringern.

Überlebende in den Mittelpunkt stellen und empoweren

- Den Schwerpunkt auf Selbstbestimmung der Überlebenden legen und Retraumatisierung verhindern.
- Überlebenden ein Gefühl von Empowerment vermitteln und ihnen die nötigen Informationen an die Hand zu geben, um fundierte Entscheidungen treffen zu können.
- Sicherstellen, dass Betroffene Informationen und Zugang zu Dienstleistungen erhalten, die auf ihre Bedürfnisse zugeschnitten sind und ihnen die Möglichkeit geben, Gerechtigkeit innerhalb des Rechtssystems einzufordern.
- Die Stärke und Selbstbestimmung der Klient*innen anerkennen, anstatt Dienstleister*innen die Rolle von „Retter*innen“ zuzuschreiben, die im Namen der Überlebenden Entscheidungen treffen.
- Überlebende bei der Entscheidungsfindung unterstützen, wenn sie sich überfordert fühlen.

Kulturell und sprachlich angemessene Dienstleistungen

Menschenhandel ist ein Verbrechen, das Menschen unterschiedlicher Herkunft und aus verschiedenen Kulturen und Sprachräumen betrifft. Daher ist es wichtig, Dienstleistungen anzubieten, die kulturell und sprachlich angemessen sind. Die Fähigkeit einer Person oder Organisation, effektiv mit Menschen unterschiedlicher Kulturen zu interagieren, baut auf dem Wissen über kulturell bedingte Werte, Traditionen, Bräuche, Sprachen und Verhaltensweisen auf. Darauf basierend werden Dienstleistungen und Aktivitäten geplant, umgesetzt und bewertet.

Einsatz von Dolmetscher*innen

Die Vermittlung durch Dolmetscher*innen und Gesprächspartner*innen, die dieselbe Sprache sprechen, kann dazu beitragen, dass sich Überlebende wohler fühlen und Vertrauen aufbauen. Gleichzeitig birgt der Einsatz von Dolmetscher*innen zur Unterstützung der Mitarbeitenden oder zur Vermittlung vertraulicher Informationen ein Risiko, wenn die ausgewählten Dolmetscher*innen vorab nicht sorgfältig geprüft werden.

Es sollte auch bedacht werden, dass Überlebende sich vielleicht nicht trauen oder sich schämen könnten, vor jemandem aus ihrer Community oder mit demselben kulturellen Hintergrund zu sprechen. Es kann manchen Menschen peinlich sein, über stigmatisierte Themen wie Sexarbeit, sexuellen Missbrauch, Gewalt usw. zu sprechen.

Dolmetscher*innen sicher einsetzen

- Die betroffene Person im Einzelgespräch fragen, ob sie eine*n vertrauenswürdigen Freund*in oder Kolleg*in hat, der*die sie bevorzugt unterstützen könnte. Wenn das der Fall ist, sicherstellen, dass die ausgewählte Person den Zweck des Gesprächs versteht und freiwillig einwilligt, zu helfen.
- Keine unbekannten freiwilligen Dolmetscher*innen einsetzen, denn sie könnten in den Menschenhandel verwickelt sein oder sich etwas davon versprechen, wenn sie an dem Gespräch teilnehmen.
- Kulturmittler*innen als wichtige Vermittler*innen in komplexe Gespräche einbeziehen.
- Dolmetscher*innen sollten umfassend über das Thema Menschenhandel und dessen vielfältigen Folgen informiert sein.

Informierte Einwilligung

Es ist das Grundrecht einer jeden Klientin, über anstehendes und zukünftiges Vorgehen und Maßnahmen informiert zu werden, bevor sie bestimmte Dienstleistungen annimmt oder ablehnt.

Die Einwilligung wird von einer mündigen Person erteilt, die:

- 1) alle Informationen erhalten und verstanden hat, die notwendig sind, um eine Entscheidung zu treffen;
- 2) diese Informationen bei der Entscheidungsfindung berücksichtigt;
- 3) eine Entscheidung trifft, die in diesem Moment für sie am besten ist, ohne dass sie zu etwas genötigt, beeinflusst, gedrängt oder eingeschüchtert wurde.

Informierte Einwilligung

Jegliche Maßnahme darf nur mit der informierten Einwilligung der Überlebenden durchgeführt werden. Bevor um Einwilligung gebeten werden kann, muss die Überlebende alle notwendigen Informationen und eine **umfassende Erklärung darüber erhalten, welche Maßnahmen und Vorgehen ergriffen** werden. Nur mit dem Wissen können die Klientinnen die für sie selbst richtige Entscheidung treffen. Es ist wichtig, Überlebenden genügend Zeit zum Nachdenken und die Möglichkeit zu geben, Fragen zu stellen, bevor sie eine informierte Entscheidung treffen können. Wenn eine Klientin die Landessprache nicht spricht, ist es ratsam, eine*n Dolmetscher*in hinzuzuziehen.

Im Falle von Minderjährigen ist es notwendig, eine*n Erziehungsberechtigten zu kontaktieren, der*die deren Rechte und Interessen vertritt, bevor Maßnahmen ergriffen werden. Entscheidungen sollten immer in Zusammenarbeit mit dem Kind und im Interesse des Kindes getroffen werden.

Informierte Einwilligung sicherstellen

Nachdem die Überlebende hinreichend darüber informiert wurde, was von ihr erwartet wird, hat sie das Recht, eine Entscheidung zu treffen und dem Vorgehen und den Hilfsmaßnahmen zuzustimmen oder nicht. Dabei sollten die Mitarbeitenden oder Dienstleister*innen, die im WGSS arbeiten, Folgendes beachten:

- Verständlich erklären, wozu die Einwilligung eingeholt werden soll.
- Thema erklären, um das es gehen soll, falls relevant.
- Eine professionelle und neutrale Haltung bewahren, die Betroffene niemals unter Druck setzen oder andeuten, was ihrer Meinung nach das Beste wäre.
- Die Entscheidung der Klientin vorbehaltlos akzeptieren (auch wenn sie selbst anderer Meinung sind).
- Die betroffene Person ermutigen, nach Erklärungen zu fragen, wenn ihr etwas nicht klar ist.
- Potenzielle Risiken und Vorteile des zu führenden Gesprächs erläutern.
- Betonen, dass die betroffene Person ihre eigenen Entscheidungen treffen soll und dass es keine negativen Konsequenzen hat, falls sie die Einwilligung verweigert.

Vertraulichkeit

Vertraulichkeit ist die wichtigste Grundlage für die Unterstützung, die wir unseren Klient*innen bieten. Das **bedeutet, dass die Weitergabe von Informationen der Überlebenden nicht ohne ihre Einwilligung** erfolgen darf. Dienstleister*innen sind dazu verpflichtet sind, Klient*innen darüber aufzuklären, welche Informationen möglicherweise mit anderen Dienstleister*innen geteilt werden (z. B. müssen im Notfall bestimmte Daten möglicherweise an Dritte weitergegeben werden). Dienstleister*innen müssen sicherstellen, dass die personenbezogenen Daten der betroffenen Person vertraulich behandelt und nicht an andere Personen weitergegeben werden, es sei denn, es liegt eine informierte Einwilligung der betroffenen Person vor und sie ist sich der Verwendung der Daten bewusst.

Die Weitergabe personenbezogener Daten über die betroffene Person kann sich negativ auf die Beziehung zwischen ihr und den Dienstleister*innen auswirken und zu einem Vertrauensverlust führen. Dabei können Klient*innen auch das Vertrauen gegenüber der Organisation verlieren, im Namen derer der*die Dienstleister*in arbeitet. Das kann zu Stigmatisierung, Diskriminierung und Ausschluss des*der Klient*in aus der Familie oder der Community führen, und so seine*ihre Sicherheit gefährden. Auch Mitarbeitende der Aktivität können dadurch gefährdet werden.

Ausnahmen von der Vertraulichkeitspflicht

- Wenn eine Person die Absicht hat, sich selbst zu verletzen;
- Wenn die Gefahr besteht, dass eine Person beabsichtigt, andere zu verletzen;
- Wenn ein Kind in Gefahr ist;
- Wenn der*die Täter*in Mitarbeitende*r einer humanitären Organisation ist;
- Wenn nationale oder internationale gesetzliche Bestimmungen eine Anzeigepflicht vorschreiben. In diesem Fall sollten Mitarbeitende die Person über diese Bestimmungen informieren, bevor sie ihre Geschichte preisgibt. Vor diesem Hintergrund kann sie entscheiden, ob sie sie erzählen möchte oder nicht.

Gewährleisten der Vertraulichkeit in der Praxis

- Gespräche mit Überlebenden immer in einem geschützten Raum führen. Niemand sollte das Gespräch mithören und/oder stören können, indem er*sie den Raum während des Gesprächs betritt.
- Die gesammelten Informationen werden sicher aufbewahrt (z. B. sollten Akten verschlossen, digitale Dokumente mit einem Passwort gesichert und das Büro abschließbar sein).
- Informationen sollten nicht ohne ausdrückliche Erlaubnis mit anderen geteilt werden.
- Wenn Informationen mit anderen Behörden oder Dienstleister*innen geteilt werden müssen, um die Betroffene an sie zu weiterzuverweisen, muss zuerst eine informierte (vorzugsweise schriftliche) Einwilligung von ihr vorliegen.
- Wenn die Überlebende minderjährig ist, an die Eltern bzw. Erziehungsberechtigten wenden (es sei denn, diese Person ist möglicherweise der*die Täter*in).
- Person nicht unter Druck setzen, ihre Einwilligung zu geben, und nicht in ihrem Namen entscheiden.
- Nur diejenigen Informationen an andere weitergeben, die absolut notwendig und relevant sind, um die betroffene Person zu unterstützen. Die Überlebende sollte darüber Bescheid wissen, welche Informationen weitergegeben werden und warum.

Gewährleisten der Vertraulichkeit in der Praxis

- Personenbezogene Daten (Name, Adresse usw.) nur erfassen, wenn es wirklich notwendig ist.
- Gespräche niemals mit einem Aufnahmegerät oder Telefon aufnehmen.
- Über die Gesprächsinhalte nicht in der Öffentlichkeit reden. Vor allem dann nicht, wenn die Gefahr besteht, belauscht zu werden.
- Informationen über eine Klientin sollten niemals mit anderen Klientinnen in einer Weise besprochen werden, die eine Identifizierung der Person ermöglichen würde.

Respekt

Respekt bedeutet, **Überlebende mit Würde zu behandeln, sie ohne Wertung zu akzeptieren und ihre Wünsche und Rechte zu respektieren**. Es geht um das Wohl der Überlebenden: Ziel ist es, dass ihr Heilungsprozess ihnen dabei hilft, die Kontrolle über ihr Leben zurückzugewinnen. Respekt gegenüber den Überlebenden bedeutet, sie zu ermutigen, selbst Lösungen für ihre Probleme zu finden, und so die Abhängigkeit von Hilfsdiensten langfristig zu verringern.

Überlebende sollten die Kontrolle über alle Hilfs- und Schutzformen bekommen, die sie erhalten. Sie sollten für die Entscheidungen, die sie für sich selbst treffen, respektiert werden.

Verständnis, Sorge und Einfühlungsvermögen sind wichtig. Doch es ist ebenfalls wichtig, kein Mitleid oder übertriebenes Mitgefühl für die Situation der Klientinnen zu zeigen.

Respekt gewährleisten

- Eine Person nie unter Druck setzen, Einzelheiten über ihre Ausbeutungserfahrung zu erzählen, wenn sie dazu nicht bereit ist.
- Die Geschichte der Überlebenden nicht in Frage stellen. Wenn die Geschichte nicht stimmig zu sein scheint, versuchen, durch gezielte Fragen zu unterstützen, sodass die Überlebenden ihre Geschichte so detailliert wie möglich erzählen können. Geduldig bleiben. Traumatische Erlebnisse können zu Gedächtnisverlust führen bzw. dazu, dass Überlebende Teile der Geschichte durcheinander bringen.
- Wenn Mitarbeitende nicht sicher sind, ob sie die Überlebende angemessen unterstützen können, sollten sie den Fall abgeben. Einfühlsam und geduldig sein, die Person oder ihre Entscheidungen nicht beschuldigen oder verurteilen.
- Die Gefühle der Überlebenden anerkennen. Sie könnte denken, dass ihre Gefühle nicht angemessen sind. Es ist wichtig, ihr zu erklären, dass ihre Reaktion auf die Erfahrungen, die die Person gemacht hat, ganz normal sind.

Respekt gewährleisten

- Der Person die Entscheidung überlassen, ob sie bevorzugt mit einer* einem Mitarbeitenden eines bestimmten Geschlechts sprechen möchte.
- Dafür sorgen, dass die Überlebende ihre Geschichte nicht erneut erzählen muss, wenn es nicht unbedingt notwendig ist.

Leitfaden für Notfallmaßnahmen

- Wenn eine Person um Hilfe bittet, hat dies Vorrang vor anderen geplanten Gesprächen oder Aktivitäten.
- Es ist wichtig, Fragen zu stellen, um zu verstehen, welche Gefahren und Möglichkeiten eine Person wahrnimmt. Es gilt auch herauszufinden, was sich die Person von der Hilfe erwartet und erhofft.
- Es ist wichtig, der Person ihre Möglichkeiten und die damit verbundenen Risiken und Vorteile realistisch aufzuzeigen.
- Notfallsituationen erfordern selten nur einen einstufigen Prozess. In der Regel gibt es einige Folgemaßnahmen.
- Es ist selten, dass eine von Menschenhandel betroffene Person um Unterstützung bei der Planung einer „Flucht“ bittet. Sollte sie jedoch eine „Flucht“ in Erwägung ziehen, müssen alle Risiken, Hindernisse und die Schritte nach der „Flucht“ besprochen werden. Es soll in jedem Fall verhindert werden, dass sich die Situation weiter verschlimmert oder die Überlebende gezwungen ist, zu dem*der Menschenhändler*in zurückzukehren.

Geschlechtsspezifische Gewalt: Einführung in Theorie und Grundkonzepte

Zusammengestellt von IRC

Schlüsselbegriffe zum Verständnis geschlechtsspezifischer Gewalt

- ✓ **Biologisches Geschlecht (Sex)**
- ✓ **Soziales Geschlecht (Gender)**
- ✓ **Macht**
- ✓ **Status**

Der Unterschied zwischen dem biologischen und sozialen Geschlecht

Biologisches Geschlecht (Sex)

- Biologische und physische Merkmale von Männern und Frauen
- Geschlechtsorgane (weibliche Geschlechts-organe liegen innen, männliche außen)

Soziales Geschlecht (Gender)

- Soziale Unterschiede zwischen Männern und Frauen, die erlernt werden (Rollen, Verantwortlichkeiten, Privilegien, Chancen)
- Traditionelle und gesellschaftliche Erwartungen

Status beschreibt die Stellung, die wir Menschen innerhalb einer Gesellschaft zuschreiben. Diese Zuschreibung basiert auf ihrer sozialen Schicht, beruflichen Position oder ihrem Geschlecht.

Wie beeinflusst das soziale Geschlecht unser Leben?

Die Zugehörigkeit zu einem sozialen Geschlecht bestimmt:

- Verhaltensregeln, Erwartungen, Wünsche
- Machtunterschiede in der jeweiligen Rolle (Arbeit, Familienbeziehungen, soziale Beziehungen usw.)
- Rechte, Zugang zu Dienstleistungen, Chancen
- Verantwortlichkeiten, Privilegien, Diskriminierung

Geschlechterunterschiede verändern sich im Laufe der **Zeit** (historische Epochen) und sind je nach **Ort** (geografische Lage) unterschiedlich .

Macht und Machtmissbrauch

Macht bedeutet, die Möglichkeit, Fähigkeit und Freiheit zu haben, Entscheidungen, die das eigene Leben betreffen, zu beeinflussen oder zu kontrollieren.

Je nachdem, wie Macht genutzt wird, kann sie positiv oder negativ sein.

MACHT UM

- etwas zu tun, innere Stärke und Mut

MACHT MIT

- anderen zusammenzuarbeiten; die Fähigkeit, andere zu unterstützen und zu ermutigen

MACHT ÜBER

- andere, andere zu kontrollieren oder zu beherrschen

MACHT ÜBER / MACHTMISSBRAUCH

- ist der Einsatz von Einfluss, Zugang zu Ressourcen und Entscheidungsfindung in einer Weise, die das Leben einer anderen Person einschränkt und ihre Bedürfnisse, Wünsche oder Grenzen nicht berücksichtigt.

Was ist Geschlechtsspezifische Gewalt?

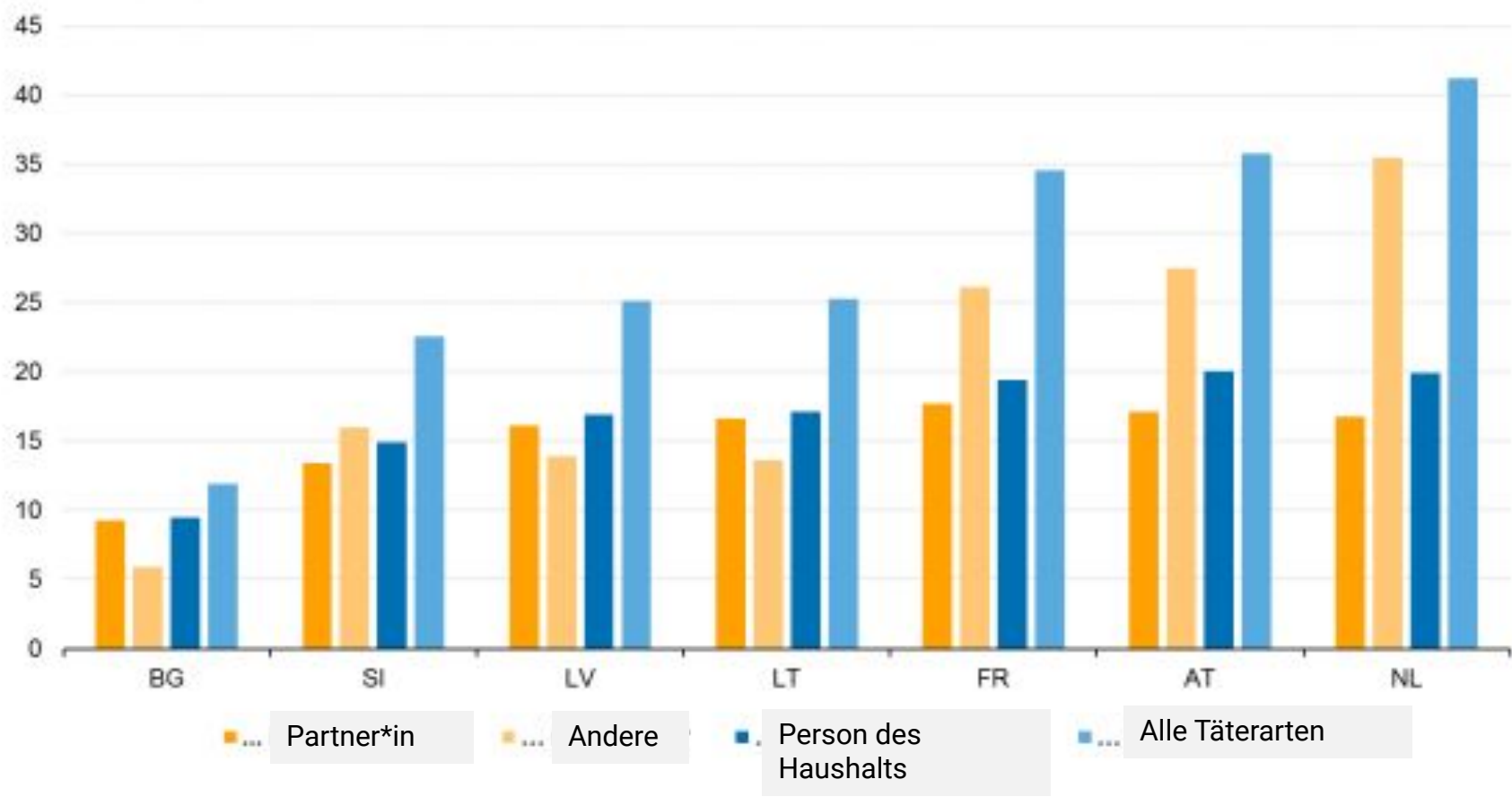

Geschlechtsspezifische Gewalt (*Gender-Based Violence, GBV*) ist ein Sammelbegriff für **schädliche Handlungen**, die gegen den Willen einer Person verübt werden, die aus **Machtmissbrauch** entstehen und **auf gesellschaftlich zugeschriebenen Geschlechter-unterschieden** zwischen Männern und Frauen basieren.

„Die meisten Fälle von Gewalt werden der Polizei nicht gemeldet und sind daher nicht offiziell erfasst.“

Eurostat -
STATISTISCHER
BERICHT

Abbildung 3. Anteil der Frauen (18-74) die physische (inkl. Drohungen) oder sexuelle Gewalt im Erwachsenenalter erlebt haben, nach Täter*in

Source: EU-GBV survey, wave 2021

Istanbul-Konvention

Die Istanbul-Konvention ist „das erste rechtsverbindliche internationale Abkommen zum Schutz von Frauen und Mädchen vor jeglicher Form der Gewalt.“

Laut Übereinkommen des Europarats zur Verhütung und Bekämpfung von Gewalt gegen Frauen und häuslicher Gewalt auch bekannt als „Istanbul-Konvention“, ist Gewalt gegen Frauen eine Form der geschlechtsspezifischen Gewalt, die gegen Frauen aufgrund ihres Geschlechts ausgeübt wird.

Das Übereinkommen wurde von allen EU-Mitgliedstaaten unterzeichnet. In einigen Staaten gibt es jedoch nach wie vor Probleme bei der Ratifizierung.

Die **Istanbul-Konvention** enthält ein neues Element, nämlich die Anerkennung von **Gewalt gegen Frauen** als eine Menschenrechtsverletzung und Form der Diskriminierung.

Strafbare Handlungen sind:

- Psychische Gewalt (Art. 33)
- Nachstellung (Art. 34)
- Körperliche Gewalt (Art. 35)
- Sexuelle Gewalt, einschließlich Vergewaltigung (Art. 36)
- Zwangsheirat (Art. 37)
- Verstümmelung weiblicher Genitalien (Art. 38)
- Zwangsabtreibung und Zwangssterilisierung (Art. 39)
- Sexuelle Belästigung (Art. 40)
- Inakzeptable Rechtfertigungen für Straftaten, einschließlich der im Namen der sogenannten „Ehre“ begangenen Straftaten (Art. 42)

Ursachen und Einflussfaktoren bei geschlechtsspezifischer Gewalt

GBV WIRD DURCH GESCHLECHTERUNGLEICHHEIT UND MACHTMISSBRAUCH VERURSACHT. Die meisten geschlechtsspezifischen Gewalttaten werden von Männern gegen Frauen und Mädchen verübt. GBV steht im direkten Zusammenhang mit Macht. Sie richtet sich gegen Frauen und Mädchen aufgrund ihres Geschlechts und ungleicher Machtverhältnisse in Beziehungen zu Männern, sowie eines weltweit allgemein niedrigeren Status von Frauen.

EINFLUSSFAKTOREN sind Dinge, die ein bestehendes Problem verschlimmern. Einflussfaktoren werden oft mit Ursachen von GBV verwechselt. Es gibt viele Faktoren, die GBV verschlimmern können, zum Beispiel: Alkoholmissbrauch, Armut, fehlende Strafverfolgung von Täter*innen usw. Jedoch ist keiner dieser Umstände die eigentliche oder direkte Ursache für GBV.

Die Arten von GBV können wie folgt klassifiziert werden:

**Sexualisierte
Gewalt**

**Körperliche
Gewalt**

**Emotionale
und
psychische
Gewalt**

**Soziale oder
ökonomische
Gewalt**

**Schädliche
traditionelle
Praktiken**

**Partner-schafts-
gewalt**

✓ **Körperliche Gewalt umfasst:**

Schlagen, Verbrennen, Prügeln, Ohrfeigen, Beißen, Strangulieren, schmerzhaftes Zupacken, Schneiden, Schießen, Würgen, Schubsen, Nachwerfen von Gegenständen, an den Haaren ziehen, Zerstören von Dingen, Besitz beschädigen, jemanden einsperren, jemandem medizinische Versorgung und Beachtung vorenthalten, etc.

✓ **Sexualisierte Gewalt umfasst:**

Sexuelle Belästigung, versuchte Vergewaltigung, Vergewaltigung, Gruppenvergewaltigung, sexuelle Ausbeutung, erzwungene Sodomie, Zwangsprostitution, sexueller Missbrauch von Kindern, Inzest, erzwungenes Anschauen oder Ausführen von Pornografie, erzwungene Nacktheit, die Verweigerung, den*die Partner*in selbst zu wählen usw.

✓ **Emotionale/psychische Gewalt umfasst:**

Einsperren, soziale Isolation, Vernachlässigung, Verlassenwerden, Beleidigungen, Erniedrigung, Demütigung, Einschüchterung, Terrorisieren, Drohungen und Manipulation, jemanden um grundlegende Dinge betteln lassen usw.

✓ **Soziale/ökonomische Gewalt umfasst:**

Verweigerung von Einkommensmöglichkeiten, Verweigerung von Eigentum, Diskriminierung, Kontrolle, Verweigerung von Ressourcen, Kontrolle über ihr Geld, Verweigerung von Unterstützung für sie oder ihre Kinder, Verweigerung von Erbschaften, Ausschluss von Entscheidungen über die Verwendung von Ressourcen, geringere Bezahlung von Frauen für gleiche Arbeit usw.

✓ **Schädliche traditionelle Praktiken umfassen:**

Beschneidung oder Verstümmelung weiblicher Genitalien, Früh- und Zwangsheirat, Partnerschaftsgewalt, Ehrenmord, männliche Dominanz und Kontrolle usw.

Was ist Partnerschaftsgewalt?

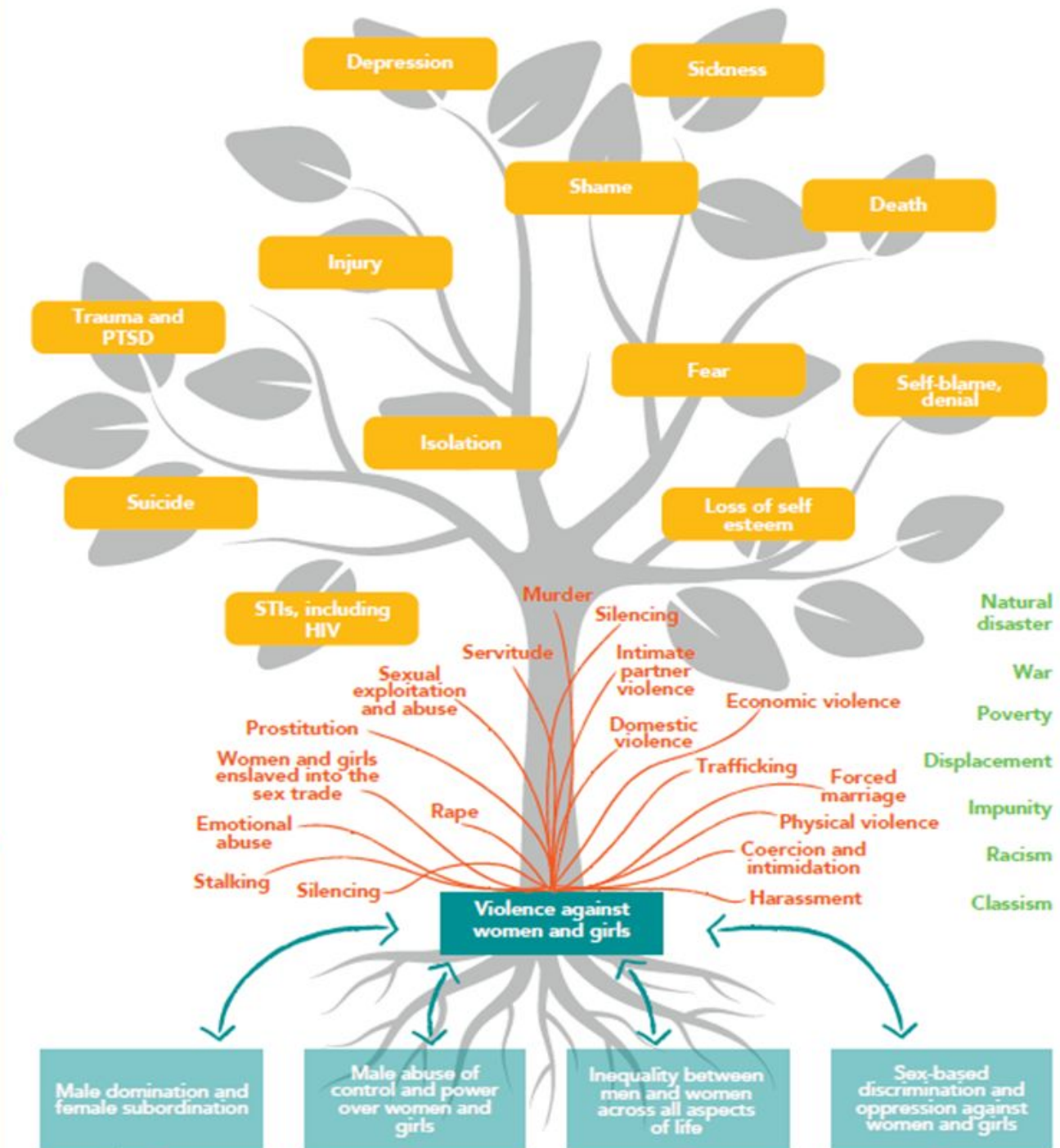
Partnerschaftsgewalt oder häusliche Gewalt wird definiert als ein **missbräuchliches Verhaltensmuster in einer intimen oder familiären Beziehung**, das von einer Person eingesetzt wird, um die Kontrolle über die andere Person zu erlangen oder zu behalten.

Baumdiagramm – geschlechts- spezifische Gewalt

EFFECTS/CONSEQUENCES

FORMS/TYPES

ROOT CAUSES

Baumdiagramm – geschlechtsspezifische Gewalt: Legende

Englisch	Deutsch
Effects/Consequences	Auswirkungen/Folgen
Depression	Depression
Sickness	Krankheit
Shame	Scham
Death	Tod
Injury	Verletzungen
Trauma and PTSD	Trauma und PTBS
Fear	Angst
Self-blame, denial	Selbstbeschuldigung, Verleugnung
Isolation	Isolation
Suicide	Suizid
Loss of self-esteem	Niedriges Selbstwertgefühl
STIs, including HIV	STIs, einschließlich HIV
Forms/Types	Arten/Typen
Murder	Mord
Silencing	Zum Schweigen bringen
Servitude	Sklaverei
Intimate partner violence	Partnerschaftsgewalt
Sexual exploitation and abuse	Sexuelle Ausbeutung und Missbrauch
Economic violence	Ökonomische Gewalt
Domestic violence	Häusliche Gewalt
Prostitution	Prostitution
Trafficking	Menschenhandel
Forced marriage	Zwangsheirat

Englisch	Deutsch
Women and girls enslaved into the sex trade	Menschenhandel mit Frauen und Mädchen zum Zweck sexueller Ausbeutung
Rape	Vergewaltigung
Physical violence	Körperliche Gewalt
Emotional abuse	Emotionale Misshandlung
Coercion and intimidation	Nötigung und Einschüchterung
Stalking	Stalking
Silencing	Zum Schweigen bringen
Harassment	Belästigung
Contributing Factors	Einflussfaktoren
Natural disaster	Naturkatastrophen
War	Krieg
Poverty	Armut
Displacement	Vertreibung
Impunity	Straflosigkeit
Racism	Rassismus
Classism	Klassismus
Root causes	Ursachen
Violence against women and girls	Gewalt gegen Frauen und Mädchen
Male domination and female subordination	Männliche Dominanz und weibliche Unterordnung
Male abuse of control and power over women and girls	Missbrauch durch Männer von Kontrolle und Macht über Frauen und Mädchen

Baumdiagramm – geschlechtsspezifische Gewalt: Legende

Englisch	Deutsch
Inequality between men and women across all aspects of life	Ungleichheit zwischen Männern und Frauen in allen Lebensbereichen
Sex-based discrimination and oppression against women and girls	Geschlechtsspezifische Diskriminierung und Unterdrückung von Frauen und Mädchen

Was sind typische Warnzeichen für geschlechtsspezifische Gewalt und Partnerschaftsgewalt?

- Übermäßig beschützend oder kontrollierende*r Partner*in (z. B. Verwehrung des Zugangs zum (Mobil-)Telefon oder wirtschaftliche Abhängigkeit)
- Tragen von starkem Make-up oder Bedecken bestimmter Stellen mit Kleidung
- Verschwiegenheit oder Unbehagen bei der Diskussion von Beziehungs-/Familiendynamiken
- Isolation von Freund*innen und Familie
- Häufiges Fernbleiben von Dienstleistungen, der Arbeit oder Schule
- Unklare oder chronische Krankheitssymptome / unerklärliche Verletzungen
- Körpersprache / nonverbale Kommunikation (ängstlich/still im Umgang mit dem*r Partner*in)
- Ungewöhnlich viele Anrufe/SMS von dem*r Partner*in

Es ist wichtig anzumerken, dass Warnzeichen nicht immer Hinweise auf Gewalttaten sind. Es ist nicht die Aufgabe des WGSS, aktiv zu versuchen, Überlebende von GBV zu identifizieren.

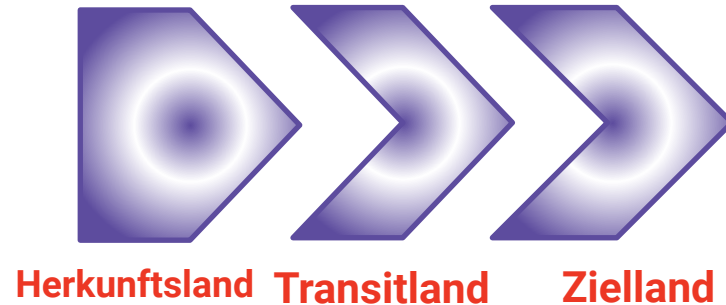
Warum wird auf geschlechtsspezifische Gewalt oft nicht angemessen reagiert?

- Die Überzeugung, aus spirituellen/religiösen Gründen nicht fliehen zu können (ein häufiges Problem bei Erfahrungen von Menschenhandel)
- Angst vor **Konsequenzen** für sich selbst/Kinder/Familie, mangelnder **Schutz** für diejenigen, die Vorfälle melden
- Angst vor Stigmatisierung und **Verurteilung** durch Familie/soziales Umfeld
- **Straflosigkeit** für Täter*innen
- **Schuldgefühle** und der Glaube, die Gewalt provoziert zu haben oder die Situation verändern zu können
- Fehlendes **Bewusstsein** über Rechte und Pflichten
- **Wirtschaftliche Abhängigkeit** von dem*der Täter*in
- Mangel an spezialisierten Beratungsstellen und zu geschlechtsspezifischer Gewalt geschulten Mitarbeitenden

Geschlechtsspezifische Gewalt im Kontext von Krisen und Migration

Das *Triple-Trauma-Paradigm*

In Notsituationen, sowie im Falle von Krisen und Vertreibung steigt das Risiko der Menschen, geschlechtsspezifische Gewalt zu erleben.

Die häufigsten Formen von Gewalt in Krisen- und Migrationskontexten sind Menschenhandel und sexualisierte Gewalt.

Die Kontextfaktoren zu kennen, die das Risiko für Betroffene erhöhen, ist entscheidend für die Prävention und frühzeitiges, angemessenes Handeln.

Geschlechtsspezifische Gewalt im Kontext von Krisen und Migration: Risikofaktoren

- Bruch mit oder Mangel an sozialen und familiären Netzwerken
- Familientrennung, Mutter-Kind-Entfremdung
- soziale Fragmentierung, fehlende Kontrolle und Schutz
- Promiskuität, fehlende „Grenzen“ und Privatsphäre
- Armut und geringe wirtschaftliche Ressourcen
- Fehlende oder unzureichende Verkehrsinfrastruktur

Aufgaben und Fähigkeiten von WGSS-Mitarbeitenden

PRÄVENTION

DIE RISIKOFAKTOREN FÜR FRAUEN
UND MÄDCHEN BEWERTEN

1. HINSEHEN

REAKTION

EIN HOHES MASS AN
EINFÜHLSAM-KEIT ZEIGEN

2. ZUHÖREN

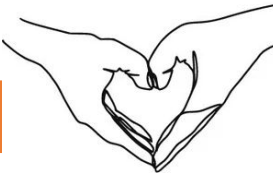

MASSNAHMEN

UMGANG MIT DER OFFENLEGUNG
VON GEWALTTATEN UND
VERNETZUNG MIT ANDEREN
AKTEUR*INNEN

3. VERNETZEN

1. Prävention: Hinsehen

Warnsignale erkennen

- Isolation/Nichtbeteiligung
- Traurigkeit / plötzliches Weinen
- Reizbarkeit
- Fehlende Entscheidungsmacht
- Migrationsgeschichte

Das Risiko von GBV steigt, wenn Frauen oder Mädchen:

1. in einem Land leben oder aus einem Land fliehen, in dem Krieg herrscht, bzw. im Falle einer humanitären Krise im Herkunftsland;
2. sozial isoliert sind (getrennt von Familie und Freund*innen);
3. sich in einem Umfeld befinden, in der verschiedene kulturelle Werte aufeinanderprallen (zum Beispiel mit Mädchen, die im Zielland geboren wurden und aus einer sehr traditionalistischen Familie stammen).

2. Reaktion: Zuhören

**Was ist die Offenlegung einer
Gewalttat?**

Dies ist der Moment, in dem eine Frau oder ein Mädchen plötzlich über eine wichtige und schmerzhaftes Gewalterfahrung spricht.

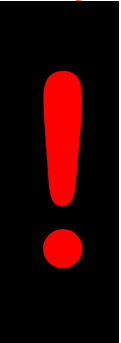
**Umgang mit der
Offen-legung einer
Gewalttat**

Die Offenlegung kommt zu einem unerwarteten Zeitpunkt. Sie führt oft zu starken emotionalen Reaktionen, auch seitens der Zuhörer*innen.

Eskalation zum Zeitpunkt der Offenlegung ist möglich

Eine Situation, in der die Gedanken, Gefühle und Emotionen einer Person sie überwältigen und es ihr erschweren, zuzuhören oder effektiv zu kommunizieren.

2 MÖGLICHE WEGE

Krise:

Ein schwieriger Zustand, in dem die Person nicht mehr fähig ist, die Situation zu bewältigen. Dieser bringt ein gewisses Risiko für die Person oder andere mit sich. Eine Krise kann mit jedem Lebensbereich verbunden sein, z. B. der Sicherheit, Beziehungen, körperlicher und psychischer Gesundheit.

Deeskalation

Wenn eine Person von einem Erregungszustand in einen ausgeglicheneren Zustand übergeht, in welchem sie wieder in der Lage ist, effektiv zuzuhören oder zu handeln.

Deeskalation wird manchmal auch als „zur Ruhe zurückkehren“ (returning to calm) bezeichnet.

Die Bedeutung von Kommunikationsfähigkeiten

Sichere und heilende Kommunikation mit Überlebenden.

Sei tröstend und unterstützend.

Glaube der Überlebenden und ermutige sie.

Überlasse der Überlebenden die Kontrolle.

Hilf der Überlebenden, sich sicher zu fühlen.

Achte auf nonverbale Kommunikation.

Es ist sehr mutig von dir, mit mir zu reden.

Was passiert ist, war nicht deine Schuld.

Du musst mir nichts erzählen, was du nicht erzählen möchtest.

Es ist okay, sich so zu fühlen.

DOs

Über mögliche Wege informieren

Vertraulichkeit respektieren

Körperliche Risiken einschätzen

Entscheidungen unterstützen

Helfen, ruhig und konzentriert zu bleiben

Einwilligung einholen, bevor die Situation
mit anderen Mitarbeitenden/
Dienstleister*innen geteilt wird

DON'Ts

Die Offenlegung einer Gewalttat ignorieren

Entscheidungen für die Frau treffen

Ratschläge erteilen oder versuchen, eine Versöhnung zu erzielen

Auf einem gemeinsamen Treffen mit der Frau und ihrem*r Partner*in bestehen

Paarberatung empfehlen

Gewalttat im Namen der Frau melden

Nach Details fragen

Frau dazu drängen, den Haushalt oder den*die Partner*in zu verlassen

Gewalttaten oder Gefährdung ohne Einwilligung der Frau melden

3. Maßnahmen: Vernetzen

WENN DER*DIE ÜBERLEBENDE DIE EINWILLIGUNG ZUR WEITERVERWEISUNG GEGEBEN HAT: RICHTLINIEN FÜR WEITERVERWEISUNG AN HILFSDIENSTE FOLGEN

Service mapping: Es ist wichtig, mögliche Dienste zu kennen, an die eine Überlebende weiterverwiesen werden kann. Dieser Schritt findet **VOR** der Offenlegung von Gewalt statt und ist Teil der WGSS-Aufbauphase. Dazu gehört das Sammeln von Informationen über verfügbare Dienstleistungen, Standorte, Ansprechpartner*innen, Anlaufstellen, Aufnahmekriterien usw. Das Service Mapping ist ein lebendes Dokument, welches regelmäßig von WGSS-Mitarbeitenden aktualisiert wird. Die Tabelle unten ist ein Beispiel.

Ziele:

- Die Menschen, die das WGSS betreut, besser verstehen
- Mögliche Dienste und Programme identifizieren
- Weitere Informationen sammeln
- Wege zur Weiterverweisung schaffen

Wichtigster Bedarf	Welche Organisationen können diesen Bedarf decken?	Was tun sie konkret (Maßnahmen, Aktivitäten, Dienstleistungen usw.) und für welche Zielgruppen (Aufnahmekriterien)?	Wo befinden sich die Organisationen?	An welchen Tagen und Uhrzeiten sind sie erreichbar?	Warum bietet die Organisation die Leistungen an und stimmt ihre Mission mit den Werten unserer Organisation überein?
Temporäre Unterkunft	ABC Agency	Zuflucht für Überlebende von häuslicher Gewalt und ihre Kinder	Vier Standorte in x, x, x und x	10 bis 18 Uhr, sieben Tage die Woche	Bereitstellung von Notunterkünften für Frauen, die häusliche Gewalt überlebt haben und eine Unterkunft und weitere Unterstützung benötigen. Sicherheit und Vertraulichkeit sind Prioritäten. Werte passen zu unserer Organisation.

3. Maßnahmen: Vernetzen

Fälle weiterverweisen, wenn Gewalttaten offengelegt wurden

Wenn die eigene Organisation kein umfassendes Fallmanagement anbietet, ist es wichtig, Überlebende geschlechtsspezifischer Gewalt an spezialisierte Unterstützungsdienste weiterzuverweisen:

- GBV-Fallmanagement
- Gesundheitsversorgung
- Psychologische und psychosoziale Unterstützung
- Unterkünfte und Notunterkünfte
- Rechtsberatung
- Schutzdienste einschließlich der Polizei

Die allgemeinen Grundsätze müssen beachtet werden:

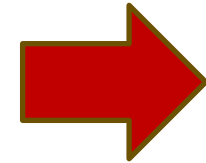
- Jederzeit informierte Einwilligung der Überlebenden
- Person auf einfühlsame Weise an Hilfsdienste weiterverweisen (vorausschauend Schritte und Prozesse planen)
- Vertraulichkeit (nach „Need-to-know“-Prinzip und Informationen zur Meldepflicht)
- Qualität: Verweisung nur an Dienste, deren Qualität bekannt ist und bei denen klar ist, dass sie Ansätze verfolgen, die Überlebende in den Mittelpunkt stellen
- Begleitung: Die Überlebende zu dem Hilfsdienst begleiten, um einen reibungsloseren und angenehmeren Übergang zu gewährleisten, sofern möglich und von der Überlebenden gewollt

Maßnahmen für gefährdete Frauen

Psychosoziale Unterstützung – Programme und Aktivitäten umfassen:

- Mithilfe von Fokusgruppendifkussion informieren: Frauen und Mädchen sind Teil der Gestaltung und Auswahl der Aktivitäten. Es stärkt ihr Wissen und die Entwicklung eines Gemeinschaftsgefühls und verringert das Gefühl der Einsamkeit.
- Mehr Inklusion durch Vernetzung und Verbindungen zwischen Frauen.
- Bereitstellung von gesundheitsfördernden Aktivitäten (Yoga, Achtsamkeit), um das Wohlbefinden der Frauen und Mädchen durch innere Ruhe und Bewältigungsstrategien zu stärken.
- Empowerment fördern (Selbstwertgefühl und das Gefühl stärken, etwas schaffen zu können).
- Unterstützung für Eltern: Frauen werden im WGSS in ihrer Rolle als Mutter durch Selbsthilfegruppen und Gespräche mit anderen Müttern unterstützt. Dies hilft ihnen, mit bestimmten Emotionen umzugehen und zu vermeiden, dass sie Stress auf ihre Kinder übertragen, wenn sie sich überfordert fühlen.

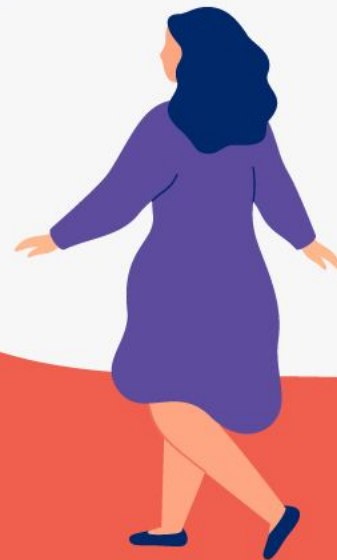

WGSS

Methodik der kulturellen Übersetzung

Zusammengestellt von Centro Penc

Die Rolle von Sprach- und Kulturmittler*innen ist entscheidend, um Warnsignale sowie verbale und nonverbale Kommunikation besser zu verstehen.

Der*die Mittler*in hilft beim Verständnis von:

- Worten (verbale Kommunikation)
- Körpersprache (nonverbale Kommunikation)

Verbindung herstellen zwischen Inhalt der Kommunikation und Gewohnheiten und Werten einer bestimmten Kultur innerhalb eines kulturellen Rahmens.

Im Kontext von Traumata kann die Unterstützung von Kulturmittler*innen Menschen dabei helfen, über ihre Gewalterfahrungen zu sprechen, ohne dabei zwingend Begriffe zu verwenden, welche zu Viktimisierung führen können (z.B. Gewalt, Opfer, Missbrauch usw.). Sie überlassen es betroffenen Menschen, selbst zu entscheiden, welche Begriffe ihre Situation/Notlage am besten beschreiben. Es liegt an dem*der Kulturmittler*in, die Bedeutung bestmöglich aufzufangen, die die betroffene Person mit der Schilderung ihrer Erfahrung vermitteln möchte.

Die Rolle von Kulturmittler*innen innerhalb des WGSS

Ein*e Kulturmittler*in unterstützt beim Aufbau des Vertrauensverhältnisses und der Beziehung zwischen Klient*innen und Mitarbeitenden/Dienstleister*innen.

Er*sie ist die Anlaufstelle, die die gefährdete Frau bzw. Überlebende dabei unterstützt, eine Gewalttat offenzulegen.

Kulturmittler*innen müssen, wie alle Mitarbeitenden des WGSS, die wichtigsten Grundsätze des Trauma-informierten Ansatzes befolgen.

Kulturmittler*innen sollten dazu beitragen, gute Bedingungen für emotionale Sicherheit und ein sicheres Umfeld zu schaffen:

- Ressourcen und Fähigkeiten stärken;
- Unterstützung und Anleitung, um den Zugang zu Dienstleistungen zu erleichtern;
- Menschen dabei helfen, das Gute in sich selbst zu sehen, um das Gefühl zu stärken, Dinge schaffen zu können;
- Bedingungen, die traumatische Erinnerungen reaktivieren können (die sogenannten „Trigger“), vermeiden, indem sie besonders auf Einstellungen, Verhaltensweisen und Sprache achten.

Retraumatisierung

Kulturelle Mediation kann das Risiko einer Retraumatisierung verringern, da der*die Kultur-mittler*in möglicherweise weiß, welche Worte, Verhaltensweisen oder Gesten der Mitarbeitenden ein Trigger sein könnten.

Ein **Trigger** ist ein Reiz, der die unwillkürliche Erinnerung an eine frühere traumatische Erfahrung hervorruft.

Diversitätsmanageme nt in interkulturellen Kontexten

Zusammengestellt von CESIE

Interkulturelle Kompetenzen

In der heutigen Zeit prägt Migration unsere Gesellschaften – Diversität ist alltäglich und überall anzutreffen. Interkulturelle Kompetenzen sind nicht mehr nur für diejenigen wichtig, die ihr Herkunftsland verlassen und sich mit den unterschiedlichen Lebensweisen, Codes und Besonderheiten des Ziellandes konfrontiert sehen. Interkulturelle Kompetenzen betreffen alle Menschen.

Sie sind heutzutage eine grundlegende, essenzielle Fähigkeit, da Menschen in ihrem persönlichen und beruflichen Leben zunehmend mit unterschiedlichen Hintergründen und vielfältigen Identitäten umgehen.

Interkulturelle Kompetenzen – Definition

Einstellungen, Wissen und Fähigkeiten, die uns dabei helfen:

- *Menschen mit unterschiedlichen kulturellen Identitäten zu verstehen und zu respektieren*
- *Angemessen, sinnvoll und respektvoll zu reagieren, wenn wir mit Menschen unterschiedlicher kultureller Identitäten interagieren und kommunizieren*
- *positive und konstruktive Beziehungen aufzubauen*
- *Sich selbst und die eigenen vielfältigen kulturellen Identitäten durch Begegnungen mit verschiedenen Kulturen besser zu verstehen*

Raster zur Dekodierung der Anderen

Die interkulturelle Forschung hat gezeigt, dass es trotz der Kenntnisse über andere Kulturen weiterhin zu Schwierigkeiten bei der Dekodierung der Anderen kommen kann: Grund dafür ist die Tatsache, dass wir die Handlungen anderer Menschen stets durch eine Art Filter betrachten.

Die Folge sind oft Missverständnisse und Fehlinterpretationen, die sehr oft zu einer eindimensionalen, einschränkenden und abwertenden Sichtweise auf die andere Person führen.

Diese kulturellen Filter können in drei Kategorien eingeteilt werden, die zusammen eine Art Raster zur Dekodierung von Menschen aus anderen Kulturen bilden:

1. Stereotype und Vorurteile
2. Ethnozentrismus
3. Professionelle Modelle und Techniken

Stereotype und Vorurteile

Stereotype sind unsere Überzeugungen über die Merkmale einer bestimmten Gruppe. Vorurteile sind negative Bewertungen einer Gruppe.

Erstere sind kognitiv, zweitere emotional begründet.

Stereotype entstehen aus einem allgemeinen Wissen über eine bestimmte Gruppe; Vorurteile entstehen, wenn wir diese allgemeinen Eigenschaften jedem Mitglied der Gruppe zuschreiben und daraus Schlüsse ziehen, die die Akzeptanz oder Ablehnung einer Person begünstigen. Stereotype erleichtern die Arbeit unseres Gehirns, da sie uns helfen, Menschen Gruppen zuzuordnen, denen wir ähnliche Merkmale zuschreiben.

Das spart Energie. Stereotype müssen im Gegensatz zu Vorurteilen nicht zwangsläufig negativ sein, solange sie als allgemeine, grob gefasste Kategorie verstanden werden, die niemals den Anspruch erhebt, eine allgemeingültige Realität zu repräsentieren.

Ethnozentrismus

Ethnozentrismus bedeutet etymologisch betrachtet „auf das eigene Volk zentriert“. Das Konzept legt eine natürliche Tendenz der Menschen nahe, unterschiedliche Kulturen mithilfe der eigenen kulturellen Modelle, Normen und Werte zu dekodieren bzw. zu bewerten.

Professionelle Modelle und Techniken

Die dritte Art von Filter umfasst unsere professionellen Modelle und Techniken, die wir im Laufe unserer Ausbildung gelernt haben. Sie basieren auf Wissen und Handlungsweisen im Bereich der Human- und Sozialwissenschaften. Dieses Wissen und diese Handlungsweisen haben sich in westlichen Gesellschaften auf der Grundlage wissenschaftlicher Erkenntnisse, aber auch auf der Grundlage eines individualistischen Menschenbildes entwickelt: „a very important dimension of modernity“ (Dumont 1978).

Dieses Menschenbild stellt das Subjekt über seine sozialen Bindungen und hebt die Abgrenzung der Person gegenüber dem Kollektiv, der Familie und der Gemeinschaft hervor.

Besonderer Wert liegt auf dem Erwerb von Autonomie und Unabhängigkeit.

Kann man interkulturelle Kommunikation lehren?

Interkulturelle Kommunikation **kann aus verschiedenen Gründen nicht klassisch gelehrt werden:**

Qualitative Gründe: Interkulturelle Kommunikation ist ein komplexes Phänomen (so komplex und vielschichtig wie die Kulturen und Menschen selbst), das nicht erschöpfend und endgültig festgelegt und „reguliert“ werden kann. Sie ist dynamisch und entwickelt sich jeden Tag weiter. Soziokulturelle Veränderungen aufgrund von Migration verändern beispielsweise Gesellschaften und ihre kulturellen Muster spürbar.

Quantitative Gründe: Es ist unmöglich, in jeder interkulturellen Begegnung stets alle kulturellen Merkmale zu identifizieren, welche möglicherweise eine Rolle spielen – nicht nur zwischen allen möglichen verschiedenen Kulturen, sondern auch zwischen großen kulturellen Gruppen.

Auch wenn interkulturelle Kompetenz nicht klassisch gelehrt werden kann, ist es doch möglich, Modelle der interkulturellen Kommunikation weiterzugeben. So kann jede Person ihre eigene Strategie der interkulturellen Kommunikation entwickeln. Auf diese Weise können Mitarbeitende, die mit Menschen unterschiedlicher kultureller Hintergründe und in multikulturellen Umgebungen arbeiten, ihre **interkulturelle Sensibilität** stärken.

Kann man interkulturelle Kommunikation lehren?

Die Entwicklung einer interkulturellen Sensibilität passiert notwendigerweise entlang der folgenden Schritte:

- Aneignung von Wissen über das Thema Migration, insbesondere aus soziologischer, anthropologischer und statistischer Sicht.
- Sich des eigenen kulturellen Rahmens sowie der Subjektivität, mit welcher man andere Personen bewertet, bewusst werden und die Fähigkeit zur Dezentralisierung erlernen.
- Die Komplexität interkultureller Beziehungen akzeptieren, die naturgemäß Konfliktsituationen und Missverständnisse (sogenannte „**Critical Incidents**“) beinhalten.

- **Critical Incident:** Situation, in der es zu einem kommunikativen Missverständnis kommt, welches aus dem Zusammentreffen von zwei unterschiedlichen kulturellen Systemen resultiert. Ein innerer Konflikt (mehr oder weniger deutlich: negative Emotionen, die das Verhalten beeinflussen), der dazu führt, dass sich Menschen voneinander distanzieren.
- **Kulturschock:** Gefühle der Desorientierung und Ablehnung (im negativen Sinne) oder Bewunderung und Anziehung (im positiven Sinne) bei der Interaktion mit einer Person oder einem Objekt aus einer anderen Kultur, die zu einer bestimmten Zeit und an einem bestimmten Ort stattfindet.
- **Sensible Zonen:** Kulturelle Bereiche, die im kulturellen Rahmen eines Menschen besonders wichtig sind. Sensible Bereiche unterscheiden sich je nach Nationalität, ethnischer Zugehörigkeit, Religion, Alter, beruflichem Umfeld, politischer Kultur usw. Sie sind „Leitbilder“, d.h. wichtige Repräsentationen, die nicht immer bewusst, aber hochgradig emotional aufgeladen sind. Sie sind tief verwurzelt in den kulturellen Grundfesten der Persönlichkeit, in unbewussten Bereichen wie der sexuellen Identität und elterlichen Werten.

Die Begegnung mit Diversität verursacht manchmal Unbehagen, Unruhe, ein Gefühl des inneren Widerstands, was in manchen Fällen Stress und Angst auslösen kann.

Kulturschock & Critical Incident

Sensible Bereiche sind oft Ursprung eines mehr oder weniger heftigen Kulturschocks. Beispiele für sensible Bereiche sind:

- Regeln der sozialen Organisation
- Der Körper
- Wahrnehmung und Nutzung eines Raums
- Wahrnehmung und Zeitmanagement
- Lebens- und Arbeitsstile
- Denkweisen, Lernstile, Weltanschauungen
- Codes und Interaktionsmuster
- Beziehungen zwischen Gruppen, unterschiedliche demografische und religiöse Zusammensetzung von Gesellschaften
- Werte, Normen, Traditionen und ihre Bedeutung (z. B. Übergangsrituale)

Kinderschutz & Kinderbetreuung in Safe Spaces für Frauen und Mädchen (WGSS)

Zusammengestellt von IRC

Wer ist ein Kind?

- Gemäß UN-Kinderrechtskonvention (UNICEF) ist ein Kind „jeder Mensch, der das achtzehnte Lebensjahr noch nicht vollendet hat“.
- Kindheit wird in verschiedenen Kontexten auf unterschiedliche Weise verstanden.
- Kinder auf der ganzen Welt haben möglicherweise unterschiedliche Verpflichtungen und werden unterschiedlich betreut.
- Es ist wichtig, unsere persönlichen Erfahrungen und Überzeugungen über die Kindheit zu verstehen, da diese beeinflussen, was wir als normal und wünschenswert ansehen.

Was ist Kinderschutz?

- Kinderschutz setzt sich für die Förderung, den Schutz und die Erfüllung der Rechte von Kindern ein, damit diese sicher und frei von Missbrauch, Vernachlässigung, Gewalt und Ausbeutung aufwachsen, unabhängig von ihrer Migrationsgeschichte.
- Kinderschutz umfasst Maßnahmen und Strukturen, um Missbrauch, Vernachlässigung, Ausbeutung und Gewalt gegen Kinder zu verhindern und dagegen vorzugehen.

Rechtlicher Rahmen bei der Arbeit mit Minderjährigen

- UN-Kinderrechtskonvention
- Charta der Grundrechte der Europäischen Union (Art. 24)
- EU-Kinderrechtsstrategie (Thematischer Bereich 3)
- Nationale gesetzliche Regelungen

Gewalt gegen Kinder – Definition

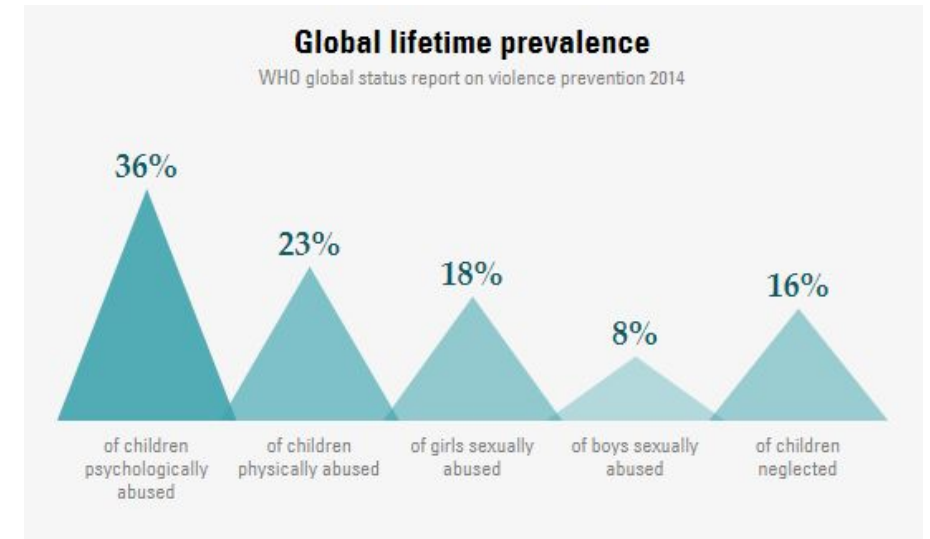
„Gewalt gegen Kinder umfasst alle Formen von Gewalt gegen Menschen unter 18 Jahren. Bei Säuglingen und Kleinkindern handelt es sich bei Gewalt hauptsächlich um **Kindesmisshandlung** (d.h. körperlicher, sexueller und emotionaler Missbrauch und Vernachlässigung) durch Eltern und andere Bezugspersonen. Jungen und Mädchen sind gleichermaßen von körperlichem und emotionalem Missbrauch und Vernachlässigung bedroht, während Mädchen stärker von sexuellem Missbrauch betroffen sind. Wenn Kinder die Adoleszenz erreichen, sind neben Kindesmisshandlung auch **Gewalt durch Gleichaltrige und Partnerschaftsgewalt** häufige Formen der Gewalt.“

Quelle: Weltgesundheitsorganisation

Kindesmisshandlung – Definition (WHO)

„**Kindesmisshandlung** bezeichnet Missbrauch und Vernachlässigung von Kindern unter 18 Jahren. Sie umfasst alle Arten von körperlicher und/oder emotionaler Misshandlung, sexuellem Missbrauch, Vernachlässigung, Nachlässigkeit und wirtschaftlicher oder sonstiger Ausbeutung, die zu einer tatsächlichen oder potenziellen Beeinträchtigung der Gesundheit, des Überlebens, der Entwicklung oder der Würde des Kindes führt, und im Rahmen eines Verantwortungs-, Vertrauens- oder Machtverhältnisses stattfindet. Das Miterleben von Partnerschaftsgewalt wird teilweise ebenfalls als eine Form der Kindesmisshandlung angesehen.“

Quelle: Weltgesundheitsorganisation

Kindesmisshandlung – Definition (WHO):

Legende Abb. „Global lifetime prevalence“

Englisch	Deutsch
Global lifetime prevalence	Globale Lebenszeitprävalenz
WHO global status report on violence prevention 2024	Globaler Statusbericht der WHO zur Gewaltprävention 2024
36% of children psychologically abused	36% der Kinder erleben emotionalen Missbrauch
23% of children physically abused	23% der Kinder erleben körperliche Misshandlung
18% of girls sexually abused	18% der Mädchen erleben sexuellen Missbrauch
8% of boys sexually abused	8% der Jungen erleben sexuellen Missbrauch
16% of children neglected	16% der Kinder werden vernachlässigt

Kindesmisshandlung und Gewalt gegen Kinder – Ausmaß des Problems (WHO 2020)

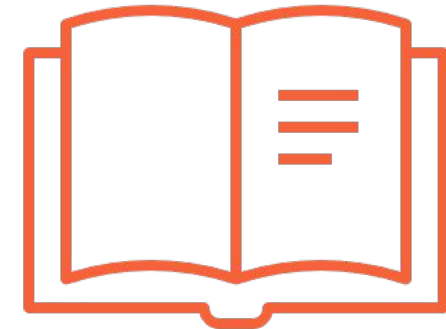
- Weltweit haben schätzungsweise bis zu **einer Milliarde Kinder im Alter von 2-17 Jahren** im vergangenen Jahr körperliche, sexualisierte oder emotionale Gewalt oder Vernachlässigung erlebt.
- **Fast drei Viertel aller Kinder** – rund 300 Millionen Kinder – im Alter von 2 bis 4 Jahren **erleiden regelmäßig körperliche Bestrafungen und/oder psychische Gewalt durch Eltern und Betreuungspersonen**.
- 1 von 5 Frauen und 1 von 13 Männern **geben an**, als Kind im Alter von 0-17 Jahren **sexuell missbraucht** worden zu sein.
- **120 Millionen Mädchen und junge Frauen** unter 20 Jahren haben eine Form von erzwungenem Sexualkontakt erlebt.
- **Kindesmisshandlung wird oft verheimlicht**. Nur ein Bruchteil der Kinder, die von Misshandlung betroffen sind, erhält jemals Unterstützung von medizinischem Personal.
- Kindesmisshandlung hat oft schwerwiegende **Kurz- und Langzeitfolgen** für die körperliche, sexuelle und psychische Gesundheit der Betroffenen.

Quelle: Weltgesundheitsorganisation

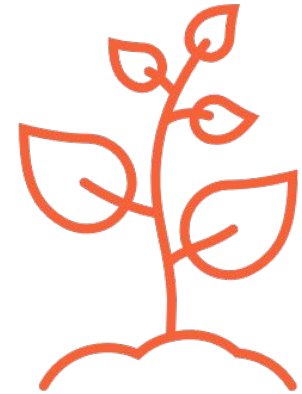
Definitionen

- **Missbrauch:** eine illegale, unangemessene oder schädliche Verhaltensweise bzw. Misshandlung
- **Kindesmissbrauch:** eine vorsätzliche Handlung mit tatsächlichen oder potenziellen negativen Auswirkungen auf die Sicherheit, das Wohlbefinden, die Würde und die Entwicklung eines Kindes. Die Handlung findet im Rahmen eines Verantwortungs-, Vertrauens- oder Machtverhältnisses statt.

Arten von Kindesmissbrauch

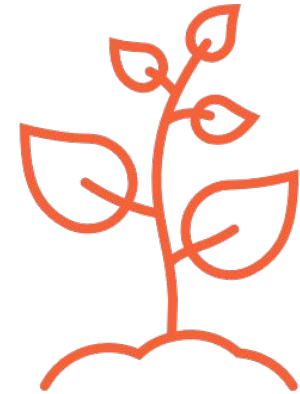
- Körperliche Misshandlung
- Emotionale Misshandlung
- Sexueller Missbrauch
- Ausbeutung
- Vernachlässigung

Körperliche Misshandlung

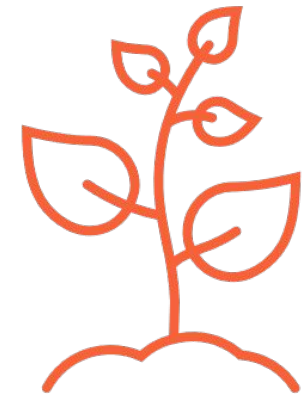
Körperliche Misshandlung betrifft die Anwendung von körperlicher Gewalt, um tatsächliche oder wahrscheinliche körperliche Verletzungen oder Leiden zu verursachen

- Schlagen
- Schütteln
- Verbrennen
- Folter
- Körperliche Bestrafung

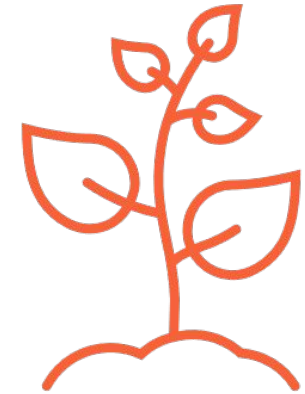
Körperliche Misshandlung – Anzeichen

- Die sichtbarste Form des Missbrauchs wird manchmal entdeckt, wenn die Erklärung für eine Verletzung nicht mit der tatsächlichen Verletzung übereinstimmt.
- Bestimmte Verletzungen sollten immer Grund für Misstrauen und Besorgnis sein:
 - Bisswunden
 - Verbrennungen durch Zigaretten
 - Anzeichen für alte, aber unbehandelte Knochenbrüche
 - Anzeichen von schweren, langanhaltenden Blutergüssen, insbesondere im Gesicht
 - Ungeklärte Verletzungen (Kopfverletzungen können durch Ohrverletzungen erkannt werden), Verbrennungen, Blutergüsse, Verrenkungen, Kopfverletzungen

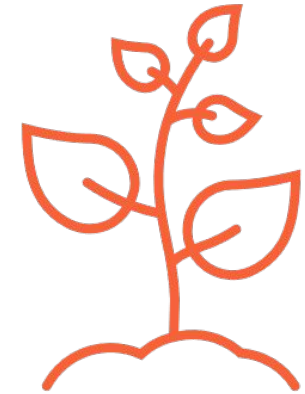
Emotionale Misshandlung

- Umfasst erniedrigende und entwürdigende Verhaltensweisen
 - Böse Beschimpfungen
 - Ständige Kritik
 - Herabsetzung
 - Ständiges Erniedrigen
 - Einsperren des Kindes als Bestrafung
 - Isolation

Emotionale Misshandlung – Anzeichen

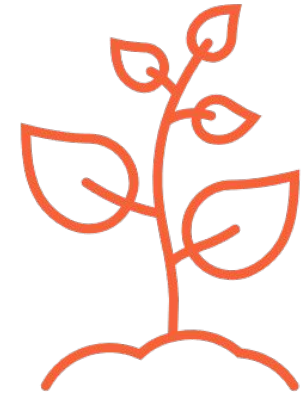
- Verzögerte körperliche, geistige oder emotionale Entwicklung
- Lernschwierigkeiten oder plötzliche Sprachstörungen
- Schwierigkeiten beim Aufbau von Beziehungen; Zurückziehen
- Störendes / aufmerksamkeitsheischendes Verhalten
- Unsicherheit
- Geringes Selbstwertgefühl / Angst vor neuen Situationen

Sexueller Missbrauch und Gewalt

Dazu gehören alle Formen sexualisierter Gewalt, unter anderem:

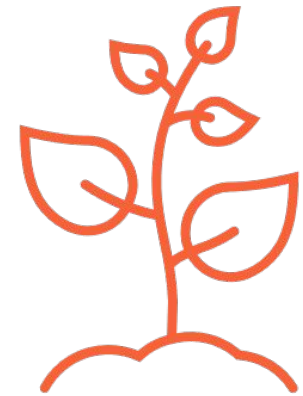
- Vergewaltigung (unabhängig von Täter*in)
- Früh- und Zwangsheirat
- Sexuelle Ausbeutung
- Unangebrachtes Berühren und Entblößen
- Verwendung sexualisierter Sprache gegenüber einem Kind
- Zeigen pornografischer Inhalte

Sexueller Missbrauch – Anzeichen

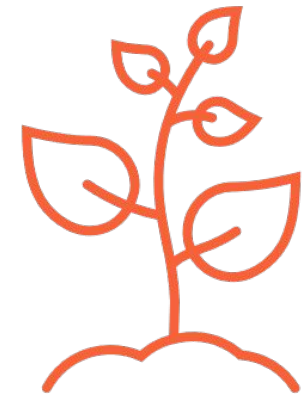
Mögliche Anzeichen sind u. a.:

- plötzliche/unerwartete Verhaltensänderung, Isolation von Freund*innen
- übermäßig körperliches Verhalten (sexuell), unangemessen großes Wissen über Sexualität
- gesundheitliche Probleme wie Bauchschmerzen beim Gehen oder Sitzen
- chronischer Juckreiz, Schmerzen, Ausfluss, Blutungen im Bereich der Genitalien
- sexuell übertragbare Krankheiten, Schwangerschaft
- Misstrauen oder Angst vor jemandem, den das Kind gut kennt

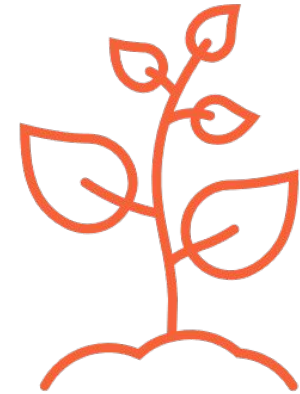
Vernachlässigung

- Die absichtliche oder unabsichtliche Nichterfüllung der Pflicht, ein Kind vor einer tatsächlichen oder potenziellen Gefahr gegenüber seiner Sicherheit, seines Wohlergehens, seiner Würde und seiner Entwicklung zu schützen; oder die Nichterfüllung der Rechte eines Kindes, obwohl die Person eindeutig die Verantwortung für das Wohlergehen des Kindes trägt und die Kapazitäten, Fähigkeiten und Ressourcen hat, ihr nachzukommen.
- Manchmal wird diese Form der Misshandlung auch als „**passiv**“ bezeichnet, da sie sich auf das **Nichterfüllen** grundlegender Pflichten zum Schutz und zur Betreuung des Kindes bezieht.

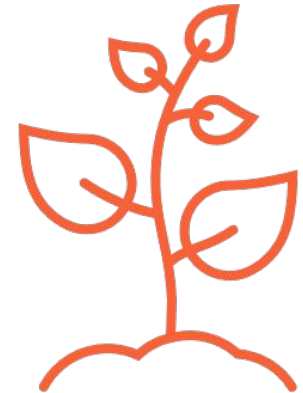
Vernachlässigung – Anzeichen

- Häufiger Hunger, Stehlen oder Verstecken von Essen, Gewichtsverlust
- Schlechte Hygiene
- Ständige Müdigkeit
- Verhaltensauffälligkeiten
- Häufiges Fehlen in der Schule
- Dreckige oder dem Alter unangemessene Kleidung
- Unbehandelte gesundheitliche Probleme
- Wenige Freund*innen

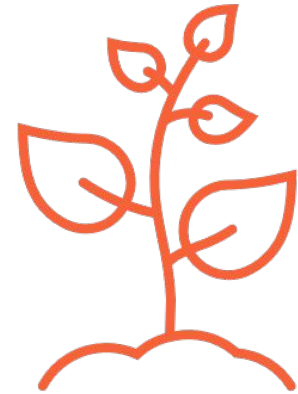
Ausbeutung

Wenn eine Person in einer Macht- und/oder Vertrauensposition ein Kind zu ihrem eigenen Vorteil, Nutzen, ihrer Befriedigung oder ihrem Profit ausnutzt oder dies versucht. Ein persönlicher Vorteil kann verschiedene Formen annehmen: körperlich, sexuell, finanziell, materiell, sozial, militärisch oder politisch.

Miterleben von Gewalt (indirekte Gewalt)

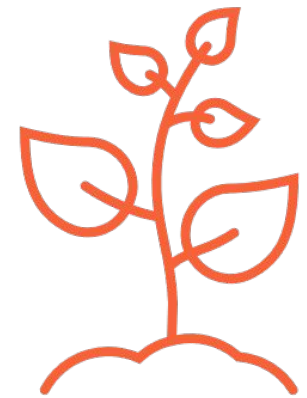
- Miterlebte Gewalt ist eine Form der Kindesmisshandlung, die sich negativ auf das Wohlbefinden und die Entwicklung eines Kindes auswirkt. Ob festgestellt wird, dass ein Kind Gewalt miterlebt, hängt von der Einschätzung darüber ab, ob die Mutter des Kindes Partnerschaftsgewalt ausgesetzt ist.
- Kann gleichzeitig mit anderen Formen der Kindesmisshandlung stattfinden

Andere Anzeichen für Missbrauch

Andere mögliche Anzeichen sind u. a.:

- Wiederholtes von Zuhause Weglaufen; Angst, nach Hause zu gehen; Widerstand dagegen, die Eltern zu kontaktieren
- Aggression, Isolation oder Zurückziehen
- Misstrauen gegenüber Erwachsenen
- Angst vor Körperkontakt, Zusammenzucken bei Berührung
- Rückfallen in Verhaltensweisen jüngeren Alters oder Unfähigkeit, sich zu konzentrieren
- Andere extreme Reaktionen, z. B. Depressionen, Selbstverstümmelung, Selbstmordversuche

Was tun im Falle einer Kindeswohlgefährdung?

DOs	DON'Ts
ERKENNEN – Auf mögliche Anzeichen achten und diese nicht ignorieren. REAGIEREN – Verantwortungsbewusst handeln: Darauf achten, dass das eigene Handeln das Kind nicht zusätzlich gefährdet. Sofort handeln, wenn Sorge um die Sicherheit des Kindes besteht. AUFZEICHNEN – Notizen über das machen, was gesagt und/oder gesehen wurde, z. B. in Form eines Tagebuchs, in dem Situationen und Verhaltensweisen in Bezug auf Schutzverletzungen festgehalten werden. WEITERVERWEISEN– In Fällen unmittelbarer Gefahr den Fall bei dem*der Service Manager*in oder dem Kinderschutzbüro melden, falls erstere keine Schritte einleitet. MELDEN – bei der Service Manager*in und der zuständigen Einrichtung für Kinderschutz, innerhalb von 24 Stunden oder im Notfall sofort.	Versuchen, eine Anschuldigung wegen Missbrauchs selbst zu überprüfen. Die Aufgabe der Mitarbeitenden ist es, Anzeichen für mögliche Misshandlungen zu erkennen und/oder dem Kind einfach zuzuhören. Zu viele Fragen stellen. Mitarbeitende sollten nur die wichtigsten Fragen stellen, die ihnen dabei helfen zu erkennen, ob eine Schutzverletzung vorliegt und sie relevante Informationen an Dritte weitergeben können.

Der*die Service Manager*in ist innerhalb der Organisation für die Weiterverweisung verantwortlich.

Umgang mit der Offenlegung einer Schutzverletzung

- Direkt: Es kann passieren, dass ein Kind direkt erzählt, dass es missbraucht oder vernachlässigt wurde. Er*sie beginnt möglicherweise mit einem Beispiel, um zu sehen, wie der*die Mitarbeitende reagiert.
- Indirekt: Das Kind teilt keine Details zum Missbrauch oder der*die Mitarbeitende erfährt auf indirektem Wege davon.
- Versteckt: Durch Hinweise und Andeutungen.

Was tun im Falle einer Offenlegung?

DOS	DON'TS
Zuhören, was das Kind zu sagen hat.	Suggestivfragen stellen wie z. B. „Hat deine Mutter/dein Vater dir das angetan?“
Dem Kind versichern, dass es das Richtige getan hat, indem es jemandem davon erzählt hat.	Das Kind verurteilen oder mit ihm schimpfen („Warum hast du mir das nicht früher erzählt?“)
Ruhig bleiben.	In Panik verfallen.
Dem Kind glauben.	Unglauben zeigen oder versuchen, das Geschehene zu entschuldigen.
Die Sprache des Kindes verwenden und sie dessen soziokulturellem Hintergrund anpassen, auch im Hinblick auf die Kommunikationswege, die das Kind zu verwenden weiß.	Versprechungen machen, die Mitarbeitende nicht sicher halten können: z. B. versprechen, dass niemand sonst davon erfährt.
Aufschreiben, was das Kind gesagt, gezeichnet oder direkt bzw. indirekt geäußert hat.	Den*die Täter*in konfrontieren.
Unterstützung für das Kind und sich selbst suchen.	Nichts tun und davon ausgehen, dass jemand anderes etwas tun wird.
Schnell handeln, wenn das Kind möglicherweise in Gefahr ist.	Das Kind ohne Erlaubnis anfassen.

Umgang mit der Offenlegung einer Schutzverletzung – Leitprinzipien

- **Do-No-Harm:** dem Kind weder absichtlich noch versehentlich Schaden zufügen, während der Fall weiterverwiesen wird
- **Im Interesse des Kindes handeln:** Gemäß der UN-Kinderrechtskonvention Art. 3 soll „bei allen Maßnahmen, die Kinder betreffen, sowohl von öffentlichen oder privaten sozialen Einrichtungen, als auch von Gerichten, Verwaltungsbehörden oder Gesetzgebungsorganen das Wohl des Kindes vorrangig berücksichtigt werden.“
- **Vertraulichkeit:** Vertraulichkeit bezieht sich auf das Recht einer Person, dass mit allen Informationen, die ihre Person betreffen, respektvoll umgegangen wird. Vertraulichkeit stärkt Sicherheit, Vertrauen und Selbstbestimmung.
- **Informierte Einwilligung:** Die freiwillige Zustimmung einer Person, welche rechtlich einwilligungsfähig ist. Um eine „informierte Zustimmung“ geben zu können, muss die Person nach ihrer geistigen und sittlichen Reife im Stande sein, die Bedeutung und die Tragweite der angebotenen Dienstleistungen zu erkennen und entsprechend zu beurteilen.
- **Nach „Need-to-know“-Prinzip:** Limitierung der Weitergabe von vertraulichen Informationen, d.h. nur diejenigen Informationen weitergeben, ohne die der*die Mitarbeitende/Dienstleister*in die Arbeit nicht angemessen erledigen kann.

Umgang mit der Offenlegung einer Schutzverletzung – Leitprinzipien

- **Meldepflicht:** Personen mit besonderen Aufgaben und Verantwortlichkeiten, sogenannte „Meldepflichtige“, sind gesetzlich verpflichtet, bestimmte Arten von Gewalt und/oder Missbrauch zu melden.
- **Kindzentrierter Ansatz:** Der Fokus liegt auf den besonderen Bedürfnissen und Stärken des Kindes.

Auswirkungen von Gewalt gegen Kinder

Gewalt gegen Kinder kann:

- zu schweren Verletzungen (einschließlich Tod) führen.
- die Entwicklung von Gehirn und Nervensystem beeinträchtigen.
- die Zukunft des Kindes und weiterer Generationen beeinflussen.
- zu negativem Bewältigungsstrategien und gesundheitlichem Risikoverhalten führen.
- Schwerer/anhaltender Missbrauch kann zu toxischem Stress führen.

Positiver Stress ist ein normaler und wichtiger Bestandteil einer gesunden Entwicklung. Positiver Stress kann zu einem kurzen Anstieg der Herzfrequenz und einem leichten Anstieg des Hormonspiegels führen. Positiver Stress kann zum Beispiel ausgelöst werden, wenn eine Person eine Prüfung schreibt oder eine Spritze bekommt.

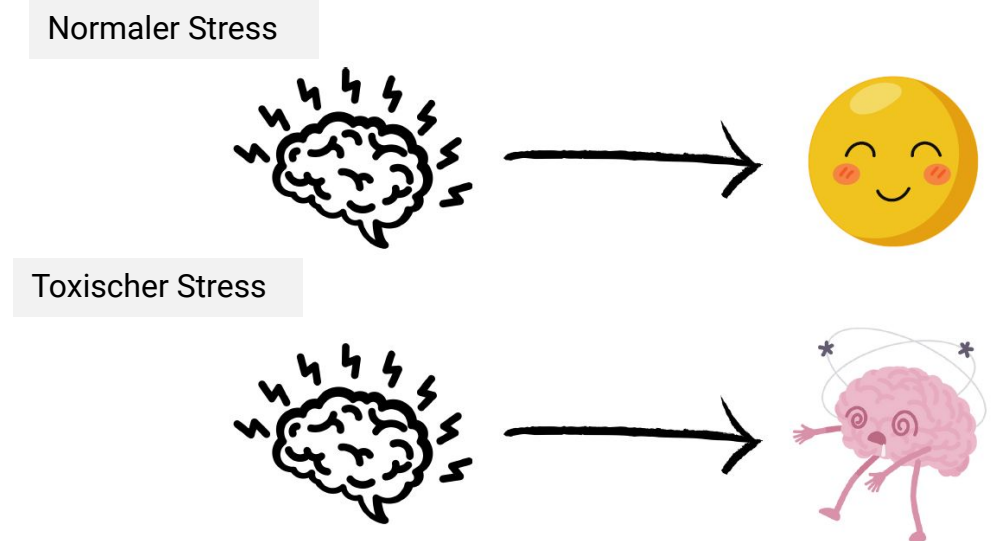
Tolerierbarer Stress aktiviert die Alarmsysteme des Körpers. Dieser wird durch belastendere, länger andauernde Situationen verursacht, wie den Verlust eines geliebten Menschen, eine Naturkatastrophe oder eine schwerwiegende Verletzung.

Toxischer Stress kann auftreten, wenn eine Person starken, häufigen und/oder lang anhaltenden Schwierigkeiten ausgesetzt ist. Dazu zählen z. B. körperlicher oder emotionaler Missbrauch, Gewalt und/oder Mehrfachbelastung durch eine schwierige finanzielle Situation.

Auswirkungen von toxischem Stress auf Kinder

Toxischer Stress kann sich auf kognitive und soziale Prozesse, die Impulskontrolle und die Selbstkontrolle eines Kindes auswirken

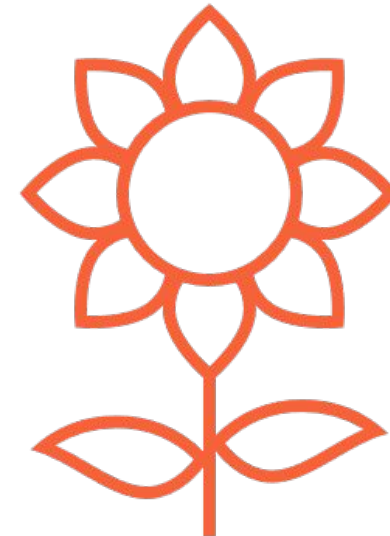
- Zu den **kurzfristigen Auswirkungen** gehören:
 - Beeinträchtigt Wohlbefinden und Entwicklung
 - Verminderte Lernfähigkeit
- Zu den **langfristigen Auswirkungen** gehören:
 - gesundheitliche Probleme
 - psychische Probleme
 - Verhaltensauffälligkeiten und Lernschwierigkeiten

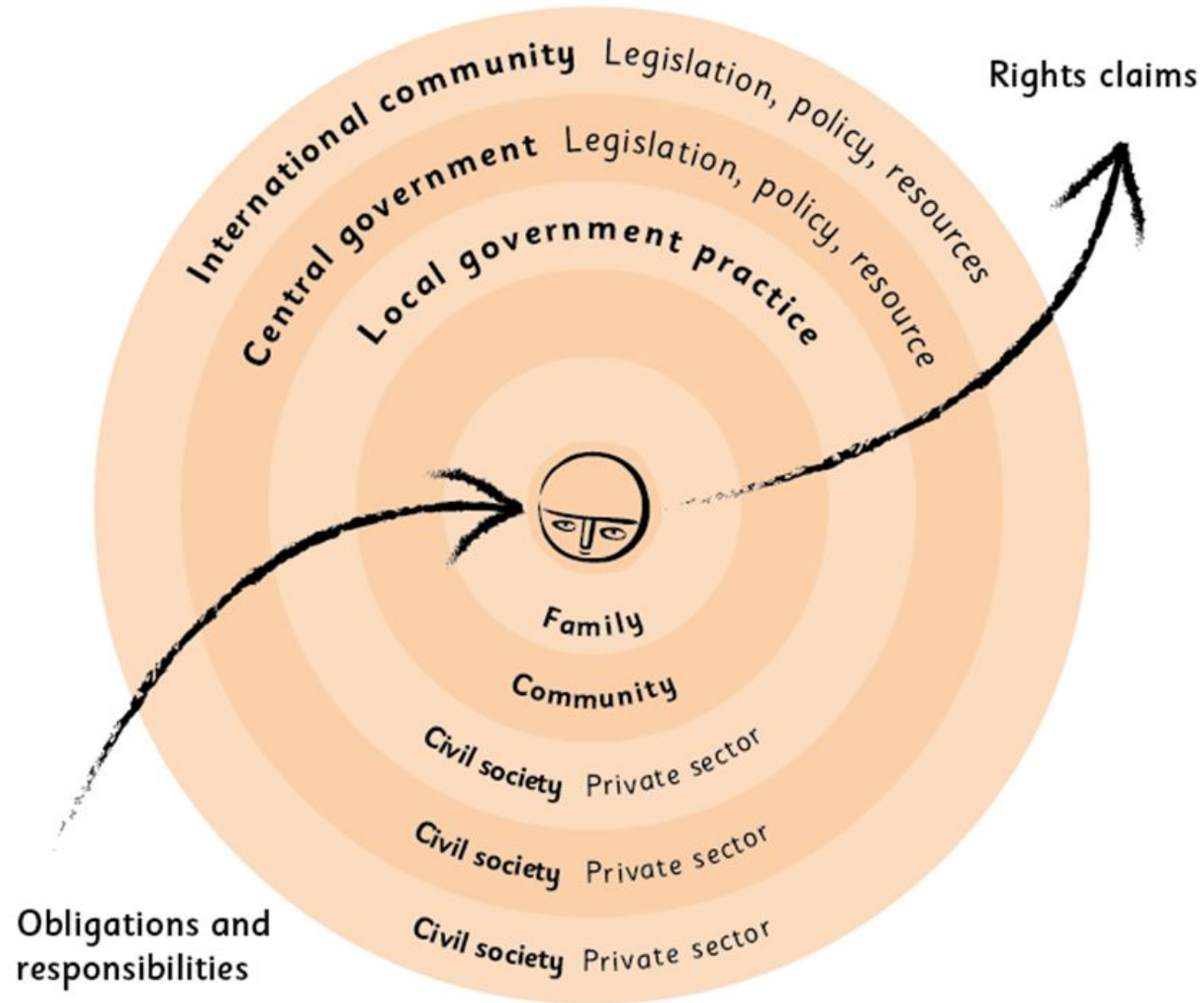
Toxischen Stress überwinden

Kinder können sich von den Auswirkungen durch toxischen Stress erholen, wenn sie die Möglichkeit haben, gesunde und sichere Beziehungen zu fürsorglichen, zuverlässigen und mitfühlenden Erwachsenen aufzubauen, die sie durch den Heilungsprozess begleiten.

Erwachsene können Kindern helfen, sich von traumatischen Erlebnissen zu erholen, indem sie sie dabei unterstützen, Resilienz aufzubauen sowie die Fähigkeit, Schwierigkeiten zu überwinden.

Ein schützendes Umfeld für Kinder schaffen

Ein schützendes Umfeld für Kinder schaffen

Legende Abb.

Englisch	Deutsch
International community	Internationale Gemeinschaft
Legislation, policy, resources	Gesetzgebung, Politik, Ressourcen
Central government	Nationale Regierung
Legislation, policy, resources	Gesetzgebung, Politik, Ressourcen
Local government practice	Lokale Regierungspolitik
Rights claim	Rechtsanspruch
Family	Familie
Community	Community
Civil society	Zivilgesellschaft
Private sector	Privatsektor
Civil society	Zivilgesellschaft
Private sector	Privatsektor
Civil society	Zivilgesellschaft
Private sector	Privatsektor
Obligations and responsibilities	Verpflichtungen und Verantwortlichkeiten

Kernbotschaften

- Um angemessene Aktivitäten und Maßnahmen für Kinder zu erstellen, ist es essenziell, ein Verständnis für die kindliche Entwicklung und dafür zu entwickeln, wie man Kinder darin unterstützen kann.
- Erzieher*innen und frühkindliche Dienste können eine wichtige Rolle in der Entwicklung eines Kindes spielen.
- Mit dem Wissen über die negativen Auswirkungen von Stress können Erzieher*innen ein sicheres, ruhiges und unterstützendes Umfeld schaffen, welches Kindern eine Routine schafft.

Child Safeguarding?

- Laut Artikel 3.3 der UN-Kinderrechtskonvention ist Safeguarding für Organisationen, die für und mit Kindern arbeiten, von entscheidender Bedeutung. Es ist wichtig, dass sie sich an Kinderschutzrichtlinien orientieren und über Meldemechanismen verfügen.
- UN-Kinderrechtskonvention Art. 3.3 „Die Mitgliedsstaaten stellen sicher, dass die für die Betreuung oder den Schutz von Kindern verantwortlichen Institutionen, Dienste und Einrichtungen die von den zuständigen Behörden festgelegten Standards einhalten, insbesondere in den Bereichen Sicherheit, Gesundheit, Anzahl und Eignung des Personals sowie kompetente Supervision.“

Was ist eine Child-Safeguarding-Richtlinie?

Child-Safeguarding-Richtlinie:

- Stellt sicher, dass die Projekte der Organisation, Mitarbeitende oder andere Personen, die mit der Organisation oder in ihrem Namen arbeiten, Kindern keinen Schaden zufügen.
- Stellt sicher, dass Sicherheitsrisiken und Fälle von Fehlverhalten erkannt, gemeldet und in angemessener Weise und zeitnah behandelt werden.

Kinderschutz und Safeguarding

Child Safeguarding

Stellt sicher, dass Kinder keine Schäden (absichtlich & unabsichtlich) durch Personen, die humanitäre Hilfe leisten erfahren, z. B. von NRO-Mitarbeitenden, Partner*innen und Freiwilligen.

Child-Safeguarding-Richtlinie und deren Durchsetzung betrifft auch:

Partner*innen, NRO-finanzierte Lehrkräfte, Ärzt*innen und andere Mitarbeitende, Einzelpersonen oder Gruppen, denen durch IRC Befugnisse oder Rechte übertragen wurden, wie Beratungsgremien, Facilitator*innen, Community-Gruppen.

Dies gilt auch für Schäden, die durch unsere Medien-, Kommunikations-, Advocacy- oder Kampagnenarbeit entstehen könnten.

Kinderschutz

Prävention von und Reaktion auf Missbrauch, Vernachlässigung, Ausbeutung und Gewalt, die von Personen außerhalb der Organisation gegenüber Kindern verübt wird, z. B. seitens der Gesamtbevölkerung, Familienmitgliedern, anderen Kindern, der Polizei usw.

Weiterverweisungsprozesse

Melde-mechanismen

Kinderschutz und Safeguarding

Wichtige Grundsätze, die in jedem Fall beachtet werden müssen:

- ✓ **Melden:** Alle Bedenken in Bezug auf Kinderschutz oder Safeguarding sind über die entsprechenden Kanäle zu melden.
- ✓ **Do-No-Harm:** Alle Handlungen und Maßnahmen, die als Reaktion auf eine Meldung möglichen Missbrauchs ergriffen werden, dürfen das Kind keinem weiteren Schaden aussetzen.
- ✓ **Vertraulichkeit:** Bei allen Maßnahmen werden sensible Informationen streng vertraulich behandelt und nur an die Personen weitergegeben, die diese unbedingt zum weiteren Schutz des Kindes benötigen.

Wie gewährleisten wir Safeguarding im WGSS?

- Sicherstellen, dass eine Safeguarding-Richtlinie vorhanden ist und von allen Mitarbeitenden des WGSS (einschließlich externer Akteur*innen) verstanden und unterzeichnet wird.
- Sicherstellen, dass es innerhalb des WGSS klare Meldemechanismen gibt.
- Sicherstellen, dass ein eindeutiger Verhaltenskodex für WGSS-Mitarbeitende zur Verfügung steht.
- Regeln für Medien und die Verwendung von Bildern, Videos und Interviews aufstellen.
- Risikobewertung der Aktivitäten durchführen und Strategien entwickeln, um mögliche Risiken für Kinder zu minimieren.

Warum Kinderbetreuung im WGSS?

- Um eine der häufigsten genannten Barrieren (fehlende Kinderbetreuung) zu beseitigen, die Frauen und Mädchen an der Teilnahme am WGSS hindert oder sie dabei einschränkt, umfassend an den Aktivitäten und Dienstleistungen teilzunehmen und davon zu profitieren.
- Um eine sichere, anregende und stimulierende Umgebung für kleinere Kinder zum Spielen und Lernen zu schaffen.
- Um einen sicheren Raum für ihre Eltern/Betreuungspersonen zu schaffen, in dem sie an Aktivitäten teilnehmen können, ohne sich gleichzeitig um die Betreuung kümmern zu müssen.

Was ist zu beachten?

- Den WGSS sowie die Aktivitäten gemeinsam mit den Betreuungspersonen planen, um sicherzustellen, dass die Erwartungen klar sind.
- Einen geeigneten und sicheren Raum auswählen (unabhängig davon, ob WGSS-Aktivitäten dort stattfinden oder nicht).
- Mitarbeitende auswählen, die Erfahrung in der Arbeit mit Kindern haben.
- Das Alter der teilnehmenden Kinder berücksichtigen.
- Altersgerechte und je nach Kultur angemessene Aktivitäten konzipieren, die die Entwicklung der Kinder fördern.
- Genderneutrale Spiele und Spielzeuge im WGSS bereitstellen.
- Die Zustimmung der Eltern/Betreuungspersonen für die Teilnahme der Kinder einholen.

Was ist zu beachten?

- Einen klaren Verhaltenskodex bereitstellen, der auch Richtlinien zu Safeguarding und dem Schutz vor sexueller Ausbeutung und Missbrauch enthält und den alle Mitarbeitenden unterschreiben müssen.
- Service Mapping durchführen und aktualisieren, um sichere und vertrauliche Weiterverweisungen vornehmen zu können.
- Meldepflicht – gesetzliche Verpflichtung der Mitarbeitenden zur Meldung von Fällen.
- Personalbetreuung und -supervision – regelmäßige Treffen mit Mitarbeitenden für eine gute Personalbetreuung sowie regelmäßige Supervisionssitzungen, um Herausforderungen anzusprechen und die Aktivitäten entsprechend anpassend.

Kindzentrierte Ansätze

Safeguarding

Do-No-Harm

Trauma-

informiert

Teilhabe

Respekt

**Auf die Bedürfnisse
des Kindes eingehen**

Gender-Identitäten und LGBTQI+-Inklusion

Zusammengestellt von IRC

LGBTQI+-Inklusion im WGSS

LGBTQI+-Personen sind oft besonders stark von konfliktbedingter sexualisierter und geschlechtsspezifischer Gewalt betroffen, da bestehende Formen der Diskriminierung in Krisen oftmals weiter zunehmen. Dies betrifft insbesondere Kontexte, in denen ein oder mehrere Konfliktbeteiligte die Durchsetzung traditioneller Geschlechterrollen als Mittel nutzen, um ihre Legitimität seitens der Bevölkerung zu erhöhen. LGBTQI+-Personen können oftmals nicht auf traditionelle Familien- und Community-Netzwerke zurückgreifen, um Unterstützung zu erhalten. Sie können ihre üblichen Bewältigungsstrategien und Unterstützungsstrukturen nicht länger nutzen.

Deshalb ist es wichtig, die besonderen Bedürfnisse von LGBTQI+-Personen zu berücksichtigen, wenn ein WGSS gegründet wird. Wenn der Fokus der Aktivitäten ausschließlich auf cis-hetero-Frauen liegt, bedeutet das, dass die Realität vieler LGBTQI+-Personen in Konfliktsituationen völlig außer Acht gelassen wird.

Safe Spaces für die LGBTQI+ Community:

Wichtige Fragen für den Aufbau eines WGSS

- Wird Privatsphäre und Vertraulichkeit von Geflüchteten, die einer sexuellen oder geschlechtlichen Minderheit angehören, streng geschützt? Werden die Menschen darüber aufgeklärt?
- Sind die Mitarbeitenden in der Lage, Geflüchteten, die einer sexuellen oder geschlechtlichen Minderheit angehören, ein sicheres und gutes Gefühl zu geben?
- Werden Mitarbeitende angeleitet und unterstützt, eventuelle persönliche Hindernisse zu überwinden, die sie bei der Arbeit mit sexuellen und geschlechtlichen Minderheiten beeinträchtigen könnten?
- Sind sich Mitarbeitende bewusst, welche Rolle die nonverbale Kommunikation, einschließlich Körpersprache, Mimik und Tonfall, dabei spielt, dass sich Geflüchtete sicher fühlen?
- Verfügen Mitarbeitende über die nötigen Werkzeuge, um Geflüchtete, die sexuellen und geschlechtlichen Minderheiten angehören, effektiv und respektvoll zu befragen?

Wie kann man besondere Schutzbedürfnisse erfüllen?

- Spezialisierte Dienstleistungen für die LGBTQI+-Community anbieten, mit Fokus auf den Zugang zu humanitärer Hilfe und Schutz in ihrem Kontext.
- Zugang zu lokalen Community-Zentren und Selbsthilfegruppen ermöglichen.
- Lokale LGBTQI+-Akteur*innen müssen in allen Phasen der Programmplanung und -umsetzung konsultiert werden, um maßgeschneiderte Lösungen zu finden.
- Vertrauen und Regeln in der Gruppe etablieren, um LGBTQI+-Teilnehmer*innen die Möglichkeit zu geben, ihre Meinung offen zu äußern und ihre Teilhabe in einem sichereren Raum zu gewährleisten. Kapazitätsaufbau und Sensibilisierung für Klient*innen, die nicht Teil der LGBTQI+-Community sind, anbieten.
- Gewünschte Pronomen und genderneutrale Titel verwenden.
- Datenerhebungsmethoden so genderneutral wie möglich gestalten (bei Formularen z. B. Optionen für Geschlecht und Pronomen jenseits der binären Auswahl aufführen)

Sichere Räume für die LGBTQI+-Community: Wichtige Fragen für den Aufbau eines WGSS

- Verfügt der WGSS über Standardarbeitsanweisungen speziell für Fälle, in denen es um sexuelle Orientierung, Genderidentität und -ausdruck geht?
- Geht der Verhaltenskodex des WGSS sensibel und klar auf Fragen der sexuellen Orientierung und Genderidentität und -ausdruck ein?
- Haben Mitarbeitende einfachen Zugang zu Aufklärungs- und Informationsmaterial über sexuelle Orientierung, Genderidentität und -ausdruck?
- Umfassen die Formulare der Dienstleister*innen im Bereich der „Vulnerabilität“ und „Schutzbedarfe“ auch die sexuelle Orientierung, Genderidentität und -ausdruck?
- Haben Mitarbeitende, inklusive Dolmetscher*innen, Zugang zu einem Sprachleitfaden und Terminologie im Bereich sexuelle Orientierung, Genderidentität und -ausdruck?

Sichere Räume für die LGBTQI+-Community: Wichtige Fragen für den Aufbau eines WGSS

- Stellt der Safe Space aktuelle Informationen über lokale Organisationen zur Verfügung, die Geflüchtete aus sexuellen und geschlechtlichen Minderheiten in den folgenden Bereichen unterstützen?
 - Gesundheitsversorgung
 - Wohnen
 - Arbeiten
 - Gewaltprävention und Schutz
 - Psychosoziale und zwischenmenschliche Unterstützung
- Hat das WGSS aktive Verbindungen zu diesen Organisationen, um eine Weiterverweisung zu gewährleisten?
- Hat das WGSS Verbindungen zu lokalen Gruppen und Verbänden sexueller und geschlechtlicher Minderheiten?

Was ist in der Umsetzungsphase zu beachten?

- Partnerschaften mit LGBTQI+-Organisationen und Unterstützungsgruppen im Umfeld des WGSS aufbauen und Förderung ihrer Arbeit zur Unterstützung von LGBTQI+-Personen anbieten, die aus Konfliktgebieten vertrieben wurden.
- LGBTQI+-Organisationen und Aktivist*innen haben oft Zugang zu wertvollen Informationen und Daten über die Lebenserfahrungen queerer Menschen, die von strukturellen Konflikt- und Gewaltursachen betroffen sind. Diese Informationen können sehr hilfreich sein, um die Datenlücke zu schließen, die es in M&E-Prozessen (Monitoring & Evaluation) in diesem Bereich oft gibt.
- Bei der Zusammenarbeit immer darauf achten, dass die Arbeit anderer Akteur*innen fair vergütet wird.
- Schulung von WGSS-Mitarbeitenden über besondere Schutzbedürfnisse.

Safe Spaces für Frauen und Mädchen (WGSS): Ziele und Leitprinzipien für ein Empowerment-Modell:

- Melanie Megevand (IRC) und Laura Marchesini (IMC), Women and Girls Safe Spaces: A Toolkit for Advancing Women's and Girls' Empowerment in Humanitarian Settings, Februar 2020.

Einführung in die Leitprinzipien zum Thema Menschenhandel

- Castellanos, M. (Bakhita Empowerment Initiative), Hunt, G. (Office of Victim Advocacy), Gilot, B. (Florida Department of Children and Families) Nace-DeGonda, A. (Bakhita Empowerment Initiative) und Wray, M. (MSW Student*in, Asbury University; Praktikant*in, Catholic Charities of Louisville): Guiding Principles For Agencies Serving Survivors of Human Trafficking, September 2018.
- Weltgesundheitsorganisation, Zimmerman, C. und Watts, C.: WHO ethical and safety recommendations for interviewing trafficked women, 2003.
- Büro des Hochkommissars für Menschenrechte (OHCHR): Recommended Principles and Guidelines on Human Rights and Human Trafficking: Commentary, 2010.
- Büro der Vereinten Nationen für Drogen- und Verbrechensbekämpfung (UNODC): Global report on trafficking in persons: crises shift trafficking patterns and hinder victim identification, Januar 2023.

Diversitätsmanagement in interkulturellen Kontexten

- Europarat: Intercultural competences for technical and political positions in local governments.

Literaturverzeichnis

Geschlechtsspezifische Gewalt: Einführung in Theorie und Grundkonzepte

- Ständiger interinstitutioneller Ausschuss (IASC): Guidelines for Integrating Gender-Based Violence Interventions in Humanitarian Action: Reducing risk, promoting resilience and aiding recovery, August 2015.

Kinderschutz & Kinderbetreuung in Safe Spaces für Frauen und Mädchen (WGSS)

- Generalversammlung der Vereinten Nationen: Convention on the Rights of the Child, Vertragssammlung der Vereinten Nationen, vol.1577, November 1989.
- Büro des Sonderbeauftragten des VN-Generalsekretärs für Kinder und Gewaltkonflikte: The Six Grave Violations against children during armed conflict.
- Center on the Developing Child an der Harvard University: 8 Things to Remember about Child Development, 2016.
- USAID, Global Protection Cluster: Child protection case management training manual for caseworkers, supervisors and managers, 2014.
- IRC: SHLS foundational training for managers to train SHLS staff to create a safe, caring and predictable environment, 2016.

Einführung in Genderidentitäten und LGBTQI+-Inklusion.

- ILGA-Europe: Annual review of the human rights situation of lesbian, gay, bisexual, trans and intersex people in Europe and central Asia, 2024.
- Asylagentur der Europäischen Union (EUAA): Fact sheet LGBTIQ applicants in asylum systems, September 2023.
- Li, L., Bernarding, N., Seifert, C. und Austin, B., (CFFP und Berghof Foundation): Towards Meaningful Inclusion of LGBTQI+ Groups in the Women, Peace and Security Architecture - A Practical Guidebook, 2023.

Weiterführende Literatur

Kinderschutz & Kinderbetreuung in Safe Spaces für Frauen und Mädchen (WGSS)

- Weltgesundheitsorganisation: Child Maltreatment und violence against children.
- WHO: Global Status Report on violence against children, 2020.
- Save the Children: Keeping Children Safe: A Toolkit for Child Protection, 2011.
- Unicef: Learning through play manual, 2018.
- Unicef: Playbox (Beispielaktivitäten)
- Center on the Developing Child at Harvard University: What are ACE's?

Einführung in die Leitprinzipien zum Thema Menschenhandel

- Stop the Traffick: Annual impact Report, 2023.
- Framework tools to combat labor trafficking: E-learning

Einführung in Genderidentitäten und LGBTQI+-Inklusion.

- Organization for Refuge, Asylum & Migration (ORAM): Sexual & Gender Minority Refugees Safe Space Checklist, 2015.
- Organization for Refuge, Asylum & Migration (ORAM): Sexual Orientation, Gender Identity and Gender Expression: Essential Terminology for the Humanitarian Sector, 2016.
- <https://www.queeringthemap.com/>
- Human Dignity Trust: Map of Criminalization
- Migrants' Rights Network: The gender binary is white supremacy – migrantsrights.uk blogpost, Juli 2023.
- Welcomm Europe: Supporting integration of third country nationals through developing tools to build welcoming and inclusive communities.

Dieses Curriculum zum Kapazitätsaufbau wurde im Rahmen des Safe-Hut-Projekts von International Rescue Committee (IRC) in Zusammenarbeit mit Centro Penc und CESIE entwickelt und während der Online-Schulungen zwischen Oktober und November 2023 vorgestellt.

Projektnummer: 101100732